Ἀγγέλου Λ. Βουδούρη
Θεολόγου - Καθηγητοῦ
Πρώην Α' Δομεστίκου τῆς
Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ

ΠΟΙΗΘΕΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΥΦΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΑΡΑ ΠΕΤΡΟΥ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

Ἐξηγημένον παρά Ἀγγέλου δομεστίκου πρός κοινήν χρῆσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν μουσικῶν διδασκάλων τοῦ ἡμετέρου γένους.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1940

ΤΟΜΟΣ Α'

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ
Εὐρωπαϊκό Κέντρο Τέχνης
Ἀθῆναι 1997

Τό ἔργο αὐτό, προτοῦ παραδοθῆ
στό τυπογραφεῖο, τό διάβασε ὁ
κ. Μανώλης Χατζημάρκος

© Κωνσταντῖνος Ἄ. Βουδούρης, 1996
Ἀκυλίνη Μ. Γεωργιάδου, 1996
Λεόντιος Ἄ. Βουδούρης, 1996.

Τῷ σεμνοτίμῳ, πάνυ ἀγαπητῷ
καί ἀειμνήστῳ πατρί
Ἀγγέλῳ Βουδούρῃ
τά τέκνα αὐτοῦ
Κωνσταντῖνος Βουδούρης
Ἀκυλίνη Μ. Γεωργιάδου
Λεόντιος Βουδούρης
εἰς ἐκπλήρωσιν βαθύτατης ὀφειλῆς
καί εὐγνωμοσύνης ἕνεκεν.

Ἄγγελος Βουδούρης
(1891 - 1951)

ίός τοῦ Λεοντίου καί τῆς Μαρίας Βουδούρη, ὁ Ἄγγελος, γεννήθηκε στό χωριό Ταϋφίριο τῆς Διοικήσεως Καλλιπόλεως, τῆς Θρακικῆς χερσονήσου, στά 1891. Ἀπό τήν παιδική ἀκόμα ἡλικία τοῦ ἔδειξε κλίση καί ἀγάπη στή μουσική. Τελείωσε τό δημοτικό σχολεῖο στό χωριό του καί ἀπεφοίτησε ἀπό τό Σχολαρχεῖο Καλλιπόλεως, στά 1907.

Στή συνέχεια καί ὕστερα ἀπό εἰσαγωγικές ἐξετάσεις εἰσέρχεται καί σπουδάζει στήν Θεολογική Σχολή τῆς Χάλκης, ὅπου διδάσκει Βυζαντινή Μουσική ὁ Γεώργιος Πρωγάκης. Τήν ἴδια περίοδο γνωρίζεται μέ τούς Ἰάκωβο Ναυπλιώτη καί Κωνσταντῖνο Κλάββα, τότε Λαμπαδάριο καί Α' Δομέστικο ἀντιστοίχως, τῆς Μεγάλης του Χριστοῦ Ἐκκλησίας, κοντά στούς ὁποίους καί ἐμαθήτευσε, μεταβαίνων τίς Κυριακές στόν Πατριαρχικό Ναό μέ εἰδική ἄδεια τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης.

Κατά τά ἔτη 1912 καί 1913 ἐπισκέπτεται - σπουδαστής ὤν - τό Ἅγιον Ὄρος, μέ τήν προτροπή καί τίς συστατικές ἐπιστολές τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ Γ' πρός τήν Ἱερά Σύναξη, ὅπου μελετᾶ τούς χειρόγραφους θησαυρούς τῆς Βυζαντινῆς ἀσματωδίας. Στά 1915 λαμβάνει τό πτυχίο τῆς Θεολογίας καί ἔκτοτε ἀρχίζει ἡ δράση του στήν Ἐκπαίδευση καί στό Ἀναλόγιο:

1915 - 16. Διδάσκαλος τῆς Ἀστικῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Πριγκήπου. Ἱεροψάλτης καί Ἱεροκῆρυξ.

1917 (Αὔγουστος). Διευθυντής Ἀρρεναγωγείου τῆς Κοινότητος Εὐαγγελιστρίας Ταταούλων. Δεξιός ψάλτης τοῦ Ναοῦ.

1918 (Σεπτέμβριος). Καθηγητής καί Ἱεροκῆρυξ στήν Μαγνησία.

1919. Ἀρθρογραφία στίς ἐφημερίδες «Πατρίς» καί «Ἐμπορικόν Μέλλον» (Σμύρνη).

1922. Ψάλτης στόν Ναό Ἁγίου Γεωργίου Ἐδιρνέ Καπού.

1923 (Αὔγουστος). Ἐκκλησιαστικός μουσικοδιδάσκαλος (Ἀποδεικτικόν τῆς Πατριαρχικῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς - Αὐξ. Ἀριθ. 134, Ἀριθ. Μητρώου 143).

1924 (Ἰανουάριος). Α' Δομέστικος τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ, μέ Πρωτοψάλτη τόν Ἰάκωβο Ναυπλιώτη. Μελέτη τῆς Παραδόσεως τοῦ Πατριαρχικοῦ Ὕφους καί κωδικοποίηση μέ σκοπό τήν διάσωσή του.

1924 (Αὔγουστος). Καθηγητής στό Ἑλληνογαλλικό Λύκειο τῆς Κοινότητος Πέραν.

1925 (29 Νοεμβρίου). Παραιτεῖται ἀπό τό Πατριαρχικόν Ἀναλόγιο.

Ἀρχίζει τήν καταγραφή ἁπάντων τῶν μελουργικῶν κειμένων τῶν λειτουργικῶν βιβλίων τῆς ὀρθοδόξου βυζαντινῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀσματωδίας, κατά τό Πατριαρχικόν Ὕφος. Ἔργο πολυετοῦς μόχθου, πού ξεπερνᾶ τίς ὀκτώ χιλιάδες χειρόγραφες σελίδες!

Μέχρι τόν θάνατό του - στά 1951 - ὑπηρετεῖ ὡς Καθηγητής στό Ἰωακείμειον Παρθεναγωγεῖο Φαναρίου, στό Ζωγράφειον Λύκειο Πέραν καί στό Κεντρικόν Παρθεναγωγεῖον Πέραν.

Ἔγραψε: «Ἡ Ἐκκλησιαστική Μουσική καί αἱ Μεταρρυθμίσεις» (1919), «Ὑπόμνημα περί τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς» (1931), «Οἱ Μουσικοί Χοροί τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας» (Α' 1935 καί Β' 1937), «Θρησκευτικά Μαθήματα διά Μαθητάς» (1939) καί «Ἡ ἐν Σταμπούλ μεγάλη τοπική Σύνοδος τοῦ 1872 καί ἡ λύσις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος» (1940). Ἔγραψε ἐπίσης τήν μελέτη «Συμβολή εἰς τήν ἱστορίαν τῆς Μουσικῆς τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀσματωδίας» στό περιοδικό «Ὀρθοδοξία» τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καθώς καί σειρά ἄρθρων στόν ἡμερήσιο Τύπο τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἰάκωβος Ναυπλιώτης
(1864 - 1942)

Τῷ Ἐλλογιμομουσικωτάτῳ καθηγητῇ πρώην δομεστίκῳ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κυρίῳ Ἀγγέλῳ Βουδούρῃ.

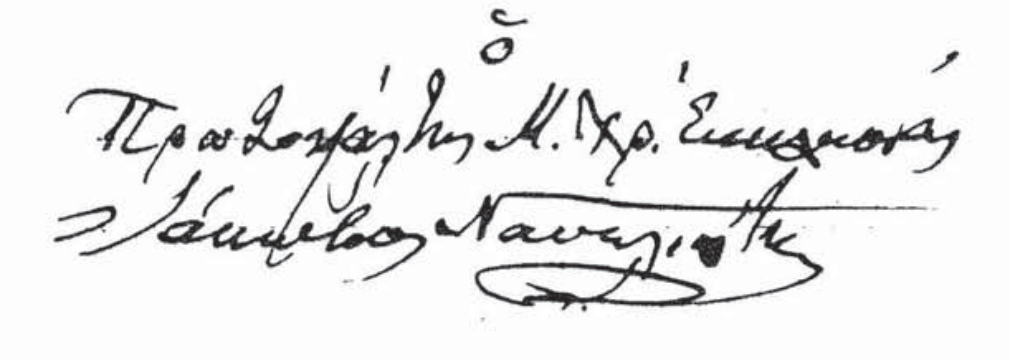
Ἀγαπητέ φίλε κ. Ἄγγελε,

Τά ἐξηγημένα ἐκ τοῦ ἀρχαίου μουσικά κείμενα τοῦ Ἀναστασιματαρίου καί τοῦ Δοξασταρίου τῆς ἐποχῆς τοῦ μακαρίτου πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κύρ Μανουήλ τοῦ Βυζαντίου τά ἐμελέτησα καί τά θεωρῶ πιστῶς περιλαμβάνοντα τά μέλη τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἡ γραφή τήν ὁποίαν μεταχειρίζεσθε δέν ἀφίσταται καί αὐτή τῆς γραφῆς τῆς ἀρχαιοτέρας τῶν μουσικοδιδάσκαλων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας· εἶναι πολύ καλή· εἶναι ἁπλή καί εὔκολος καί δύναται μέ αὐτήν καί ὁ πλέον ἀρχάριος νά ψάλλῃ τά σημειούμενα μέλη. Μέ τήν γραφήν αὐτήν τά μέλη φρονῶ ὅτι ἐξασφαλίζονται ἀπό τῆς ἀπόψεως τῆς ἀπαγγελίας τήν ὁποίαν ἡμεῖς ὀνομάζομεν ὕφος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Σέ συγχαίρω διά τό ἔργον σου τοῦτο. Δέν ἀμφιβάλλω ὅτι καί ἄλλα ὅμοια ἔργα σου θά ἔχουν σκοπόν τό συμφέρον τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας μουσικῆς αὐτό καί σοί εὔχομαι ἐκ καρδιᾶς.

Ἐν Φαναρίῳ
Τῇ 22 Δεκεμβρίου 1938

Μέ πολλήν ἀγάπην

Ἀγγέλου Λ. Βουδούρη

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΑΡΘΡΟ
Μανώλης Χατζημάρκος
Πρωτοψάλτης - Καθηγητής τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Ὀλυμπία Τολίκα
Μουσικολόγος

ΖΩΓΡΑΦΙΚΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
Ἀμαλία Παρασκευοπούλου

Τό μεγαλεῖο της Βυζαντινῆς Μουσικῆς Παραδόσεως καί ἡ μεγίστη συμβολή τοῦ Ἀγγελου Βουδούρη.

Εἰσαγωγικόν Σημείωμα
τοῦ **κ. Μανώλη Χατζημάρκου**
Πρωτοψάλτου – Καθηγητοῦ τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς

Βυζαντινή μας Μουσική εἶναι ἡ ὡραιότερη ψηφίδα τῆς πολιτιστικῆς μας κληρονομιᾶς καί ἕνα ἀπό τά πιό ζωντανά στοιχεῖα πού συνθέτουν τήν ἑλληνορθόδοξη ὑπόστασή μας. Ἡ Μουσική αὐτή, πού ἔφτασε ὡς ἐμᾶς ἀπό τούς ἀρχαίους θεωρητικούς τῆς προχριστιανικῆς Ἑλλάδος καί ἀναπτύχθηκε σέ περίτεχνη ἐπιστήμη ἀπό τούς Μελωδούς καί τούς Πατέρες τῆς χριστιανικῆς πίστης, εἶναι μία σοφή δημιουργία πολλῶν αἰώνων καί εἶναι ἕνα θεϊκό τραγούδι πού καί σήμερα ἀκόμη, στήν τόσο πεζή καί ὑλιστική ἐποχή μας, συγκινεῖ καί κατανύσσει τίς ψυχές μας.

Δυστυχῶς ὅμως αὐτή ἡ Μουσική, πού ἔφτασε ὡς ἐμᾶς ἀπό ἄτομα σέ ἄτομα, ἀπό γενιά σέ γενιά καί ἀπό φωτισμένα συγγράμματα ἁγιοτάτων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀνόθευτη καί ἀλώβητη καί ἀποτελεῖ τό ἀντικείμενο σοβαρῶν μελετητῶν, κακοποιεῖται ἀπό αὐτόκλητους προστάτες πού διακατέχονται εἴτε ἀπό σύγχυση εἴτε ἀπό ἄγνοια εἴτε ἀπό ἄμετρη ἐγωιστική διάθεση. Τήν βασική εὐθύνη γί αὐτό, τήν ἔχουν κυρίως οἱ ἁρμόδιοι φορεῖς, πού ἀκόμα δέν ἔφτίαξαν ἕνα ὑπεύθυνο Μουσικό Ἵδρυμα, μέ σκοπό τήν τοποθέτηση τῆς Μουσικῆς μας στό βάθρο πού τῆς ταιριάζει καί πού μέ τήν συνέπεια καί τό κῦρος του θά σταματοῦσε τήν αὐθαιρεσία τῶν ἀμφιβόλου μορφώσεως ἐξηγητῶν, ἑρμηνευτῶν καί καθ' ἕξιν προστατῶν τῆς Μουσικῆς μας, πού ἐπειδή δημιουργοῦν ἄπειρα προβλήματα σ' αὐτήν πρέπει καί νά ἀντιμετωπισθοῦν ἔγκαιρα, πρίν ἀλλοιώσουν ὁριστικά τήν γνησιότητά της.

Ποιοί εἴμαστε ἐμεῖς πού θά ἐξηγήσουμε ἤ θά ἀναλύσουμε ἤ θά διορθώσουμε τίς μουσικές γραμμές, οἱ ὁποῖες μας παραδόθηκαν μέ θρησκευτικήν εὐλάβεια ἀπό τούς ἁγίους πατέρες καί σοφούς μελωδούς καί αὐστηρούς πρωτοψάλτες καί δασκάλους, μέσα στήν ἀμετάλλαχτη λειτουργική πράξη τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας μας;

Δέν ἐπιτρέπεται τίς κάθε εἴδους ἐκτροπές νά τίς διδάσκουμε γιά Μουσική Παράδοση γιατί αὐτή βρίσκεται κωδικοποιημένη στά κλασσικά βιβλία, πού ἔφτασαν σέ μᾶς διατυπωμένα ἐπακριβῶς ἀπό κολοσσούς Μελωδούς, πρωτοψάλτες καί δασκάλους, ἡ δέ μελωδική ἀναφορά μας πρός τόν Θεό τῆς ἀγάπης γίνεται ἔκτοτε μέ τήν ἐπιβαλλόμενη εὐσέβεια καί κατάνυξη - μέσα ἀπό αὐτά τά βιβλία - ἁπλά καί ἀνεπιτήδευτα, ὥστε σάν αὔρα λεπτή νά δονῇ ἀναγεννητικά τίς ψυχές μας.

Ὅλες τοῦτες οἱ μελωδίες, εἶναι τά ἀμάραντα λιανοτράγουδα αὐτῆς ἐδῶ τῆς γῆς - εἶναι τά νανουρίσματα τῶν παιδικῶν μας ὀνείρων εἶναι τά μοιρολόγια τῆς Παναγιᾶς, τά «τραγούδια τοῦ Θεοῦ» ὅπως τά ἔλεγε ὁ Παπαδιαμάντης. Μελωδίες πού μᾶς φέρνουν αἰῶνες πίσω, στούς πρώτους χριστιανικούς χρόνους, καθώς τό νεογέννητο ἐκκλησιαστικό μέλος, κρατιόταν ἀκόμα ἀπό τόν ὀμφάλιο λῶρο τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Τραγουδιοῦ.

Μέ τήν νέα τάξη πραγμάτων, πού συντελεῖται στόν πλανήτη μας, μετατοπισθήκαμε ξαφνικά ἀπό μία θέση τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος, σέ μία κατάσταση γενικῆς ἀφοσίωσης. Ἡ μεταβολή αὐτή ὑποχρεώνει τόν λαό μας ν' ἀπορροφᾶ ἀλλότριες ἐπιδράσεις καί τό πιό ἐπικίνδυνο: μέ τρόπο ταχύ καί ὑπερβολικά βίαιο.

Πῶς εἶναι δυνατόν οἱ νέοι μας νά νοιώσουν τό μεγαλεῖο τῆς γνήσιας Παράδοσής μας, ὅταν δέν ἔχουν λάβει μέσα στόν τόπο τους τά ἀπαραίτητα «θεμέλια», μέ ἀποτέλεσμα τήν διαμόρφωση πλείστων ὅσων συμπλεγμάτων κατωτερότητας ἀπέναντι στούς ξένους καί τήν συνακόλουθη γένεση ἑνός ἀνερμάτιστου πνευματικοῦ νεοπλουτισμοῦ «μορφωμένων» ἀπέναντι στούς συντοπίτες τους;

Σχετικῶς, ὁ Σμυρνιός ποιητής Σεφέρης γράφει: «Ὅσοι ἀπό τούς «μορφωμένους» μας ψευτοέκαναν κάτι «σπουδές» εἰς τήν ἀλλοδαπήν, χωρίς μόχθο γιά τή δική μας παράδοση, χωρίς τίς δικές τους ρίζες, εἶναι πλήρως ἐπιρρεπεῖς σέ οἱανδήποτε πλύση ἐγκεφάλου τούς ἐπιβάλλει τό ξένο σύστημα ζωῆς καί κυρίως τό ξένο «σύστημα» σπουδῶν, ἀπό τό ὁποῖο μείρακες αὐτοί ἀνυποψίαστοι, πῆραν τά φῶτα τῆς στραβομάρας τους».

Ἐγώ θά προσέθετα ὅτι ὅλοι αὐτοί οἱ εἰσαγόμενοι, ἐσπούδασαν μέν εἰς τήν ἑσπερίαν τήν παραδοσιακήν σοφίαν καί δημιουργίαν τοῦ λαοῦ μας ἀλλά κάλπηδες καί ὀλιγόνοες, καθώς ἦσαν, κατάφεραν νά πιθηκίσουν καί νά μείνουν, ἐν τέλει, ἀγράμματοι. Διότι στή Δύση ὑπάρχουν καί μουσικολόγοι πού δέν εἶναι τζουτζέδες ἀλλά ἀναγνωρίζουν τήν παγκοσμιότητα τῆς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς καί θαυμάζουν τό περίτεχνο κάλλος τῶν Ἑλληνικῶν μουσικῶν κλιμάκων. Τοῦτοι οἱ λόγοι - ἄκομψοι; - πηγάζουν ἀπό τόν πόνο πού μέ διακατέχει γιά τή Μουσική μας, τήν ὁποία ταλαιπωροῦν διάφοροι δῆθεν σωτῆρες της, συμπτωματικοί ἐργολάβοι τῶν πολιτιστικῶν μας πραγμάτων, βάναυσοι «ἀναμορφωτές» τῶν κατοχυρωμένων ἀπό αἰῶνες μελωδιῶν της.

Οἱ μελωδίες αὐτές διετηρήθησαν ἀμιγεῖς καί ἀπρόσβλητες ἀπό ξένες ἐπιδράσεις στόν Πατριαρχικόν Ναόν, ὅπου γιά νά γίνη κάποιος πρωτοψάλτης, ἔπρεπε νά θητεύση καί νά δοκιμασθῆ εἰς ὅλες τίς θέσεις τῶν ἐργατῶν τοῦ Ἱεροῦ Ἀναλογίου. Ἐδῶ ἀκριβῶς ὑπάρχει τό μεγάλο μυστικό τῆς σωστῆς καί ἀνόθευτης συνέχειας τῆς Ἐθνικῆς μας Μουσικῆς Παράδοσης.

Ἡ μουσική παιδεία τῶν μυστῶν τοῦ Ἱεροῦ Ἀναλογίου ἐδίδετο ἀπό πρωτοψάλτες καί λαμπαδαρίους καλλίφωνους, μέσα στόν ἱερό χῶρο τῶν Ναῶν καί κυρίως στόν πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό τῆς Μεγάλης του Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὅπου οἱ μεγάλοι αὐτοί δάσκαλοι ἔψαλλαν ἀπό μνήμης σκορπώντας κατάνυξη καί συγκίνηση στίς ψυχές τοῦ ἐκκλησιάσματος.

Τήν Παρασημαντική τῶν μελῶν αὐτῶν ὁριστικοποίησαν οἱ τρεῖς διδάσκαλοι Χρύσανθος, Γρηγόριος καί Χουρμούζιος, ὅσον καί ἄν ἀκόμη ἔνιοι ξυδομύτηδες «μουσικολόγοι» δέν συμφωνοῦν μέ αὐτήν, οἱ ὁποιοι ὅμως ἀδυνατοῦν νά ἀπαντήσουν σέ στοιχειώδη λογικά ἐρωτήματα ἀπό τήν πλειάδα πού ὑπάρχουν:

Ποιά μουσική γνωρίζουν οἱ ὀργανοπαῖκτες καί οἱ τραγουδιστές τῶν δημοτικῶν μας τραγουδιῶν, ποῦ ἐπί αἰῶνες διατηροῦν ἄφθαρτες τίς ἴδιες μουσικές γραμμές, τίς ἴδιες κλίμακες μέ τά μικροδιαστήματα των, τούς ἴδιους ρυθμούς, τούς ἴδιους μελωδικούς δρόμους;

Ποιά μουσική γνωρίζουν οἱ μαγυάροι τσιγγάνοι, οἱ μάγοι βιολιστές τῆς Μεσευρώπης, καί σέ ποιά βιβλία εἶναι καταγεγραμμένες οἱ ἀξεπέραστες - κλασσικές πλέον - δημιουργίες τους;

Ποιά μουσική γνωρίζουν οἱ τραγουδιστές καί ἐκτελεστές τῆς λαϊκῆς καί ἐλαφρᾶς μουσικῆς, ποῦ μας ἐκπλήσσουν μέ τίς ἑρμηνεῖες τους, ἀντίθετα μέ πολλούς ἀπό τούς σπουδασμένους βιρτουόζους μας;

Ὅλοι αὐτοί οἱ καλλιτέχνες μπορεῖ νά μή γνωρίζουν μουσική, ἀλλά ἔχουν μέσα στό αἷμα τους, στό «εἶναι» καί στήν ὕπαρξή τους, τή μουσική Παράδοση. Τό τάλαντό τους ἔχει προέλευση θεϊκή.

Καί στήν Βυζαντινή Μουσική τό ἀναμφισβήτητο γεγονός εἶναι ὅτι τά μέλη της διετηρήθησαν αὐθεντικά καί ἀναλλοίωτα, μέσω τῆς προφορικῆς παραδόσεως, καθώς μεταδίδονταν ἐντός τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἀπό τούς παλαιότερους δασκάλους, πρωτοψάλτες καί λαμπαδάριους. Τά μέλη αὐτά εἶναι ἁπλᾶ, σοβαρά, κατανυκτικά, καθαρά, ἀκολουθοῦντα τό αὐστηρῶς Ὀρθόδοξο θεολογικό πνεῦμα τῶν ἀνυπέρβλητων Ὕμνων τῆς Μεγάλης του Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

τά θεσπέσια ἐκεῖνα μέλη μᾶς ὁδηγεῖ ὑπεύθυνα ὁ ζηλωτής Α' Δομέστικος τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ, ἐπί πρωτοψαλτείας Ἰακώβου Ναυπλιώτου, ἀείμνηστος Ἄγγελος Βουδούρης.

Ἡ ἐπίδοσις τοῦ Ἀγγέλου Βουδούρη εἰς τήν Μουσικήν, εἶχε τίς ρίζες της στήν παιδική του ἡλικία. Ἡ ὑμνογραφία τόν εἶχε κατακυριεύσει, διαμορφώνοντας χρόνο μέ τό χρόνο τήν ἴδια του τή συνείδηση. Εἶχε τήν ἱκανότητα νά συγκρατῆ κάθε νέα μελωδία, νά τήν ἐκτελῆ καί νά τήν γράφη. Γνώριζε νά ψάλη κατά τό ὕφος τῆς Μεγάλης του Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἔχοντας δάσκαλο τοῦ τόν Ἰάκωβο Ναυπλιώτη, ὁ ὁποῖος τοῦ ἔλεγε: «Ἄγγελε, ὅλαι αἱ γνώσεις καί ὅλη ἡ μάθησις τῆς Μουσικῆς ἀποβλέπουν εἰς τήν ἀρίστην ἐκτέλεσιν. Ἡ καλή ἐκτέλεσις τῆς Μουσικῆς εἶναι τό πᾶν...».

Νά τί γράφει ὁ ἱστορικός Γ. Παπαδόπουλος βιογραφώντας τόν Ἄγγελο Βουδούρη, μολονότι ὁ δεύτερος εἶχε πολλές ἐνστάσεις γιά τόν ἱστορικό καί πρωτέκδικο:

«ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ, ζηλωτής μουσικολόγος ἐν Κωνσταντινουπόλει, καθηγητής ἀνωτέρων Σχολῶν καί Α' δομέστικος τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Τήν Μουσικήν ἐδιδάχθη εἰς τήν ἐν Χάλκῃ Θεολογικήν Σχολήν, ἧς τυγχάνει ἀπόφοιτος (1915)». Ἐδῶ πρέπει νά σημειωθῆ ὅτι καθηγητής του ἦτο ὁ Γεώργιος Πρωγάκης. Καί συνεχίζων, ὁ Γ. Παπαδόπουλος, γράφει ὅτι «ὁ Ἰάκωβος Ναυπλιώτης ἦτο ὁ κυρίως διδάσκαλός του». Ἀκολούθως σημειώνει ὅτι «ἐδημοσίευσε πλῆθος διατριβῶν διά τήν Μουσικήν, τούς χορούς τῆς Μεγάλης του Χριστοῦ Ἐκκλησίας...» γιά νά καταλήξη: «ὁ Βουδούρης πολλά ὑπισχεῖται τή ἱερᾷ τέχνῃ».

Εἰς ὅ,τι μέ ἀφορᾶ θά ὁμολογήσω ὅτι ἡ Θεία Πρόνοιά μοῦ ἐπεφύλαξε τήν ξεχωριστή εὔνοια νά εἰσηγηθῶ μέ τοῦτο τό εἰσαγωγικό σημείωμά μου, τό Μεγάλο Ἔργο τοῦ Ἄγγελου Βουδούρη, τό μοναδικό σέ ἱστορικές καί μουσικολογικές ἀλήθειες, πού ἔρχεται τώρα στήν ἐκδοτική ἐπιφάνεια γιά νά κατάδειξη πρός πάντας ποία εἶναι ἡ σωστή ἐκτέλεση τῆς Μουσικῆς μας κατά τό πρακτικό καί κατά τό θεωρητικό μέρος της, ὥστε νά σταματήσουν ἐπί τέλους ὅλες ἐκεῖνες οἱ παραφθορές καί οἱ αὐθαιρεσίες... Ἤρκεσεν τόν 19ον αἰῶνα ἡ ὁλύμπια ἐκτέλεση τοῦ Βυζαντινοῦ Μέλους ἑνός Ἰάκωβου Ναυπλιώτου, πού καταγράφηκε μέ θρησκευτικήν εὐλάβεια στούς ἀνά χεῖρας κώδικες, ἀπό τόν ὀξύγραφον κάλαμον τοῦ ζηλωτοῦ, διανοουμένου καί μαθητοῦ του, Ἀγγέλου Βουδούρη, πρώτου Δομεστίκου τῆς Μ.Χ.Ε., γιά νά ἀναδειχθῆ κατά τρόπον αὐθεντικό ἡ πλήρης ὀμορφιά τῆς Παραδοσιακῆς μας Μουσικῆς.

Καί μόνον γι' αὐτόν τό λόγο, τό Εὐρωπαϊκό Κέντρο Τέχνης, ὑπό τόν ποιητήν Εὐάγγελον Ἀνδρέου, ἀλλά καί τά τέκνα τοῦ ἀείμνηστου Ἄγγελου Βουδούρη, Κωνσταντῖνος, Ἀκυλίνη καί Λεόντιος, πρέπει νά σεμνύνονται διότι ἐπί τῶν ἡμερῶν τους ἦλθε στήν δημοσιότητα ἴσως τό τελειότερον ἔργο γιά τήν Μουσική Παράδοση τοῦ Γένους μας, πού ἀποκαλύπτει τήν πιστωτέρα καταγραφή της, τήν ἀρτιωτέρα θεωρητική διδασκαλία της ἀλλά καί τά λίαν διαφωτιστικά ἱστορικά «ντοκουμέντα», τά ὁποῖα θά βοηθήσουν τούς ἄγρυπνους ἐρευνητές, νά κατανοήσουν τό μεγαλεῖο τῶν μελωδιῶν, πού σοφά καί ἁγιασματικά μᾶς ἔχουν ἀπό αἰῶνες παραδοθῆ.

Ἄνοιξη, 1996 Μανώλης Χατζημάρκος

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τό παρόν Ἀναστασιματάριον, ποιηθέν παρά τοῦ διδασκάλου Πέτρου Βυζαντίου, περιέχει καί μέλη δεσμευθέντα διά τῆς γραφῆς παρά τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ Πέτρου Λαμπαδαρίου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τοῦ Πελοποννησίου, ὅν καί εἶχε διαδεχθῆ εἰς τήν λαμπαδαρίαν τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχικοῦ Ναοῦ.

Τό Ἀναστασιματάριον τοῦτο τοῦ Πρωτοψάλτου Πέτρου Βυζαντίου, τό πρῶτον μετηνέχθη εἰς τήν νέαν γραφήν τῶν ἐξηγητῶν παρά Γρηγορίου Πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, παρεμβαλόντος εἰς τήν σειράν τῶν μελῶν τῆς παρούσης βίβλου καί μέλη δεσμευθέντα παρά τῶν διδασκάλων τοῦ νέου συστήματος οἷα εἶναι τά Καθίσματα καί οἱ Μακαρισμοί.

Τά μέλη τοῦ παρόντος Ἀναστασιματαρίου κατ' ἐξήγησιν ἔγραψα αὐτός εἰς τό γραφικόν τοῦτο σύστημα ὅπερ κρίνεται καί θεωρεῖται ἁρμόδιον πρός δέσμευσιν τοῦ ἀρχαίου μέλους κατά τό ὕφος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τά μέλη τοῦ Ἀναστασιματαρίου τούτου σοβαρά ἐκκλησιαστικά καί περικλείοντα τό χρῶμα καί τήν οὐσίαν τῶν μελωδιῶν τῶν ὀκτώ ἐκκλησιαστικῶν μουσικῶν ἤχων. Τά μέλη δέ ταῦτα ψάλλονται καί σήμερον οὕτω ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Τούτου ἕνεκα οἱ τῶν βυζαντινῶν ἐκκλησιαστικῶν μουσικῶν σπουδάζοντες καί μελετῶντες δέον ὅπως ἐπί τῶν μουσικῶν τούτων μελῶν νά ἀσκοῦνται· διότι οὕτω μόνον θέλουσιν ἀποκτήσει σύν τῷ χρόνῳ συνείδησιν τοῦ βυζαντινοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μουσικοῦ μέλους κατά τό ὕφος τῆς Μεγάλης του Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

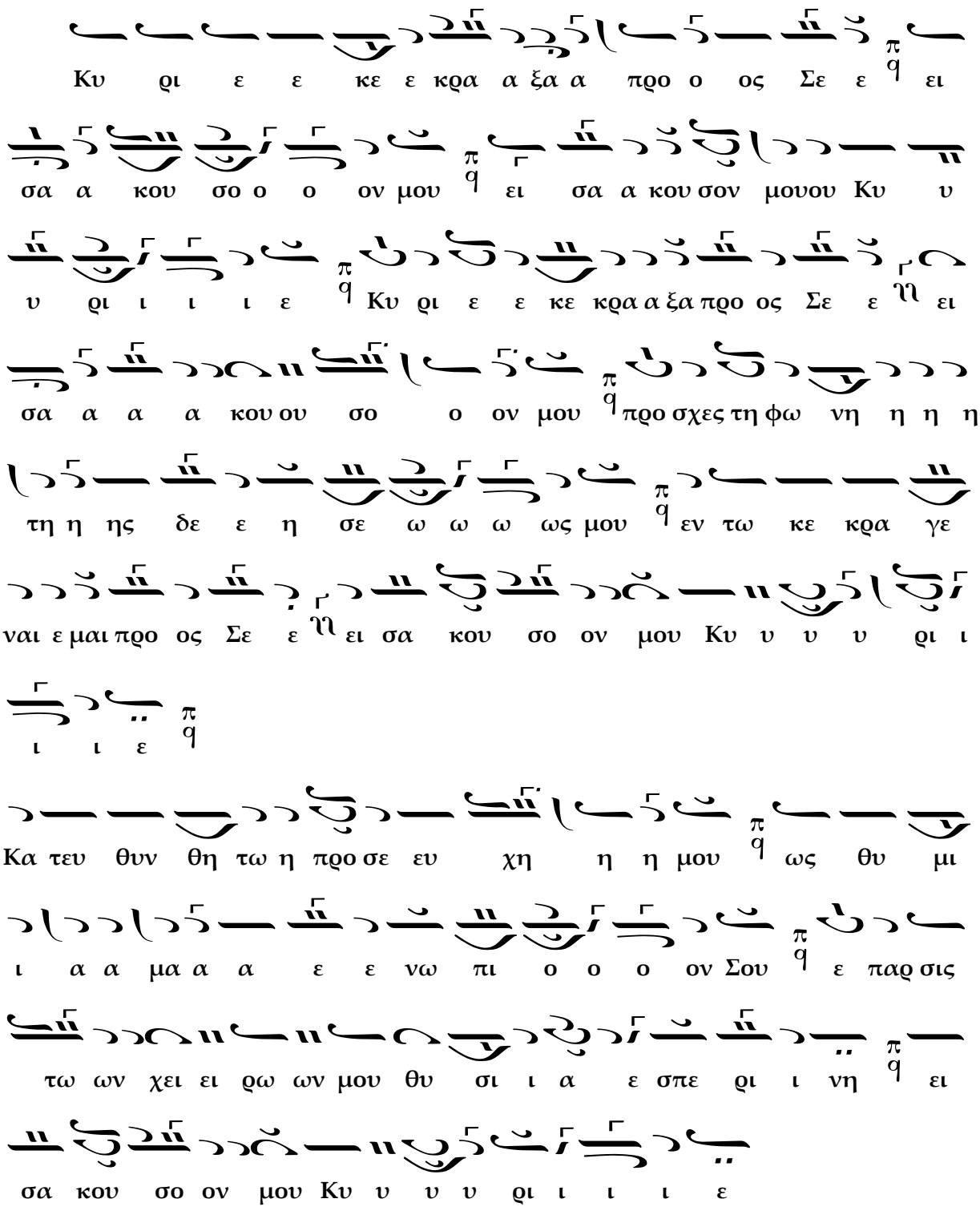
Ἔγραφον ἐν τῇ συνοικίᾳ Φαναρίου τῆς Κωνσταντίνου Πόλεως κατά μῆνα Μάρτιον τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ σωτηρίου ἔτους.

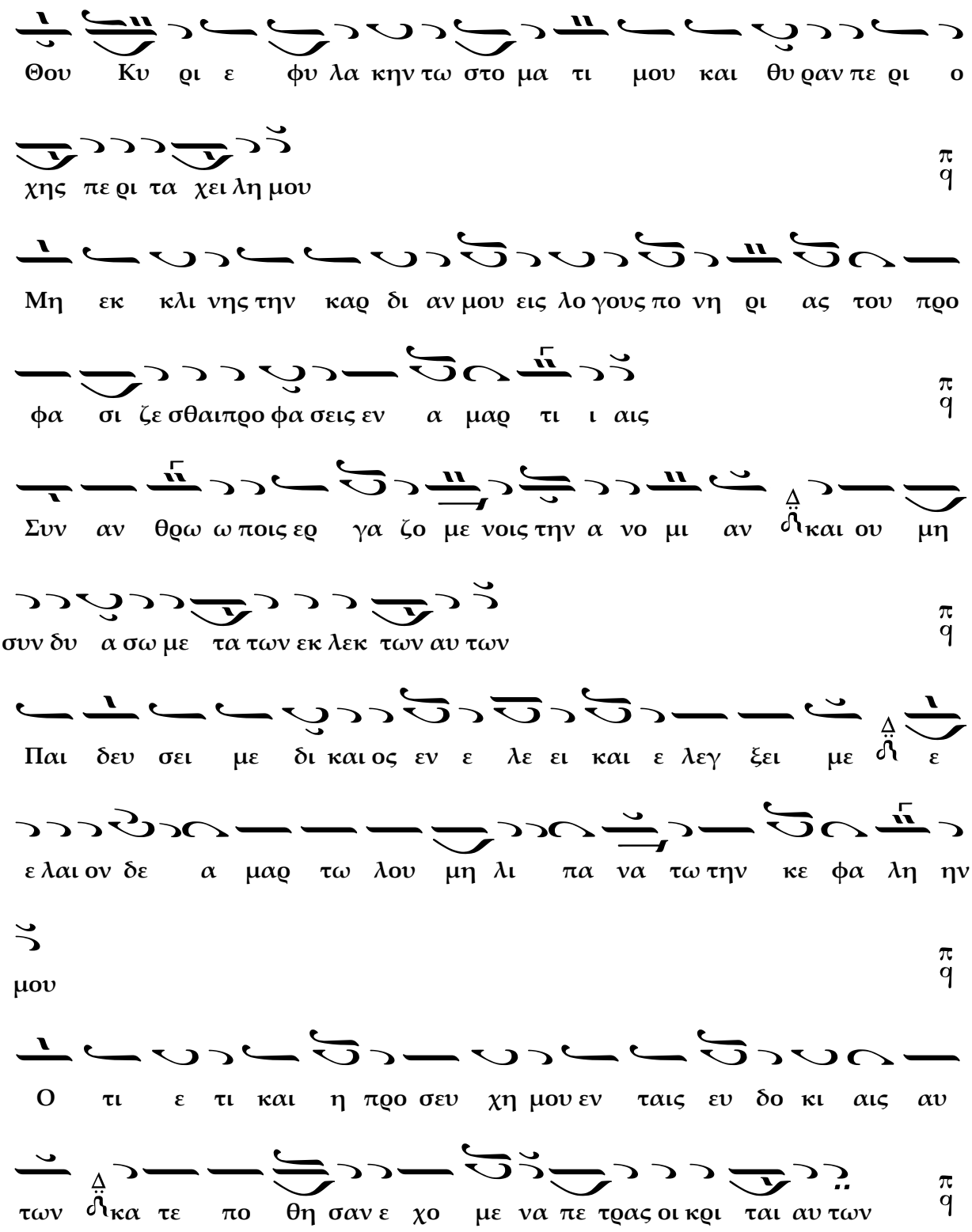
Ἀρχή, συν Θεῷ Ἁγίῳ τοῦ παρόντος Ἀναστασιματαρίου, ποιηθέντος κατά τό ὕφος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας παρά Πέτρου Πρωτοψάλτου Βυζαντίου' ἐξηγηθέντος δέ ἐνταῦθα παρά Ἀγγέλου πρώτου Δομεστίκου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τοῦ ἐκ Χερρονήσου.

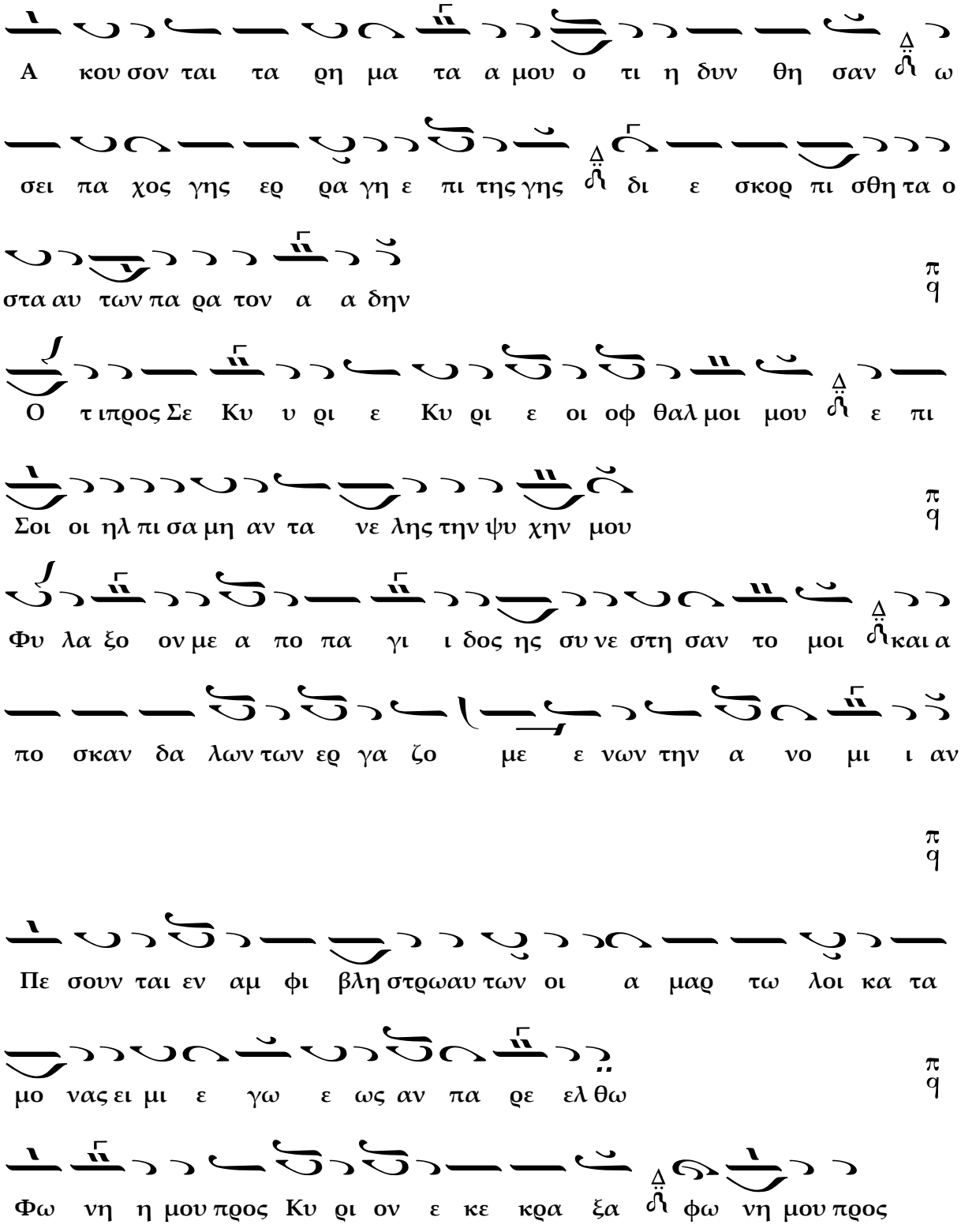
Τα παρόντα ψάλλονται έν τώ έσπερινώ τοῦ Σαββάτου.
Ἀρχή τοῦ πρώτου ἤχου. Πέτρου Πελοποννησίου

Ἦχος δ Πα

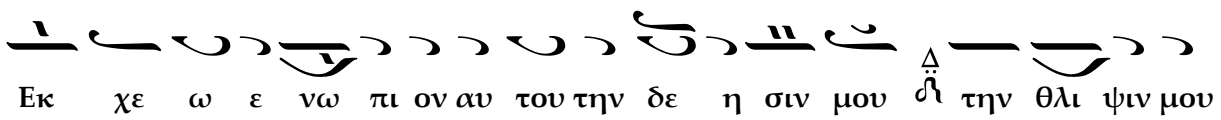

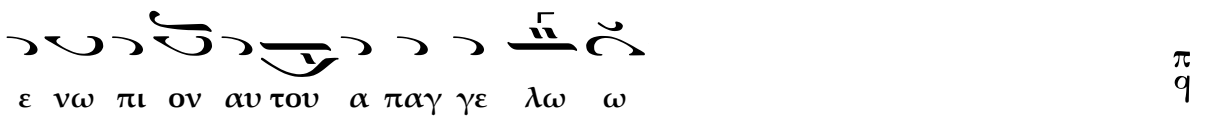
Στίχοι. Ἦχος πλ. δ΄ Πα χ τοῦ αὐτοῦ

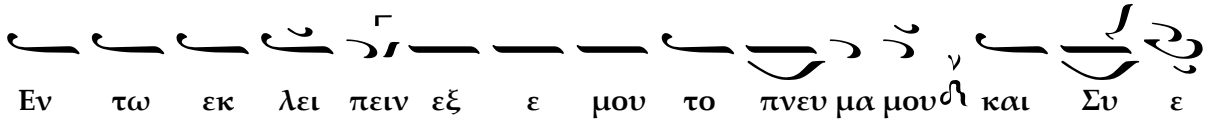

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη σαν ω
σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο
στα αυ των πα ρα τον α α δην
Ο τ ιπρος Σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφ θαλ μοι μου ε πι
Σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου
Φυ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν το μοι και α
πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε νων την α νο μι ι αν
Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρωαυ των οι α μαρ τω λοι κα τα
μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ θω
Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου προς

Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου την θλι ψιν μου

ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω ω

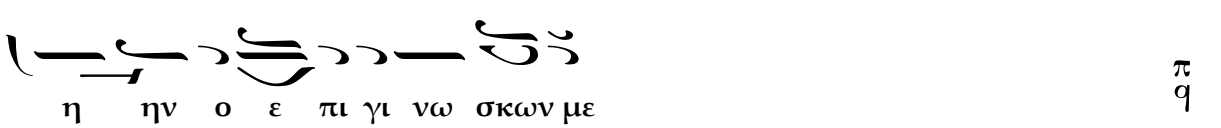

Εν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και Συ ε

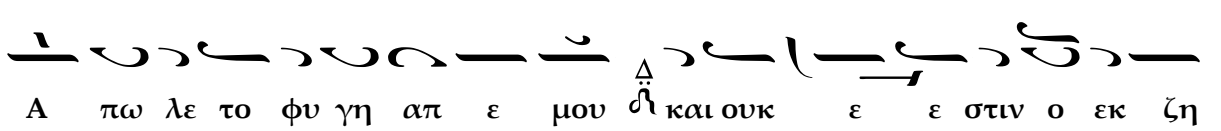

γνωστας τρι βους μου

Εν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ ψαν

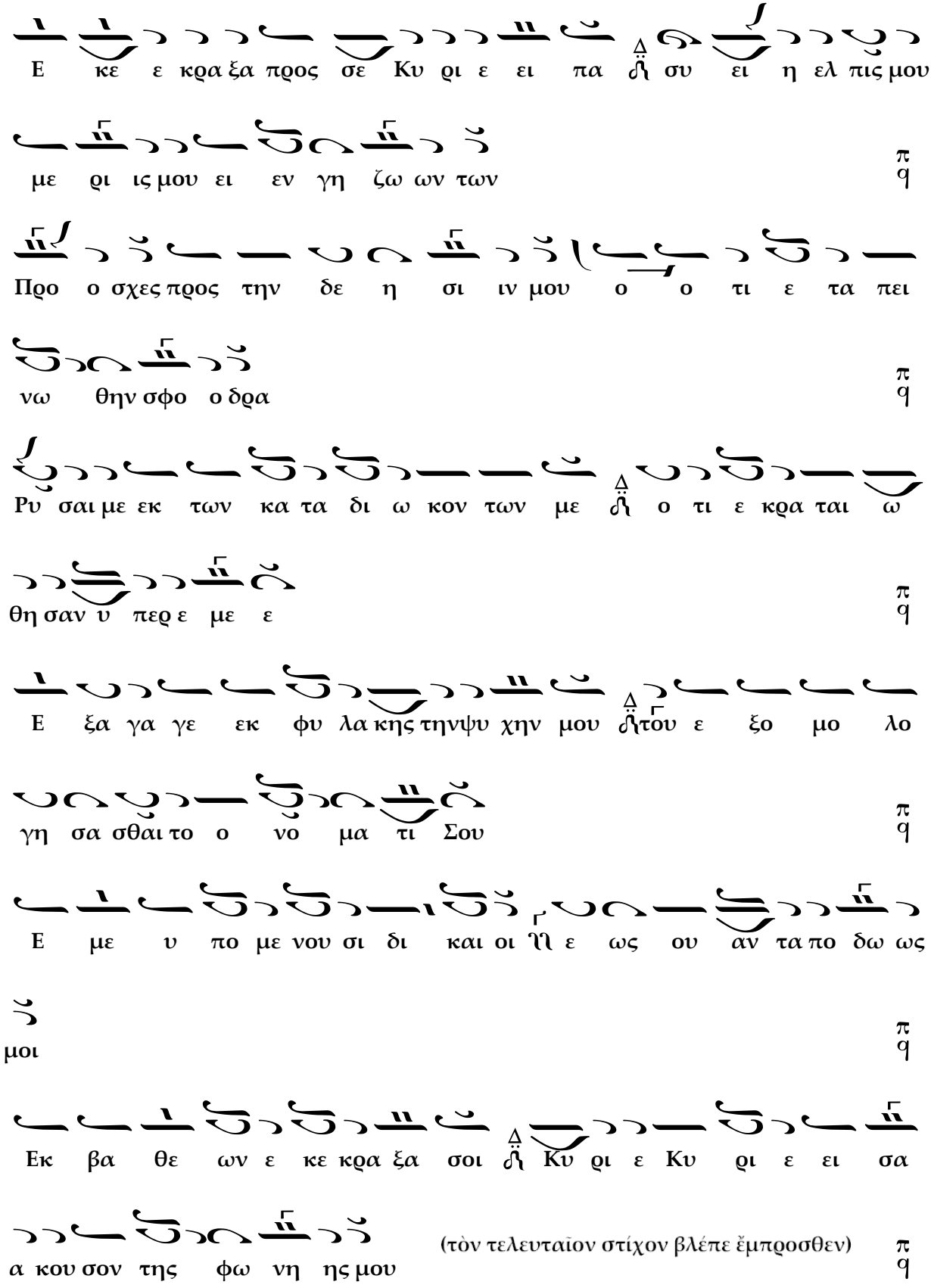

πα γι δα μοι

Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πων και ουκ

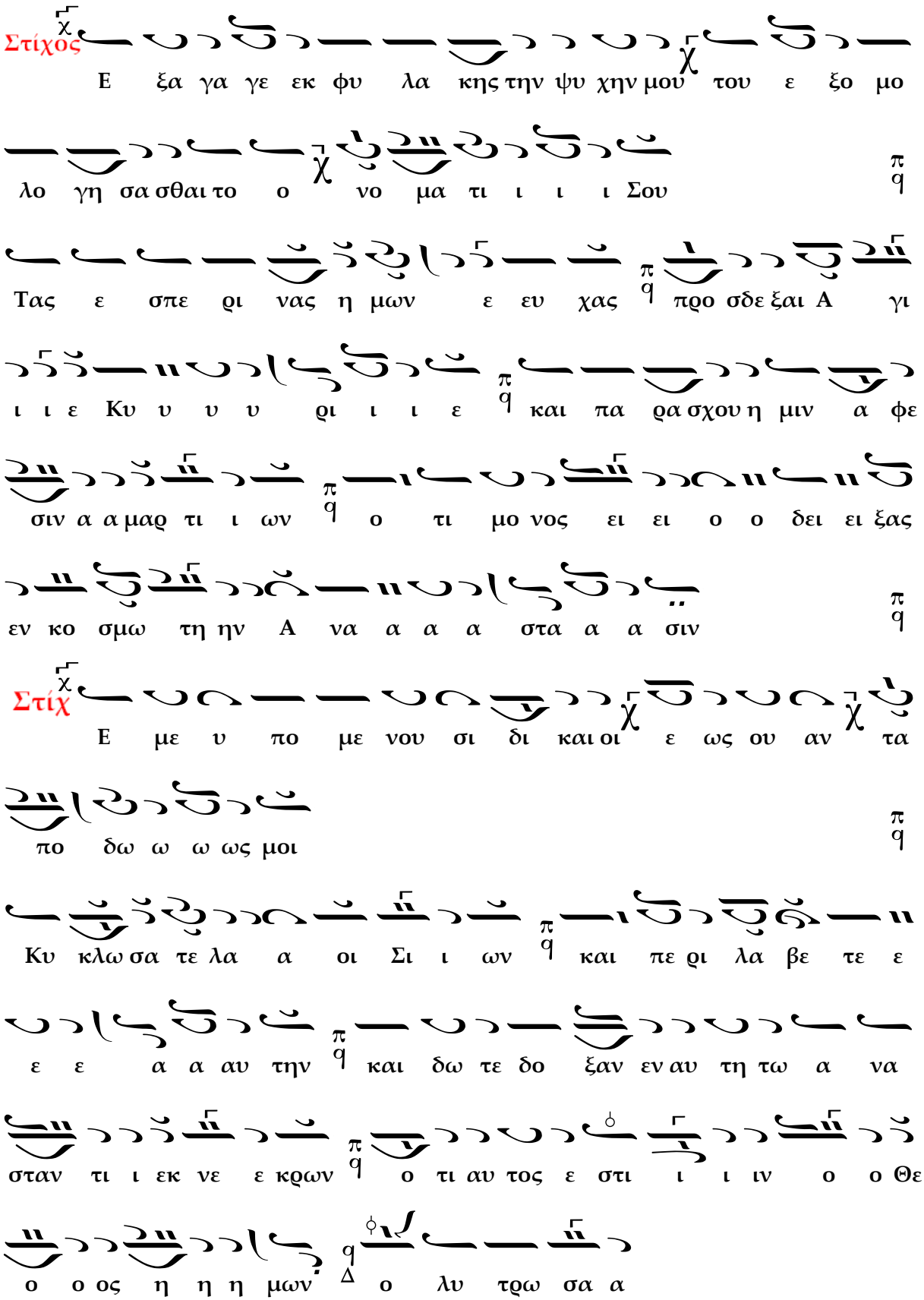

η ην ο ε πι γι νω σκων με

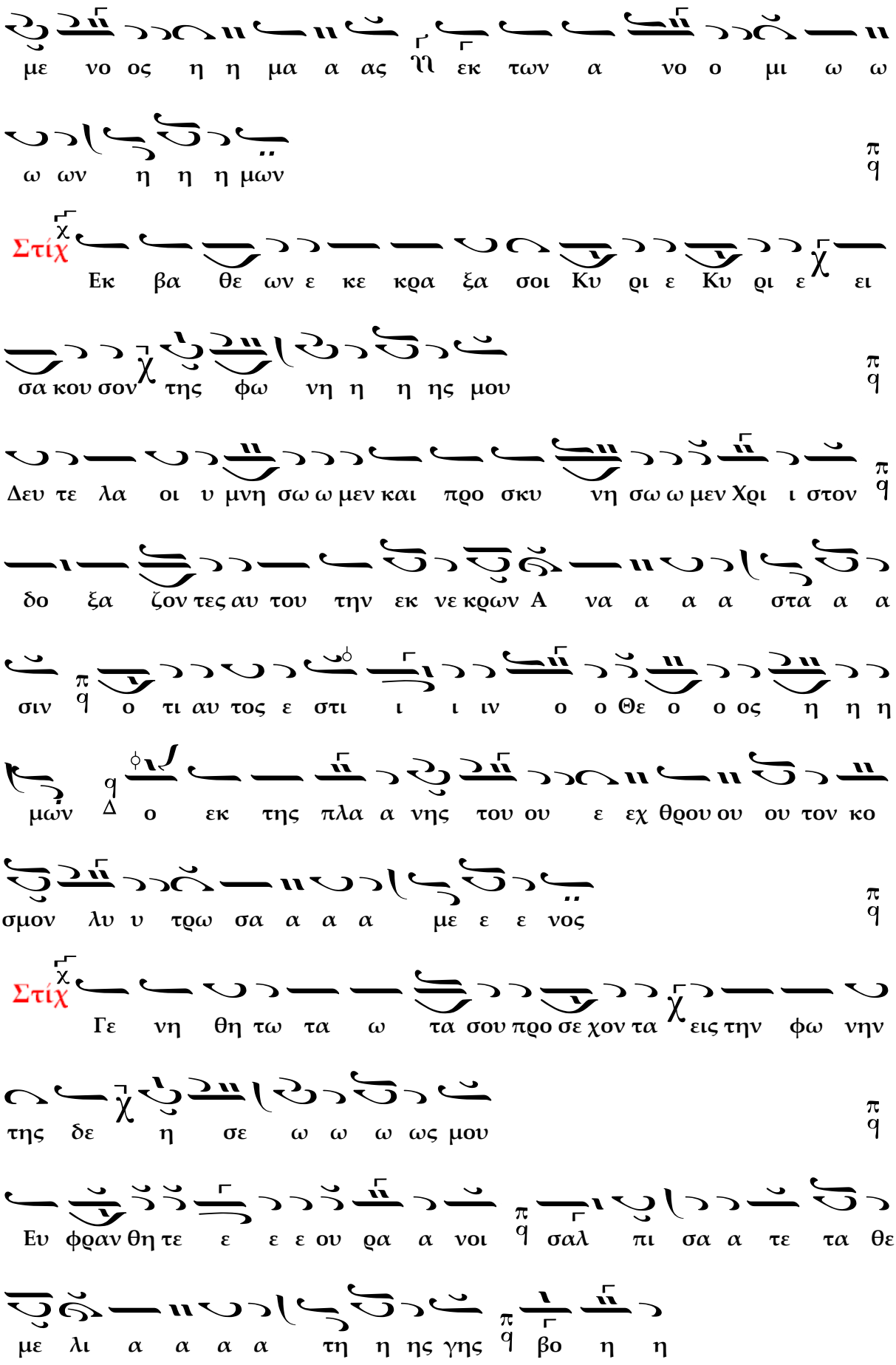

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο εκ ζη

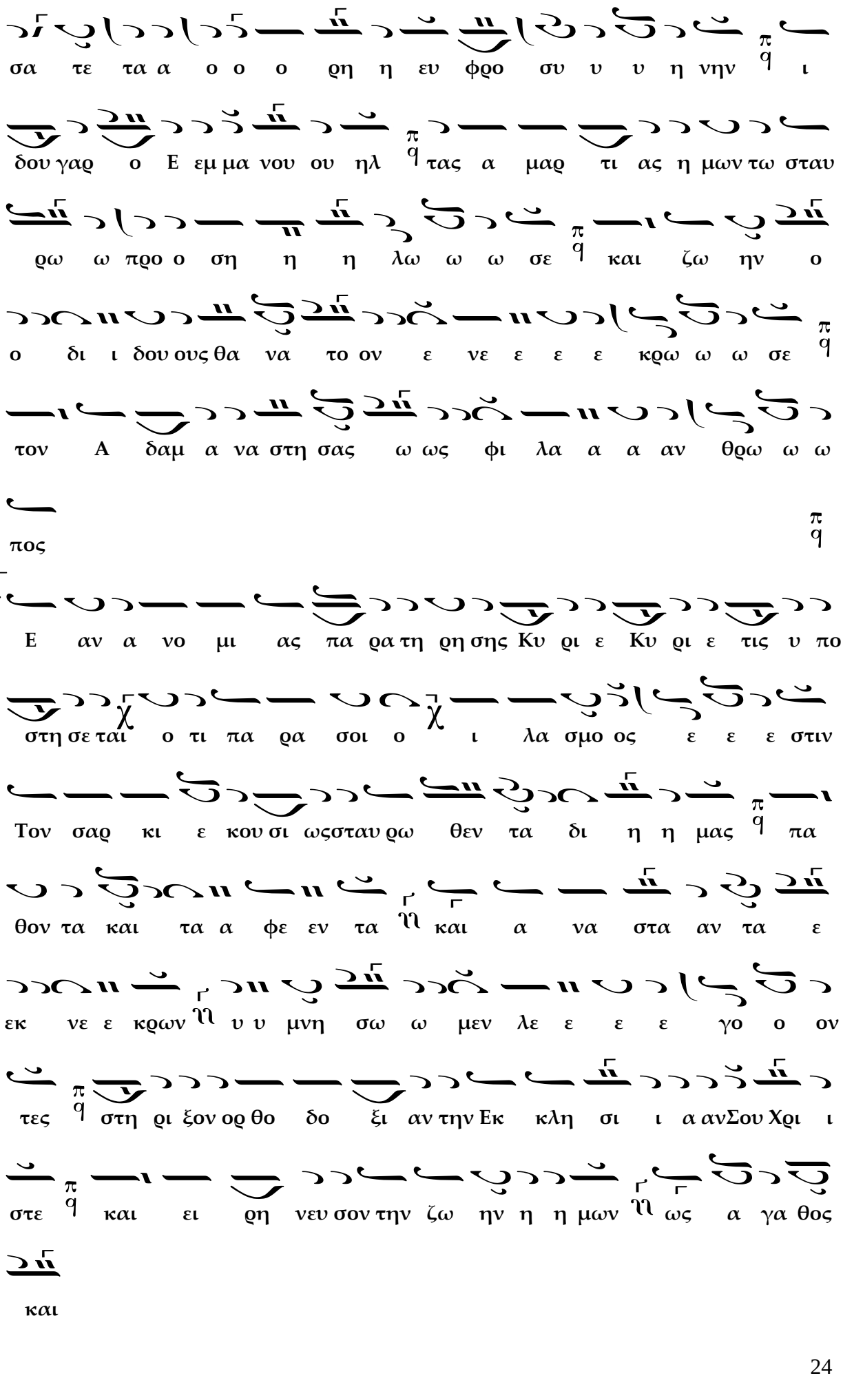

των την ψυ χην μου

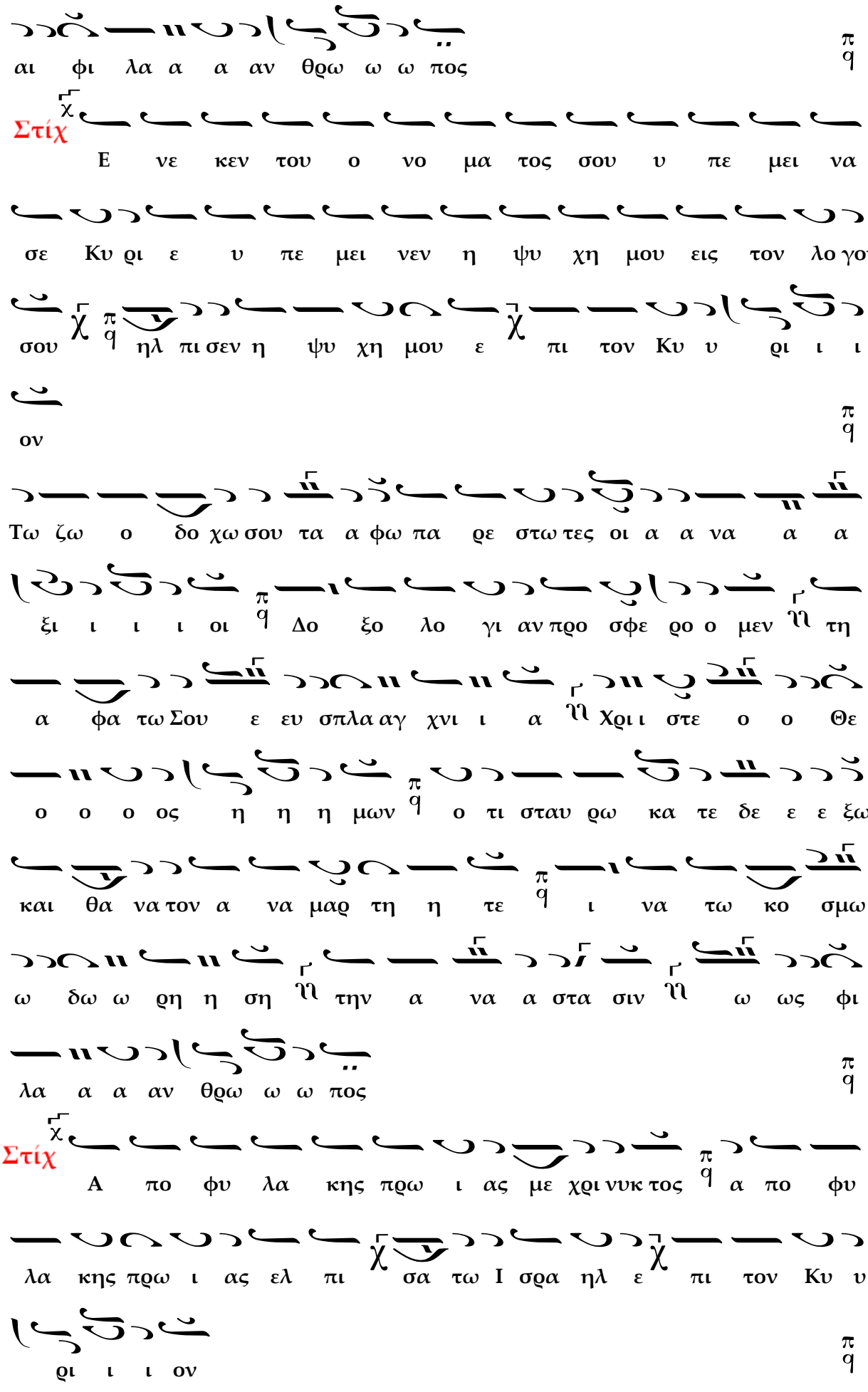

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η ελ πις μου
με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των
Προ ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει
νω θην σφο ο δρα
Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε κρα ται ω
θη σαν υ περ ε με ε
Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου τού ε ξο μο λο
γη σα σθαι το ο νο μα τι Σου
Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο δω ως
μοι
Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε ει σα
α κου σον της φω νη ης μου
(τὸν τελευταῖον στίχον βλέπε ἔμπροσθεν)

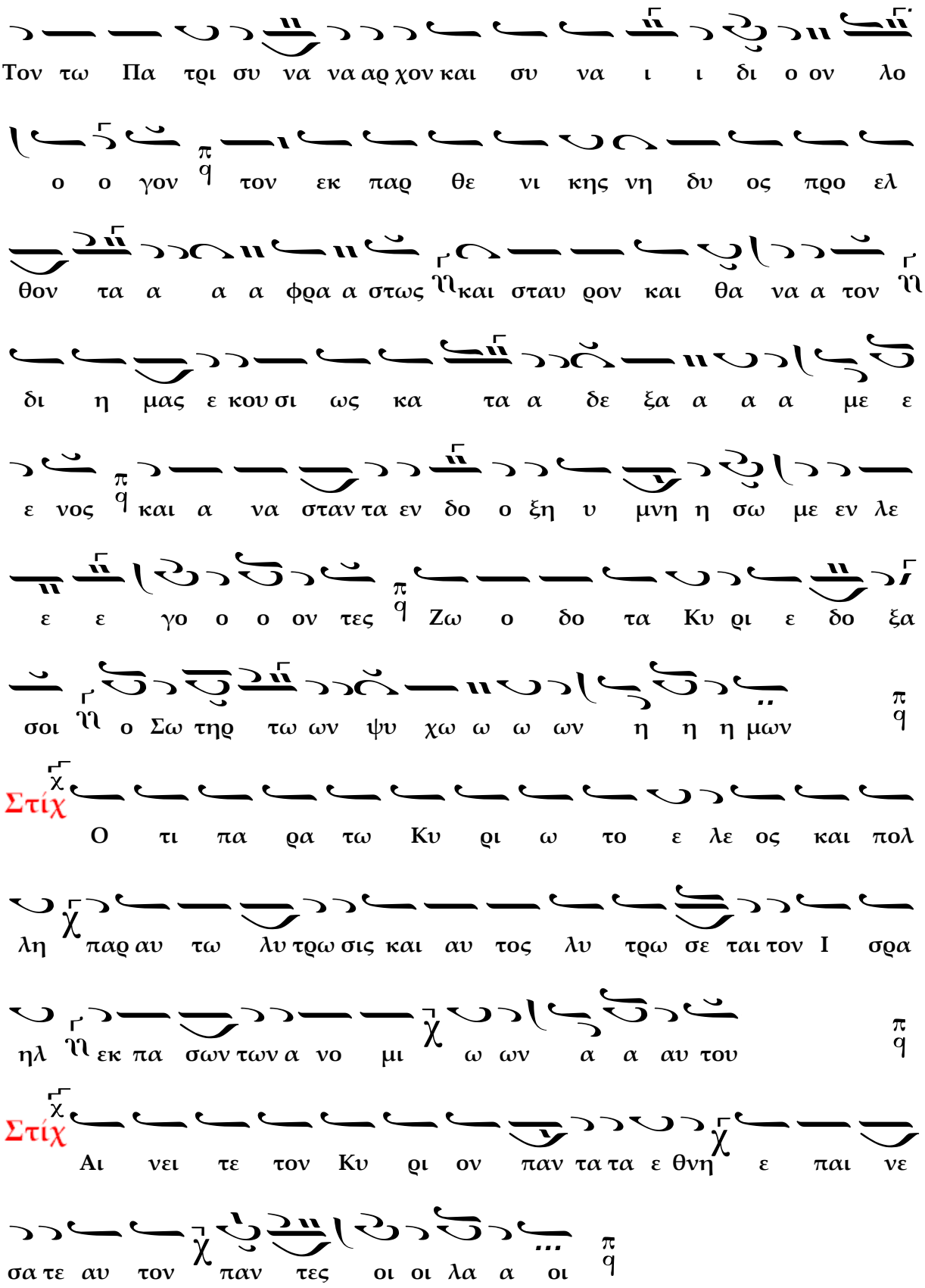
Ἦχος δ Πα Πέτρου Λαμπαδαρίου

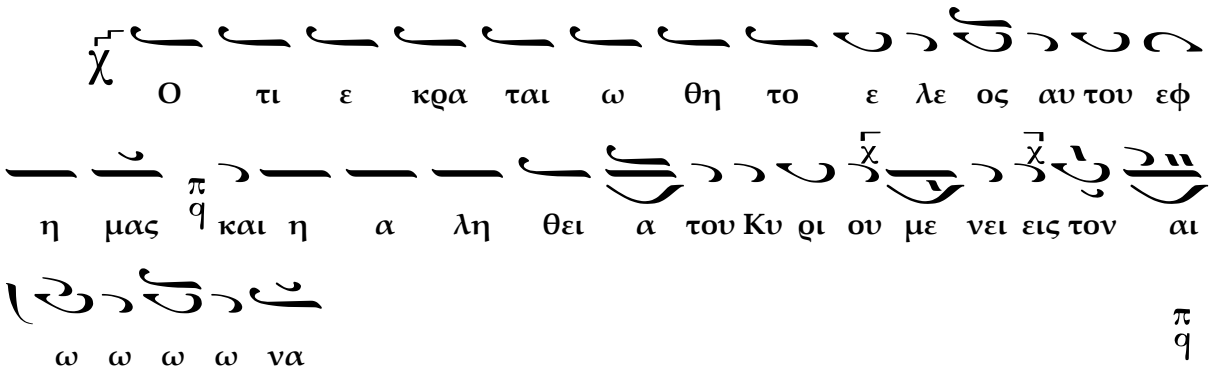

με νο ος η η μα α ας εκ των α νο ο μι ω ω
ω ων η η η μων
Στίχ Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε ει
σα κου σον της φω νη η η ης μου
Δευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ νη σω ω μεν Χρι ι στον
δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων Α να α α α στα α α
σιν ο τι αυ τος ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η
μών Δ ο εκ της πλα α νης του ου ε εχ θρου ου ου τον κο
σμον λυ υ τρω σα α α α με ε ε νος
Στίχ Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την φω νην
της δε η σε ω ω ω ως μου
Ευ φραν θη τε ε ε ε ου ρα α νοι σαλ πι σα α τε τα θε
με λι α α α α τη η ης γης βο η η

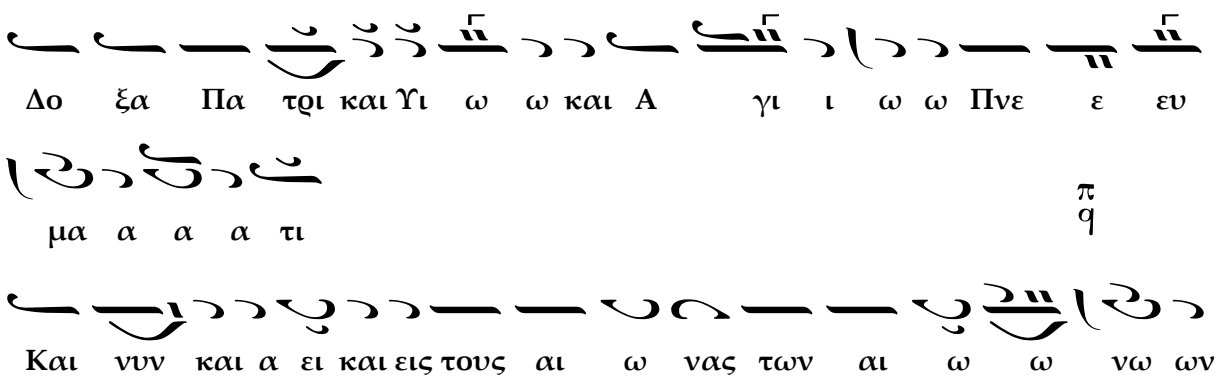

σα τε τα α ο ο ο ρη η ευ φρο συ υ υ η νην ι
δου γαρ ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω σταυ
ρω ω προ ο ση η η λω ω ω σε και ζω ην ο
ο δι ι δου ους θα να το ον ε νε ε ε ε κρω ω ω σε
τον Α δαμ α να στη σας ω ως φι λα α α αν θρω ω ω
πος
Στίχ
Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο
στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος ε ε ε στιν
Τον σαρ κι ε κου σι ωσταυ ρω θεν τα δι η η μας πα
θον τα και τα α φε εν τα και α να στα αν τα ε
εκ νε ε κρων υ υ μνη σω ω μεν λε ε ε γο ο ον
τες στη ρι ξον ορ θο δο ξι αν την Εκ κλη σι ι α ανΣου Χρι ι
στε και ει ρη νευ σον την ζω ην η η μων ως α γα θος
και

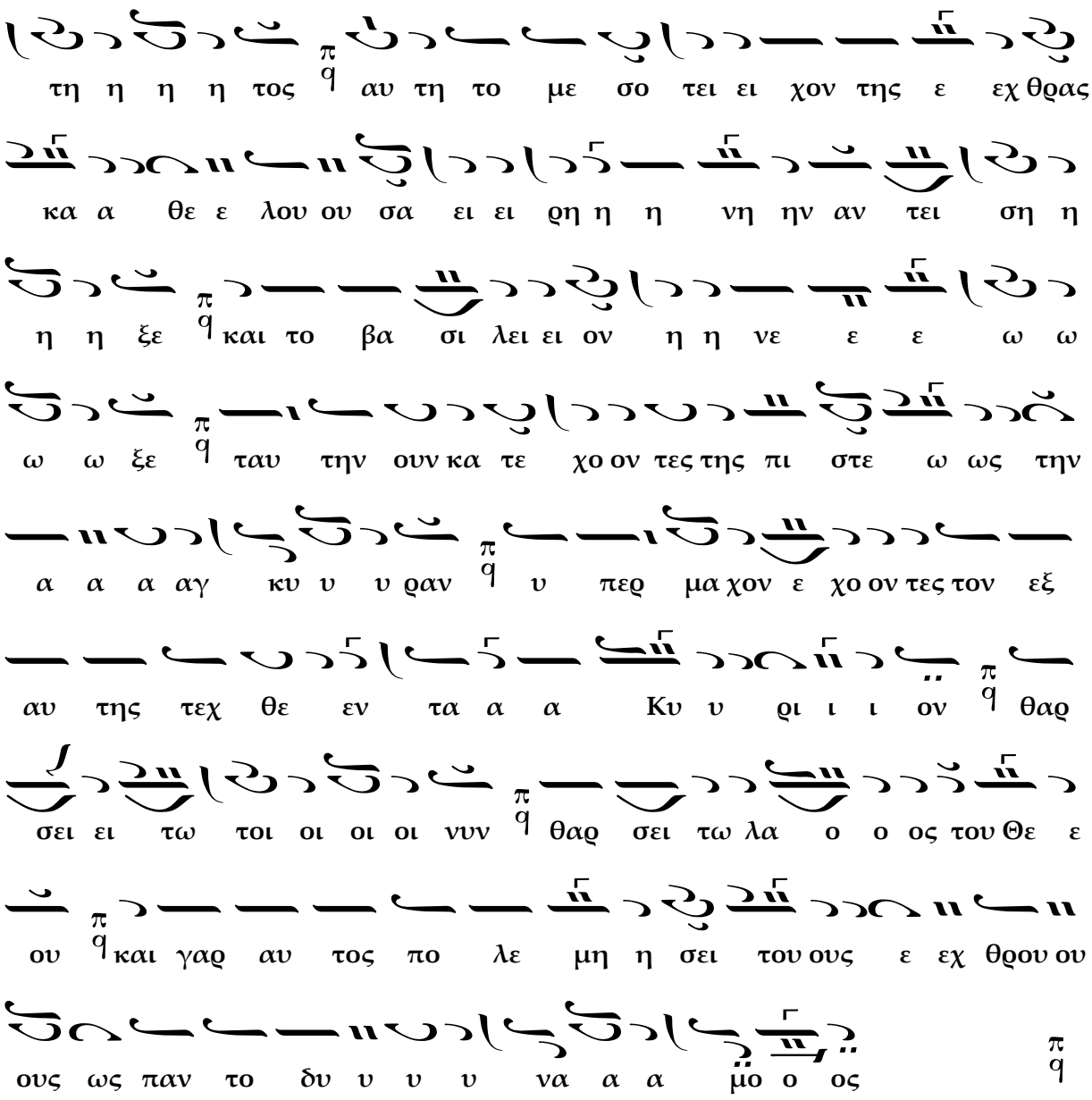

αι φι λα α α αν θρω ω ω πος
Στίχ
Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να
σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον
σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι
ον
Τω ζω ο δο χω σου τα α φω πα ρε στω τες οι α α να α α
ξι ι ι ι οι Δο ξο λο γι αν προ σφε ρο ο μεν τη
α φα τω Σου ε ευ σπλα αγ χνι ι α Χρι ι στε ο ο Θε
ο ο ο ος η η η μων ο τι σταυ ρω κα τε δε ε ε ξω
και θα να τον α να μαρ τη η τε ι να τω κο σμω
ω δω ω ρη η ση την α να α στα σιν ω ως φι
λα α α αν θρω ω ω πος
Στίχ
Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυκ τος α πο φυ
λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ
ρι ι ι ον

Τον τω Πα τρι συ να να αρ χον και συ να ι ι δι ο ον λο
ο ο γον π/q τον εκ παρ θε νι κης νη δυ ος προ ελ
θον τα α α α φρα α στως η/ και σταυ ρον και θα να α τον η/
δι η μας ε κου σι ως κα τα α δε ξα α α α με ε
ε νος π/q και α να σταν τα εν δο ο ξη υ μνη η σω με εν λε
ε ε γο ο ο ον τες π/q Ζω ο δο τα Κυ ρι ε δο ξα
σοι η/ ο Σω τηρ τω ων ψυ χω ω ω ων η η η μων π/q
Στίχ χ/
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και πολ
λη χ/ παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ι σρα
ηλ η/ εκ πα σων των α νο μι χ/ ω ων α α αυ του π/q
Στίχ χ/
Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη χ/ ε παι νε
σα τε αυ τον χ/ παν τες οι οι λα α οι π/q

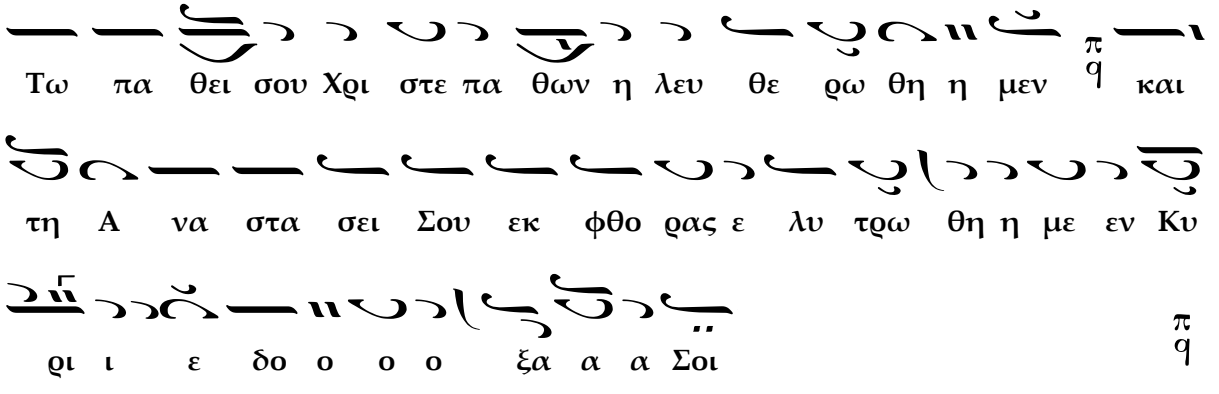

Ἦχος δ Πα Θεοτοκίον

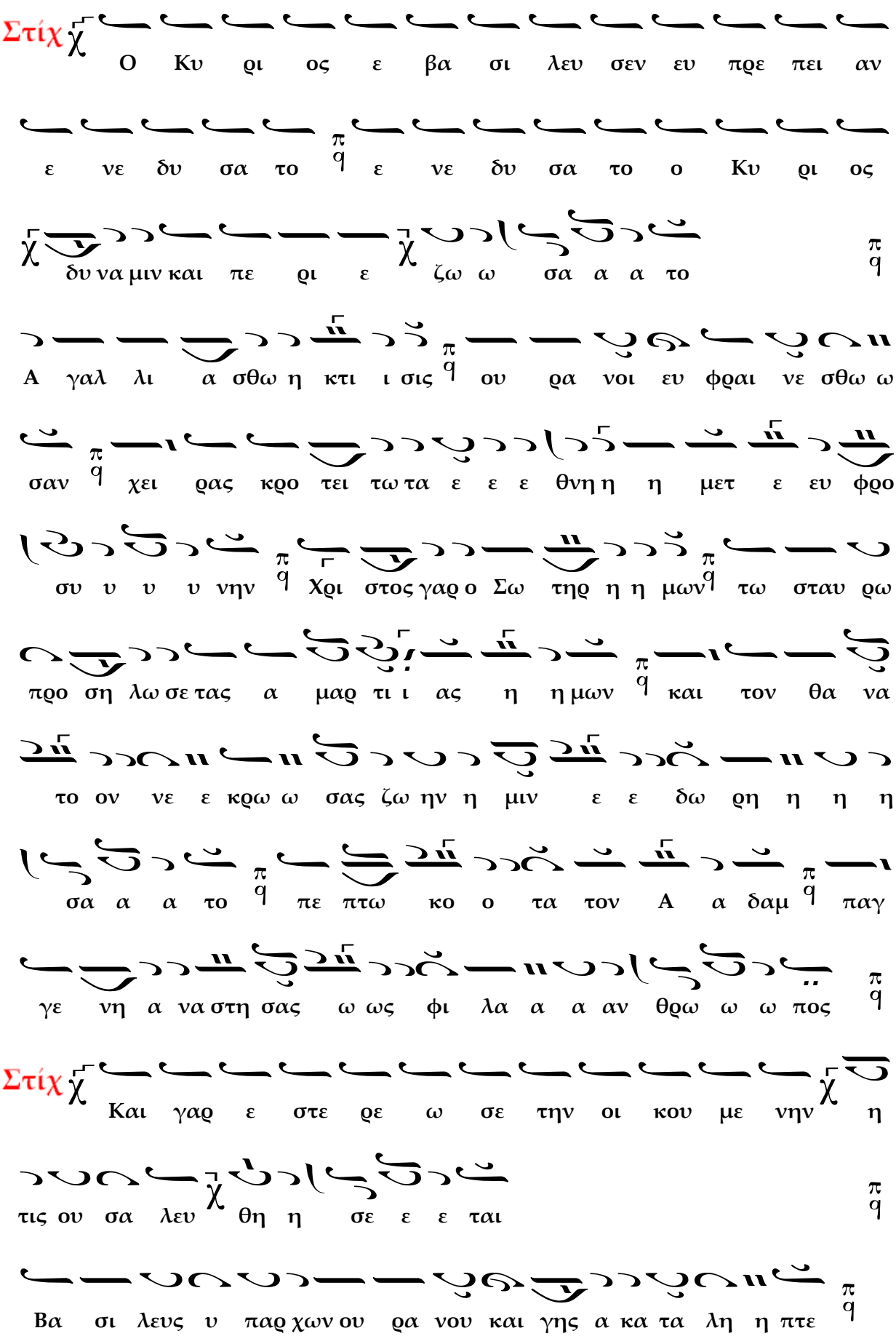

Είς τόν στίχον στιχηρά· Ἦχος ἐ q Πα

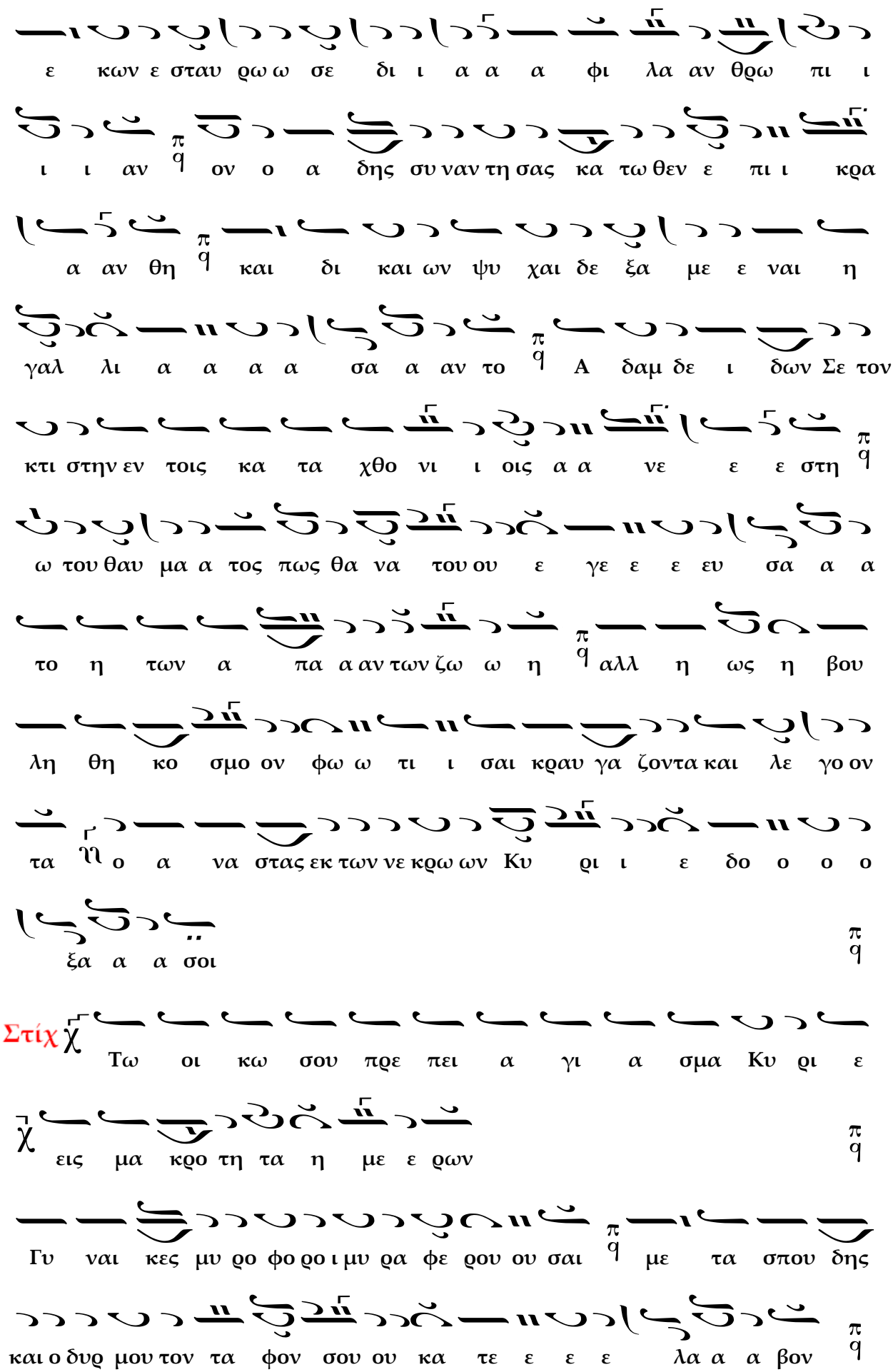

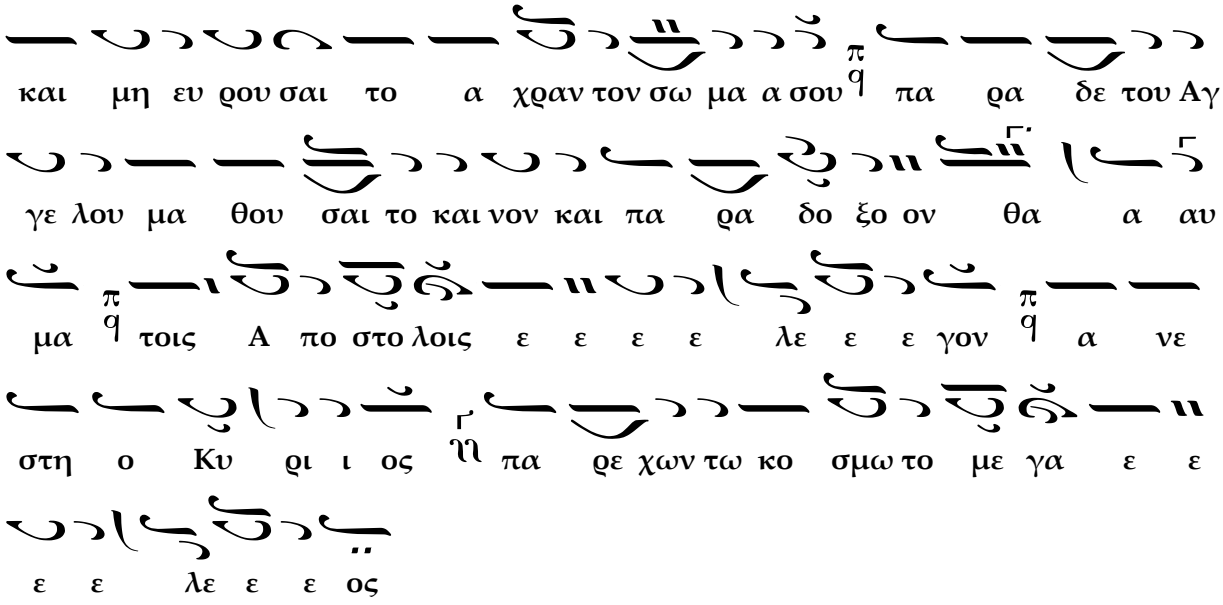
Στίχ

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει αν
ε νε δυ σα το ε νε δυ σα το ο Κυ ρι ος
δυ να μιν και πε ρι ε ζω ω σα α α το
Α γαλ λι α σθω η κτι ι σις ου ρα νοι ευ φραι νε σθω ω
σαν χει ρας κρο τει τω τα ε ε ε θνη η η μετ ε ευ φρο
συ υ υ υ νην Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η η μων τω σταυ ρω
προ ση λω σε τας α μαρ τι ι ας η η μων και τον θα να
το ον νε ε κρω ω σας ζω ην η μιν ε ε δω ρη η η η
σα α α το πε πτω κο ο τα τον Α α δαμ παγ
γε νη α να στη σας ω ως φι λα α α αν θρω ω ω πος

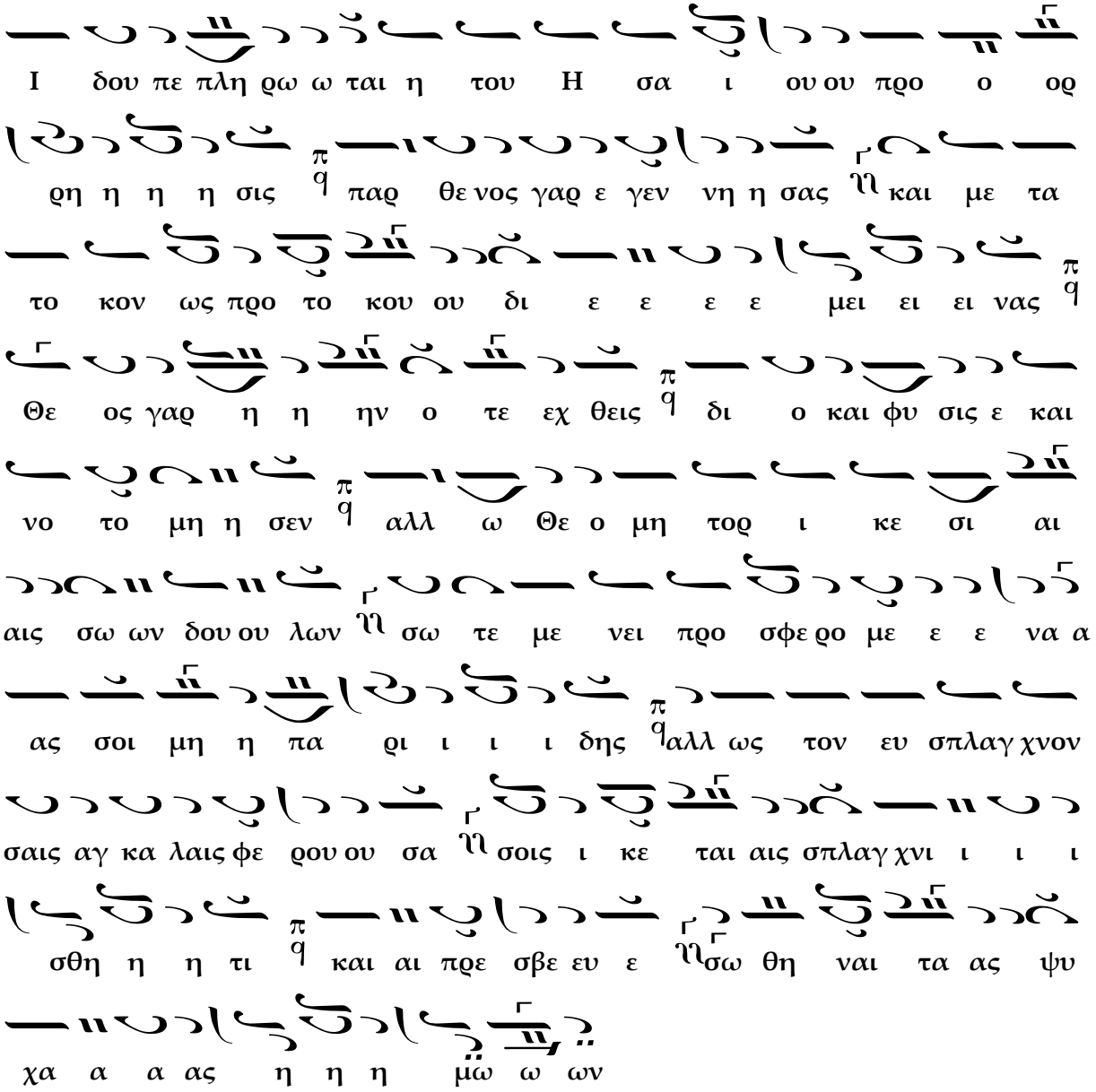
Στίχ

Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην η
τις ου σα λευ θη η σε ε ε ται
Βα σι λευς υ παρ χων ου ρα νου και γης α κα τα λη η πτε

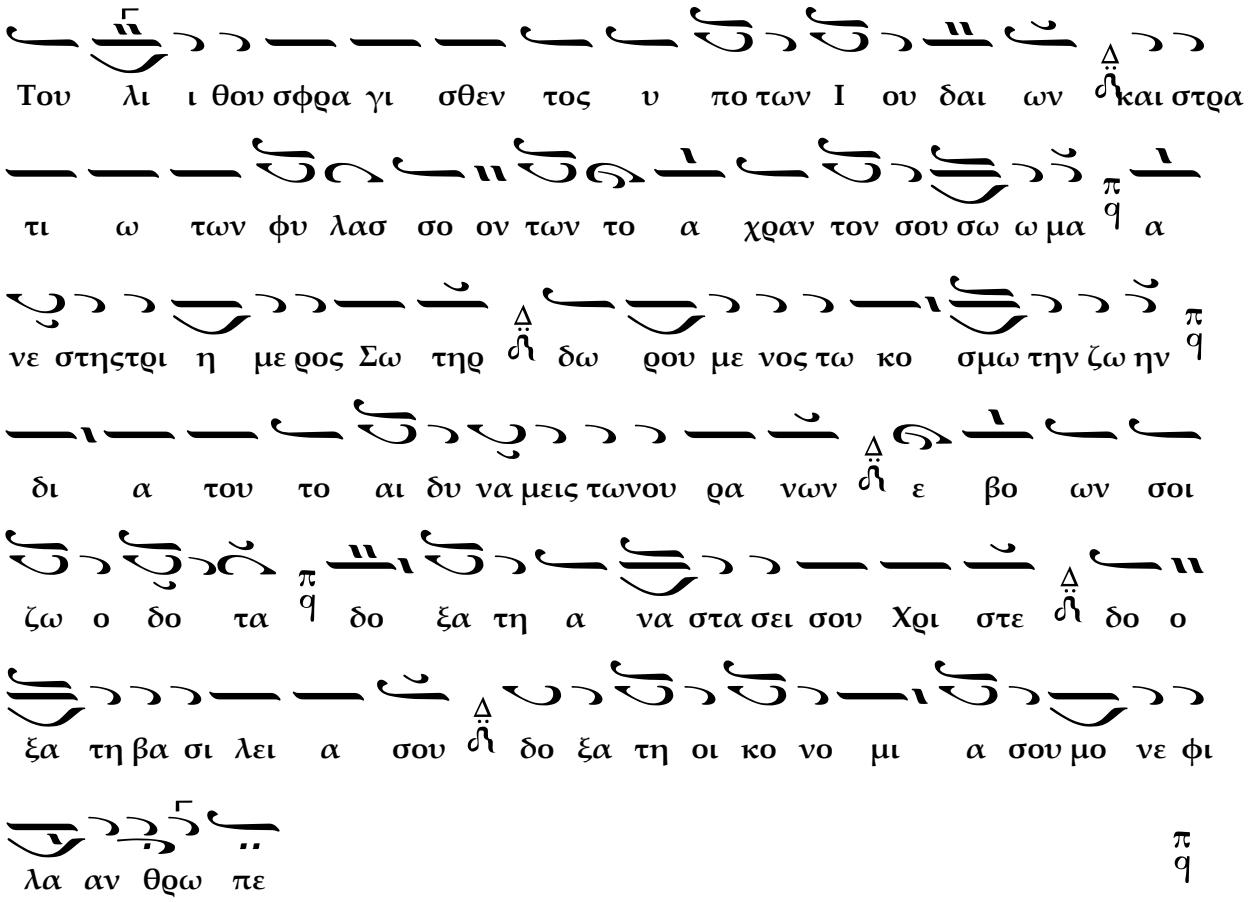

ε κων ε σταυ ρω ω σε δι ι α α α φι λα αν θρω πι ι
ι ι αν π q ον ο α δης συ ναν τη σας κα τω θεν ε πι ι κρα
α αν θη π q και δι και ων ψυ χαι δε ξα με ε ναι η
γαλ λι α α α α σα α αν το π q Α δαμ δε ι δων Σε τον
κτι στην εν τοις κα τα χθο νι ι οις α α νε ε ε στη π q
ω του θαυ μα α τος πως θα να του ου ε γε ε ε ευ σα α α
το η των α πα α αν των ζω ω η π q αλλ η ως η βου
λη θη κο σμο ον φω ω τι ι σαι κραυ γα ζοντα και λε γο ον
τα ηˬ ο α να στας εκ των νε κρω ων Κυ ρι ι ε δο ο ο ο
ξα α α σοι π q
Στίχ χ Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε
χ εις μα κρο τη τα η με ε ρων π q
Γυ ναι κες μυ ρο φο ρο ι μυ ρα φε ρου ου σαι π q με τα σπου δης
και ο δυρ μου τον τα φον σου ου κα τε ε ε ε λα α α βον π q

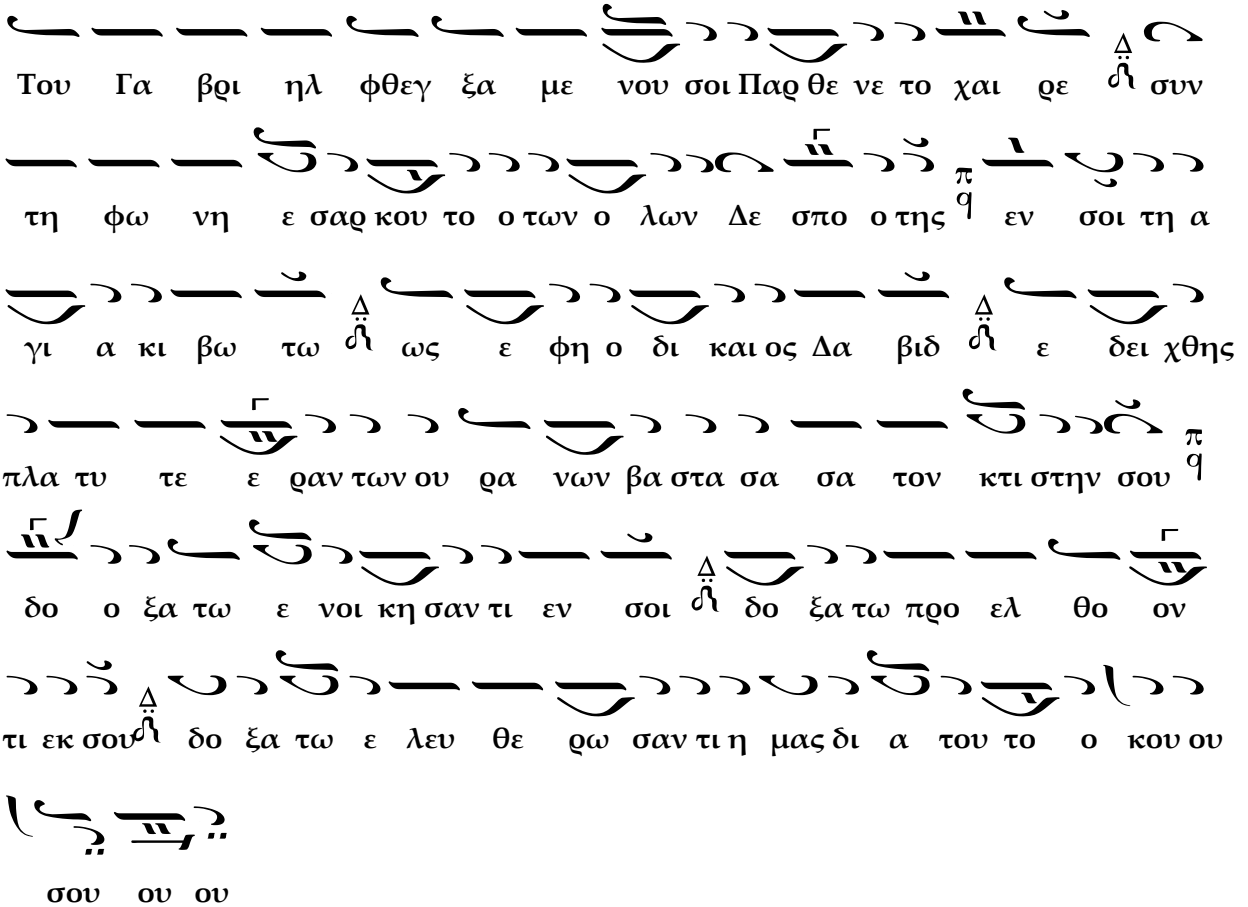
Δόξα Και νῦν Ἦχος Πα Θεοτοκίον

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ Πα χ

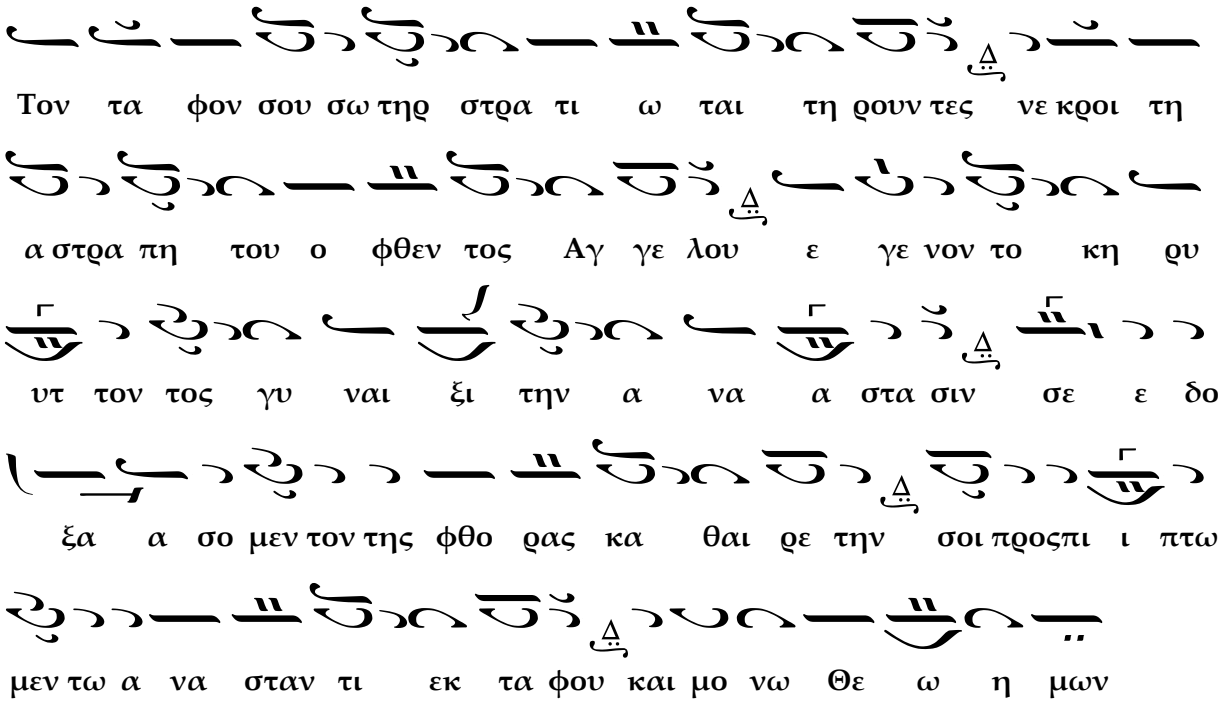

Θεοτοκίον

Εἰς τον ὄρθρον· Καθίσματα· μέλος τῶν ἐξηγητῶν

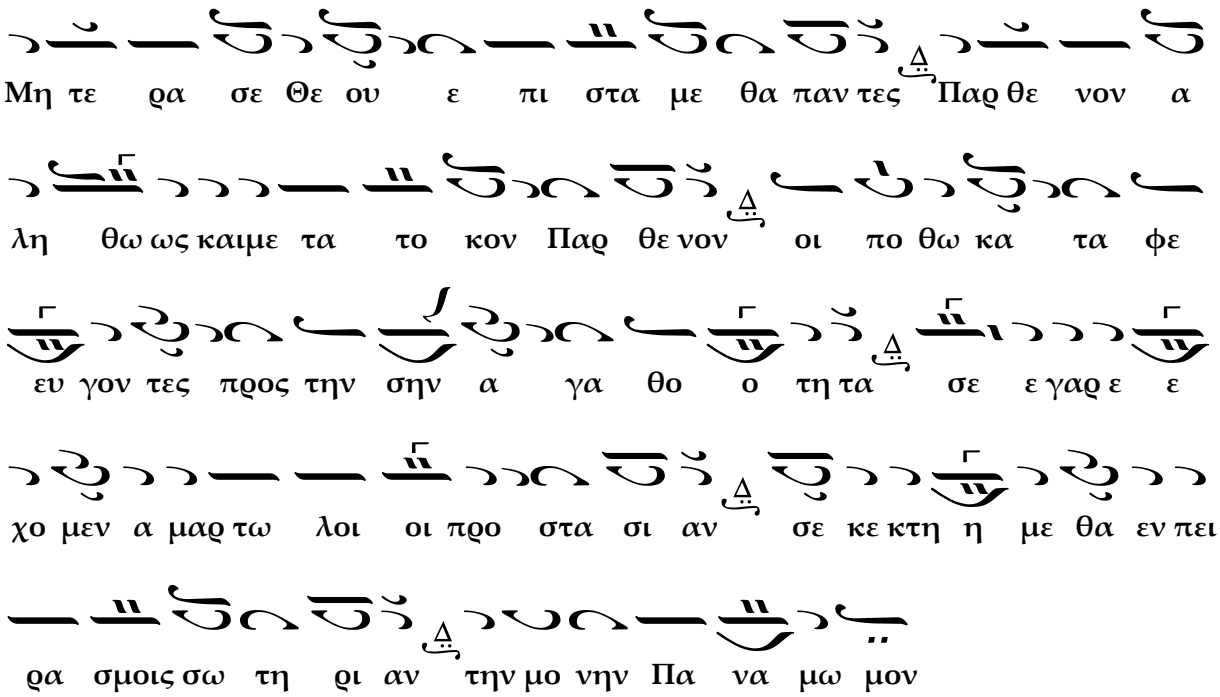
Ἦχος δ Πα ὡς ἀπό Δι

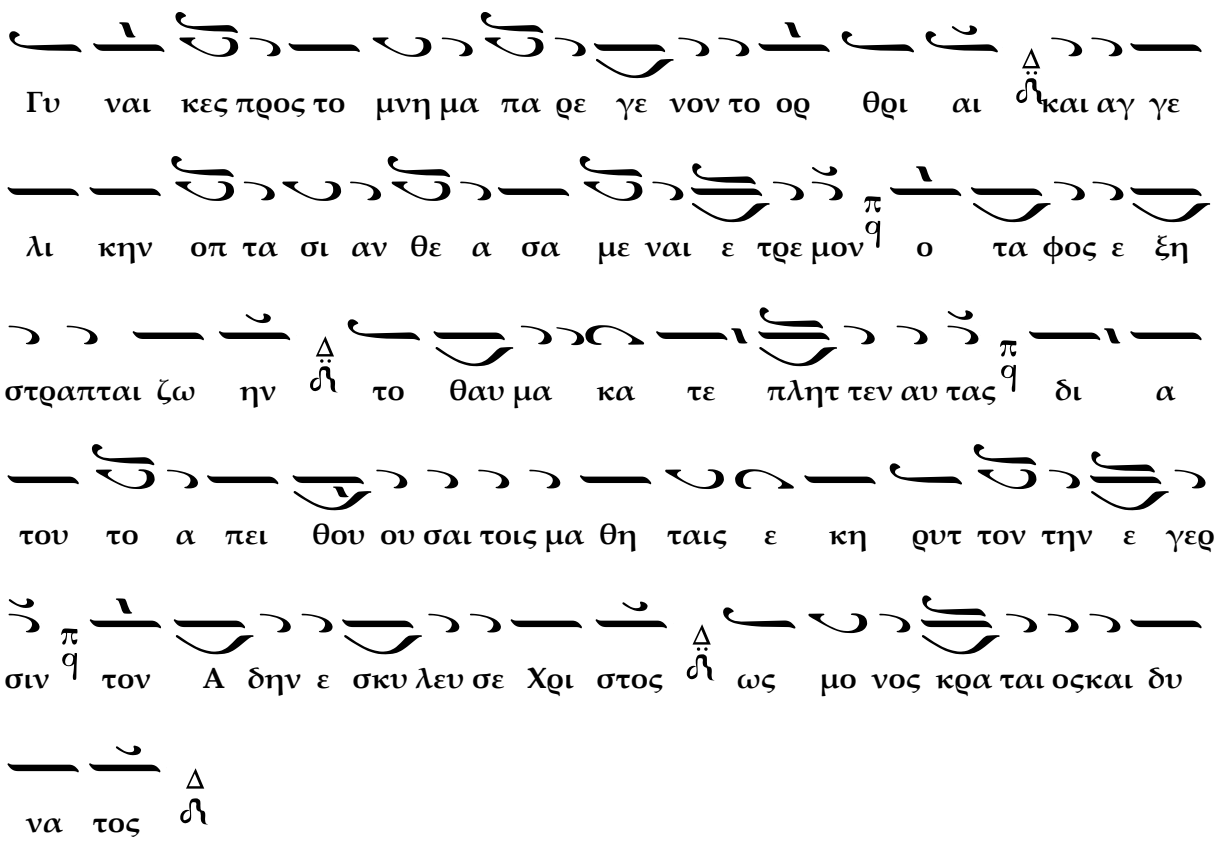
Ἦχος δ Πα ὡς ἀπό Δι

ὅμοιον· Ἦχος Πα ὡς ἀπό Δι

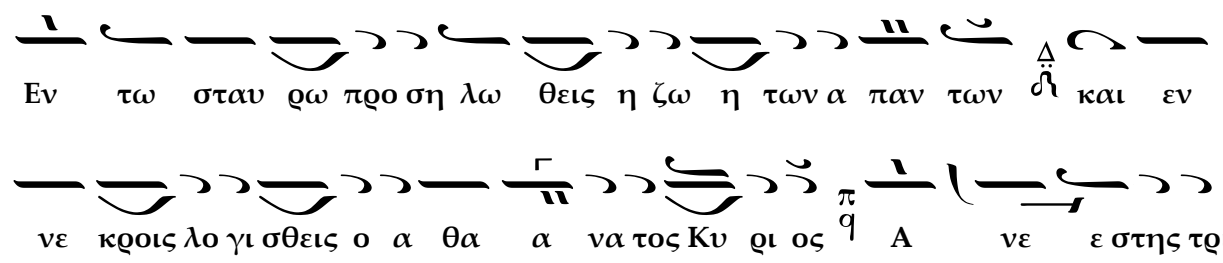

Ἦχος Πα Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

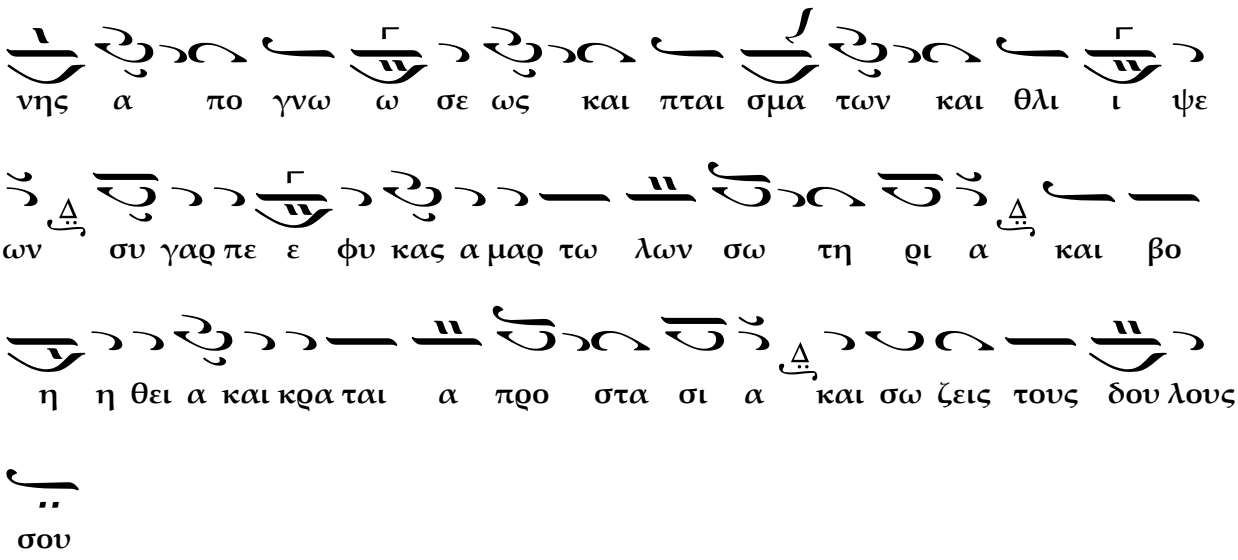

Ὅμοιον. Ἦχος ἁγ Πα

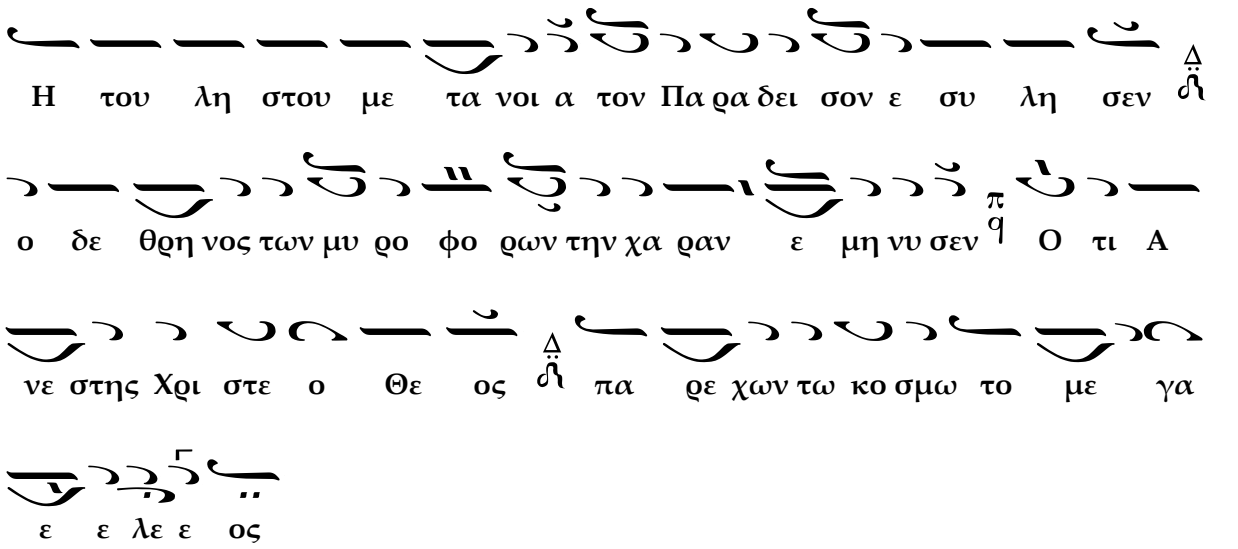

Θεοτοκίον. Ἦχος ἁγ Πα ὡς ἀπό Δι

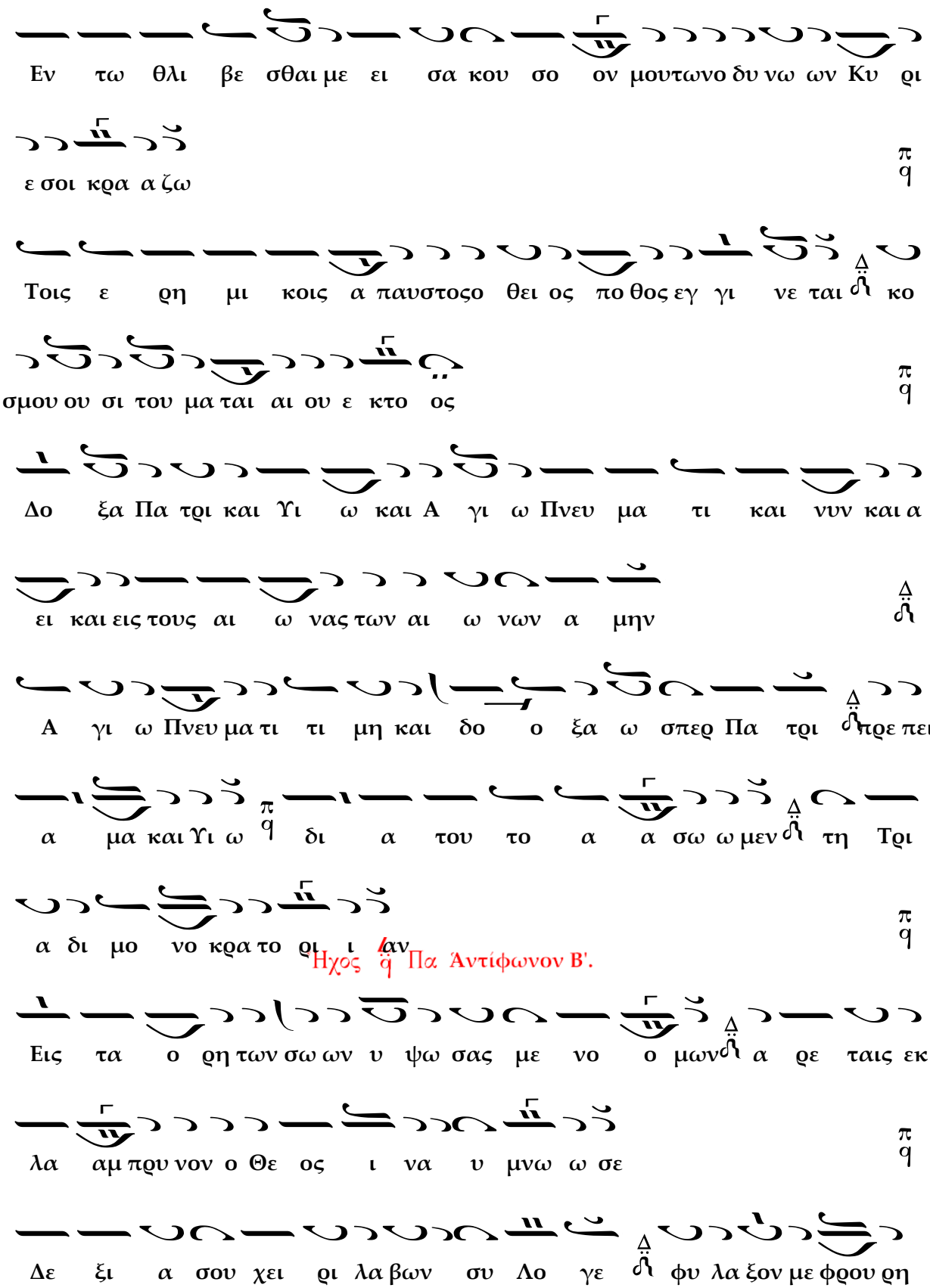

Ἡ ὑπακοή· Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Οἱ ἀναβαθμοί· Ἦχος πλ. Πα μέλος παλαιόν Ἀντίφωνον Α'.

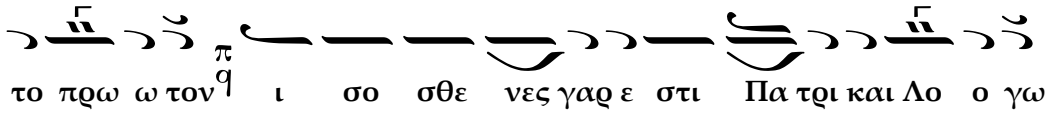

Ἦχος πλ. Πα Ἀντίφωνον Β'.

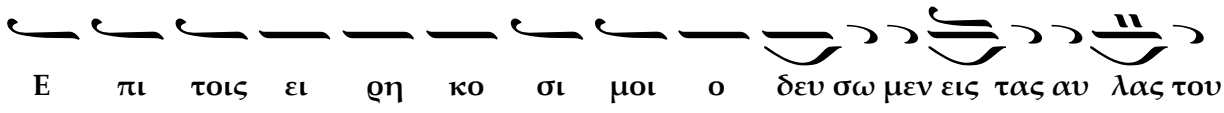

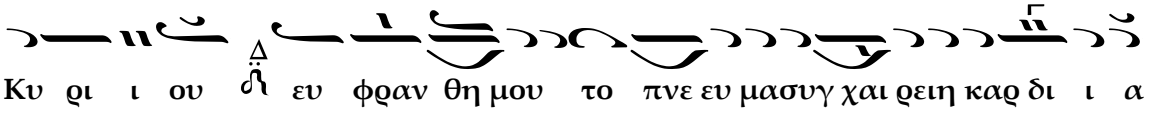
Δόξα Και νῦν

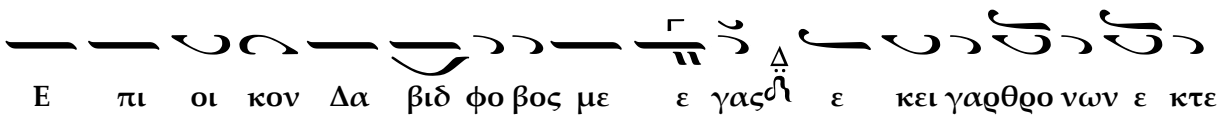

Ἦχος δ Πα Ἀντίφωνον Β'.

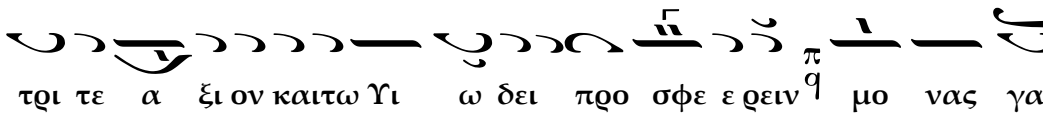

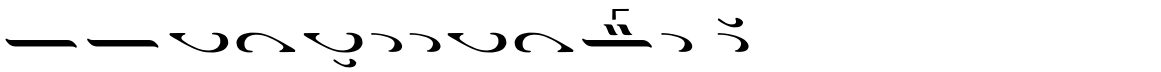

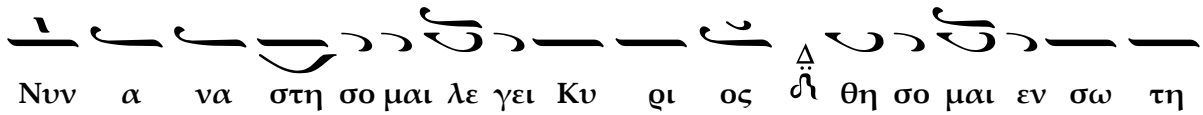

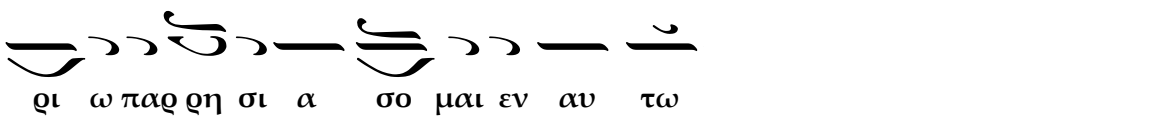
Δόξα Και νῦν

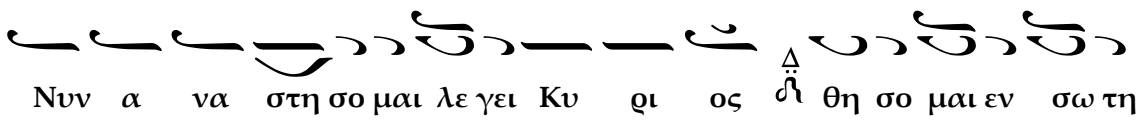

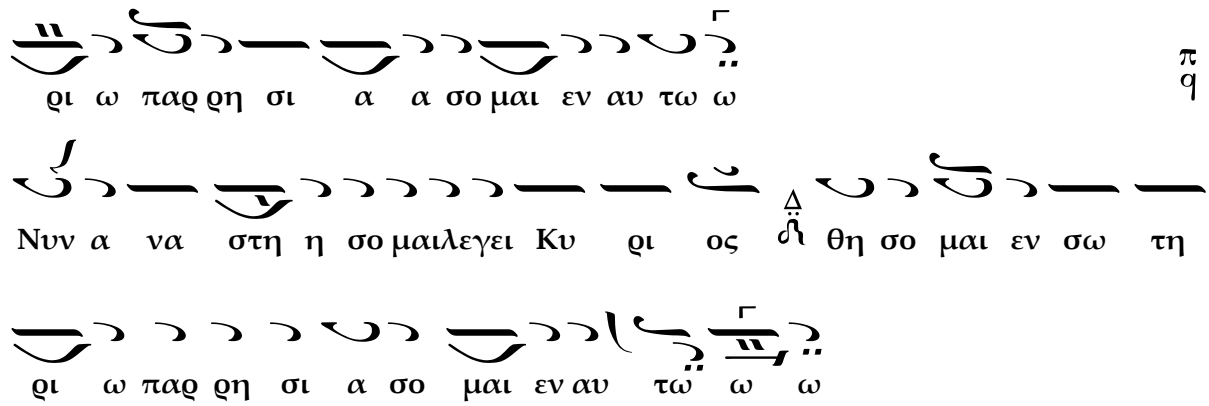

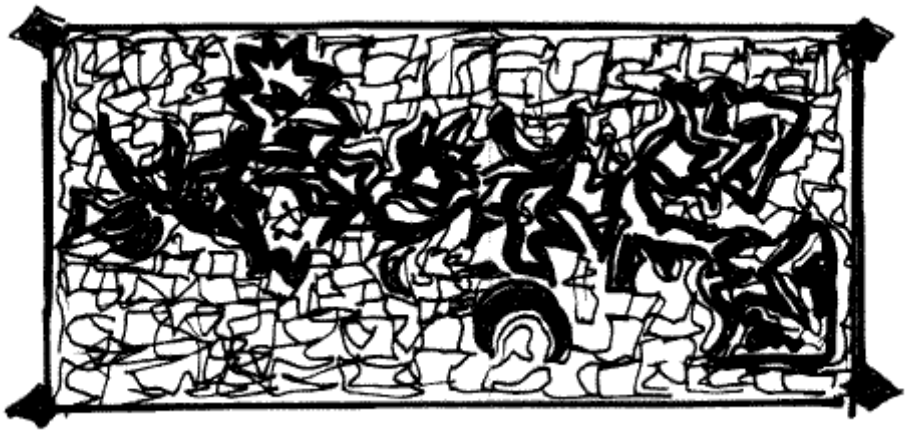

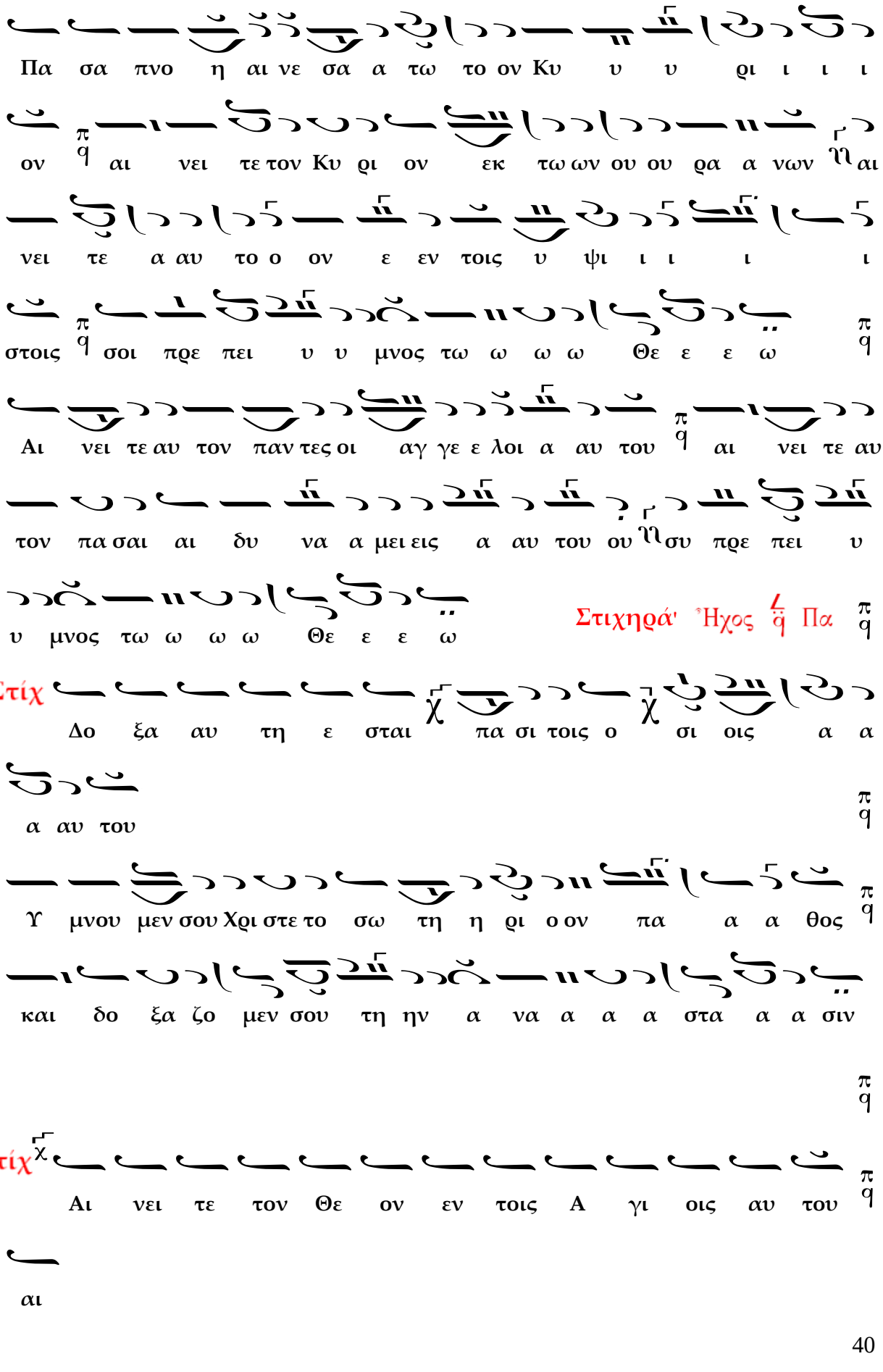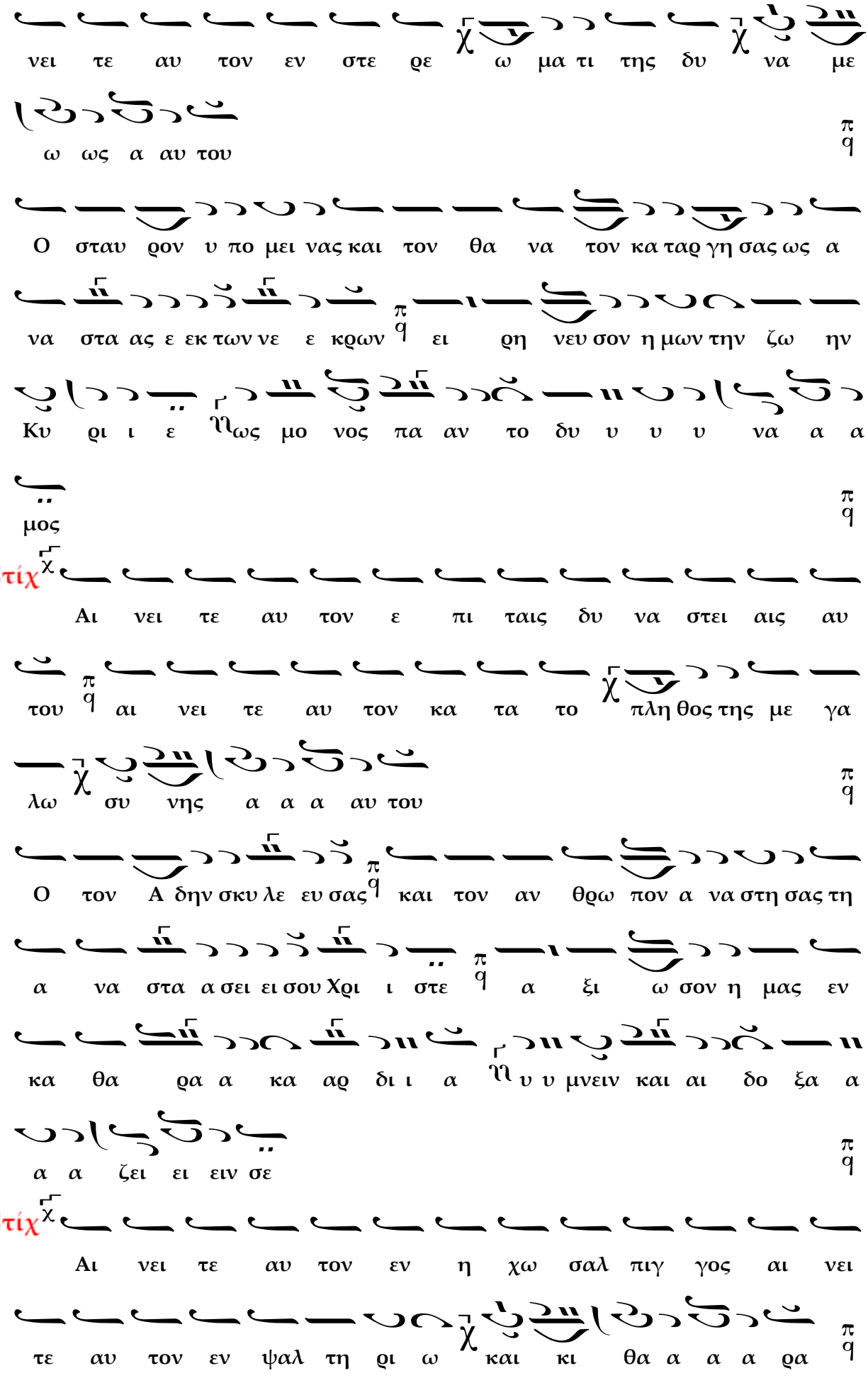

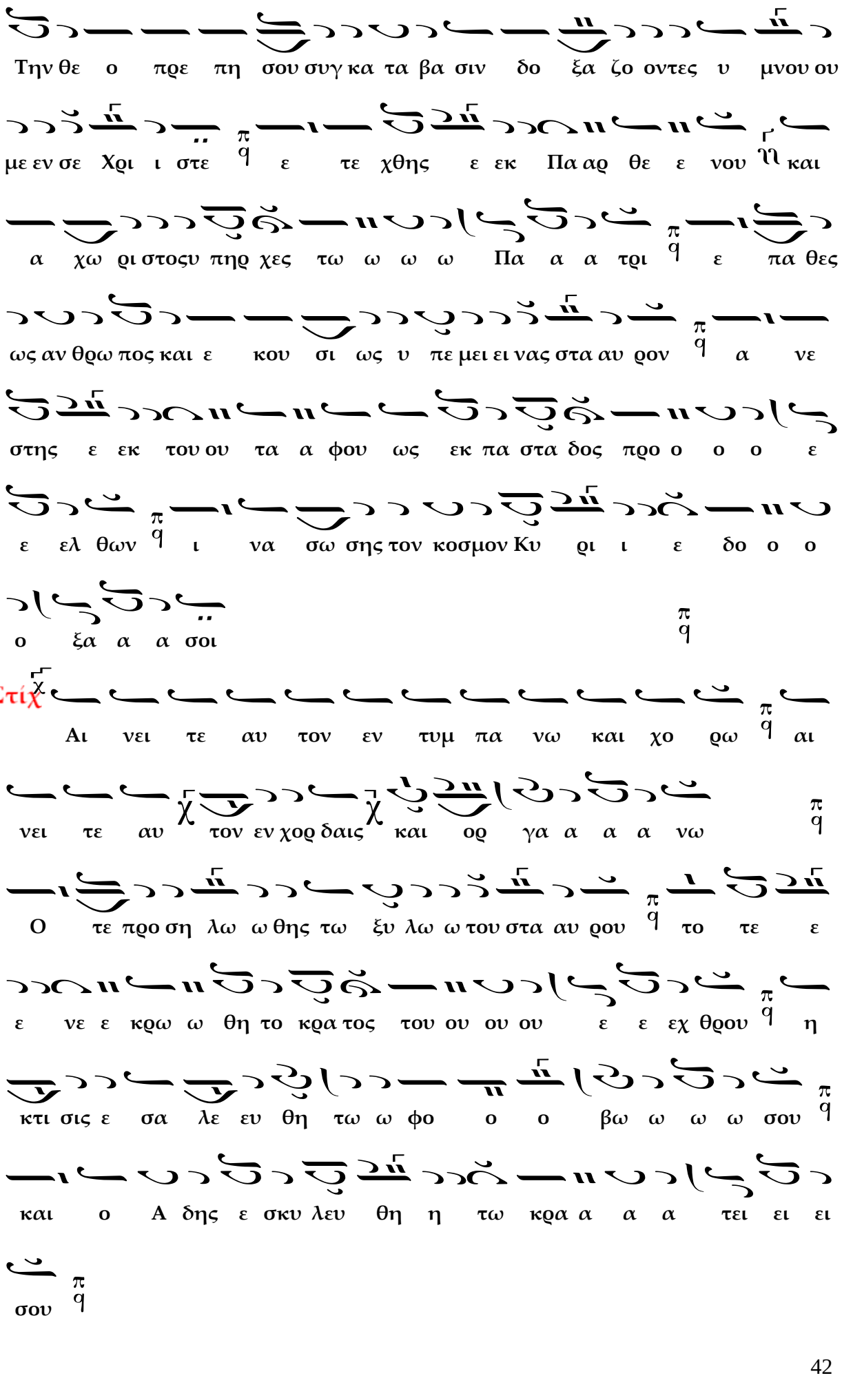

ρι ω παρ ρη σι α α σο μαι εν αυ τω ω
Νυν α να στη η σο μαιλεγει Κυ ρι ος θη σο μαι εν σω τη
ρι ω παρ ρη σι α σο μαι εν αυ τῶ ω ω
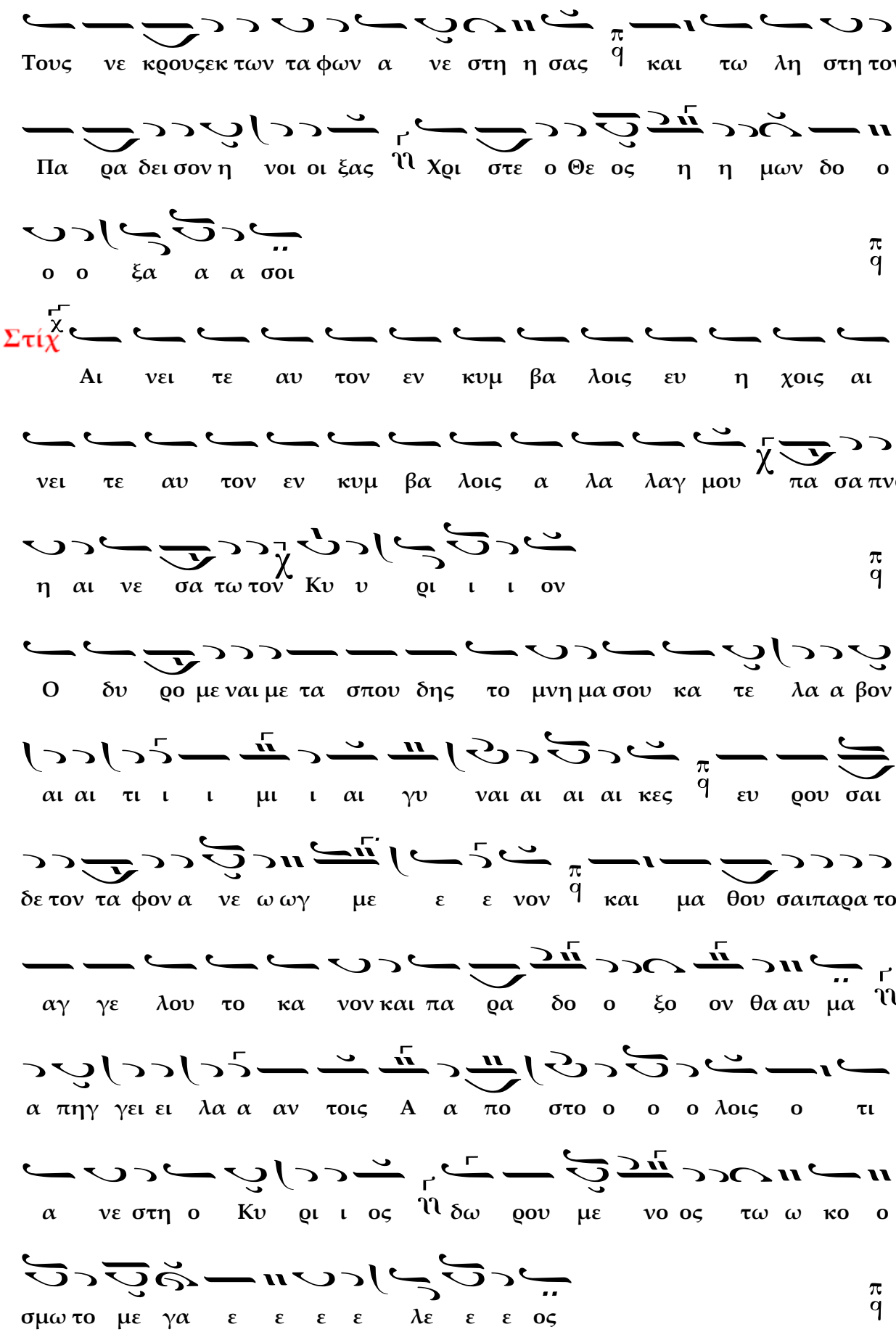

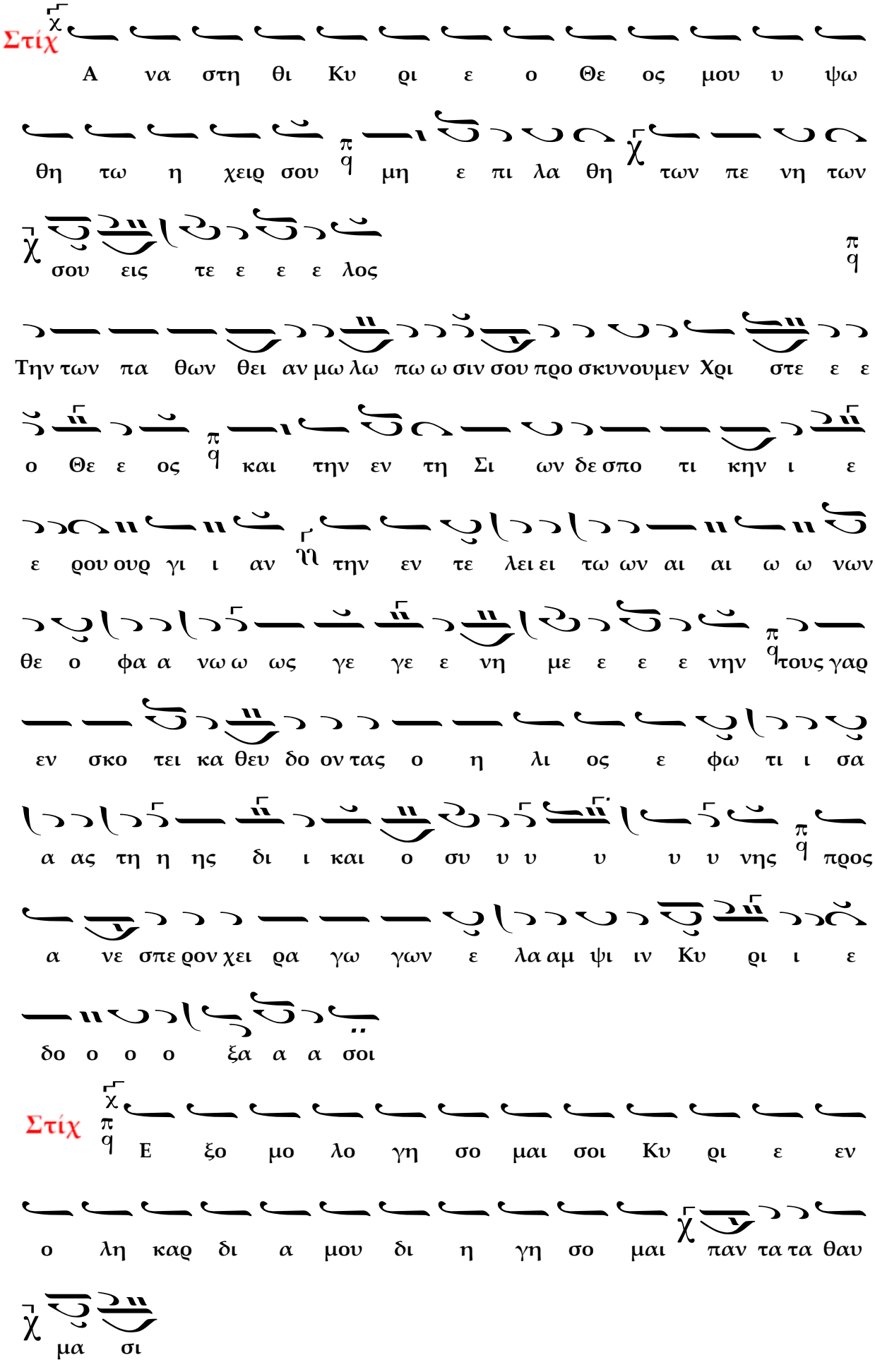
Εἰς τοὺς αἴνους· Ἦχος πλ. δ Πα Πέτρου Λαμπαδαρίου

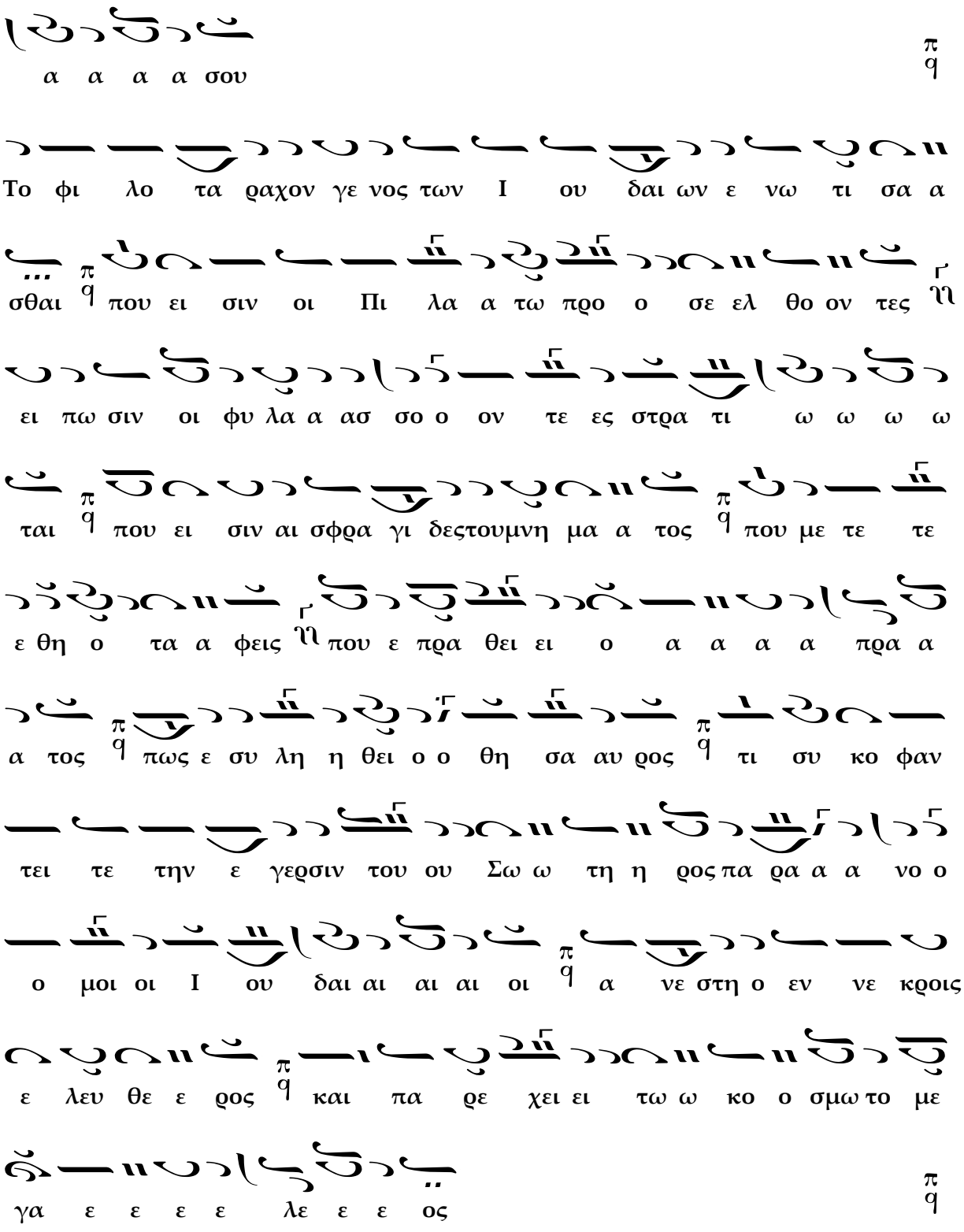

νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με
ω ως α αυ του
Ο σταυ ρον υ πο μει νας και τον θα να τον κα ταρ γη σας ως α
να στα ας ε εκ των νε ε κρων ει ρη νευ σον η μων την ζω ην
Κυ ρι ι ε ης μο νος πα αν το δυ υ υ υ να α α
μος
Στίχ
Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ νης α α α αυ του
Ο τον Α δην σκυ λε ευ σας και τον αν θρω πον α να στη σας τη
α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι ω σον η μας εν
κα θα ρα α κα αρ δι ι α υ υ μνειν και αι δο ξα α
α α ζει ει ειν σε
Στίχ
Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει
τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α α α ρα

Την θε ο πρε πη σου συγ κα τα βα σιν δο ξα ζο οντες υ μνου ου
με εν σε Χρι ι στε π/q ε τε χθης ε εκ Πα αρ θε ε νου η και
α χω ρι στοςυ πηρ χες τω ω ω ω Πα α α τρι π/q ε πα θες
ως αν θρω πος και ε κου σι ως υ πε μει ει νας στα αυ ρον π/q α νε
στης ε εκ του ου τα α φου ως εκ πα στα δος προ ο ο ο ε
ε ελ θων π/q ι να σω σης τον κοσμον Κυ ρι ι ε δο ο ο
ο ξα α α σοι π/q
Στίχ. Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω π/q αι
νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α α α νω π/q
Ο τε προ ση λω ω θης τω ξυ λω ω του στα αυ ρου π/q το τε ε
ε νε ε κρω ω θη το κρα τος του ου ου ου ε ε εχ θρου π/q η
κτι σις ε σα λε ευ θη τω ω φο ο ο βω ω ω ω σου π/q
και ο Α δης ε σκυ λευ θη η τω κρα α α α τει ει ει
σου π/q

Τους νε κρουσεκ των τα φων α νε στη η σας και τω λη στη τον
Πα ρα δει σον η νοι οι ξας Χρι στε ο Θε ος η η μων δο ο
ο ο ξα α α σοι
Στίχ
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μου πα σα πνο
η αι νε σα τω τον Κυ υ ρι ι ι ον
Ο δυ ρο με ναι με τα σπου δης το μνη μα σου κα τε λα α βον
αι αι τι ι ι μι ι αι γυ ναι αι αι αι κες ευ ρου σαι
δε τον τα φον α νε ω ωγ με ε ε νον και μα θου σαι παρα του
αγ γε λου το κα νον και πα ρα δο ο ξο ον θα αυ μα
α πηγ γει ει λα α αν τοις Α α πο στο ο ο ο λοις ο τι
α νε στη ο Κυ ρι ι ος δω ρου με νο ος τω ω κο ο
σμω το με γα ε ε ε ε λε ε ε ος

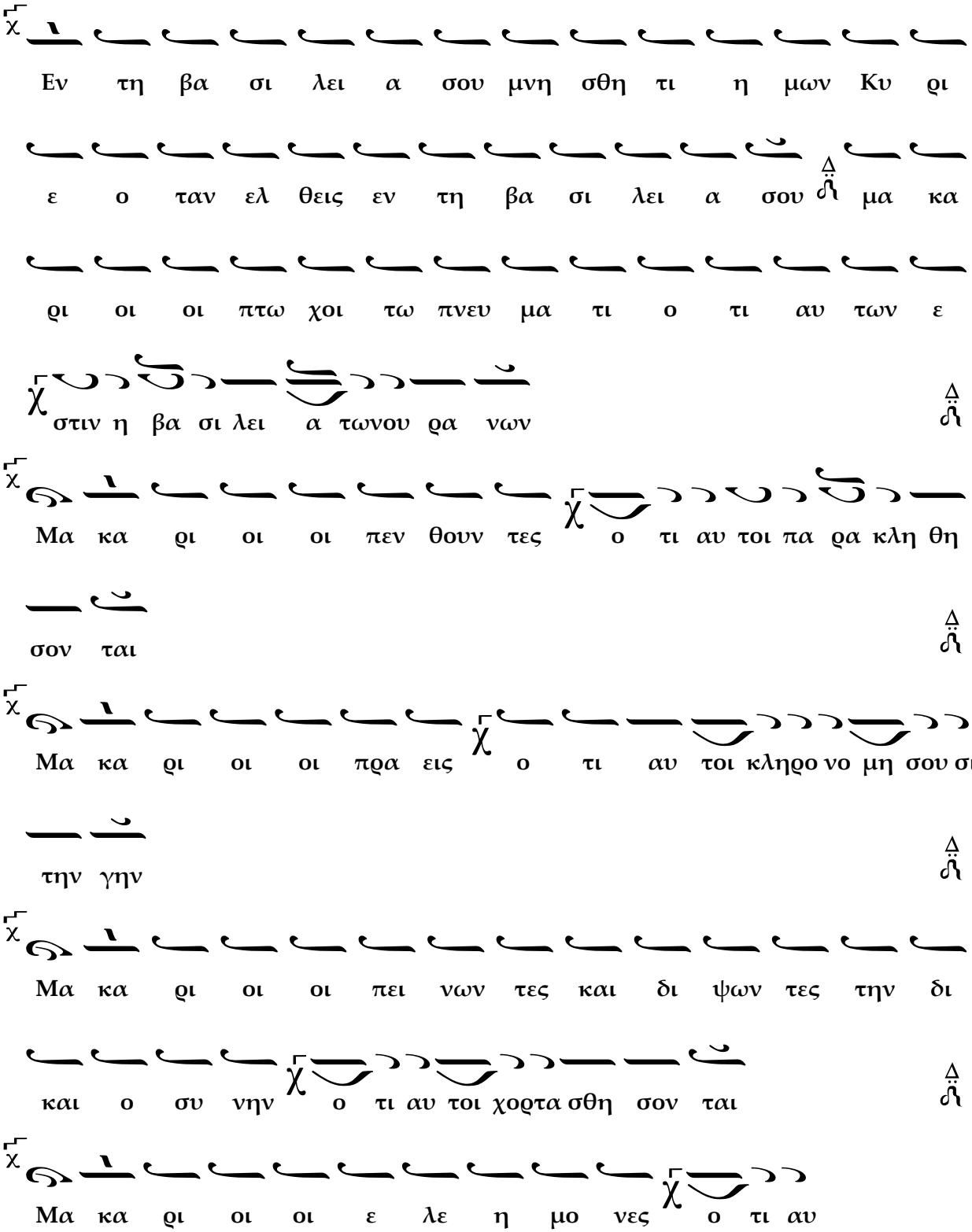

Στίχ
Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των
σου εις τε ε ε ε λος
Την των πα θων θει αν μω λω πω ω σιν σου προ σκυνουμεν Χρι στε ε ε
ο Θε ε ος και την εν τη Σι ων δε σπο τι κην ι ε
ε ρου ουρ γι ι αν την εν τε λει ει τω ων αι αι ω ω νων
θε ο φα α νω ω ως γε γε ε νη με ε ε ε νην τους γαρ
εν σκο τει κα θευ δο ον τας ο η λι ος ε φω τι ι σα
α ας τη η ης δι ι και ο συ υ υ υ υ υ νης προς
α νε σπε ρον χει ρα γω γων ε λα αμ ψι ιν Κυ ρι ι ε
δο ο ο ο ξα α α σοι
Στίχ
Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν
ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα θαυ
μα σι

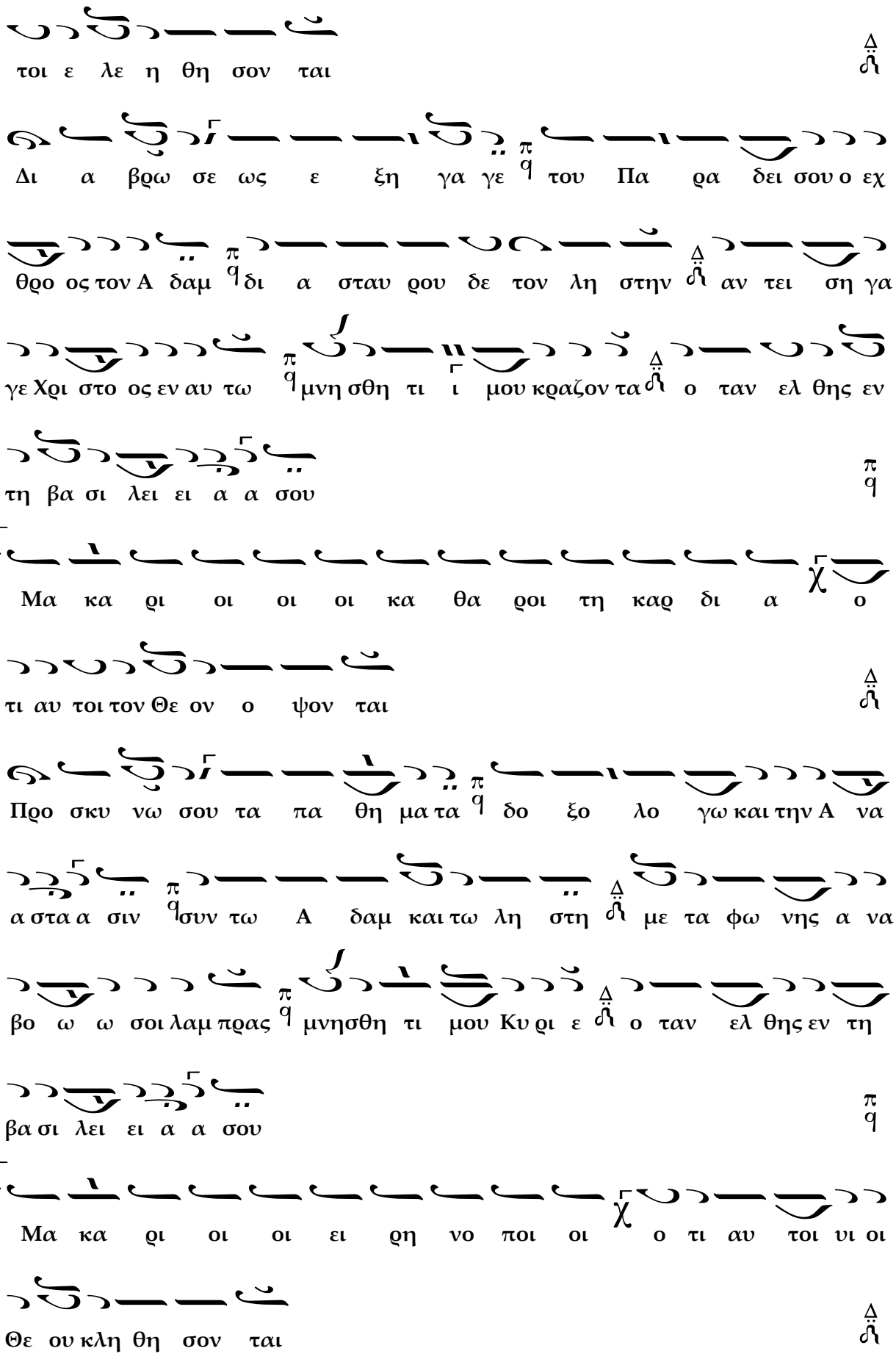

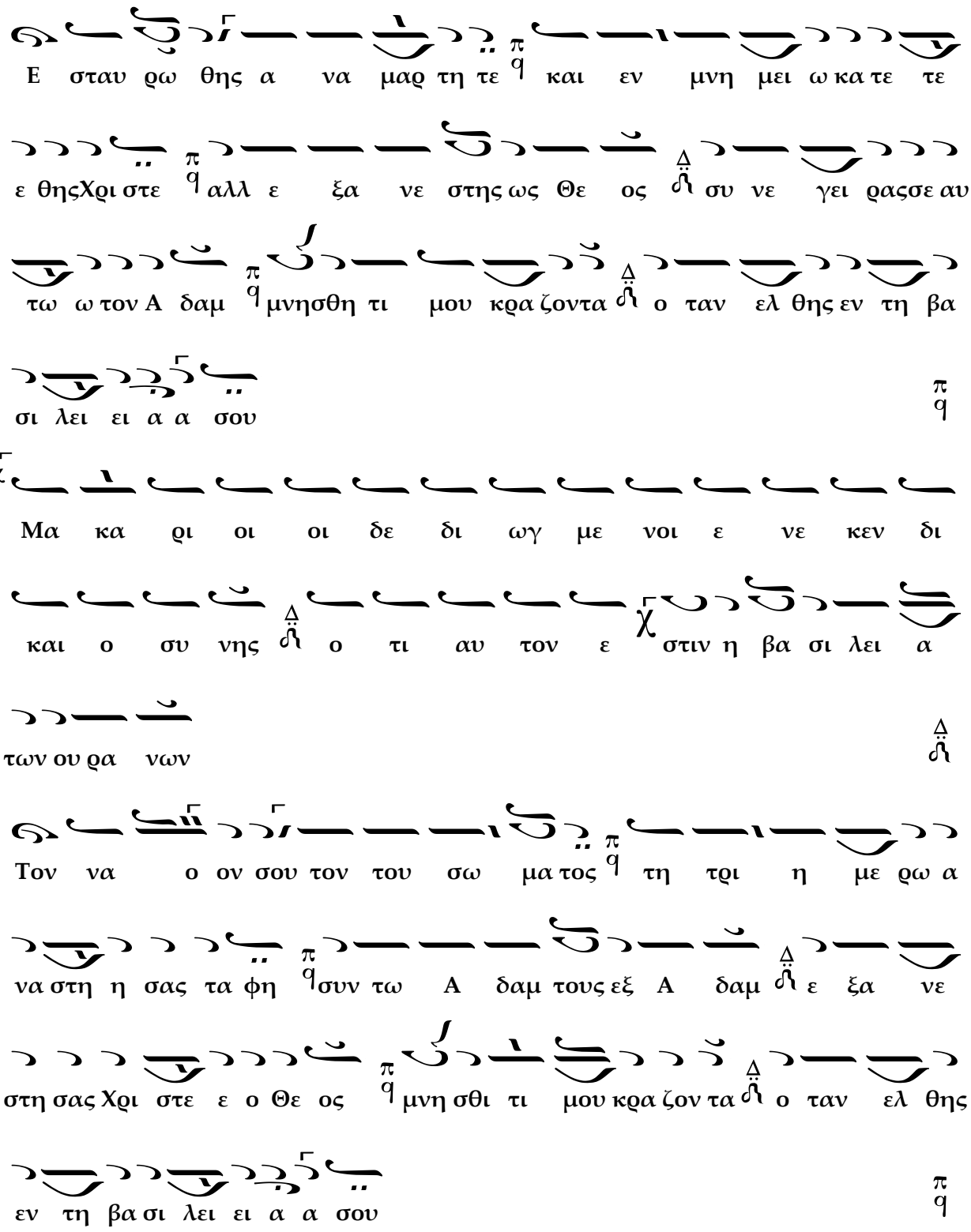
Οἱ μακαρισμοί· μέλος τῶν ἐξηγητῶν

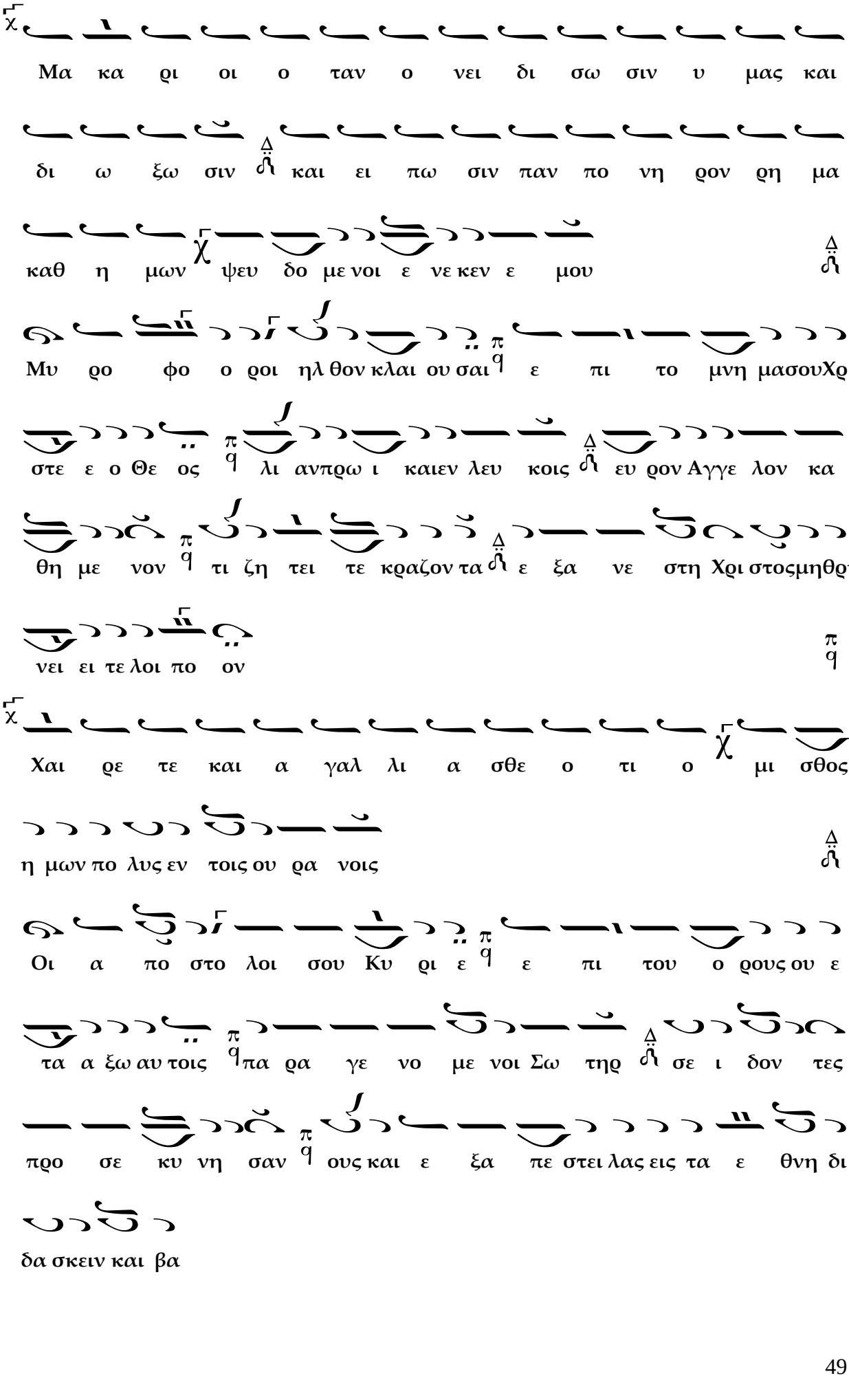
Οἱ μακαρισμοί· μέλος τῶν ἐξηγητῶν

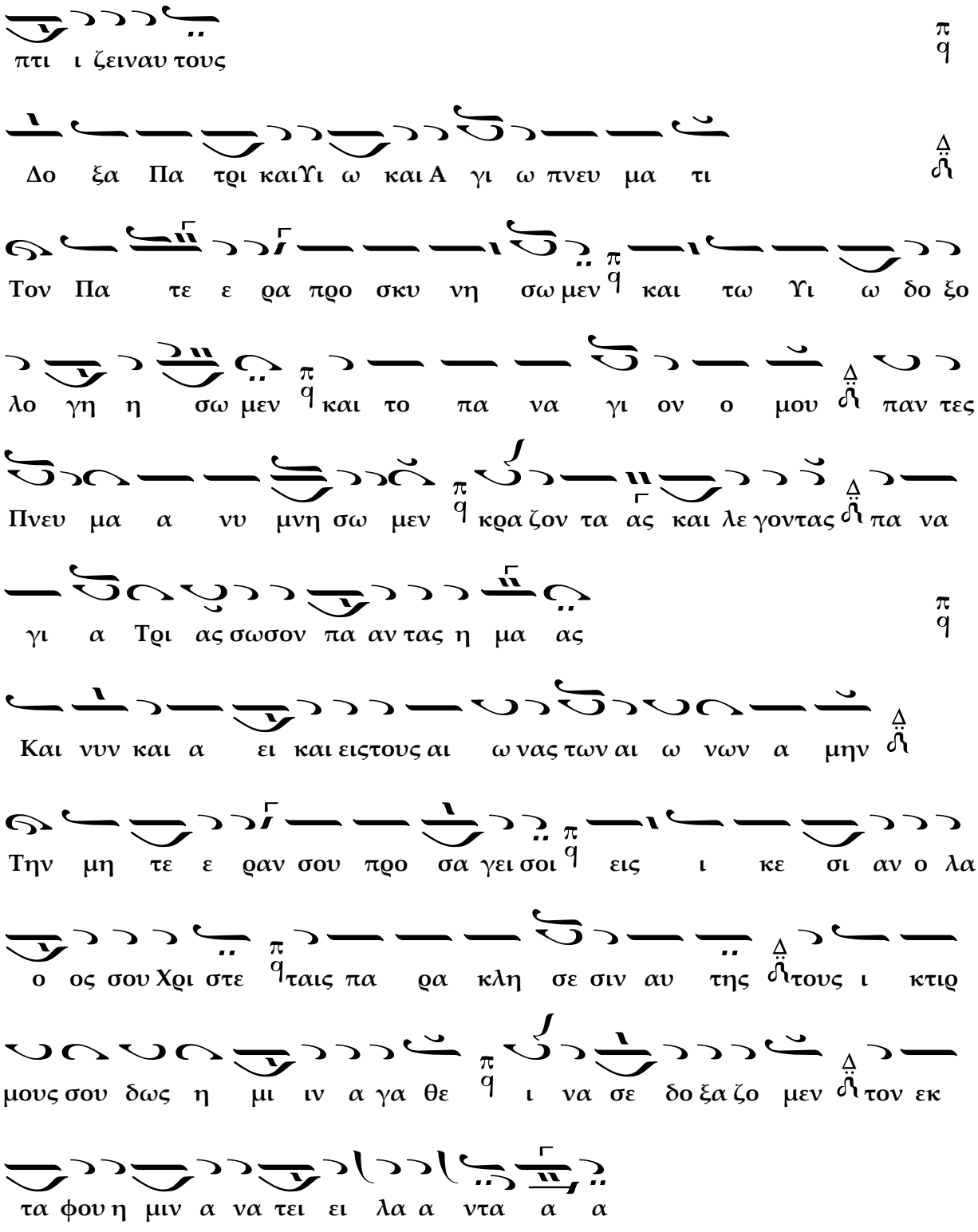
Ἦχος δ Πα

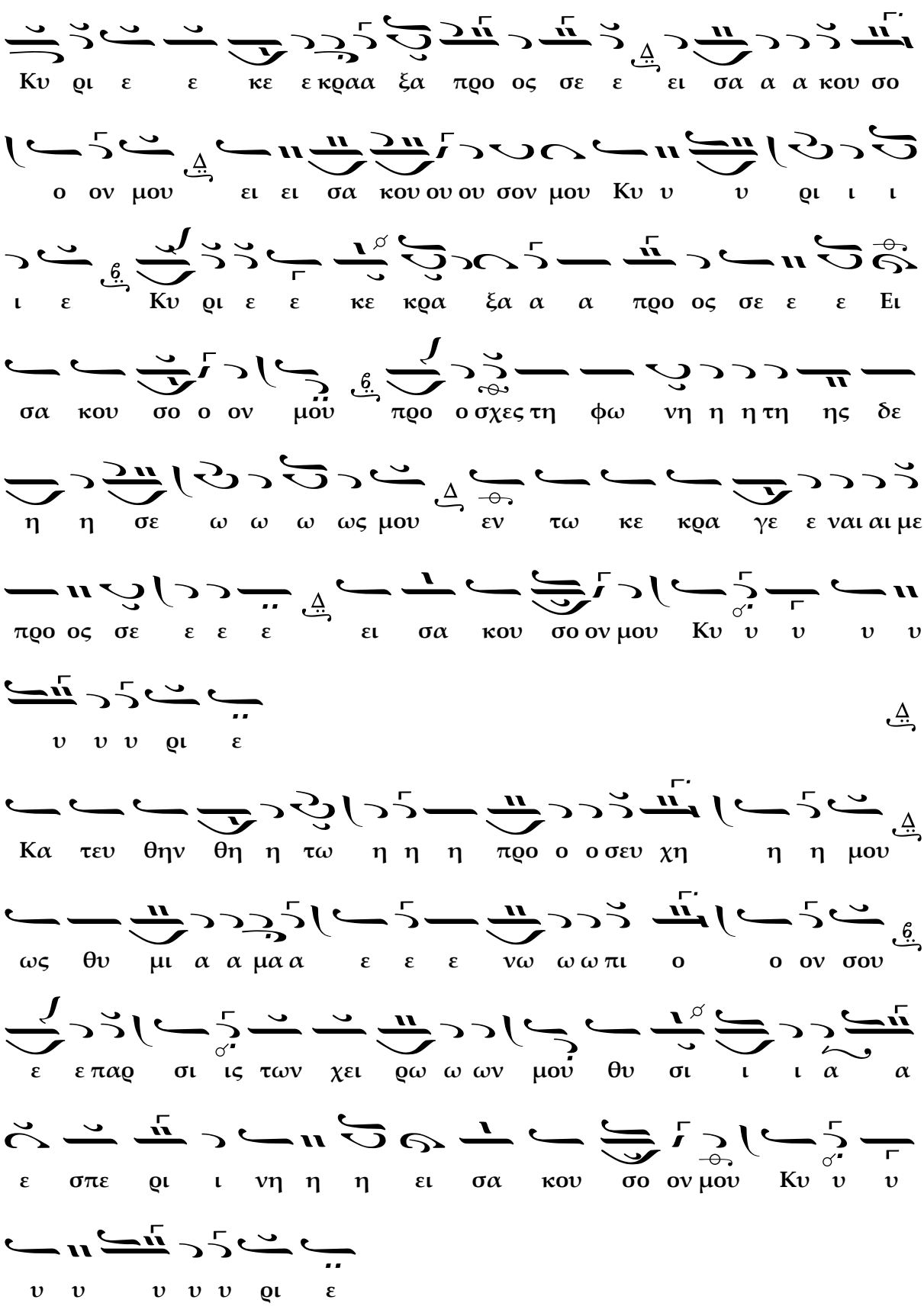

τοι ε λε η θη σον ται
Δι α βρω σε ως ε ξη γα γε του Πα ρα δει σου ο εχ
θρο ος τον Α δαμ δι α σταυ ρου δε τον λη στην αν τει ση γα
γε Χρι στο ος εν αυ τω μνη σθη τι ι μου κραζον τα ο ταν ελ θης εν
τη βα σι λει ει α α σου
Μα κα ρι οι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α ο
τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται
Προ σκυ νω σου τα πα θη μα τα δο ξο λο γω και την Α να
α στα α σιν συν τω Α δαμ και τω λη στη με τα φω νης α να
βο ω ω σοι λαμ πρας μνησθη τι μου Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη
βα σι λει ει α α σου
Μα κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι αυ τοι υι οι
Θε ου κλη θη σον ται

Ε σταυ ρω θης α να μαρ τη τε και εν μνη μει ω κα τε τε
ε θηςΧρι στε αλλ ε ξα νε στης ως Θε ος συ νε γει ραςσε αυ
τω ω τον Α δαμ μνησθη τι μου κρα ζοντα ο ταν ελ θης εν τη βα
σι λει ει α α σου
Μα κα ρι οι οι δε δι ωγ με νοι ε νε κεν δι
και ο συ νης ο τι αυ τον ε στιν η βα σι λει α
των ου ρα νων
Τον να ο ον σου τον του σω μα τος τη τρι η με ρω α
να στη η σας τα φη συν τω Α δαμ τους εξ Α δαμ ε ξα νε
στη σας Χρι στε ε ο Θε ος μνη σθι τι μου κρα ζον τα ο ταν ελ θης
εν τη βα σι λει ει α α σου

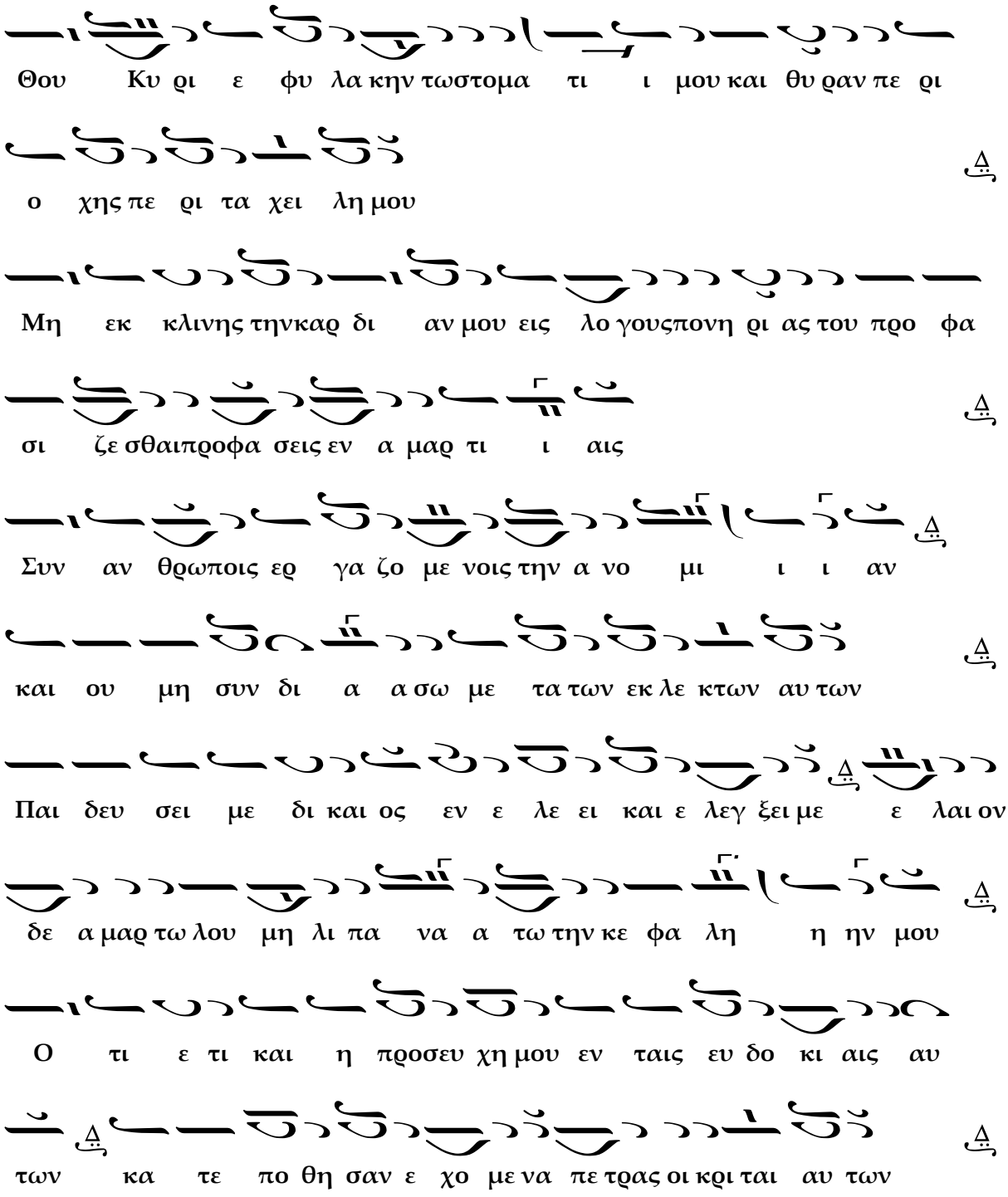

Μα κα ρι οι ο ταν ο νει δι σω σιν υ μας και
δι ω ξω σιν και ει πω σιν παν πο νη ρον ρη μα
καθ η μων ψευ δο με νοι ε νε κεν ε μου
Μυ ρο φο ο ροι ηλ θον κλαι ου σαι ε πι το μνη μασουΧρι
στε ε ο Θε ος λι ανπρω ι καιεν λευ κοις ευ ρον Αγγε λον κα
θη με νον τι ζη τει τε κραζον τα ε ξα νε στη Χρι στοςμηθρη
νει ει τε λοι πο ον
Χαι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο μι σθος
η μων πο λυς εν τοις ου ρα νοις
Οι α πο στο λοι σου Κυ ρι ε ε πι του ο ρους ου ε
τα α ξω αυ τοις πα ρα γε νο με νοι Σω τηρ σε ι δον τες
προ σε κυ νη σαν ους και ε ξα πε στει λας εις τα ε θνη δι
δα σκειν και βα

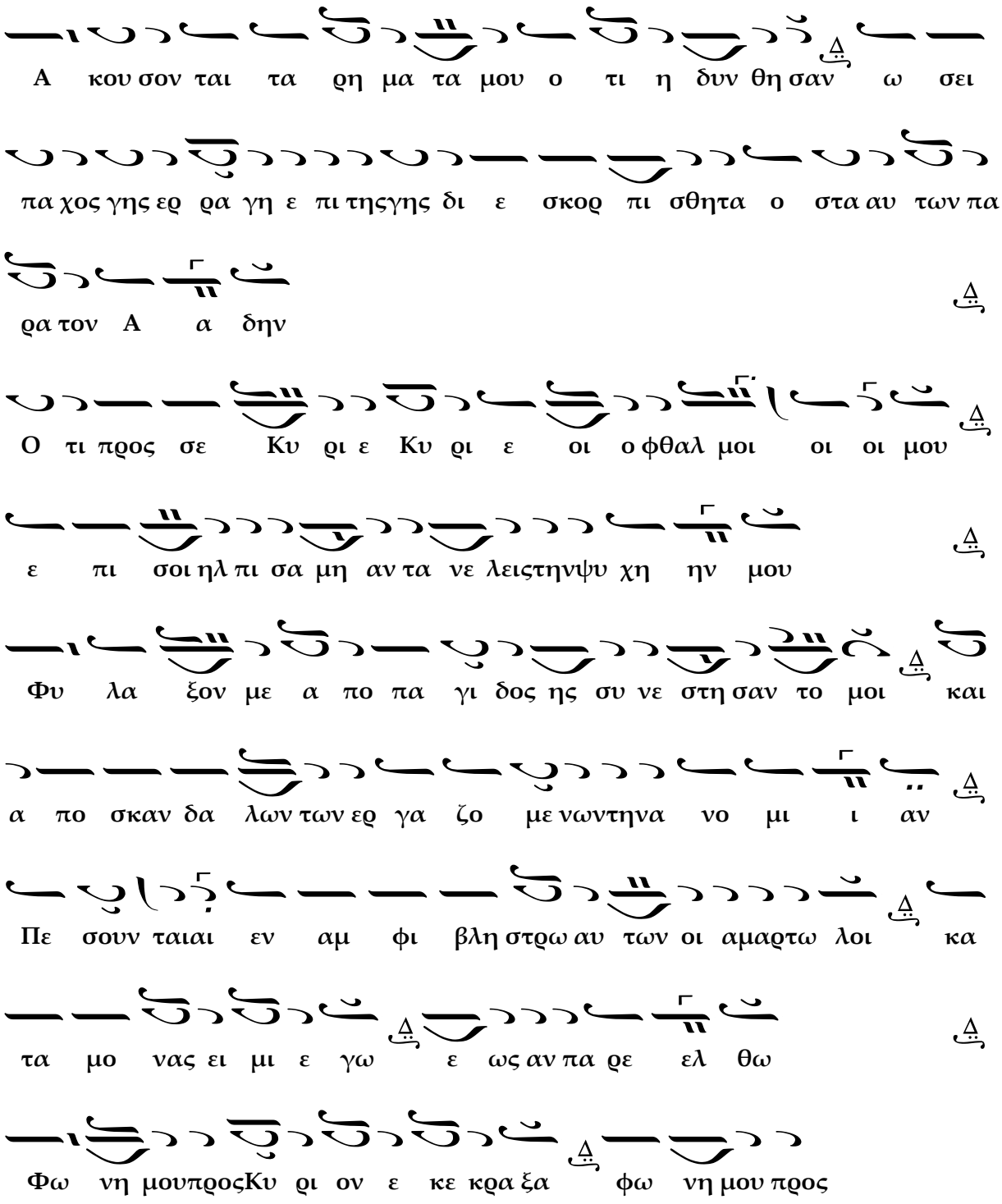

πτι ι ζειναυ τους
Δο ξα Πα τρι καιΥι ω και Α γι ω πνευ μα τι
Τον Πα τε ε ρα προ σκυ νη σω μεν και τω Υι ω δο ξο
λο γη η σω μεν και το πα να γι ον ο μου παν τες
Πνευ μα α νυ μνη σω μεν κρα ζον τα ας και λε γοντας πα να
γι α Τρι ας σωσον πα αν τας η μα ας
Και νυν και α ει και ειστους αι ω νας των αι ω νων α μην
Την μη τε ε ραν σου προ σα γει σοι εις ι κε σι αν ο λα
ο ος σου Χρι στε ταις πα ρα κλη σε σιν αυ της τους ι κτιρ
μους σου δως η μι ιν α γα θε ι να σε δο ξα ζο μεν τον εκ
τα φου η μιν α να τει ει λα α ντα α α

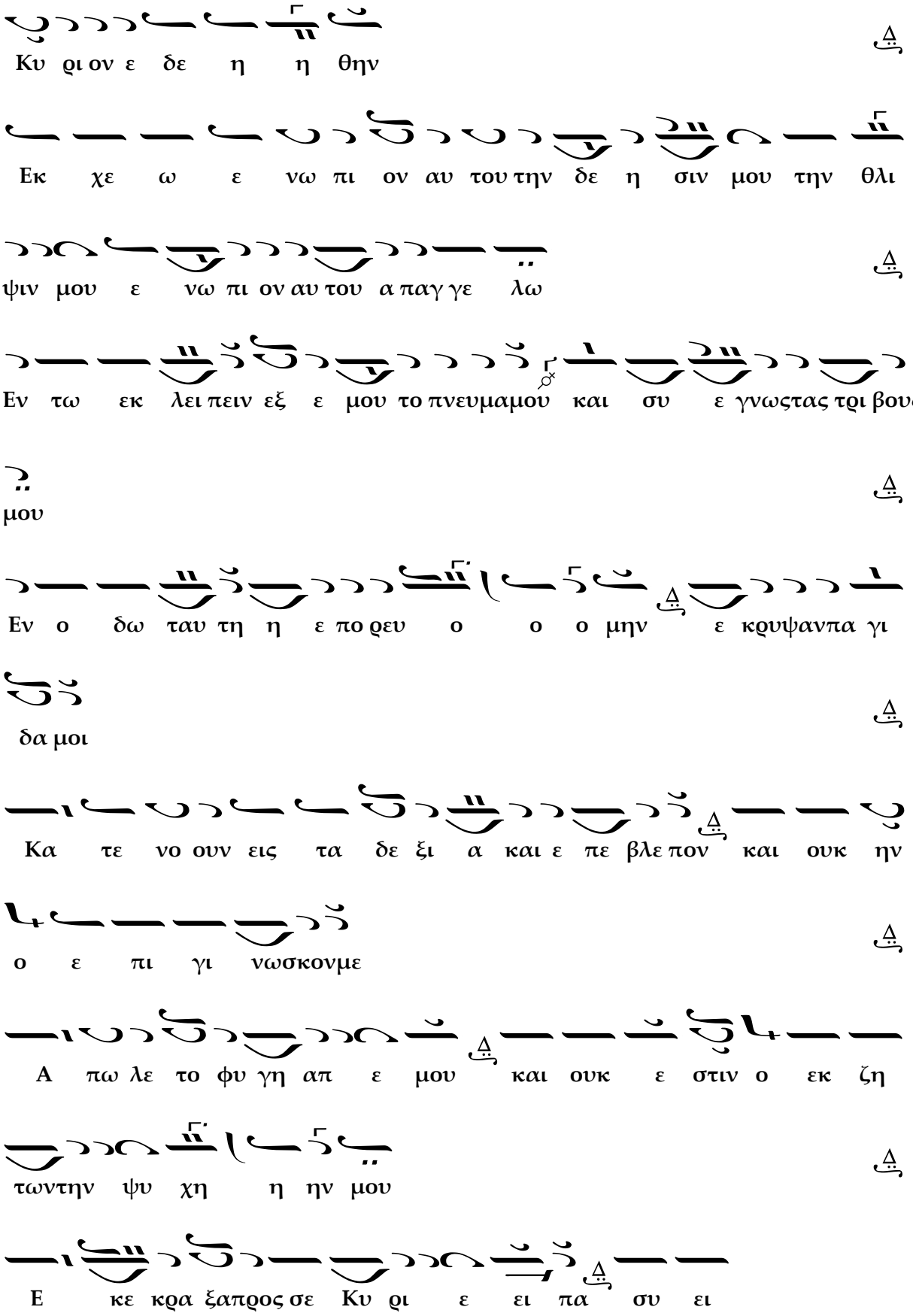
Ἦχος Δι χ

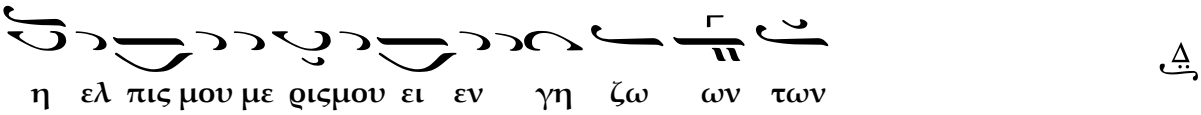

Κυ ρι ε ε κε ε κραα ξα προ ος σε ε ει σα α α κου σο
ο ον μου ει ει σα κου ου ου σον μου Κυ υ υ ρι ι ι
ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α α προ ος σε ε ε Ει
σα κου σο ο ον μού προ ο σχες τη φω νη η η τη ης δε
η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε ναι αι με
προ ος σε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ υ
υ υ υ ρι ε
Κα τευ θην θη η τω η η η προ ο ο σευ χη η η μου
ως θυ μι α α μα α ε ε ε νω ω ω πι ο ο ον σου
ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ων μού θυ σι ι ι α α
ε σπε ρι ι νη η η ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ
υ υ υ υ υ ρι ε

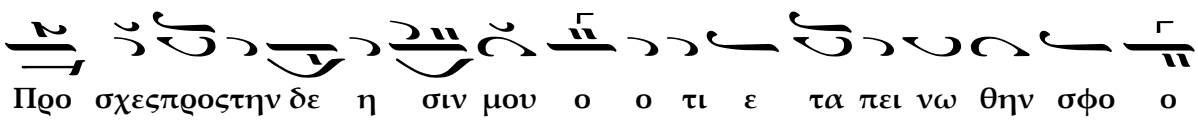
Οί στίχοι ' Ἦχος Δι χ

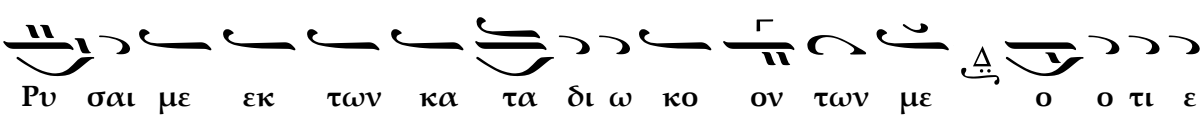

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη σαν ω σει
πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθητα ο στα αυ των πα
ρα τον Α α δην
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι οι μου
ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λειστην ψυ χη ην μου
Φυ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το μοι και
α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο μι ι αν
Πε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι αμαρτω λοι κα
τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ θω
Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου προς

Κυ ρι ον ε δε η η θην
Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου την θλι
ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
Εν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευμαμου και συ ε γνωστας τρι βους
μου
Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε κρυψανπα γι
δα μοι
Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον και ουκ ην
ο ε πι γι νωσκονμε
Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ ζη
τωντην ψυ χη η ην μου
Ε κε κρα ξαπρος σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρισμου ει εν γη ζω ων των

Προ σχεςπροςτην δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω θην σφο ο

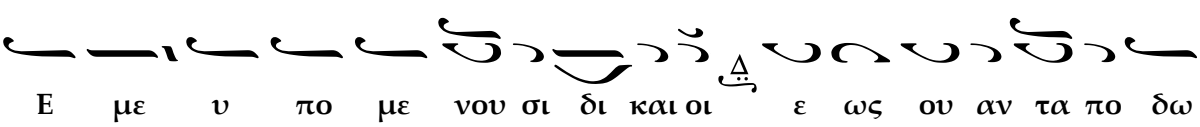

δρα

Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο ο τι ε

κρα ται ω θησανυ περ ε με

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη η ην μου του

ε ξο μο λο γη σασθε το ο νο μα τι ι σου

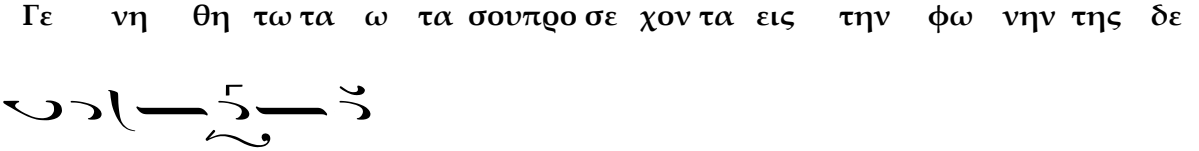

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο δω

ως μοι

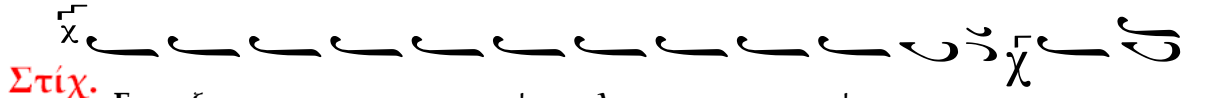

Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοιοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε ει

σα α κουσοντης φω νη ης μου

Γε νη θη τω τα ω τα σουπρο σε χον τα εις την φω νην της δε

η σε ω ω ως μου

Στιχηρά Ἦχος δι τοῦ αὐτοῦ

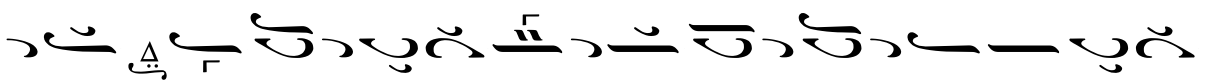

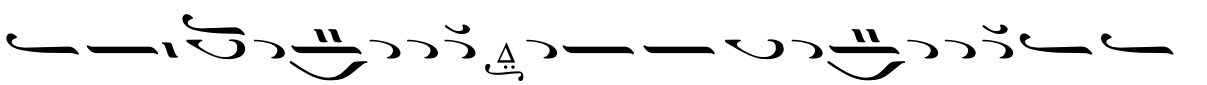

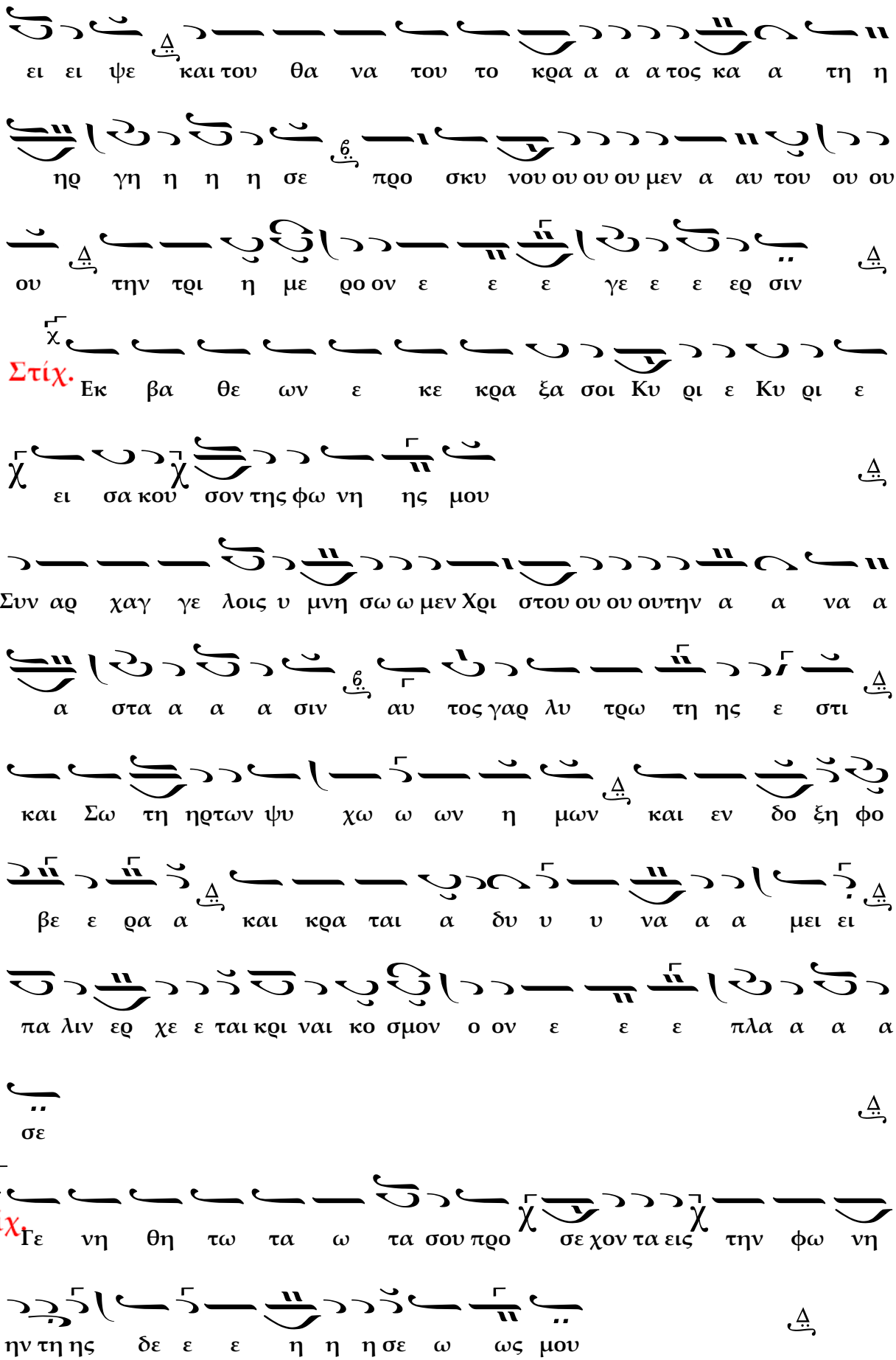

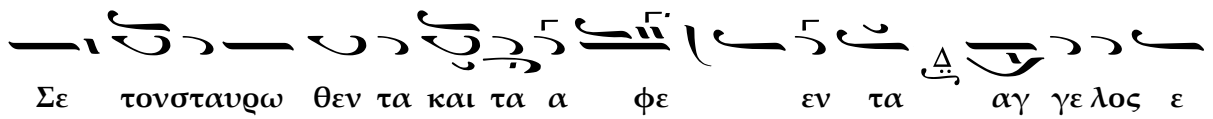

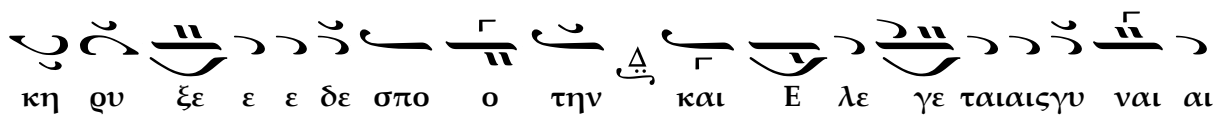

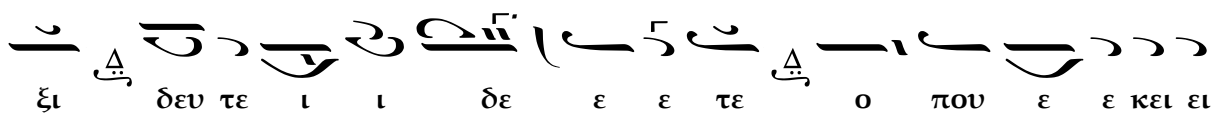

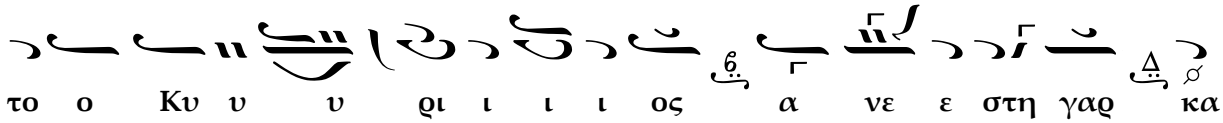

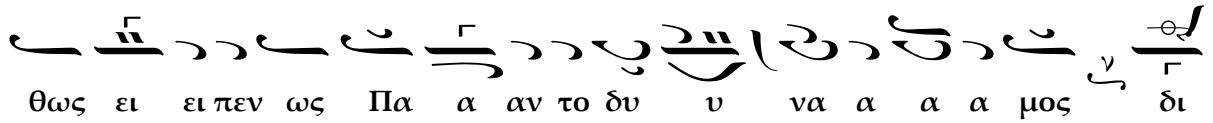

ει ει ψε και του θα να του το κρα α α α τος κα α τη η
ηρ γη η η η σε προ σκυ νου ου ου ου μεν α αυ του ου ου
ου την τρι η με ρο ον ε ε ε γε ε ε ερ σιν
Στίχ. Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε
ει σα κου σον της φω νη ης μου
Συν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι στου ου ου ουτην α α να α
α στα α α α σιν αυ τος γαρ λυ τρω τη ης ε στι
και Σω τη ηρτων ψυ χω ω ων η μων και εν δο ξη φο
βε ε ρα α και κρα ται α δυ υ υ να α α μει ει
πα λιν ερ χε ε ται κρι ναι κο σμον ο ον ε ε ε πλα α α α
σε
Στίχ. Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την φω νη
ην τη ης δε ε ε η η η σε ω ως μου

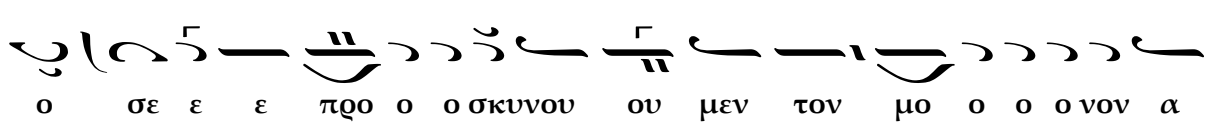

Σε τονσταυρω θεν τα και τα α φε εν τα αγ γε λος ε

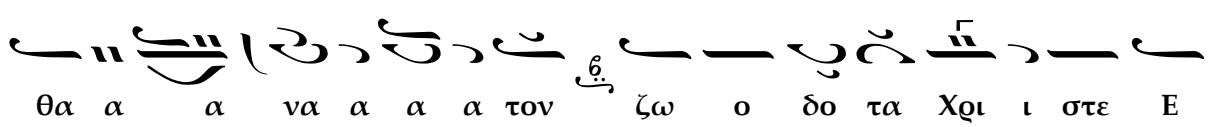

κη ρυ ξε ε ε δε σπο ο την και Ε λε γε ταιαιςγυ ναι αι

ξι δευ τε ι ι δε ε ε τε ο που ε ε κει ει

το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος α νε ε στη γαρ κα

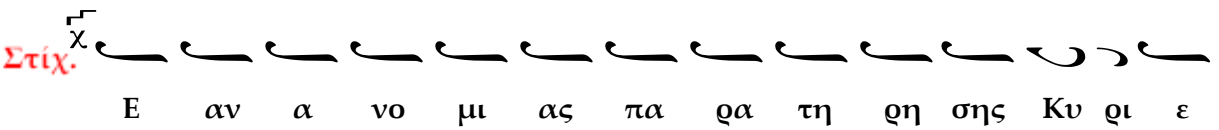

θως ει ει πεν ως Πα α αν το δυ υ να α α α μος δι

ο σε ε ε προ ο ο σκυνου ου μεν τον μο ο ο ονον α

θα α α να α α α τον ζω ο δο τα Χρι ι στε Ε

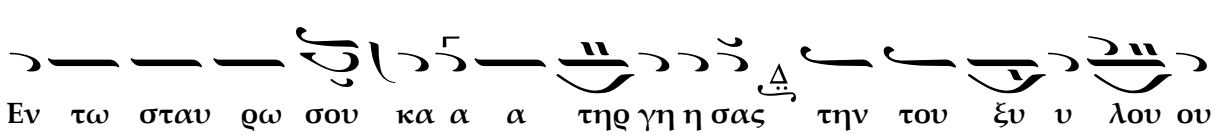

λε ε η η σο ο ον η η η η μας

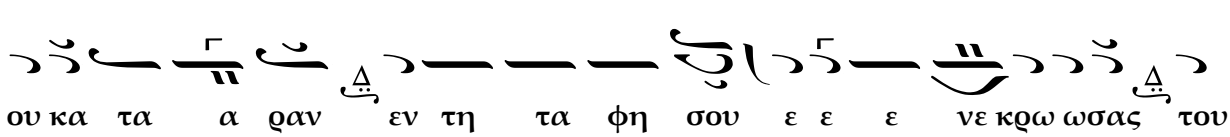
Στίχ.

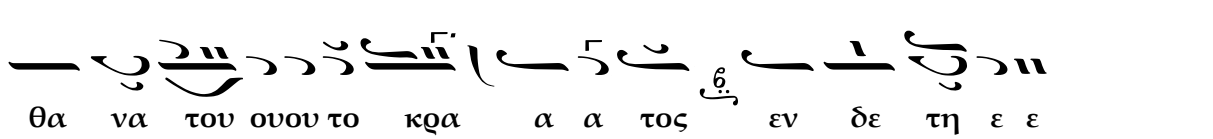

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι ε

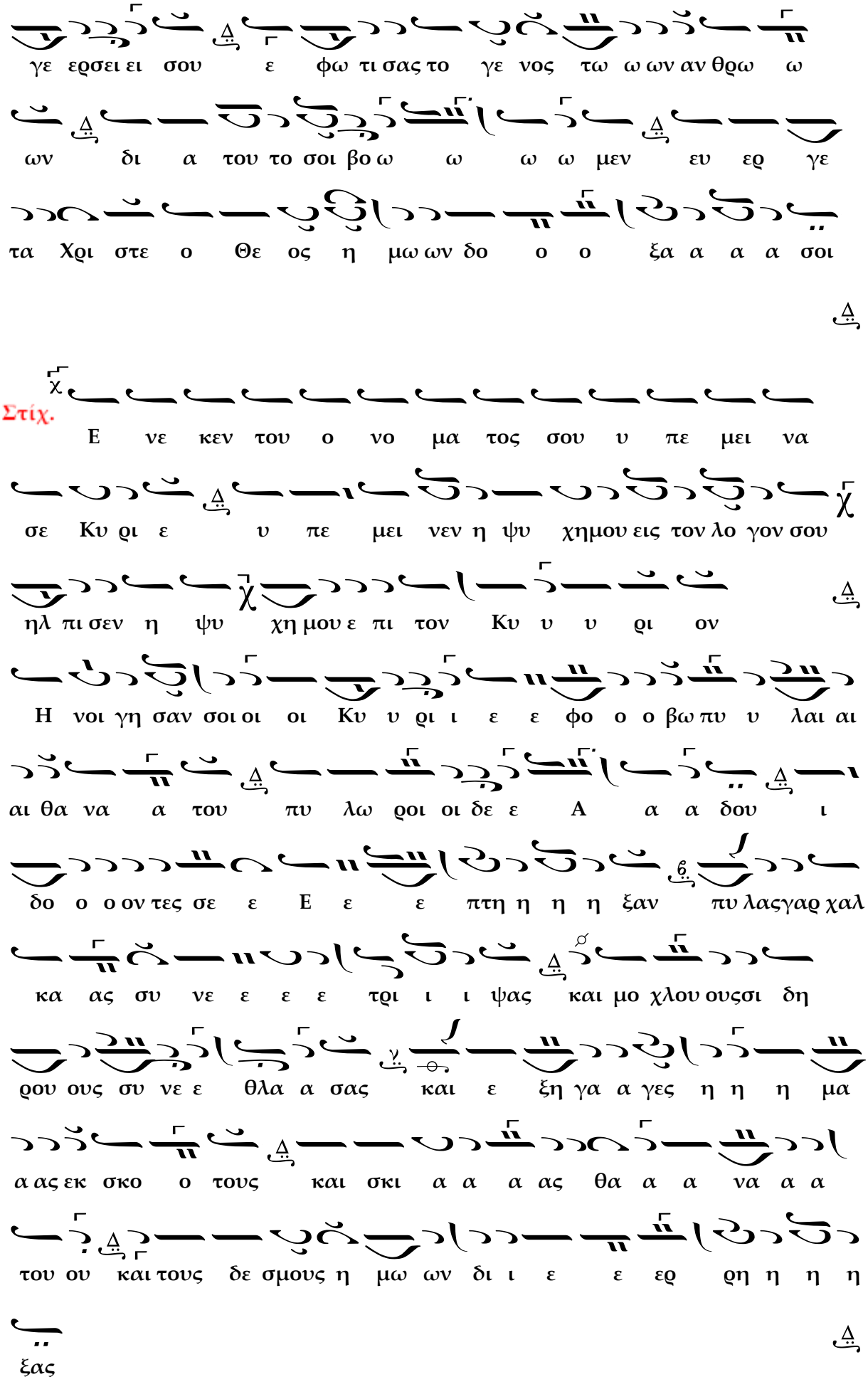

Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα

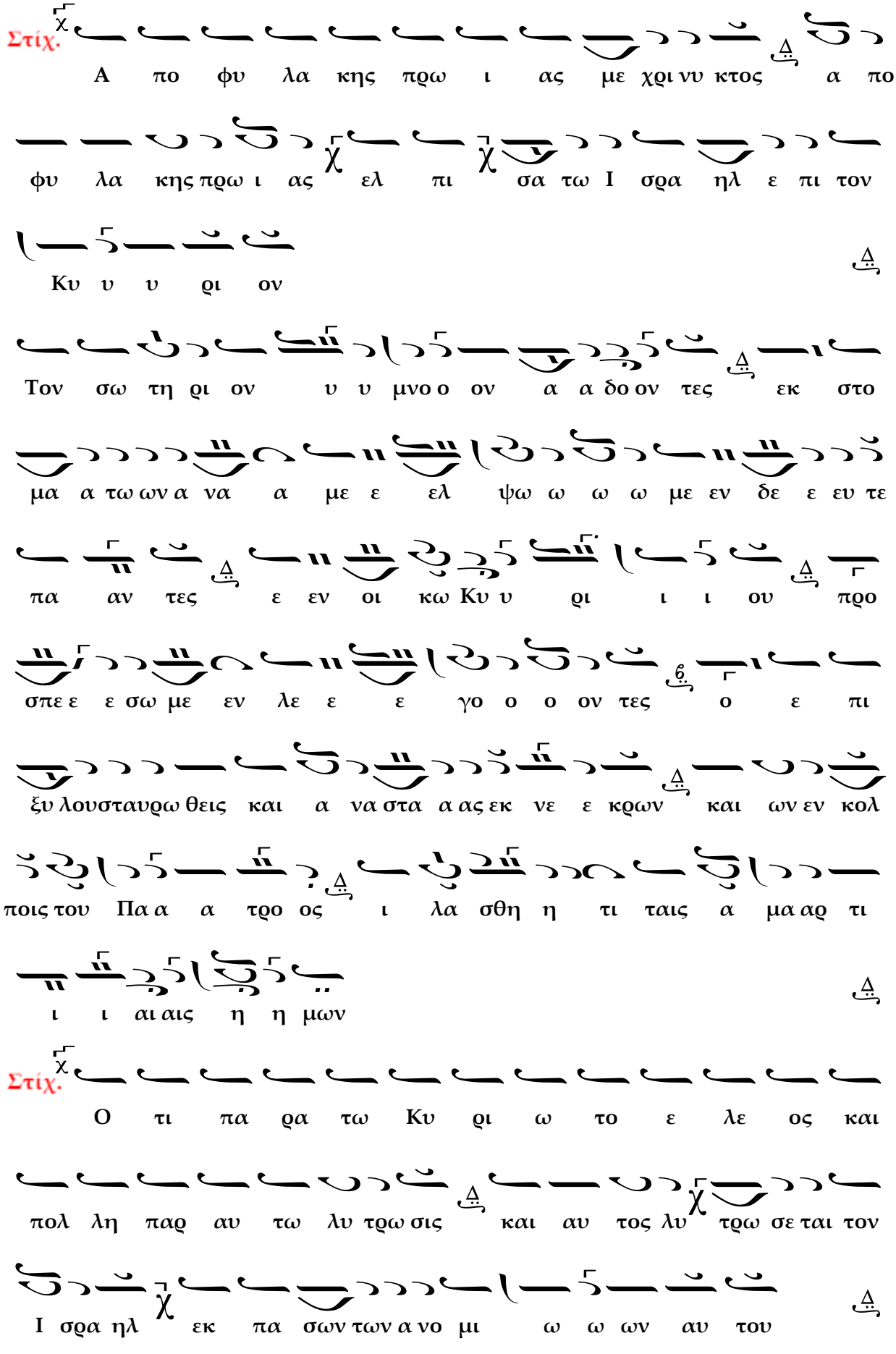

σμο ο ος ε στιν

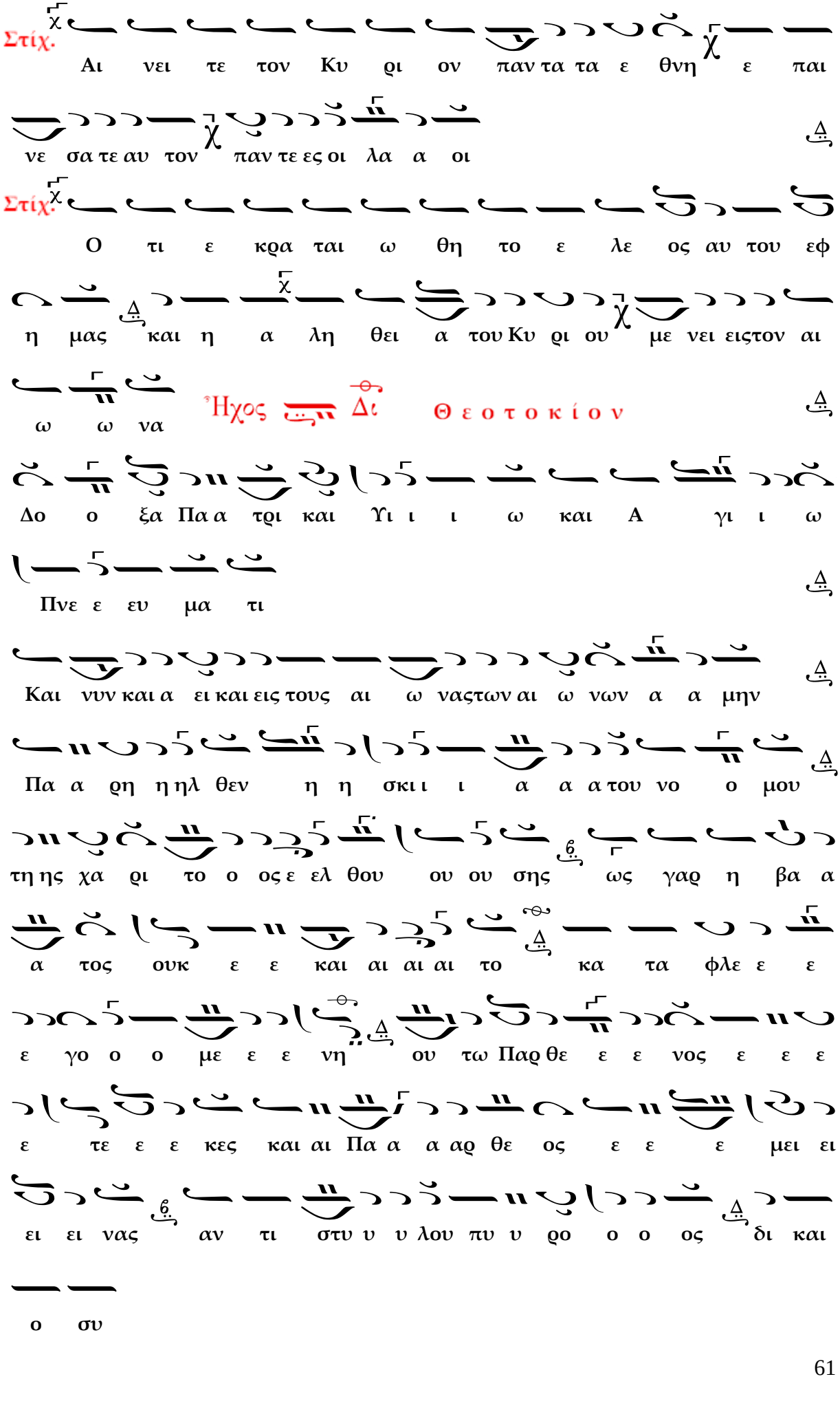

Εν τω σταυ ρω σου κα α α τηρ γη η σας την του ξυ υ λου ου

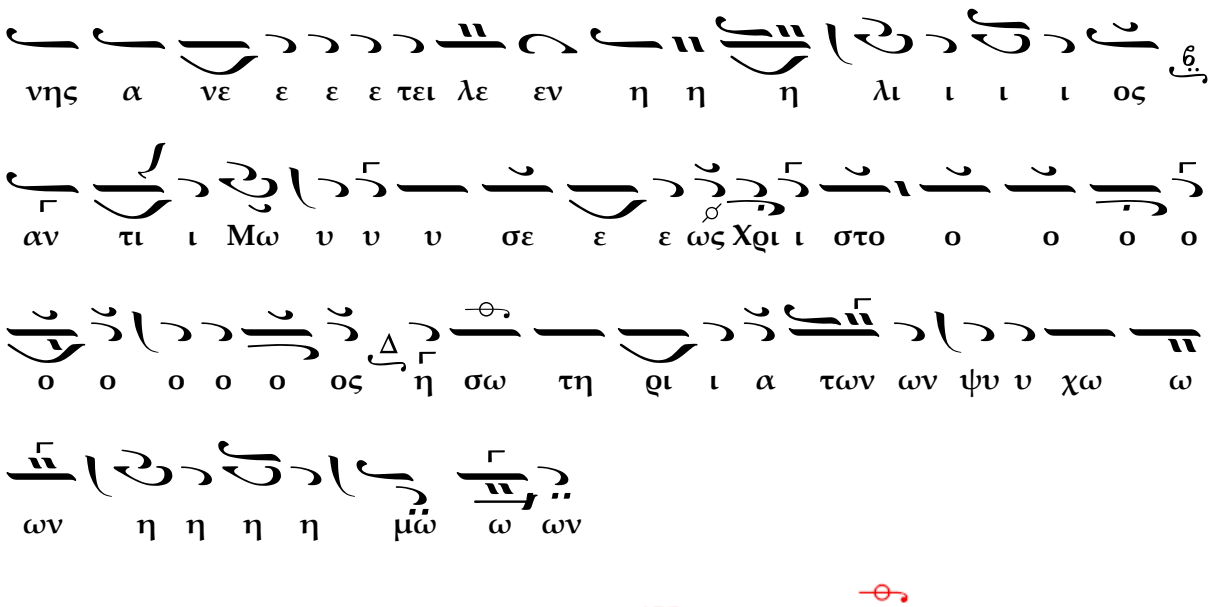

ου κα τα α ραν εν τη τα φη σου ε ε ε νε κρω ωσας του

θα να του ουου το κρα α α τος εν δε τη ε ε

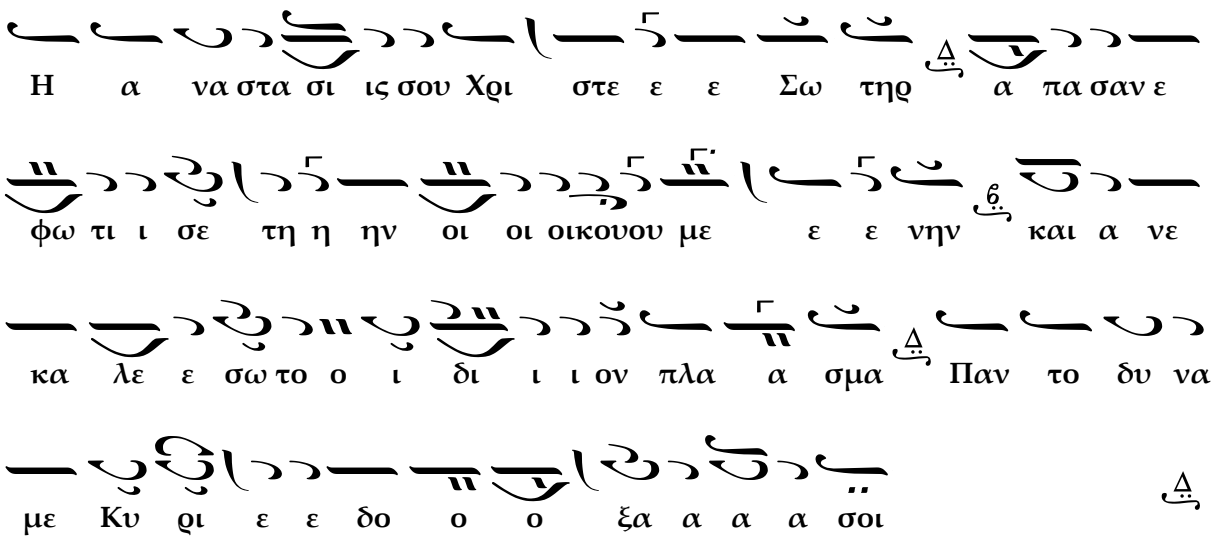

γε ερσει ει σου ε φω τι σας το γε νος τω ω ων αν θρω ω
ων δι α του το σοι βο ω ω ω ω μεν ευ ερ γε
τα Χρι στε ο Θε ος η μω ων δο ο ο ξα α α α σοι
Στίχ.
Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να
σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χημου εις τον λο γον σου
ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον
Η νοι γη σαν σοι οι οι Κυ υ ρι ι ε ε φο ο ο βω πυ υ λαι αι
αι θα να α του πυ λω ροι οι δε ε Α α α δου ι
δο ο ο ον τες σε ε Ε ε ε πτη η η η ξαν πυ λασγαρ χαλ
κα ας συ νε ε ε ε τρι ι ι ψας και μο χλου ουσι δη
ρου ους συ νε ε θλα α σας και ε ξη γα α γες η η η μα
α ας εκ σκο ο τους και σκι α α α ας θα α α να α α
του ου και τους δε σμους η μω ων δι ι ε ε ερ ρη η η η
ξας

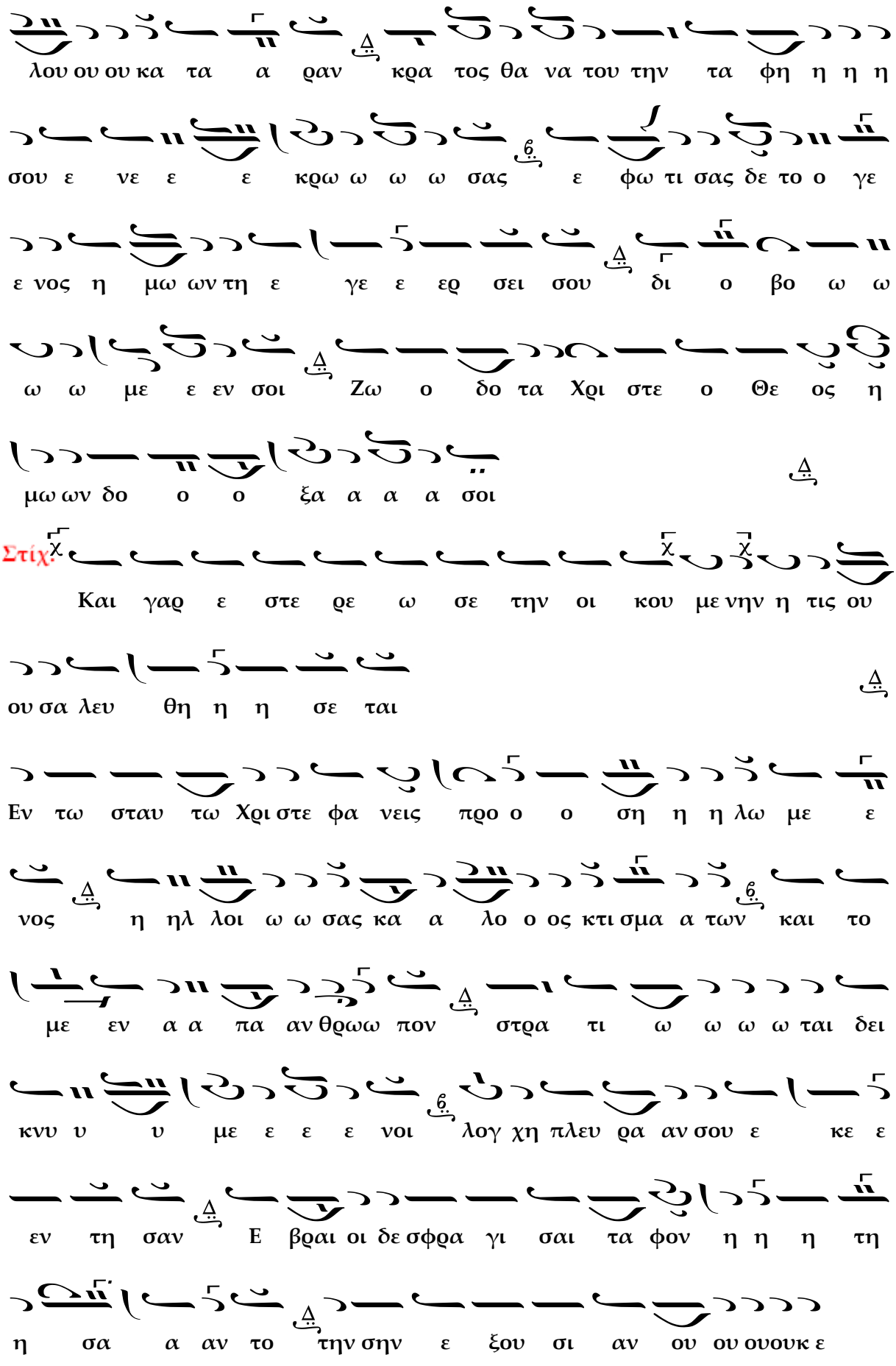

Στίχ.
Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α πο
φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον
Κυ υ υ ρι ον
Τον σω τη ρι ον υ υ μνο ο ον α α δο ον τες εκ στο
μα α τω ων α να α με ε ελ ψω ω ω ω με εν δε ε ευ τε
πα αν τες ε εν οι κω Κυ υ ρι ι ι ου προ
σπε ε ε σω με εν λε ε ε γο ο ο ον τες ο ε πι
ξυ λουσταυρω θεις και α να στα α ας εκ νε ε κρων και ων εν κολ
ποις του Πα α α τρο ος ι λα σθη η τι ταις α μα αρ τι
ι ι αι αις η η μων
Στίχ.
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και
πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον
Ι σρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω ω ων αυ του

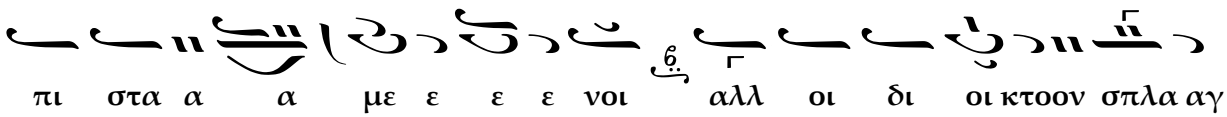

Στίχ.
Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε παι
νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι
Στίχ.
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ
η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι
ω ω να Ἦχος Δι Θ ε ο τ ο κ ί ο ν
Δο ο ξα Πα α τρι και Υι ι ι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτων αι ω νων α α μην
Πα α ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του νο ο μου
τη ης χα ρι το ο ος ε ελ θου ου ου σης ως γαρ η βα α
α τος ουκ ε ε και αι αι αι το κα τα φλε ε ε
ε γο ο ο με ε ε νη ου τω Παρ θε ε ε νος ε ε ε
ε τε ε ε κες και αι Πα α α αρ θε ος ε ε ε μει ει
ει ει νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ος δι και
ο συ

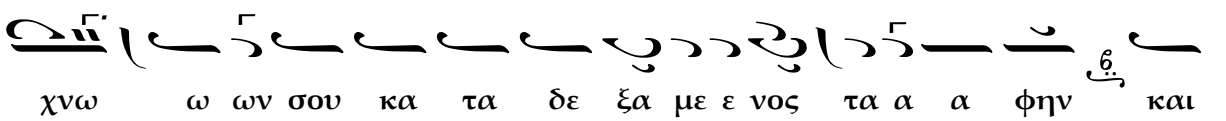

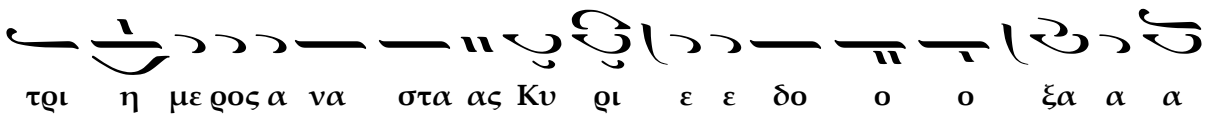
Εἰς τόν στίχον ' Στιχηρά ' Ἦχος Δι

λου ου ου κα τα α ραν κρα τος θα να του την τα φη η η η
σου ε νε ε ε κρω ω ω ω σας ε φω τι σας δε το ο γε
ε νος η μω ων τη ε γε ε ερ σει σου δι ο βο ω ω
ω ω με ε εν σοι Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η
μω ων δο ο ο ξα α α α σοι
Στίχ.
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην η τις ου
ου σα λευ θη η η σε ται
Εν τω σταυ τω Χρι στε φα νεις προ ο ο ση η η λω με ε
νος η ηλ λοι ω ω σας κα α λο ο ος κτι σμα α των και το
με εν α α πα αν θρωω πον στρα τι ω ω ω ω ται δει
κνυ υ υ με ε ε ε νοι λογ χη πλευ ρα αν σου ε κε ε
εν τη σαν Ε βραι οι δε σφρα γι σαι τα φον η η η τη
η σα α αν το την σην ε ξου σι αν ου ου ουουκ ε

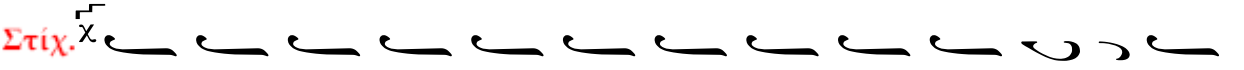

πι στα α α με ε ε ε νοι αλλ οι δι οι κτοον σπλα αγ

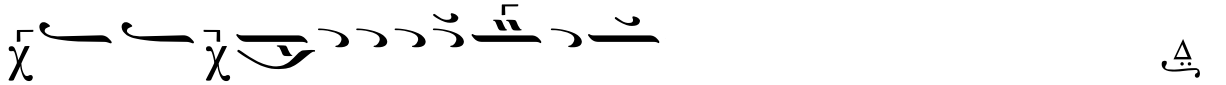

χνω ω ων σου κα τα δε ξα με ε νος τα α α φην και

τρι η με ρος α να στα ας Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

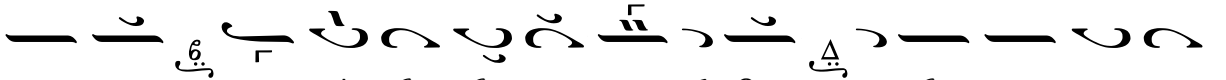

α σοι

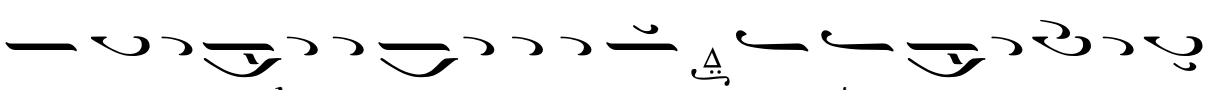
Στίχ.

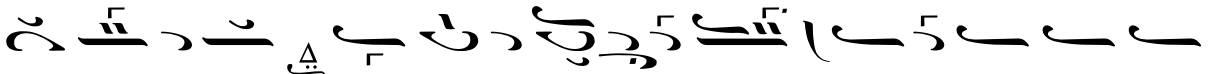

Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε

εις μα κρο ο τη τα η με ε ρων

Ζω ο δο τα Χρι στε ε κου σι ως πα θος υ πο στας δι ι α θνη η

η τους εις Α δη δε κα τε ελ θων ως δυ να τος του

ε κει την ε λευ σιν με νον τος την σην α φαρ πα σας εκ χει ρος

κρα ται αι ου Πα ρα δει σον α ανθ Α α α δου οι κει

ειν δε δω ω ω ω ρη η η σας δι ο και η μιν τοις δο

ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε ε ε γερ σιν δω ρη

σαι ι λα σμον α α μαρ τι ι ων και το με ε

Δόξα Καί νῦν

Ἦχος Δι

γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Ω θαυ μα τος και αι αι νου πα αν των τωων πα λαι αι αι θαυ

μα α των τις γαρ ε γνωμη η τε ε ε ρα α α νευ

αν δρος τε ε ε το ο κυι ι ι αν και εν αγ κα α

λαι αι αις φε ρουουσαν τον α πα σαν την κτι ι σι ιν πε ρι

ε ε ε χο ο ο ον τα Θε ου ε στιν βου λη το

ο κυ η η η θεν ον ως βρε ε φοος Πα να α α γνε

σαις ω λε ε ε ε ναις βα στα α α σα α α α σαν και

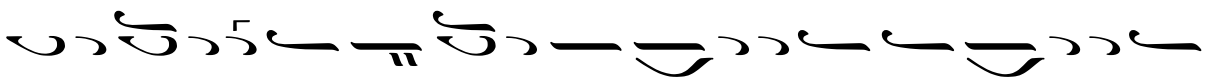
μη τρι κην παρ ρη σι αν προς αυ τας κε ε ε κτη η η

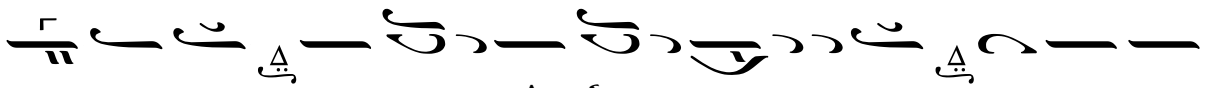
με ε ε νη μη παυ ση δυ σω ω που ου ου σα υ περ

τω ω ων σε ε ε τι μω ων των του οι κτη ρη η η σαι και

σω ω σαι τας ψυ υ χα α ας η η η η μῶ ω ων

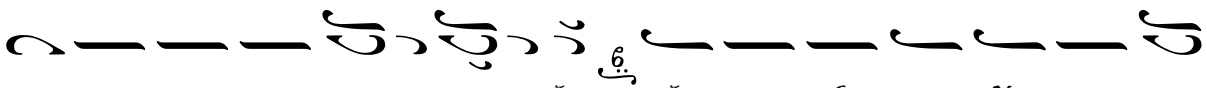
Ἀπολυτίκιον Ἦχος Δι Πέτρου Λαμπαδαρίου. Π.

Ἦχος Δι Θεοτοκίον

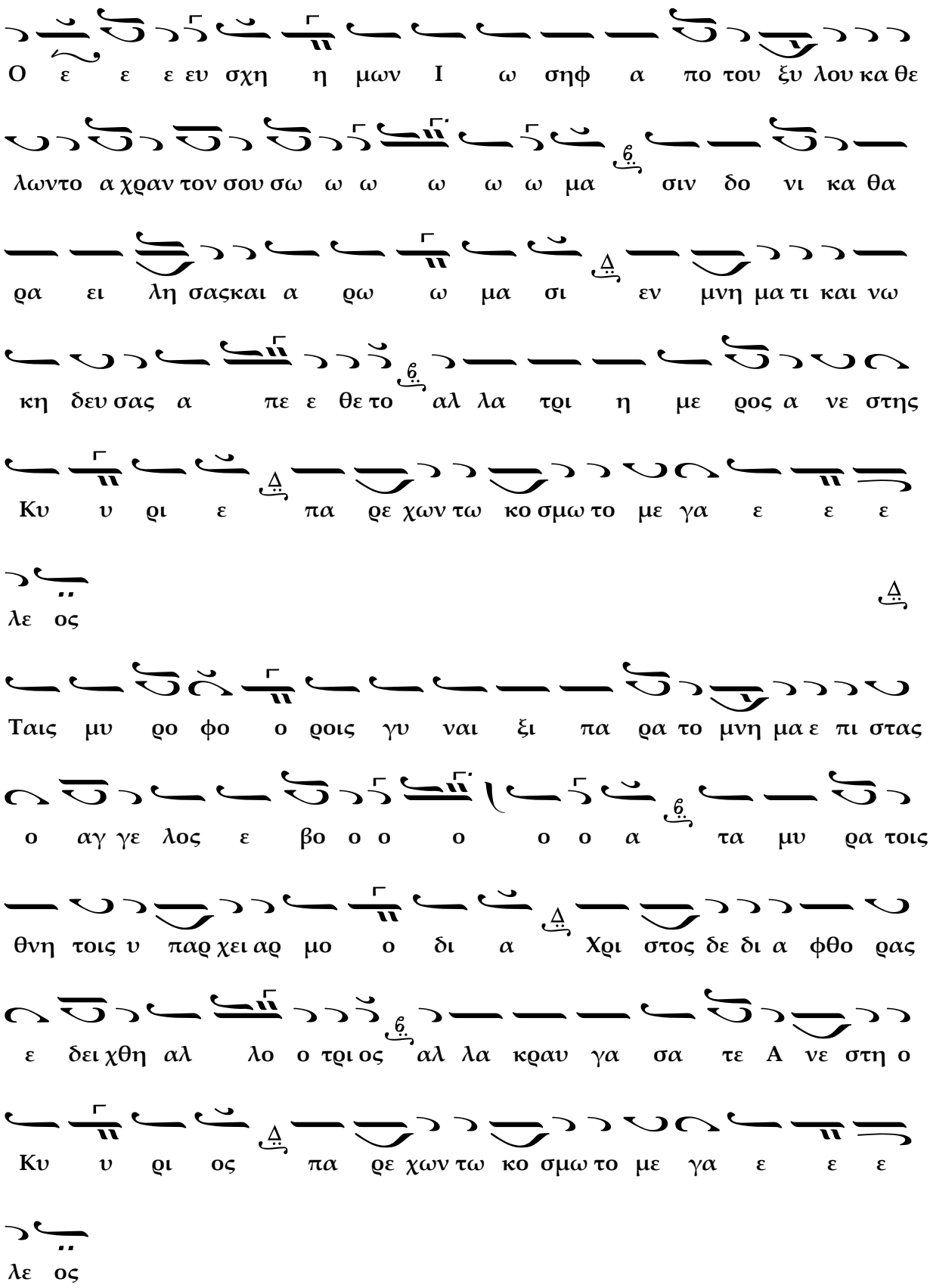

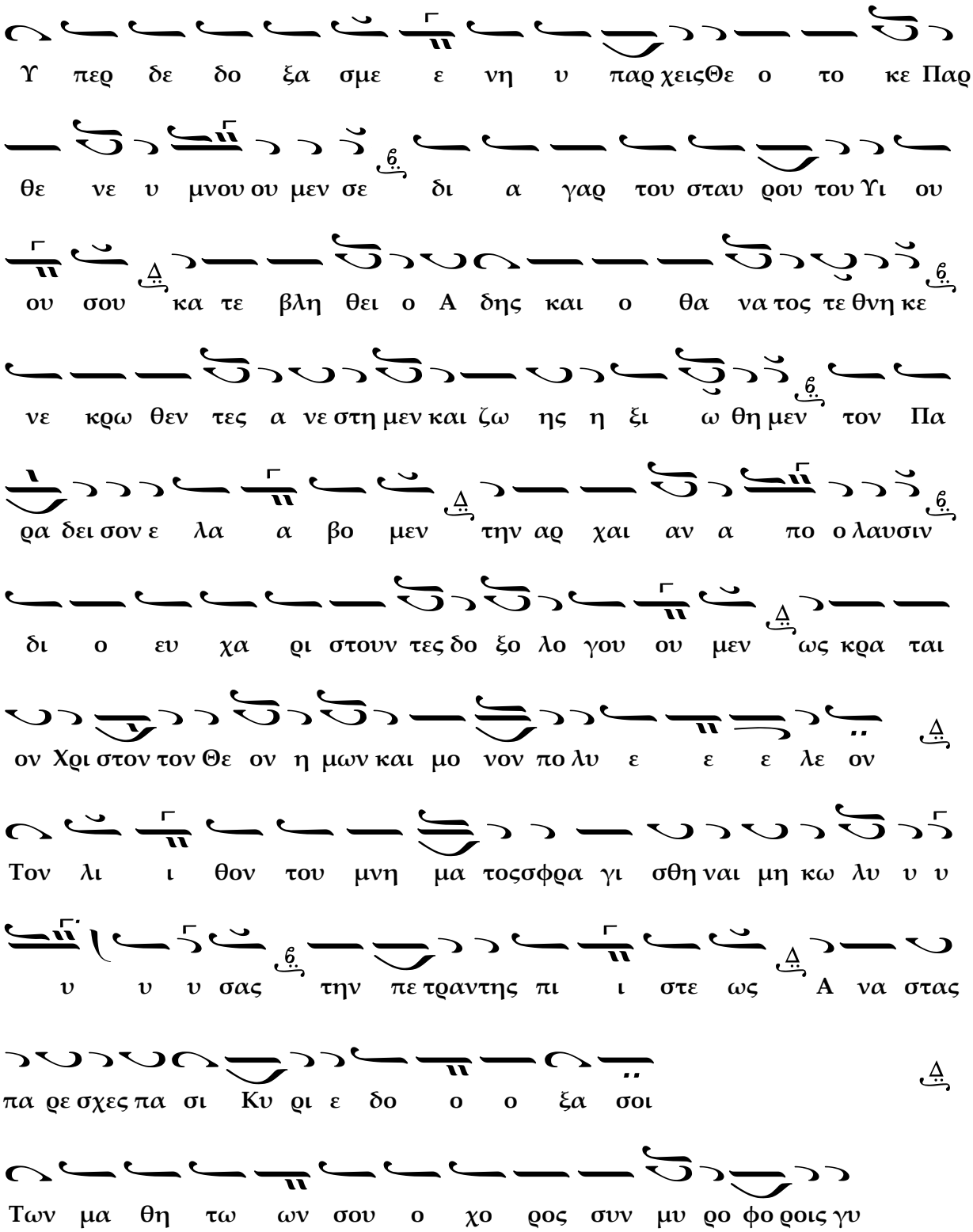

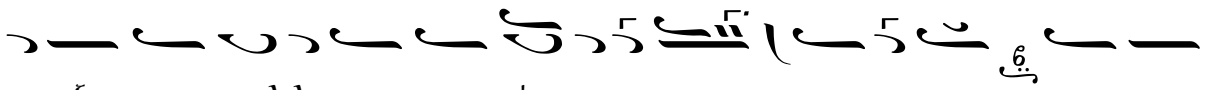
Εἰς τόν ὄρθρον· Καθίσματα· μέλος τῶν ἐξηγητῶν

Ἦχος Δι

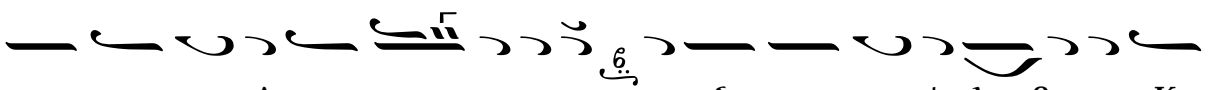

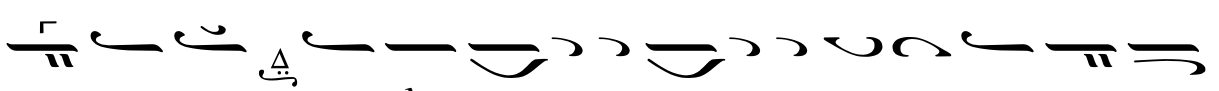
Ἦχος Δί Σταυροθεοτοκίον

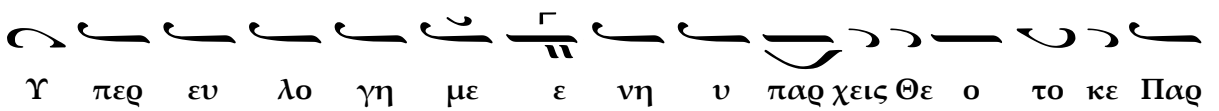

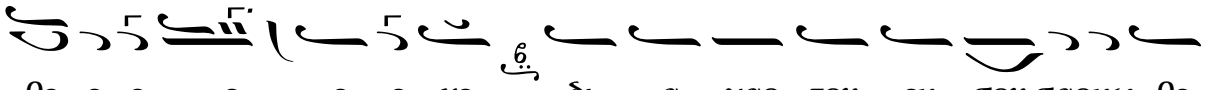

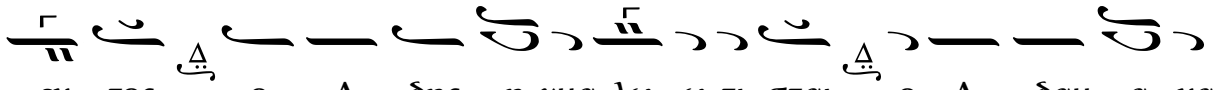

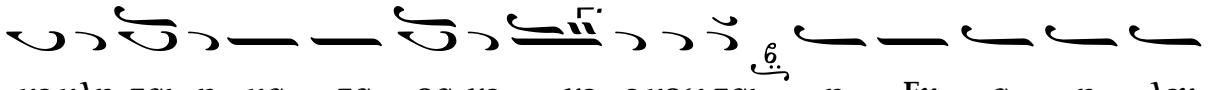

Ἦχος Δι Θεοτοκίον

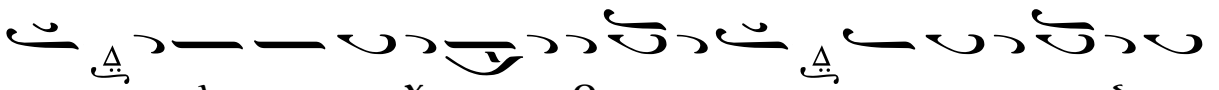

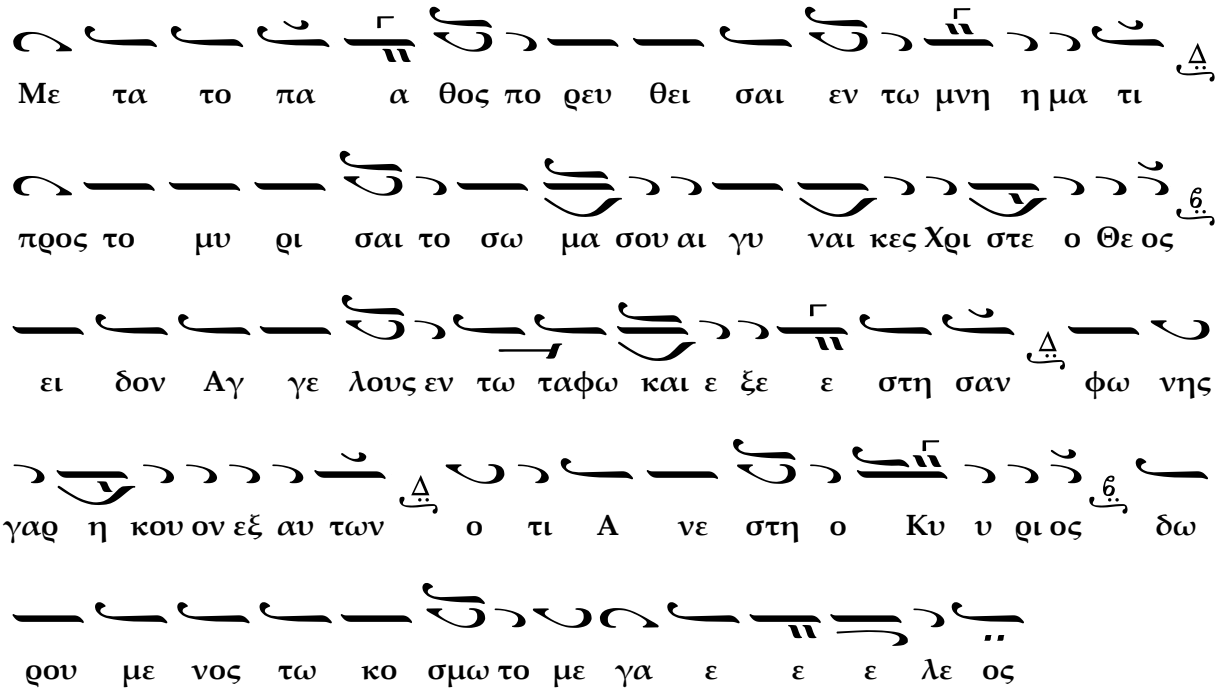

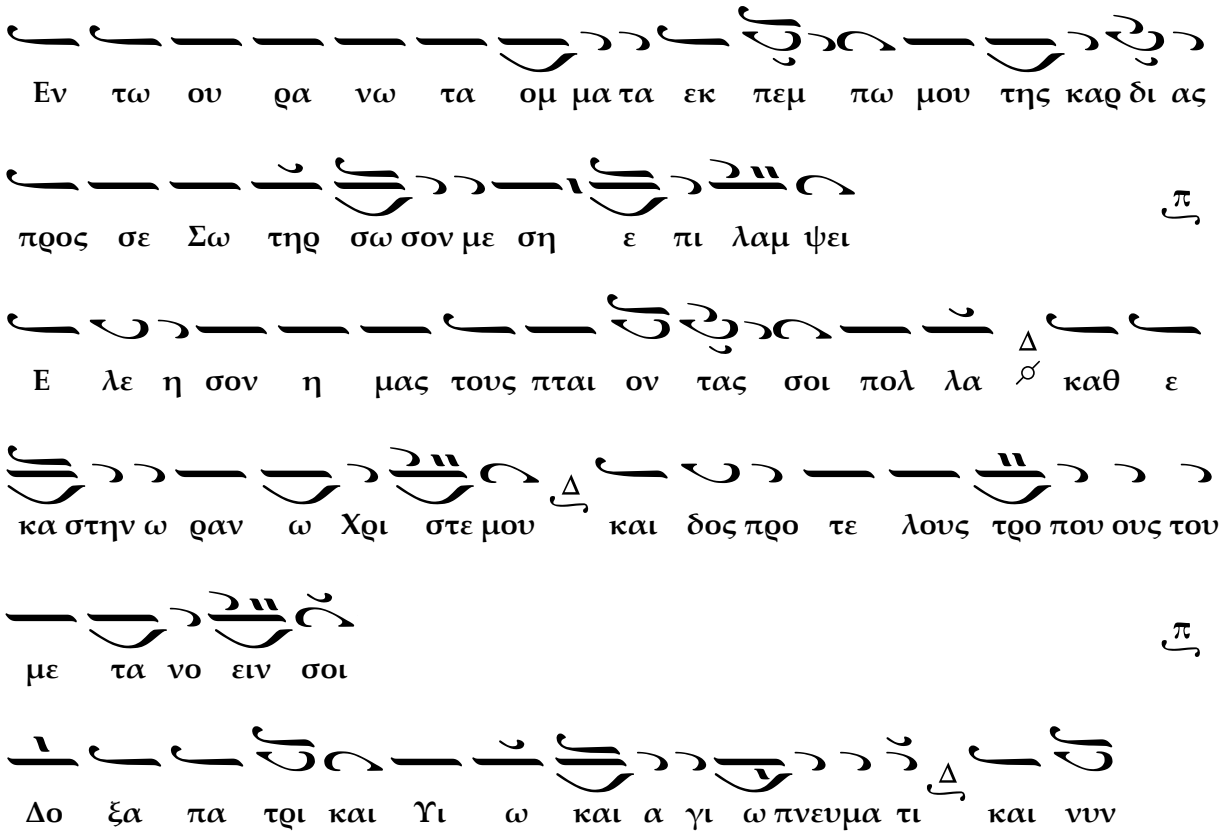

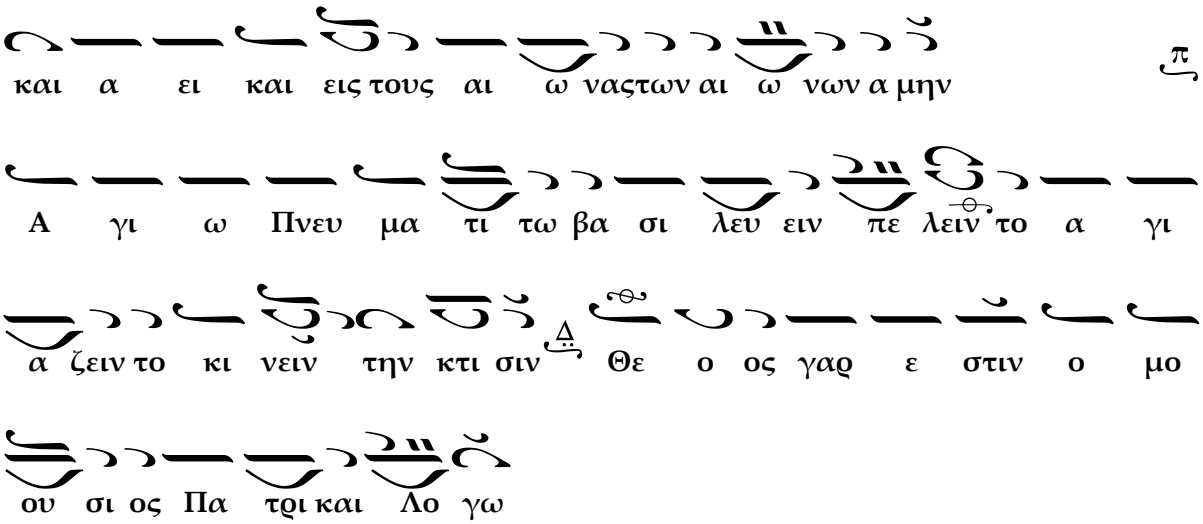

Ἡ ὑπακοή· Ἦχος Δι

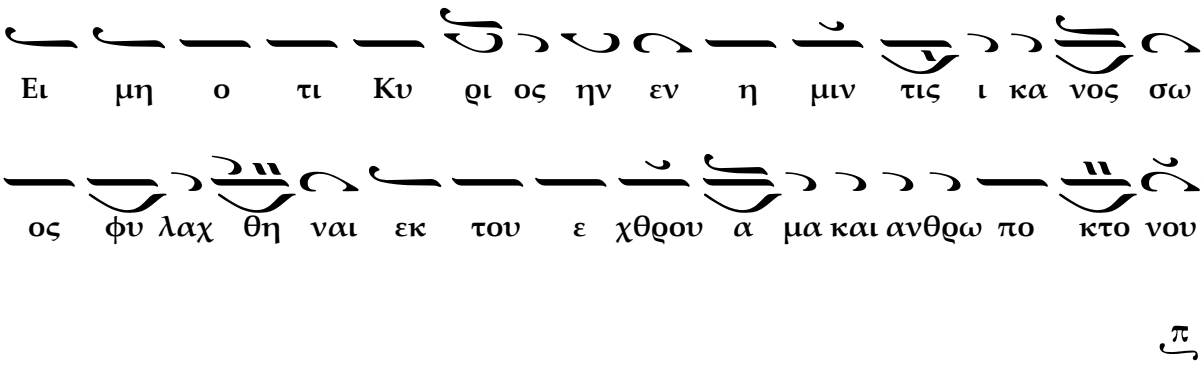

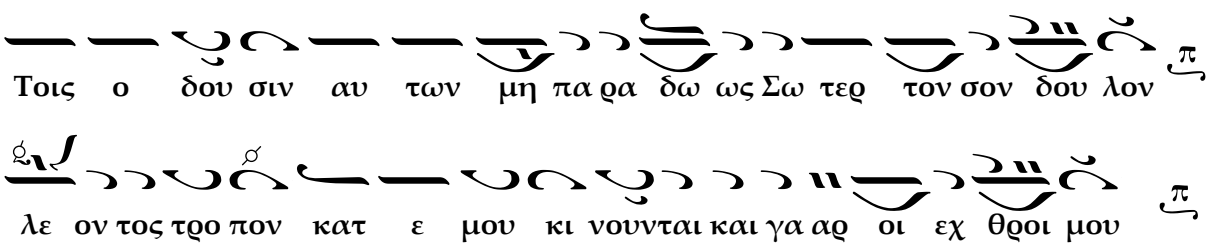
Οἱ ἀναβαθμοί· Ἦχος ὁ Δι ὡς Πα

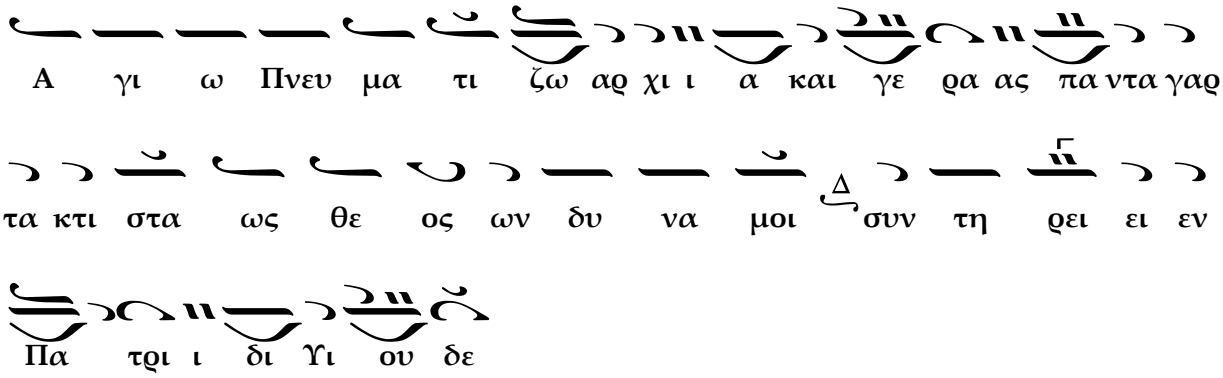

Ἦχος ὁ Δι ὡς Πα Ἀντίφωνον Β'.

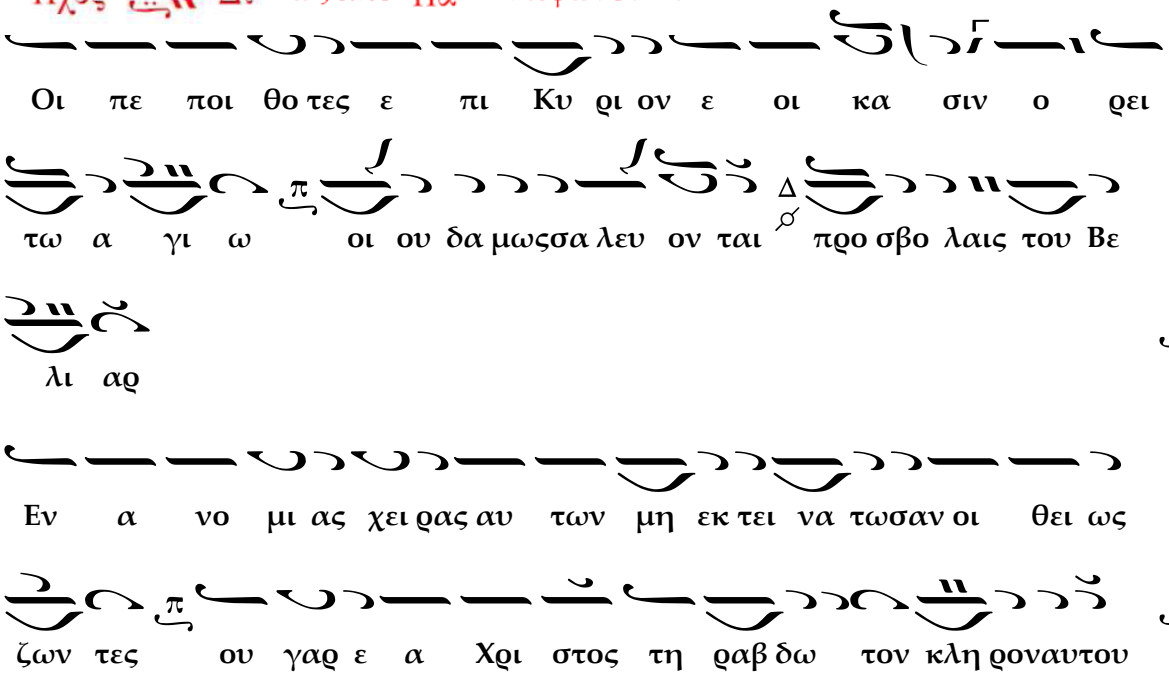

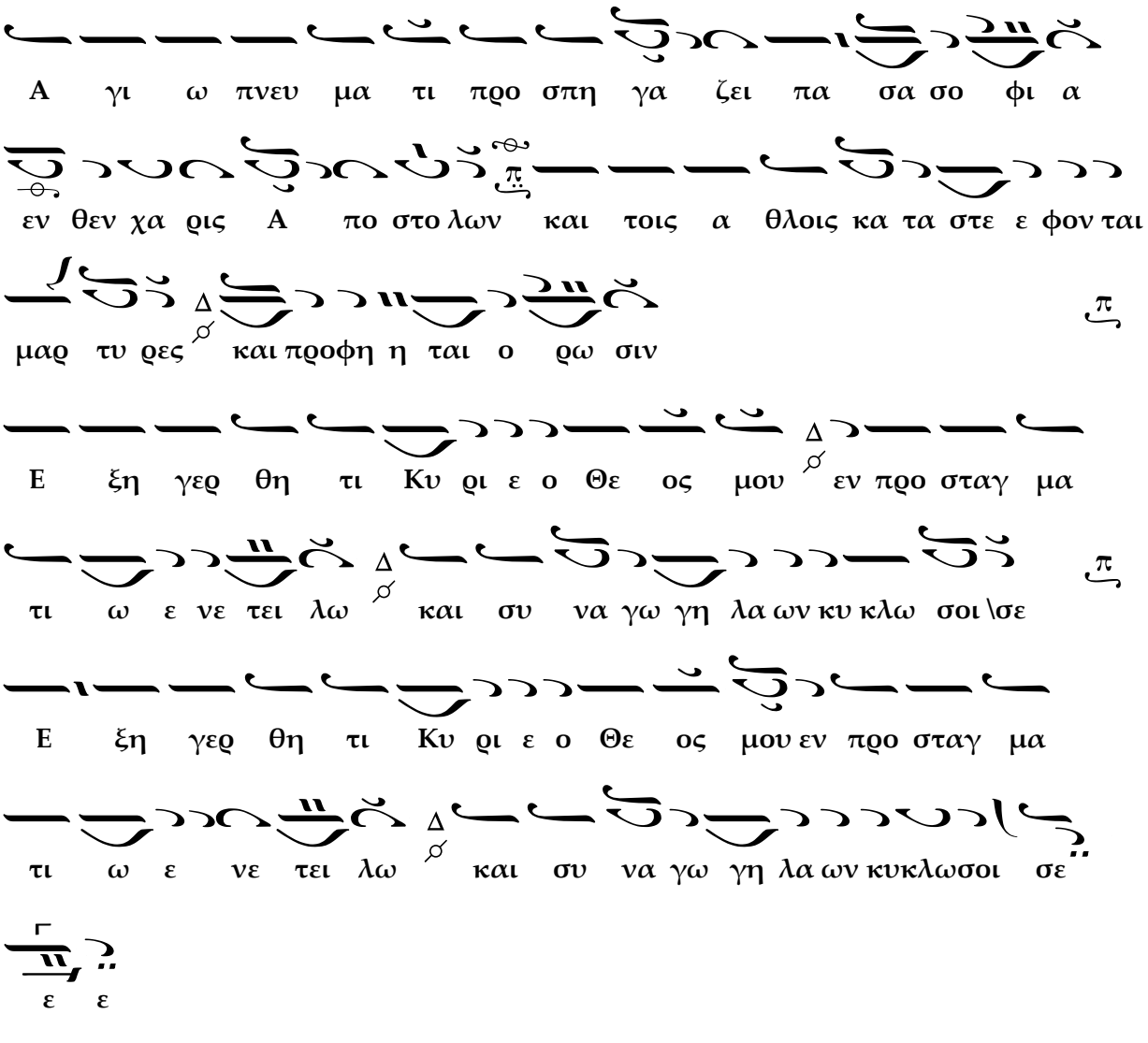
Δόξα Καί νῦν

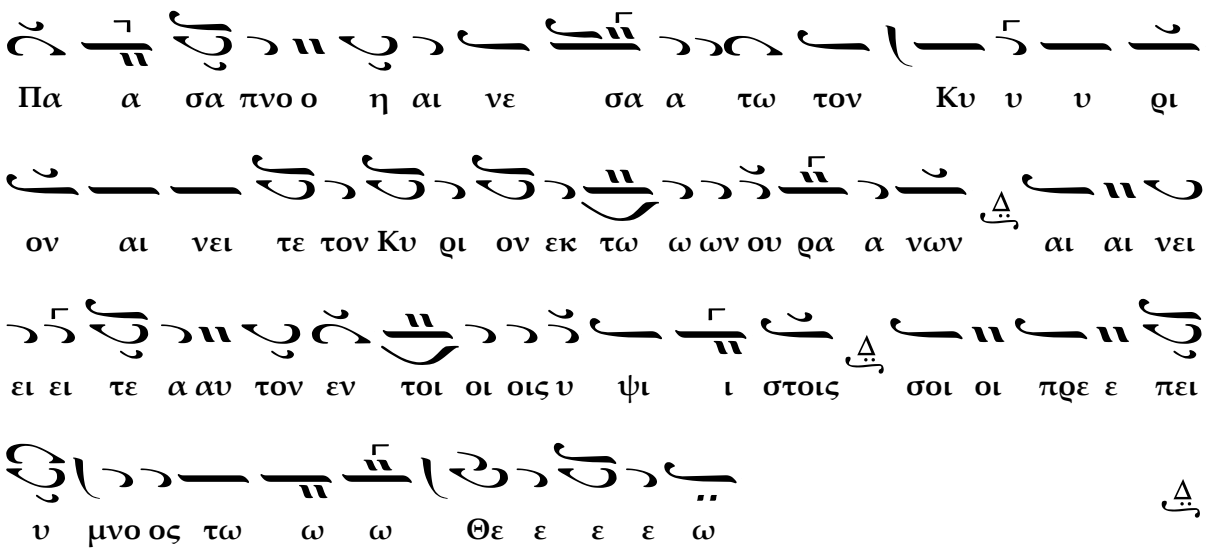
Ἦχος Δι ὡς ἀπό Πα · Ἀντίφωνον Γ'.

Δόξα Καί νῦν

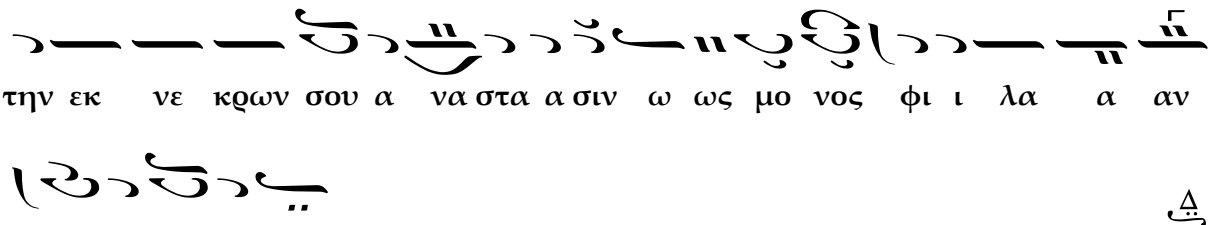

Εἰς τοὺς αἴνους· Ἦχος δ΄ χ Πέτρου Λαμπαδαρίου

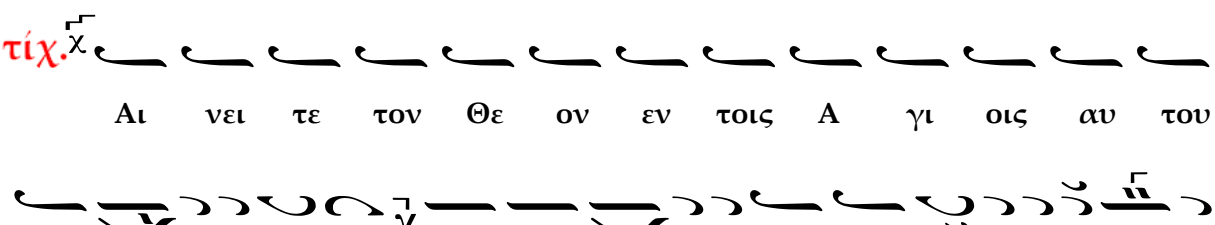

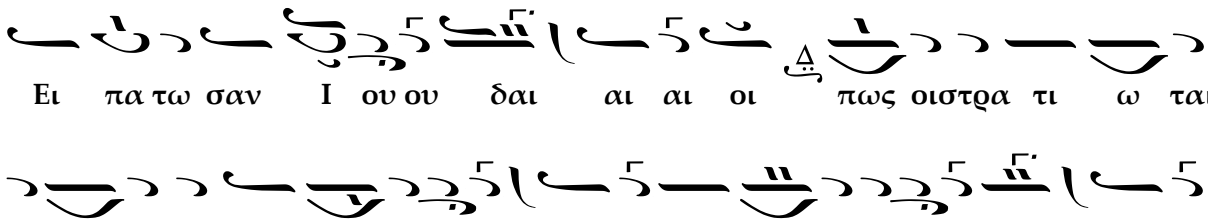
Στιχηρά Ἦχος δ΄

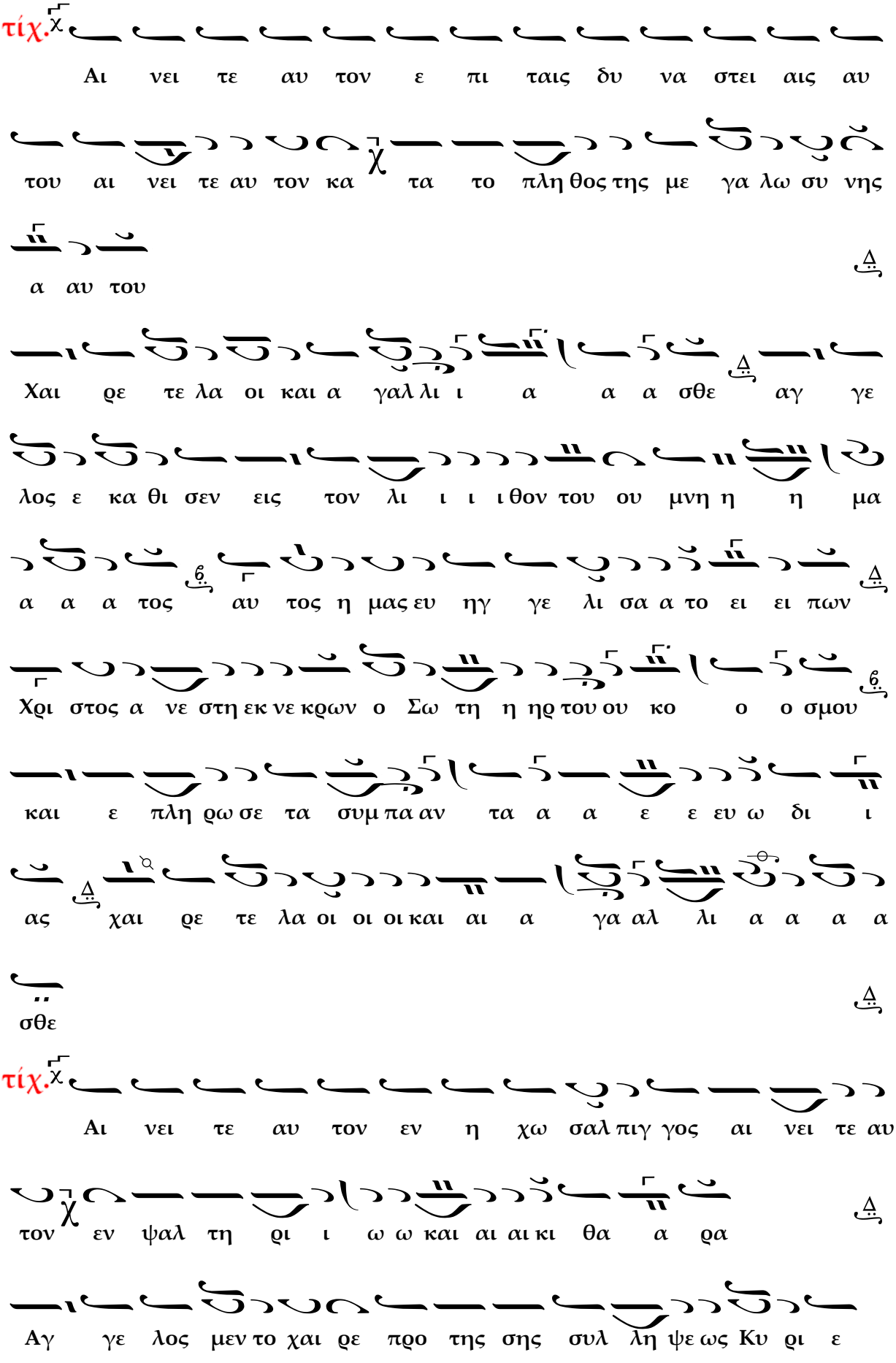

την εκ νε κρων σου α να στα α σιν ω ως μο νος φι ι λα α αν
θρω ω ω ω πος

Στίχ.

Αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ του
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ
του

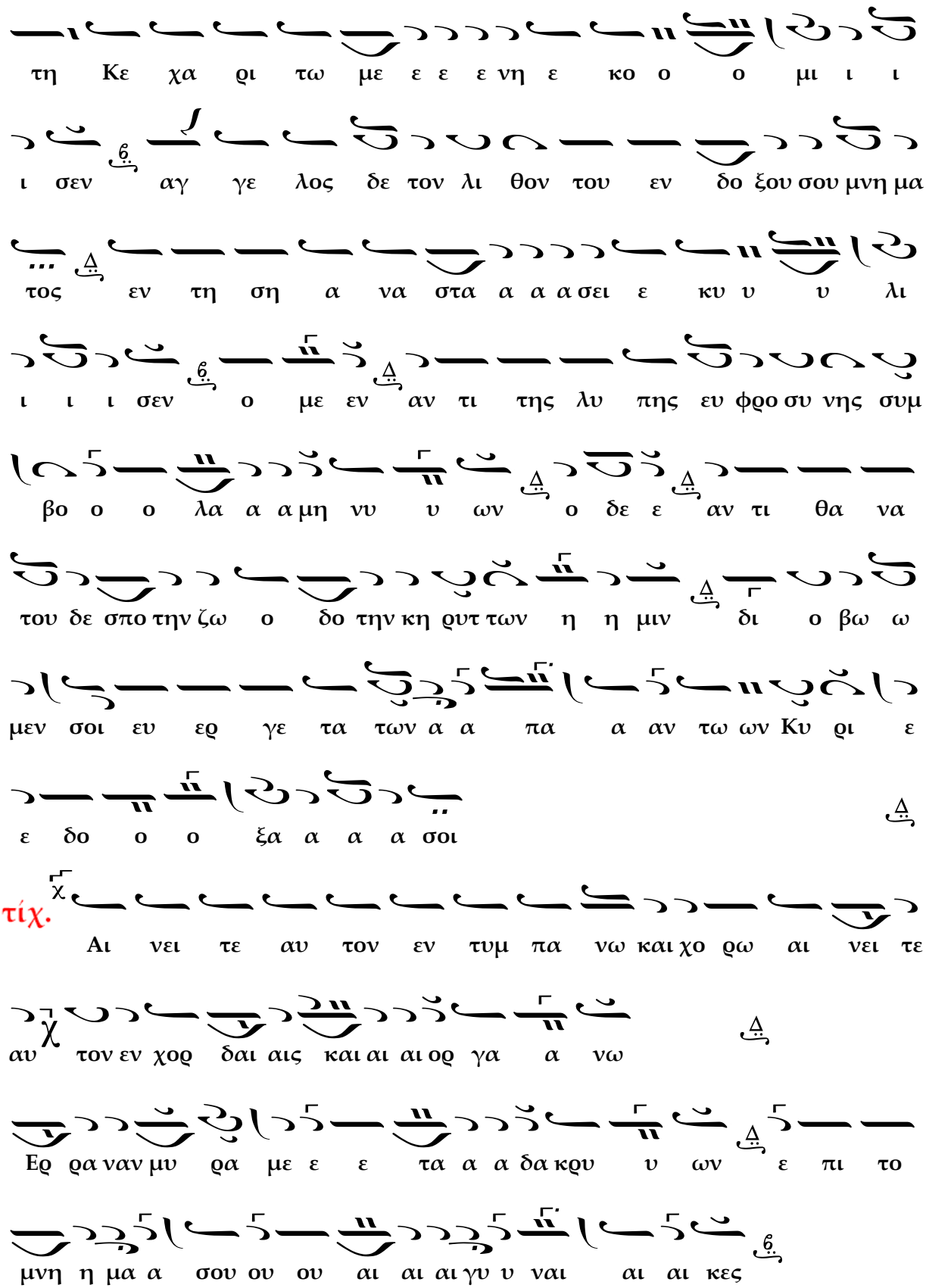

Ει πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πως οιστρα τι ω ται
α πω λε σαν τη ρου ουν τε ες το ο ον βα α α σι ι λε ε ε
α δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ λα ξε την πε τρα αν τη
ης ζω ω ω ης η η τον τα φε εν τα δο ο ο ο
τω ω ω σαν η η α να σταν τα α α προ σκυ νη η η
τω ω ω ω σαν λε γον τε ε ε ες συν η η μιν δο ξα τω
πλη θει των οι κτι ιρ μω ω ων σου Σω ω τηρ η μω ων δο
ο ο ξα α α α σοι

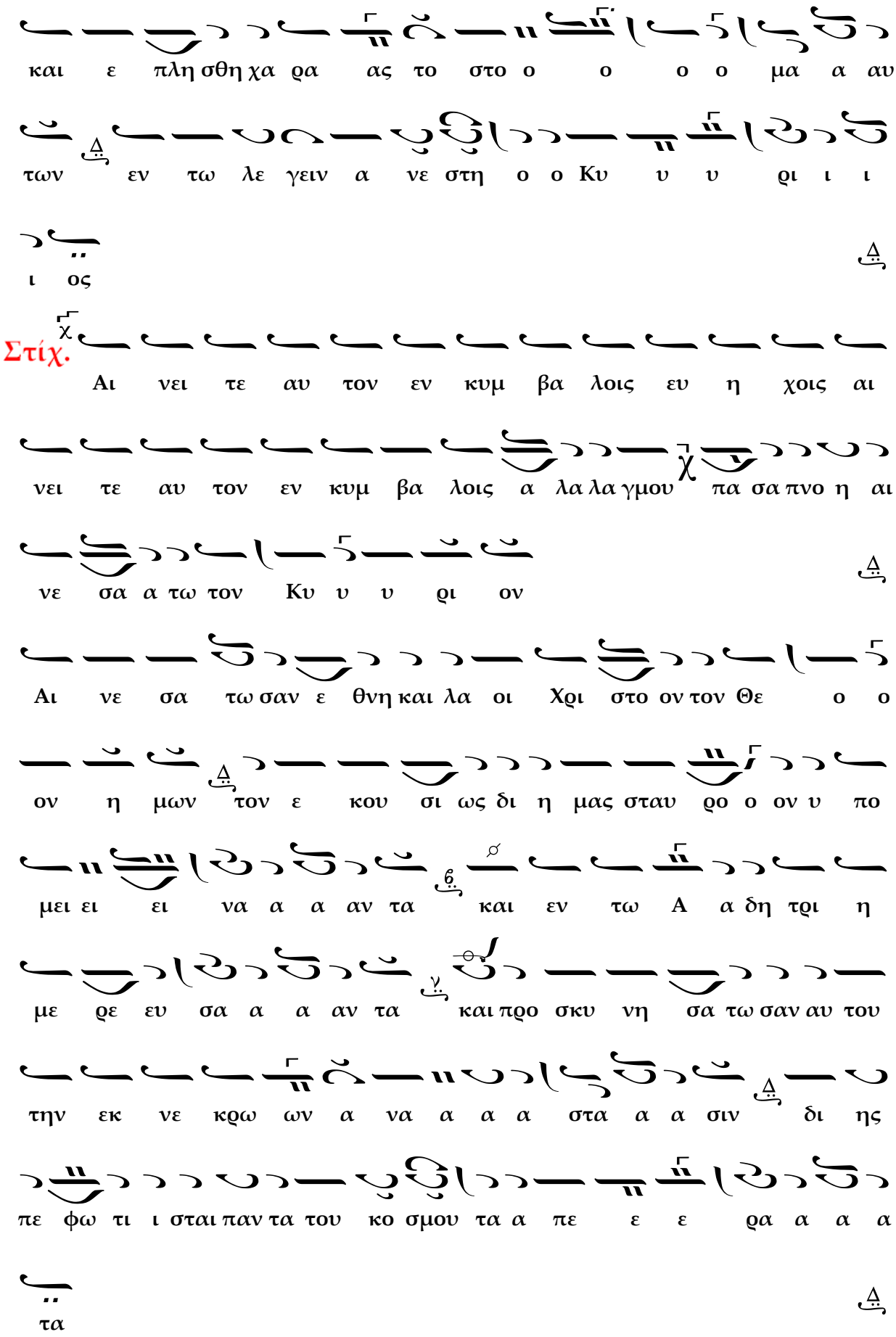
Στίχ.

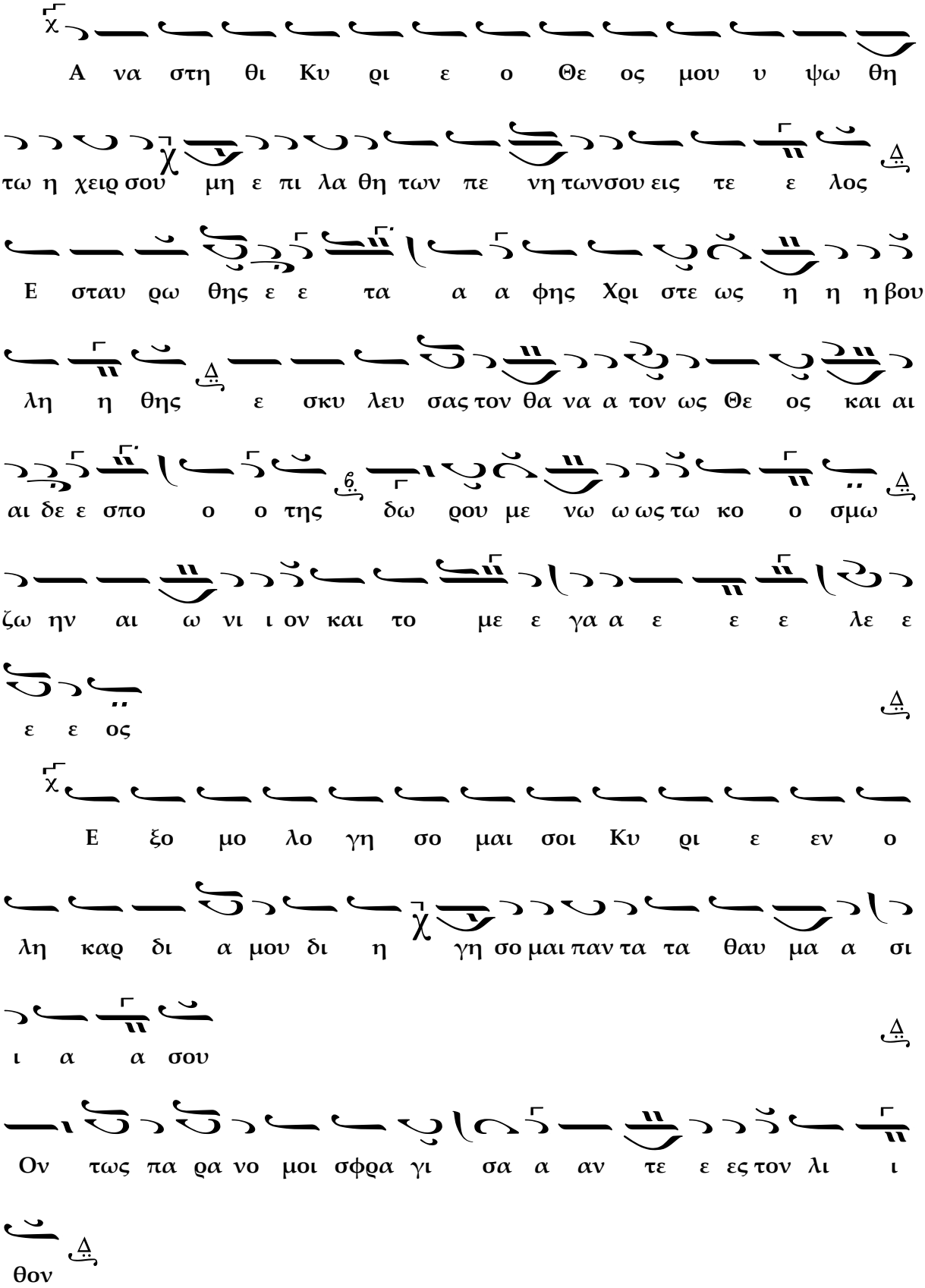

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης
α αυ του
Χαι ρε τε λα οι και α γαλ λι ι α α α σθε αγ γε
λος ε κα θι σεν εις τον λι ι ι ι θον του ου μνη η η μα
α α α τος αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα α το ει ει πων
Χρι στος α νε στη εκ νε κρων ο Σω τη η ηρ του ου κο ο ο σμου
και ε πλη ρω σε τα συμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι
ας χαι ρε τε λα οι οι οι και αι α γα αλ λι α α α α
σθε

Στίχ.

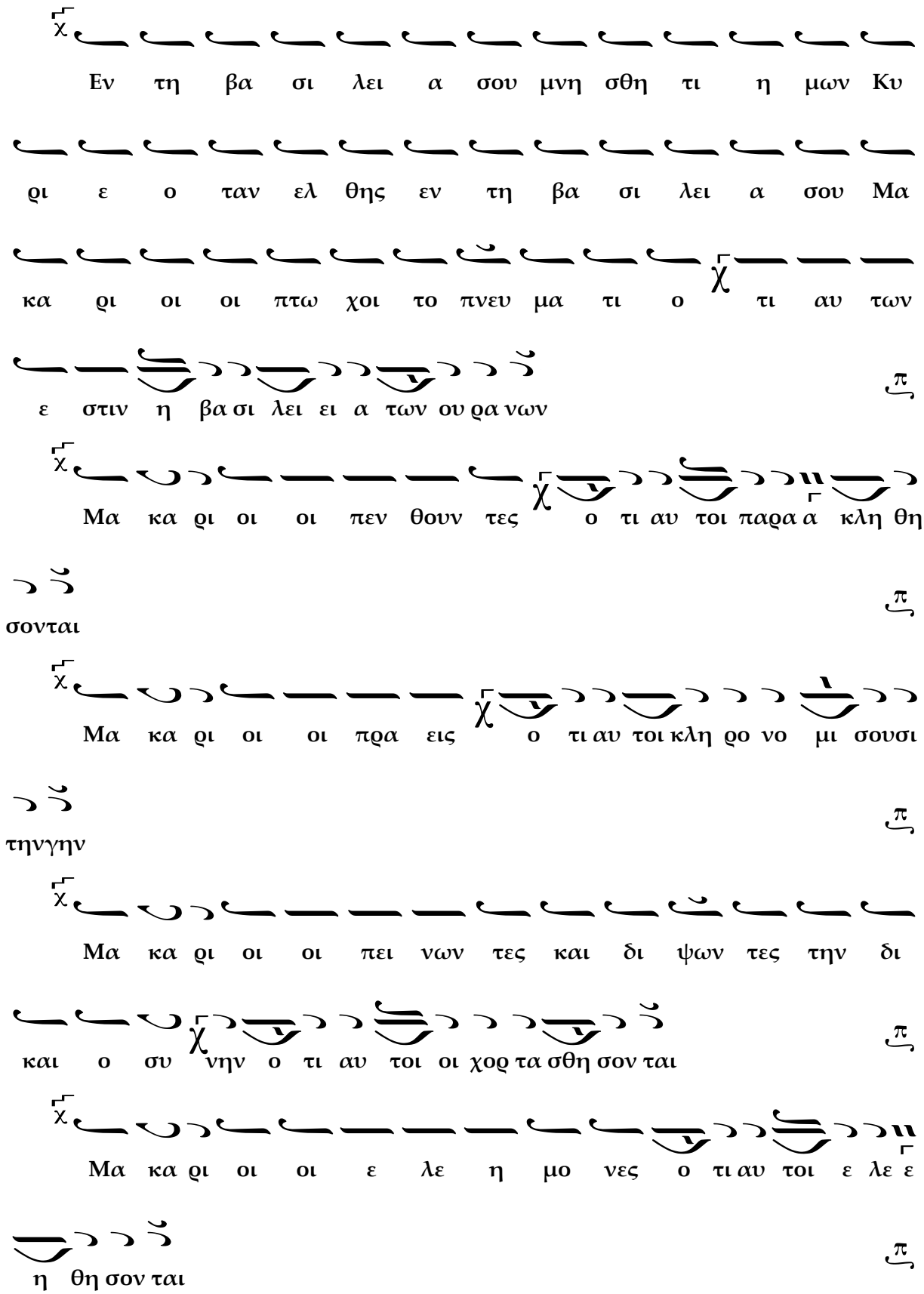
Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει τε αυ
τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α ρα
Αγ γε λος μεν το χαι ρε προ της σης συλ λη ψε ως Κυ ρι ε

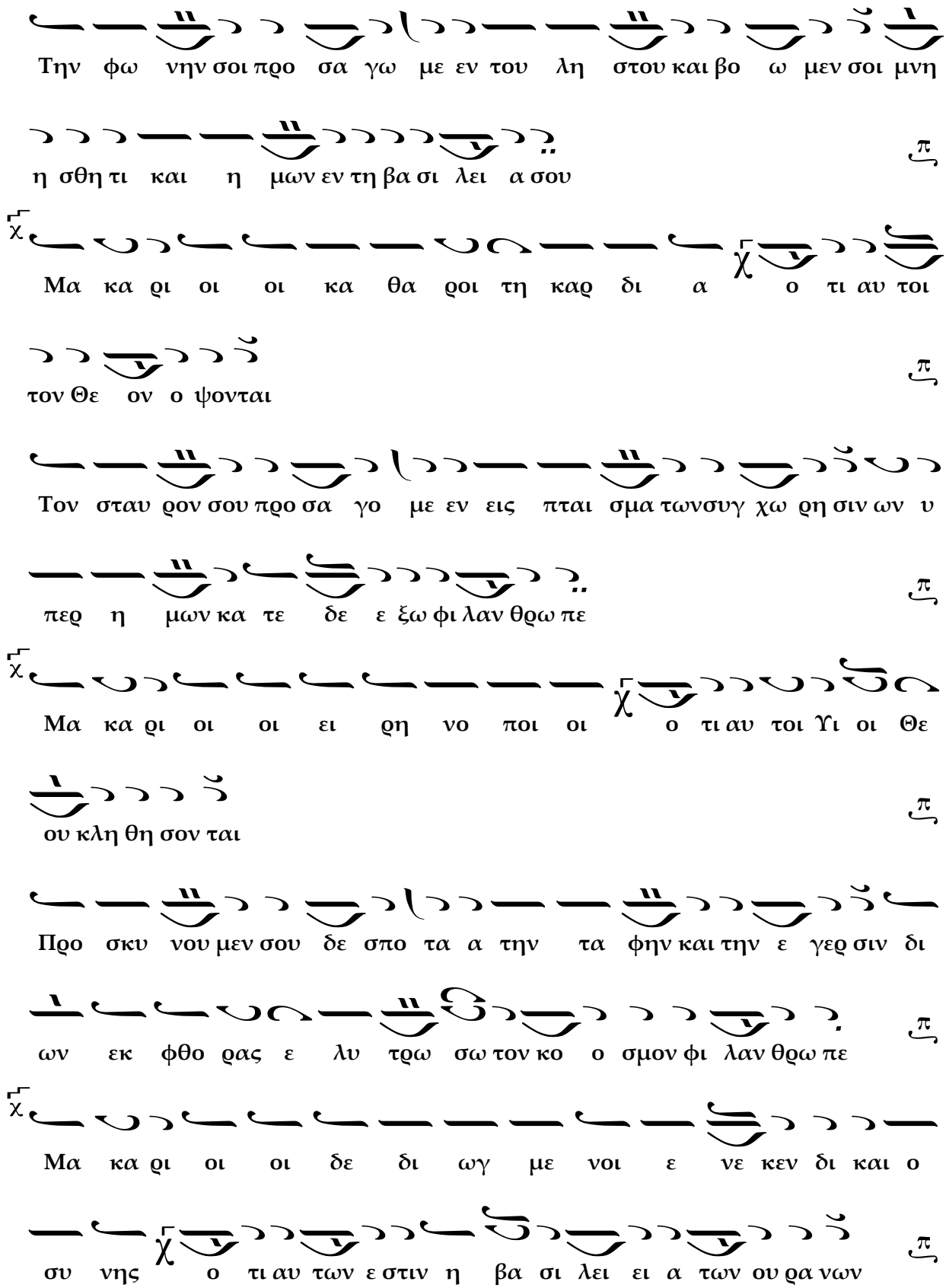

τη Κε χα ρι τω με ε ε ε νη ε κο ο ο μι ι ι
ι σεν αγ γε λος δε τον λι θον του εν δο ξου σου μνη μα
τος εν τη ση α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι
ι ι ι σεν ο με εν αν τι της λυ πης ευ φρο συ νης συμ
βο ο ο λα α α μη νυ υ ων ο δε ε αν τι θα να
του δε σπο την ζω ο δο την κη ρυτ των η η μιν δι ο βω ω
μεν σοι ευ ερ γε τα των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ε
ε δο ο ο ξα α α α σοι
Στίχ.
Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι νει τε
αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω
Ερ ρα ναν μυ ρα με ε ε τα α α δα κρυ υ ων ε πι το
μνη η μα α σου ου ου αι αι αι γυ υ ναι αι αι κες

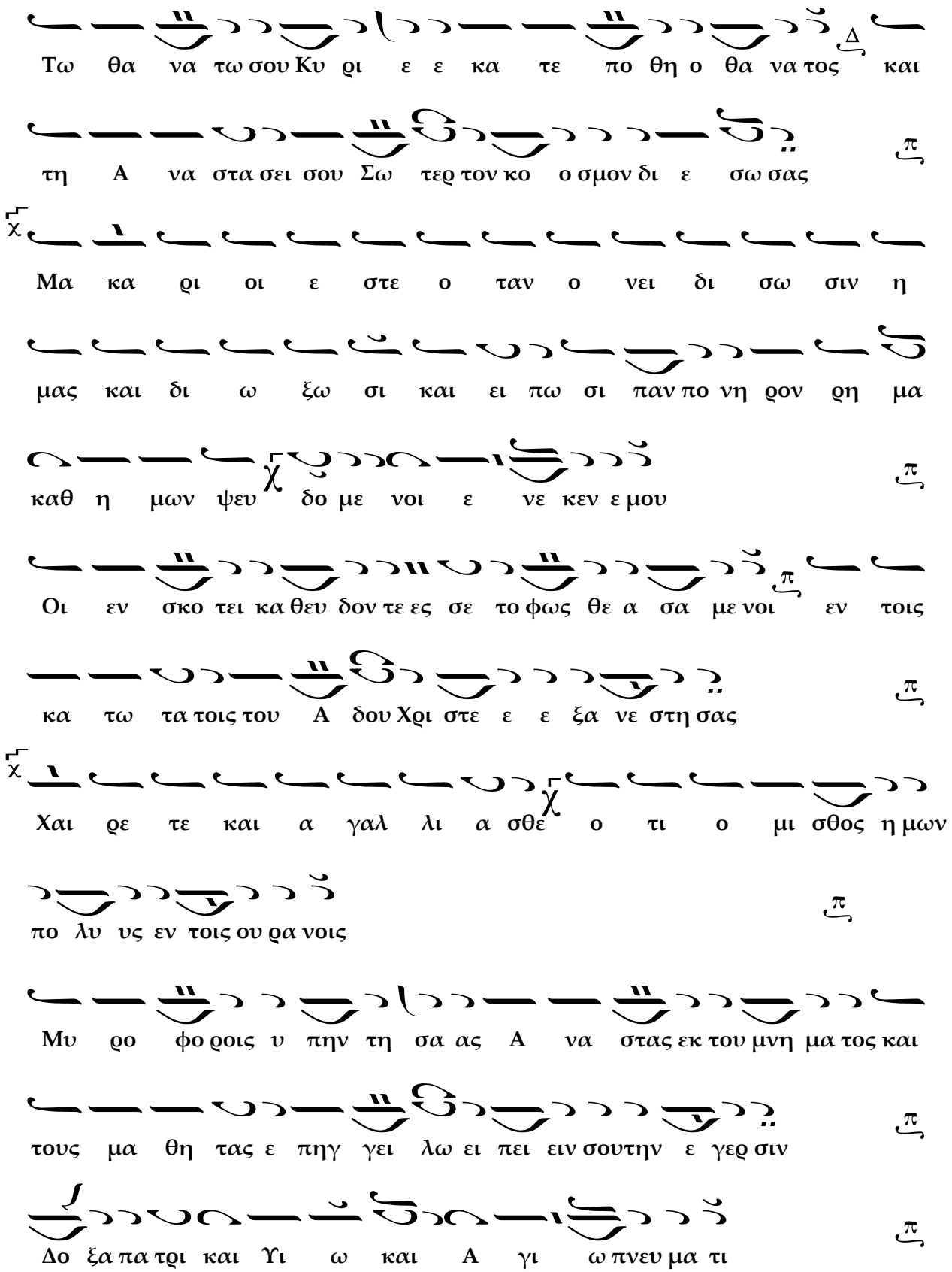

και ε πλη σθη χα ρα ας το στο ο ο ο ο μα α αυ
των εν τω λε γειν α νε στη ο ο Κυ υ υ ρι ι ι
ι ος
Στίχ.
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα πνο η αι
νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ον
Αι νε σα τω σαν ε θνη και λα οι Χρι στο ον τον Θε ο ο
ον η μων τον ε κου σι ως δι η μας σταυ ρο ο ον υ πο
μει ει ει να α α αν τα και εν τω Α α δη τρι η
με ρε ευ σα α α αν τα και προ σκυ νη σα τω σαν αυ του
την εκ νε κρω ων α να α α α στα α α σιν δι ης
πε φω τι ι σται παν τα του κο σμου τα α πε ε ε ρα α α α
τα

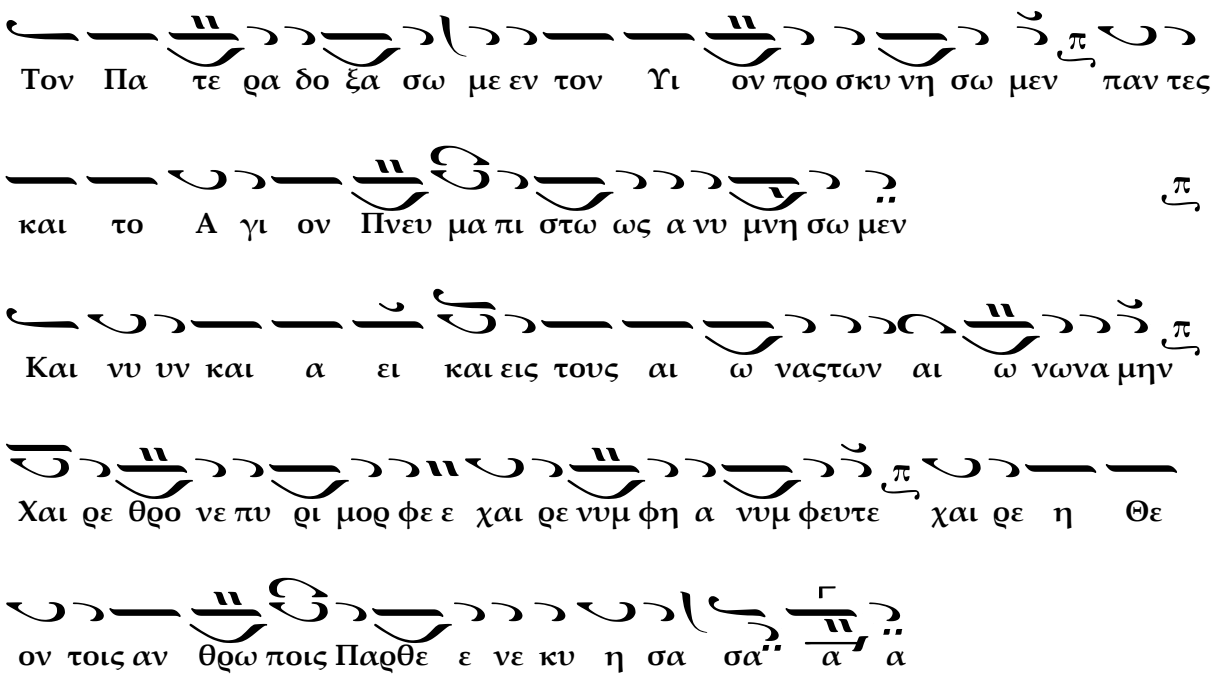

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω θη
τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη τωνσου εις τε ε λος
Ε σταυ ρω θης ε ε τα α α φης Χρι στε ως η η η βου
λη η θης ε σκυ λευ σας τον θα να α τον ως Θε ος και αι
αι δε ε σπο ο ο της δω ρου με νω ω ως τω κο ο σμω
ζω ην αι ω νι ι ον και το με ε γα α ε ε ε λε ε
ε ε ος
Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν ο
λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα θαυ μα α σι
ι α α σου
Ον τως πα ρα νο μοι σφρα γι σα α αν τε ε ες τον λι ι
θον

μει ζο νος η μα ας θαυ μα το ο ος η ξι ω ω ω σα α α α
τε ε χου σιν τη γνω σιν οι οι οι φυ υ λα α α
κες ση με ρον προ ηλ θεν του ου ου μνη η μα α α τος
και ε λε γεν ει πα τε ο τι η μων κοι οι οι μω με ε
νων ηλ θον οι μα θη ται και ε κλε ε ψαν α α αυ
τον και τις κλε πτει νε ε κρον μα λι στα δε και γυ υ μνον
αυ τος α νε στη αυ τε ξου σι ω ως ως Θε ε ος κα τα
λι πων και ε εν τω ω τα φω τα εν τα α φι α α α
αυ του δευ τε ι δε τε Ι ου ου δαι αι αι οι πως ου δι
ε ερ ρη ξε ε ε τα α ας σφρα γι ι δας ο τον θα
να τον πα τη σας και τω γε νει των α αν θρω ω ω πων την
α τε λευ τη τον ζω ην δω ρου ου ου με ε ε νος και
το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Εν τη βα σι λει α σου μνη σθη τι η μων Κυ
ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α σου Μα
κα ρι οι οι πτω χοι το πνευ μα τι ο τι αυ των
ε στιν η βα σι λει ει α των ου ρα νων
Μα κα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι αυ τοι παρα κλη θη
σονται
Μα κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη ρο νο μι σουσι
τηνγην
Μα κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες την δι
και ο συ νην ο τι αυ τοι οι χορ τα σθη σον ται
Μα κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι αυ τοι ε λε ε
η θη σον ται

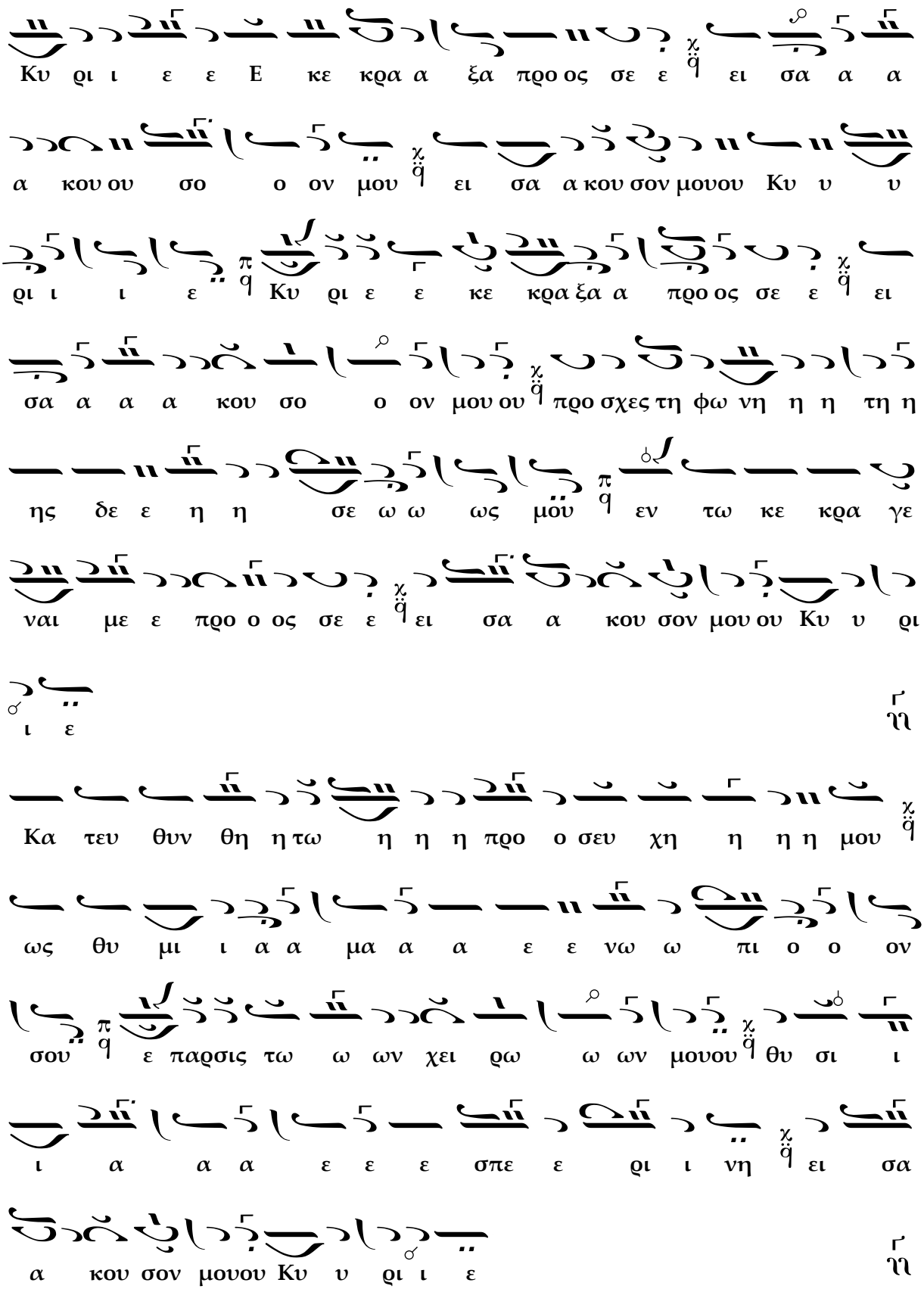

Την φω νην σοι προ σα γω με εν του λη στου και βο ω μεν σοι μνη
η σθη τι και η μων εν τη βα σι λει α σου
Μα κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α ο τι αυ τοι
τον Θε ον ο ψονται
Τον σταυ ρον σου προ σα γο με εν εις πται σμα τωνσυγ χω ρη σιν ων υ
περ η μων κα τε δε ε ξω φι λαν θρω πε
Μα κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι αυ τοι Υι οι Θε
ου κλη θη σον ται
Προ σκυ νου μεν σου δε σπο τα α την τα φην και την ε γερ σιν δι
ων εκ φθο ρας ε λυ τρω σω τον κο ο σμον φι λαν θρω πε
Μα κα ρι οι οι δε δι ωγ με νοι ε νε κεν δι και ο
συ νης ο τι αυ των ε στιν η βα σι λει ει α των ου ρα νων

Τω θα να τω σου Κυ ρι ε ε κα τε πο θη ο θα να τος και
τη Α να στα σει σου Σω τερ τον κο ο σμον δι ε σω σας
Μα κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω σιν η
μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν πο νη ρον ρη μα
καθ η μων ψευ δο με νοι ε νε κεν ε μου
Οι εν σκο τει κα θευ δον τε ες σε το φως θε α σα με νοι εν τοις
κα τω τα τοις του Α δου Χρι στε ε ε ξα νε στη σας
Χαι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο μι σθος η μων
πο λυ υς εν τοις ου ρα νοις
Μυ ρο φο ροις υ πην τη σα ας Α να στας εκ του μνη μα τος και
τους μα θη τας ε πηγ γει λω ει πει ειν σουτην ε γερ σιν
Δο ξα πα τρι και Υι ω και Α γι ω πνευ μα τι

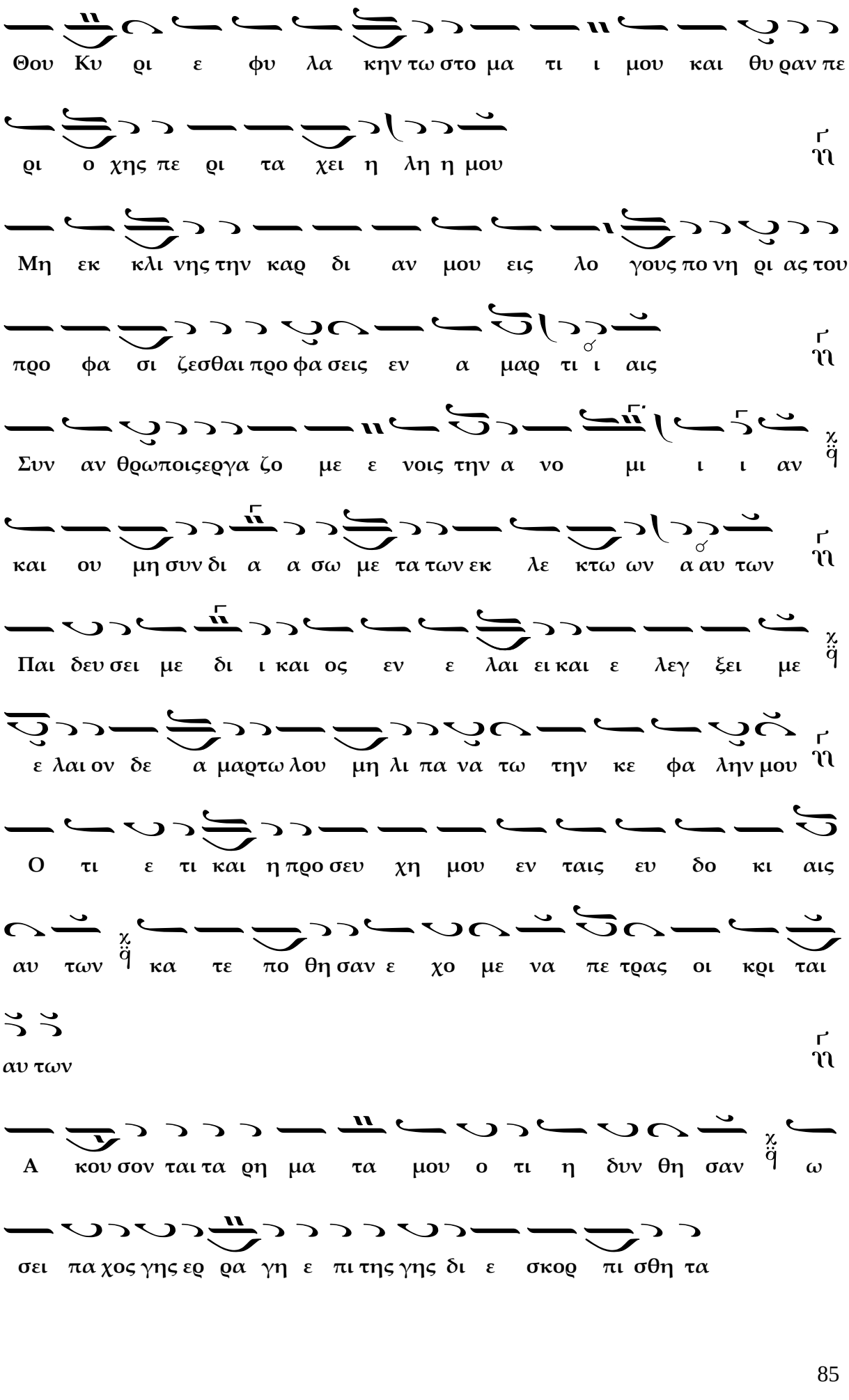

Τον Πα τε ρα δο ξα σω με εν τον Υι ον προ σκυ νη σω μεν παν τες
και το Α γι ον Πνευ μα πι στω ως α νυ μνη σω μεν
Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω νωνα μην
Χαι ρε θρο νε πυ ρι μορ φε ε χαι ρε νυμ φη α νυμ φευτε χαι ρε η Θε
ον τοις αν θρω ποις Παρθε ε νε κυ η σα σα α α

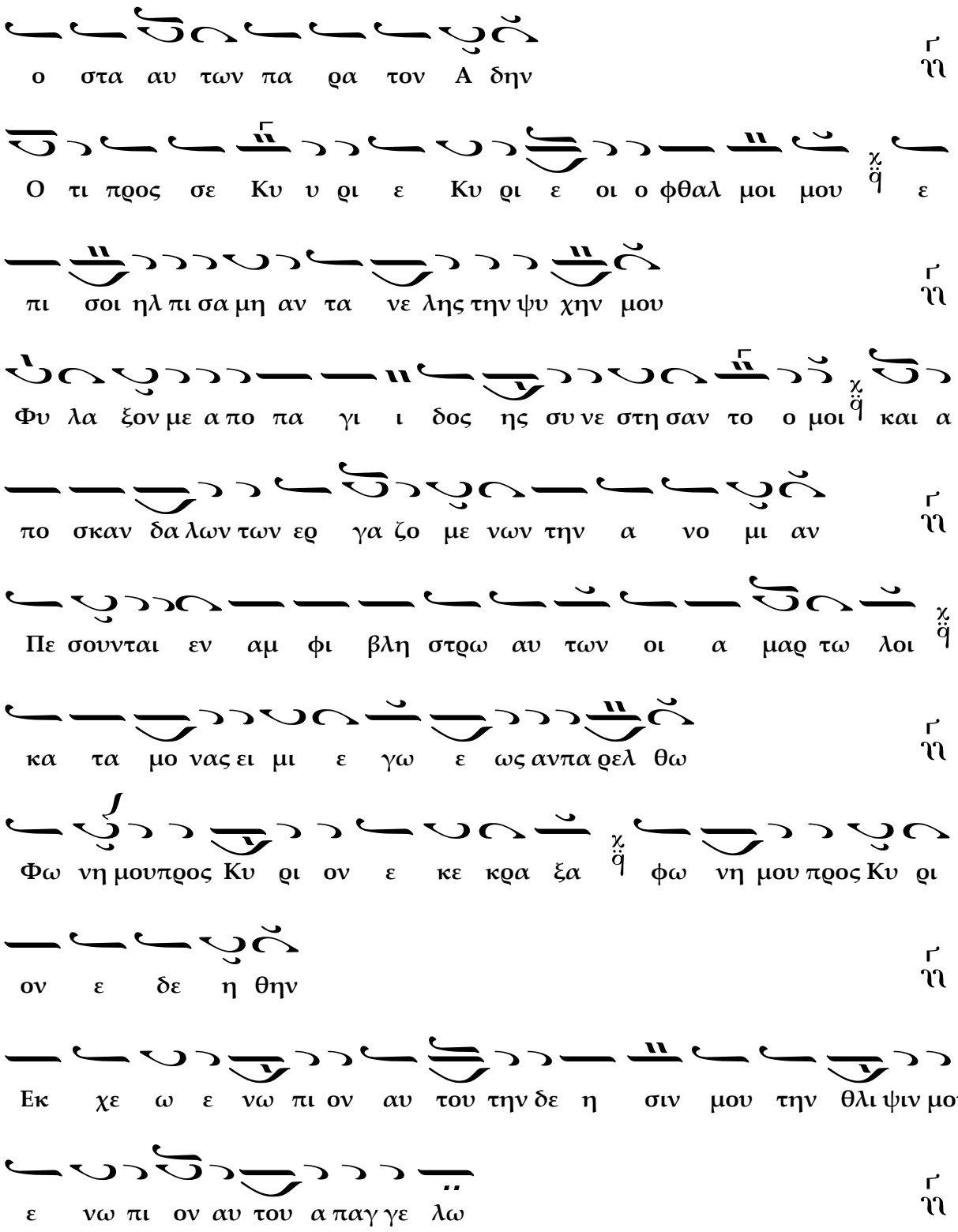

Ἦχος γ΄ Γα

Κυ ρι ι ε ε Ε κε κρα α ξα προ ος σε ε ει σα α α
α κου ου σο ο ον μου ει σα α κου σον μουου Κυ υ υ
ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ος σε ε ει
σα α α α κου σο ο ον μου ου προ σχες τη φω νη η η τη η
ης δε ε η η σε ω ω ως μοῦ εν τω κε κρα γε
ναι με ε προ ο ος σε ε ει σα α κου σον μου ου Κυ υ ρι
ι ε
Κα τευ θυν θη η τω η η η προ ο σευ χη η η η μου
ως θυ μι ι α α μα α α ε ε νω ω πι ο ο ον
σου ε παρσις τω ω ων χει ρω ω ων μουου θυ σι ι
ι α α α ε ε ε σπε ε ρι ι νη ει σα
α κου σον μουου Κυ υ ρι ι ε

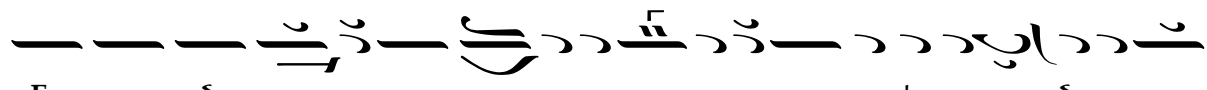
Οἱ στίχοι · Ἦχος πλ. Γ

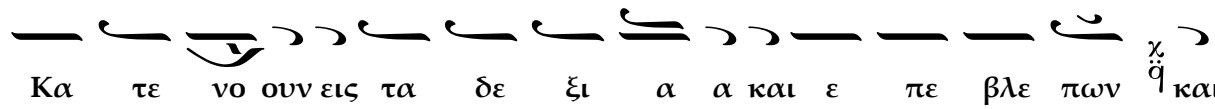

ο στα αυ των πα ρα τον Α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου ε
πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου
Φυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν το ο μοι και α
πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο μι αν
Πε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω λοι
κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως ανπα ρελ θω
Φω νη μουπρος Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου προς Κυ ρι
ον ε δε η θην
Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου την θλι ψιν μου
ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

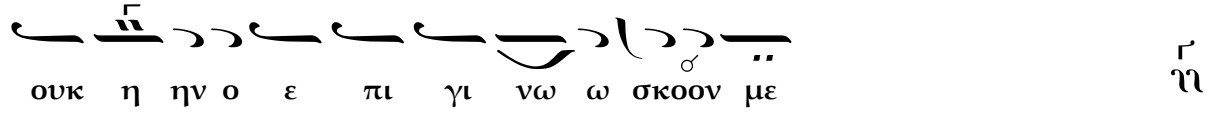

Εν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ ε γνως

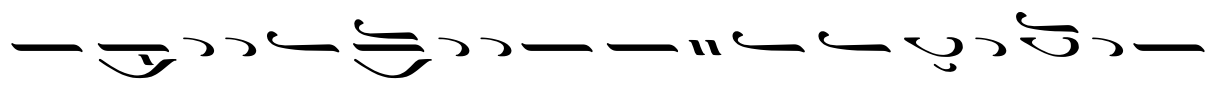

τας τρι ι βου ους μου

Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυψανπα γι δα α μοι

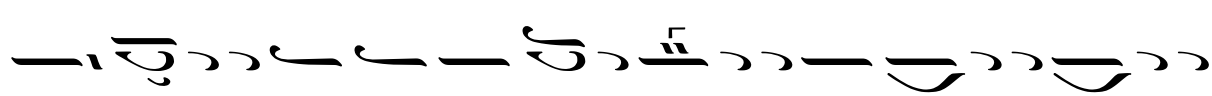

Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πων και

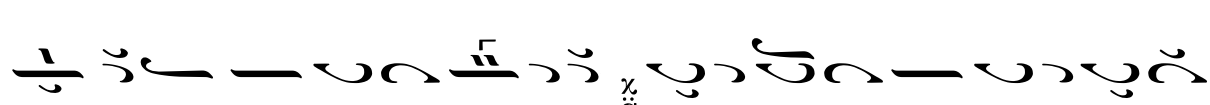

ουκ η ην ο ε πι γι νω ω σκοον με

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου ου και ουκ ε στιν ο εκ ζη

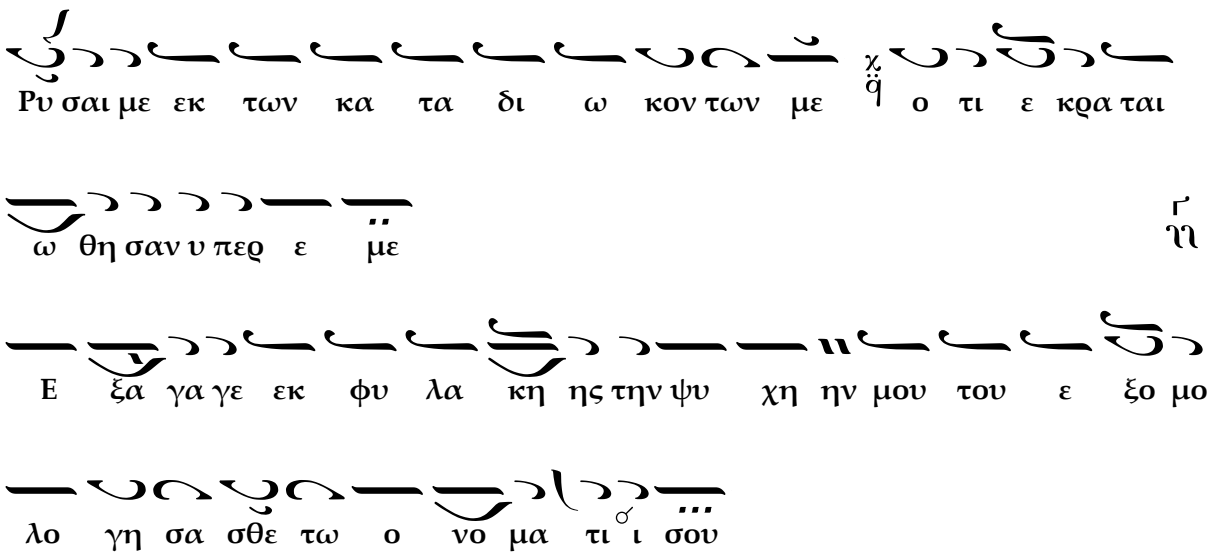

των την ψυ χην μου

Ε κε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα σοι η η ελ πις μου με

ρις μου ει εν γη ζων των

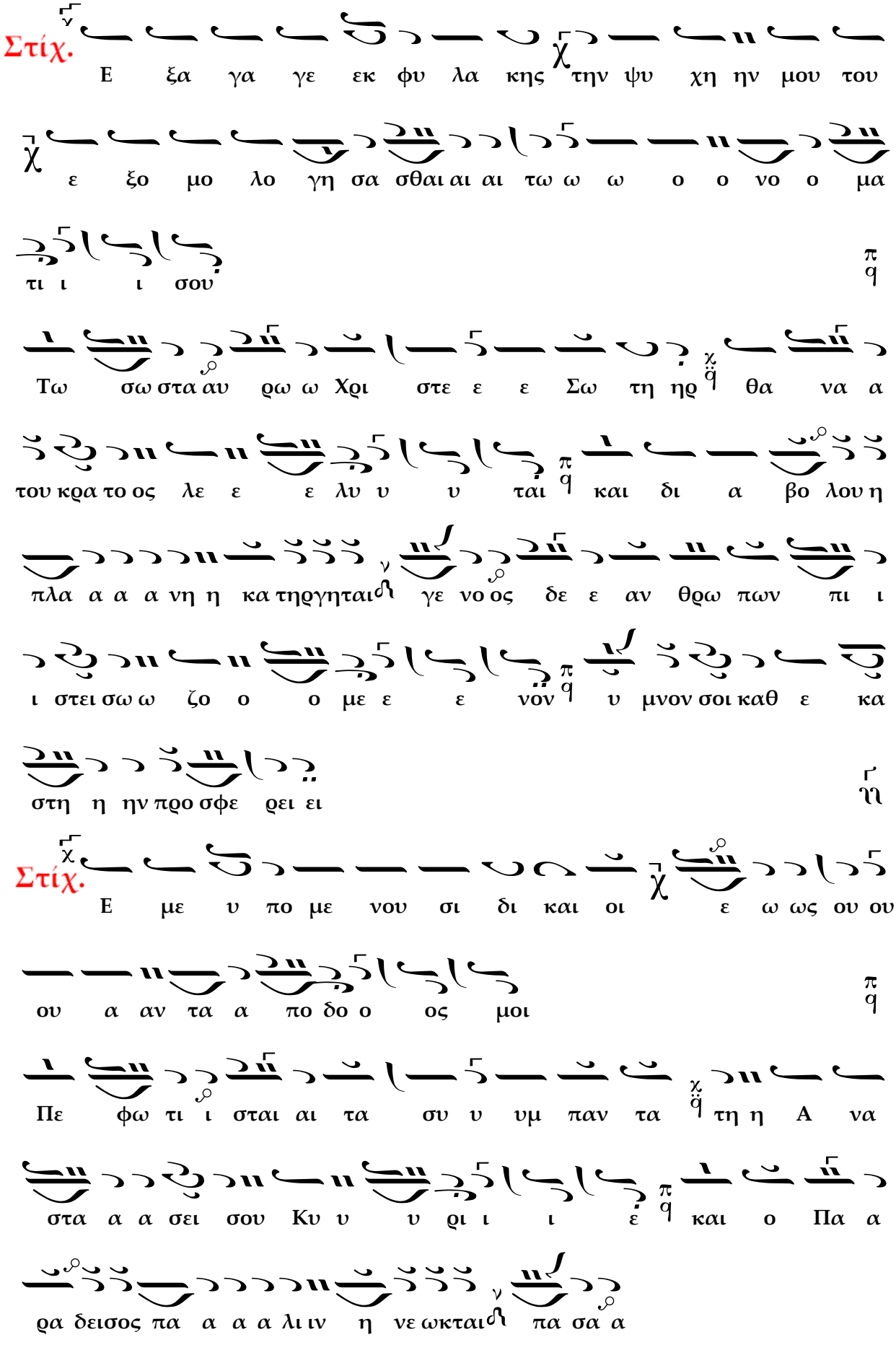

Προ σχεσπρος την δε η σι ιν μου ο τι ε τα πει νω θηνσφο δρα

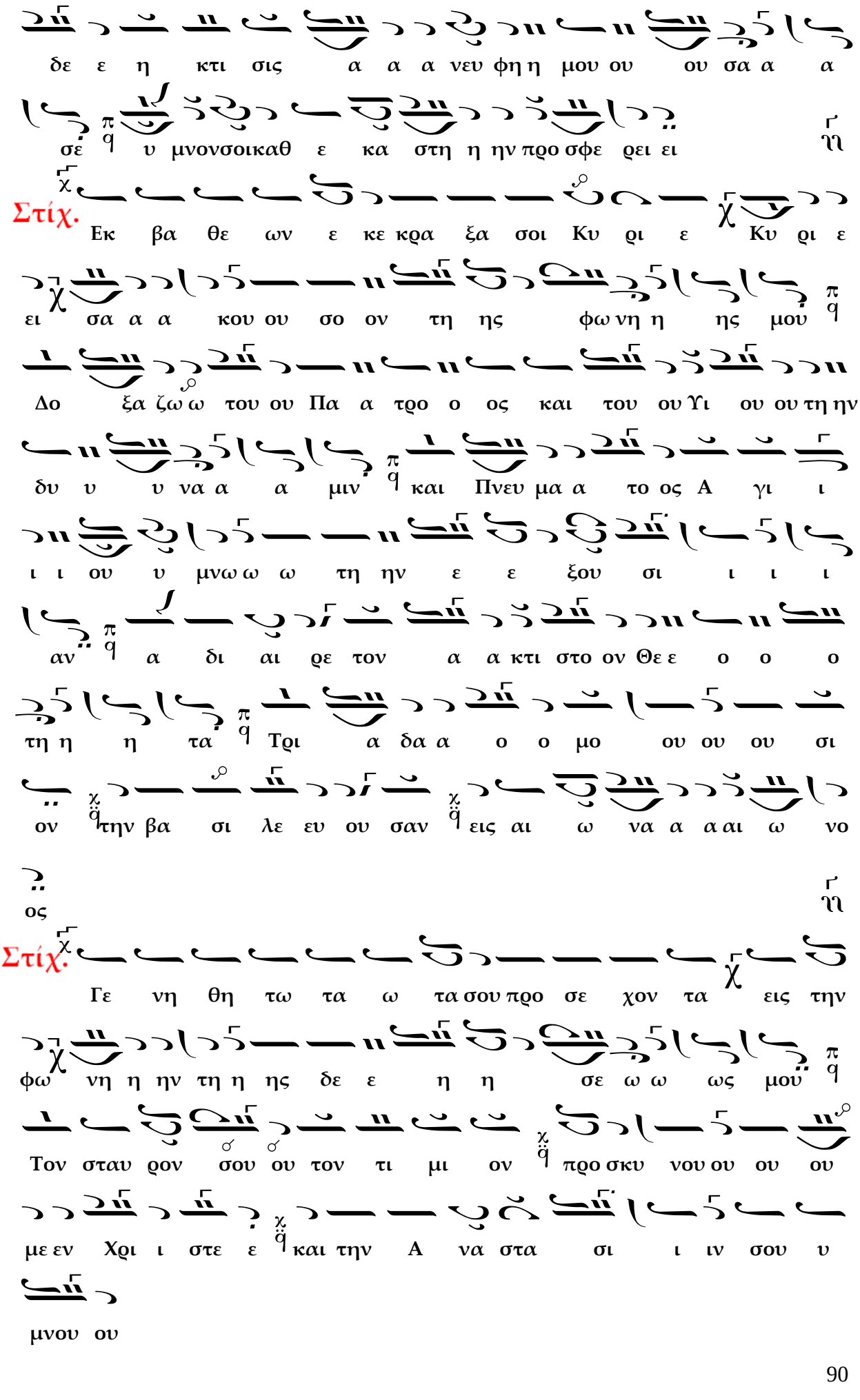

Στιχηρά· Ἦχος ᾱ̀ Γα

Στίχ.
Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του
ε ξο μο λο γη σα σθαι αι αι τω ω ω ο ο νο ο μα
τι ι ι σου
Τω σω στα αυ ρω ω Χρι στε ε ε Σω τη ηρ θα να α
του κρα το ος λε ε ε λυ υ υ ται και δι α βο λου η
πλα α α α νη η κα τηρ γη ται γε νο ος δε ε αν θρω πων πι ι
ι στει σω ω ζο ο ο με ε ε νον υ μνον σοι καθ ε κα
στη η ην προ σφε ρει ει
Στίχ.
Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ω ως ου ου
ου α αν τα α πο δο ο ος μοι
Πε φω τι ι σται αι τα συ υ υμ παν τα τη η Α να
στα α α σει σου Κυ υ υ ρι ι ι ε και ο Πα α
ρα δεισος πα α α α λι ιν η νε ωκται πα σα α

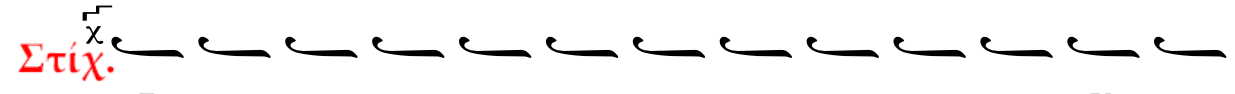

δε ε η κτι σις α α α νευ φη η μου ου ου σα α α
σε υ μνονσοικαθ ε κα στη η ην προ σφε ρει ει
Στίχ.
Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε
ει σα α α κου ου σο ον τη ης φω νη η ης μου
Δο ξα ζω ω του ου Πα α τρο ο ος και του ου Υι ου ου τη ην
δυ υ υ να α α μιν και Πνευ μα α το ος Α γι ι
ι ι ου υ μνω ω ω τη ην ε ε ξου σι ι ι ι
αν α δι αι ρε τον α α κτι στο ον Θε ε ο ο ο
τη η η τα Τρι α δα α ο ο μο ου ου ου σι
ον την βα σι λε ευ ου σαν εις αι ω να α α αι ω νο
ος
Στίχ.
Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την
φω νη η ην τη η ης δε ε η η σε ω ω ως μου
Τον σταυ ρον σου ου τον τι μι ον προ σκυ νου ου ου ου
με εν Χρι ι στε ε και την Α να στα σι ι ιν σου υ
μνου ου

μεν και αι δο ο ξα α α ζο ο ο μεν τη γα αρ μω ω ω

λω ω πι ι ι σου η μεις οι πα α αν τες ι α α α

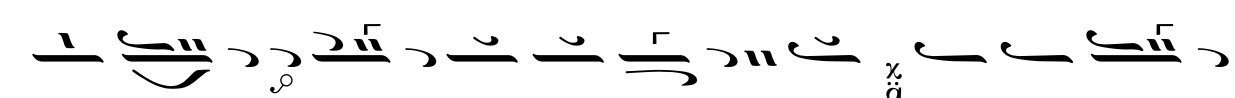

θη η η μεν

Στίχ.

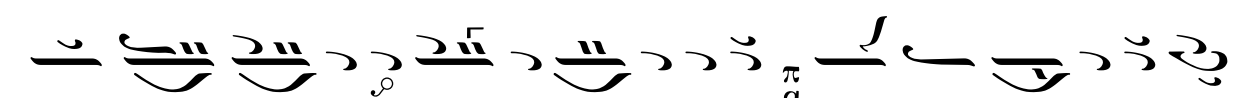

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι

ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ο

ι ι λα α σμο ο ος ε ε ε στιν

Υ μνου με εν το ον Σω τη η η η ρα τον εκ τη ης

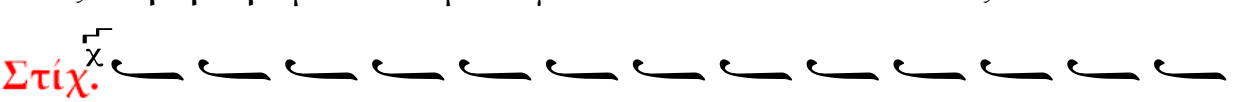

Παρ θε ε ε νου σα αρ κω θε ε ε εν τά δι η

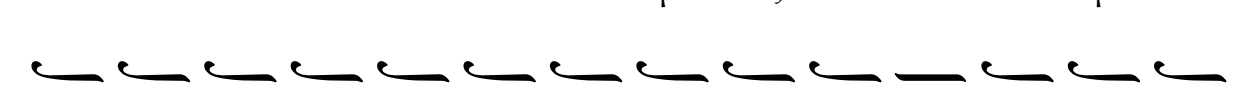

μας γαρ ε ε ε στα αυ ρω ω ω θη και τη τρι ι τη η

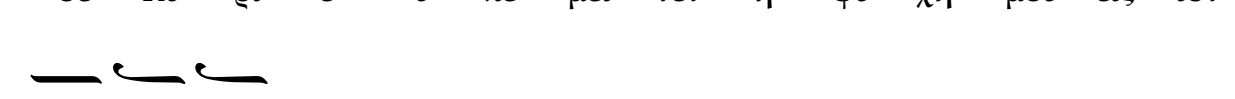

με ε ε ε ε ρα α α νε ε ε στη δω ω ρου με

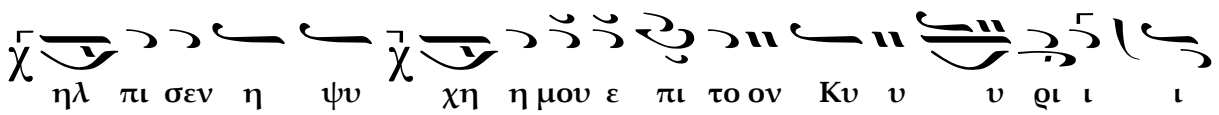

νος η η η μιν το με γα ε ε ε λε ε ε ος

Στίχ.

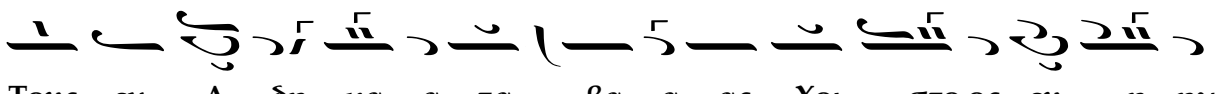

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

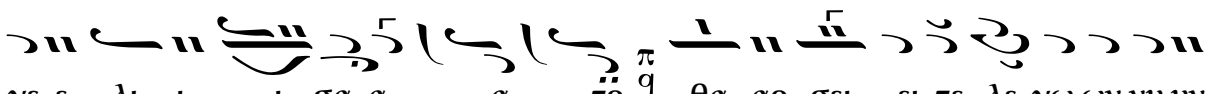

σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον

λο γον σου

ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι το ον Κυ υ υ ρι ι ι

ον

Τους εν Α δη κα α τα βα α ας Χρι στο ος ευ η ηγ

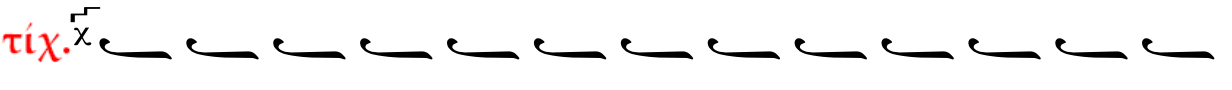

γε ε λι ι ι σα α α το θα αρ σει ει τε λε γω ων νυ υν

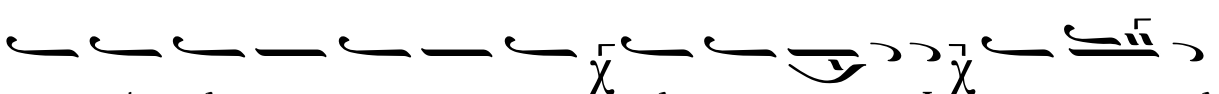

νε νι κη κα Ε γω ει μι ι ι η η Α να α α στα

σις Ε γω υ υ μα α ας α α να α α στω λυ σας

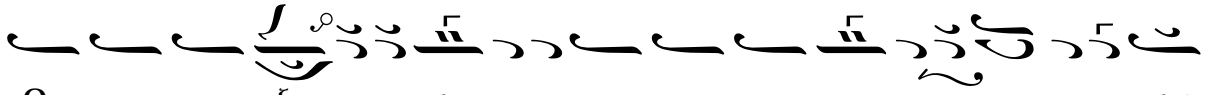

θα α να του ου ουτας πυ λα ας

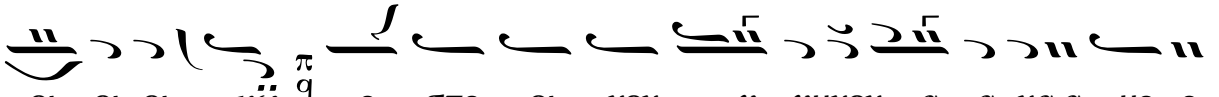
Στίχ.

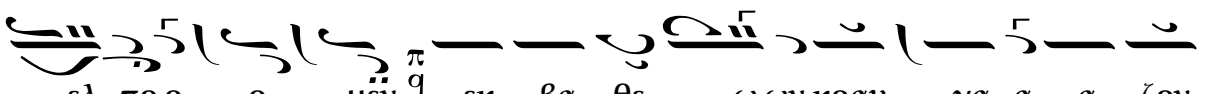

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισρα η ηλ

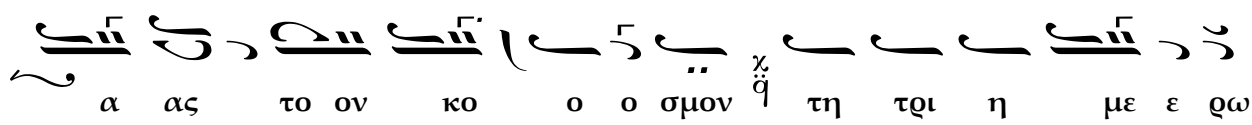

ε πι ι το ον Κυ υ υ ρι ι ι ον

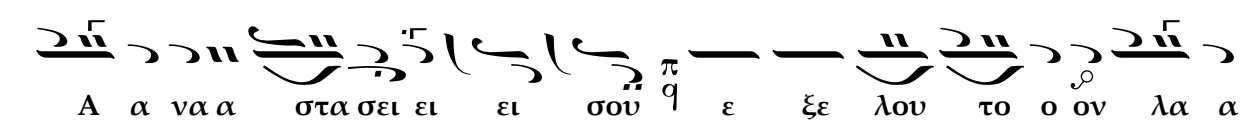

Οι α να ξι ως ε στω ω τες εν τω α χρα αν τω ω ω ω σου

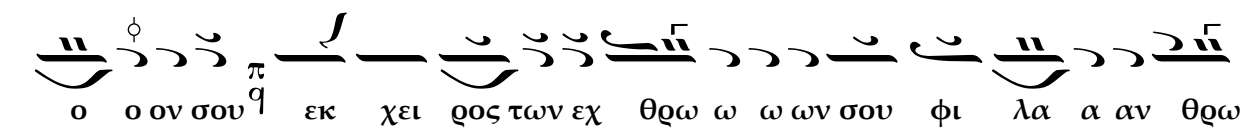

οι οι οι κω ε σπε ρι νον υ υμνον α α να α με ε

ελ πο ο ο μεν εκ βα θε ω ων κραυ γα α α ζον

Στίχ. Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε

ται τον Ι σρα ηλ εκ πα σων των α νο ο μι ι ω ω

ων α α αυ του

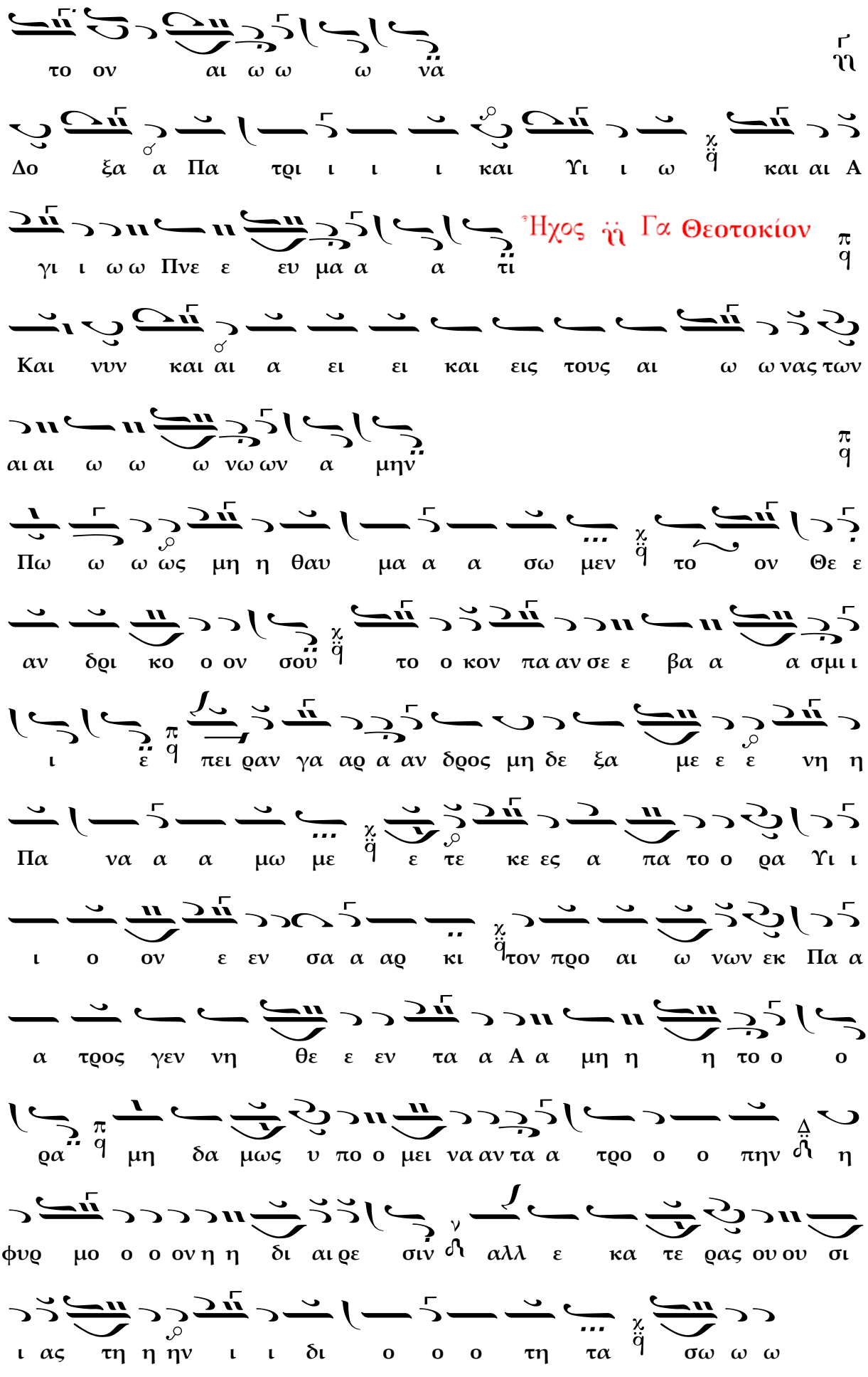
Στίχ. Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα εθ νη ε παι

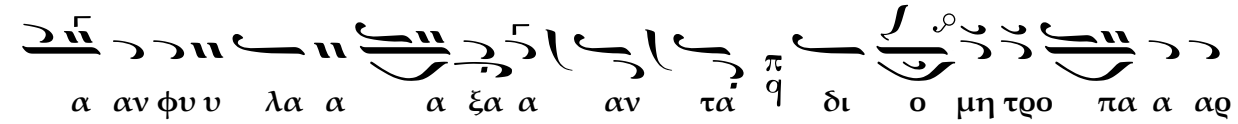
νε σα τε αυ το ο ον πα αν τε ες οι οι οι λα α α οι

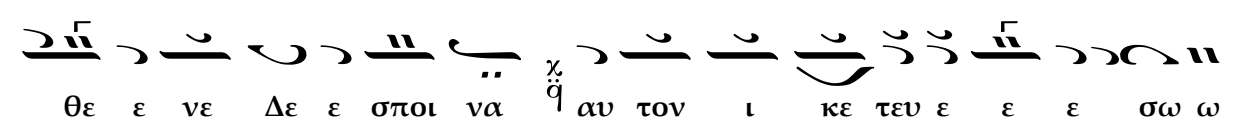
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ

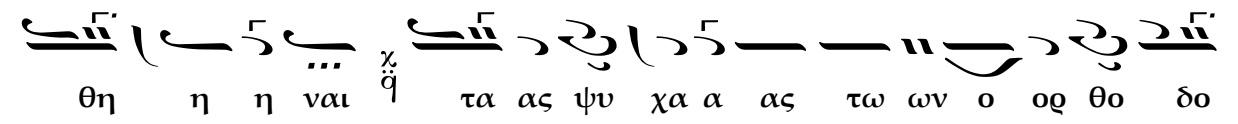
η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με ε ε νει ει ει

ει εις

το ον αι ω ω ω να
Δο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι ι ω και αι Α
Ἦχος γ Γα Θεοτοκίον
γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι
Και νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας των
αι αι ω ω ω νω ων α μην
Πω ω ω ως μη η θαυ μα α α σω μεν το ον Θε ε
αν δρι κο ο ον σου το ο κον πα αν σε ε βα α α σμι ι
ι ε πει ραν γα αρ α αν δρος μη δε ξα με ε ε νη η
Πα να α α μω με ε τε κε ες α πα το ο ρα Υι ι
ι ο ον ε εν σα α αρ κι τον προ αι ω νων εκ Πα α
α τρος γεν νη θε ε εν τα α Α α μη η η το ο ο
ρα μη δα μως υ πο ο μει να αν τα α τρο ο ο πην η
φυρ μο ο ο ον η η δι αι ρε σιν αλλ ε κα τε ρας ου ου σι
ι ας τη η ην ι ι δι ο ο ο τη τα σω ω ω

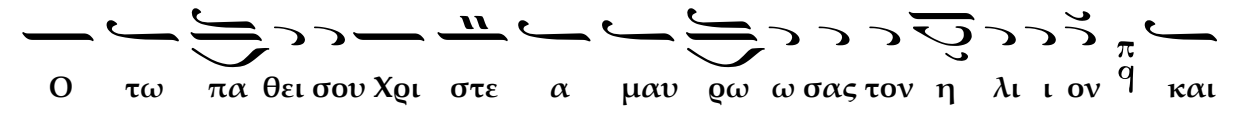

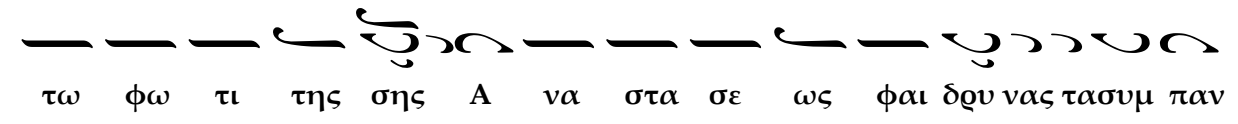

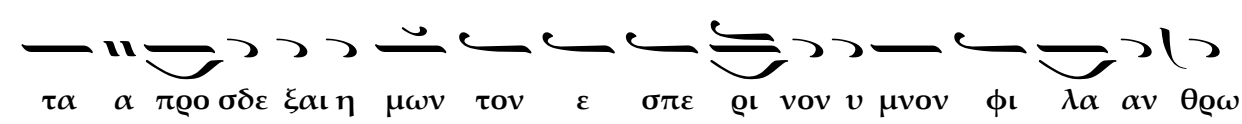

Στιχηρά Ἦχος ᾱ̓ Γα

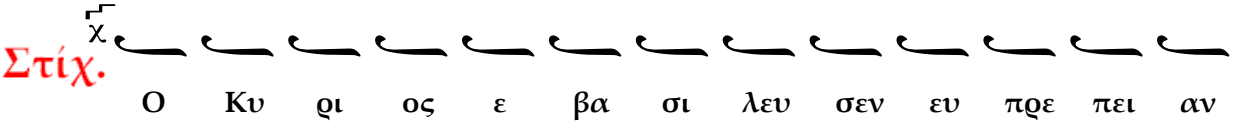

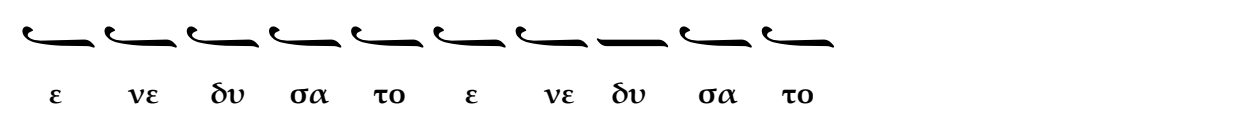

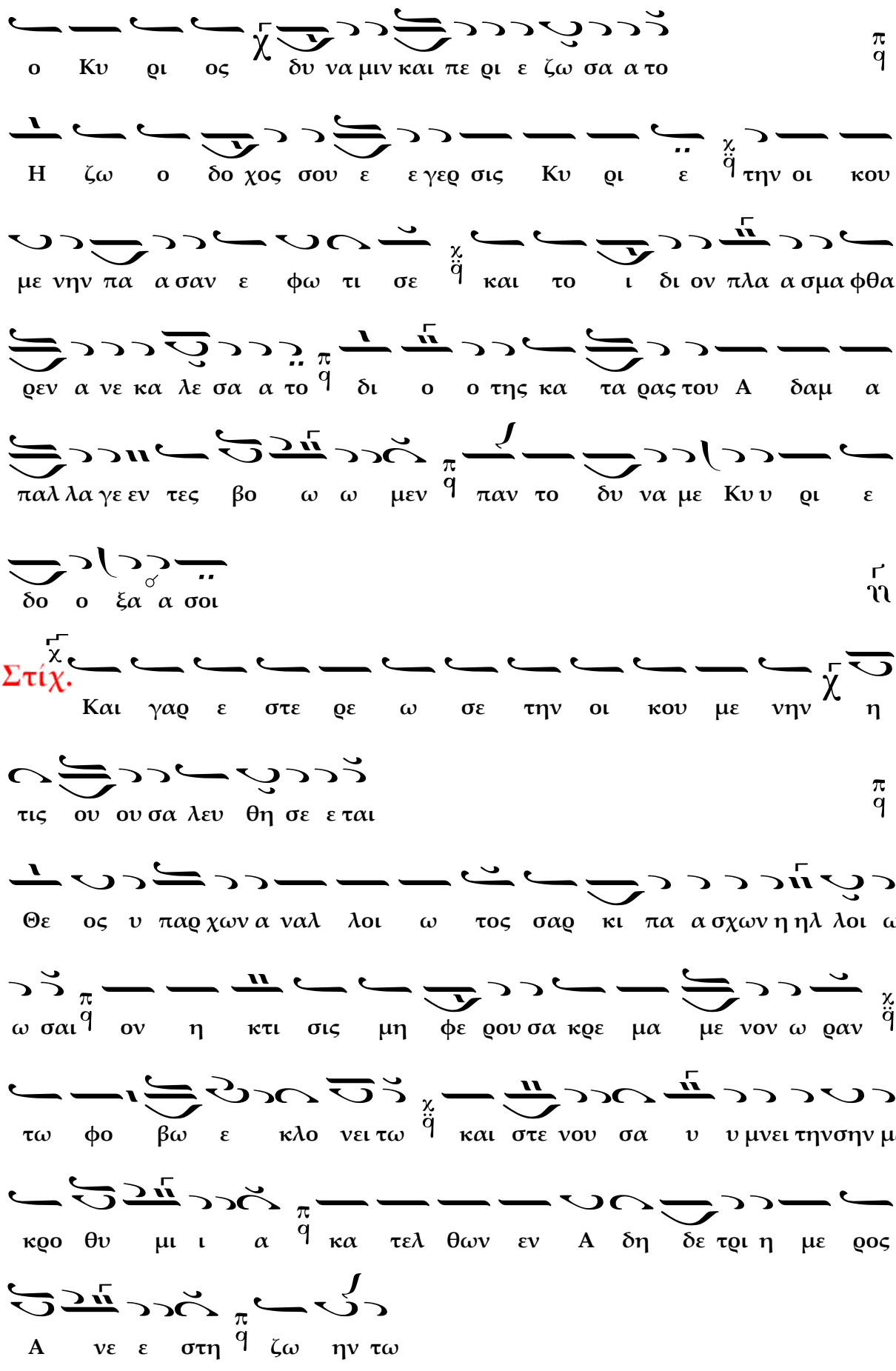

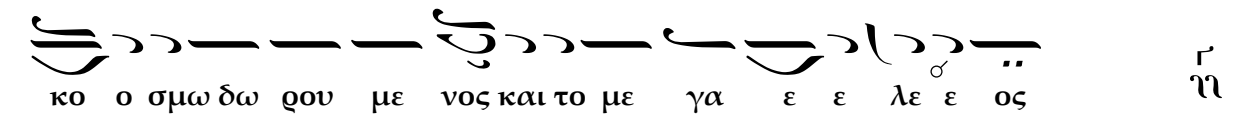

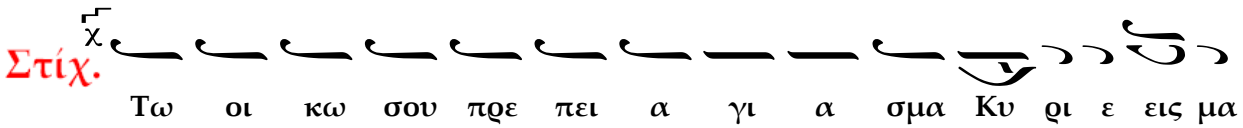
Στίχ.

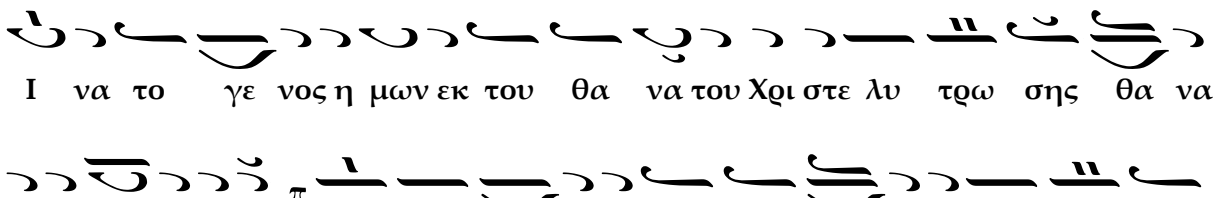

ο Κυ ρι ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα α το
Η ζω ο δο χος σου ε ε γερ σις Κυ ρι ε την οι κου
με νην πα α σαν ε φω τι σε και το ι δι ον πλα α σμα φθα
ρεν α νε κα λε σα α το δι ο ο της κα τα ρας του Α δαμ α
παλ λα γε εν τες βο ω ω μεν παν το δυ να με Κυ υ ρι ε
δο ο ξα α σοι
Στίχ.
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην η
τις ου ου σα λευ θη σε ε ται
Θε ος υ παρ χων α ναλ λοι ω τος σαρ κι πα α σχων η ηλ λοι ω
ω σαι ον η κτι σις μη φε ρου σα κρε μα με νον ω ραν
τω φο βω ε κλο νει τω και στε νου σα υ υ μνει τηνσην μα
κρο θυ μι ι α κα τελ θων εν Α δη δε τρι η με ρος
Α νε ε στη ζω ην τω

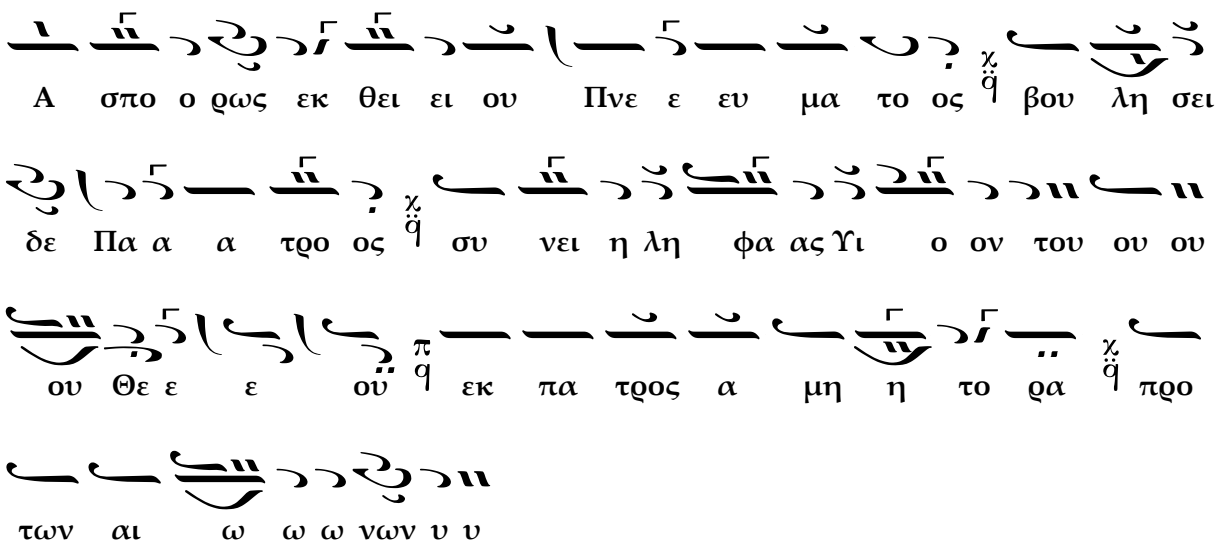

Στίχ.

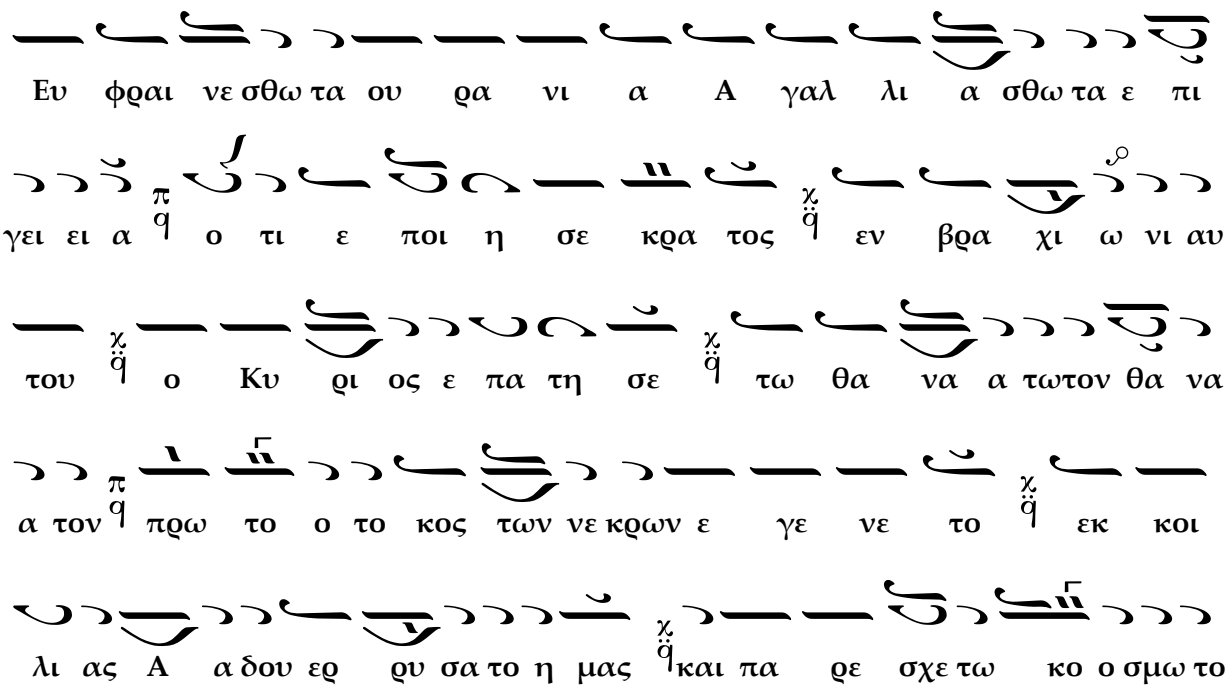

Δόξα Καί νῦν Ἦχος ᾱ̓ Γα Θεοτοκίον

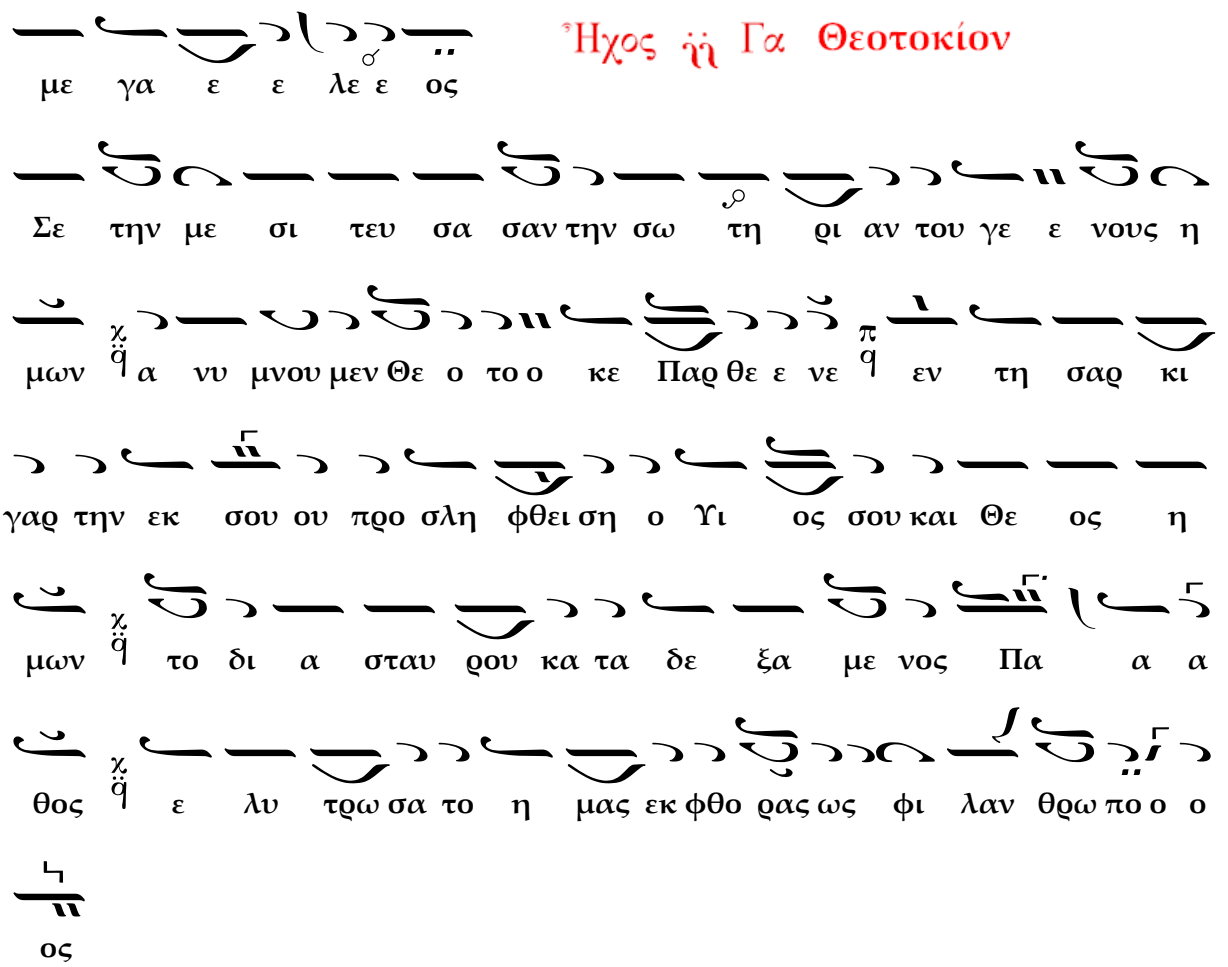

πα α αρ χο ο ον τά δι η μας δε ε ε εκ σου
α α πα το ο ρα γε ε ε ε γο ο νο ο ο τα σαρ κι
ι ι α α πε ε κυ υ υ η η η σας και βρε φο ος ε ε
γα α λουχη σας δι ο ο μη πα α αυ ση η πρε σβε ε
ε ευ ειν του λυ τρω θη ναι κιν δυ υ νων τα ας ψυ χας η η
μω ω ω ων

Ἀπολυτίκιον ἦχος πλ. δ΄
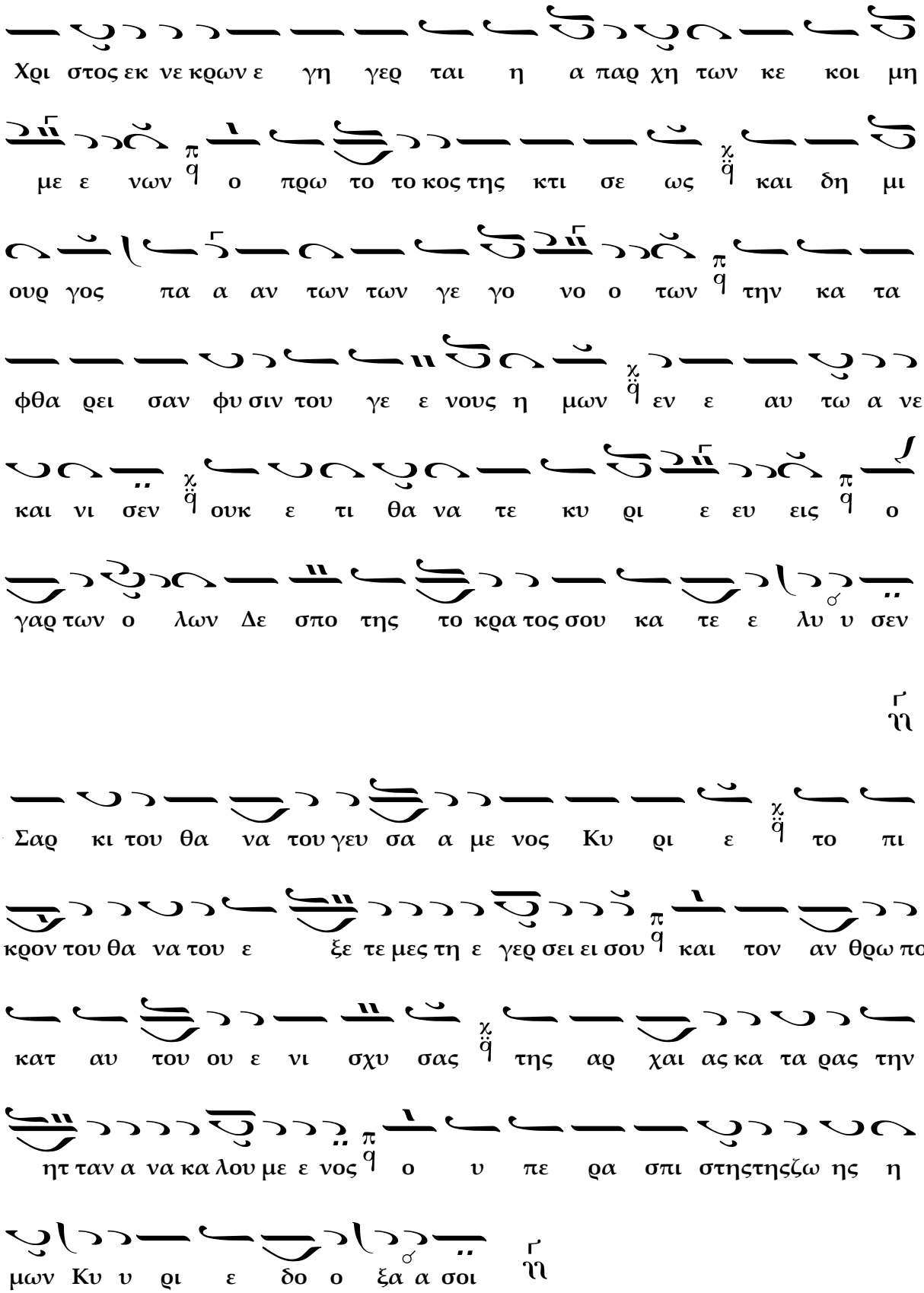

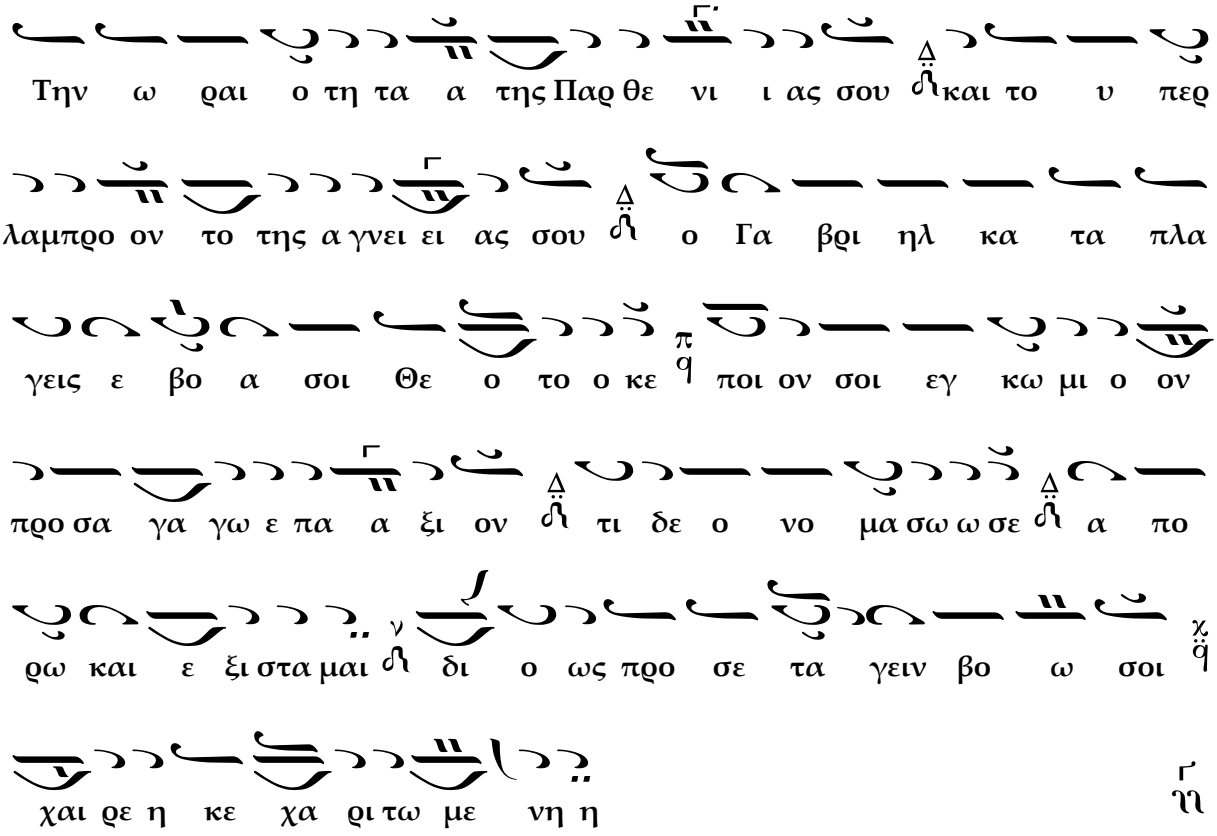
ἦχος πλ. δ΄ Θεοτοκίον

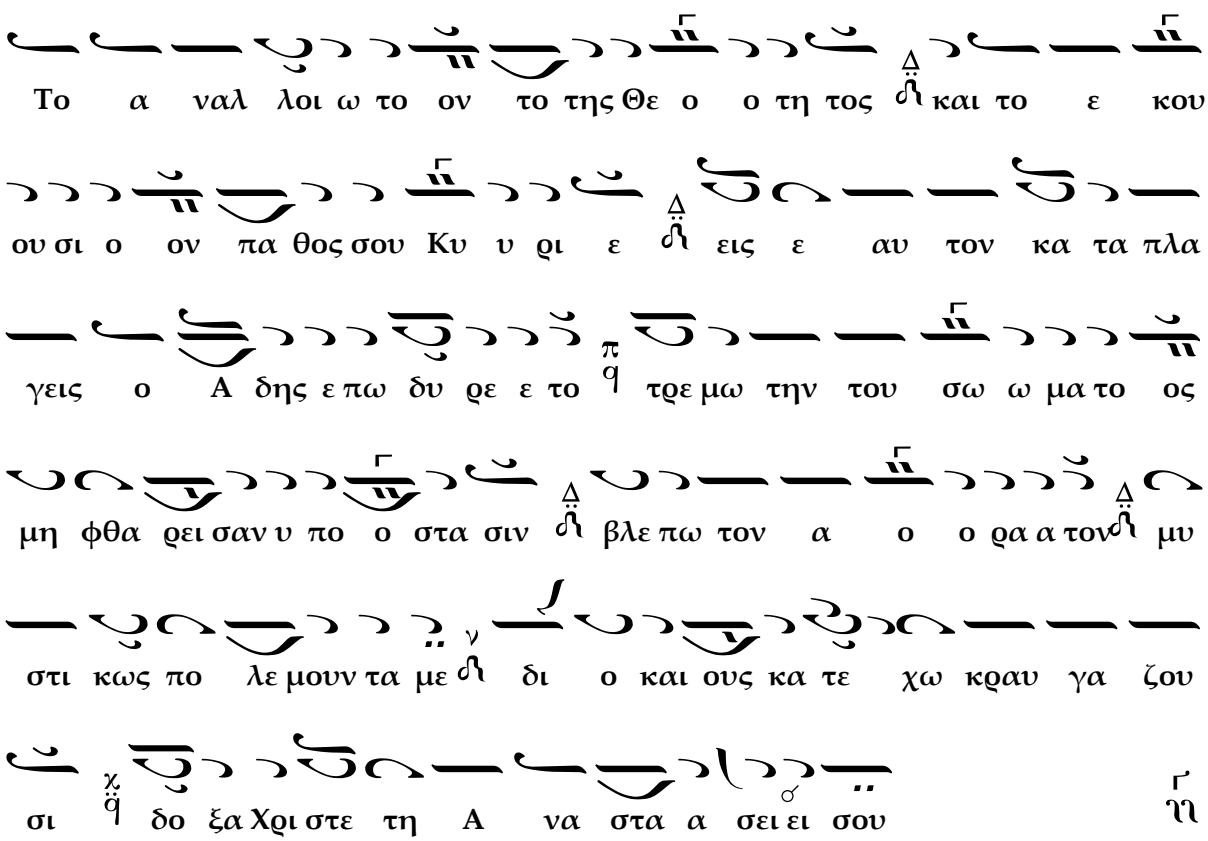

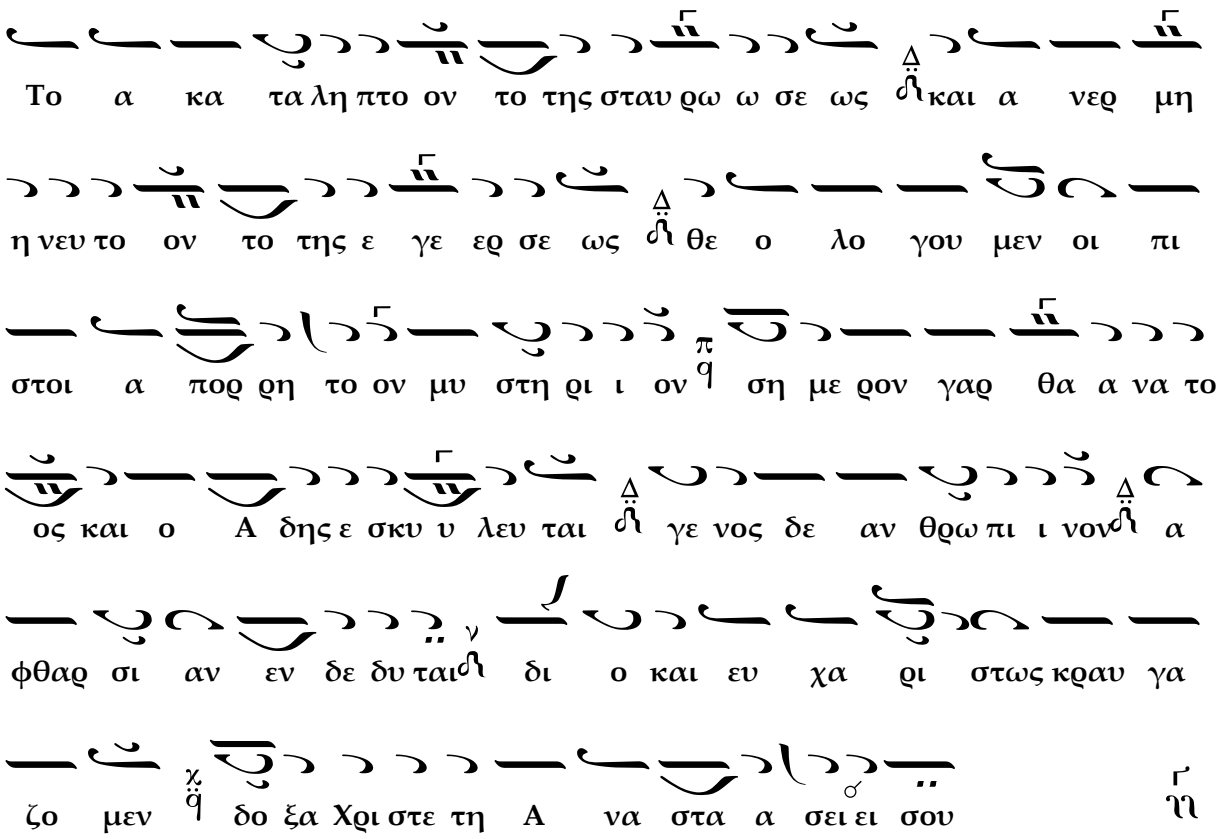
Εἰς τόν ὄρθρον· Καθίσματα· μέλος τῶν ἐξηγητῶν

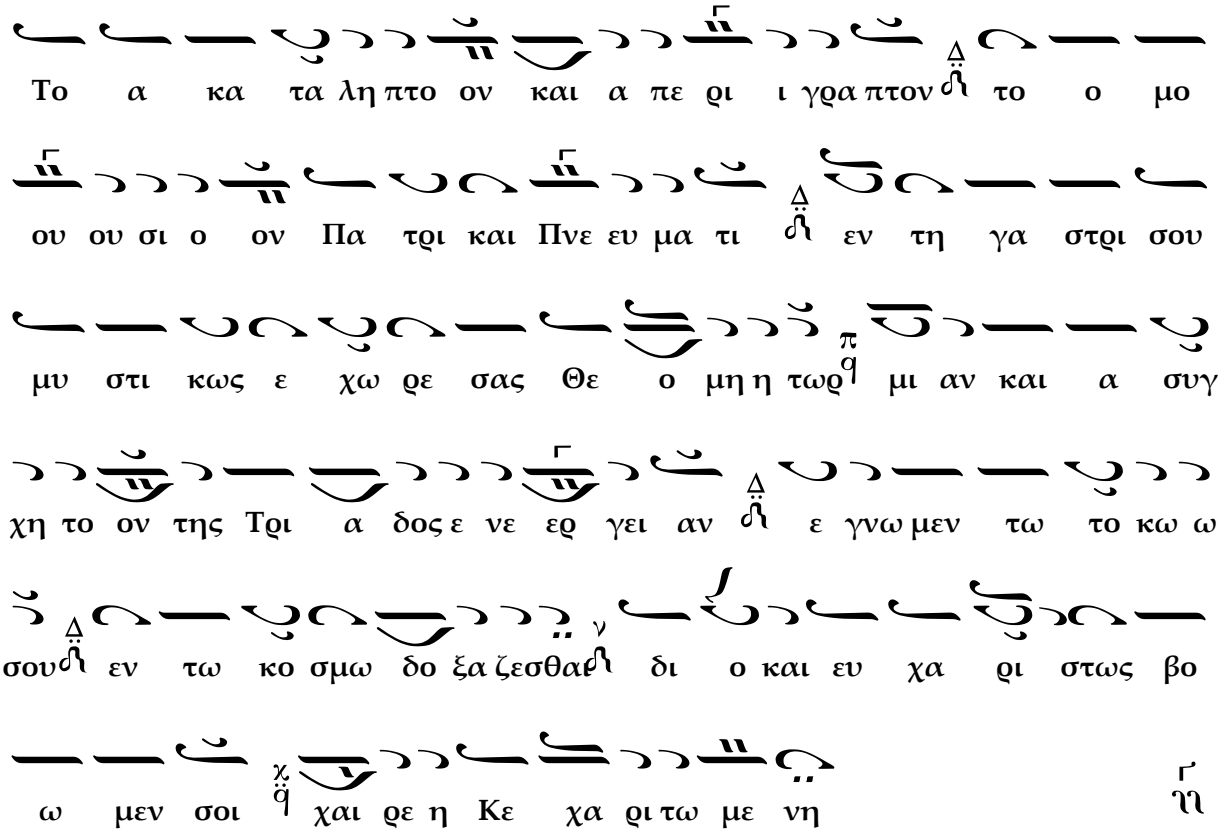
Ἦχος πλ. Γ α

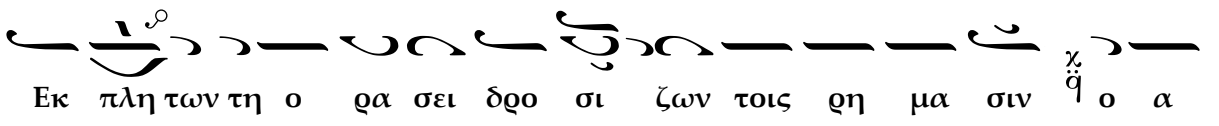

Την ω ραι ο τη τα α της Παρ θε νι ι ας σου καὶ το υ περ
λαμπρο ον το της α γνει ει ας σου ὁ Γα βρι ηλ κα τα πλα
γεις ε βο α σοι Θε ο το ο κε ποι ον σοι εγ κω μι ο ον
προ σα γα γω ε πα α ξι ον τι δε ο νο μα σω ω σε α πο
ρω και ε ξι στα μαι δι ο ως προ σε τα γειν βο ω σοι
χαι ρε η κε χα ρι τω με νη η

Το α ναλ λοι ω το ον το της Θε ο ο τη τος καὶ το ε κου
ου σι ο ον πα θος σου Κυ υ ρι ε εις ε αυ τον κα τα πλα
γεις ο Α δης ε πω δυ ρε ε το τρε μω την του σω ω μα το ος
μη φθα ρει σαν υ πο ο στα σιν βλε πω τον α ο ο ρα α τον μυ
στι κως πο λε μουν τα με δι ο και ους κα τε χω κραυ γα ζου
σι δο ξα Χρι στε τη Α να στα α σει ει σου
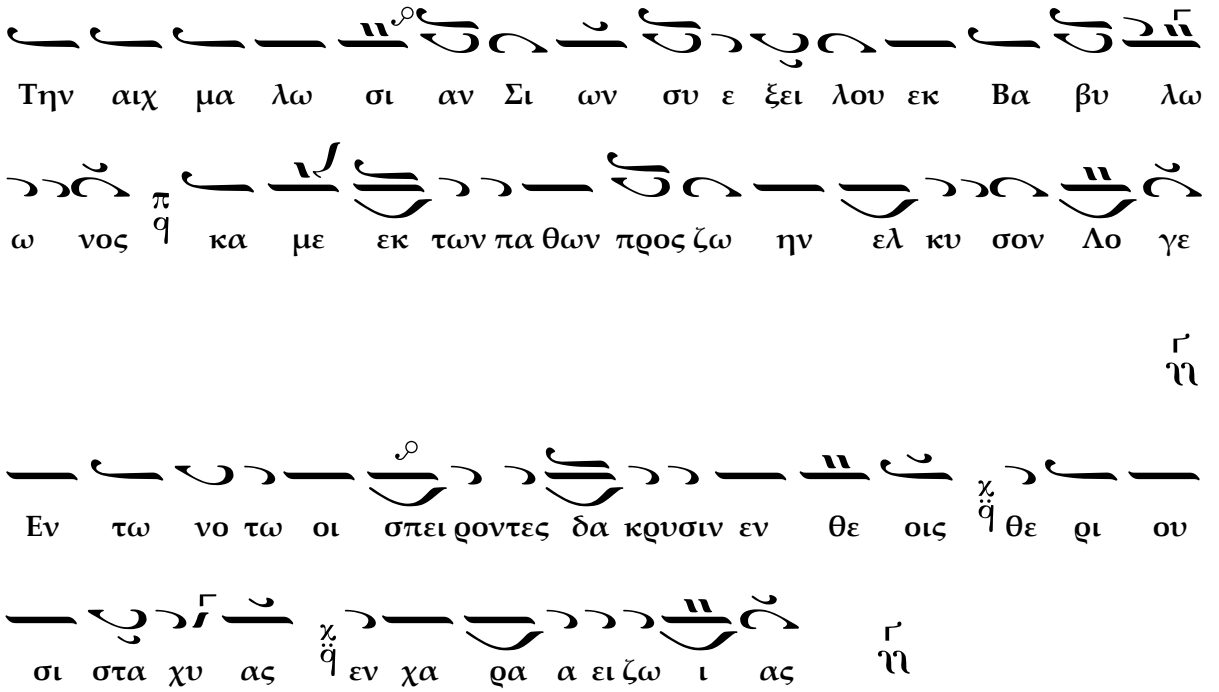

Το α κα τα λη πτο ον το της σταυ ρω ω σε ως και α νερ μη
η νευ το ον το της ε γε ερ σε ως θε ο λο γου μεν οι πι
στοι α πορ ρη το ον μυ στη ρι ι ον ση με ρον γαρ θα α να το
ος και ο Α δης ε σκυ υ λευ ται γε νος δε αν θρω πι ι νον α
φθαρ σι αν εν δε δυ ται δι ο και ευ χα ρι στως κραυ γα
ζο μεν δο ξα Χρι στε τη Α να στα α σει ει σου

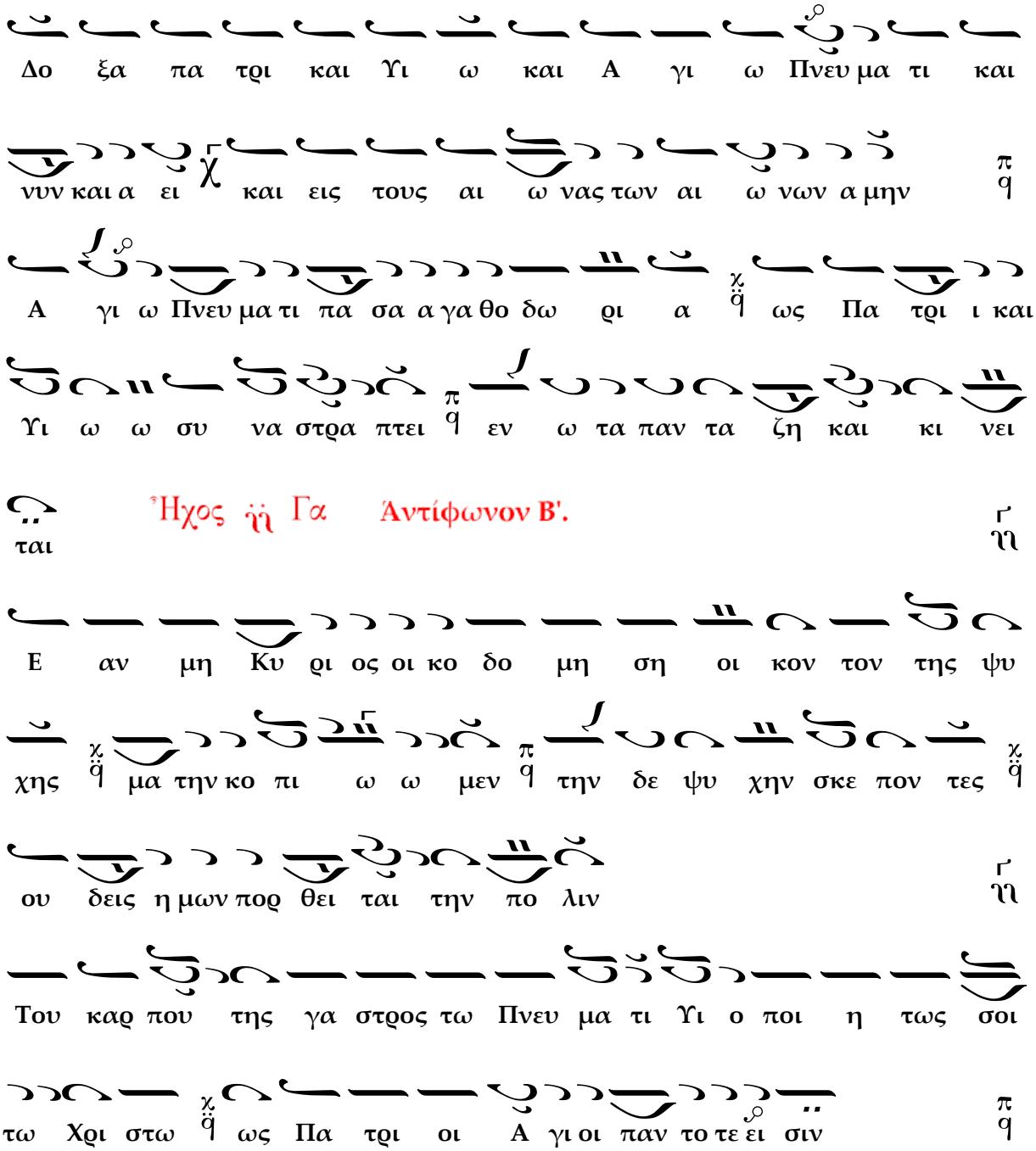

Το α κα τα λη πτο ον και α πε ρι ι γρα πτον το ο μο
ου ου σι ο ον Πα τρι και Πνε ευ μα τι εν τη γα στρι σου
μυ στι κως ε χω ρε σας Θε ο μη η τωρ μι αν και α συγ
χη το ον της Τρι α δος ε νε ερ γει αν ε γνω μεν τω το κω ω
σου εν τω κο σμω δο ξα ζεσθαι δι ο και ευ χα ρι στως βο
ω μεν σοι χαι ρε η Κε χα ρι τω με νη

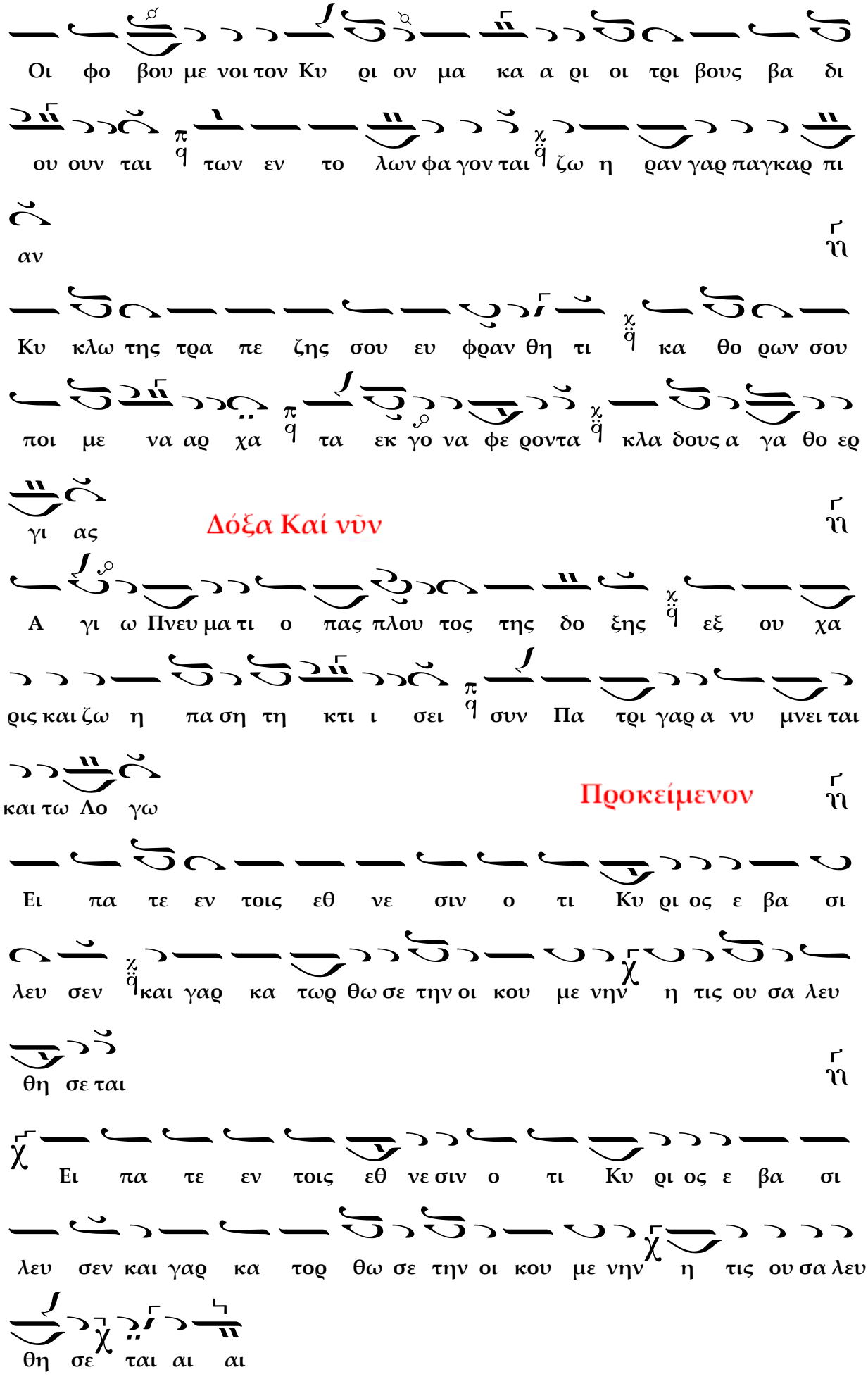
Ἡ ὑπακοή· Ἦχος πλ. Γ α

Οἱ ἀναβαθμοί· Ἦχος πλ. Γ α Ἀντίφωνον Α'.

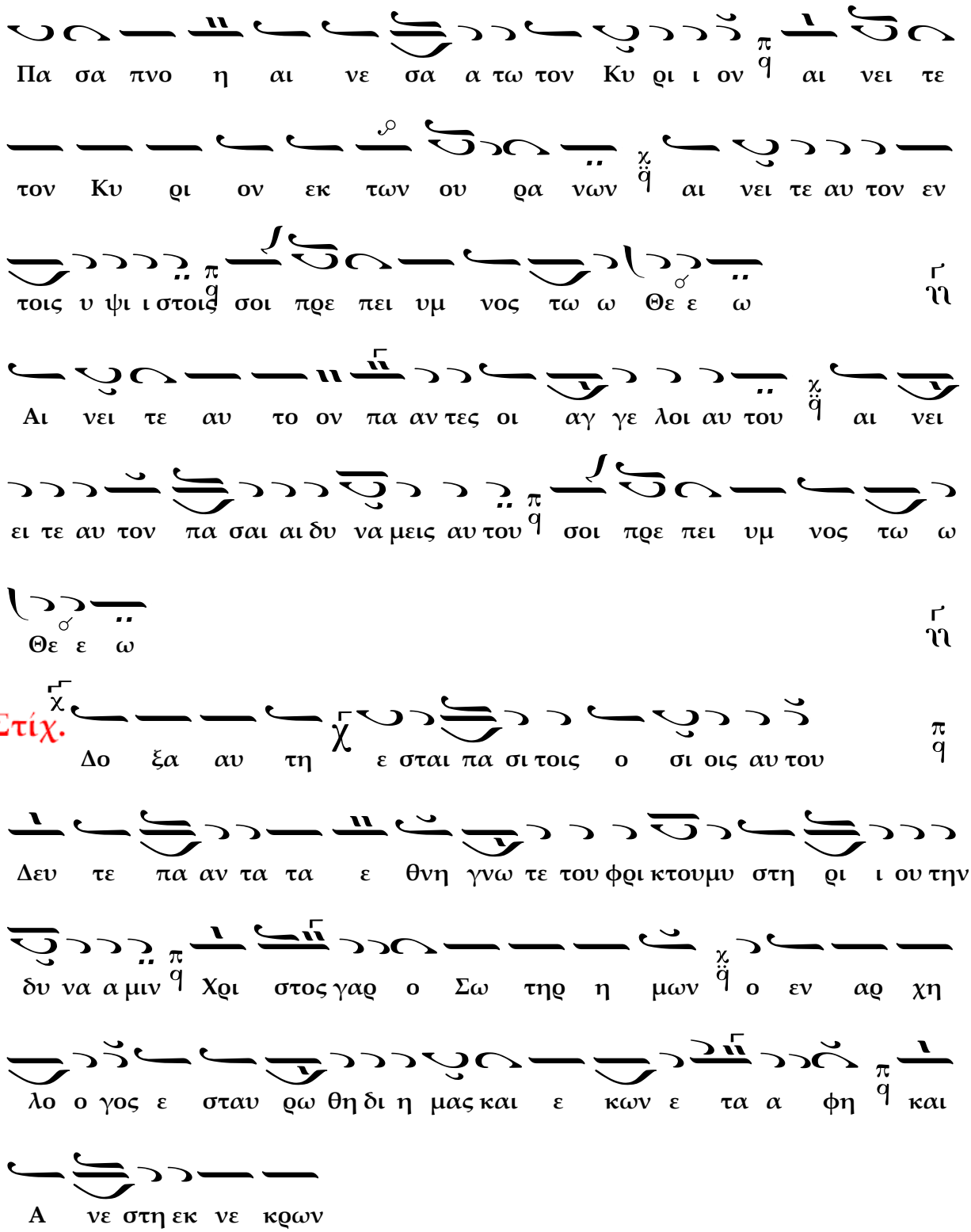

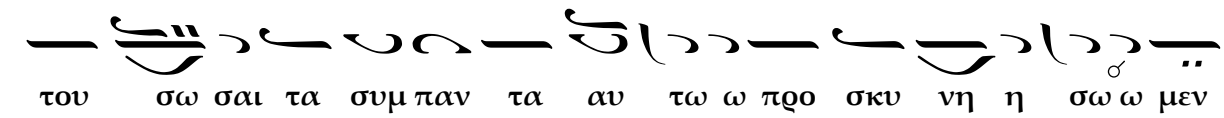

Δο ξα πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι και
νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην
Α γι ω Πνευ μα τι πα σα α γα θο δω ρι α ως Πα τρι ι και
Υι ω ω συ να στρα πτει εν ω τα παν τα ζη και κι νει
ται
Ἦχος ἡ Γα Ἀντίφωνον Β'.
Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον τον της ψυ
χης μα την κο πι ω ω μεν την δε ψυ χην σκε πον τες
ου δεις η μων πορ θει ται την πο λιν
Του καρ που της γα στρος τω Πνευ μα τι Υι ο ποι η τως σοι
τω Χρι στω ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε σιν
Δόξα Καί νῦν
Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα α γι ο ο της
σο φι α ου σι οι Πα σαν γαρ κτι ι σιν αυ τω λα
τρευ σω μεν Θε ος γαρ ως Πα τρι τε και Λο γω ω

Οι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον μα κα α ρι οι τρι βους βα δι
ου ουν ται των εν το λων φα γον ται ζω η ραν γαρ παγκαρ πι
αν
Κυ κλω της τρα πε ζης σου ευ φραν θη τι κα θο ρων σου
ποι με να αρ χα τα εκ γο να φε ροντα κλα δους α γα θο ερ
γι ας
Δόξα Καί νῦν
Α γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της δο ξης εξ ου χα
ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει συν Πα τρι γαρ α νυ μνει ται
και τω Λο γω
Προκείμενον
Ει πα τε εν τοις εθ νε σιν ο τι Κυ ρι ος ε βα σι
λευ σεν και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου με νην η τις ου σα λευ
θη σε ται
Ει πα τε εν τοις εθ νε σιν ο τι Κυ ρι ος ε βα σι
λευ σεν και γαρ κα τορ θω σε την οι κου με νην η τις ου σα λευ
θη σε ται αι αι

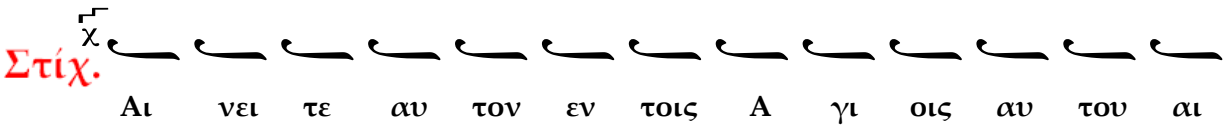
Εἰς τοὺς αἴνους' Πέτρου Λαμπαδαρίου

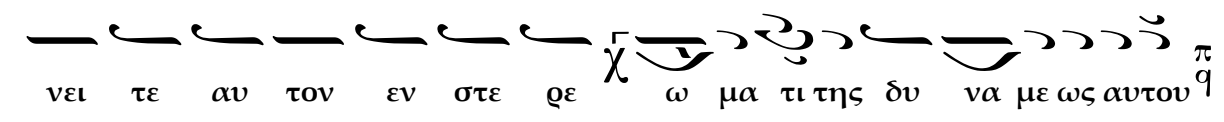
Ἦχος ἡ Γα

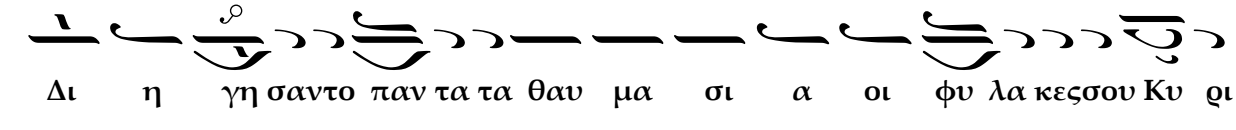

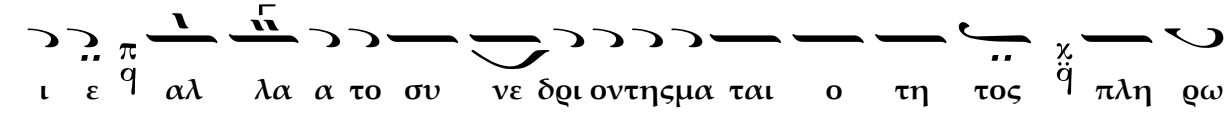

του σω σαι τα συμ παν τα αυ τω ω προ σκυ νη η σω ω μεν

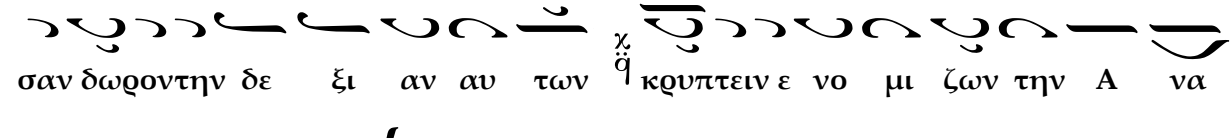

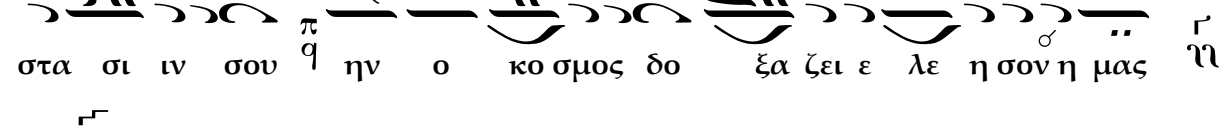

Στίχ.
Αι νει τε αυ τον εν τοις Α γι οις αυ του αι

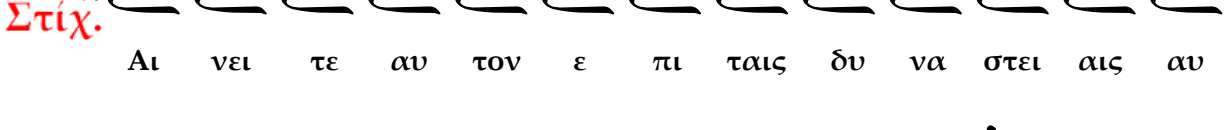

νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυτου

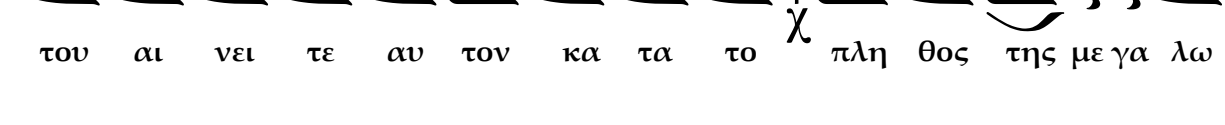

Δι η γη σαντο παν τα τα θαυ μα σι α οι φυ λα κεσσου Κυ ρι

ι ε αλ λα α το συ νε δρι οντησμα ται ο τη τος πλη ρω

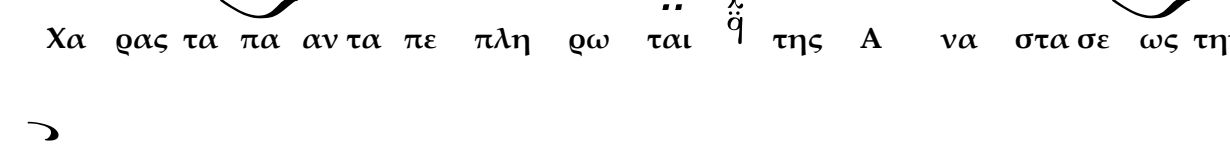

σαν δωροντην δε ξι αν αυ των κρυπτειν ε νο μι ζων την Α να

στα σι ιν σου ην ο κο σμος δο ξα ζει ε λε η σον η μας

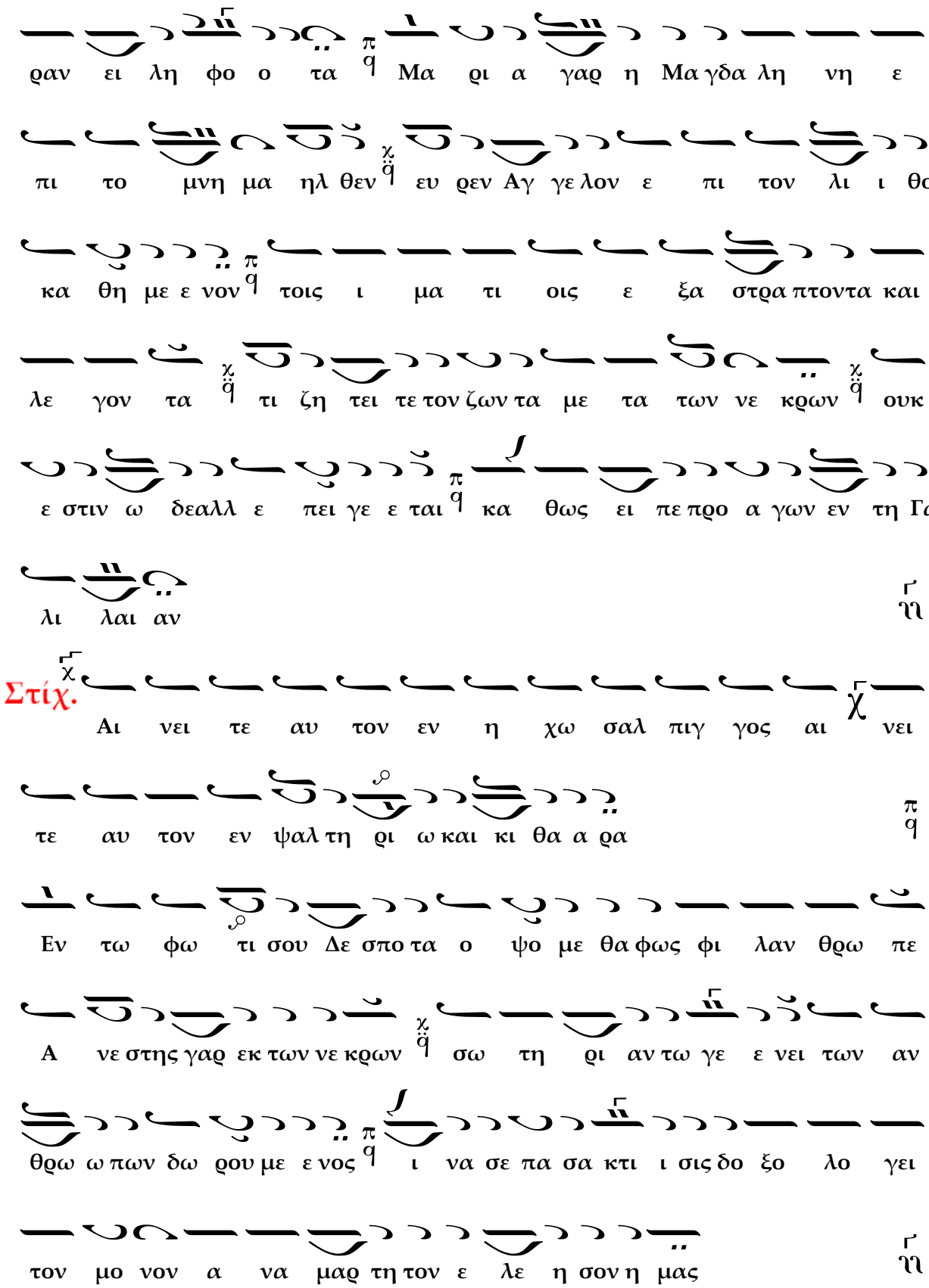

Στίχ.
Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

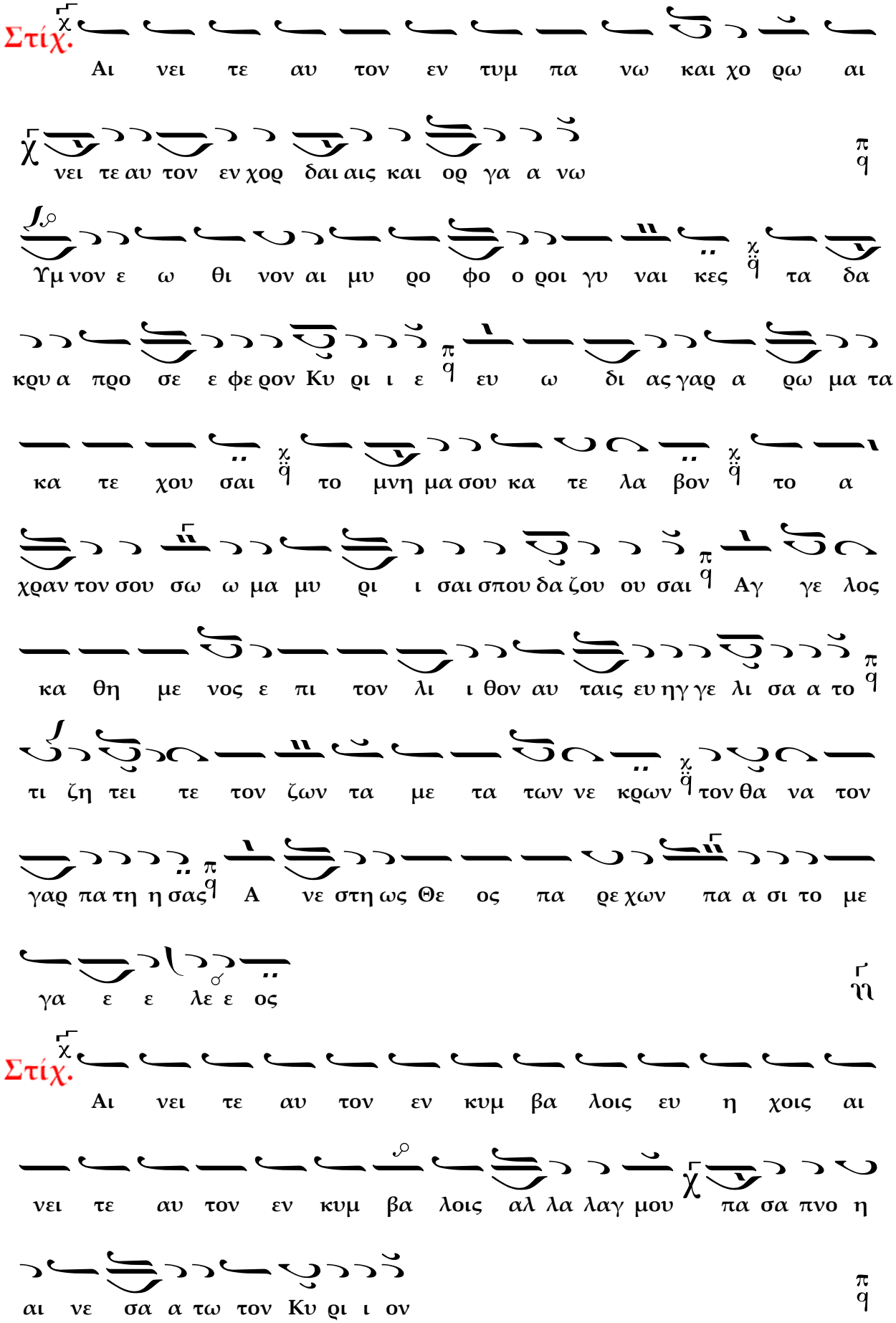

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω

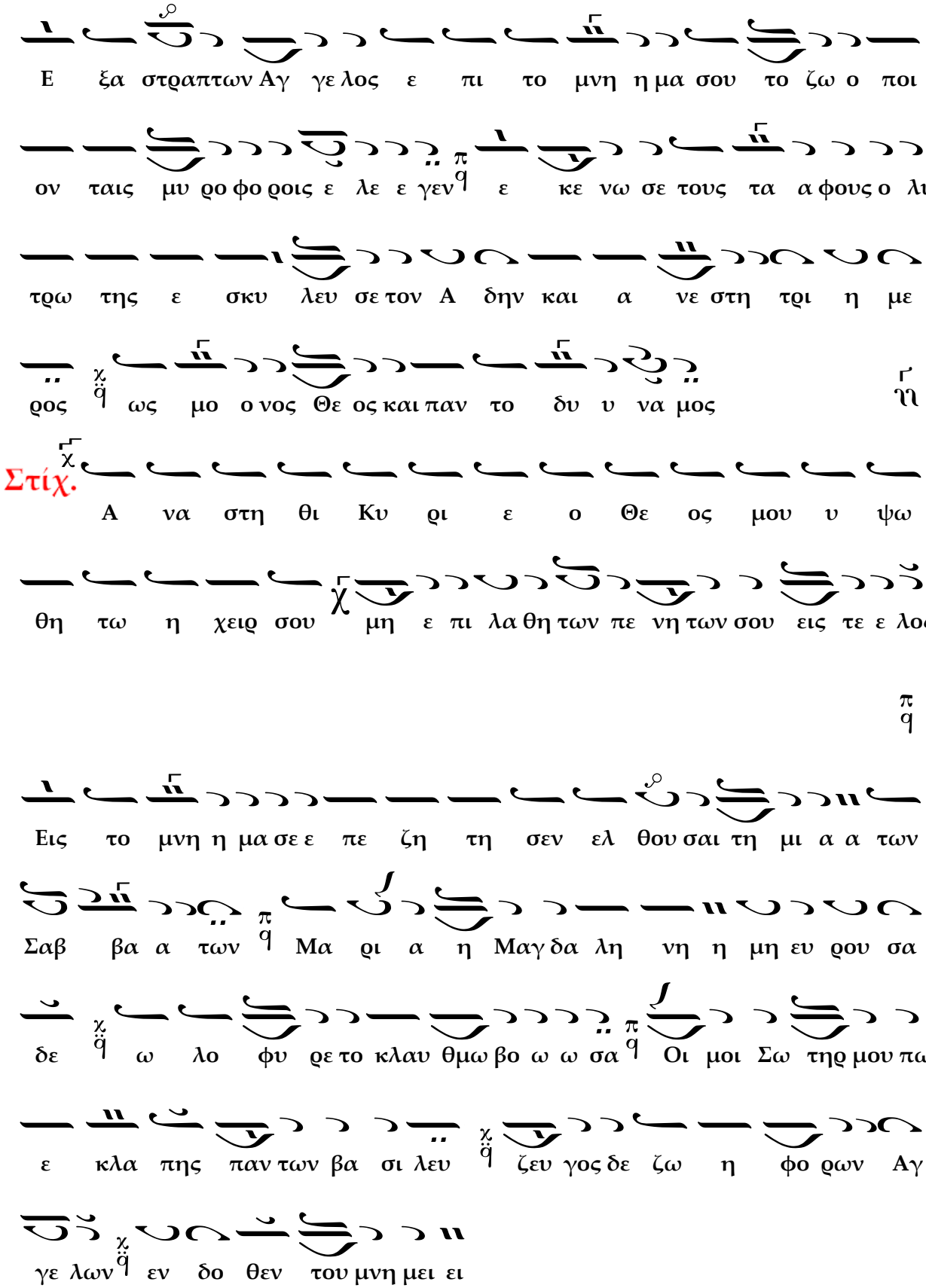

συ νης αυ του

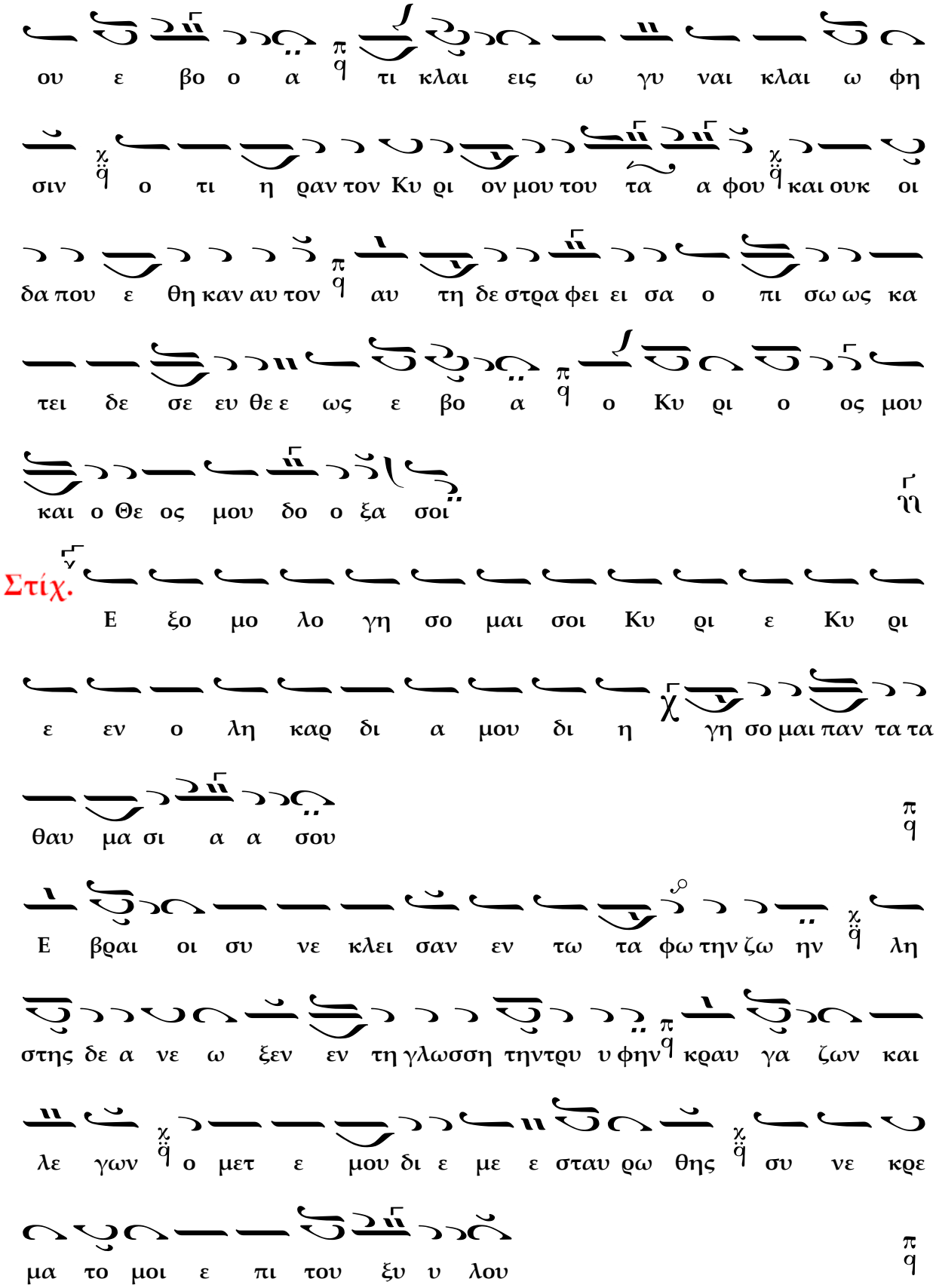

Χα ρας τα πα αν τα πε πλη ρω ται της Α να στα σε ως την

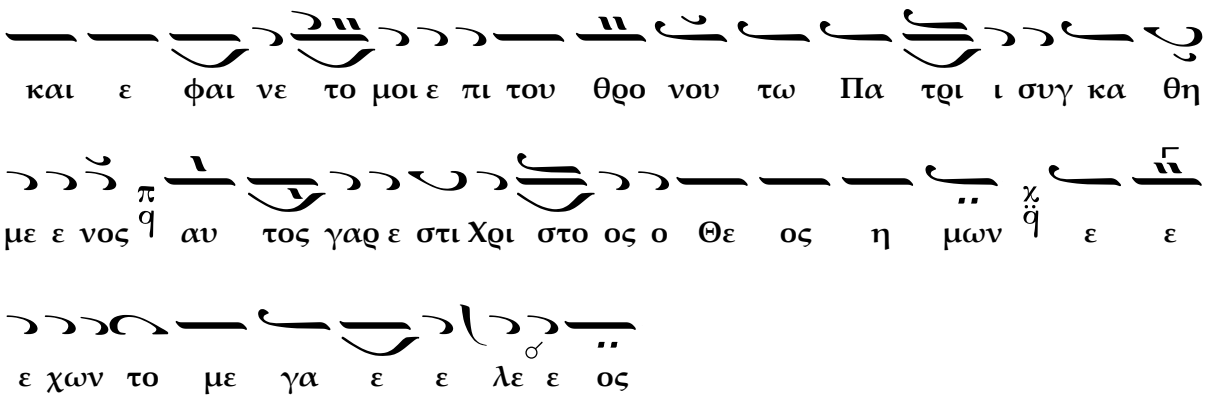

πει

ραν ει λη φο ο τα Μα ρι α γαρ η Μα γδα λη νη ε
πι το μνη μα ηλ θεν ευ ρεν Αγ γε λον ε πι τον λι ι θον
κα θη με ε νον τοις ι μα τι οις ε ξα στρα πτοντα και
λε γον τα τι ζη τει τε τον ζων τα με τα των νε κρων ουκ
ε στιν ω δεαλλ ε πει γε ε ται κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα
λι λαι αν
Στίχ.
Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει
τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα
Εν τω φω τι σου Δε σπο τα ο ψο με θα φως φι λαν θρω πε
Α νε στης γαρ εκ των νε κρων σω τη ρι αν τω γε ε νει των αν
θρω ω πων δω ρου με ε νος ι να σε πα σα κτι ι σις δο ξο λο γει
τον μο νον α να μαρ τη τον ε λε η σον η μας
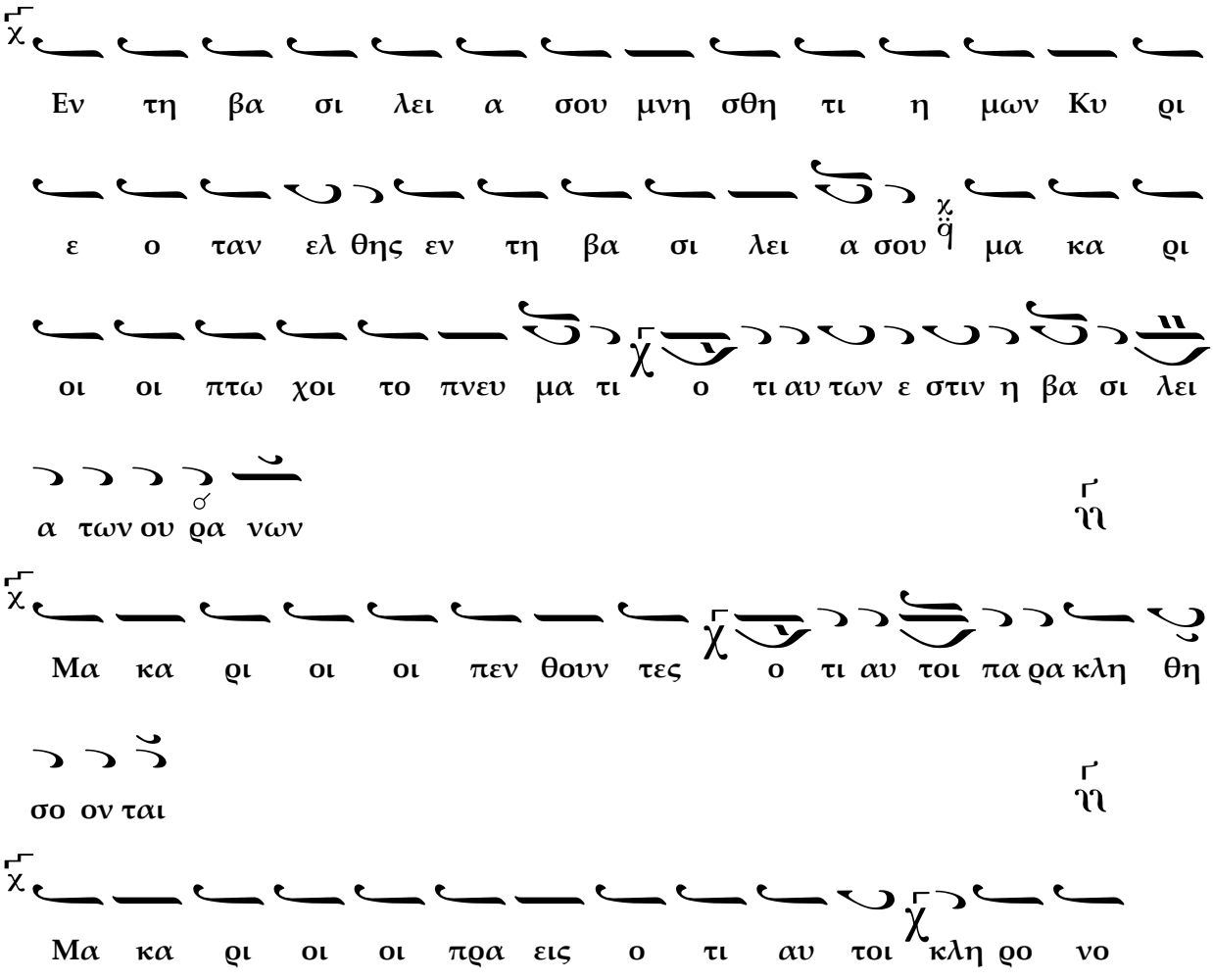

Στίχ.
Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα α νω
Υμ νον ε ω θι νον αι μυ ρο φο ο ροι γυ ναι κες τα δα
κρυ α προ σε ε φε ρον Κυ ρι ι ε ευ ω δι ας γαρ α ρω μα τα
κα τε χου σαι το μνη μα σου κα τε λα βον το α
χραν τον σου σω ω μα μυ ρι ι σαι σπου δα ζου ου σαι Αγ γε λος
κα θη με νος ε πι τον λι ι θον αυ ταις ευ ηγ γε λι σα α το
τι ζη τει τε τον ζων τα με τα των νε κρων τον θα να τον
γαρ πα τη η σας Α νε στη ως Θε ος πα ρε χων πα α σι το με
γα ε ε λε ε ος
Στίχ.
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ λα λαγ μου πα σα πνο η
αι νε σα α τω τον Κυ ρι ι ον

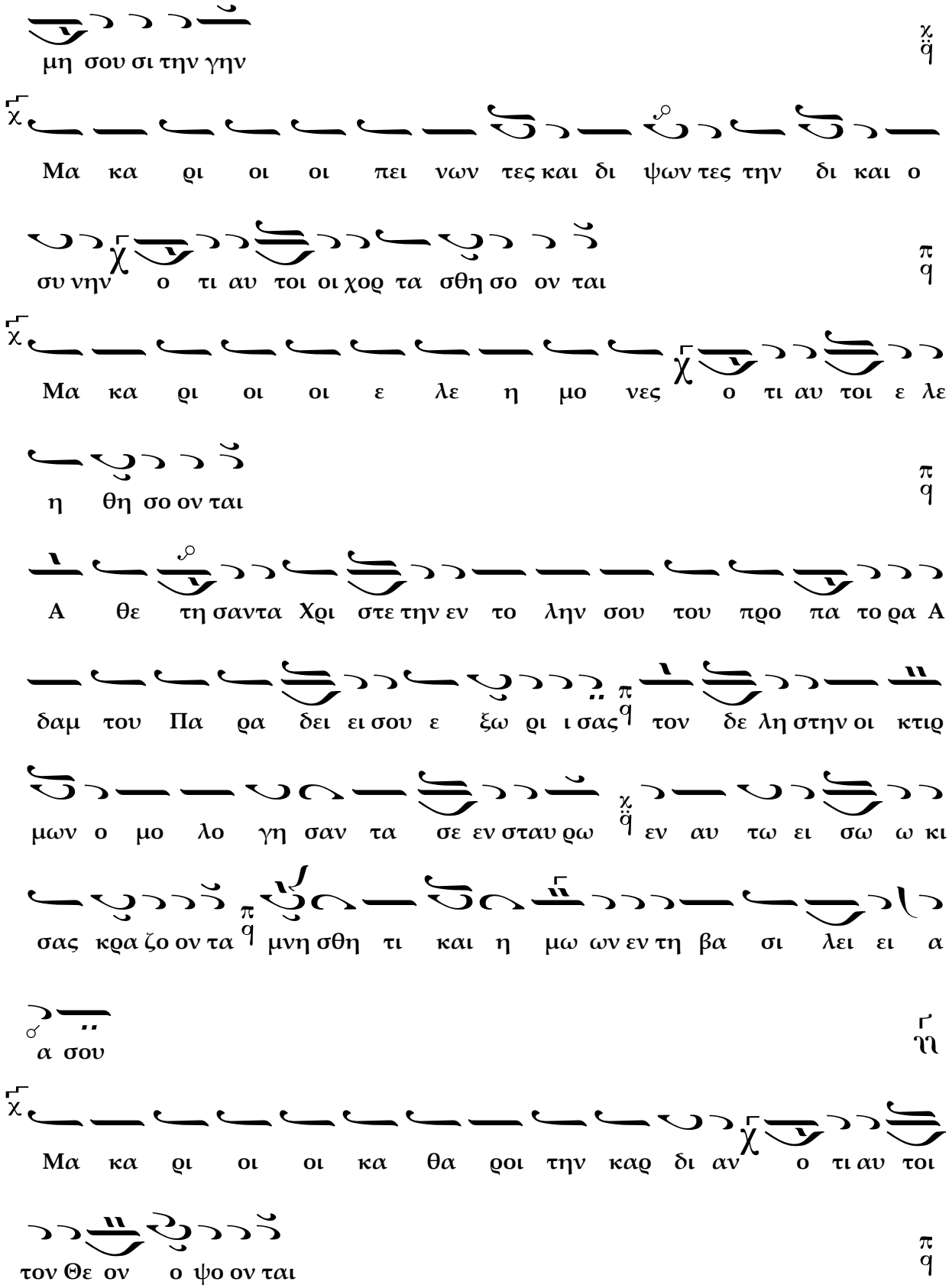

Ε ξα στραπτων Αγ γε λος ε πι το μνη η μα σου το ζω ο ποι
ον ταις μυ ρο φο ροις ε λε ε γεν ε κε νω σε τους τα α φους ο λυ
τρω της ε σκυ λευ σε τον Α δην και α νε στη τρι η με
ρος ως μο ο νος Θε ος και παν το δυ υ να μος
Στίχ. Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις τε ε λος
Εις το μνη η μα σε ε πε ζη τη σεν ελ θου σαι τη μι α α των
Σαβ βα α των Μα ρι α η Μαγ δα λη νη η μη ευ ρου σα
δε ω λο φυ ρε το κλαυ θμω βο ω ω σα Οι μοι Σω τηρ μου πως
ε κλα πης παν των βα σι λευ ζευ γος δε ζω η φο ρων Αγ
γε λων εν δο θεν του μνη μει ει

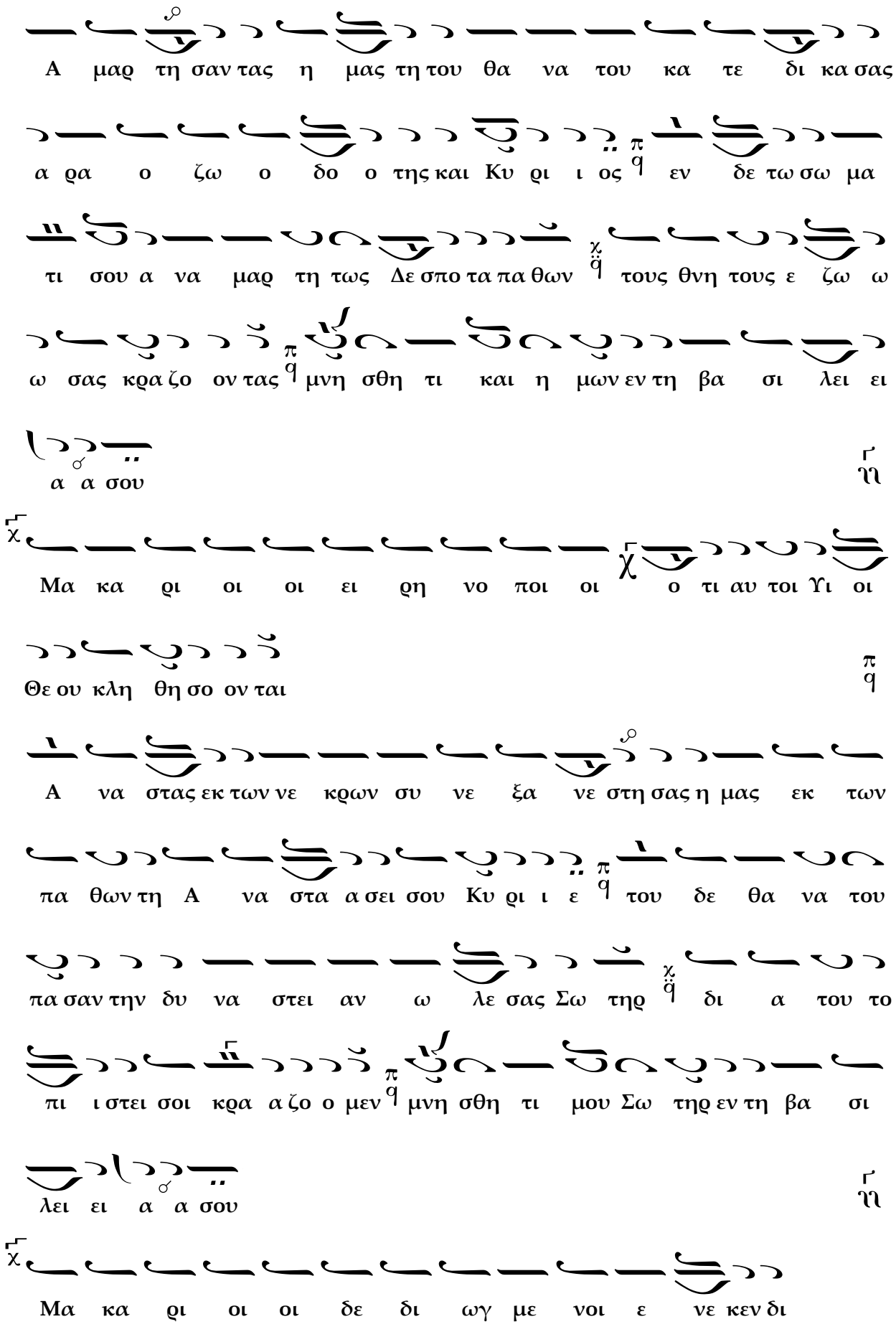

ου ε βο ο α τι κλαι εις ω γυ ναι κλαι ω φη
σιν ο τι η ραν τον Κυ ρι ον μου του τα α φου και ουκ οι
δα που ε θη καν αυ τον αυ τη δε στρα φει σα ο πι σω ως κα
τει δε σε ευ θε ε ως ε βο α ο Κυ ρι ο ος μου
και ο Θε ος μου δο ο ξα σοι
Στίχ.
Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε εν ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα
θαυ μα σι α α σου
Ε βραι οι συ νε κλει σαν εν τω τα φω την ζω ην λη
στης δε α νε ω ξεν εν τη γλωσση τηντρυ υ φην κραυ γα ζων και
λε γων ο μετ ε μου δι ε με ε σταυ ρω θης συ νε κρε
μα το μοι ε πι του ξυ υ λου

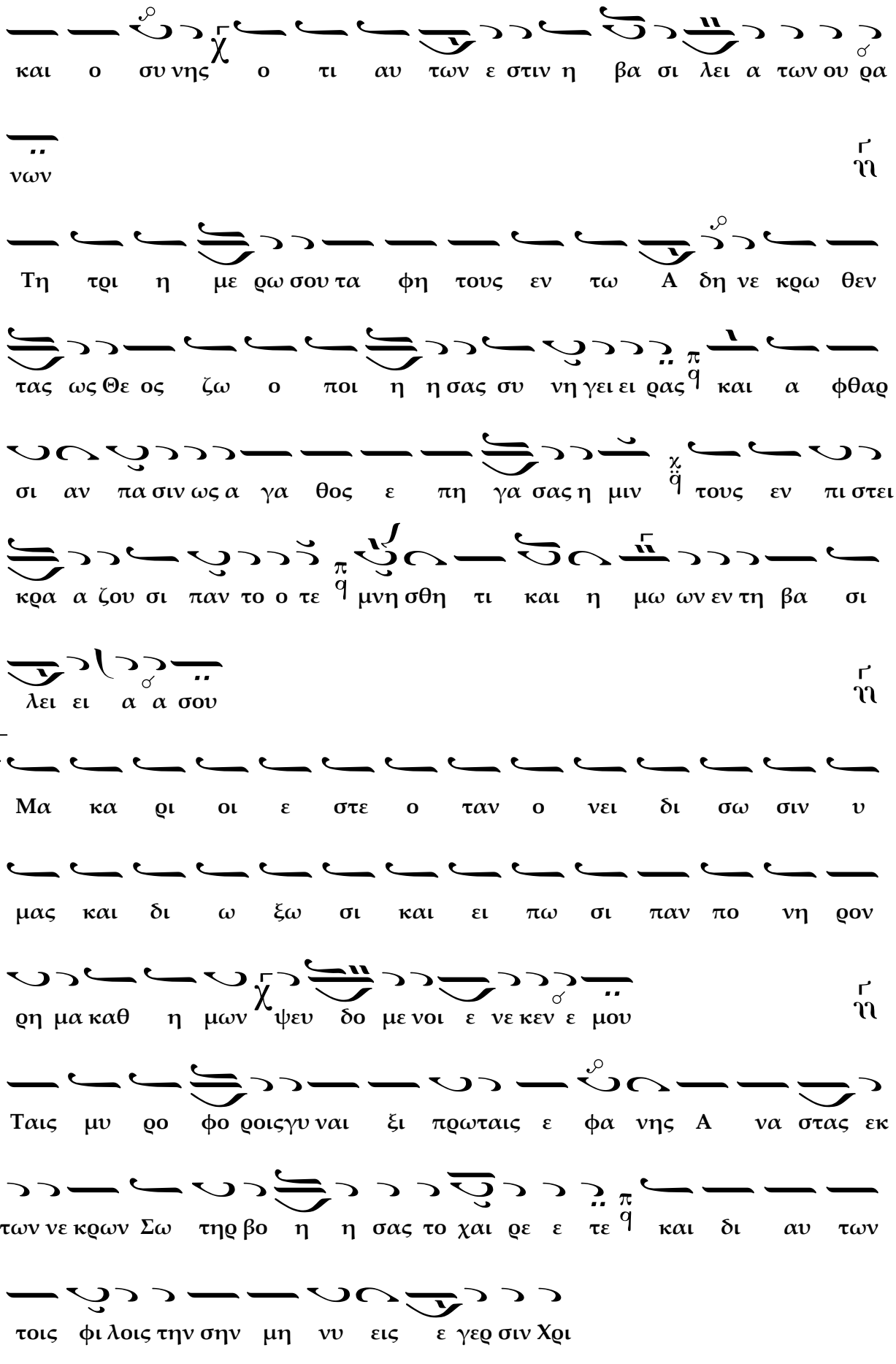

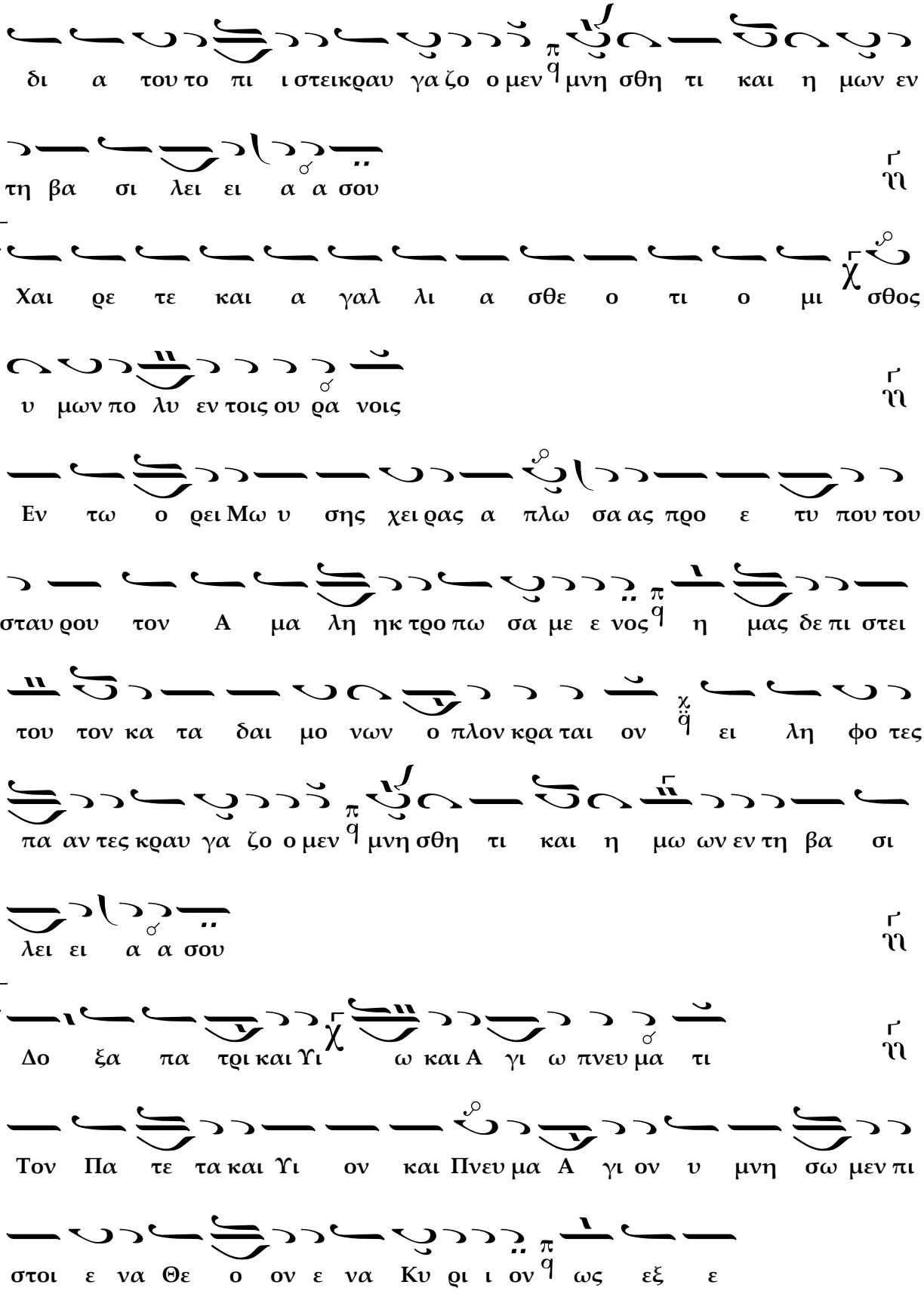
Οἱ μακαρισμοί· μέλος τῶν ἐξηγητῶν Ἦχος ᾱ Γα

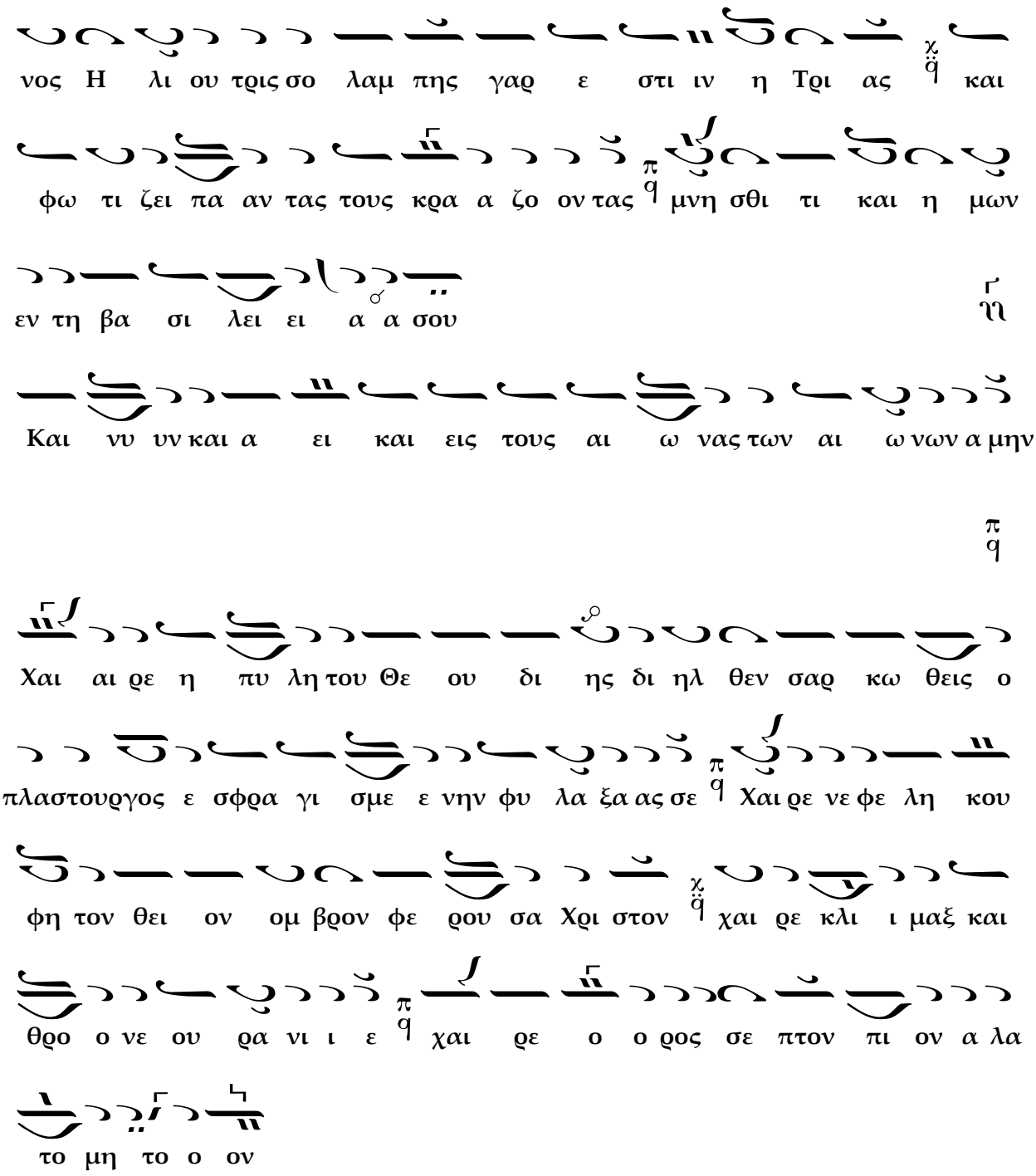

μη σου σι την γην
Μα κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες την δι και ο
συ νην ο τι αυ τοι οι χορ τα σθη σο ον ται
Μα κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι αυ τοι ε λε
η θη σο ον ται
Α θε τη σαντα Χρι στε την εν το λην σου του προ πα το ρα Α
δαμ του Πα ρα δει ει σου ε ξω ρι ι σας τον δε λη στην οι κτιρ
μων ο μο λο γη σαν τα σε εν σταυ ρω εν αυ τω ει σω ω κι
σας κρα ζο ον τα μνη σθη τι και η μω ων εν τη βα σι λει ει α
α σου
Μα κα ρι οι οι κα θα ροι την καρ δι αν ο τι αυ τοι
τον Θε ον ο ψο ον ται

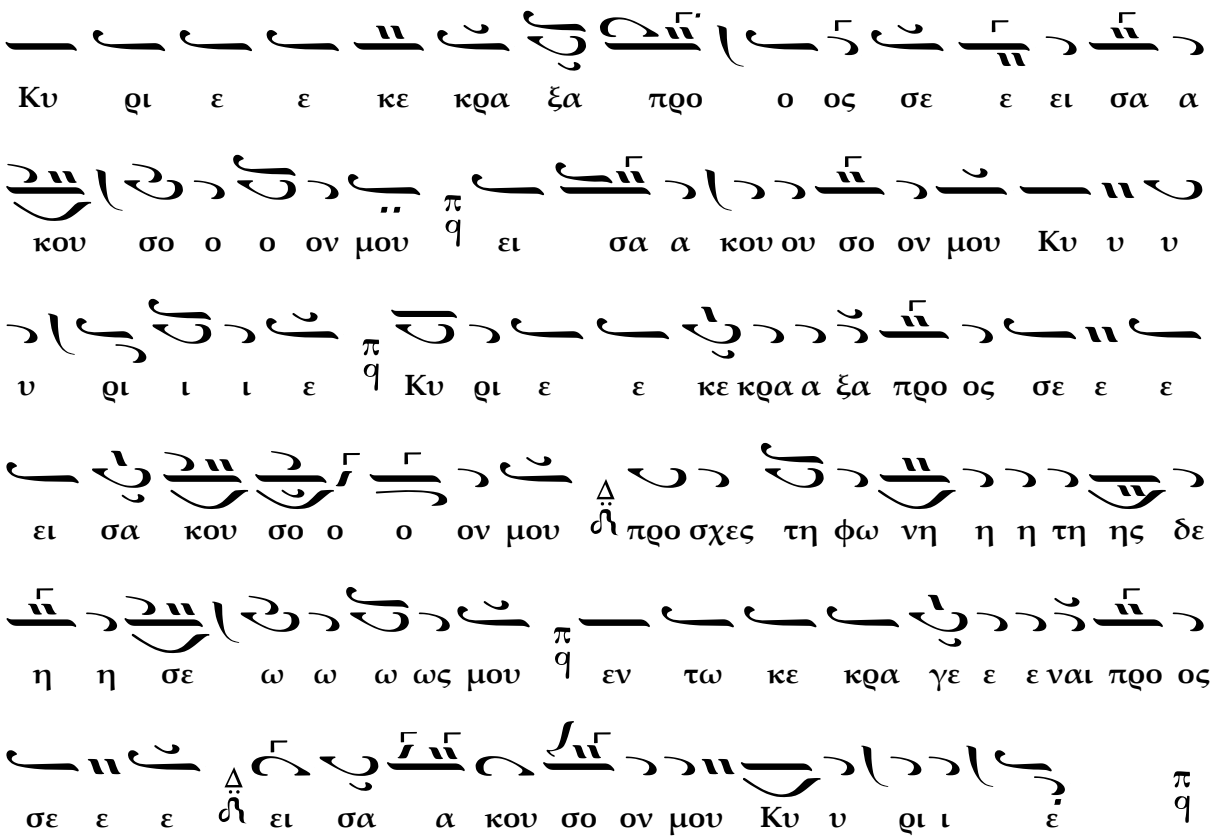

Α μαρ τη σαν τας η μας τη του θα να του κα τε δι κα σας
α ρα ο ζω ο δο ο της και Κυ ρι ι ος εν δε τω σω μα
τι σου α να μαρ τη τως Δε σπο τα πα θων τους θνη τους ε ζω ω
ω σας κρα ζο ον τας μνη σθη τι και η μων εν τη βα σι λει ει
α α σου
Μα κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι αυ τοι Υι οι
Θε ου κλη θη σο ον ται
Α να στας εκ των νε κρων συ νε ξα νε στη σας η μας εκ των
πα θων τη Α να στα α σει σου Κυ ρι ι ε του δε θα να του
πα σαν την δυ να στει αν ω λε σας Σω τηρ δι α του το
πι ι στει σοι κρα α ζο ο μεν μνη σθη τι μου Σω τηρ εν τη βα σι
λει ει α α σου
Μα κα ρι οι οι δε δι ωγ με νοι ε νε κεν δι

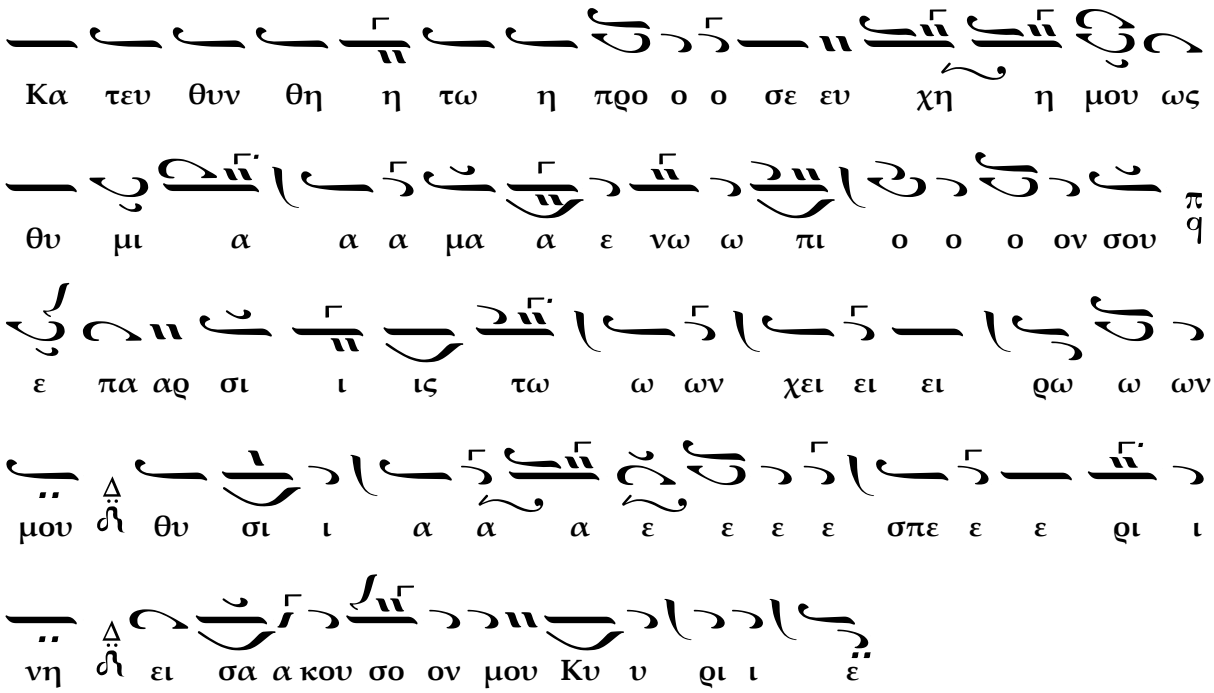

και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η βα σι λει α των ου ρα
νων
Τη τρι η με ρω σου τα φη τους εν τω Α δη νε κρω θεν
τας ως Θε ος ζω ο ποι η η σας συ νη γει ει ρας και α φθαρ
σι αν πα σιν ως α γα θος ε πη γα σας η μιν τους εν πι στει
κρα α ζου σι παν το ο τε μνη σθη τι και η μω ων εν τη βα σι
λει ει α α σου
Μα κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω σιν υ
μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν πο νη ρον
ρη μα καθ η μων ψευ δο με νοι ε νε κεν ε μου
Ταις μυ ρο φο ροις γυ ναι ξι πρωταις ε φα νης Α να στας εκ
των νε κρων Σω τηρ βο η η σας το χαι ρε ε τε και δι αυ των
τοις φι λοις την σην μη νυ εις ε γερ σιν Χρι

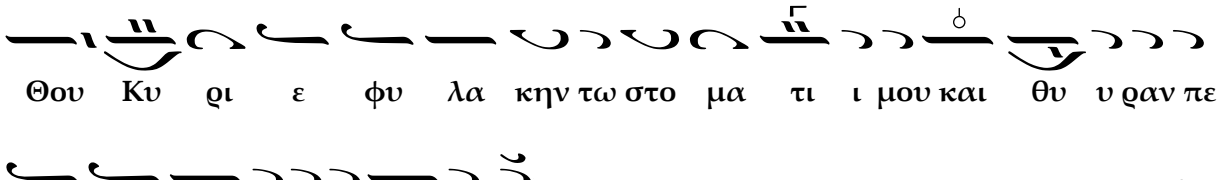

δι α του το πι ι στεικραυ γα ζο ο μεν μνη σθη τι και η μων εν
τη βα σι λει ει α α σου
Χαι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο μι σθος
υ μων πο λυ εν τοις ου ρα νοις
Εν τω ο ρει Μω υ σης χει ρας α πλω σα ας προ ε τυ που του
σταυ ρου τον Α μα λη ηκ τρο πω σα με ε νος η μας δε πι στει
του τον κα τα δαι μο νων ο πλον κρα ται ον ει λη φο τες
πα αν τες κραυ γα ζο ο μεν μνη σθη τι και η μω ων εν τη βα σι
λει ει α α σου
Δο ξα πα τρι και Υι ω και Α γι ω πνευ μα τι
Τον Πα τε τα και Υι ον και Πνευ μα Α γι ον υ μνη σω μεν πι
στοι ε να Θε ο ον ε να Κυ ρι ι ον ως εξ ε

νος Η λι ου τρις σο λαμ πης γαρ ε στι ιν η Τρι ας και
φω τι ζει πα αν τας τους κρα α ζο ον τας μνη σθι τι και η μων
εν τη βα σι λει ει α α σου
Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην
Χαι αι ρε η πυ λη του Θε ου δι ης δι ηλ θεν σαρ κω θεις ο
πλαστουργος ε σφρα γι σμε ε νην φυ λα ξα ας σε Χαι ρε νε φε λη κου
φη τον θει ον ομ βρον φε ρου σα Χρι στον χαι ρε κλι ι μαξ και
θρο ο νε ου ρα νι ι ε χαι ρε ο ο ρος σε πτον πι ον α λα
το μη το ο ον

Ἦχος δ΄ Πα

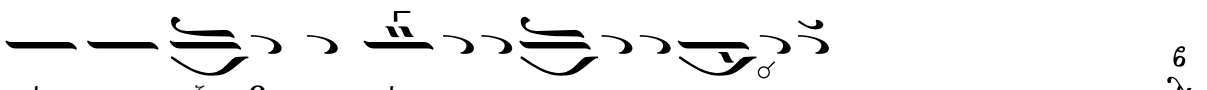

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ο ος σε ε ει σα α
κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου Κυ υ υ
υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ε ε
ει σα κου σο ο ο ον μου προ σχες τη φω νη η η τη ης δε
η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε ναι προ ος
σε ε ε ει σα α κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε

Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σε ευ χη η μου ως
θυ μι α α α μα α ε νω ω πι ο ο ο ον σου
ε πα αρ σι ι ις τω ω ων χει ει ει ρω ω ων
μου θυ σι ι α α α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι
νη ει σα α κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε

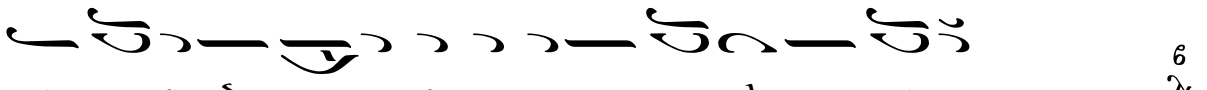

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και θυ υ ραν πε

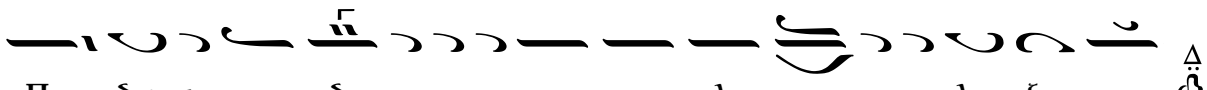

ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

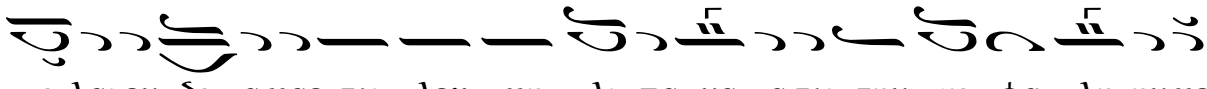

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι ι ας του προ

φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ τι ι αις

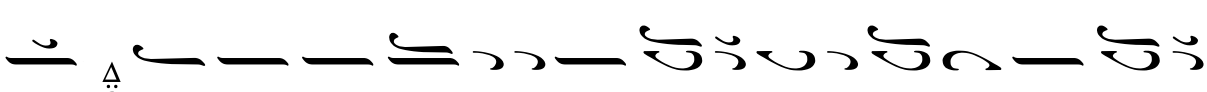

Συν αν θρω ω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι ι αν και

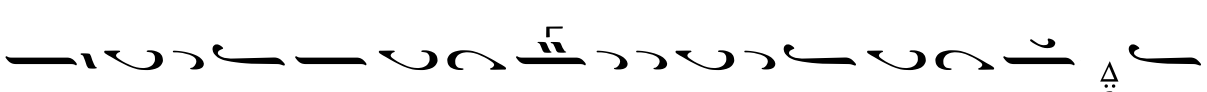

ου μη συν δι α α σω με τα των εκ κλε κτων αυ των

Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει με

ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω την κε φα λη ην μου

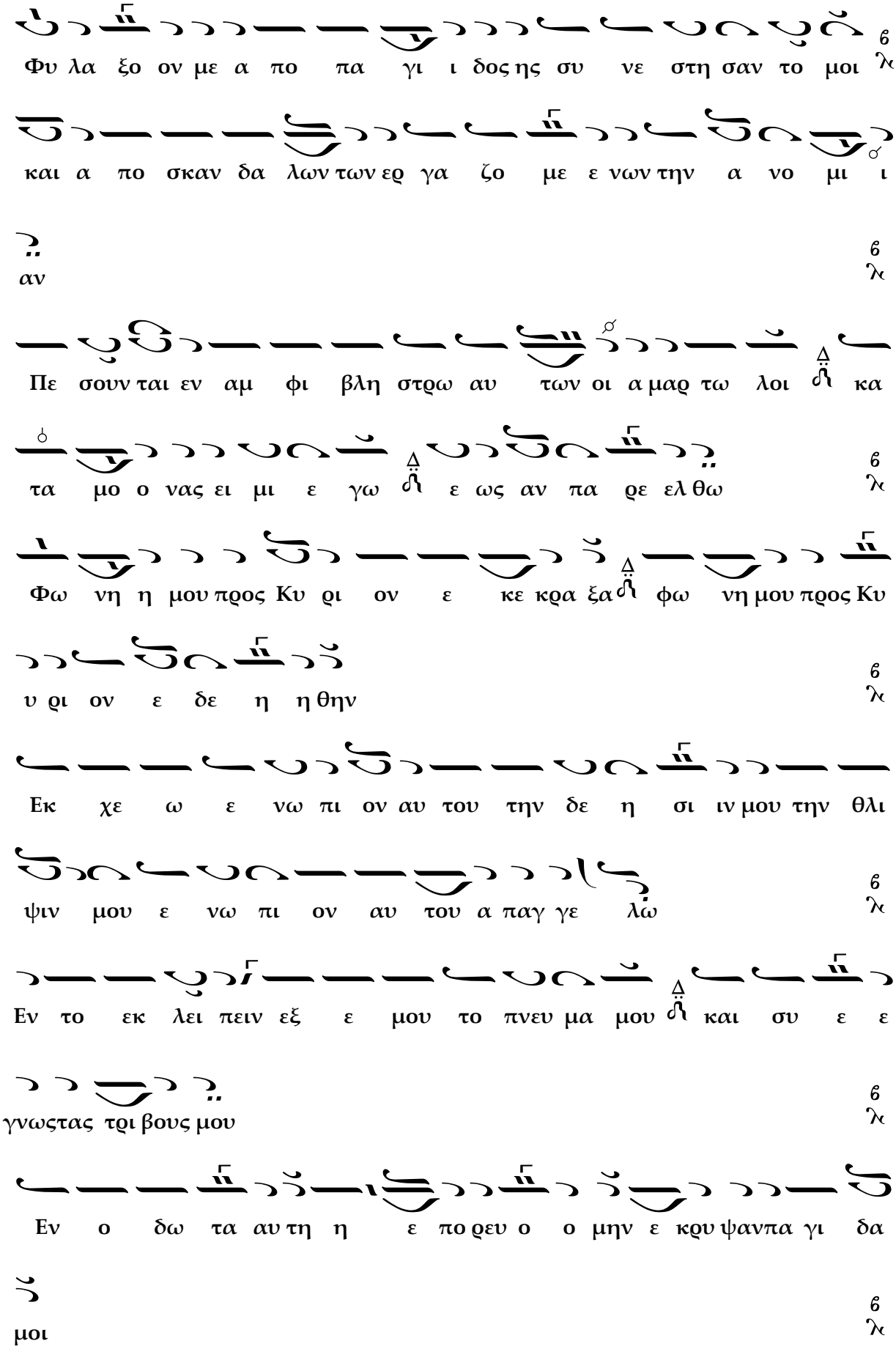

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι αις αυ

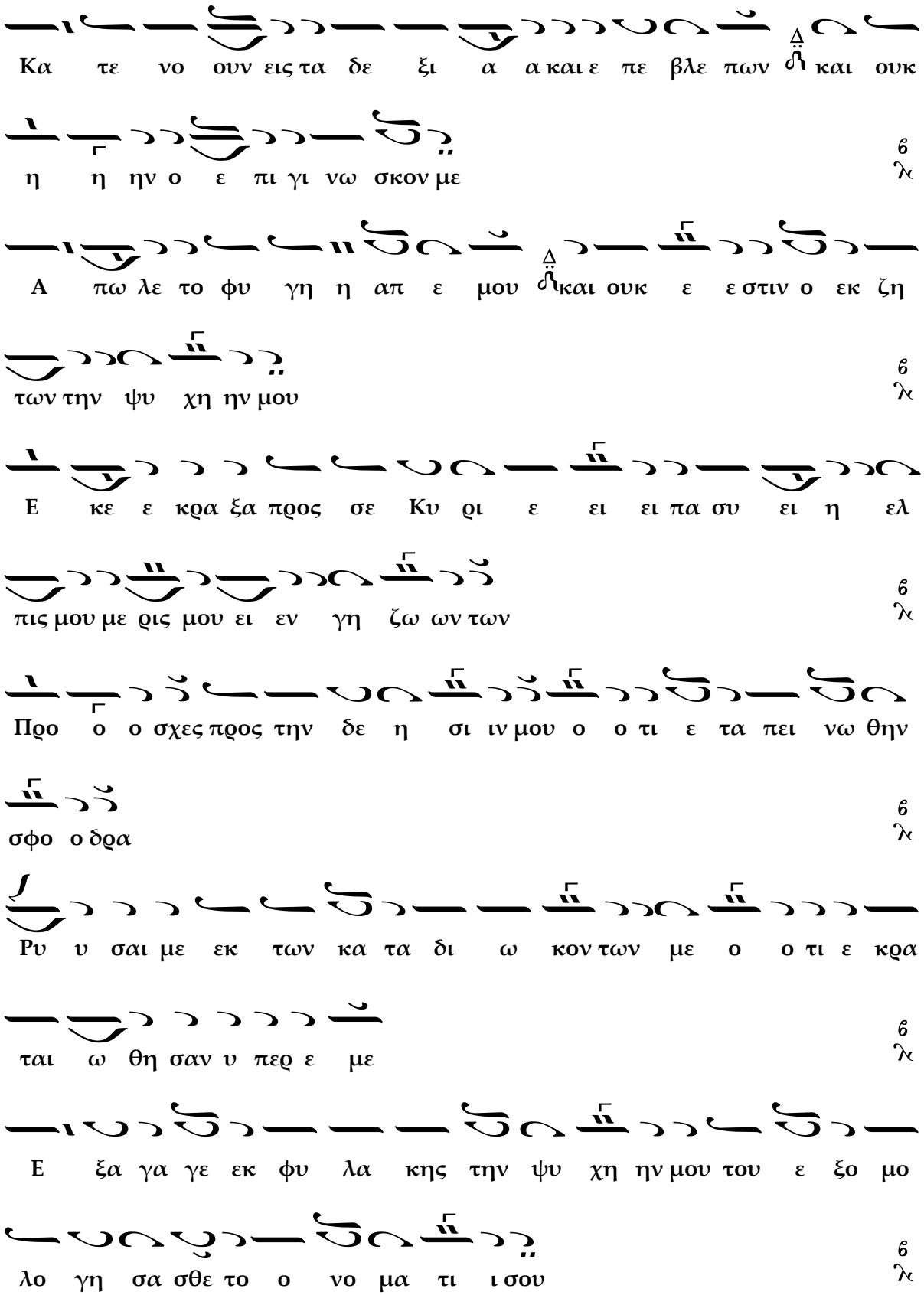

των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των

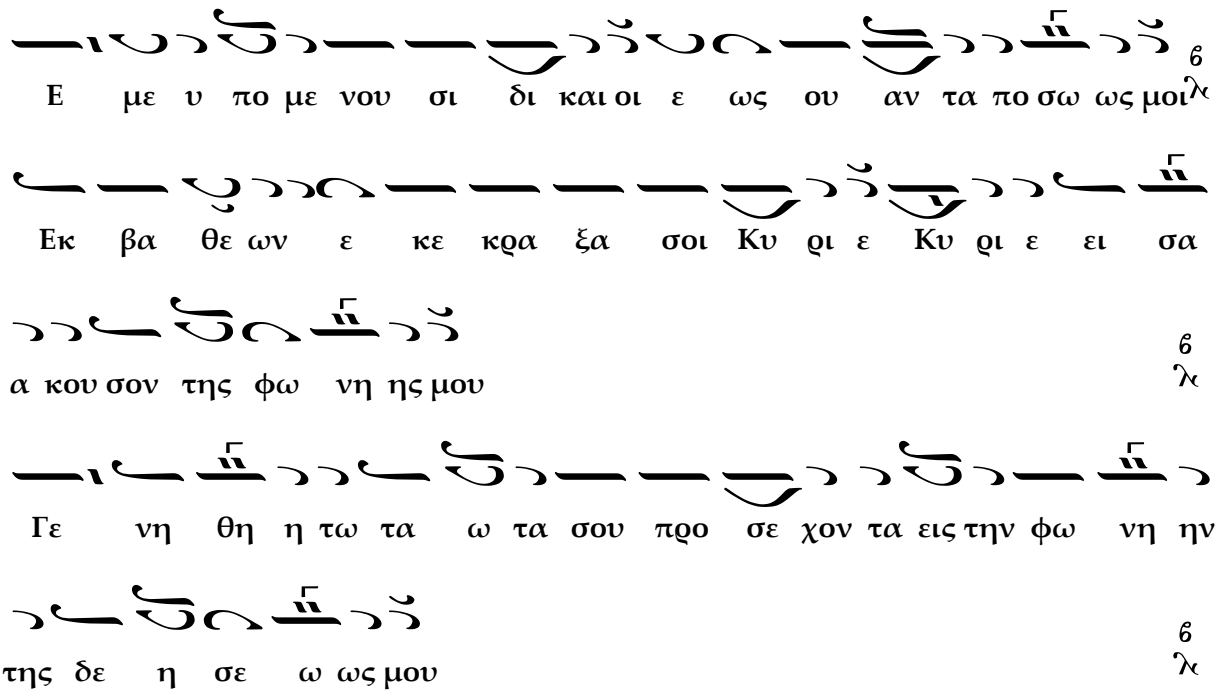

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη σαν ω

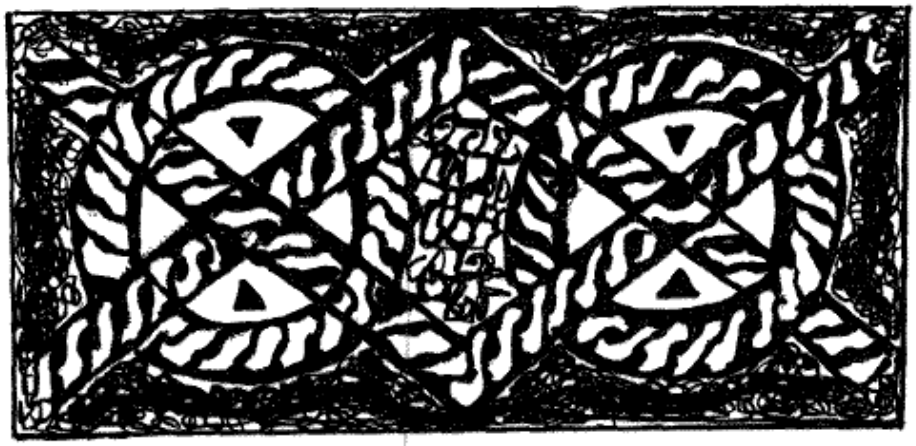

σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι τοις γης δι ε σκορ πι σθι τα ο στα αυ

των πα ρα τον Α α δην

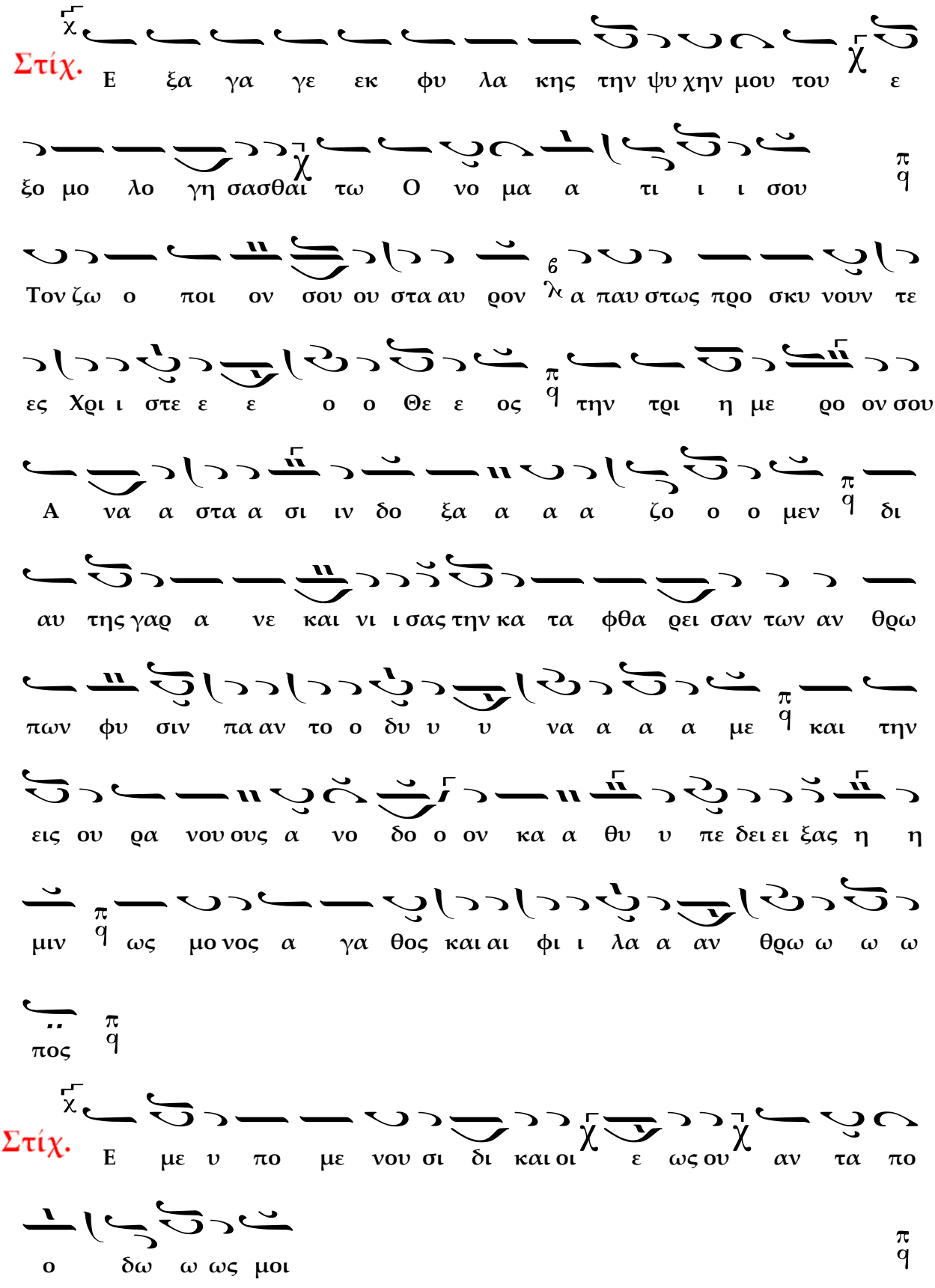

Φυ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν το μοι
και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε νων την α νο μι ι
αν
Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω λοι κα
τα μο ο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ θω
Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου προς Κυ
υ ρι ον ε δε η η θην
Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου την θλι
ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λώ
Εν το εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ ε ε
γνωστας τρι βους μου
Εν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ ψαν πα γι δα
μοι

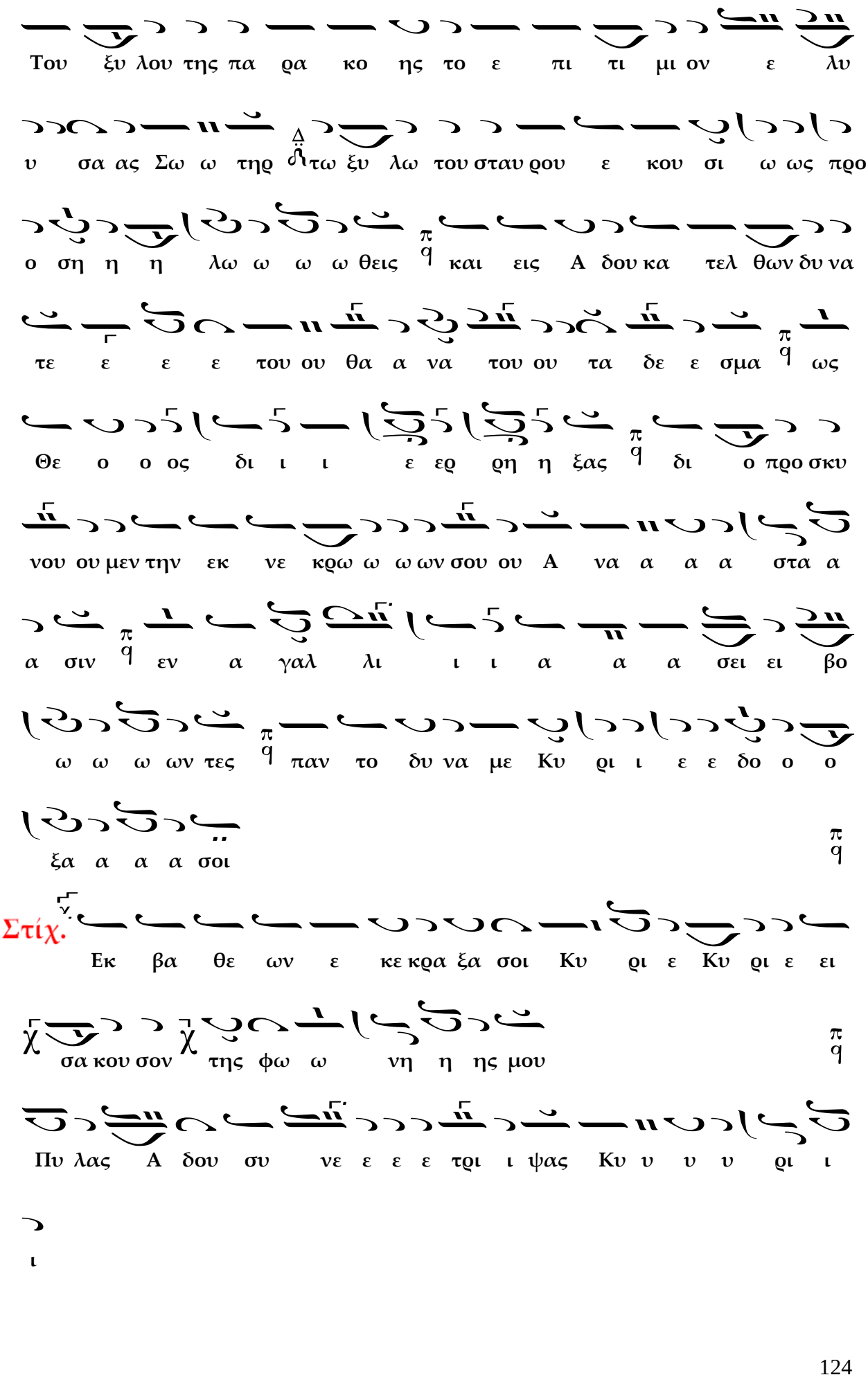

Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πων και ουκ
η η ην ο ε πι γι νω σκον με
Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο εκ ζη
των την ψυ χη ην μου
Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει η ελ
πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των
Προ ο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει νω θην
σφο ο δρα
Ρυ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι ε κρα
ται ω θη σαν υ περ ε με
Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του ε ξο μο
λο γη σα σθε το ο νο μα τι ι σου

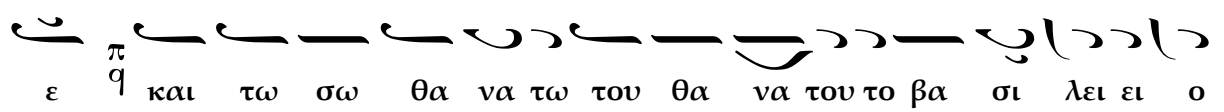

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο σω ως μοι
Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε ει σα
α κου σον της φω νη ης μου
Γε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την φω νη ην
της δε η σε ω ως μου

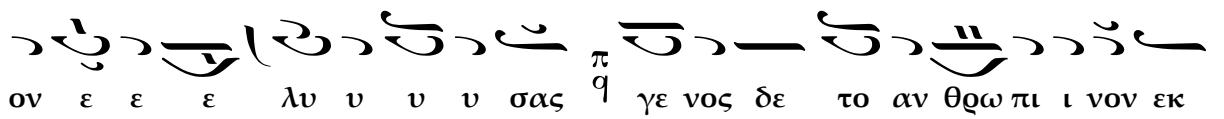

Στιχηρά Ἦχος δ Πα

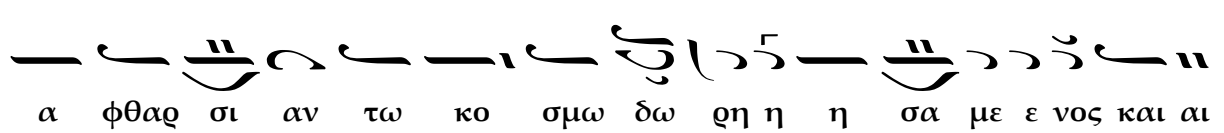

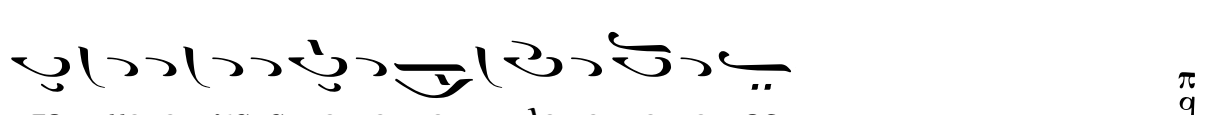

Του ξυ λου της πα ρα κο ης το ε πι τι μι ον ε λυ
υ σα ας Σω ω τηρ ος τω ξυ λω του σταυ ρου ε κου σι ω ως προ
ο ση η η λω ω ω ω θεις και εις Α δου κα τελ θων δυ να
τε ε ε ε του ου θα α να του ου τα δε ε σμα ως
Θε ο ο ος δι ι ι ε ερ ρη η ξας δι ο προ σκυ
νου ου μεν την εκ νε κρω ω ω ων σου ου Α να α α α στα α
α σιν εν α γαλ λι ι ι α α α σει ει βο
ω ω ω ων τες παν το δυ να με Κυ ρι ι ε ε δο ο ο
ξα α α α σοι
Στίχ.
Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε ει
σα κου σον της φω ω νη η ης μου
Πυ λας Α δου συ νε ε ε ε τρι ι ψας Κυ υ υ υ ρι ι
ι

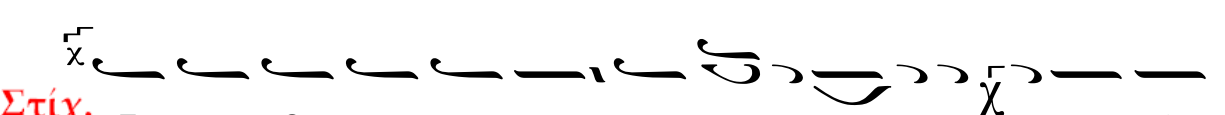

ε και τω σω θα να τω του θα να του το βα σι λει ει ο

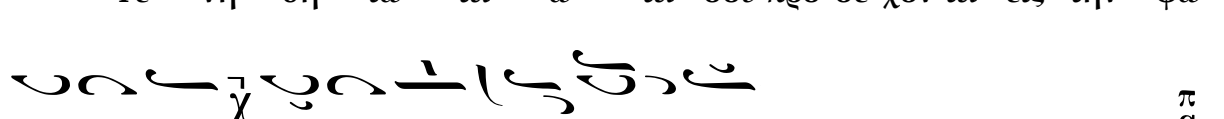

ον ε ε ε λυ υ υ υ σας γε νος δε το αν θρω πι ι νον εκ

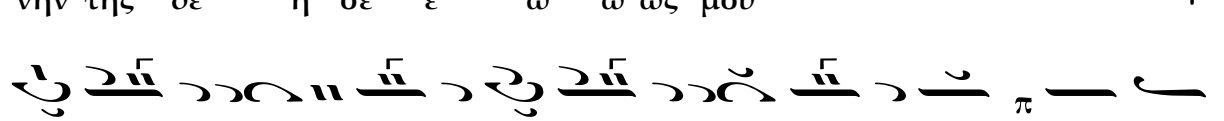

φθο ρα α ας η η λευ θε ε ε ρω ω ω σας ζω ην και

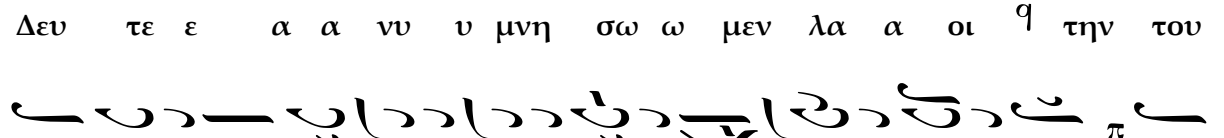

α φθαρ σι αν τω κο σμω δω ρη η η σα με ε νος και αι

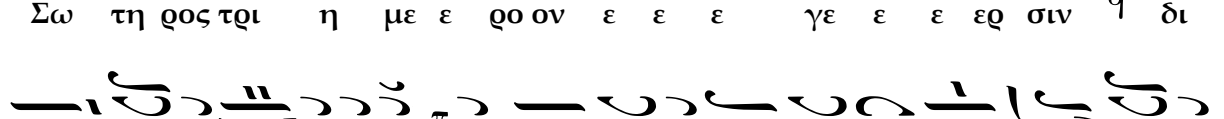

το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

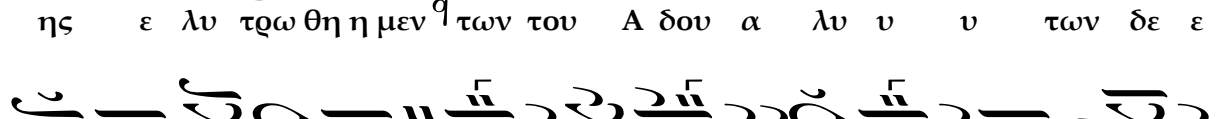

Στίχ. Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την φω

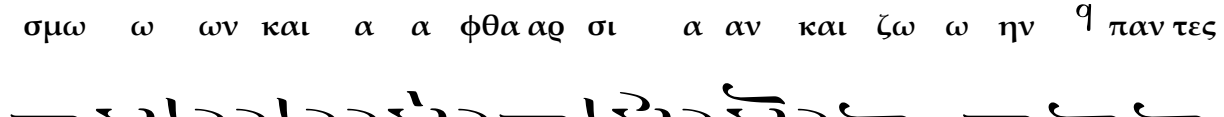

νην της δε η σε ε ω ω ως μου

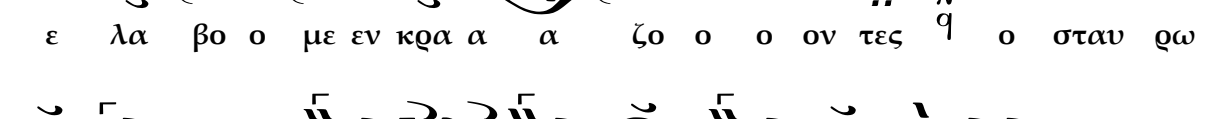

Δευ τε ε α α νυ υ μνη σω ω μεν λα α οι την του

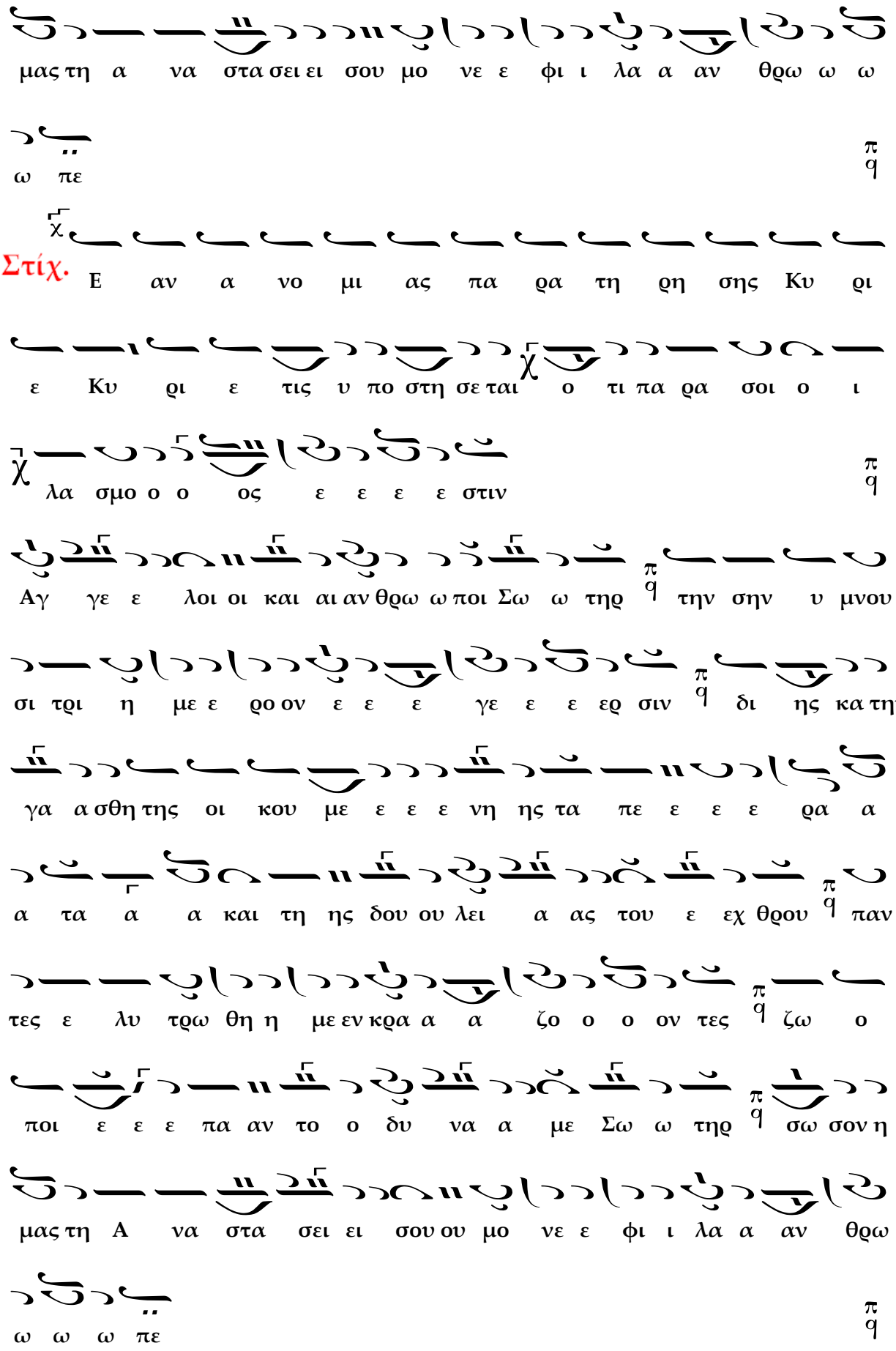

Σω τη ρος τρι η με ε ρο ον ε ε ε γε ε ε ερ σιν δι

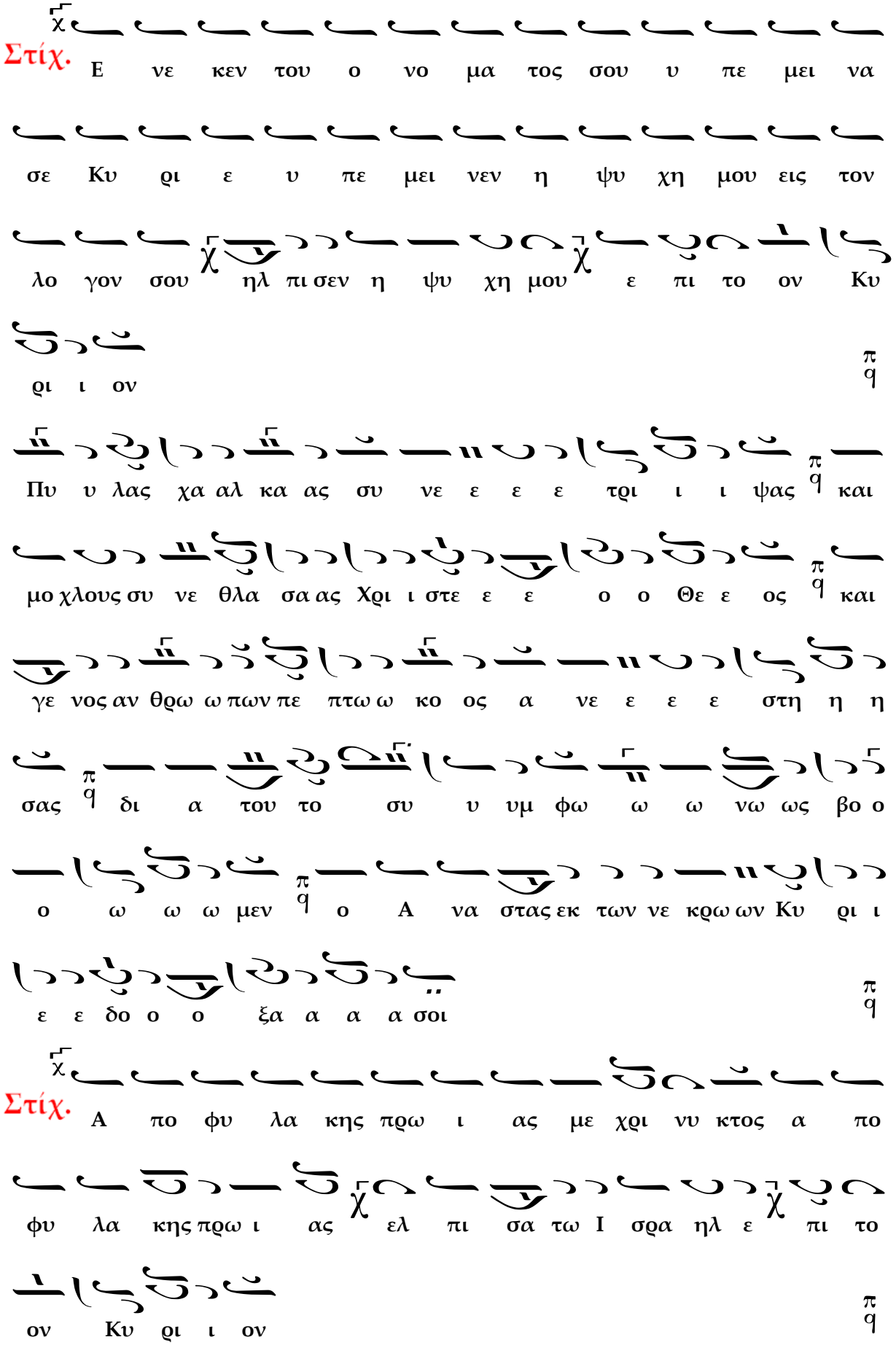

ης ε λυ τρω θη η μεν των του Α δου α λυ υ υ των δε ε

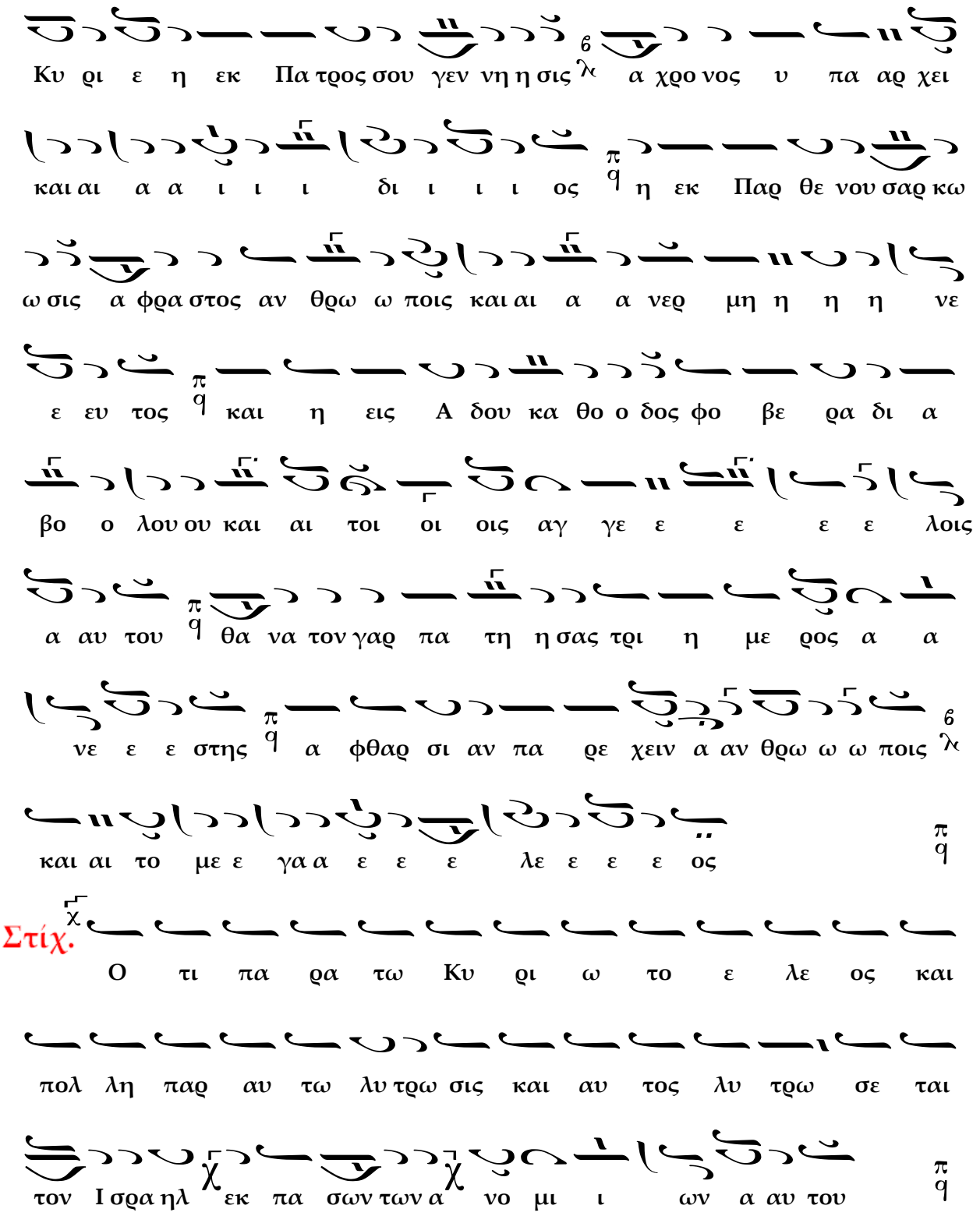

σμω ω ων και α α φθα αρ σι α αν και ζω ω ην παν τες

ε λα βο ο με εν κρα α α ζο ο ο ον τες ο σταυ ρω

θει εις και αι τα α φεις και αι Α να α στας σω σον η

μας τη α να στα σει ει σου μο νε ε φι ι λα α αν θρω ω ω
ω πε
Στίχ. Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι
ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι
λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν
Αγ γε ε λοι οι και αι αν θρω ω ποι Σω ω τηρ την σην υ μνου
σι τρι η με ε ρο ον ε ε ε γε ε ε ερ σιν δι ης κα την
γα α σθη της οι κου με ε ε ε νη ης τα πε ε ε ρα α
α τα α α και τη ης δου ου λει α ας του ε εχ θρου παν
τες ε λυ τρω θη η με εν κρα α α ζο ο ο ον τες ζω ο
ποι ε ε ε πα αν το ο δυ να α με Σω ω τηρ σω σον η
μας τη Α να στα σει ει σου ου μο νε ε φι ι λα α αν θρω
ω ω ω πε

Στίχ. Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να
σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον
λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι το ον Κυ
ρι ι ον
Πυ υ λας χα αλ κα ας συ νε ε ε τρι ι ι ψας και
μο χλους συ νε θλα σα ας Χρι ι στε ε ε ο ο Θε ε ος και
γε νος αν θρω ω πων πε πτω ω κο ος α νε ε ε στη η η
σας δι α του το συ υ υμ φω ω ω νω ως βο ο
ο ω ω ω μεν ο Α να στας εκ των νε κρω ων Κυ ρι ι
ε ε δο ο ο ξα α α α σοι
Στίχ. Α πο φυ λα κης προ ι ας με χρι νυ κτος α πο
φυ λα κης προ ι ας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι το
ον Κυ ρι ι ον

Κυ ρι ε η εκ Πα τρος σου γεν νη η σις α χρο νος υ πα αρ χει
και αι α α ι ι ι δι ι ι ι ος η εκ Παρ θε νου σαρ κω
ω σις α φρα στος αν θρω ω ποις και αι α α νερ μη η η η νε
ε ευ τος και η εις Α δου κα θο ο δος φο βε ρα δι α
βο ο λου ου και αι τοι οι οις αγ γε ε ε ε ε λοις
α αυ του θα να τον γαρ πα τη η σας τρι η με ρος α α
νε ε ε στης α φθαρ σι αν πα ρε χειν α αν θρω ω ω ποις
και αι το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος
Στίχ.
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και
πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται
τον Ι σρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ι ων α αυ του

Στίχ. Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε παι νε

σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Στίχ. Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ

η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι αι

ω ω ω να

Ἦχος Πα Θεοτοκίον

Δο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι ι ω και Α γι ω

ω Πνευ μα α τι

Και νυ υ υ υν και αι α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νων α α μην

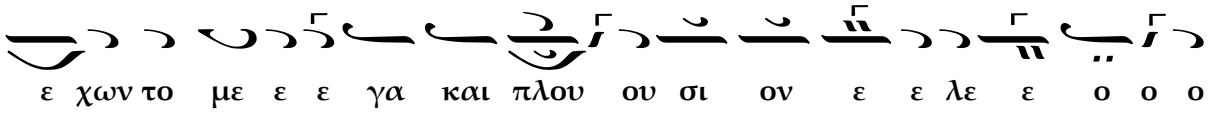
Ο δι α α σε θε ο πα τω ωρ Προ ο φη η η τη ης Δα

α βιδ με λω δι ι ι κως πε ρι σου προ ο α α νε ε φω

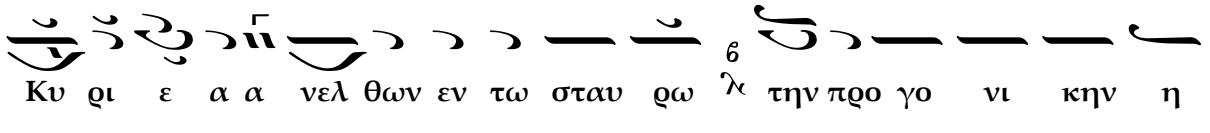
ω ω νη η η η σε τω με γα λει ει α α σοι οι ποι οι

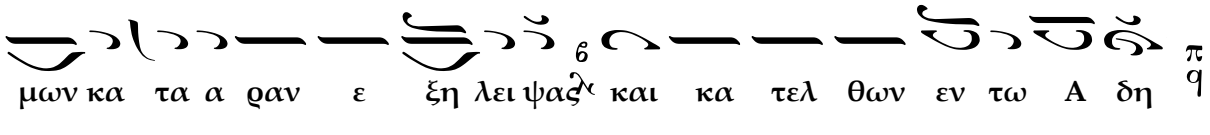
οι η

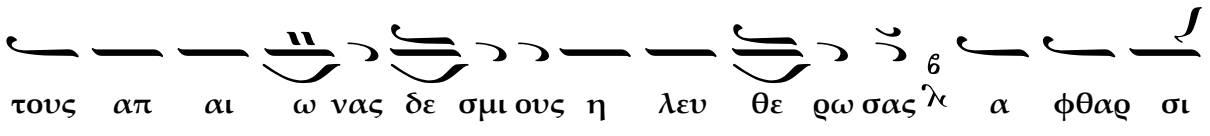
σα αν τι πα ρε ε ε στι η βα σι λι ι ισ σα
α εκ δε ε ξι ω ω ω ων σου σε ε γαρ μη τε ρα προ ξε
ε νον ζω ω η ης α νε ε ε δει ει ει ξε ο α
πα α τωρ εκ σου ε να αν θρω ω πη η σαι ε ευ δο ο κη η η
σα ας Θε ε ος ι να τη η ην ε ε α αυ του α να
α α πλα α α ση η ει ει ει κο ο ο να φθα ρει
ει σαν τοις πα α α α α θε ε ε σι και το πλα νη
θε ε εν ο ο ρει ει α λω ω τον ε ευ ρων προ ο ο
ο ο βα α α τον τοις ω ω μοις α α α να α λα α βων
τω Πα α α τρι ι ι προ ο σα γα α α α γη και
τω ι δι ο θε λη μα α τι ταις ου ρα νι αις συ να α α α
ψη η δυ να α α α με ε ε σιν και σω ση Θε ο το
κε τον κο σμον Χρι ι στος ο

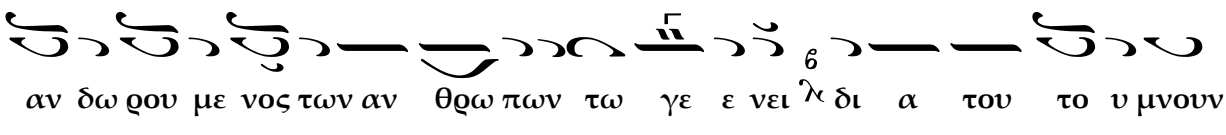

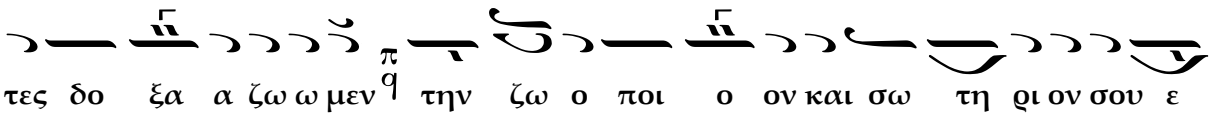
Στιχηρά Ἦχος Βϐ

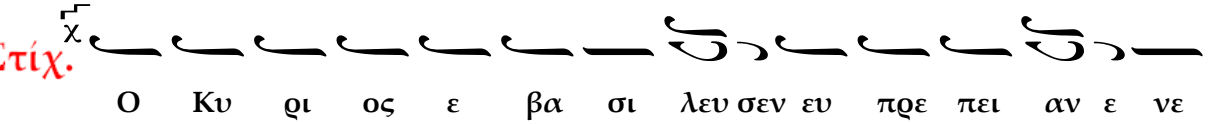

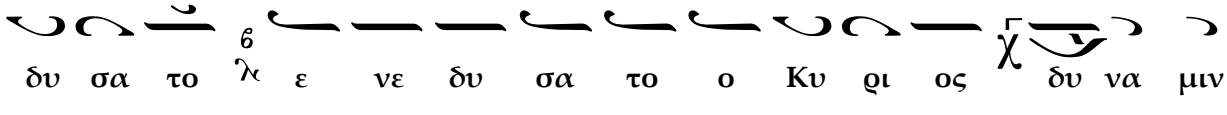

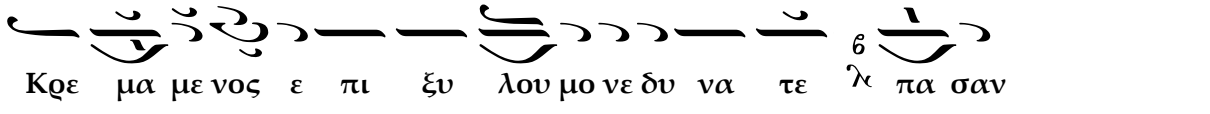

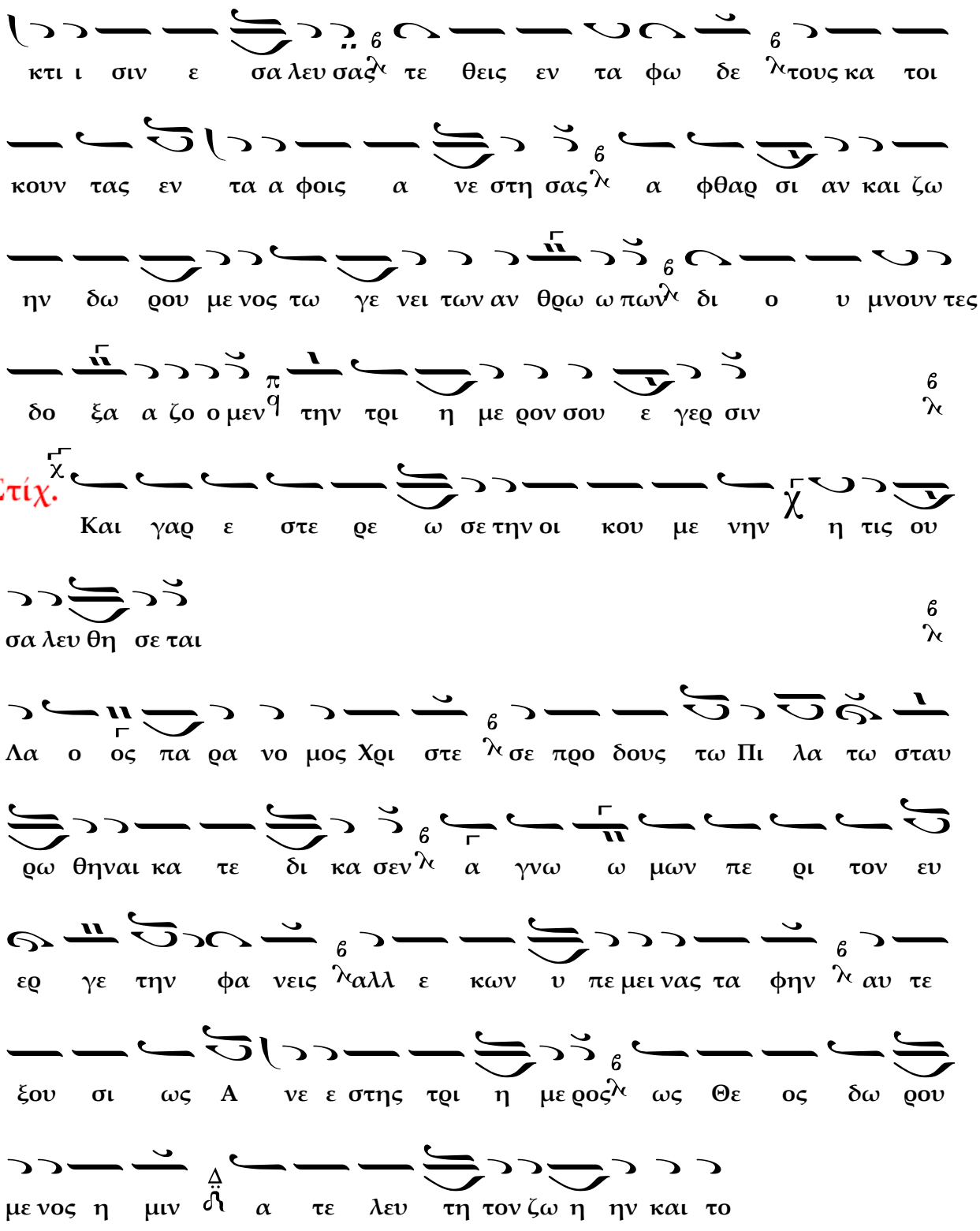
Στίχ.

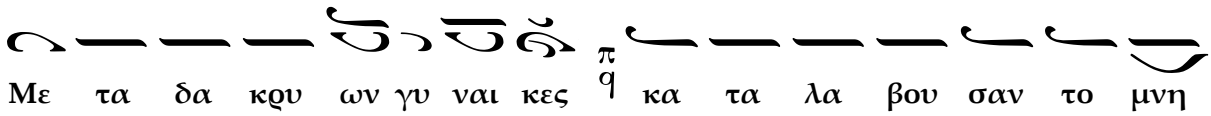

κτι ι σιν ε σα λευ σας τε θεις εν τα φω δε τους κα τοι
κουν τας εν τα α φοις α νε στη σας α φθαρ σι αν και ζω
ην δω ρου με νος τω γε νει των αν θρω ω πων δι ο υ μνουν τες
δο ξα α ζο ο μεν την τρι η με ρον σου ε γερ σιν
Στίχ.
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην η τις ου
σα λευ θη σε ται
Λα ο ος πα ρα νο μος Χρι στε σε προ δους τω Πι λα τω σταυ
ρω θηναι κα τε δι κα σεν α γνω ω μων πε ρι τον ευ
ερ γε την φα νεις αλλ ε κων υ πε μει νας τα φην αυ τε
ξου σι ως Α νε ε στης τρι η με ρος ως Θε ος δω ρου
με νος η μιν α τε λευ τη τον ζω η ην και το

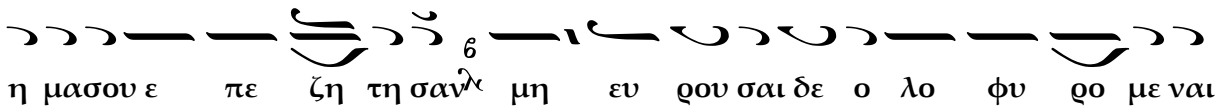

Στίχ.

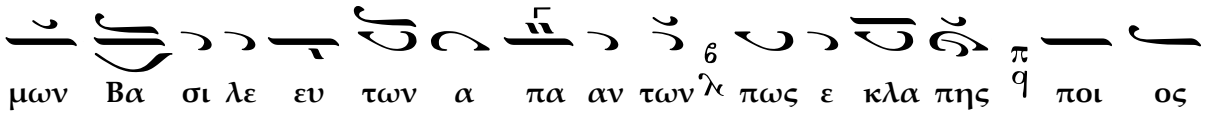

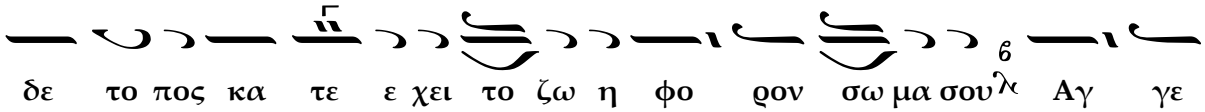

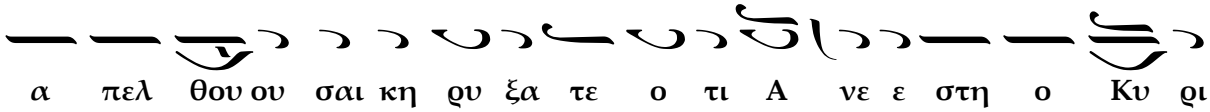

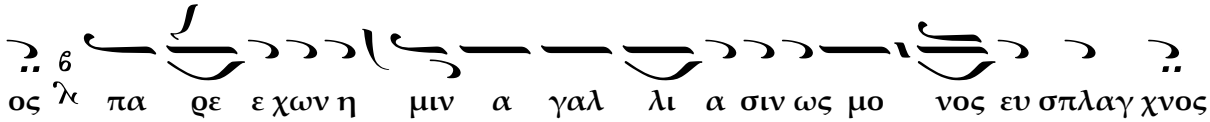

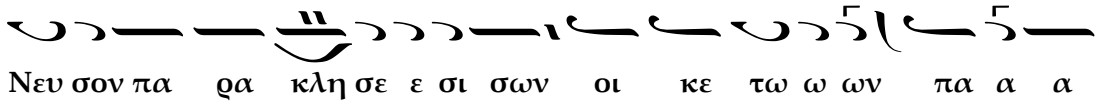

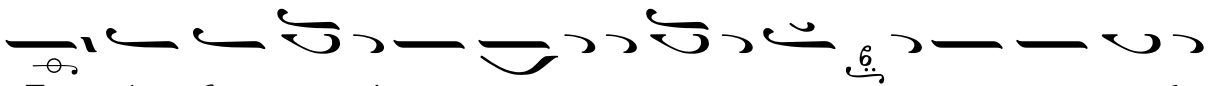

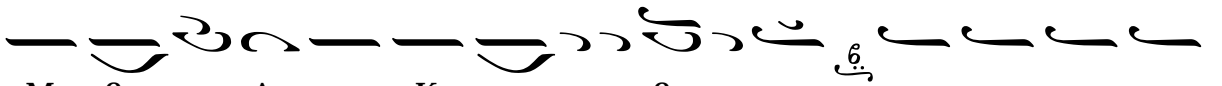
Δόξα. Καί νῦν. Ἦχος Πα

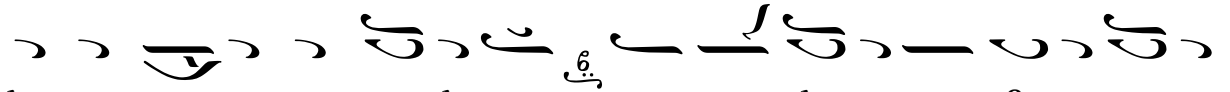
να α α μω ω ω με παυ ου σα δει νων η η μων ε πα
να α στα α α σεις πα σης θλι ψε ως η μας α α πα αλ
λα α ατ του ου ου ου σα σε γαρ μο νη ην α α σφα α
λη και βε βαι α αν α αγ κυ υ υ ραν ε ε ε ε
χο ο ο ο μεν και την σην προ στα σι ι ι ι α αν κε
κτη η η η με ε ε θα μη αι σχυν θω μεν Δε σποι οι να α σε
προ ο σκα α λου ου ου με ε ε ε νοι σπευ σον εις ι ι ι
κε ε σι ι αν τω ω ων σοι οι πι στω ως βο ο ο ω
ω ων των χαι ρε Δε σποι να η πα α α αν τω ων βο η η η
η θει ει ει α χα ρα και αι σκε ε ε πη και σω τη ρι ι
α τω ων ψυ χω ων η η μω ω ω ω ων

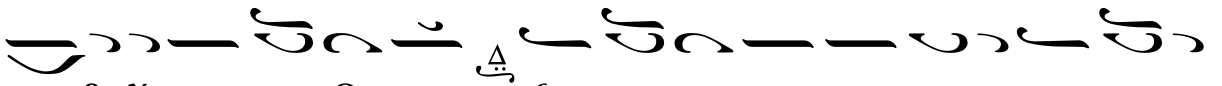
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄ Βου χ΄

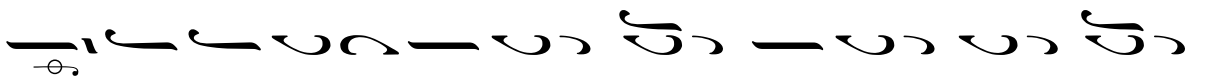

Θεοτοκίον. ὅμοιον

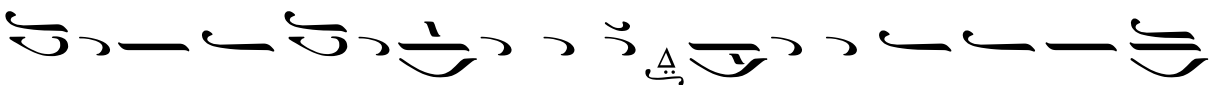

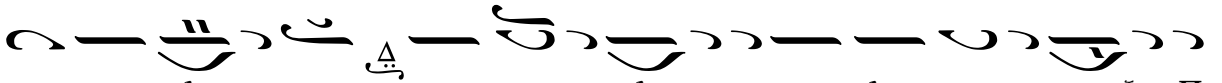

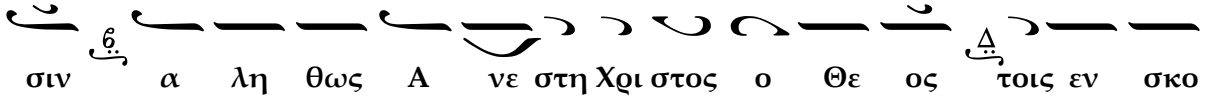
Εἰς τόν ὄρθρον· Καθίσματα. Ἦχος Δι

Α να βλε ψα σαι του τα φου την ει σο δον και την φλο γα του

Αγ γε λου μη φε ρου σαι αι μυ ρο φο ροι συν τρο μω ε ξι

σταν το λε γου σαι α ρα ε κλα πη ο τον λη στην α νοι ξας Πα

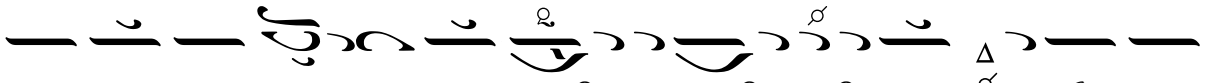

ρα δει σον α ρα η γερ θη ο και προ πα θους κη ρυ ξαστην ε γερ

σιν α λη θως Α νε στη Χρι στος ο Θε ος τοις εν σκο

τει πα ρε χων ζω ην και Α να στα σιν

Ἦχος Δι Πρός τό . Κατεπλάγη Ἰωσήφ

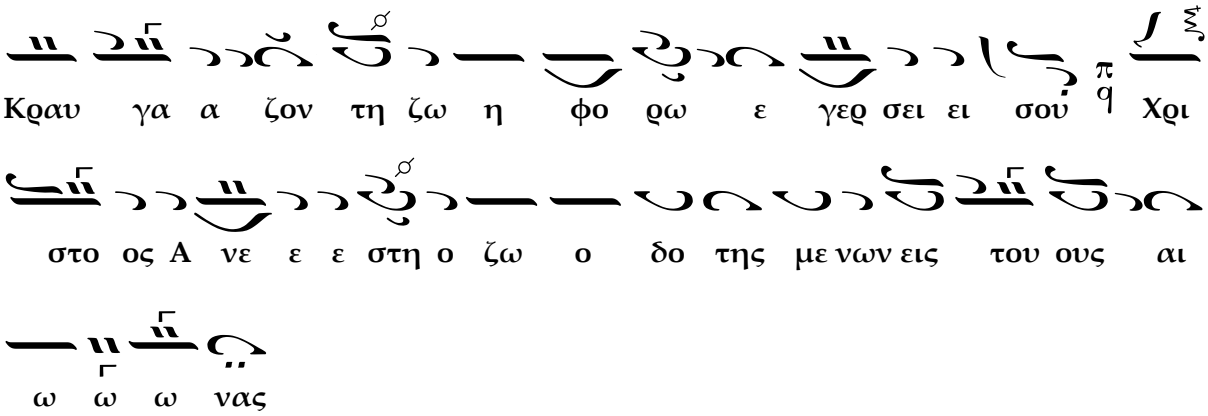

Ε κου σι α σου βου λη σταυ ρον υ πε μει νας Σω τηρ και

εν μνη μα τι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη τοι τον δι α

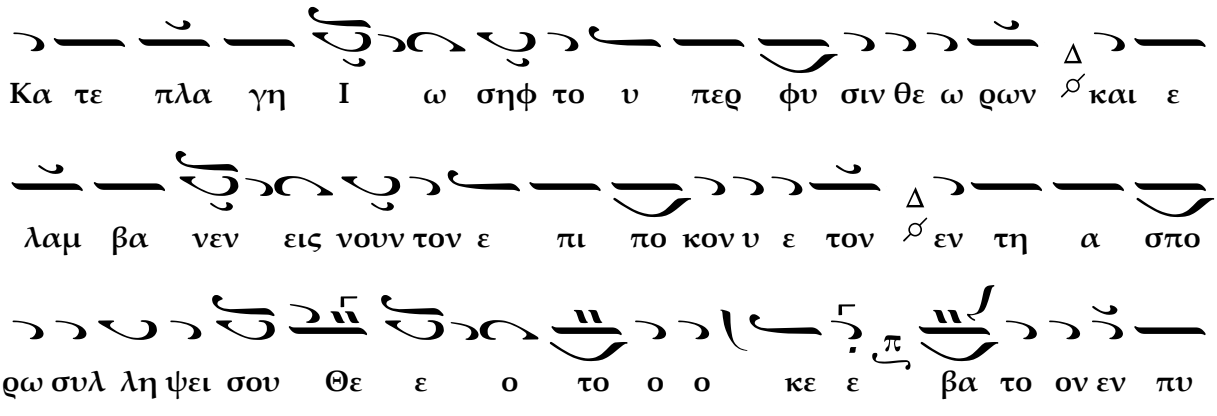

λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε νο ον ο θεν δε σμευ θεις

ο αλ λο ο τρι ι ος θα να τος δει νω ως ε σκυλευ ε το και

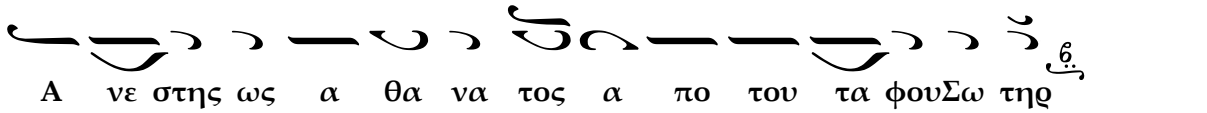

οι εν Α δη α παν τες ε

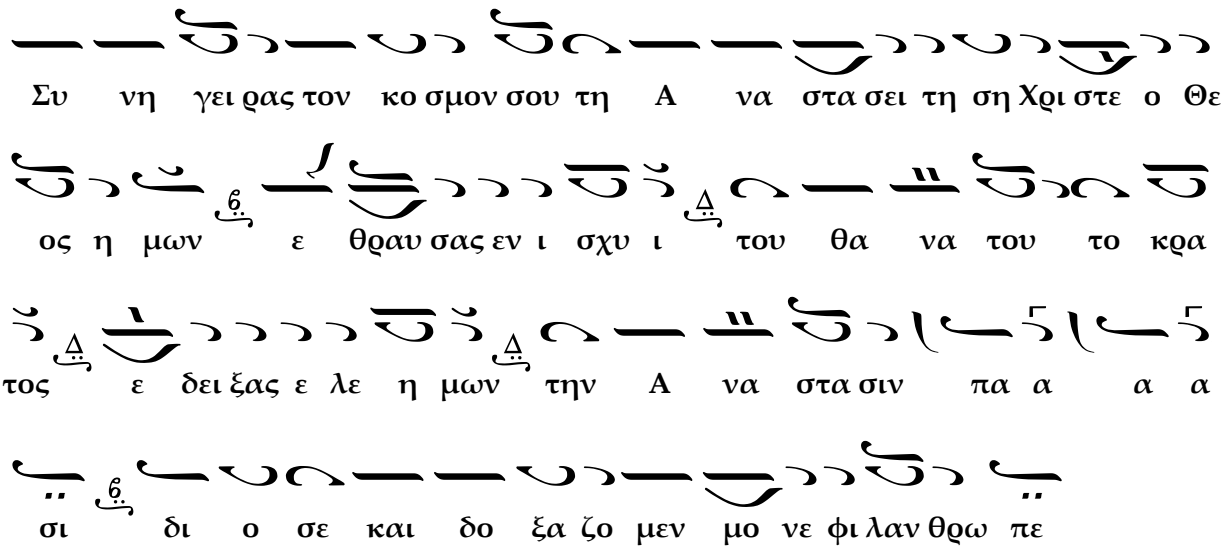

Ἦχος δ΄ Δι Αὐτόμελον

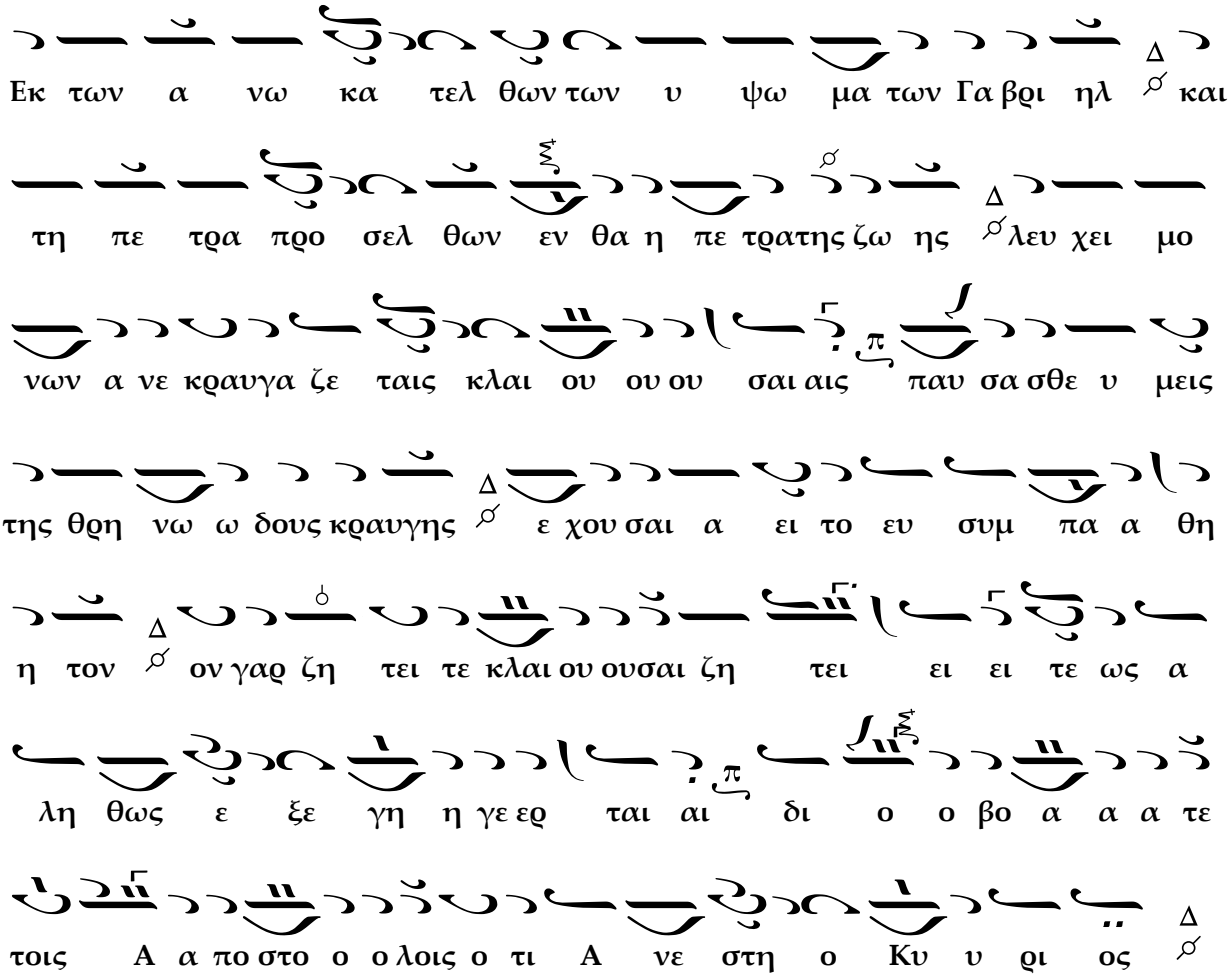

Ἦχος δ΄ Δι Πρός τό Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος δ΄ Δι Πρός τό . Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Θεοτοκίον· ὅμοιον·

Κα τε πλα γη σαν Α γνη παν τες Αγ γε λων οι χο ροι το μυ

στη ρι ον της σης κυ ο φο ρι ας το φρι κτον πως ο τα παν

τα συ νε ε ε χων νευ μα τι μο ο ο νω ω αγ κα λαις ως

βρο τος ταις σαις συ νε ε χε ε ται και δε χε ται αρ χην ο

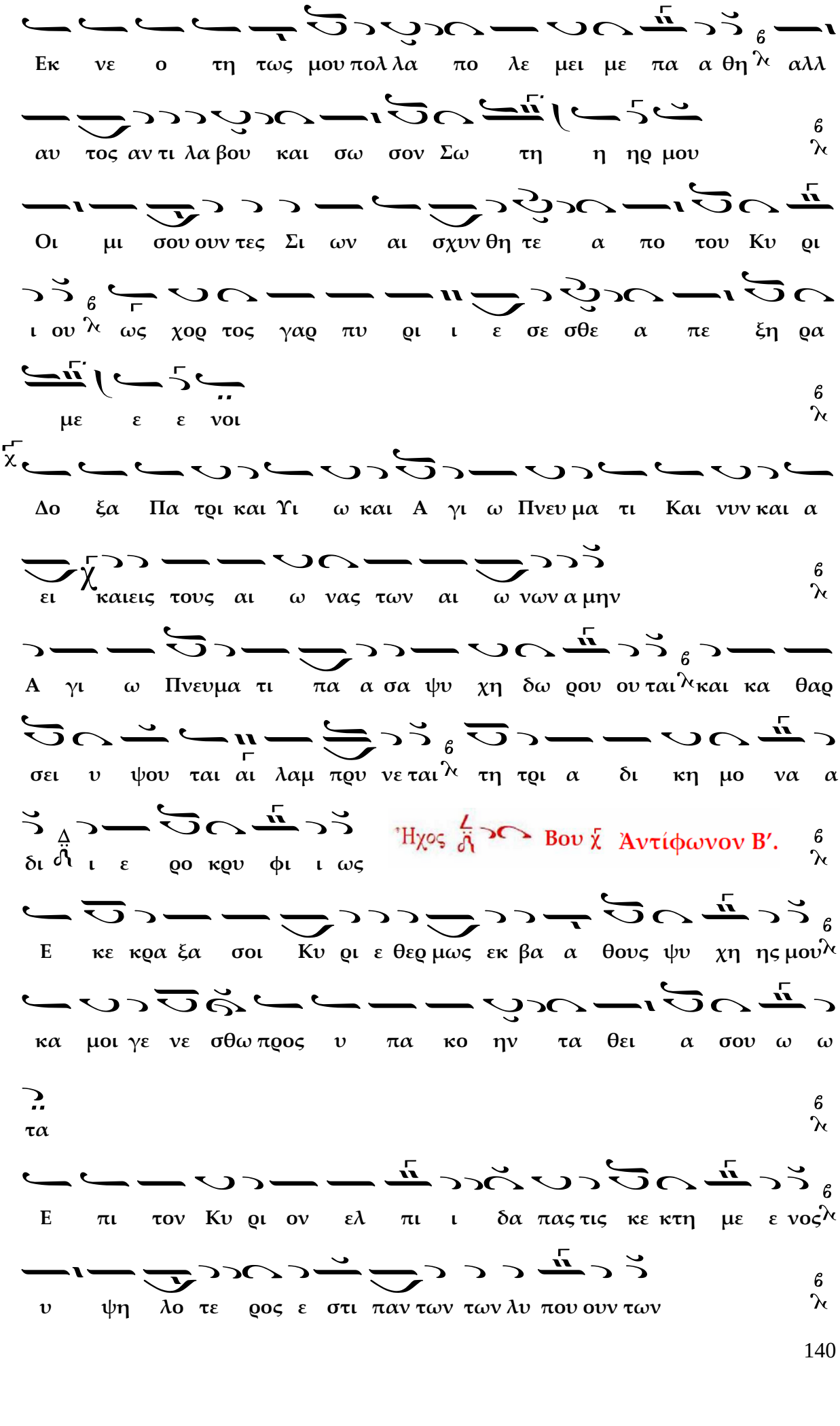
προ αι ω ω νι ι ος και γα λου χει ται συμ πα α σαν ο τρε

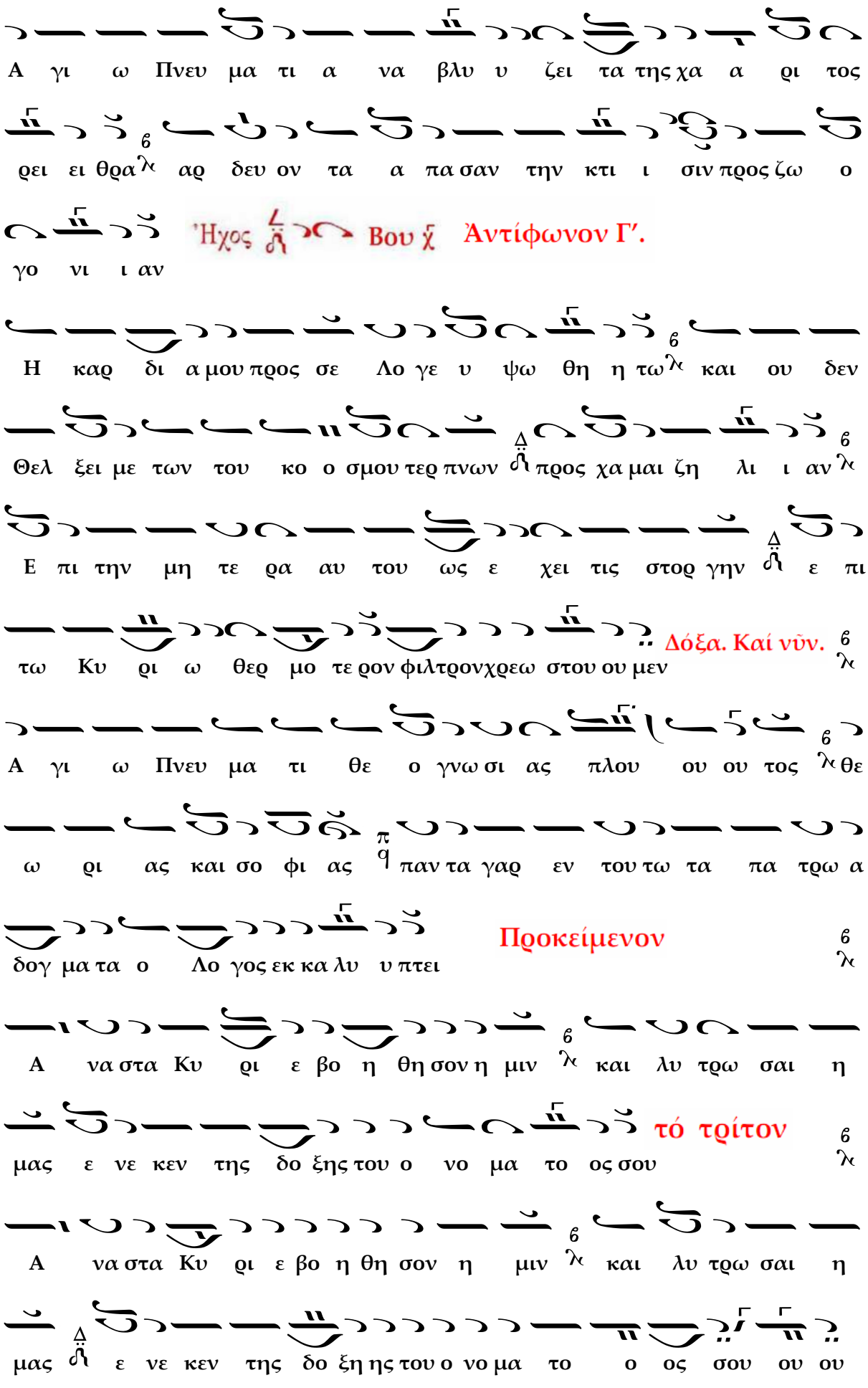
φωνπνο ην α φα τον χρη στο τη η τι και σε ε ως ο ο ον τα

Θε ου ου μη τε ε ε ρα ευ φη μουν τες δο ξα α ζο μεν

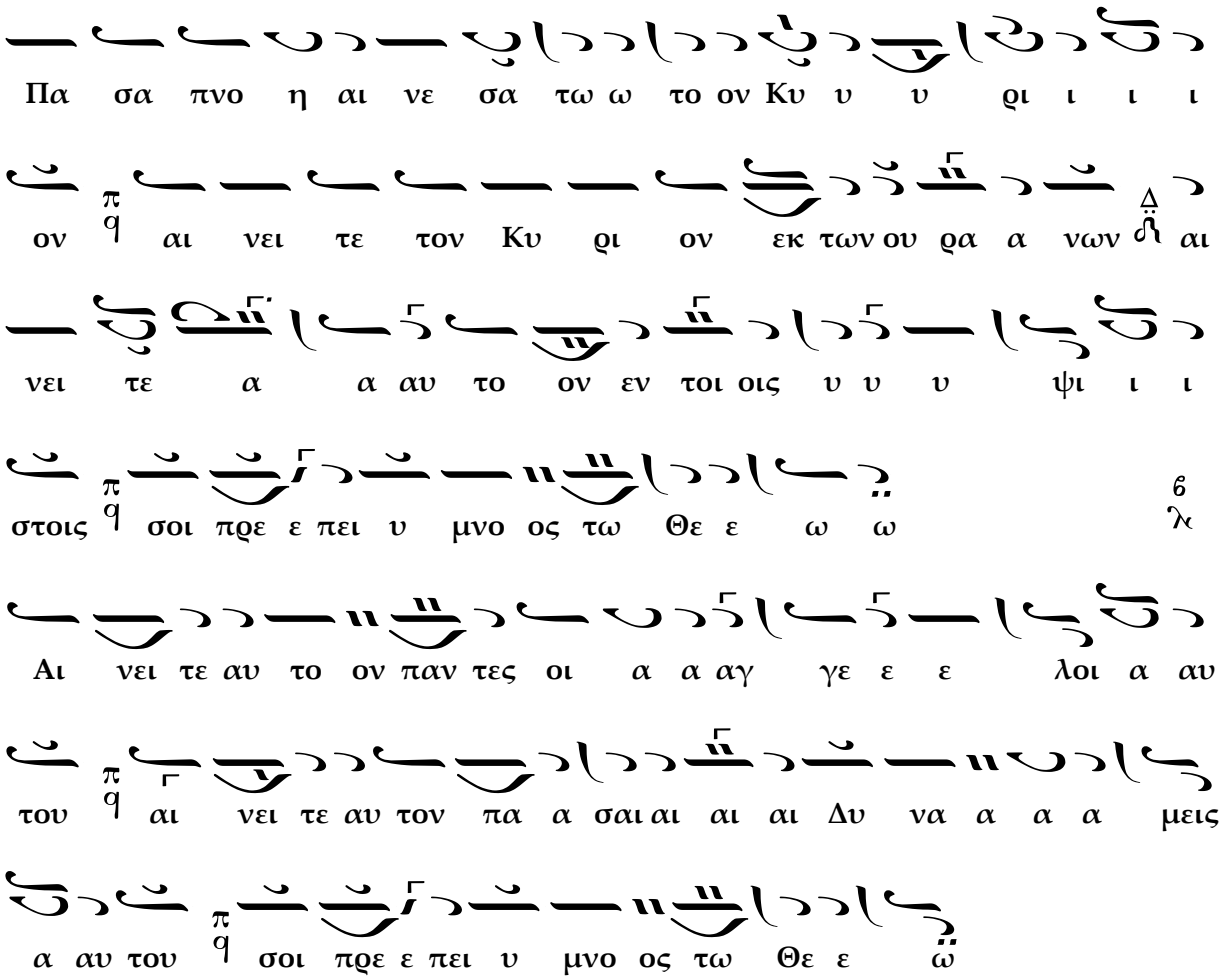
Οἱ ἀναβαθμοί· Ἦχος δ΄ Βου χ Ἀντίφωνον Α΄.
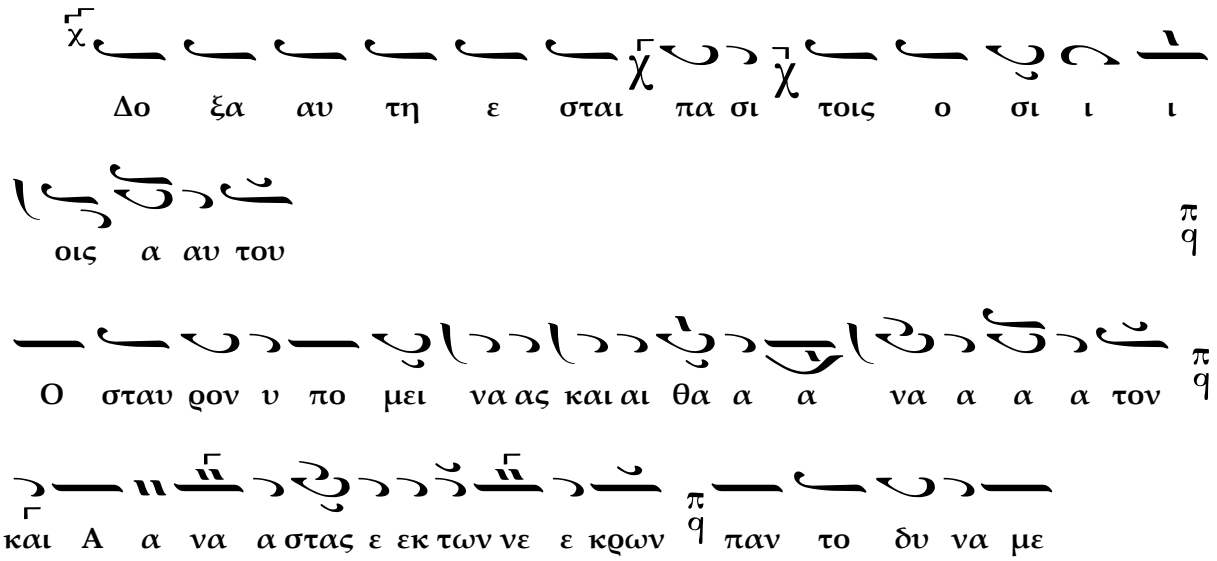

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α ρι τος
ρει ει θρα αρ δευ ον τα α πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο
γο νι ι αν
Ἦχος Βου
Ἀντίφωνον Γ'.
Η καρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη η τω και ου δεν
Θελ ξει με των του κο ο σμου τερ πνων προς χα μαι ζη λι ι αν
Ε πι την μη τε ρα αυ του ως ε χει τις στορ γην ε πι
τω Κυ ρι ω θερ μο τε ρον φιλτρονχρεω στου ου μεν
Δόξα. Καί νῦν.
Α γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου ου ου τος θε
ω ρι ας και σο φι ας παν τα γαρ εν του τω τα πα τρω α
δογ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ υ πτει
Προκείμενον
Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ τρω σαι η
μας ε νε κεν της δο ξης του ο νο μα το ος σου
τό τρίτον
Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ τρω σαι η
μας ε νε κεν της δο ξη ης του ο νο μα το ο ος σου ου ου

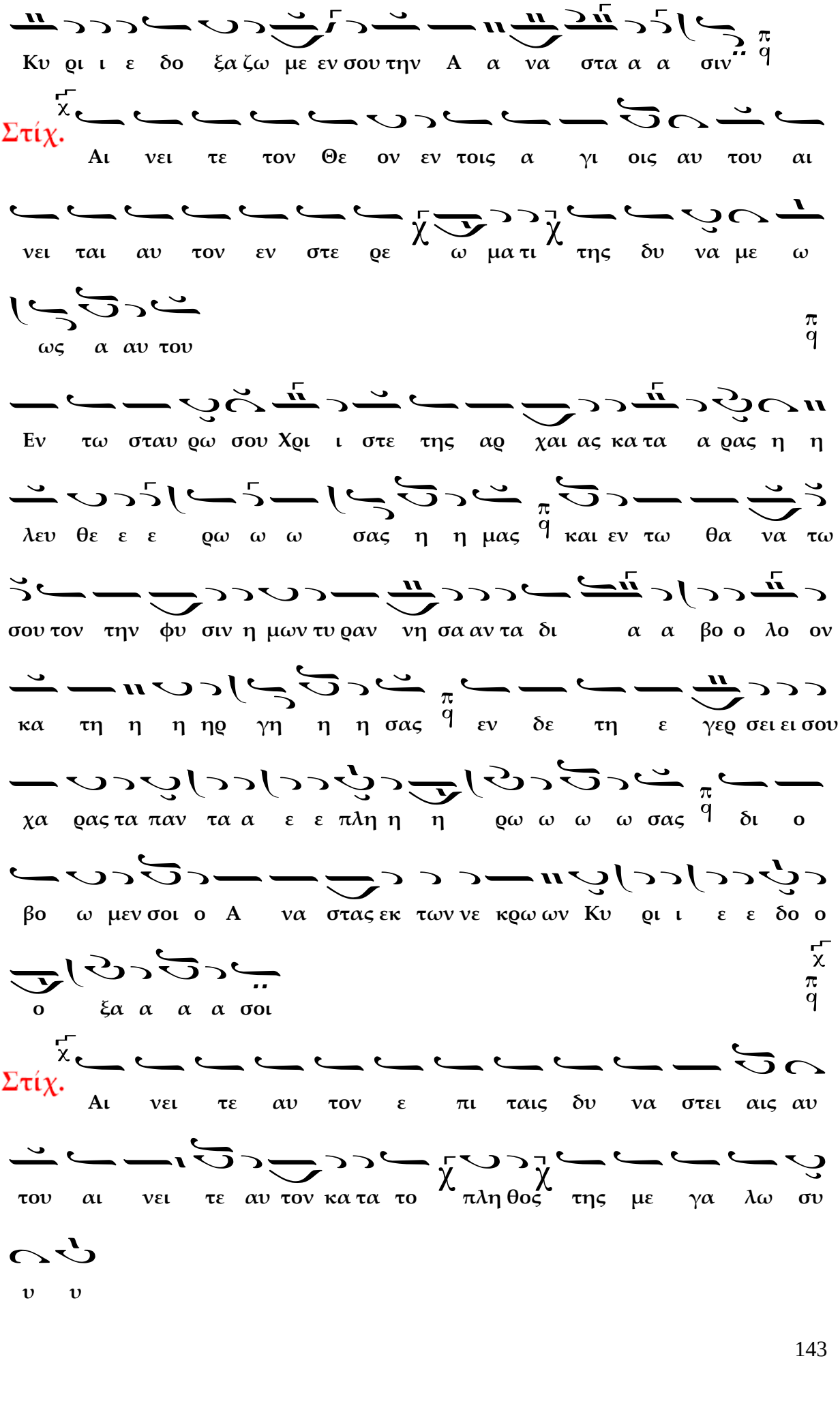
Εἰς τούς αἴνους. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

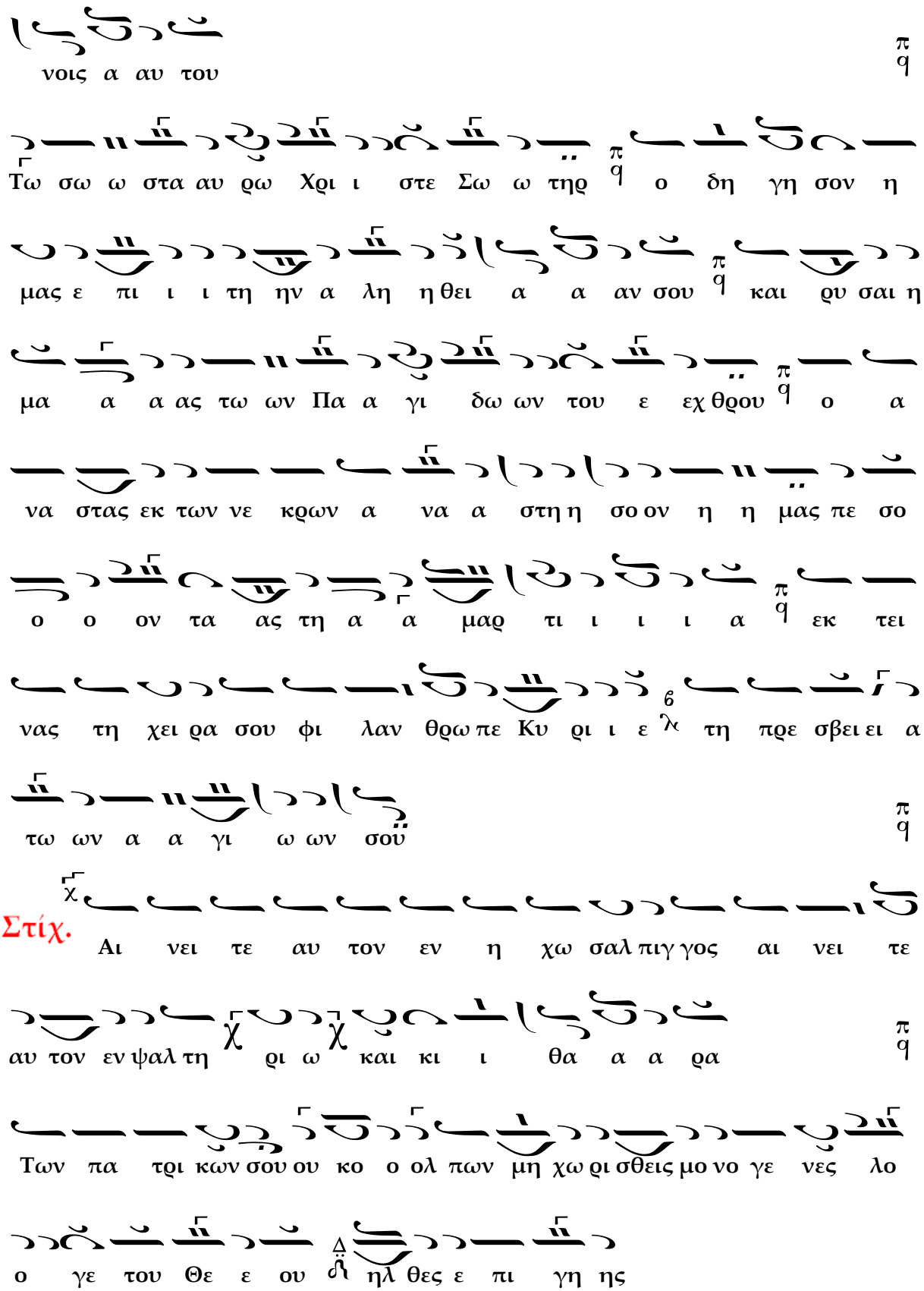
Ἦχος Πα

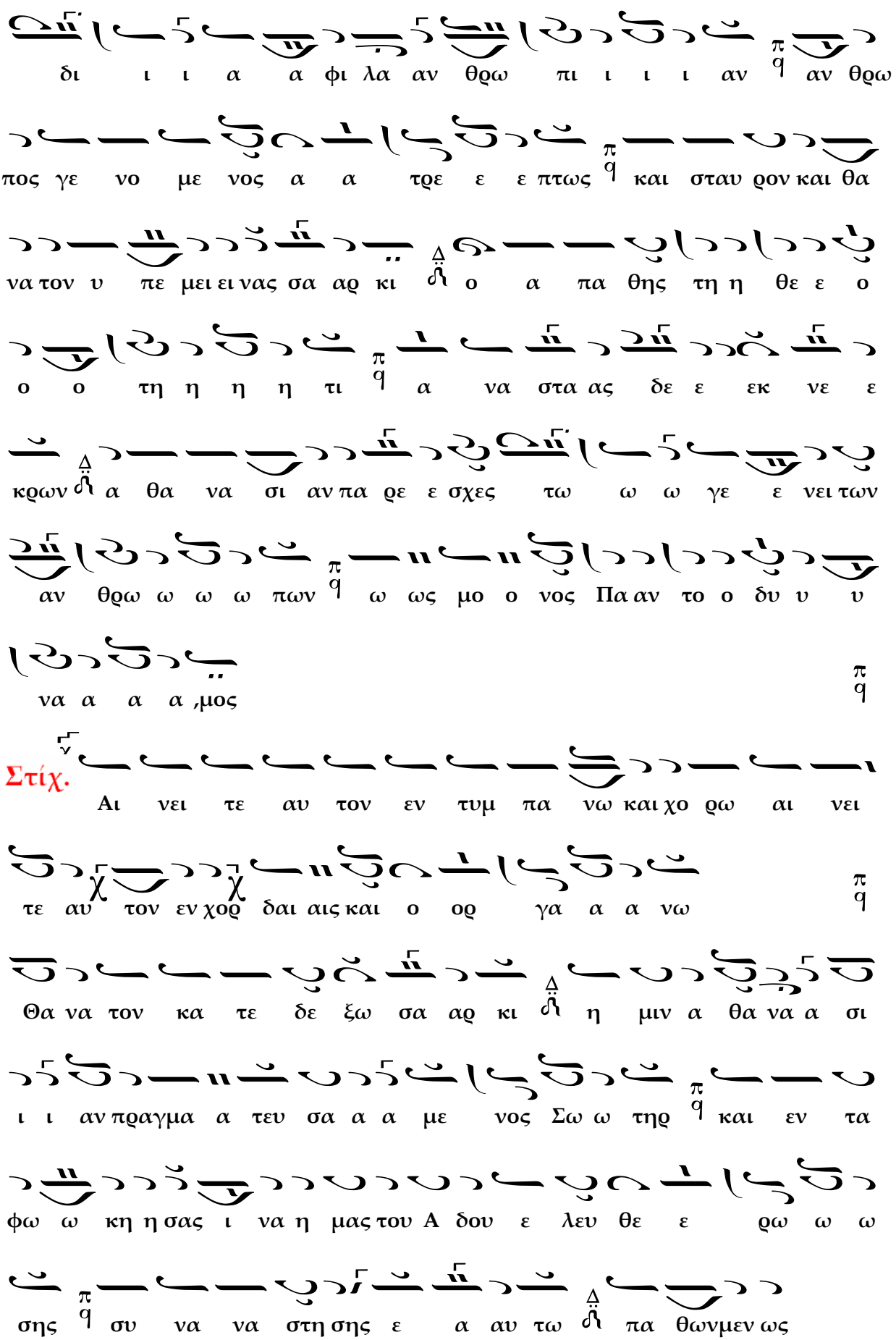

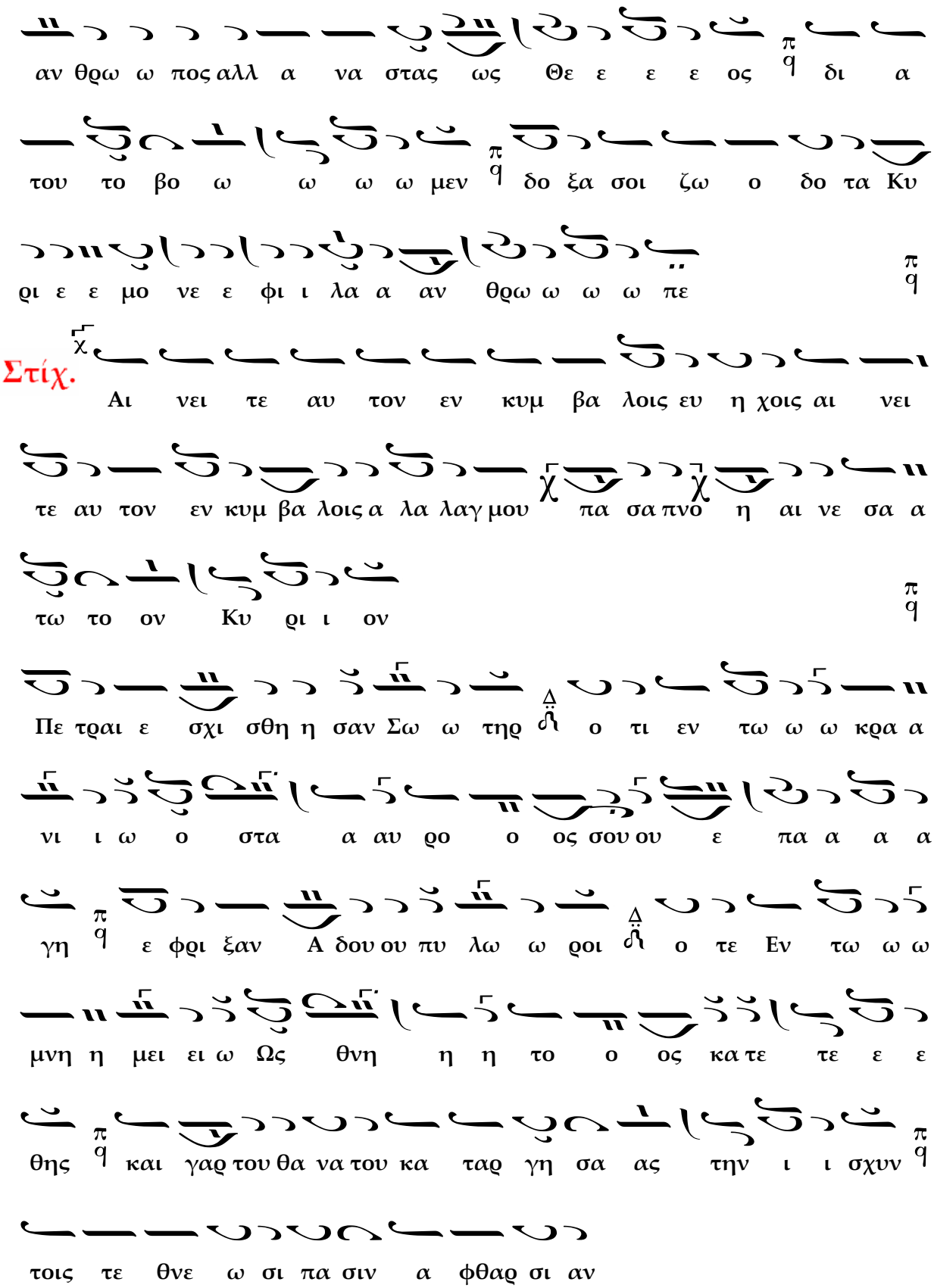
Στιχηρά Ἦχος Πα

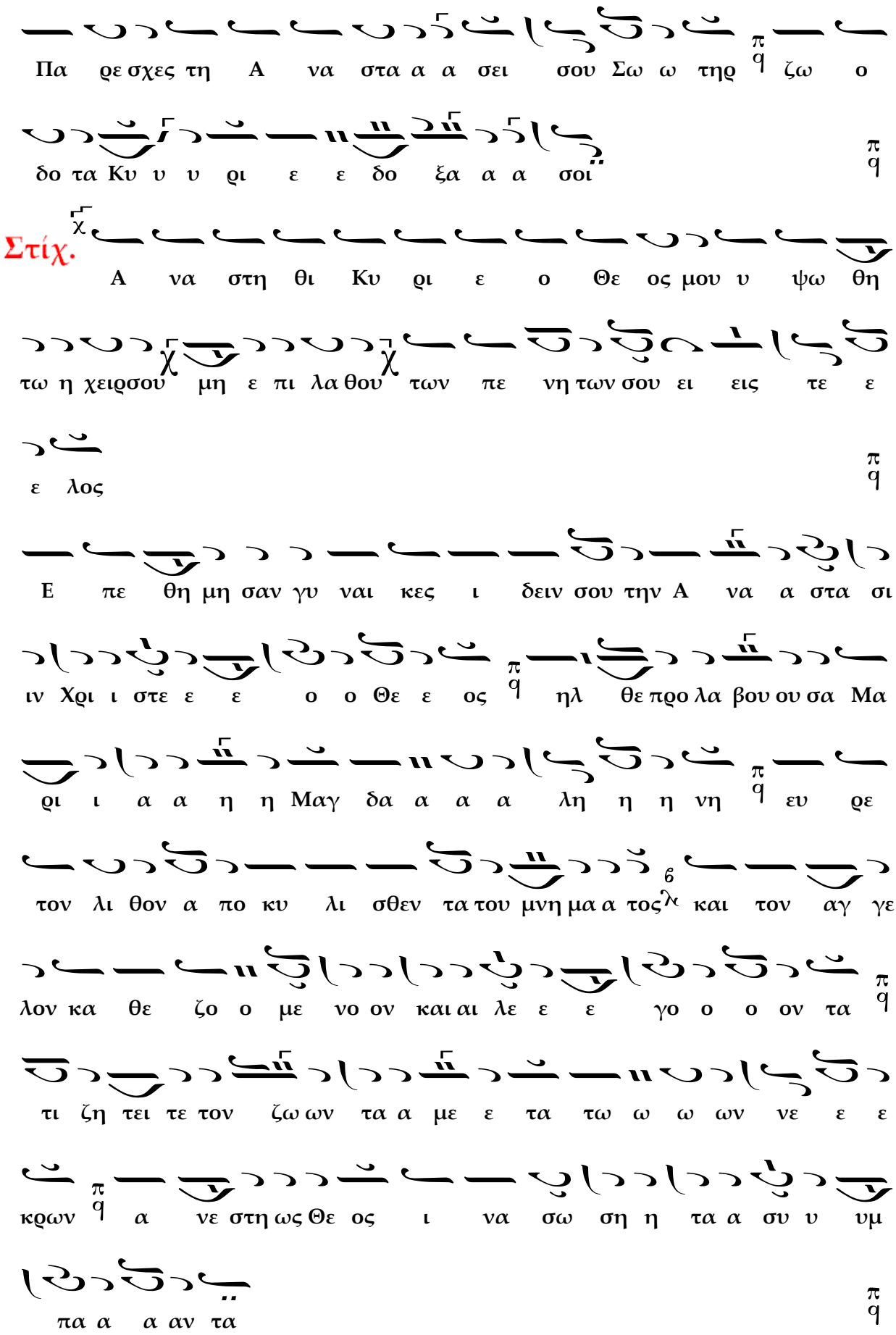

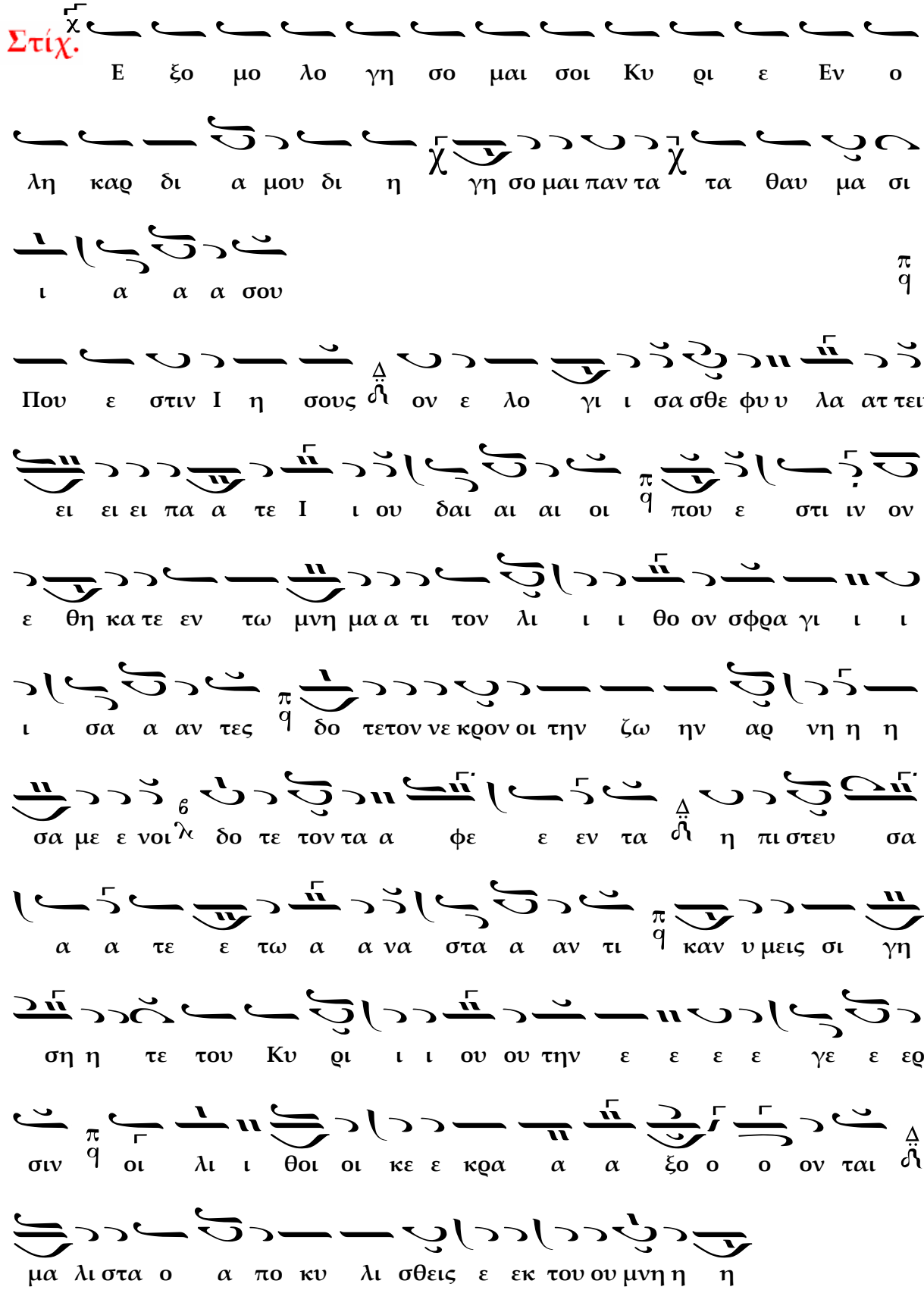

Κυ ρι ι ε δο ξα ζω με εν σου την Α α να στα α α σιν
Στίχ.
Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του αι
νει ται αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ω
ως α αυ του
Εν τω σταυ ρω σου Χρι ι στε της αρ χαι ας κα τα α ρας η η
λευ θε ε ε ρω ω ω σας η η μας και εν τω θα να τω
σου τον την φυ σιν η μων τυ ραν νη σα αν τα δι α α βο ο λο ον
κα τη η η ηρ γη η η σας εν δε τη ε γερ σει ει σου
χα ρας τα παν τα α ε ε πλη η η ρω ω ω ω σας δι ο
βο ω μεν σοι ο Α να στας εκ των νε κρω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο
ο ξα α α α σοι
Στίχ.
Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ
υ υ

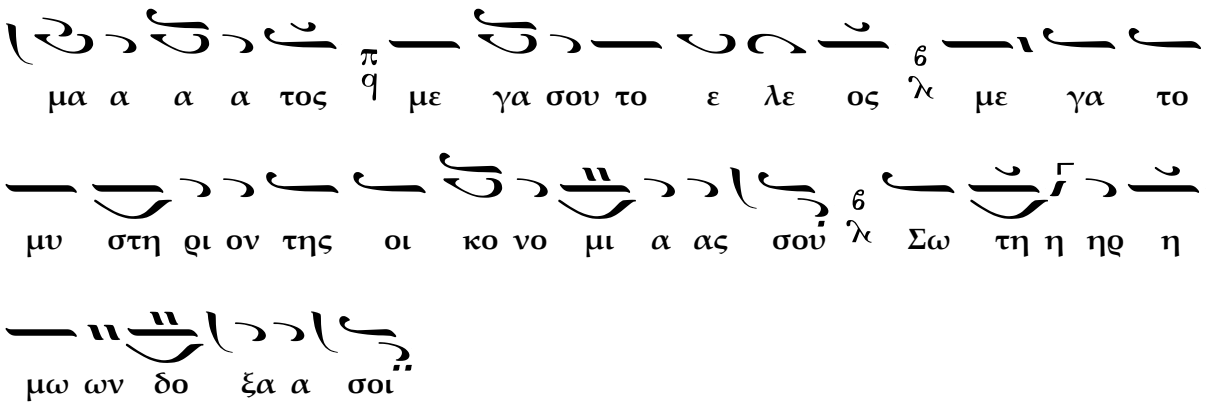

νοις α αυ του
Τω σω ω στα αυ ρω Χρι ι στε Σω ω τηρ ο δη γη σον η
μας ε πι ι ι τη ην α λη η θει α α αν σου και ρυ σαι η
μα α α ας τω ων Πα α γι δω ων του ε εχ θρου ο α
να στας εκ των νε κρων α να α στη η σο ον η η μας πε σο
ο ο ον τα ας τη α α μαρ τι ι ι ι α εκ τει
νας τη χει ρα σου φι λαν θρω πε Κυ ρι ι ε λε τη πρε σβει ει α
τω ων α α γι ω ων σου
Στίχ. Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει τε
αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι ι θα α α ρα
Των πα τρι κων σου ου κο ο ολ πων μη χω ρι σθεις μο νο γε νες λο
γε του Θε ε ου δη ηλ θες ε πι γη ης

δι ι ι α α φι λα αν θρω πι ι ι ι αν αν θρω
πος γε νο με νος α α τρε ε ε πτως και σταυ ρον και θα
να τον υ πε μει ει νας σα αρ κι ο α πα θης τη η θε ε ο
ο ο τη η η η τι α να στα ας δε ε εκ νε ε
κρων α θα να σι αν πα ρε ε σχες τω ω ω γε ε νει των
αν θρω ω ω ω πων ω ως μο ο νος Πα αν το ο δυ υ υ
να α α α ,μος
Στίχ.
Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι νει
τε αυ τον εν χορ δαι αις και ο ορ γα α α νω
Θα να τον κα τε δε ξω σα αρ κι η μιν α θα να α σι
ι ι αν πραγμα α τευ σα α α με νος Σω ω τηρ και εν τα
φω ω κη η σας ι να η μας του Α δου ε λευ θε ε ρω ω ω
σης συ να να στη σης ε α αυ τω πα θωνμεν ως
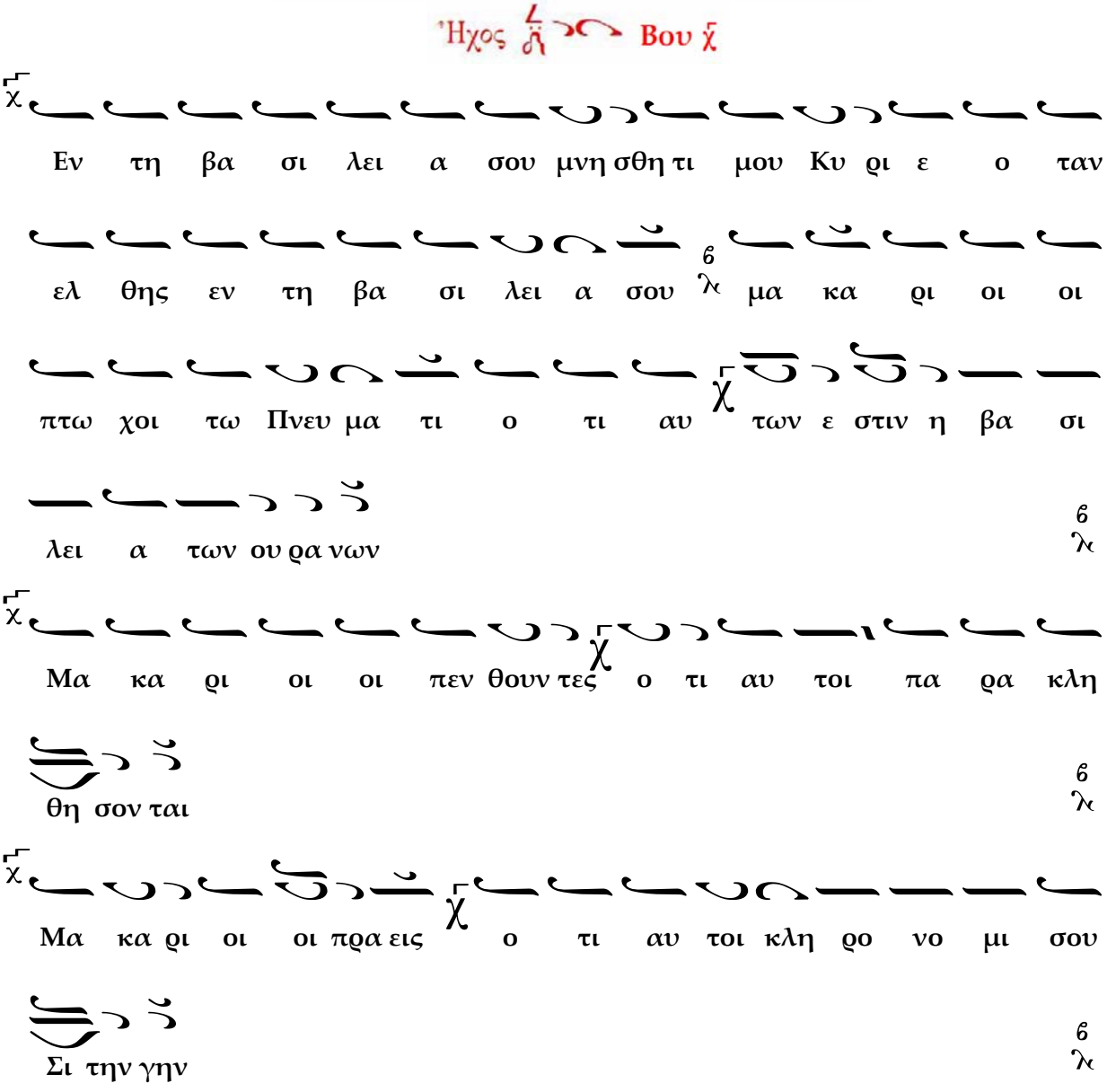

αν θρω ω πος αλλ α να στας ως Θε ε ε ε ος δι α
του το βο ω ω ω ω μεν δο ξα σοι ζω ο δο τα Κυ
ρι ε ε μο νε ε φι ι λα α αν θρω ω ω ω πε
Στίχ.
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι νει
τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε σα α
τω το ον Κυ ρι ι ον
Πε τραι ε σχι σθη η σαν Σω ω τηρ ι ο τι εν τω ω ω κρα α
νι ι ω ο στα α αυ ρο ο ος σου ου ε πα α α α
γη ε φρι ξαν Α δου ου πυ λω ω ροι ι ο τε Εν τω ω ω
μνη η μει ει ω Ως θνη η η το ο ος κα τε τε ε ε
θης και γαρ του θα να του κα ταρ γη σα ας την ι ι σχυν
τοις τε θνε ω σι πα σιν α φθαρ σι αν

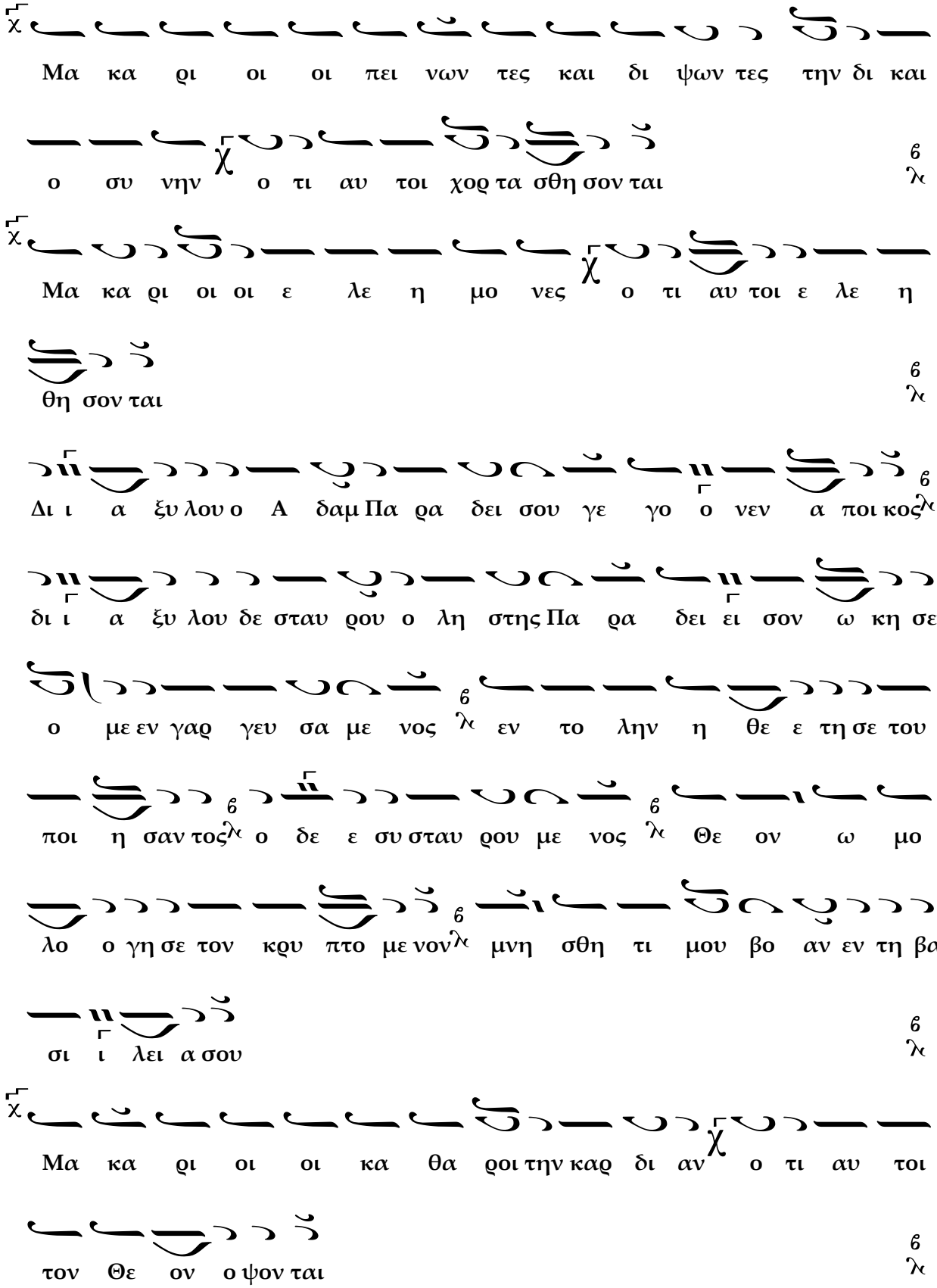

Πα ρε σχες τη Α να στα α α σει σου Σω ω τηρ ζω ο
δο τα Κυ υ υ ρι ε ε δο ξα α α σοι
Στίχ. Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω θη
τω η χειρσου μη ε πι λα θου των πε νη των σου ει εις τε ε
ε λος
Ε πε θη μη σαν γυ ναι κες ι δειν σου την Α να α στα σι
ιν Χρι ι στε ε ε ο ο Θε ε ος ηλ θε προ λα βου ου σα Μα
ρι ι α α η η Μαγ δα α α α λη η η νη ευ ρε
τον λι θον α πο κυ λι σθεν τα του μνη μα α τος και τον αγ γε
λον κα θε ζο ο με νο ον και αι λε ε γο ο ον τα
τι ζη τει τε τον ζω ων τα α με ε τα τω ω ω ων νε ε ε
κρων α νε στη ως Θε ος ι να σω ση η τα α συ υ υμ
πα α α αν τα

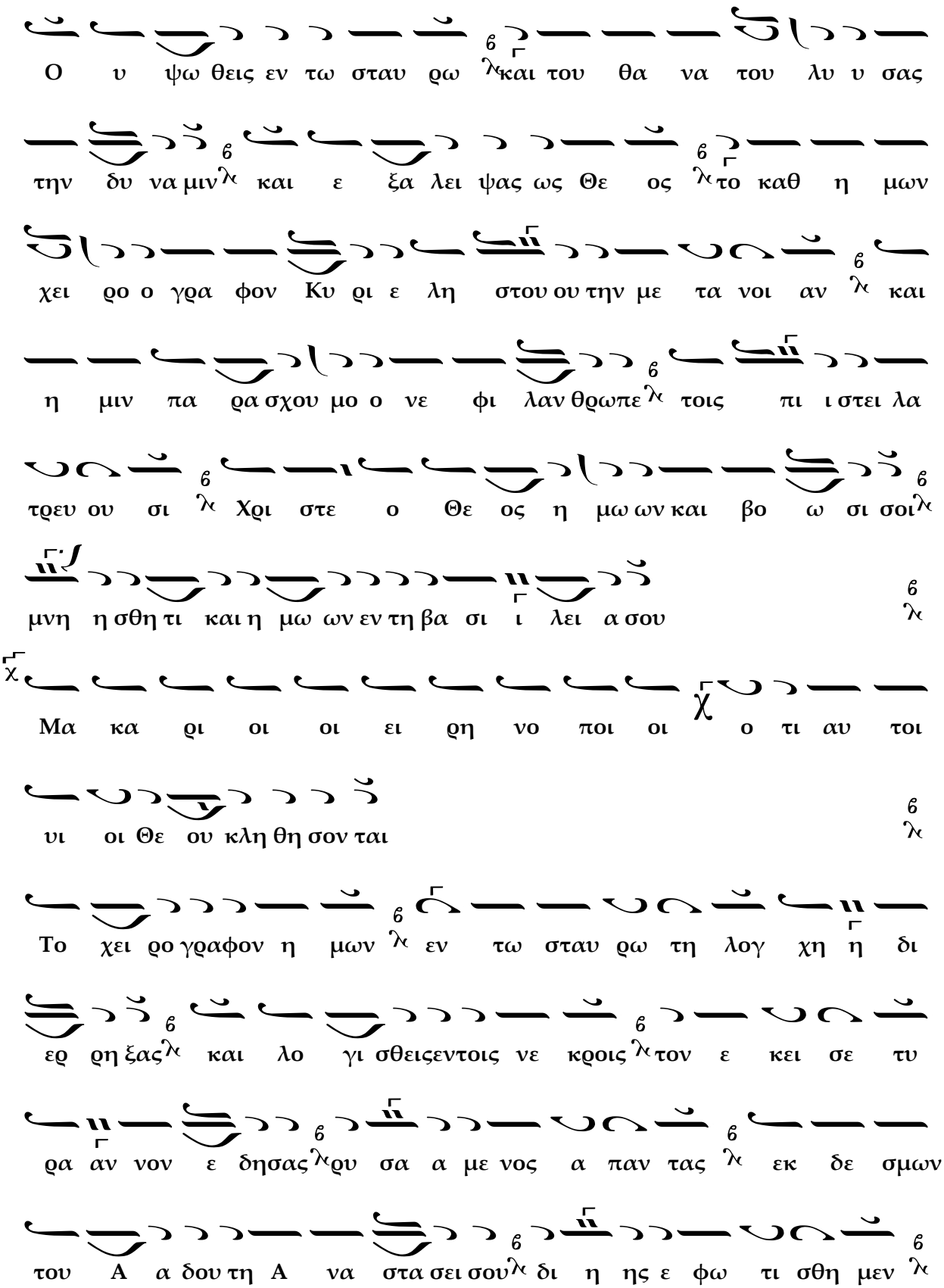

Στίχ.
Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε Εν ο
λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα θαυ μα σι
ι α α α σου
Που ε στιν Ι η σους ον ε λο γι ι σα σθε φυ υ λα ατ τειν
ει ει ει πα α τε Ι ι ου δαι αι αι οι που ε στι ιν ον
ε θη κα τε εν τω μνη μα α τι τον λι ι ι θο ον σφρα γι ι ι
ι σα α αν τες δο τετον νε κρον οι την ζω ην αρ νη η η
σα με ε νοι δο τε τον τα α φε ε εν τα η πι στευ σα
α α τε ε τω α α να στα α αν τι καν υ μεις σι γη
ση η τε του Κυ ρι ι ι ου ου την ε ε ε ε γε ε ερ
σιν οι λι ι θοι οι κε ε κρα α α ξο ο ο ον ται
μα λι στα ο α πο κυ λι σθεις ε εκ του ου μνη η η

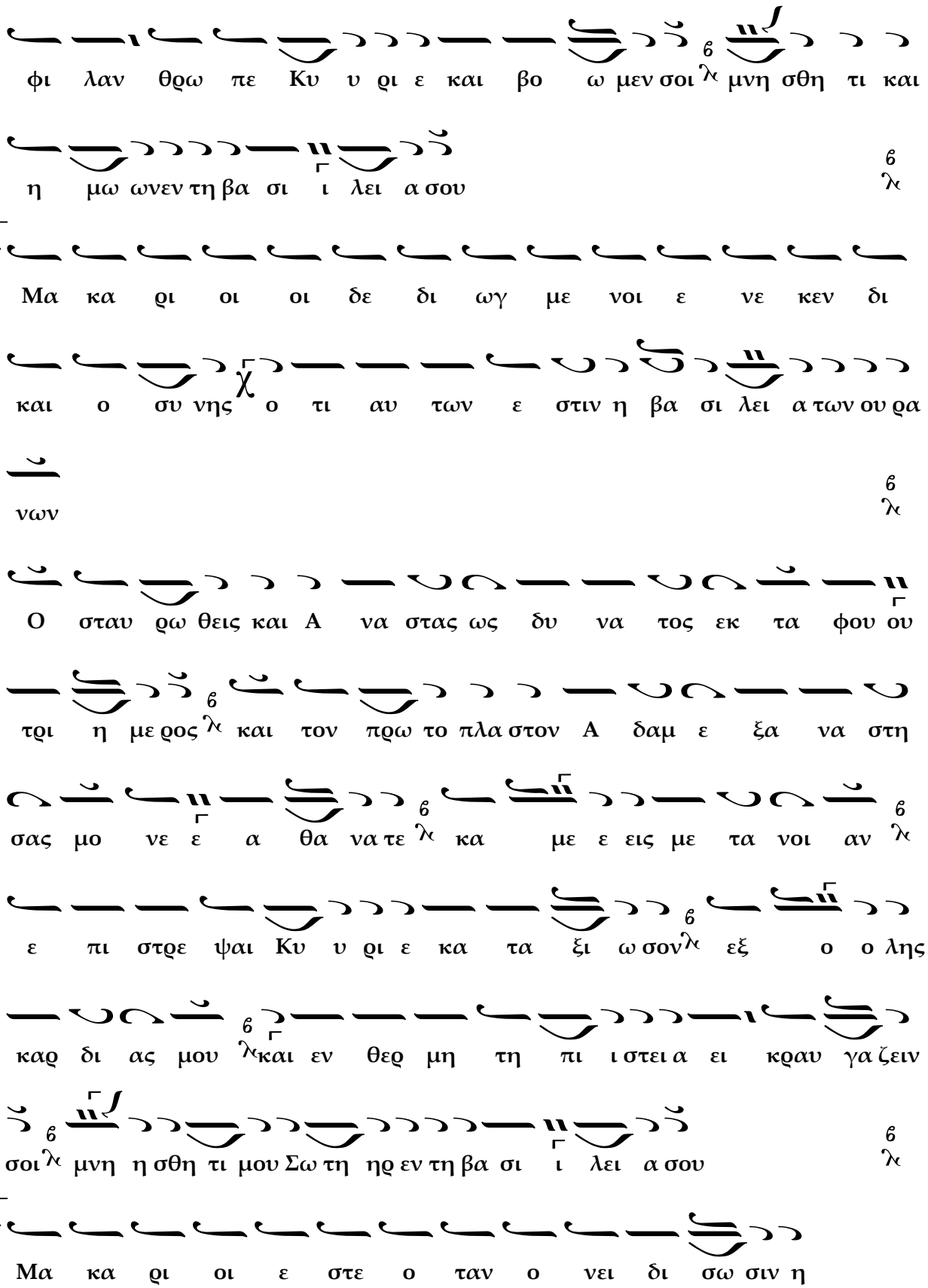

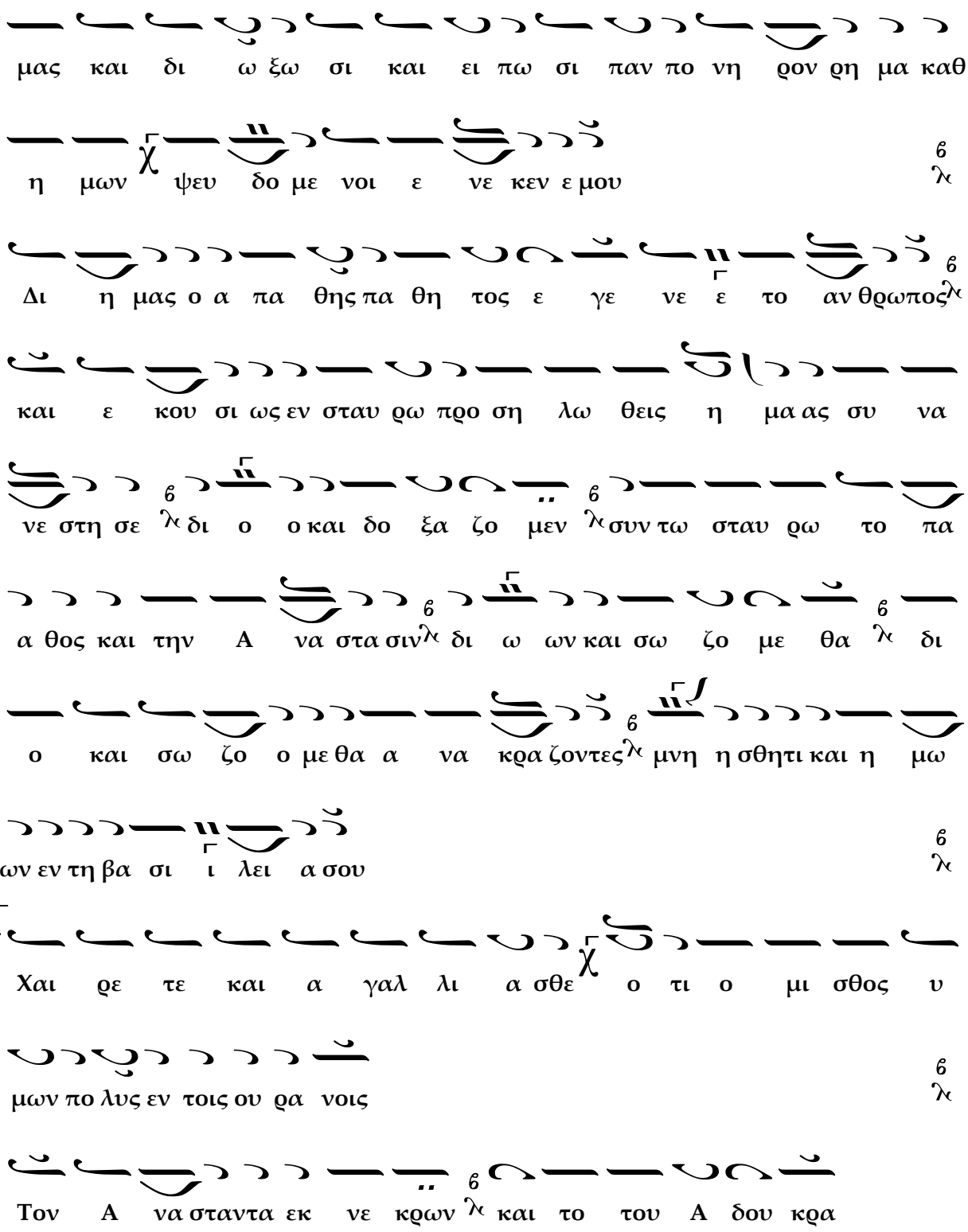
Οἱ μακαρισμοί· μέλος τῶν ἐξηγητῶν

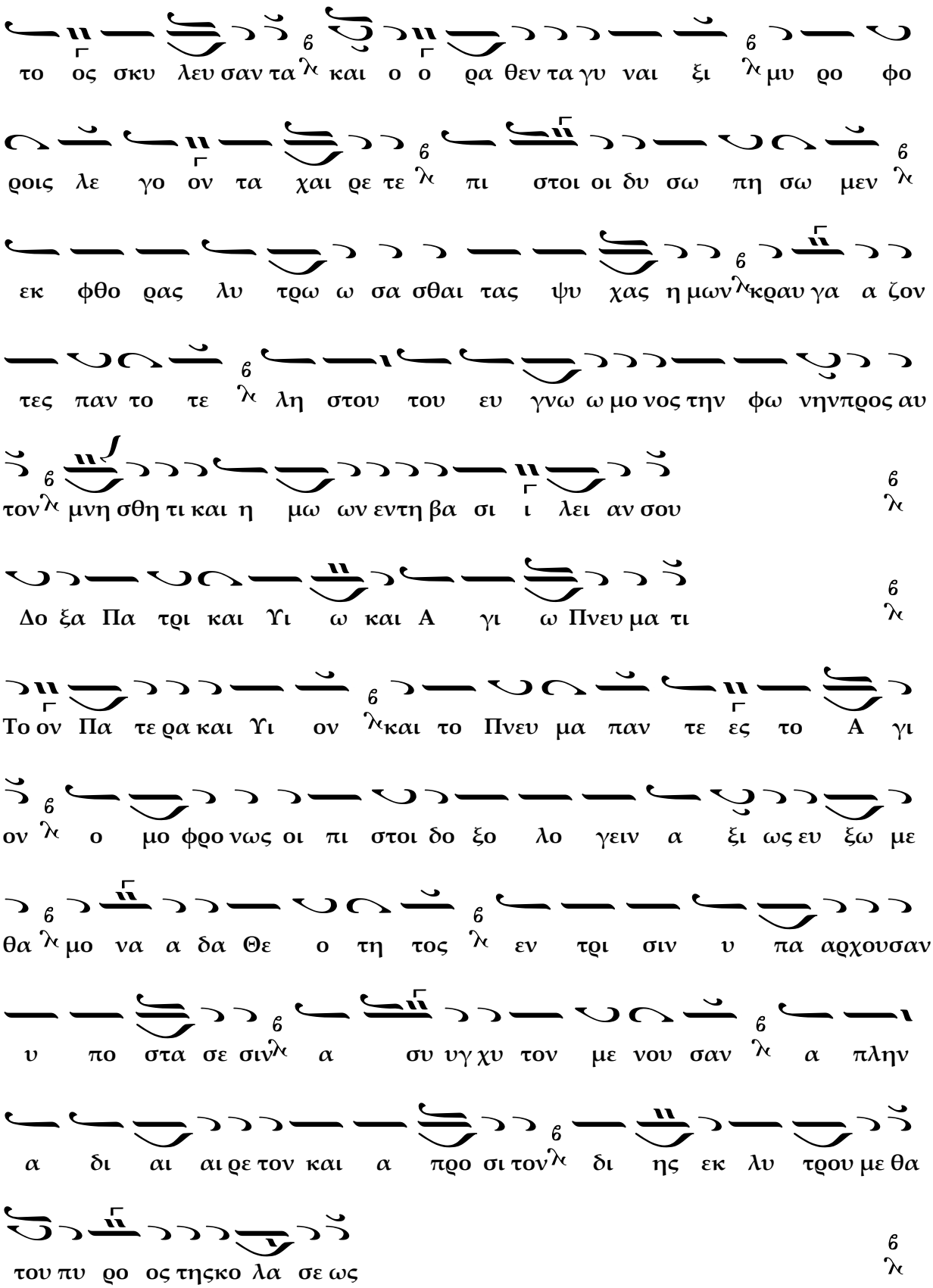

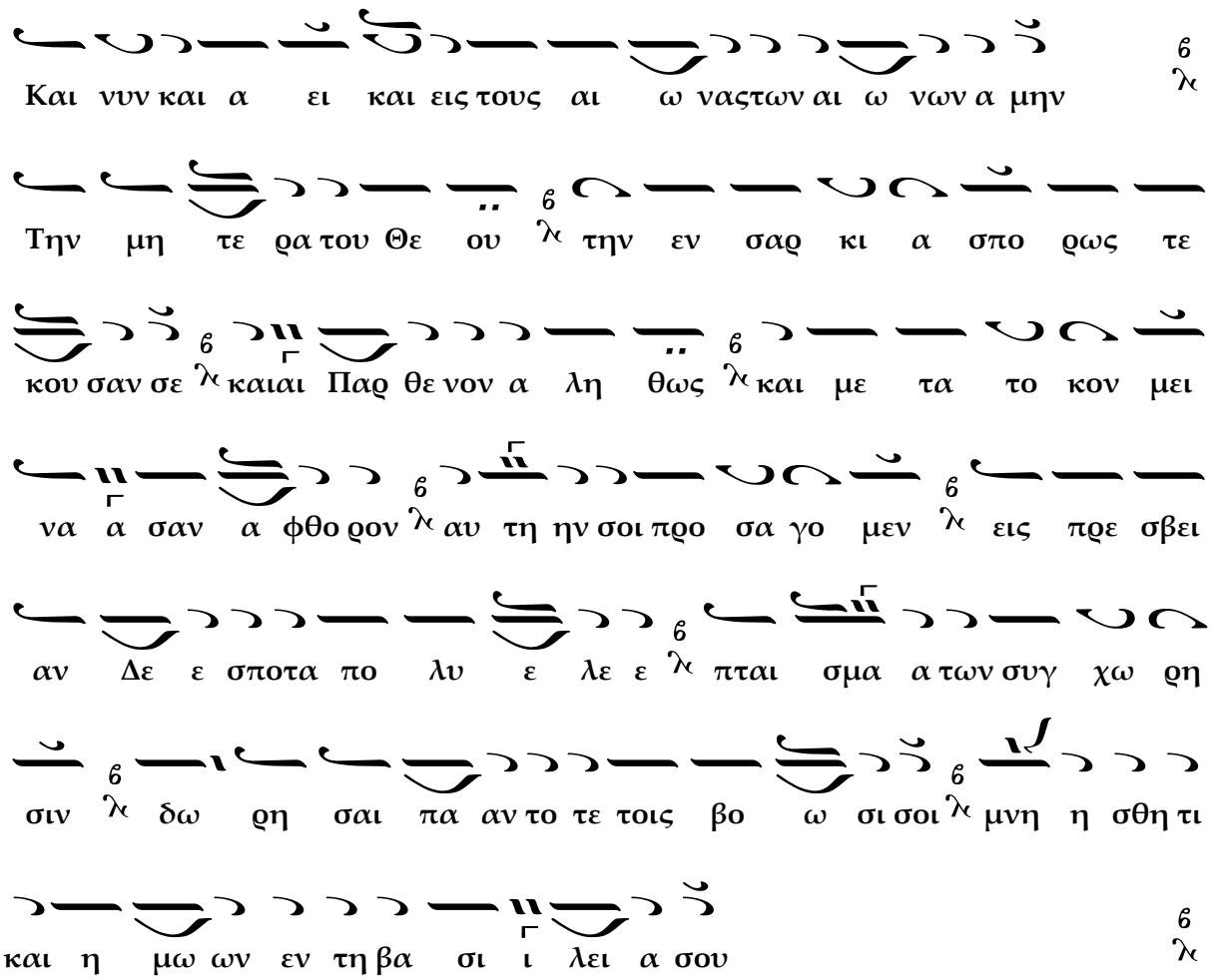

Μα κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες την δι και
ο συ νην ο τι αυ τοι χορ τα σθη σον ται
Μα κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι αυ τοι ε λε η
θη σον ται
Δι ι α ξυ λου ο Α δαμ Πα ρα δει σου γε γο ο νεν α ποι κος
δι ι α ξυ λου δε σταυ ρου ο λη στης Πα ρα δει ει σον ω κη σεν
ο με εν γαρ γευ σα με νος εν το λην η θε ε τη σε του
ποι η σαν τος ο δε ε συ σταυ ρου με νος Θε ον ω μο
λο ο γη σε τον κρυ πτο με νον μνη σθη τι μου βο αν εν τη βα
σι ι λει α σου
Μα κα ρι οι οι κα θα ροι την καρ δι αν ο τι αυ τοι
τον Θε ον ο ψον ται

Ο υ ψω θεις εν τω σταυ ρω και του θα να του λυ υ σας
την δυ να μιν και ε ξα λει ψας ως Θε ος το καθ η μων
χει ρο ο γρα φον Κυ ρι ε λη στου ου την με τα νοι αν και
η μιν πα ρα σχου μο ο νε φι λαν θρωπε τοις πι ι στει λα
τρευ ου σι Χρι στε ο Θε ος η μω ων και βο ω σι σοι
μνη η σθη τι και η μω ων εν τη βα σι ι λει α σου
Μα κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι αυ τοι
υι οι Θε ου κλη θη σον ται
Το χει ρο γραφον η μων εν τω σταυ ρω τη λογ χη η δι
ερ ρη ξας και λο γι σθειςεντοις νε κροις τον ε κει σε τυ
ρα αν νον ε δησας ρυ σα α με νος α παν τας εκ δε σμων
του Α α δου τη Α να στα σει σου δι η ης ε φω τι σθη μεν

φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε και βο ω μεν σοι μνη σθη τι και
η μω ωνεν τη βα σι ι λει α σου
Μα κα ρι οι οι δε δι ωγ με νοι ε νε κεν δι
και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η βα σι λει α των ου ρα
νων
Ο σταυ ρω θεις και Α να στας ως δυ να τος εκ τα φου ου
τρι η με ρος και τον πρω το πλα στον Α δαμ ε ξα να στη
σας μο νε ε α θα να τε κα με ε εις με τα νοι αν
ε πι στρε ψαι Κυ υ ρι ε κα τα ξι ω σον εξ ο ο λης
καρ δι ας μου και εν θερ μη τη πι ι στει α ει κραυ γα ζειν
σοι μνη η σθη τι μου Σω τη ηρ εν τη βα σι ι λει α σου
Μα κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω σιν η

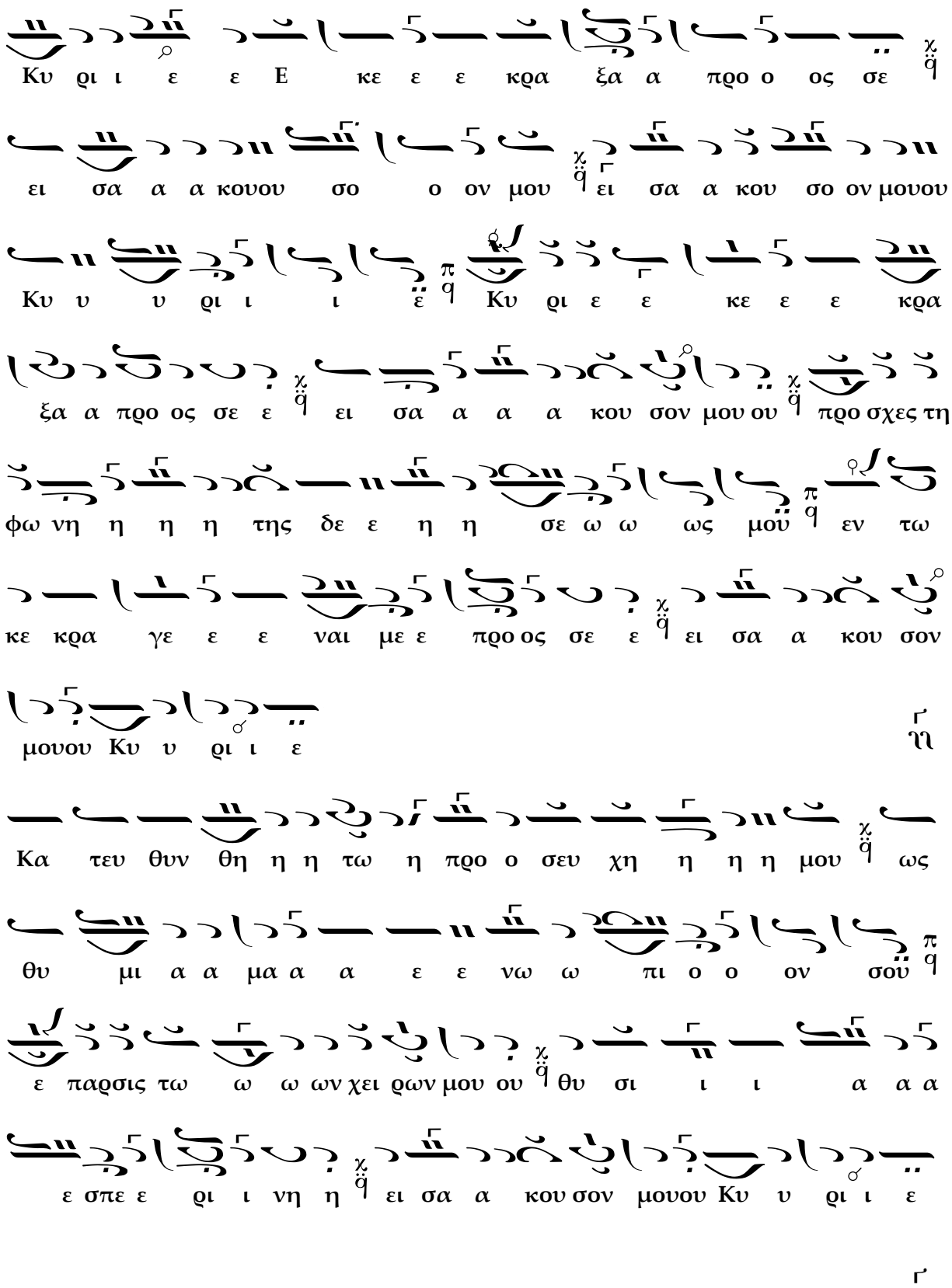

μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν πο νη ρον ρη μα καθ
η μων ψευ δο με νοι ε νε κεν ε μου
Δι η μας ο α πα θης πα θη τος ε γε νε ε το αν θρωπος
και ε κου σι ως εν σταυ ρω προ ση λω θεις η μα ας συ να
νε στη σε δι ο ο και δο ξα ζο μεν συν τω σταυ ρω το πα
α θος και την Α να στα σιν δι ω ων και σω ζο με θα δι
ο και σω ζο ο με θα α να κρα ζοντες μνη η σθητι και η μω
ων εν τη βα σι ι λει α σου
Χαι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο μι σθος υ
μων πο λυς εν τοις ου ρα νοις
Τον Α να σταντα εκ νε κρων και το του Α δου κρα

το ος σκυ λευ σαν τα και ο ο ρα θεν τα γυ ναι ξι μυ ρο φο
ροις λε γο ον τα χαι ρε τε πι στοι οι δυ σω πη σω μεν
εκ φθο ρας λυ τρω ω σα σθαι τας ψυ χας η μων κραυ γα α ζον
τες παν το τε λη στου του ευ γνω ω μο νος την φω νηνπρος αυ
τον μνη σθη τι και η μω ων εντη βα σι ι λει αν σου
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Το ον Πα τε ρα και Υι ον και το Πνευ μα παν τε ες το Α γι
ον ο μο φρο νως οι πι στοι δο ξο λο γειν α ξι ως ευ ξω με
θα μο να α δα Θε ο τη τος εν τρι σιν υ πα αρχουσαν
υ πο στα σε σιν α συ υγ χυ τον με νου σαν α πλην
α δι αι αι ρε τον και α προ σι τον δι ης εκ λυ τρου με θα
του πυ ρο ος τησκο λα σε ως

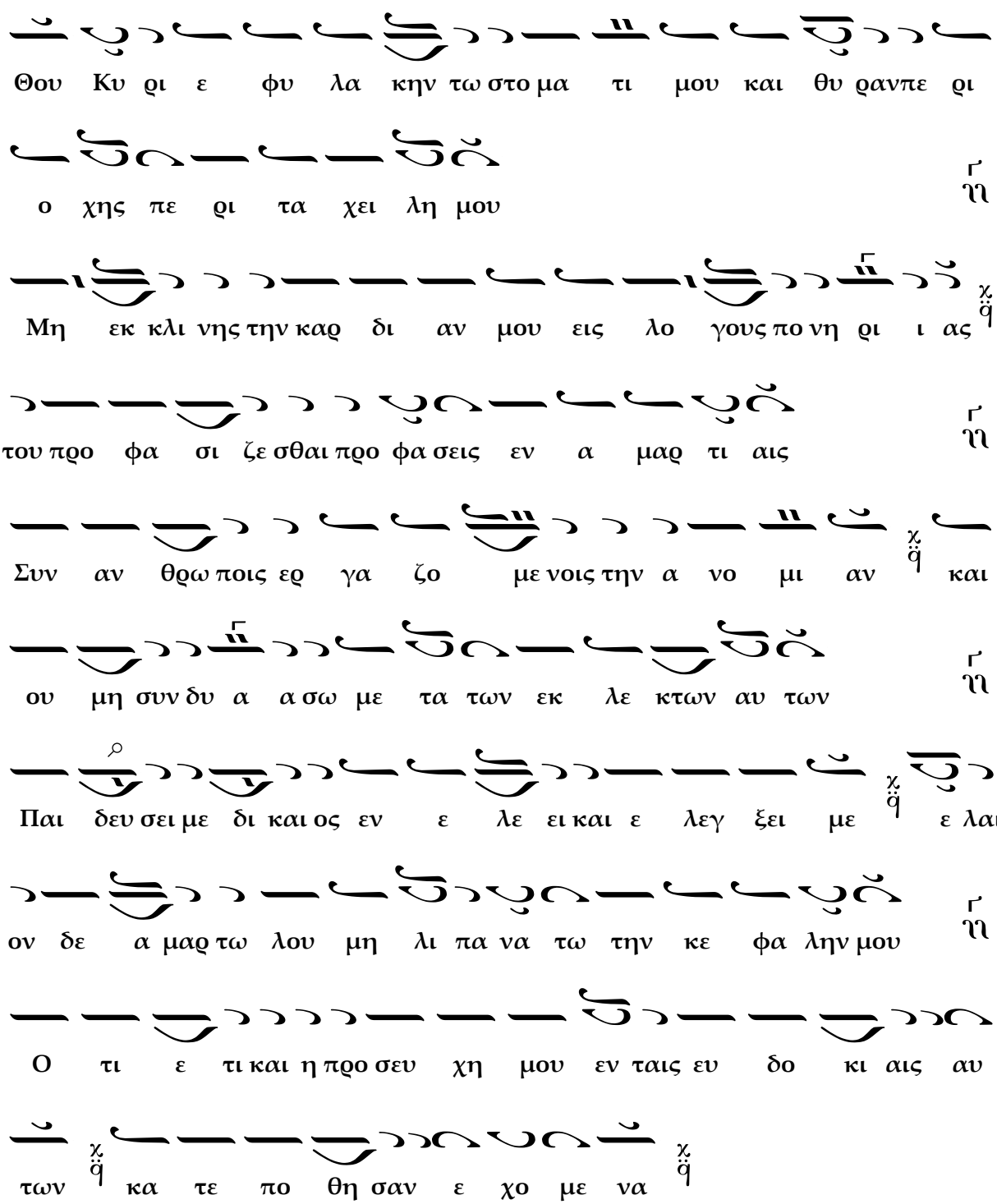

Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω νων α μην
Την μη τε ρα του Θε ου την εν σαρ κι α σπο ρως τε
κου σαν σε καιαι Παρ θε νον α λη θως και με τα το κον μει
να α σαν α φθο ρον αυ τη ην σοι προ σα γο μεν εις πρε σβει
αν Δε ε σποτα πο λυ ε λε ε πταιι σμα α των συγ χω ρη
σιν δω ρη σαι πα αν το τε τοις βο ω σι σοι μνη η σθη τι
και η μω ων εν τη βα σι ι λει α σου

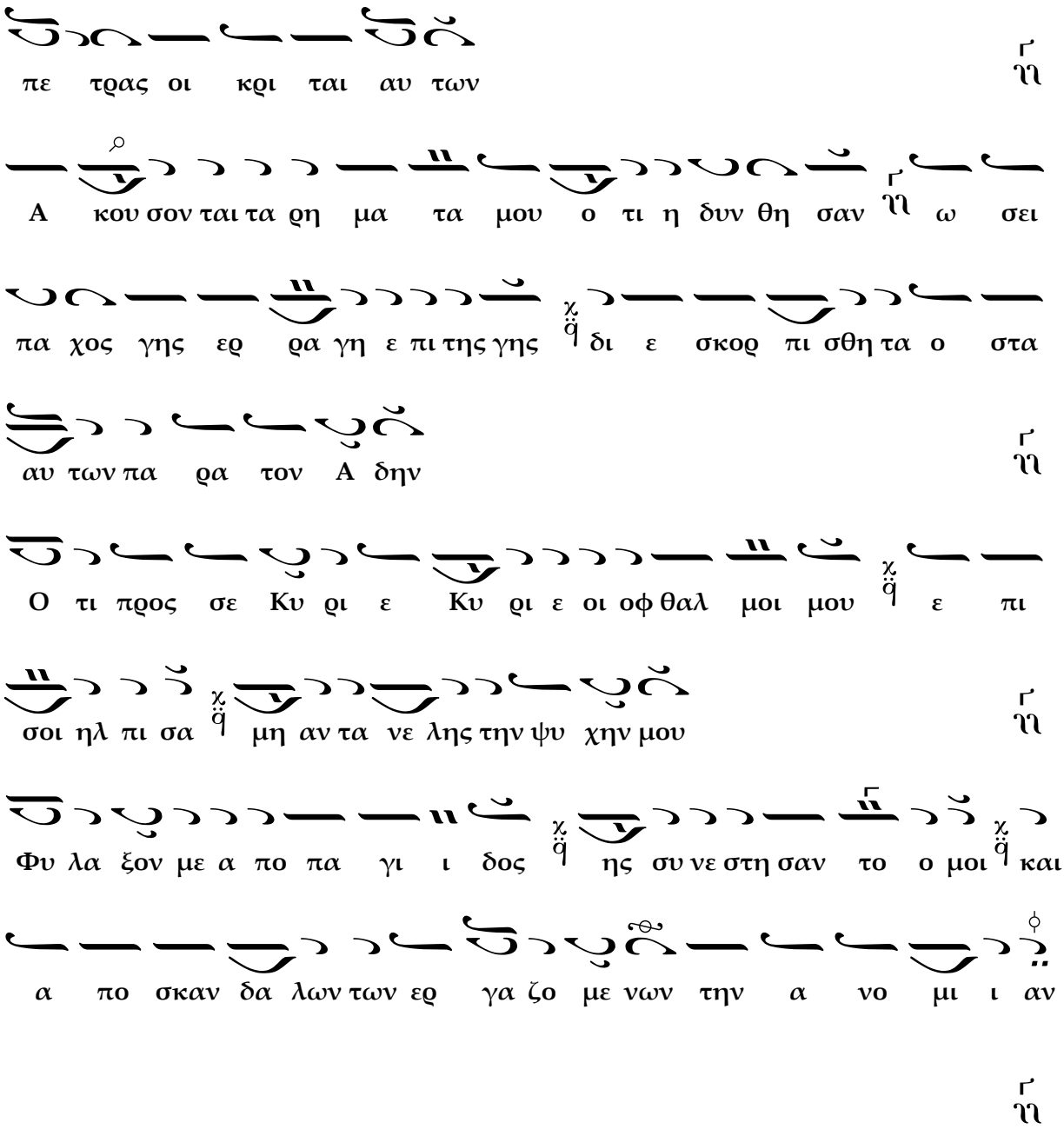
Ἦχος ᾱ Γα

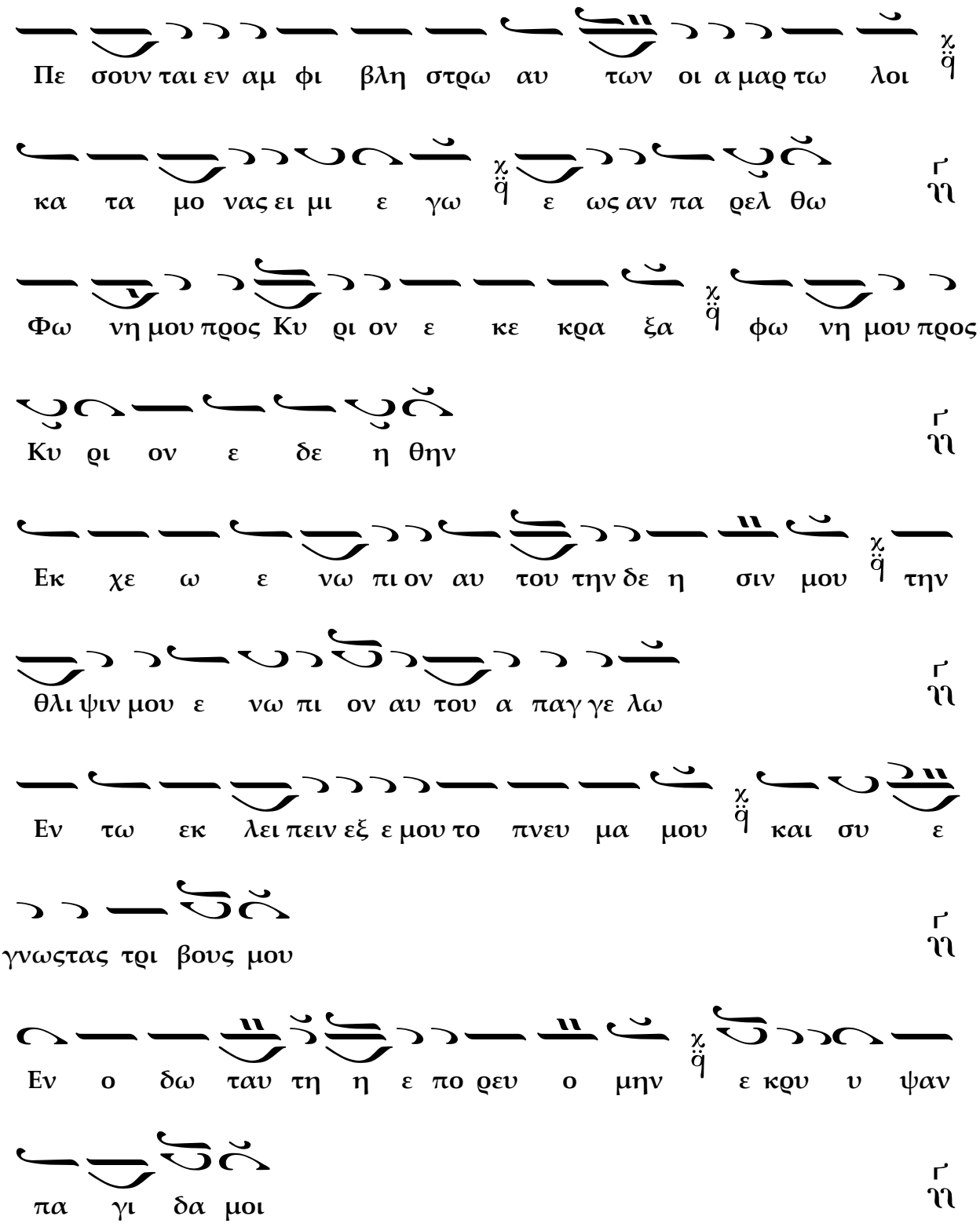
Ἦχος πλ. Γα

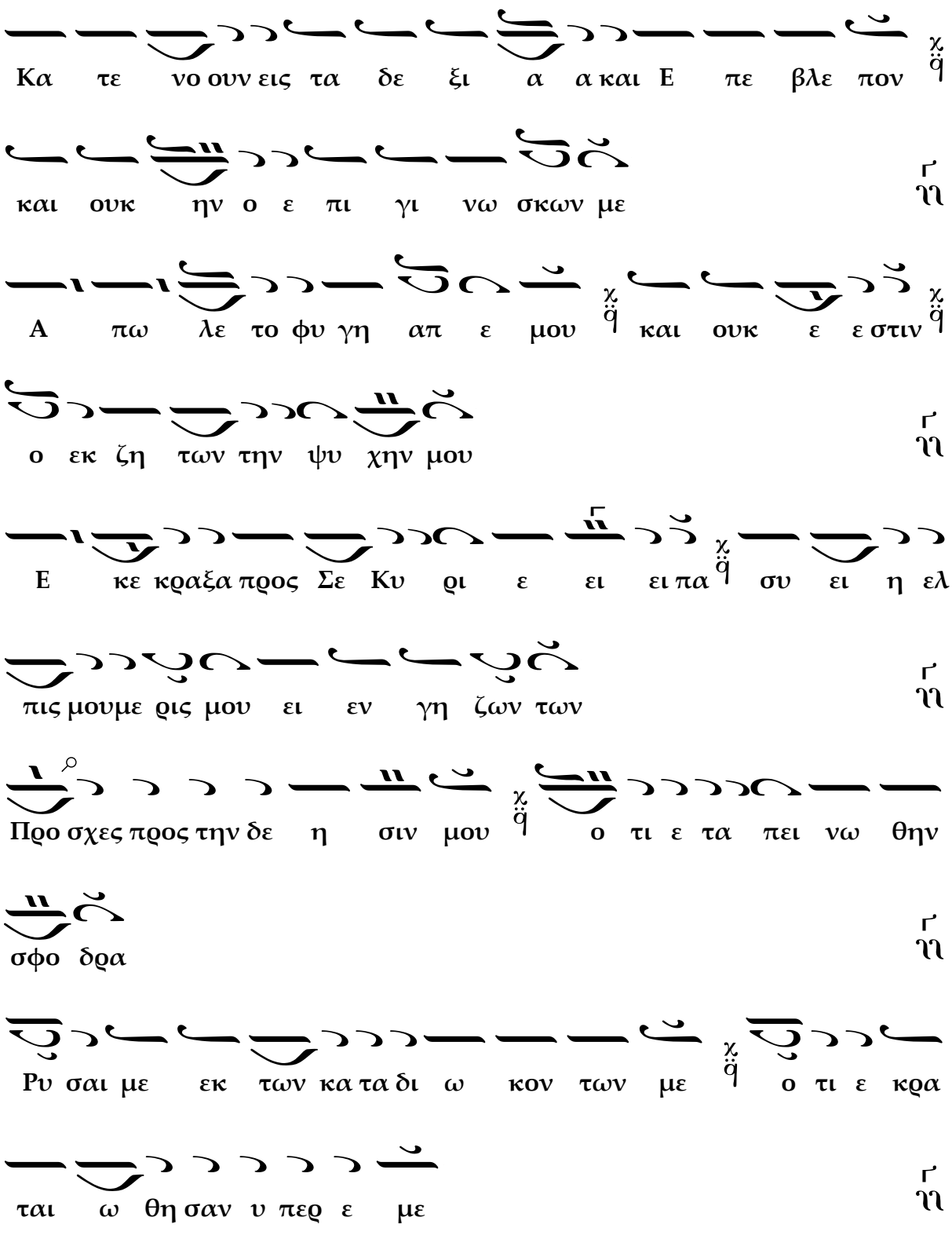

Κυ ρι ι ε ε Ε κε ε ε κρα ξα α προ ο ος σε
ει σα α α κουου σο ο ον μου ει σα α κου σο ον μουου
Κυ υ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα
ξα α προ ος σε ε ει σα α α α κου σον μου ου προ σχες τη
φω νη η η η της δε ε η η σε ω ω ως μου εν τω
κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ος σε ε ει σα α κου σον
μουου Κυ υ ρι ι ε
Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο σευ χη η η η μου ως
θυ μι α α μα α α ε ε νω ω πι ο ο ον σου
ε παρσις τω ω ω ων χει ρων μου ου θυ σι ι ι α α α
ε σπε ε ρι ι νη η ει σα α κου σον μουου Κυ υ ρι ι ε

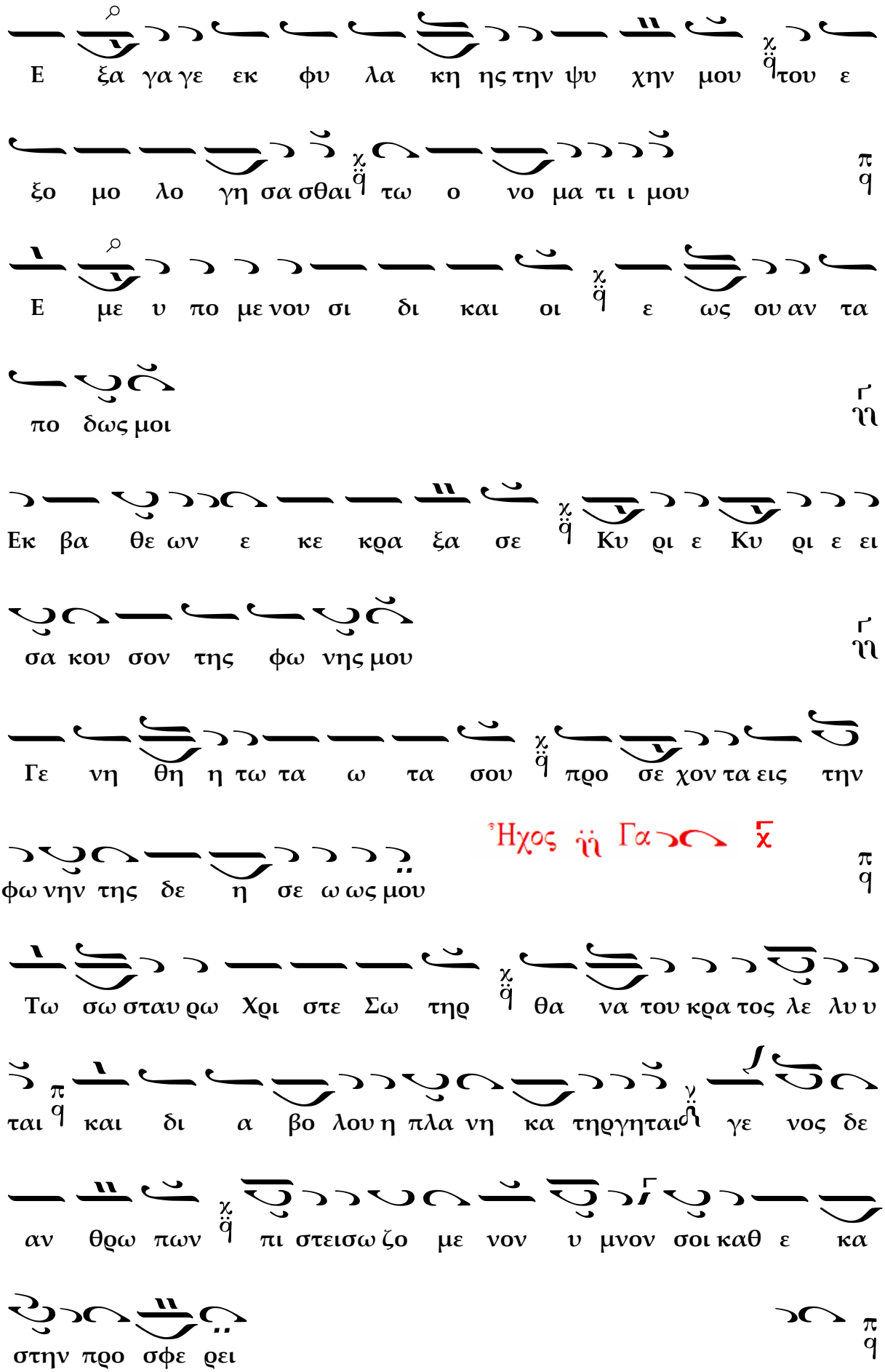
Ἡ στιχολογία. Ἦχος δ Γα

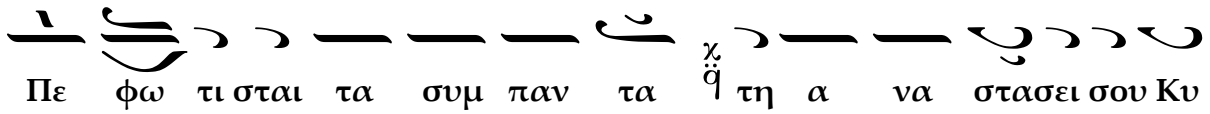

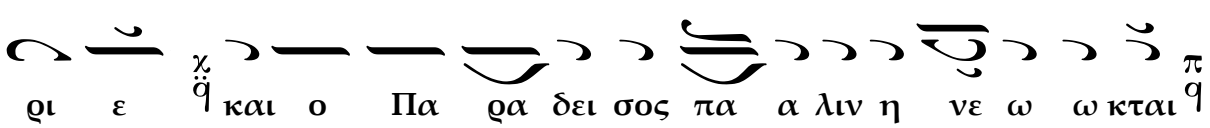

πε τρας οι κρι ται αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη σαν ω σει
πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα
αυ των πα ρα τον Α δην
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφ θαλ μοι μου ε πι
σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου
Φυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν το ο μοι και
α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο μι ι αν

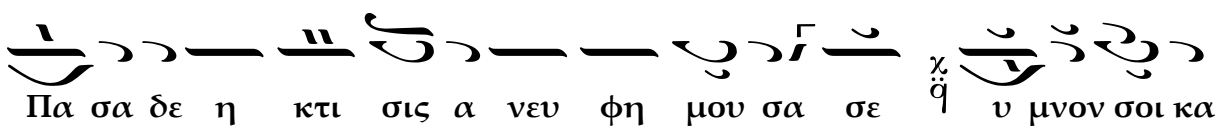

Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω λοι
κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ θω
Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου προς
Κυ ρι ον ε δε η θην
Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
Εν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ ε
γνωστας τρι βους μου
Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ υ ψαν
πα γι δα μοι

Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α α και Ε πε βλε πον
και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν
ο εκ ζη των την ψυ χην μου
Ε κε κραξα προς Σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει η ελ
πις μουμε ρις μου ει εν γη ζων των
Προ σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει νω θην
σφο δρα
Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε κρα
ται ω θη σαν υ περ ε με

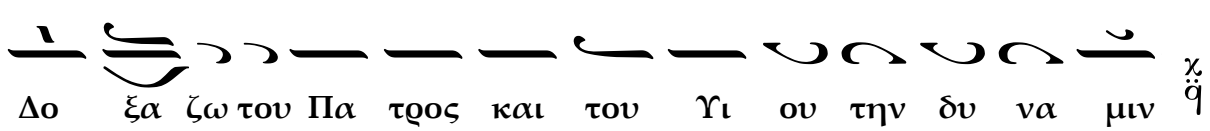

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κη ης την ψυ χην μου του ε
ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι μου
Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δως μοι
Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε ει
σα κου σον της φω νης μου
Γε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την
φω νην της δε η σε ω ως μου
Τω σω σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ θα να του κρα τος λε λυ υ
ται και δι α βο λου η πλα νη κα τηρ γηται γε νος δε
αν θρω πων πι στεισω ζο με νον υ μνον σοι καθ ε κα
στην προ σφε ρει

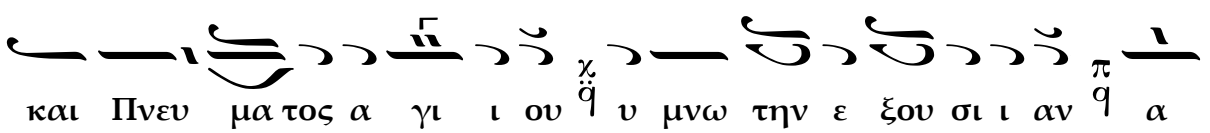

Πε φω τι σται τα συμ παν τα τη α να στασει σου Κυ

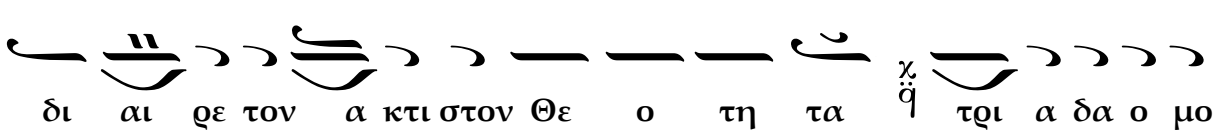

ρι ε και ο Πα ρα δει σος πα α λιν η νε ω ω κται

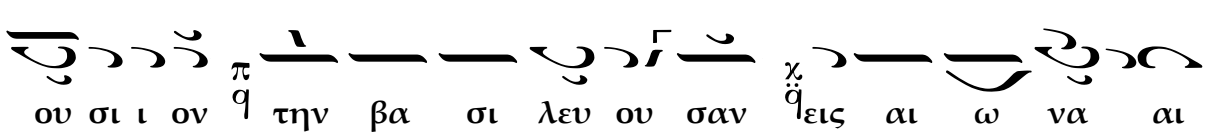

Πα σα δε η κτι σις α νευ φη μου σα σε υ μνον σοι κα

θε κα στην προ σφε ρει

Δο ξα ζω του Πα τρος και του Υι ου την δυ να μιν

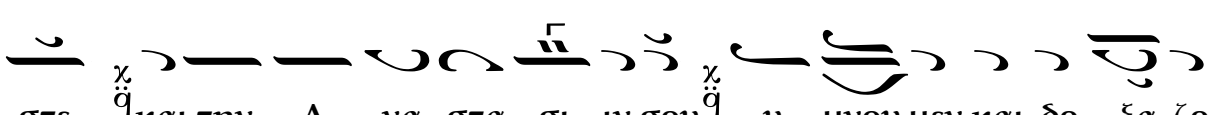

και Πνευ μα τος α γι ι ου υ μνω την ε ξου σι ι αν α

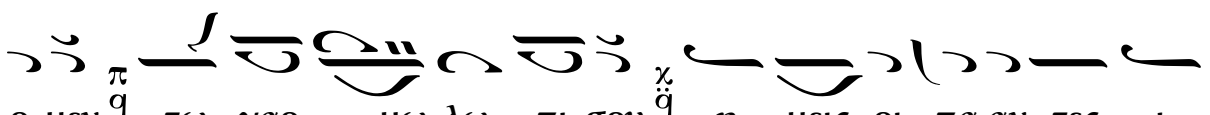

δι αι ρε τον α κτι στον Θε ο τη τα τρι α δα ο μο

ου σι ι ον την βα σι λευ ου σαν εις αι ω να αι

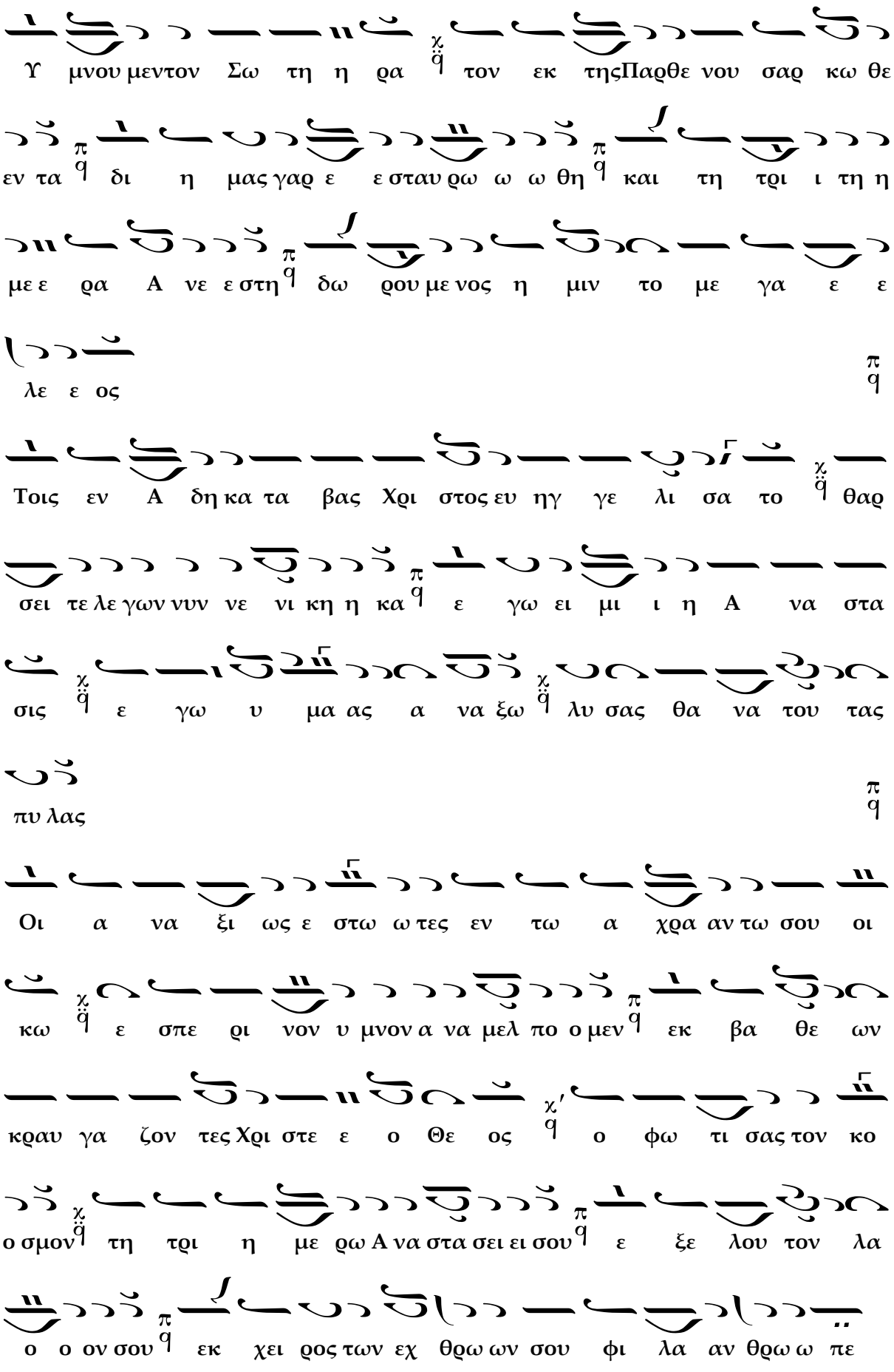

ω νος

Τον σταυ ρο ον σου τον τι μι ον Προ σκυ νου μεν Χρι

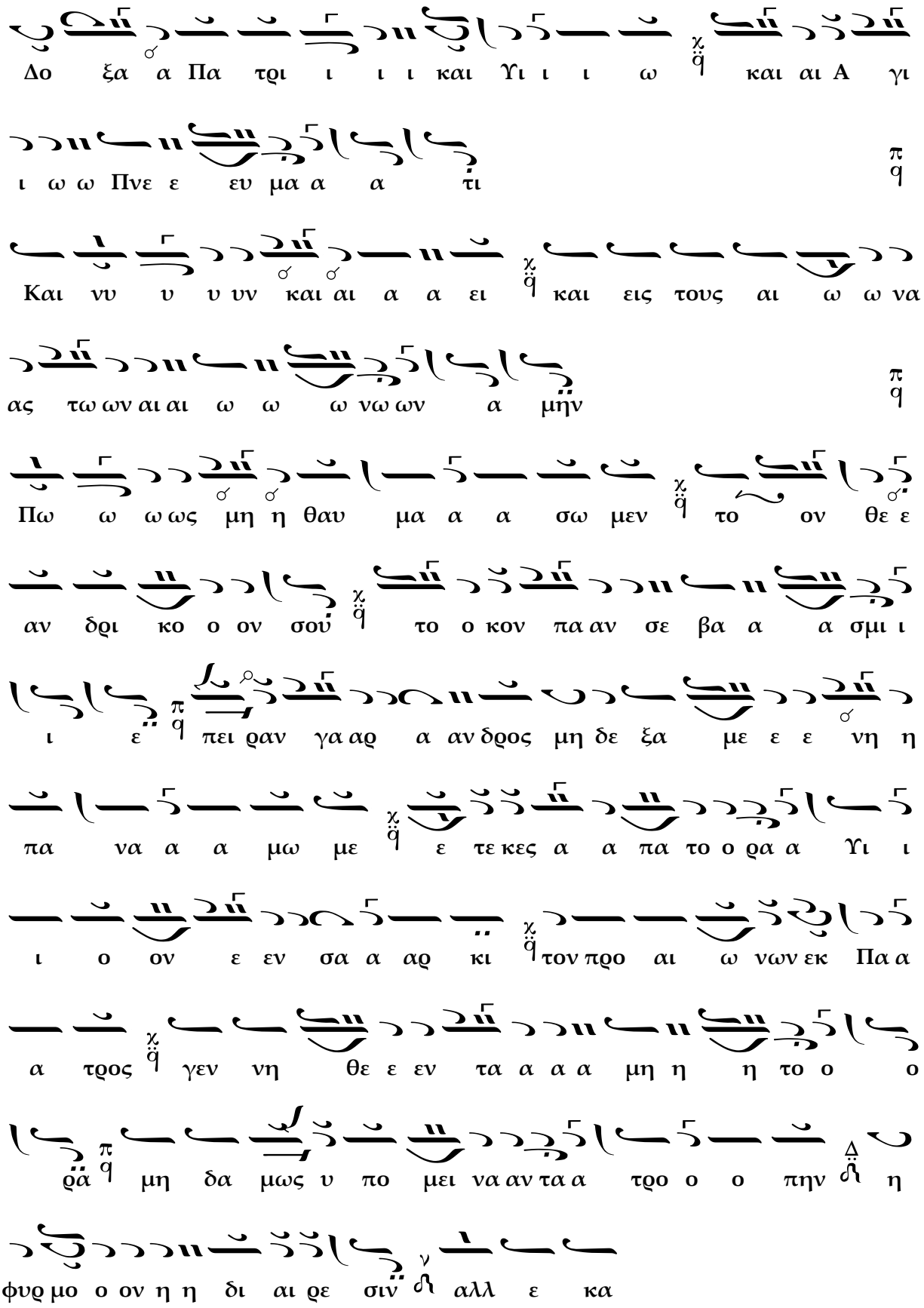

στε και την Α να στα σι ιν σου υ μνου μεν και δο ξα ζο

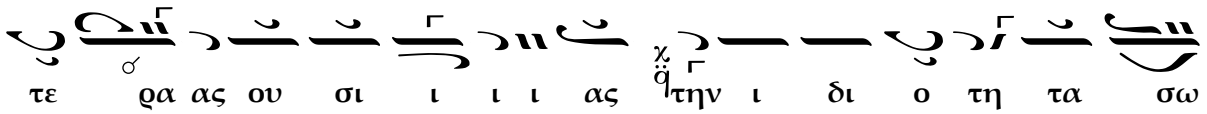

ο μεν τω γαρ μω λω πι σου η μεις οι πα αν τες ι

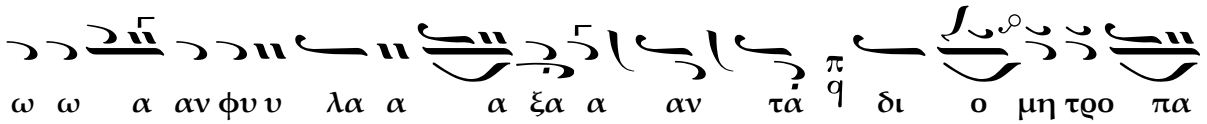

α α θη η μεν

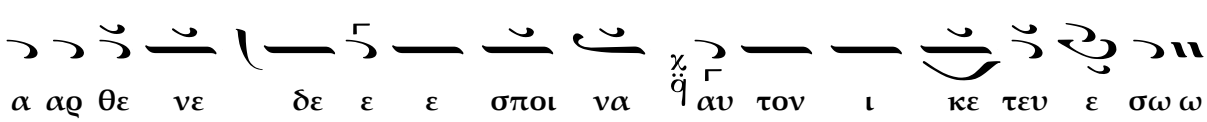

Υ μνου μεντον Σω τη η ρα τον εκ τηςΠαρθε νου σαρ κω θε
εν τα δι η μας γαρ ε ε σταυ ρω ω ω θη και τη τρι ι τη η
με ε ρα Α νε ε στη δω ρου με νος η μιν το με γα ε ε
λε ε ος
Τοις εν Α δη κα τα βας Χρι στος ευ ηγ γε λι σα το θαρ
σει τε λε γων νυν νε νι κη η κα ε γω ει μι ι η Α να στα
σις ε γω υ μα ας α να ξω λυ σας θα να του τας
πυ λας
Οι α να ξι ως ε στω ω τες εν τω α χρα αν τω σου οι
κω ε σπε ρι νον υ μνον α να μελ πο ο μεν εκ βα θε ων
κραυ γα ζον τες Χρι στε ε ο Θε ος ο φω τι σας τον κο
ο σμον τη τρι η με ρω Α να στα σει ει σου ε ξε λου τον λα
ο ο ον σου εκ χει ρος των εχ θρω ων σου φι λα αν θρω ω πε

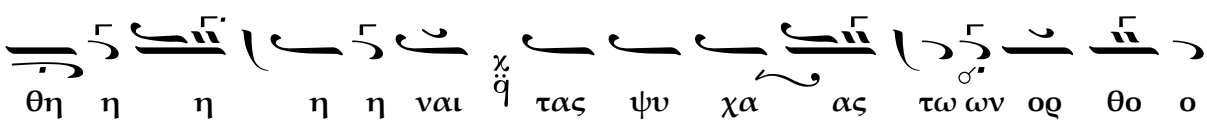
Ἦχος πλ. Γ α

Δο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι ι ι ω και αι Α γι
ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι
Και νυ υ υ υν και αι α α ει και εις τους αι ω ω να
ας τω ων αι αι ω ω ω νω ων α μὴν
Πω ω ω ως μη η θαυ μα α α σω μεν το ον θε ε
αν δρι κο ο ον σού το ο κον πα αν σε βα α α σμι ι
ι ε πει ραν γα αρ α αν δρος μη δε ξα με ε ε νη η
πα να α α μω με ε τε κες α α πα το ο ρα α Υι ι
ι ο ον ε εν σα α αρ κι τον προ αι ω νων εκ Πα α
α τρος γεν νη θε ε εν τα α α α μη η η το ο ο
ῥά μη δα μως υ πο μει να αν τα α τρο ο ο πην η
φυρ μο ο ον η η δι αι ρε σιν ἀλλ ε κα

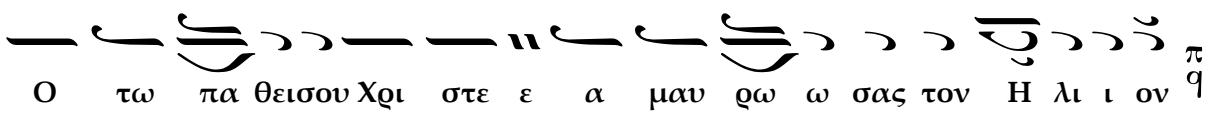

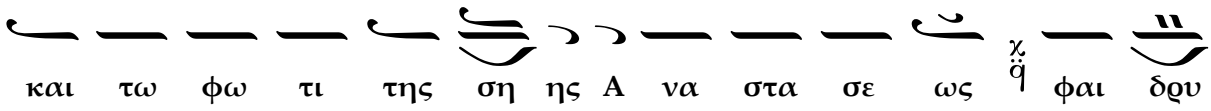

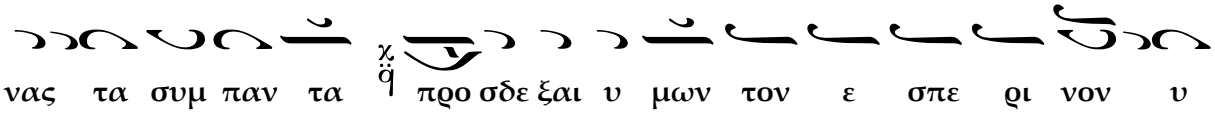

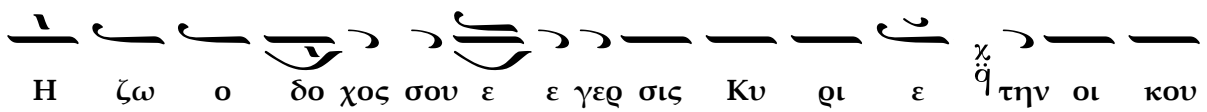
Ἀπόστιχα. Ἦχος πλ. Γα χ.

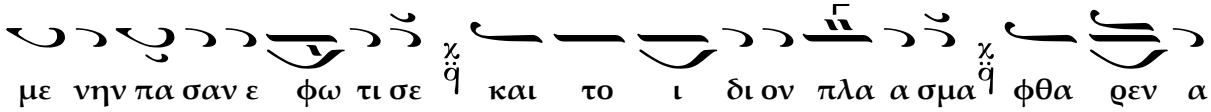

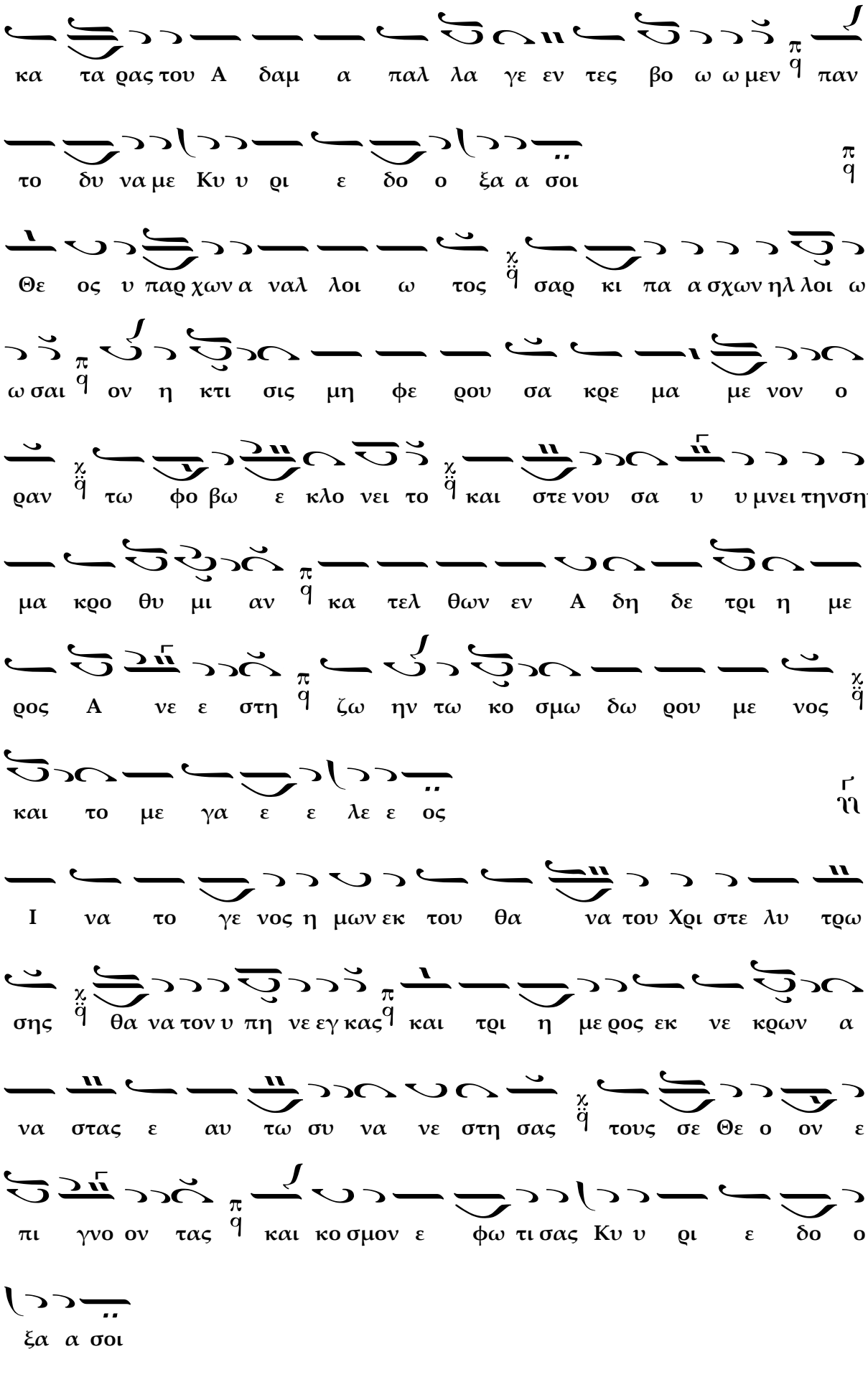

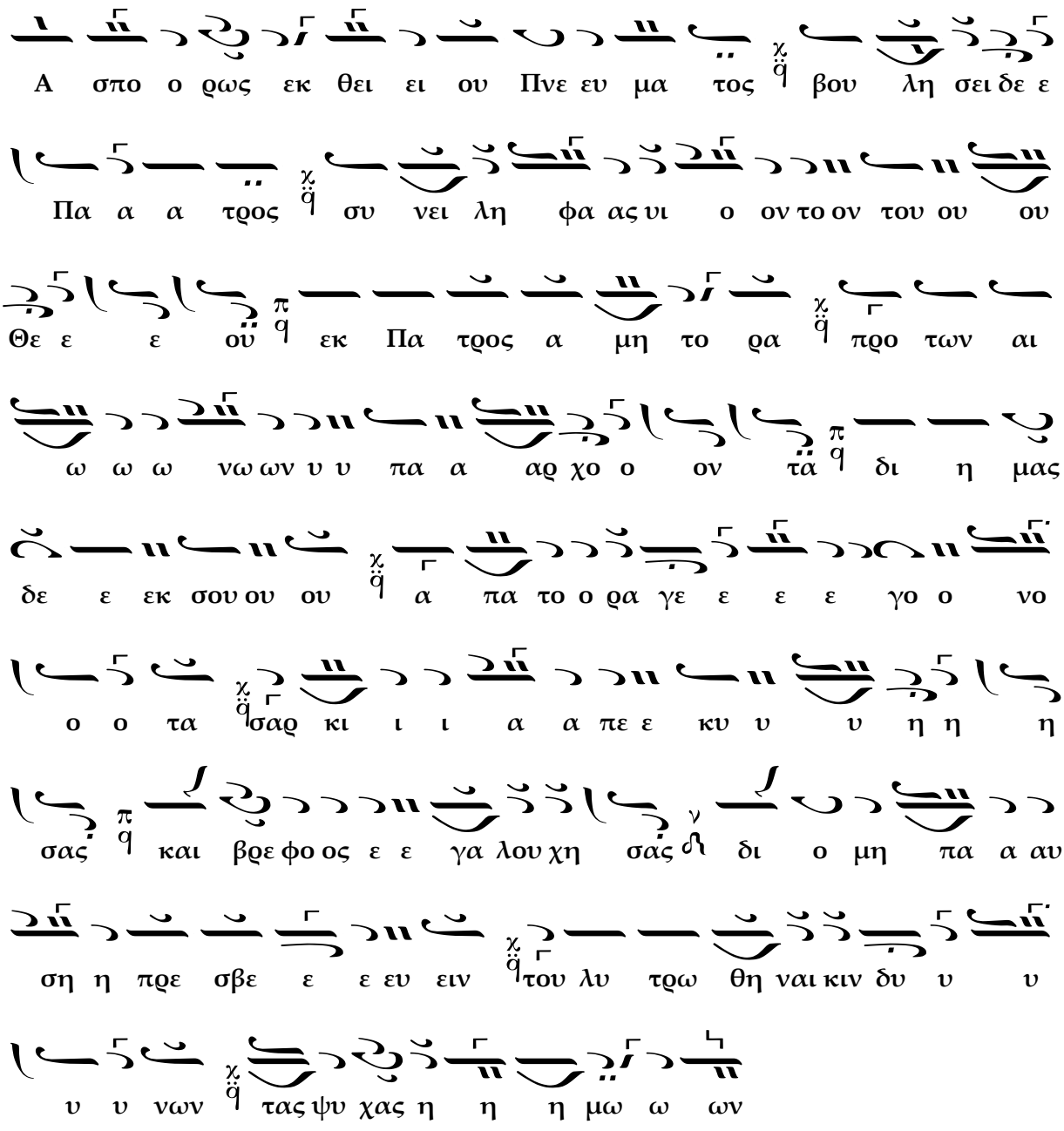

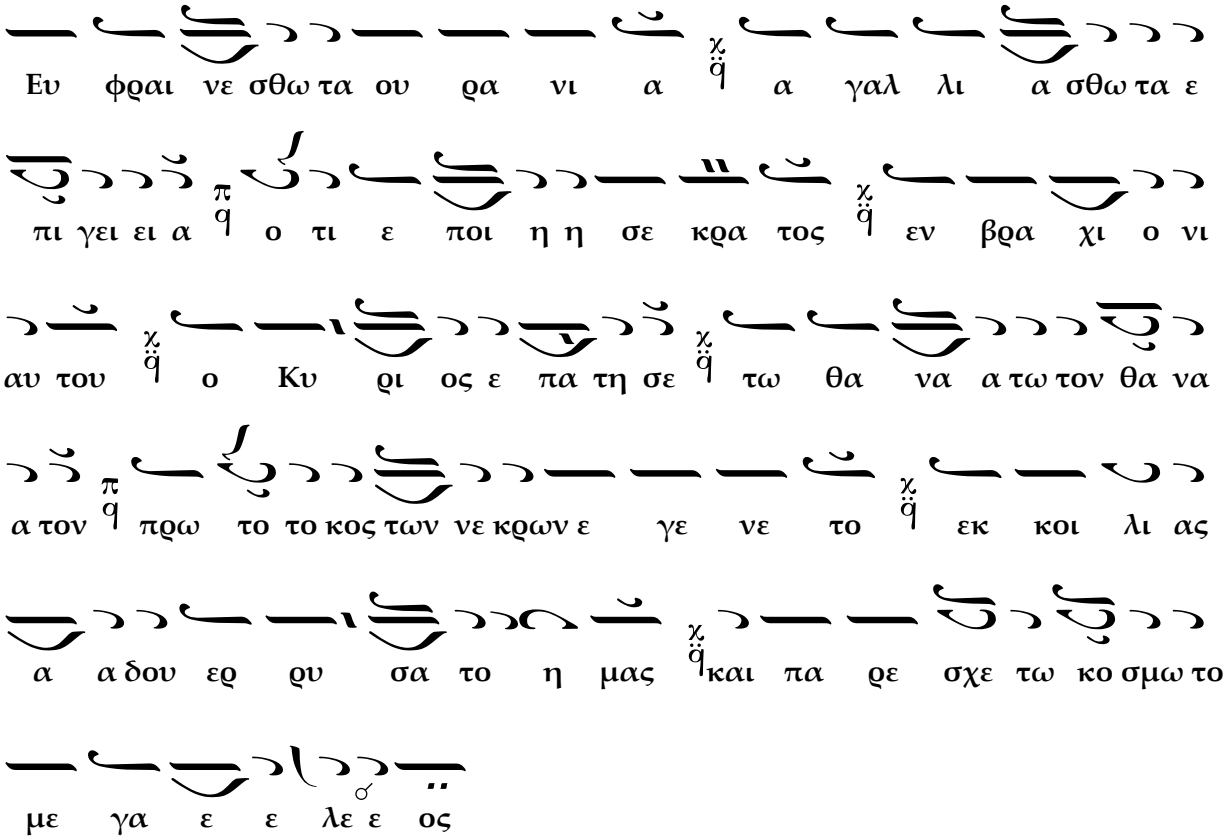

κα τα ρας του Α δαμ α παλ λα γε εν τες βο ω ω μεν παν
το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι
Θε ος υ παρ χων α ναλ λοι ω τος σαρ κι πα α σχων ηλ λοι ω
ω σαι ον η κτι σις μη φε ρου σα κρε μα με νον ο
ραν τω φο βω ε κλο νει το και στε νου σα υ υ μνει τηνσην
μα κρο θυ μι αν κα τελ θων εν Α δη δε τρι η με
ρος Α νε ε στη ζω ην τω κο σμω δω ρου με νος
και το με γα ε ε λε ε ος
Ι να το γε νος η μων εκ του θα να του Χρι στε λυ τρω
σης θα να τον υ πη νε εγ καςκαι τρι η με ρος εκ νε κρων α
να στας ε αυ τω συ να νε στη σας τους σε Θε ο ον ε
πι γνο ον τας και κο σμον ε φω τι σας Κυ υ ρι ε δο ο
ξα α σοι

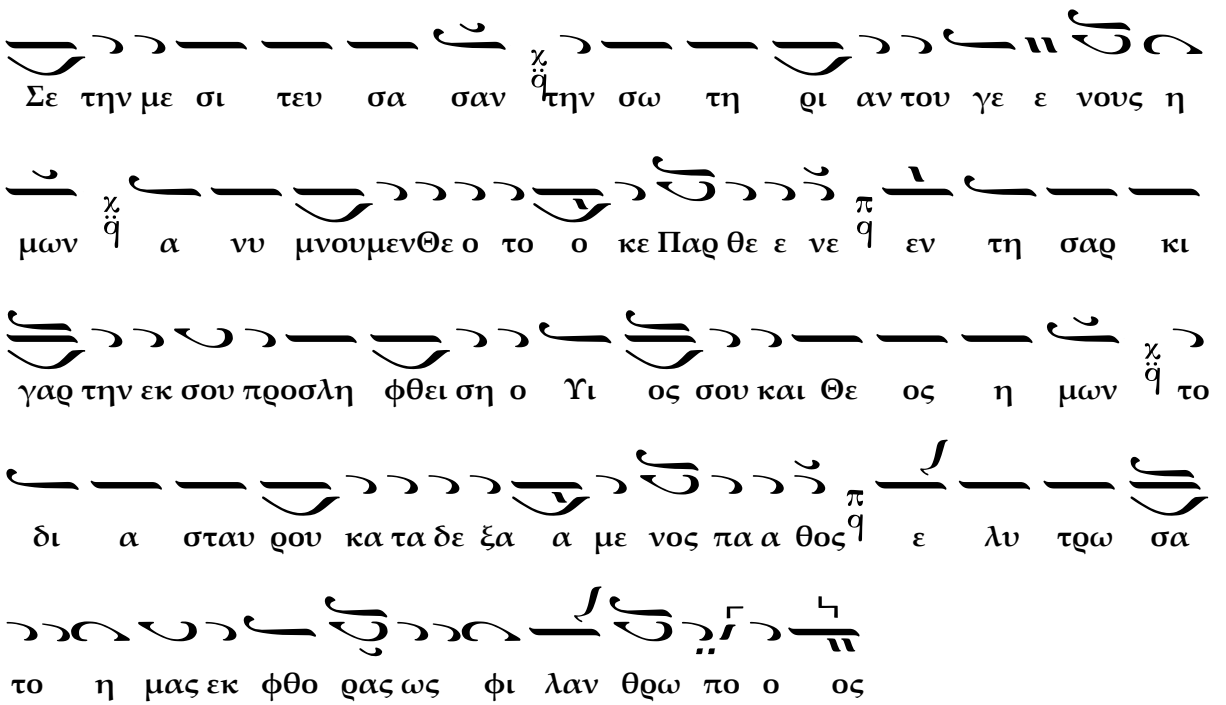
Δόξα. Καί νῦν. Ἦχος πλ. Γα

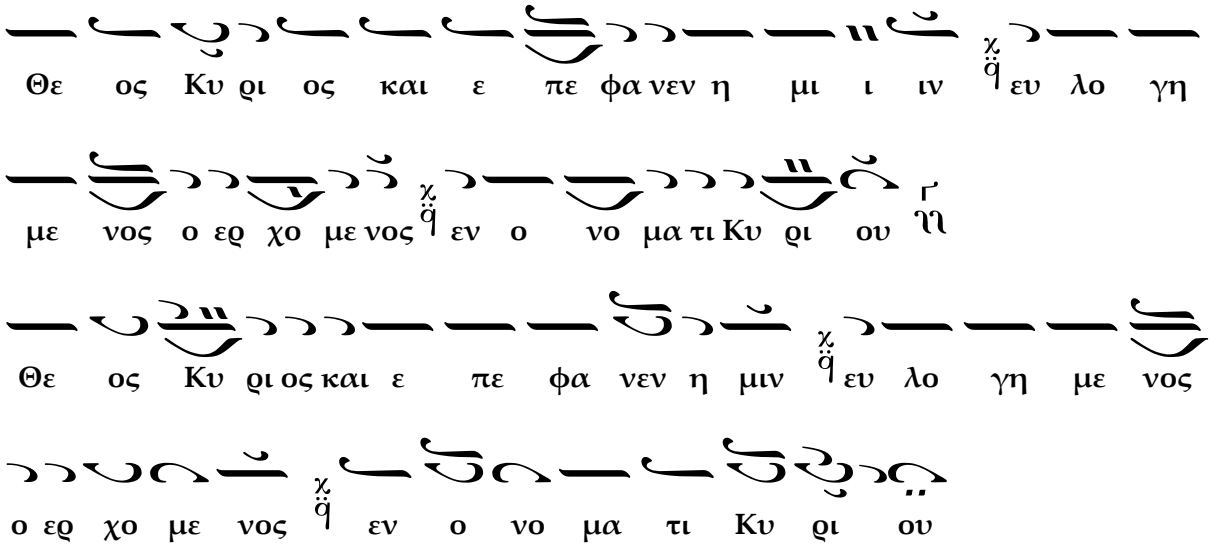
Τροπάριον Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. Γ

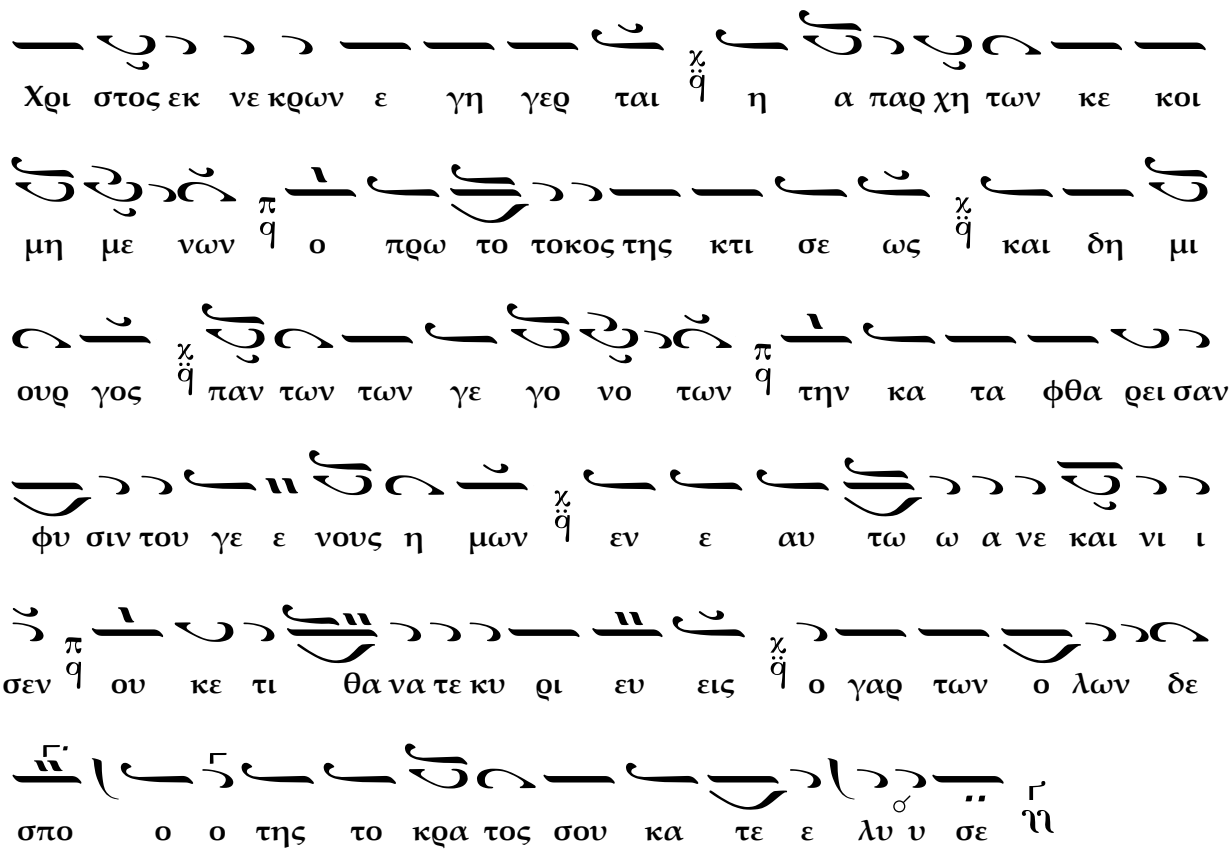
Θεοτοκίον· Ἦχος πλ. Γ

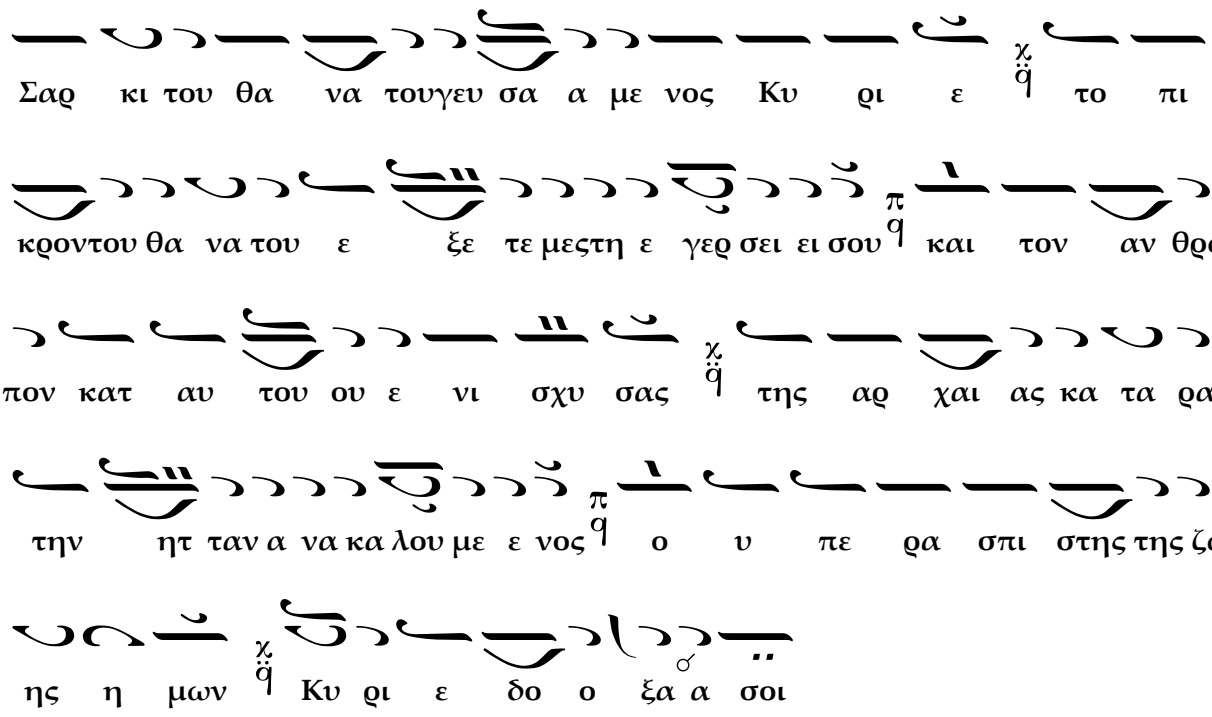

Εἰς τόν ὄρθρον· Ἦχος πλ. Γα

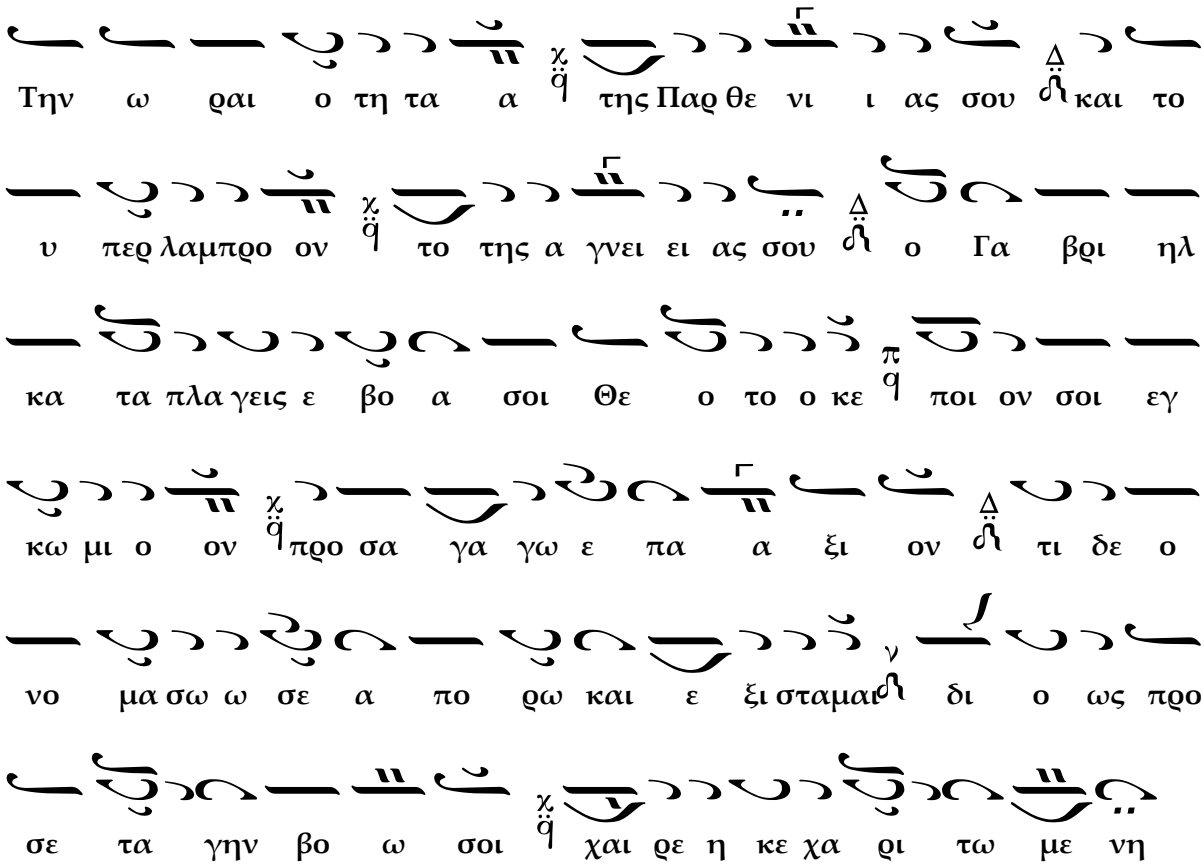

Καθίσματα· Ἦχος πλ. Γα Στιχολογία Α΄.

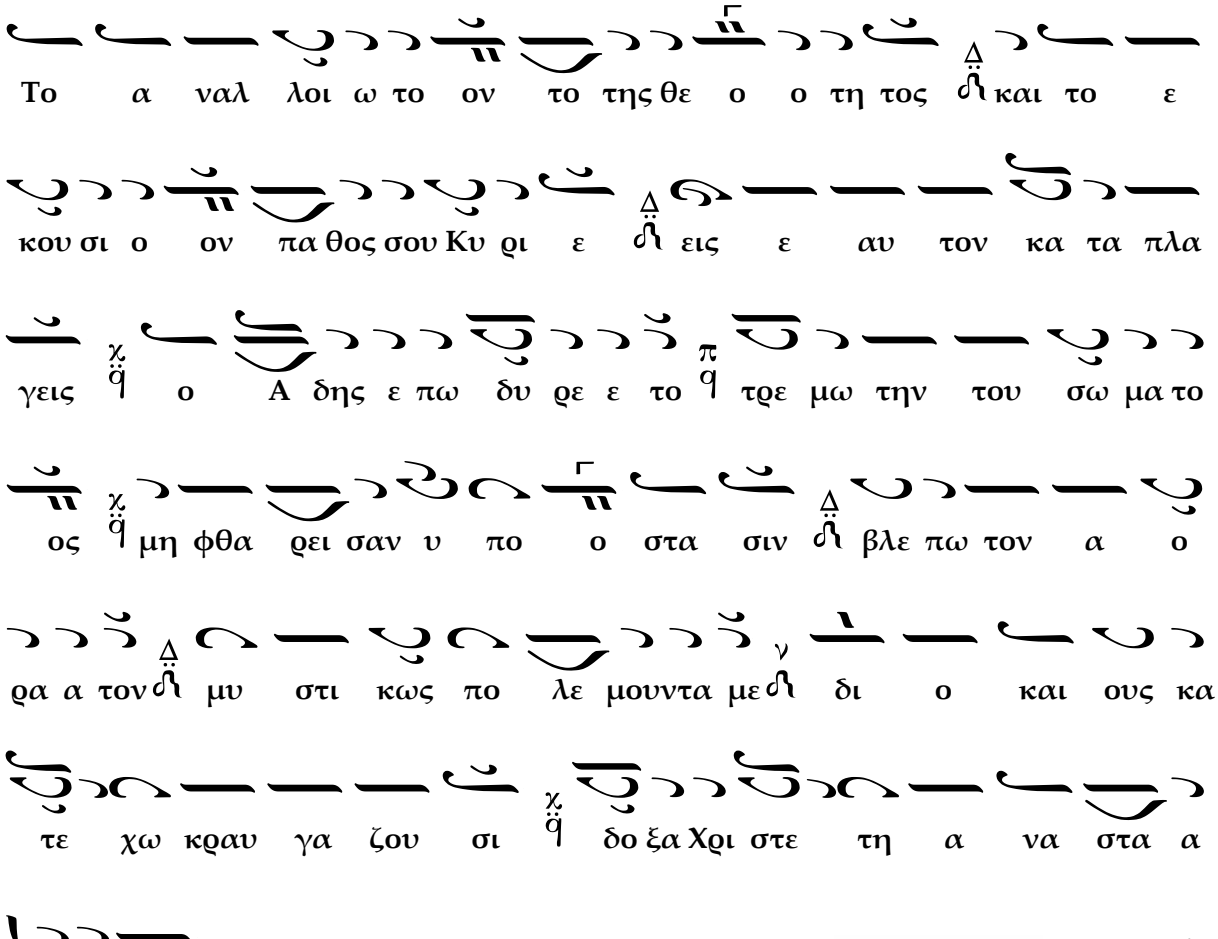

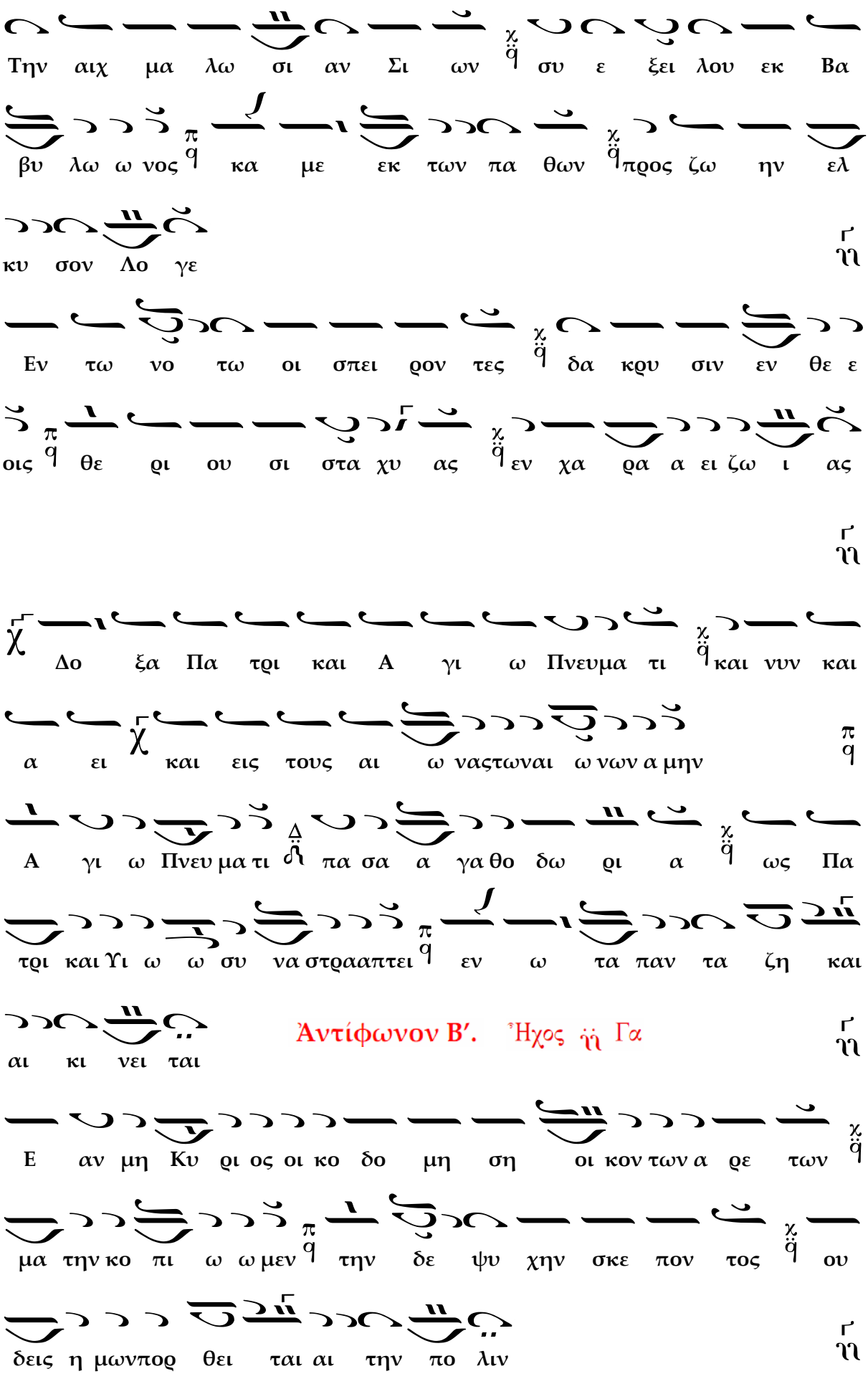
Ἦχος ᾱ̈ Γα Θεοτοκίον·

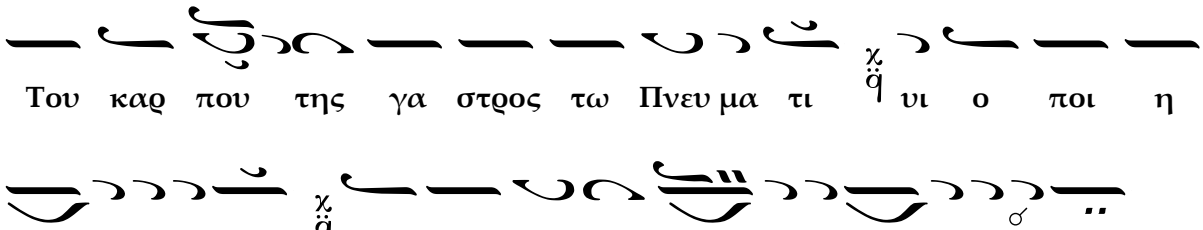
Ἦχος ᾱ Γα Στιχολογία Β΄.

Οἱ ἀναβαθμοί· Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος πλ. Γα

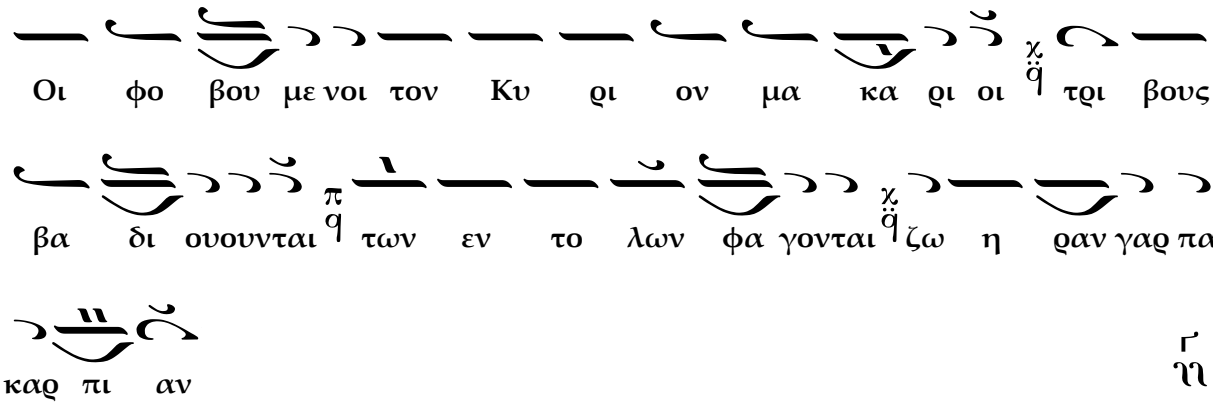
Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος πλ. Γα

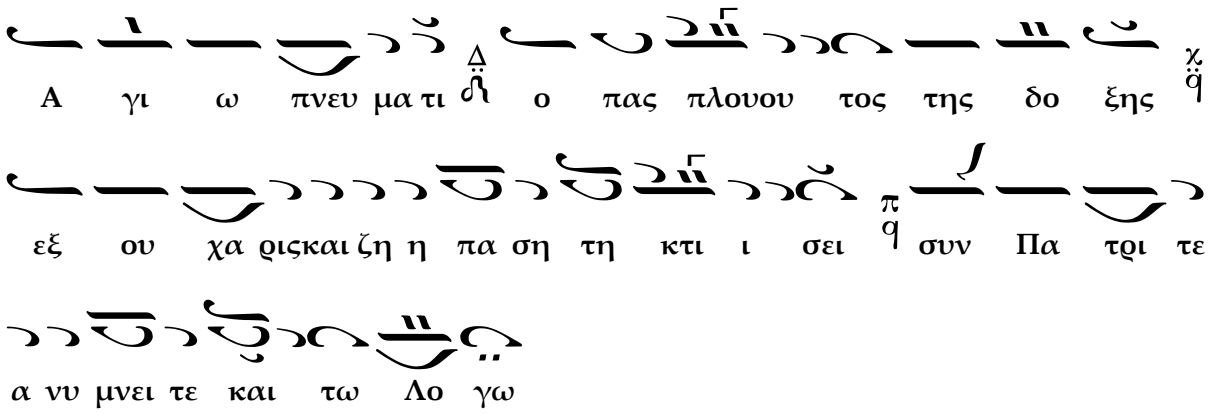
Δόξα. Καί νῦν.

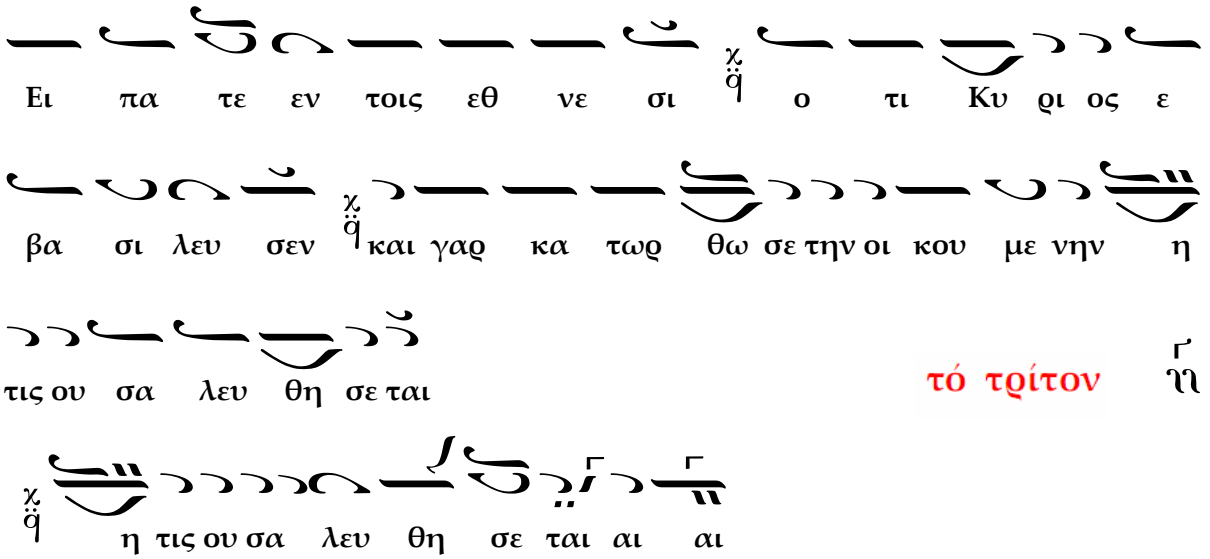
Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος

Δόξα. Καί νῦν.

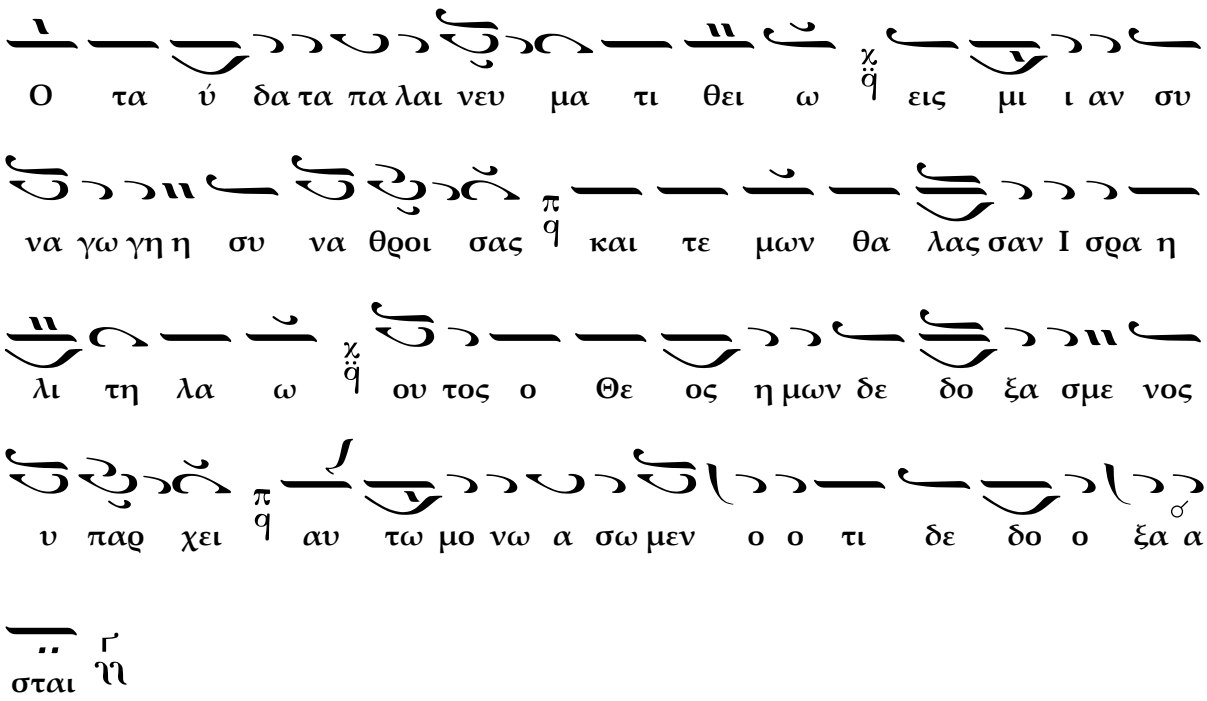

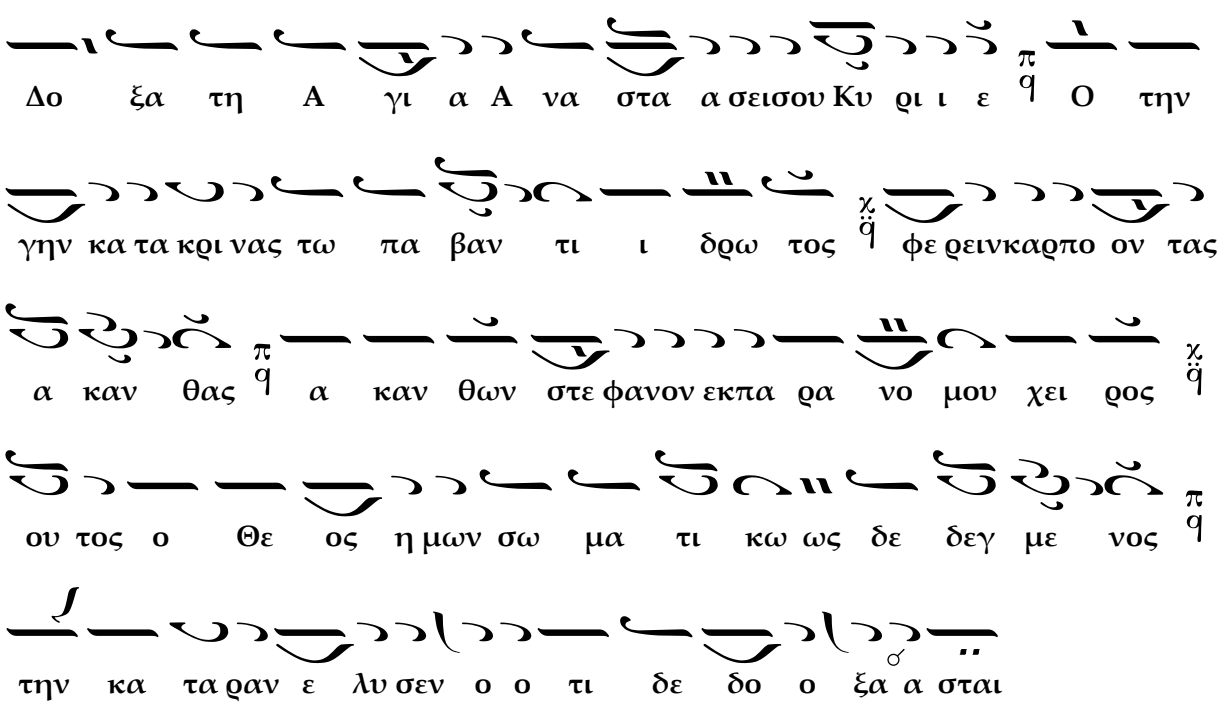
Προκείμενον Ἦχος γ Γα

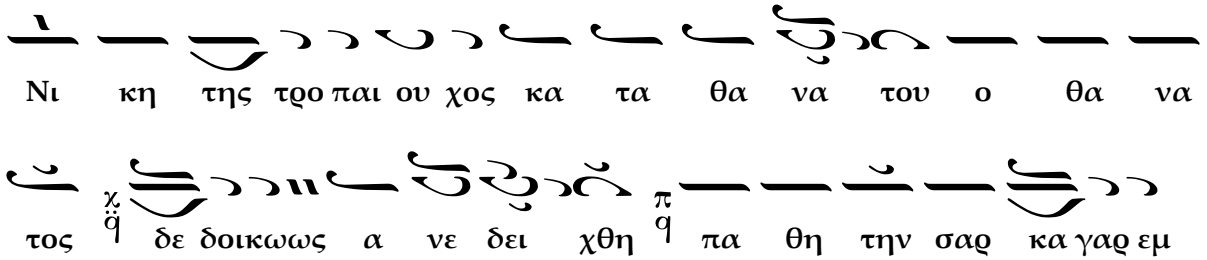

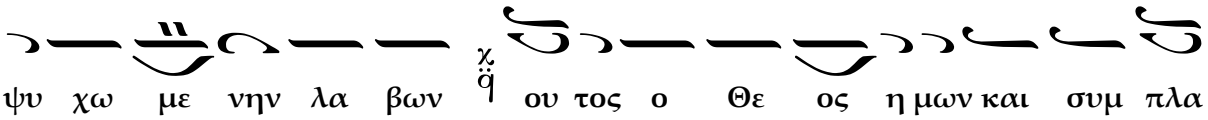

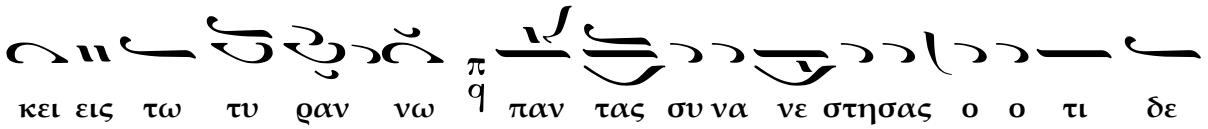
ὁ κανών. Εἱρμός. Ἦχος ᾱ Γα Ὠδὴ Α'.

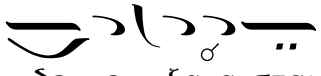

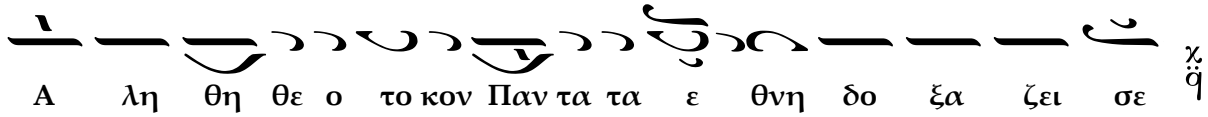

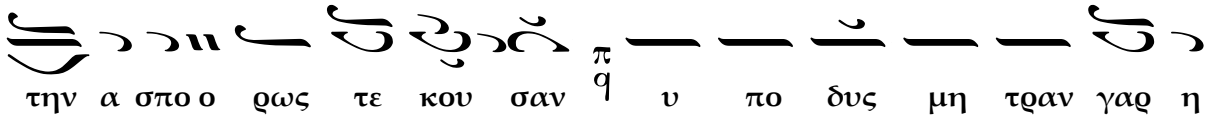

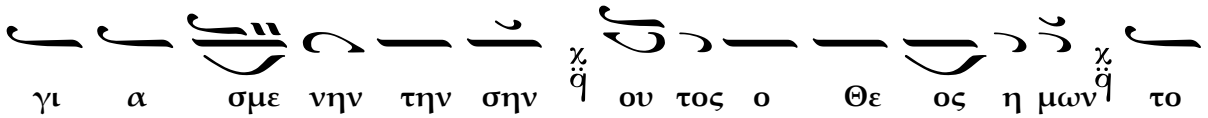

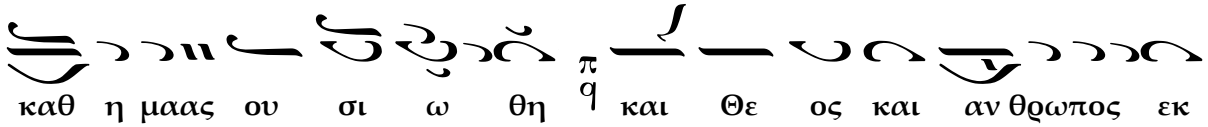
Θεοτοκίον· ἦχος πλ. δ΄

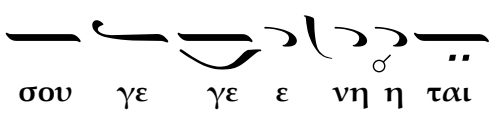

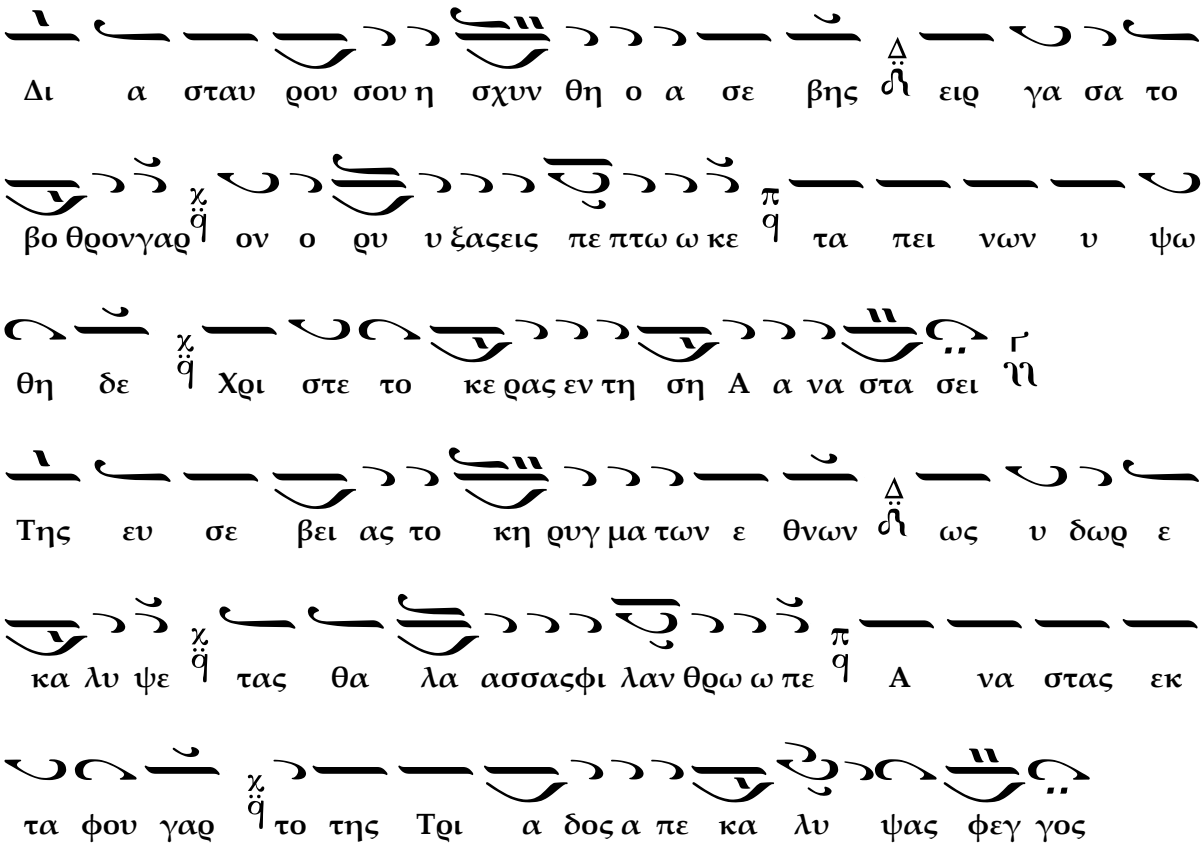

Εἱρμός. Ἦχος πλ. δ΄ Ὠδὴ Γ΄.

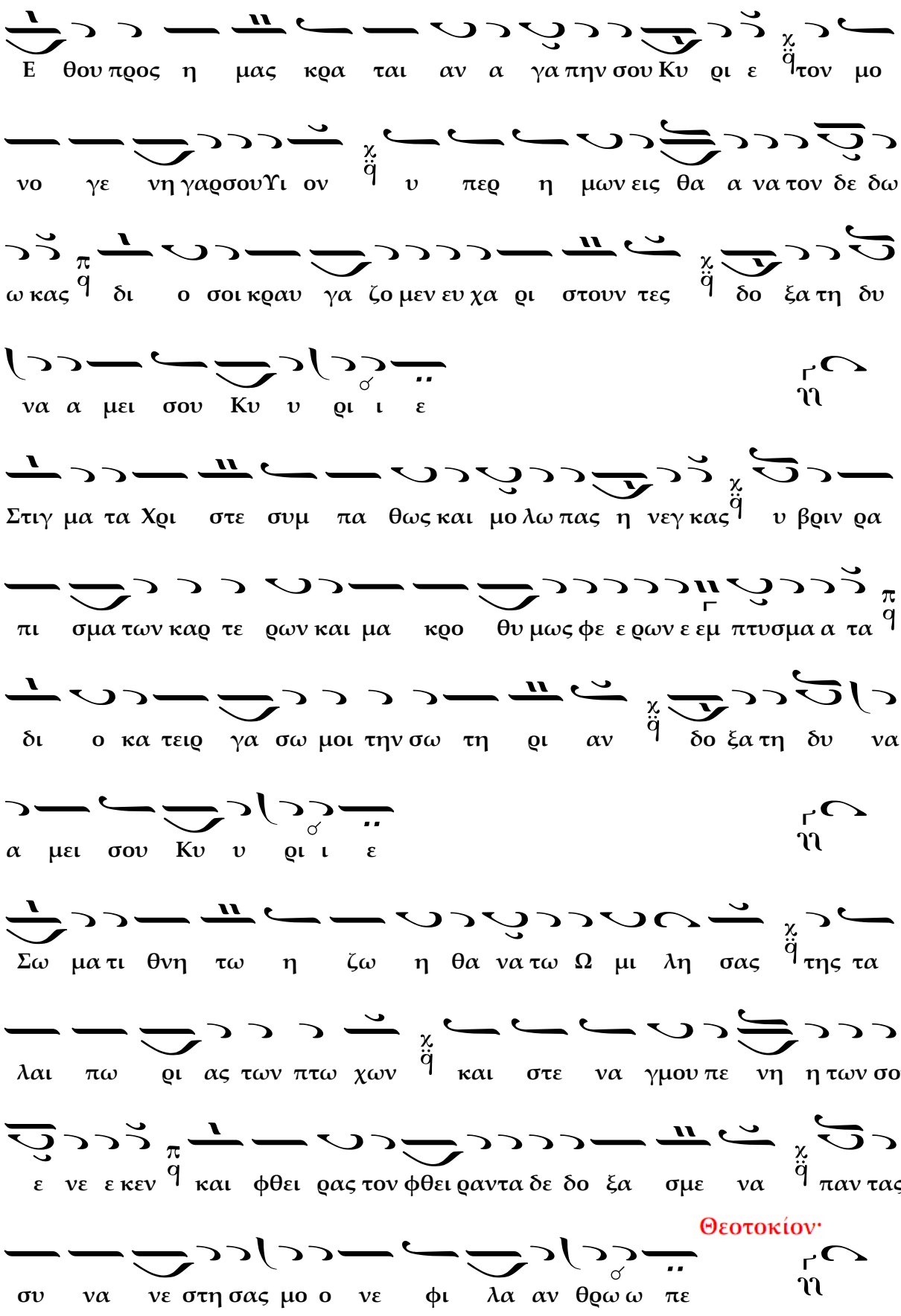

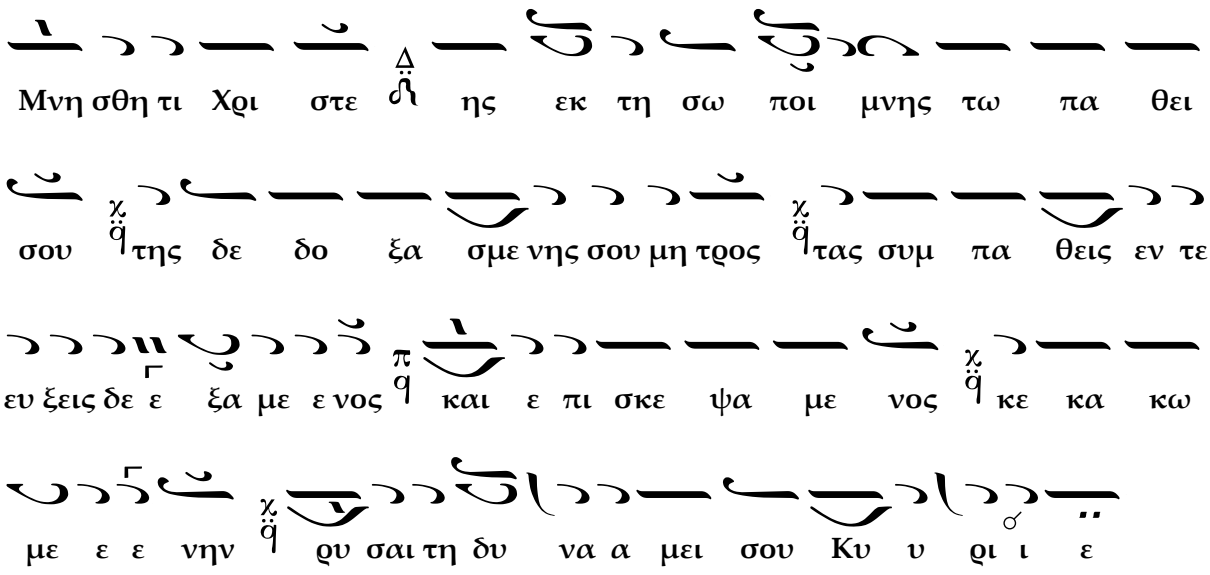

Θεοτοκίον·

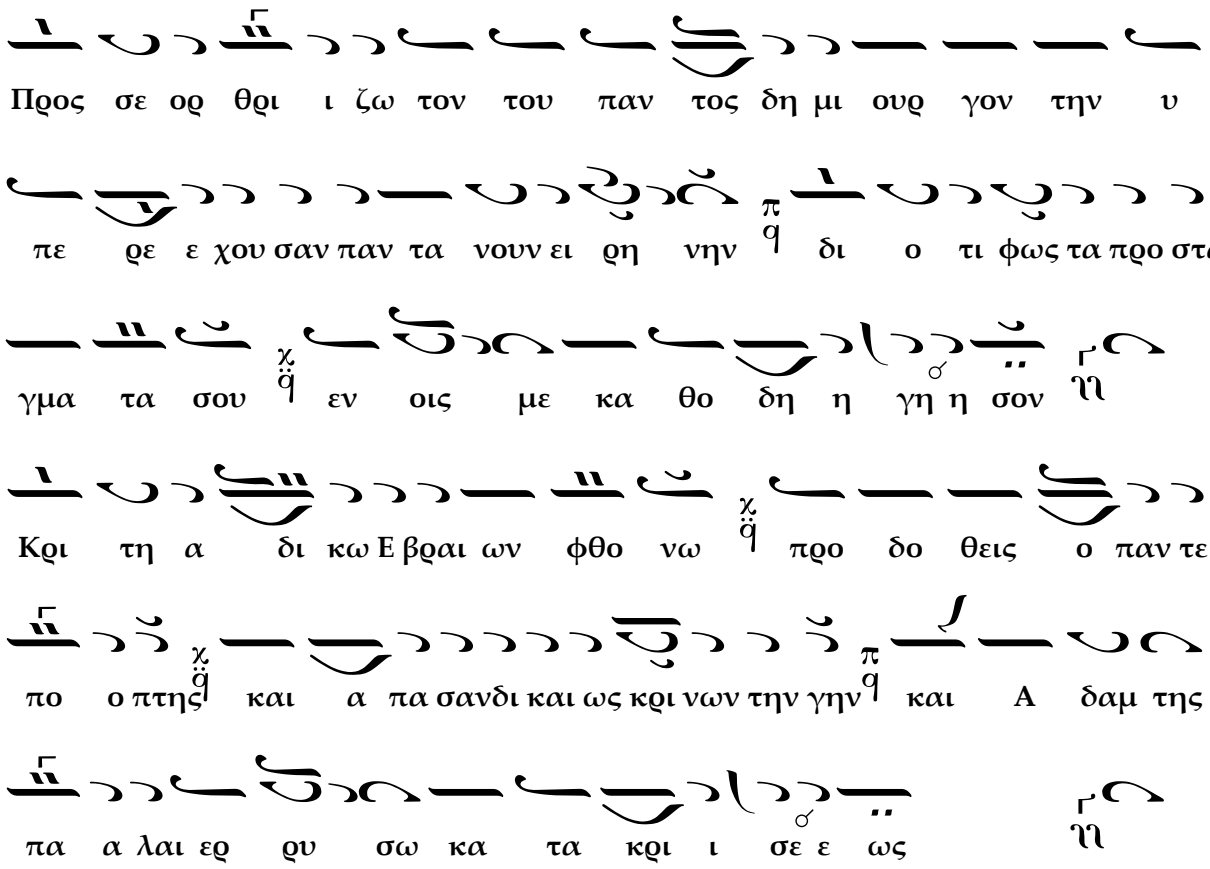

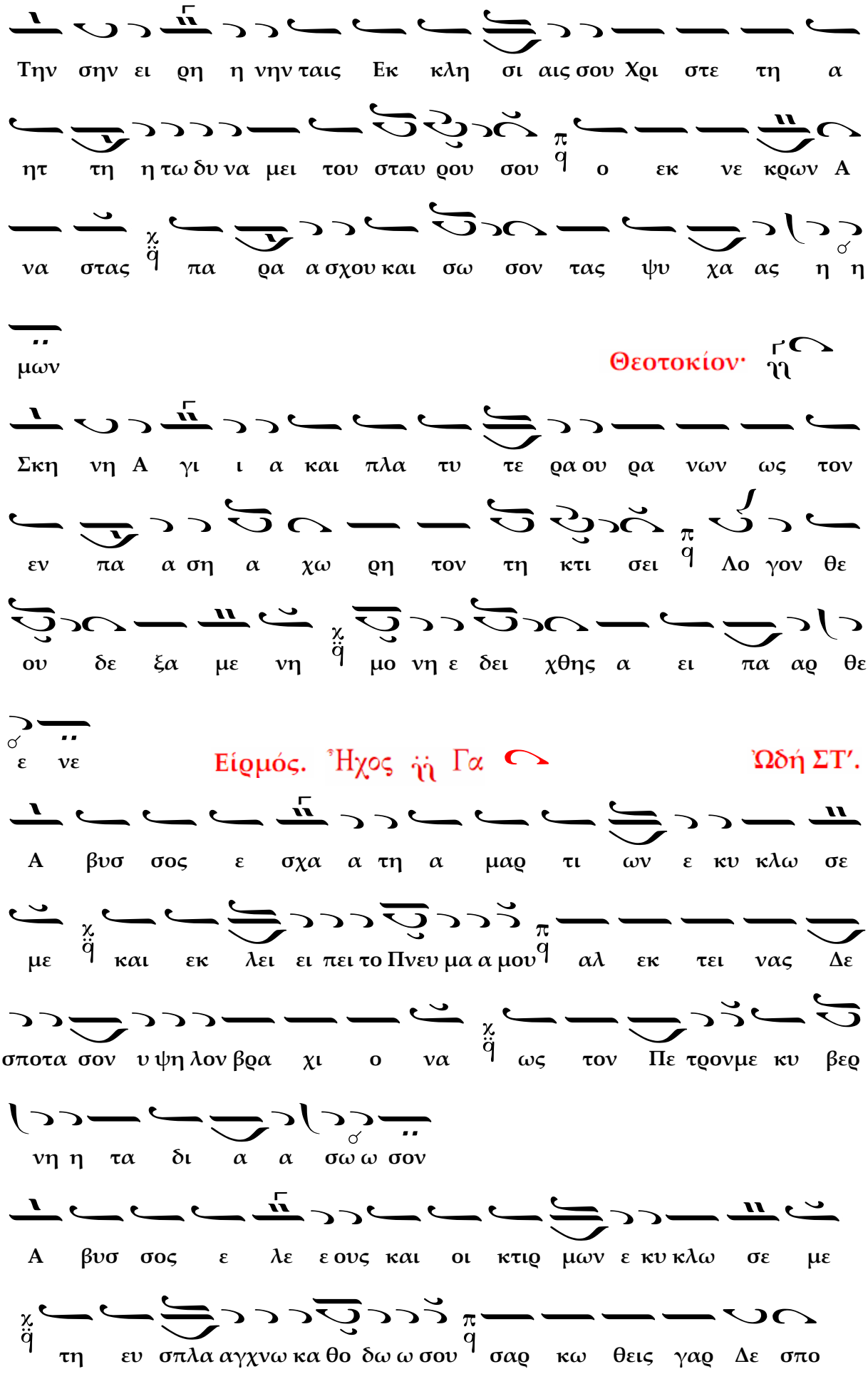
Εἱρμός. Ἦχος ᾱ Γα Ὠδὴ Δ′.

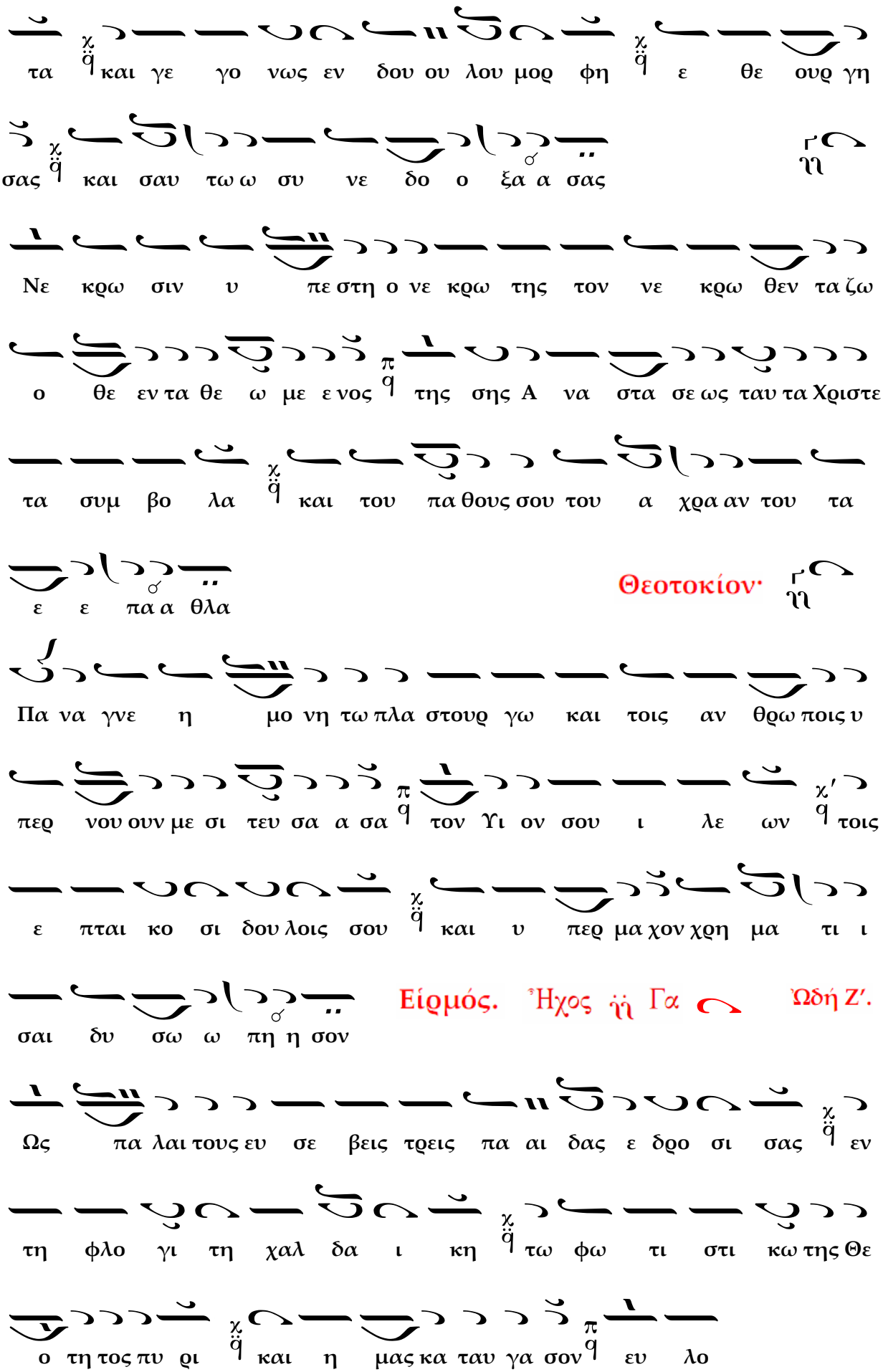

Ε θου προς η μας κρα ται αν α γα πην σου Κυ ρι ε τον μο
νο γε νη γαρσουΥι ον υ περ η μων εις θα α να τον δε δω
ω κας δι ο σοι κραυ γα ζο μεν ευ χα ρι στουν τες δο ξα τη δυ
να α μει σου Κυ υ ρι ι ε
Στιγ μα τα Χρι στε συμ πα θως και μο λω πας η νεγ κας υ βριν ρα
πι σμα των καρ τε ρων και μα κρο θυ μως φε ε ρων ε εμ πτυσμα α τα
δι ο κα τειρ γα σω μοι την σω τη ρι αν δο ξα τη δυ να
α μει σου Κυ υ ρι ι ε
Σω μα τι θνη τω η ζω η θα να τω Ω μι λη σας της τα
λαι πω ρι ας των πτω χων και στε να γμου πε νη η των σου
ε νε ε κεν και φθει ρας τον φθει ραντα δε δο ξα σμε να παν τας
Θεοτοκίον·
συ να νε στη σας μο ο νε φι λα αν θρω ω πε

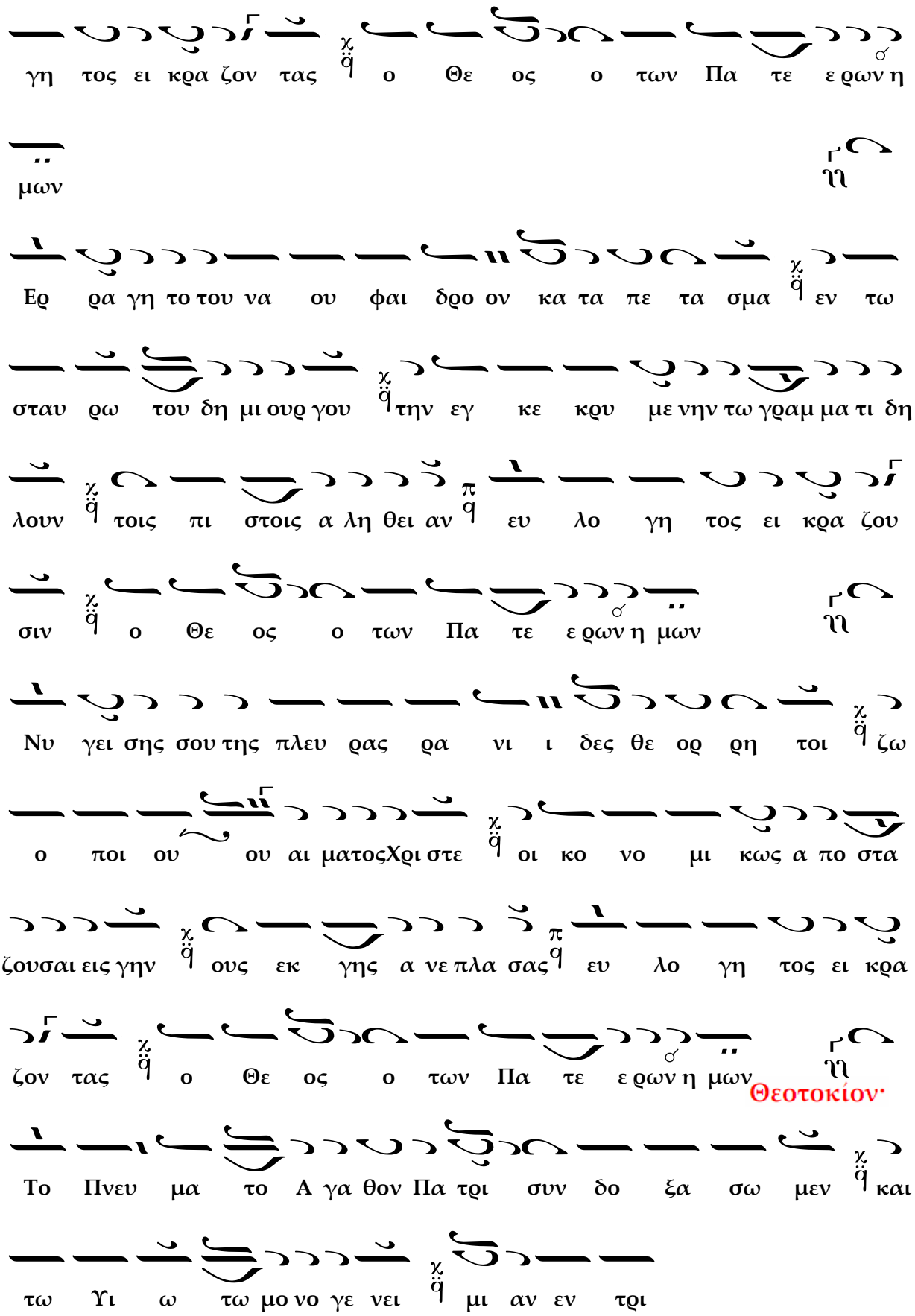

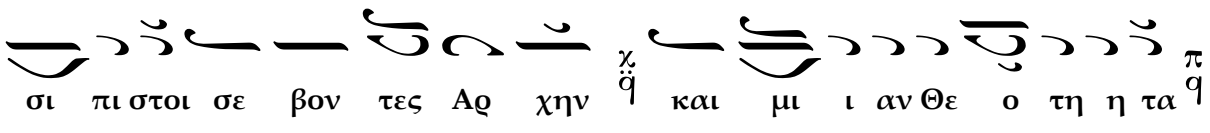
Είρμός. Ἦχος ὑὴ Γα Ὠδή Ε΄.

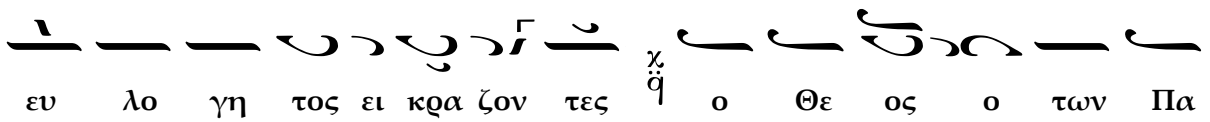

Την σην ει ρη η νην ταις Εκ κλη σι αις σου Χρι στε τη α
ητ τη η τω δυ να μει του σταυ ρου σου ο εκ νε κρων Α
να στας πα ρα α σχου και σω σον τας ψυ χα ας η η
μων
Θεοτοκίον·
Σκη νη Α γι ι α και πλα τυ τε ρα ου ρα νων ως τον
εν πα α ση α χω ρη τον τη κτι σει Λο γον θε
ου δε ξα με νη μο νη ε δει χθης α ει πα αρ θε
ε νε
Είρμός. Ἦχος Γα
Ὠδή ΣΤ'.
Α βυσ σος ε σχα α τη α μαρ τι ων ε κυ κλω σε
με και εκ λει ει πει το Πνευ μα α μου αλ εκ τει νας Δε
σποτα σον υ ψη λον βρα χι ο να ως τον Πε τρονμε κυ βερ
νη η τα δι α α σω ω σον
Α βυσ σος ε λε ε ους και οι κτιρ μων ε κυ κλω σε με
τη ευ σπλα αγχνω κα θο δω ω σου σαρ κω θεις γαρ Δε σπο

τα και γε γο νως εν δου ου λου μορ φη ε θε ουρ γη
σας και σαυ τω ω συ νε δο ο ξα α σας
Νε κρω σιν υ πε στη ο νε κρω της τον νε κρω θεν τα ζω
ο θε εν τα θε ω με ε νος της σης Α να στα σε ως ταυ τα Χριστε
τα συμ βο λα και του πα θους σου του α χρα αν του τα
ε ε πα α θλα
Θεοτοκίον·
Πα να γνε η μο νη τω πλα στουρ γω και τοις αν θρω ποις υ
περ νου ουν με σι τευ σα α σα τον Υι ον σου ι λε ων τοις
ε πται κο σι δου λοις σου και υ περ μα χον χρη μα τι ι
σαι δυ σω ω πη η σον
Εἱρμός. Ἦχος ᾱ̈ Γα
Ὠδὴ Ζ′.
Ως πα λαι τους ευ σε βεις τρεις πα αι δας ε δρο σι σας εν
τη φλο γι τη χαλ δα ι κη τω φω τι στι κω της Θε
ο τη τος πυ ρι και η μας κα ταυ γα σον ευ λο

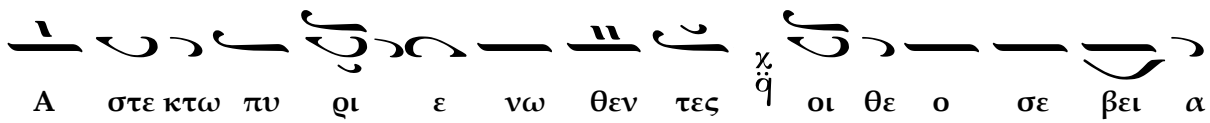

γη τος ει κρα ζον τας χ ο Θε ος ο των Πα τε ε ρων η
μων η
Ερ ρα γη το του να ου φαι δρο ον κα τα πε τα σμα χ εν τω
σταυ ρω του δη μι ουρ γου χ την εγ κε κρυ με νην τω γραμ μα τι δη
λουν χ τοις πι στοις α λη θει αν π ευ λο γη τος ει κρα ζου
σιν χ ο Θε ος ο των Πα τε ε ρων η μων η
Νυ γει σης σου της πλευ ρας ρα νι ι δες θε ορ ρη τοι χ ζω
ο ποι ου ου αι ματοςΧρι στε χ οι κο νο μι κως α πο στα
ζουσαι εις γην χ ους εκ γης α νε πλα σας π ευ λο γη τος ει κρα
ζον τας χ ο Θε ος ο των Πα τε ε ρων η μων η
Θεοτοκίον·
Το Πνευ μα το Α γα θον Πα τρι συν δο ξα σω μεν χ και
τω Υι ω τω μο νο γε νει χ μι αν εν τρι

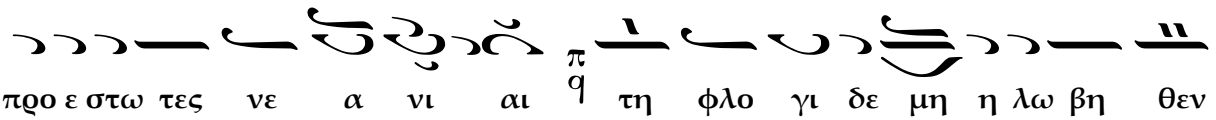

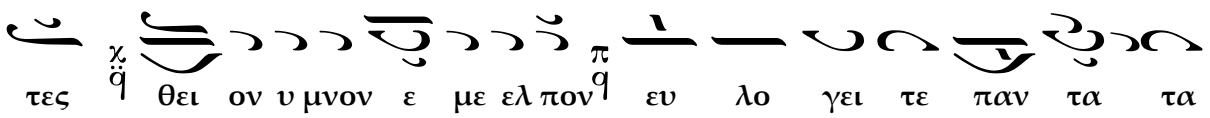

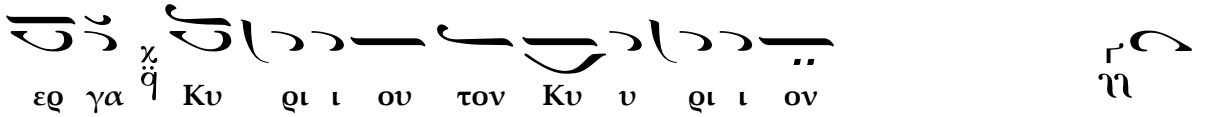

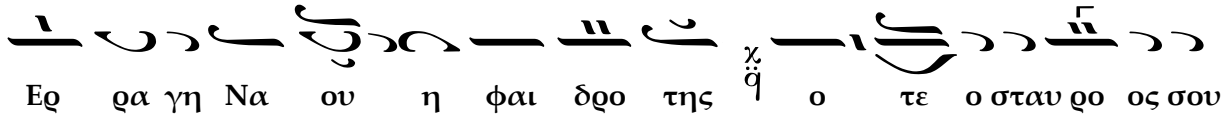
Είρμός. Ἦχος ᾱ̓ Γα Ὠδή Η′.

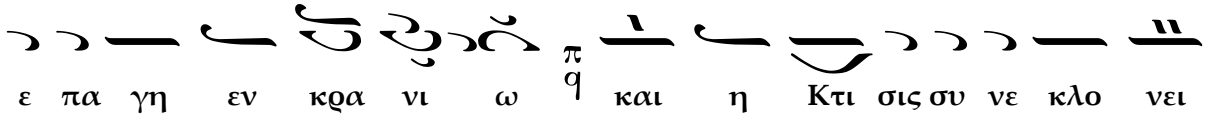

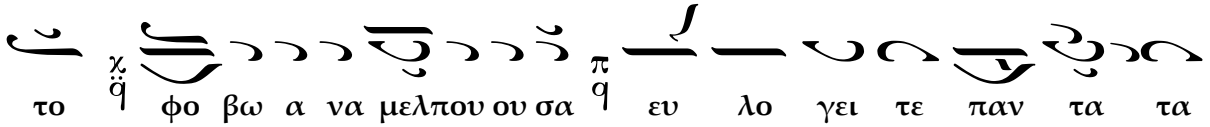

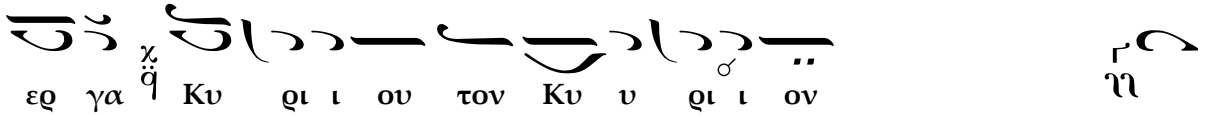

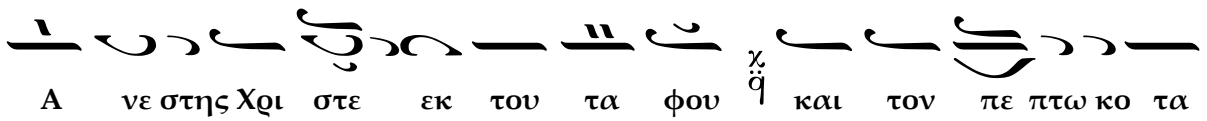

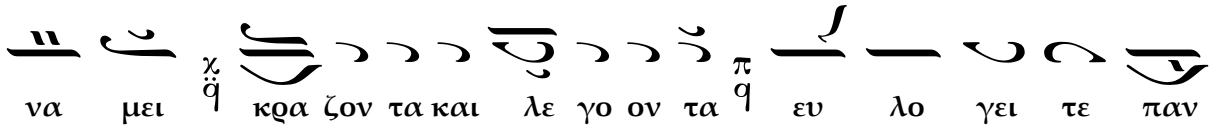

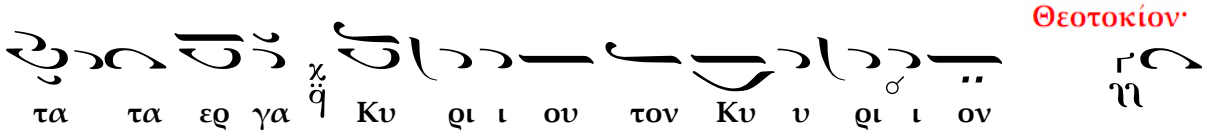

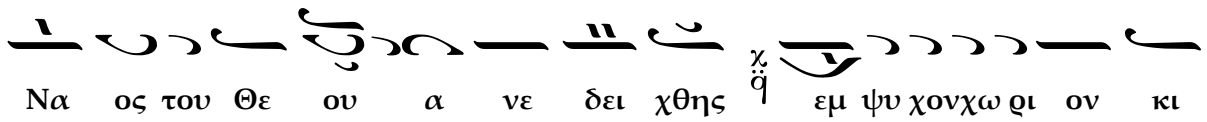

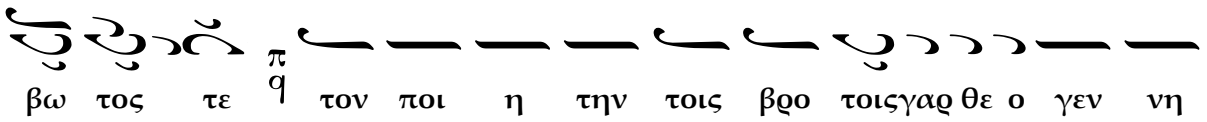

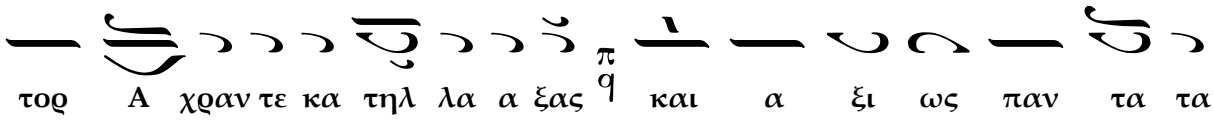

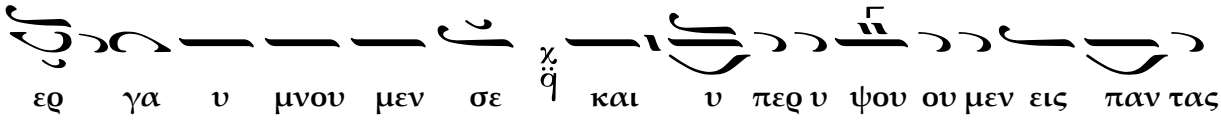
Θεοτοκίον·

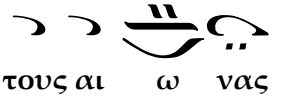

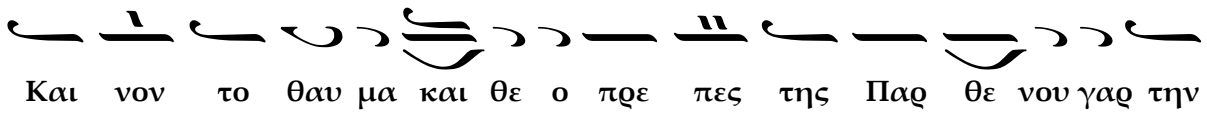

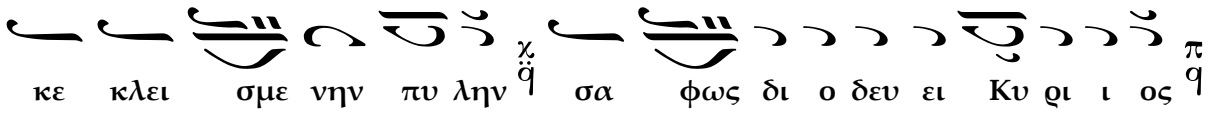

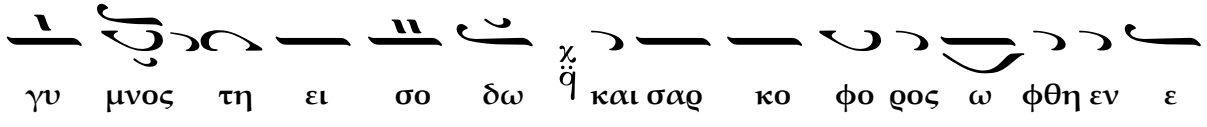

Εἱρμός. Ἦχος ᾱ̈ Γα

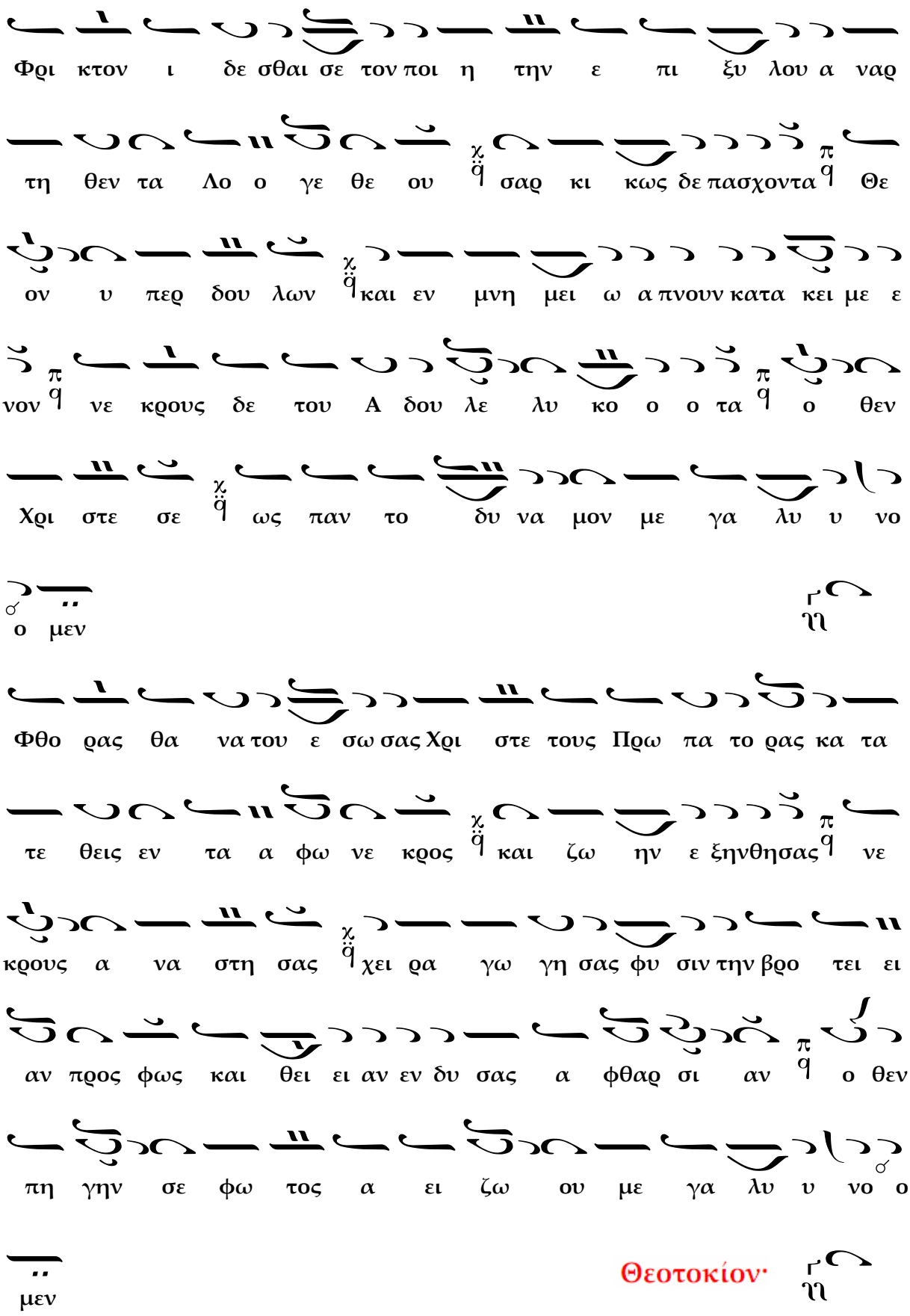
Ὠδὴ Θ'.

Φρι κτον ι δε σθαι σε τον ποι η την ε πι ξυ λου α ναρ
τη θεν τα Λο ο γε θε ου σαρ κι κως δε πασχοντα Θε
ον υ περ δου λων και εν μνη μει ω α πνουν κατα κει με ε
νον νε κρους δε του Α δου λε λυ κο ο ο τα ο θεν
Χρι στε σε ως παν το δυ να μον με γα λυ υ νο
ο μεν
Φθο ρας θα να του ε σω σας Χρι στε τους Πρω πα το ρας κα τα
τε θεις εν τα α φω νε κρος και ζω ην ε ξηνθησας νε
κρους α να στη σας χει ρα γω γη σας φυ σιν την βρο τει ει
αν προς φως και θει ει αν εν δυ σας α φθαρ σι αν ο θεν
πη γην σε φω τος α ει ζω ου με γα λυ υ νο ο
μεν
Θεοτοκίον·

Να os και θρο νος ω φθης του Θε ου εν ω ω κη σεν ο

εν υ ψι στοις πε ε λων τε χθεις α πει ρανδρως Πα να α γνε

σαρ κος μη α νοι ξας ο λως σου πυ λας ο θεν ταις α

λη κτοις Σε μνη λι ται αιςσουτα φυ λα των βαρ βα ρων θατ τον

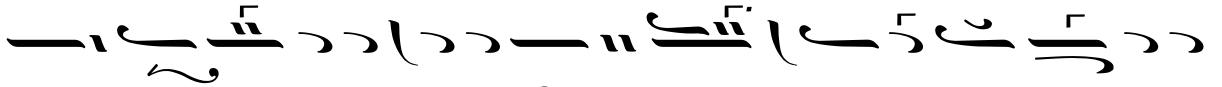
εις τε λος τω βα σι λει η μω ων καθ υ πο ο τα α

ξον

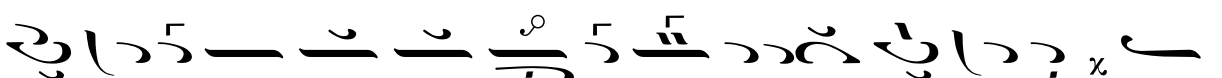

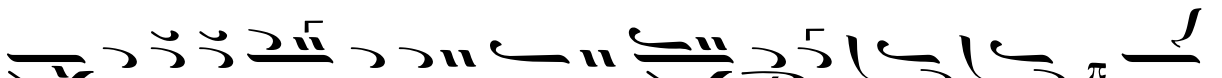
ὁ Εἱρμός. Ἦχος ᾱ̓ Γα

Ὠδὴ Θ΄.

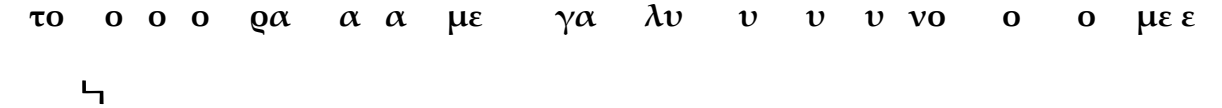

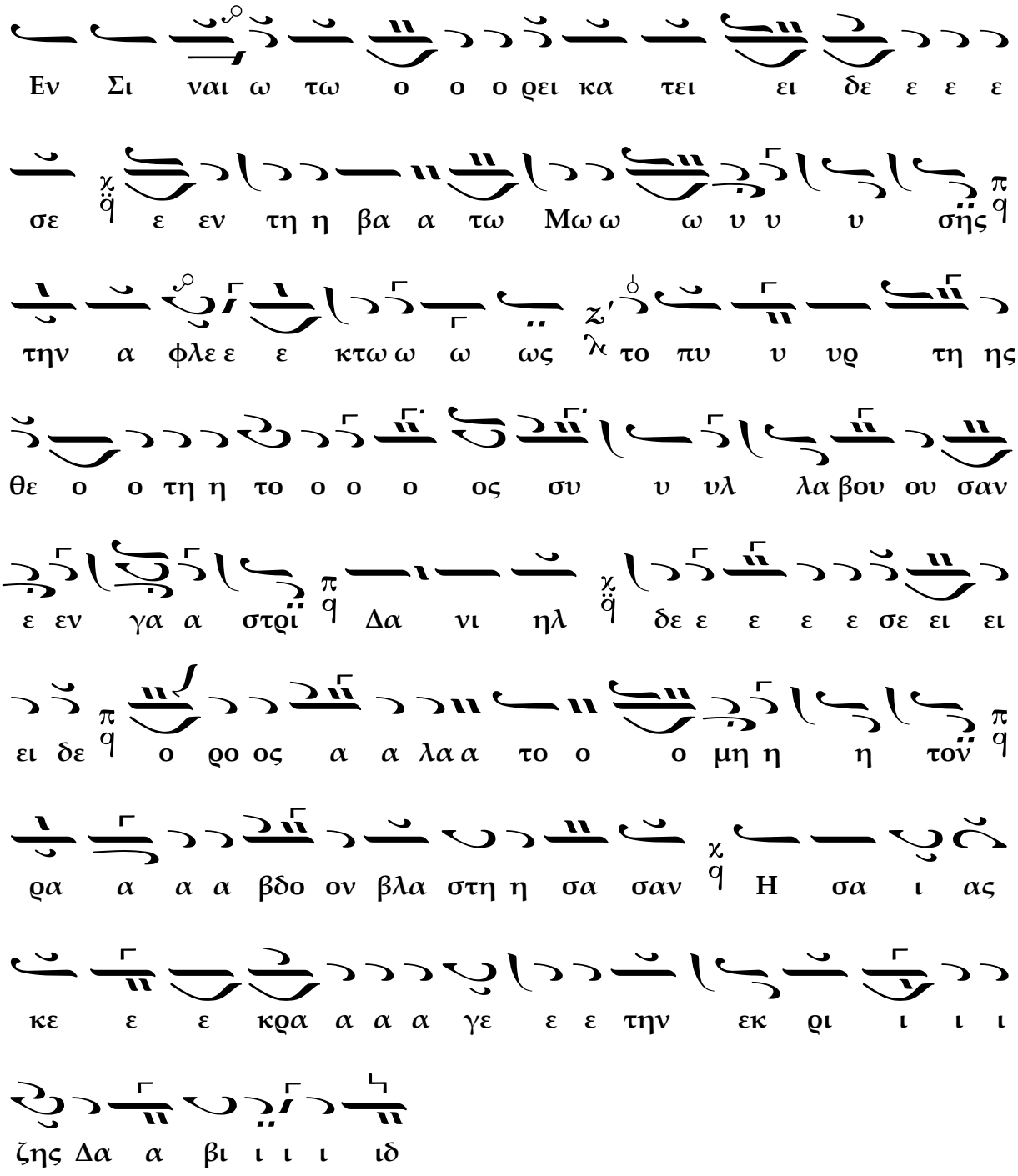

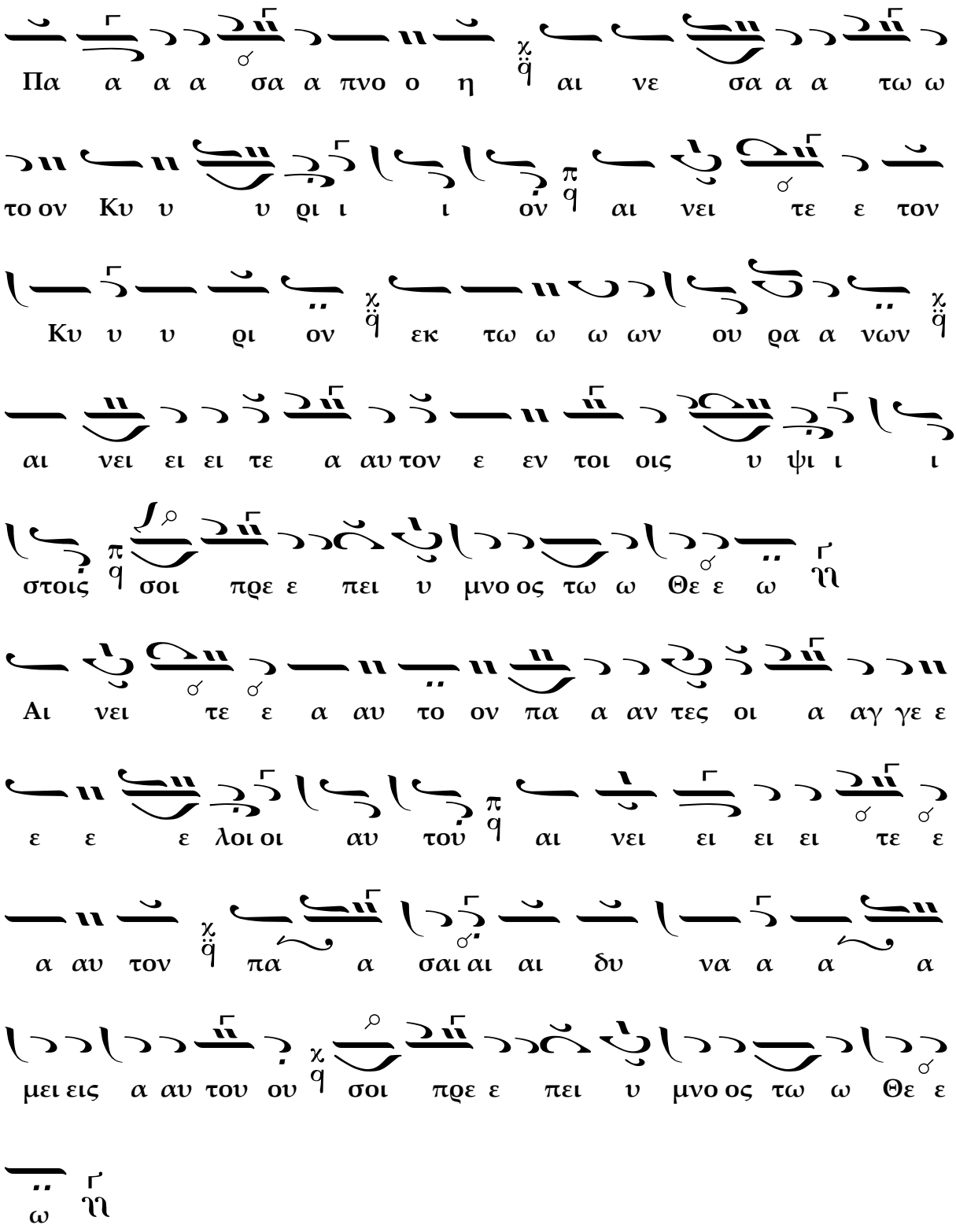

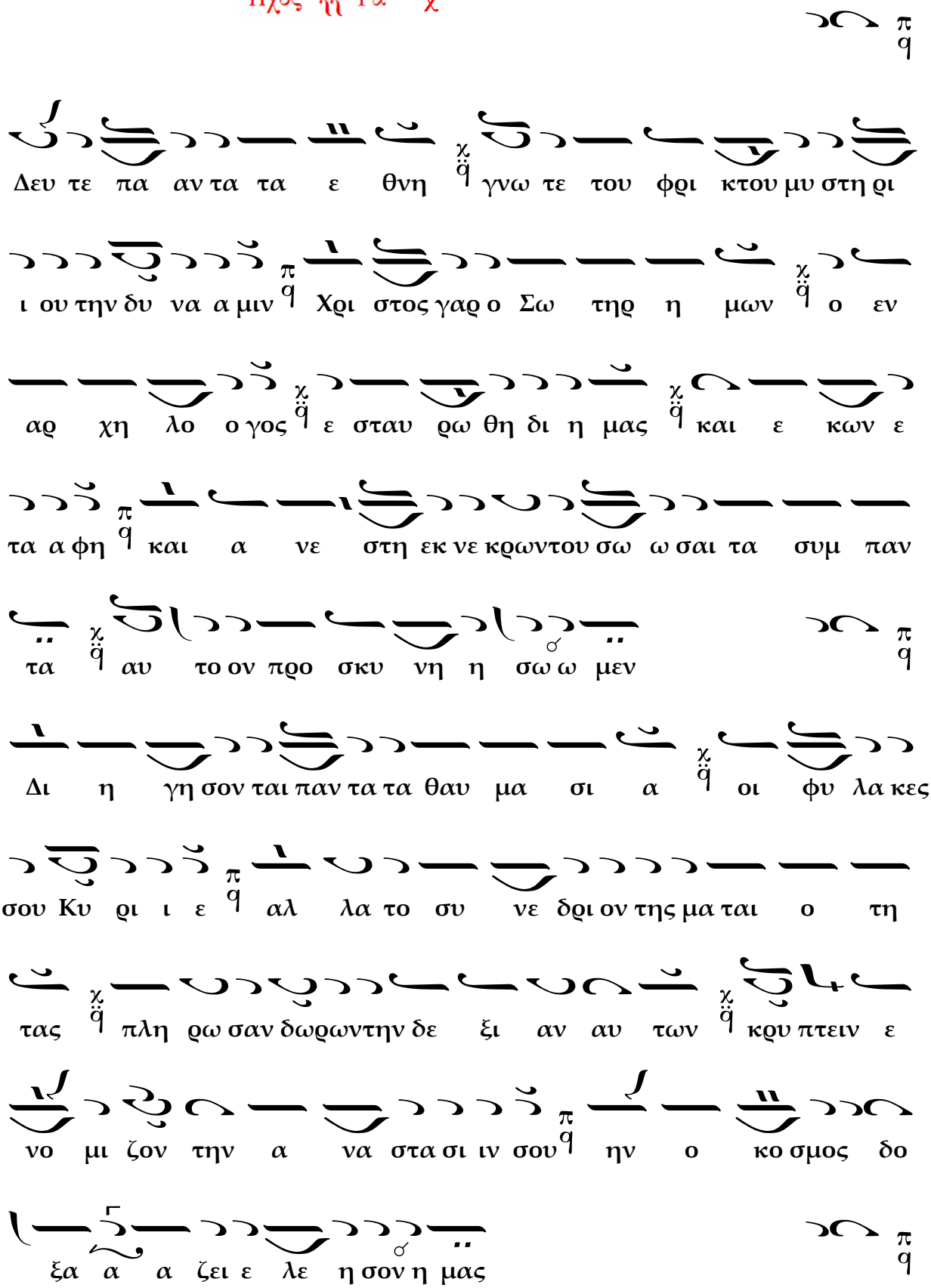
Εἱρμός ἕτερος. Ἦχος ᾱ̓ Γα

Εν Σι ναι ω τω ο ο ο ρει κα τει ει δε ε ε ε
σε ε εν τη η βα α τω Μω ω ω υ υ υ σής
την α φλε ε ε κτω ω ω ως το πυ υ υρ τη ης
θε ο ο τη η το ο ο ο ος συ υ υλ λα βου ου σαν
ε εν γα α στρί Δα νι ηλ δε ε ε ε ε σε ει ει
ει δε ο ρο ος α α λα α το ο ο μη η η τόν
ρα α α α βδο ον βλα στη η σα σαν Η σα ι ας
κε ε ε κρα α α α γε ε ε την εκ ρι ι ι ι
ζης Δα α βι ι ι ι ιδ

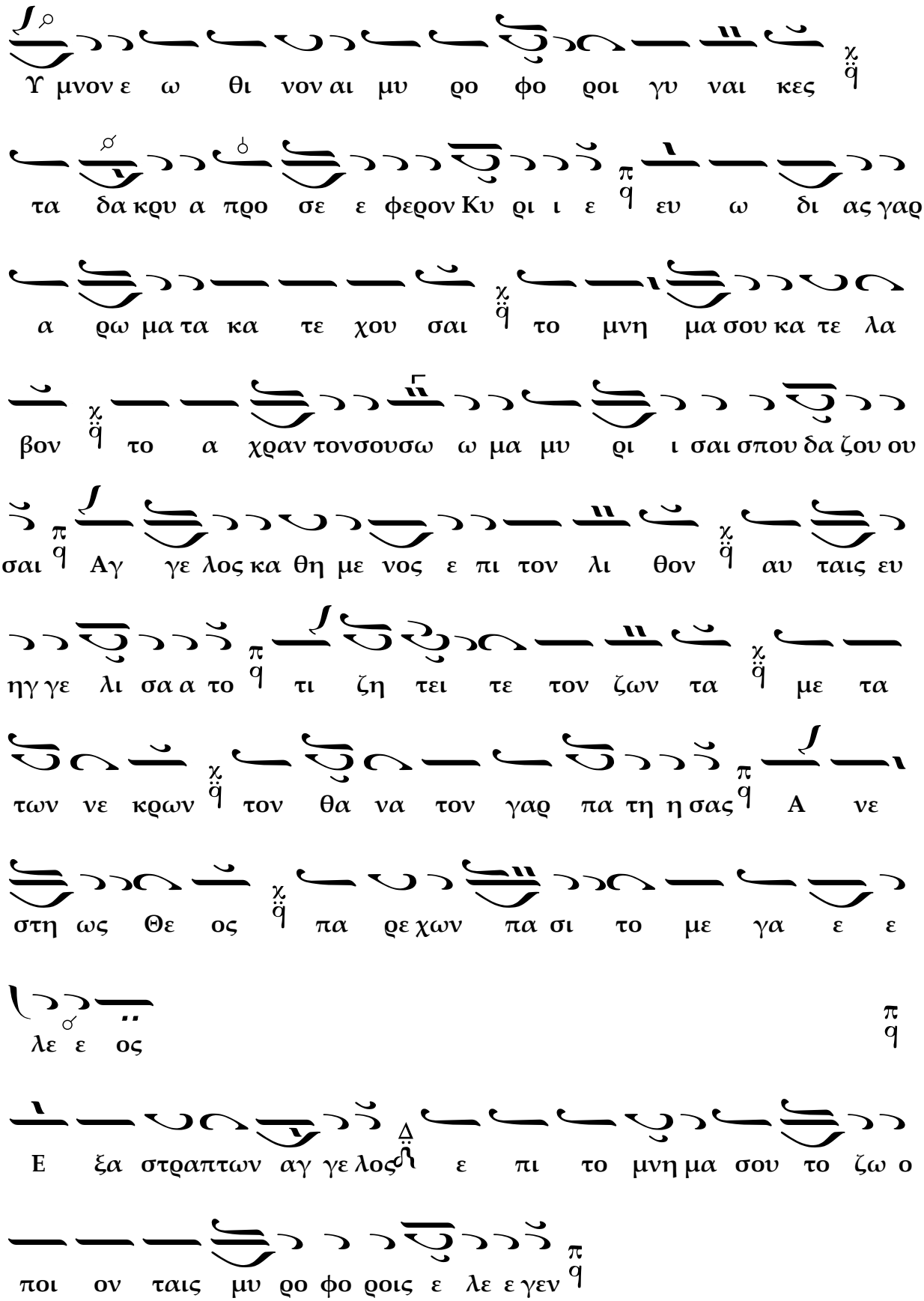
Εἰς τούς αἴνους. Ἦχος πλ. Γα

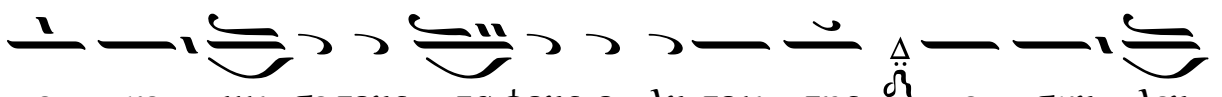

Ἦχος γα

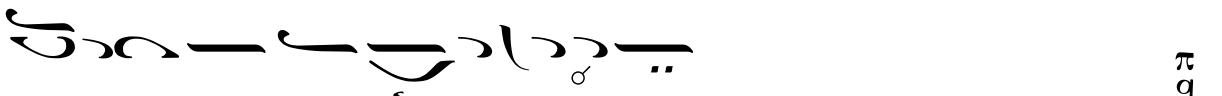

Δευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυ στη ρι
ι ου την δυ να α μιν Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ο εν
αρ χη λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε κων ε
τα α φη και α νε στη εκ νε κρωντου σω ω σαι τα συμ παν
τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν
Δι η γη σον ται παν τα τα θαυ μα σι α οι φυ λα κες
σου Κυ ρι ι ε αλ λα το συ νε δρι ον της μα ται ο τη
τας πλη ρω σαν δωρωντην δε ξι αν αυ των κρυ πτειν ε
νο μι ζον την α να στα σι ιν σου ην ο κο σμος δο
ξα α α ζει ε λε η σον η μας

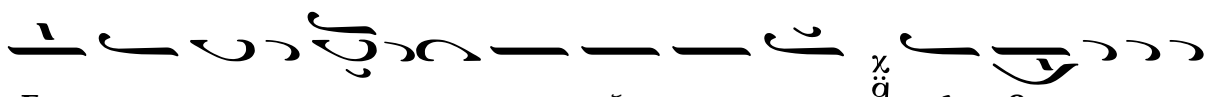

Χα ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της Α να στα σε
ως την πει ραν ει λη φο ο τα Μα ρι α γαρ η Μαγ δα λη
νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ευ ρεν Αγ γε λον ε πι
τον λι θον κα θη με νον τοις ι μα τι οις ε ξα στρα
πτοντα και λε γο ον τα τι ζη τει τε τον ζων τα με τα
των νε κρων ουκ ε στιν ω δε αλλ ε γη γερ ται κα
θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α
Εν τω φω τι σου Δε σπο τα ο ψο μεθαφως φι λαν θρω
πε Α νε στης γαρ εκ των νε κρων σω τη ρι αν τω γε νει
των αν θρω ω πωνδωρου με ε νος ι να σε πα σα κτι σις δο ξο
λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον ε λε η σον η μας

Υ μνον ε ω θι νον αι μυ ρο φο ροι γυ ναι κες
τα δα κρυ α προ σε ε φερον Κυ ρι ι ε ευ ω δι ας γαρ
α ρω μα τα κα τε χου σαι το μνη μα σου κα τε λα
βον το α χραν τονσουσω ω μα μυ ρι ι σαι σπου δα ζου ου
σαι Αγ γε λος κα θη με νος ε πι τον λι θον αυ ταις ευ
ηγ γε λι σα α το τι ζη τει τε τον ζων τα με τα
των νε κρων τον θα να τον γαρ πα τη η σας Α νε
στη ως Θε ος πα ρε χων πα σι το με γα ε ε
λε ε ος
Ε ξα στραπτων αγ γε λος ε πι το μνη μα σου το ζω ο
ποι ον ταις μυ ρο φο ροις ε λε ε γεν

ε κε νω σε τους τα φους ο λυ τρω της ε σκυ λευ

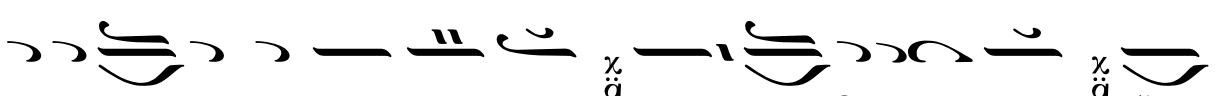

σε τον Α δην και Α νε στη τρι η με ρος ως μο νος Θε

ος και παν το δυ υ να α μος

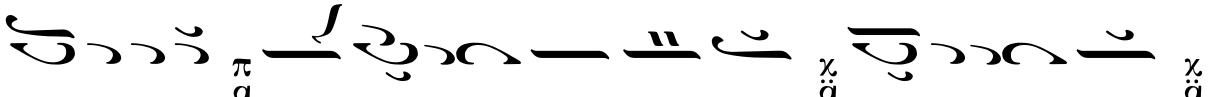

Εις το μνη μα σε ε πε ζη τη σεν ελ θου σα τη μι

α α των Σαβ βα α των Μα ρι α η Μαγ δα λη νη η μη

ευ ρου σα δε ω λο φυ ρε το κλαυ θμω βο ω ω σα οι

μοι Σω τηρ μου πως ε κλα πης παν των βα σι λευ ζευ

γος δε ζω η φο ρων αγ γε λων εν δο θεν τουμνημει ει ου

ε βο ο α τι κλαι εις ω γυ ναι κλαι ω φη σιν

ο τι η ραντον Κυ ρι ον μου του τα φου και ουκ οι δα

που ε θη καναυ τον αυ τη δε στρα φει ει σα ο πι σω ως

κα τει δε σε ευ θε ε ως ε βο

α ο Κυ ρι ος μου και ο Θε ος μου δο ο ξα α

σοι

Ε βραι οι συ νε κλει σαν εν τω τα φω την ζω

την λη στη ης δε α νε ω ξεν εν τη γλωσ ση την τρυ

φην κραυ γα ζων και λε γων ο μετ ε μου δι ε με ε

σταυ ρω θεις συ νε κρε μα το μοι ε πι του ξυ υ λου
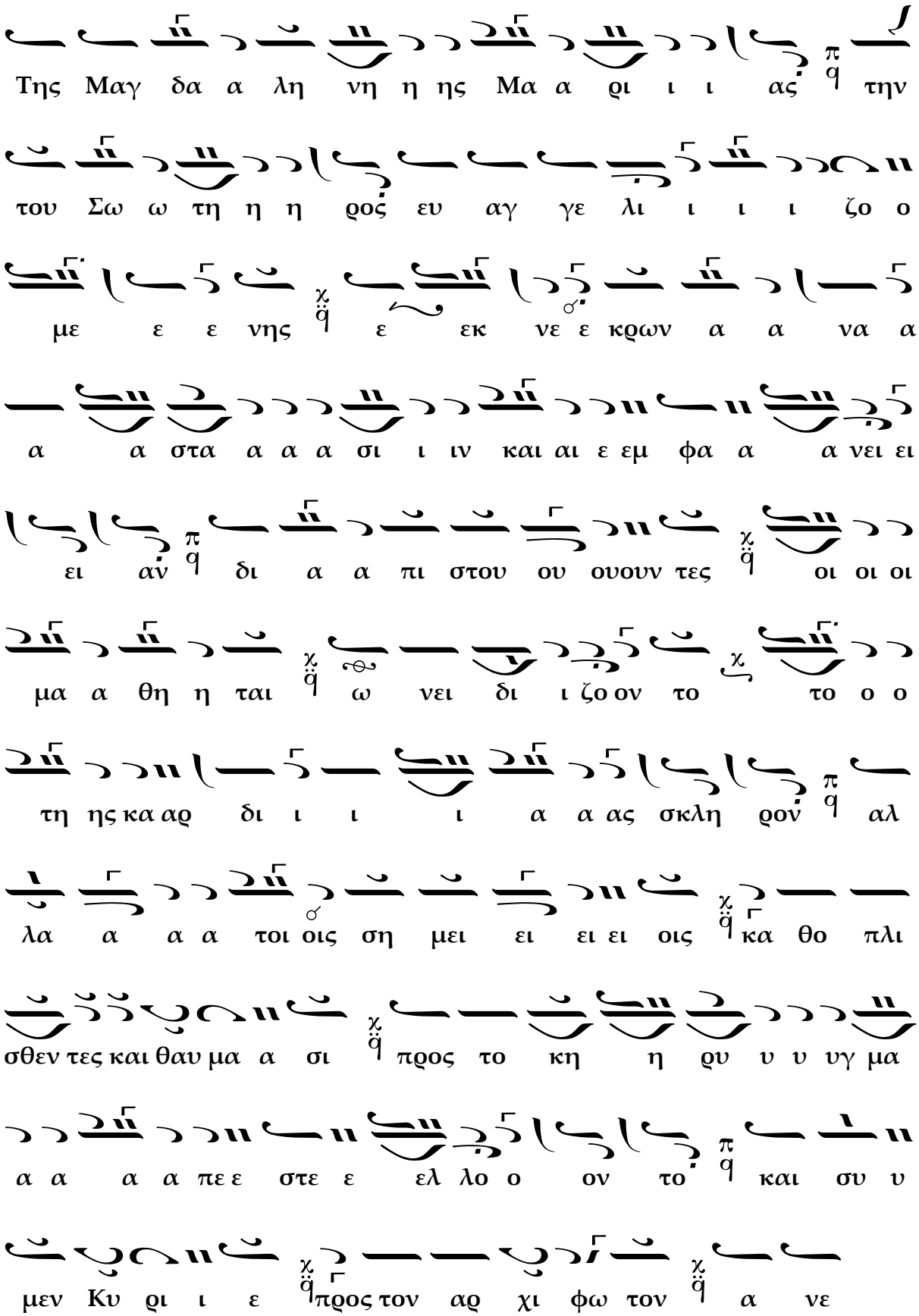
και ε φαι νε το μοι ε πι του θρο νου τω Πα τρι ι συγ

κα θη με ε νος αυ τος γαρ ε στι Χρι στος ο Θε ος η

μων ο εχων το με γα ε ε λε ε ος

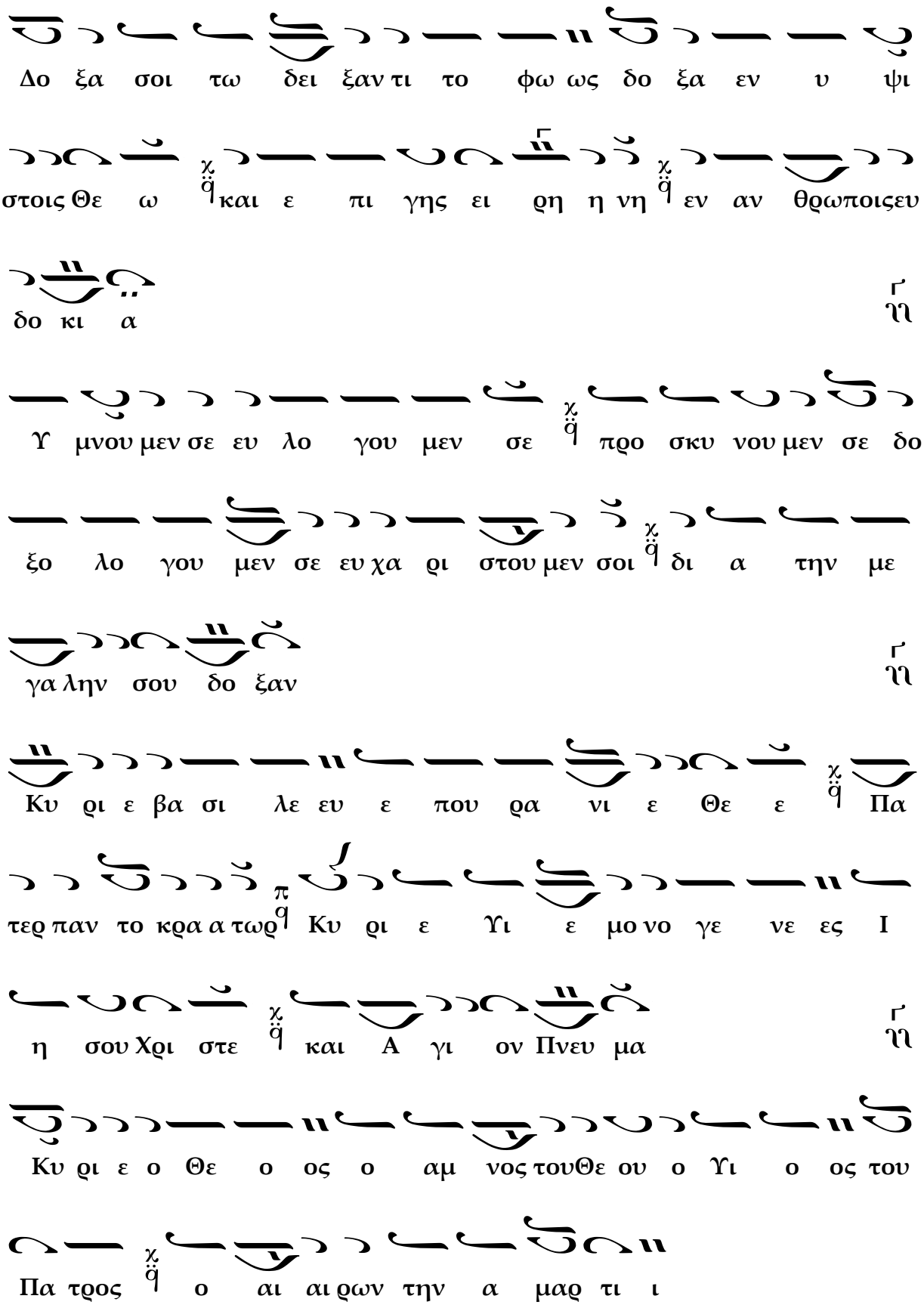

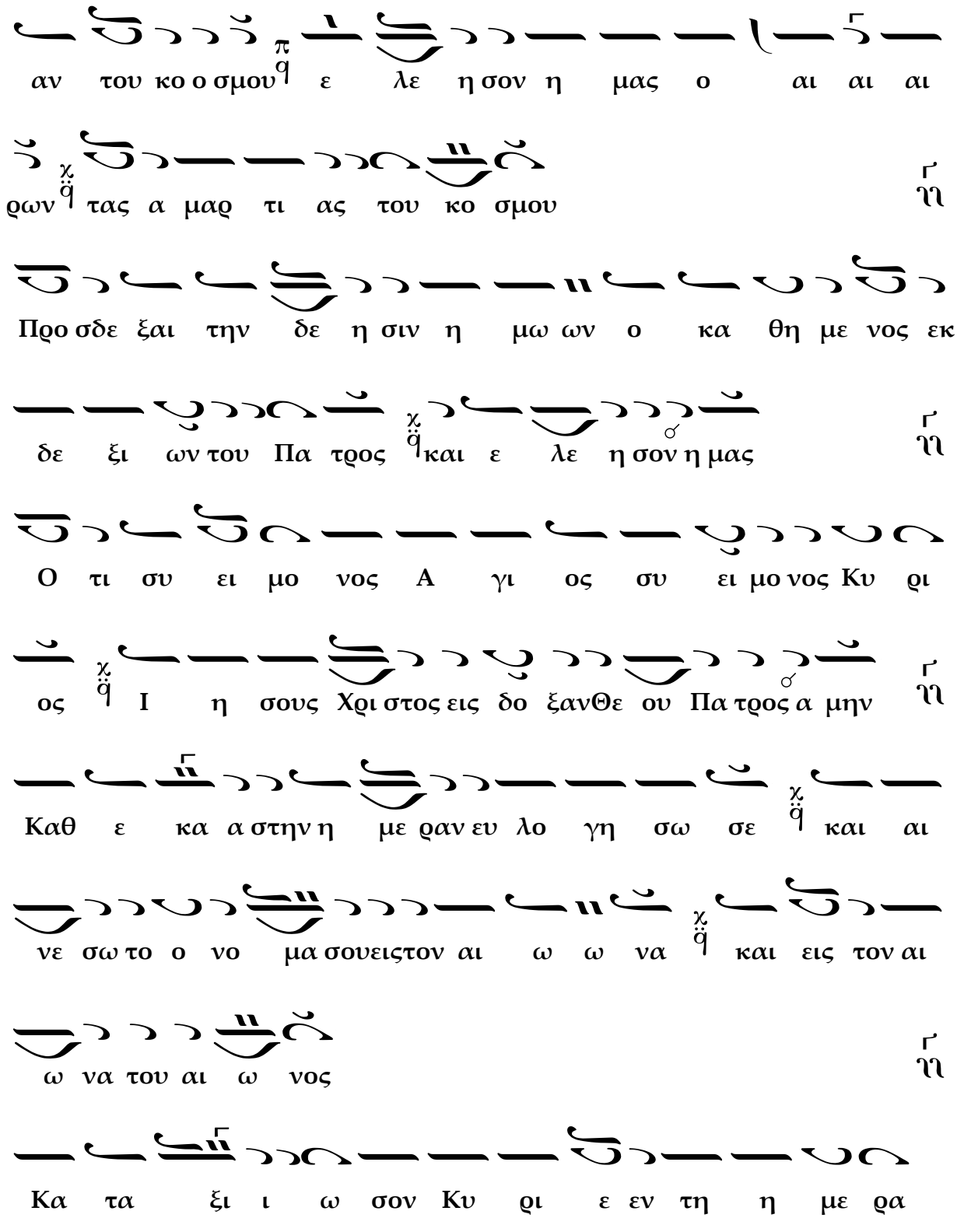
Δόξα. Ἑωθινόν Γ'. Ἦχος ᾱ Γα

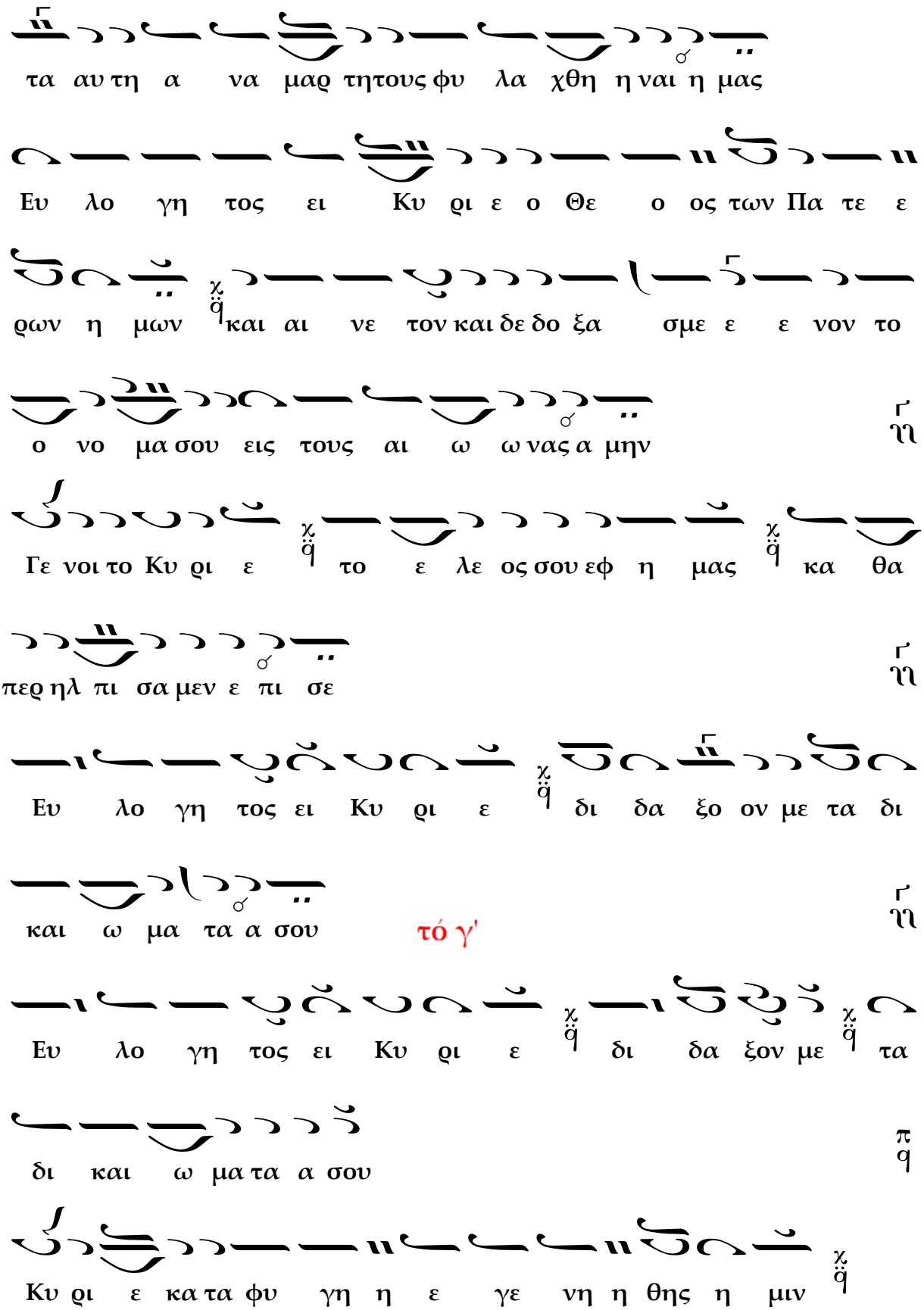

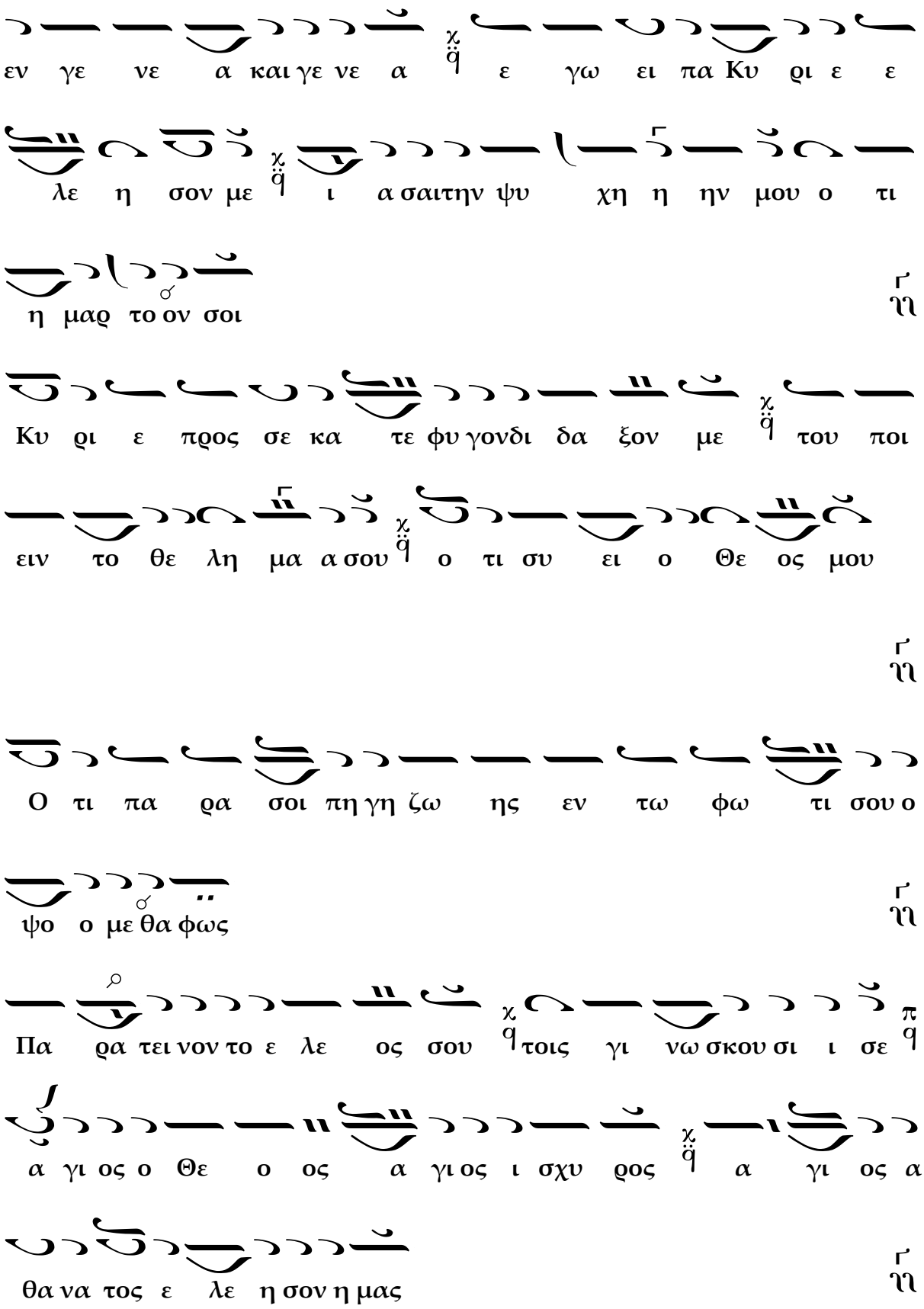
λη η η φθη ης Πα τε ε ε ε ρα οι δε Ε κη
ρυ υτ τον παν τα χου ου ου ου τον λο γο ον τοις θα
αυ μα σι ι πι ι στου ου ου με ε ε νοι δι ο οι οι
φω ω τι σθε ε εν τες δι ι ι α α αυ των
δο ξα α α α ζο ο με ε εν σου την εκ νε
κρω ων α να α α α στα α α σιν φι λα α α αν θρω
πε Κυ ρι ι ε

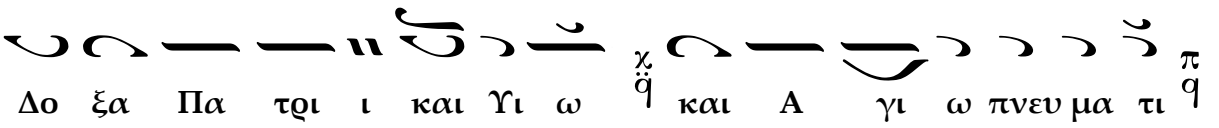
Δοξολογία Ἦχος πλ. Γα

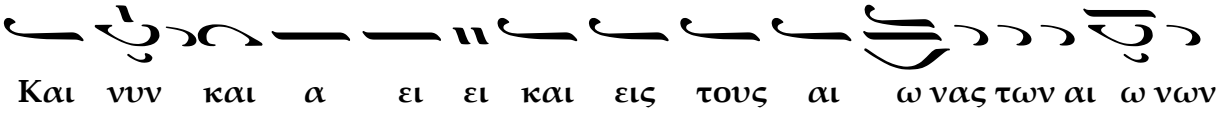

αν του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι αι
ρων τας α μαρ τι ας του κο σμου
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μω ων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξανΘε ου Πα τρος α μην
Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σουειστον αι ω ω να και εις τον αι
ω να του αι ω νος
Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

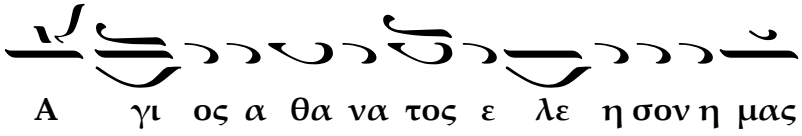

τα αυ τη α να μαρ τητους φυ λα χθη η ναι η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ο ος των Πα τε ε
ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε ε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α μην
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα
περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα α σου
τό γ'
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα
δι και ω μα τα α σου
Κυ ρι ε κα τα φυ γη η ε γε νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σον με ι α σαιτην ψυ χη η ην μου ο τι
η μαρ το ον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γονδι δα ξον με του ποι
ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο ο με θα φως
Πα ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου σι ι σε
α γι ος ο Θε ο ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α
θα να τος ε λε η σον η μας

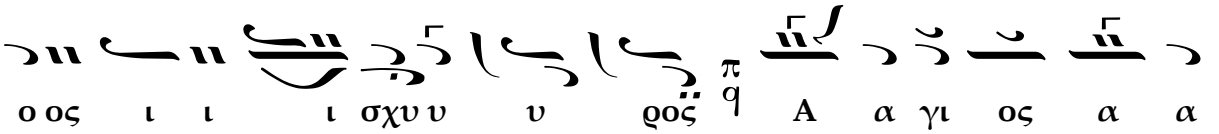

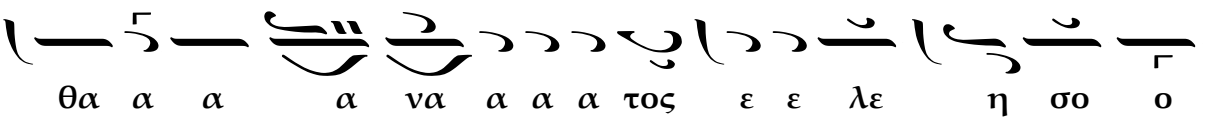

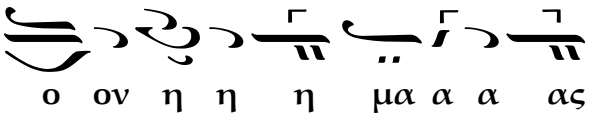

Ἦχος ὑὶ Γα χ Ἀσματικόν.

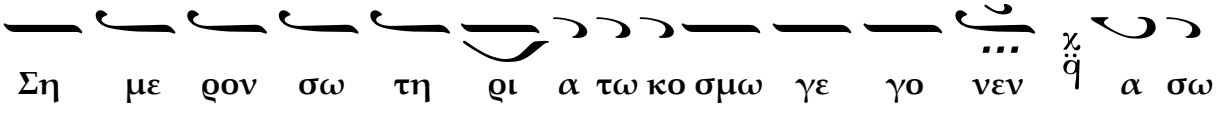

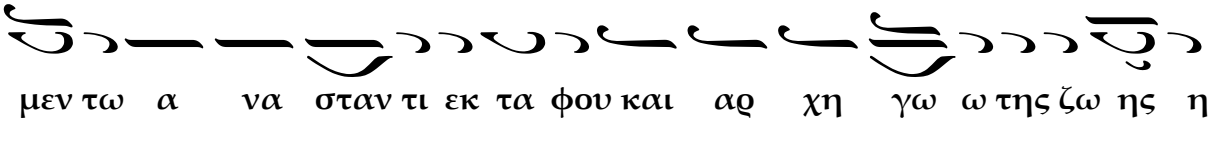

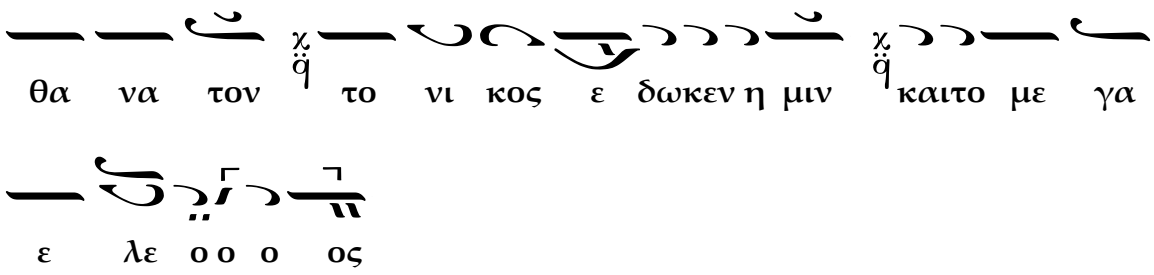

Ἦχος ὑὶ Γα χ

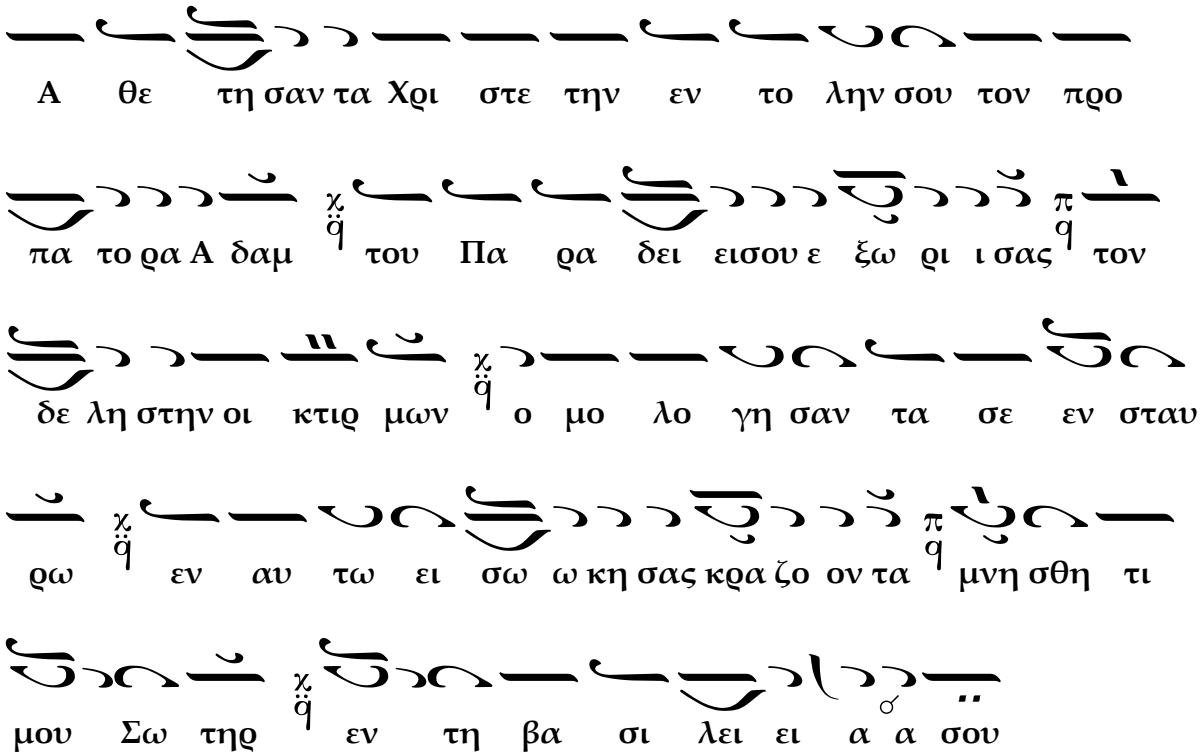

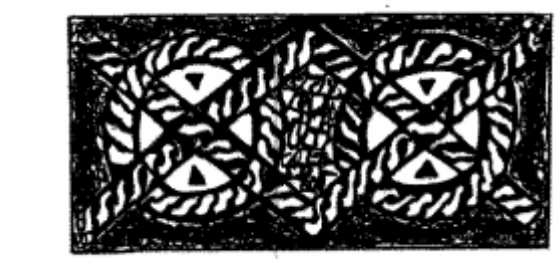

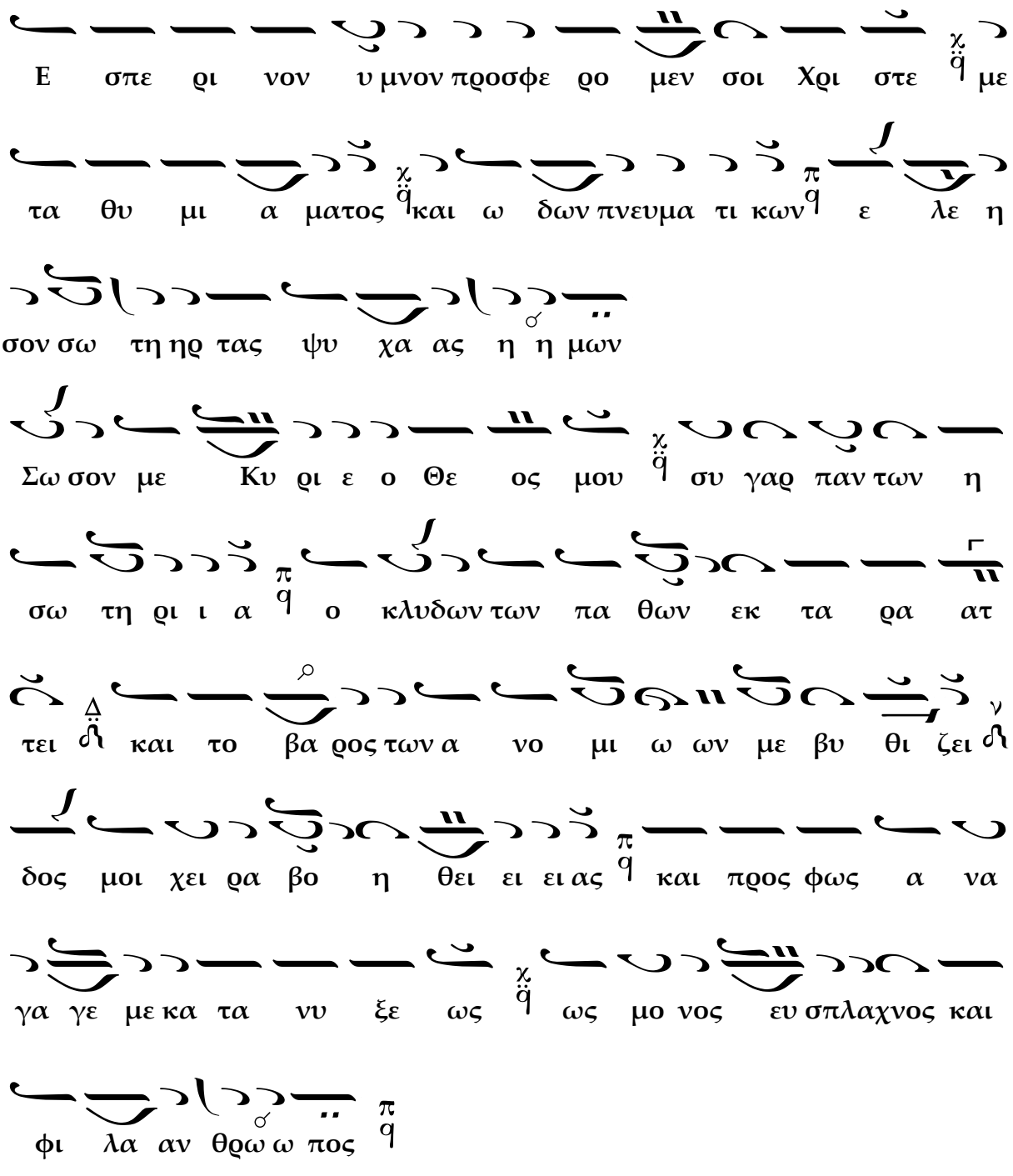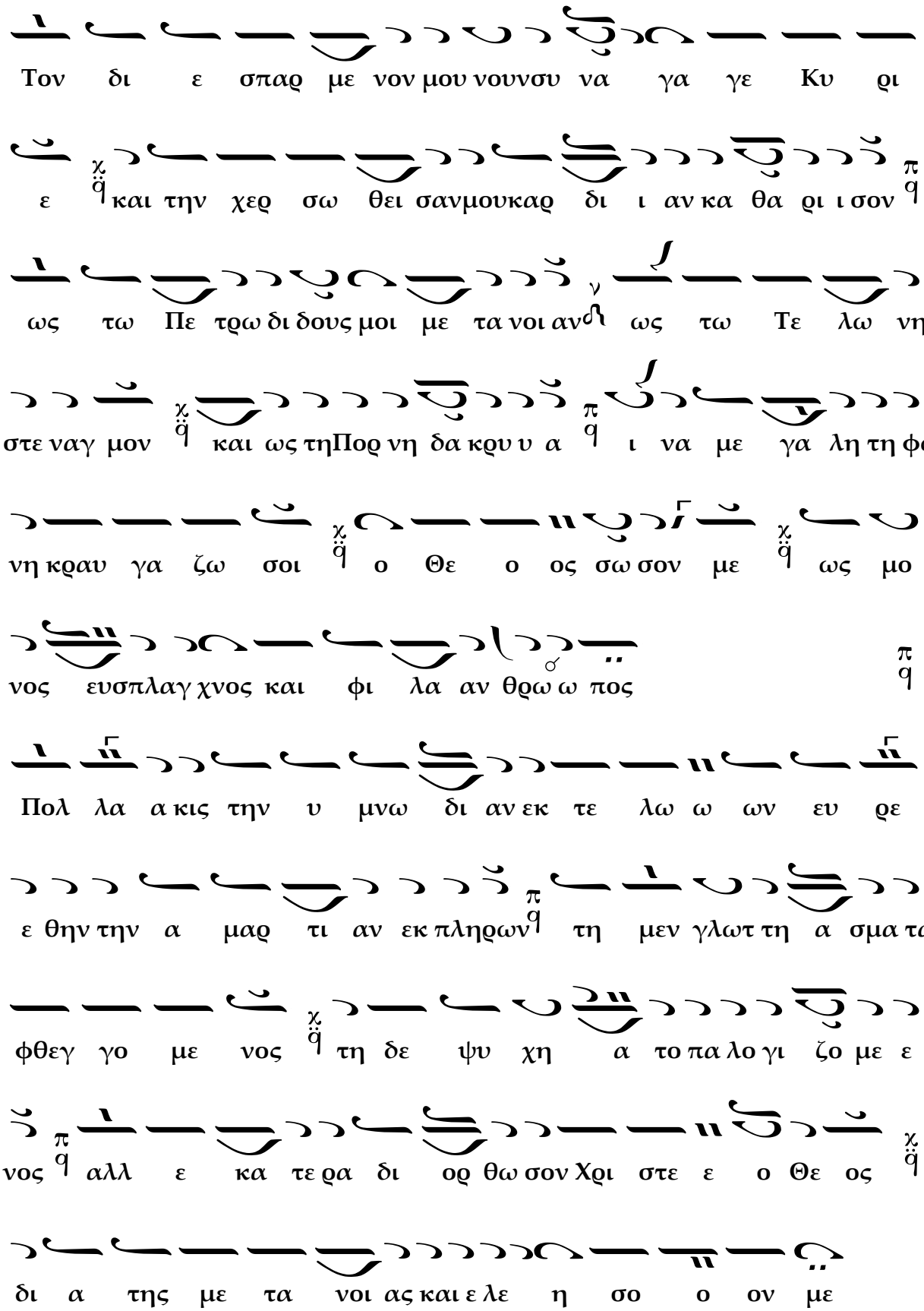

Οἱ μακαρισμοί· Ἦχος ᾱ̈ Γα
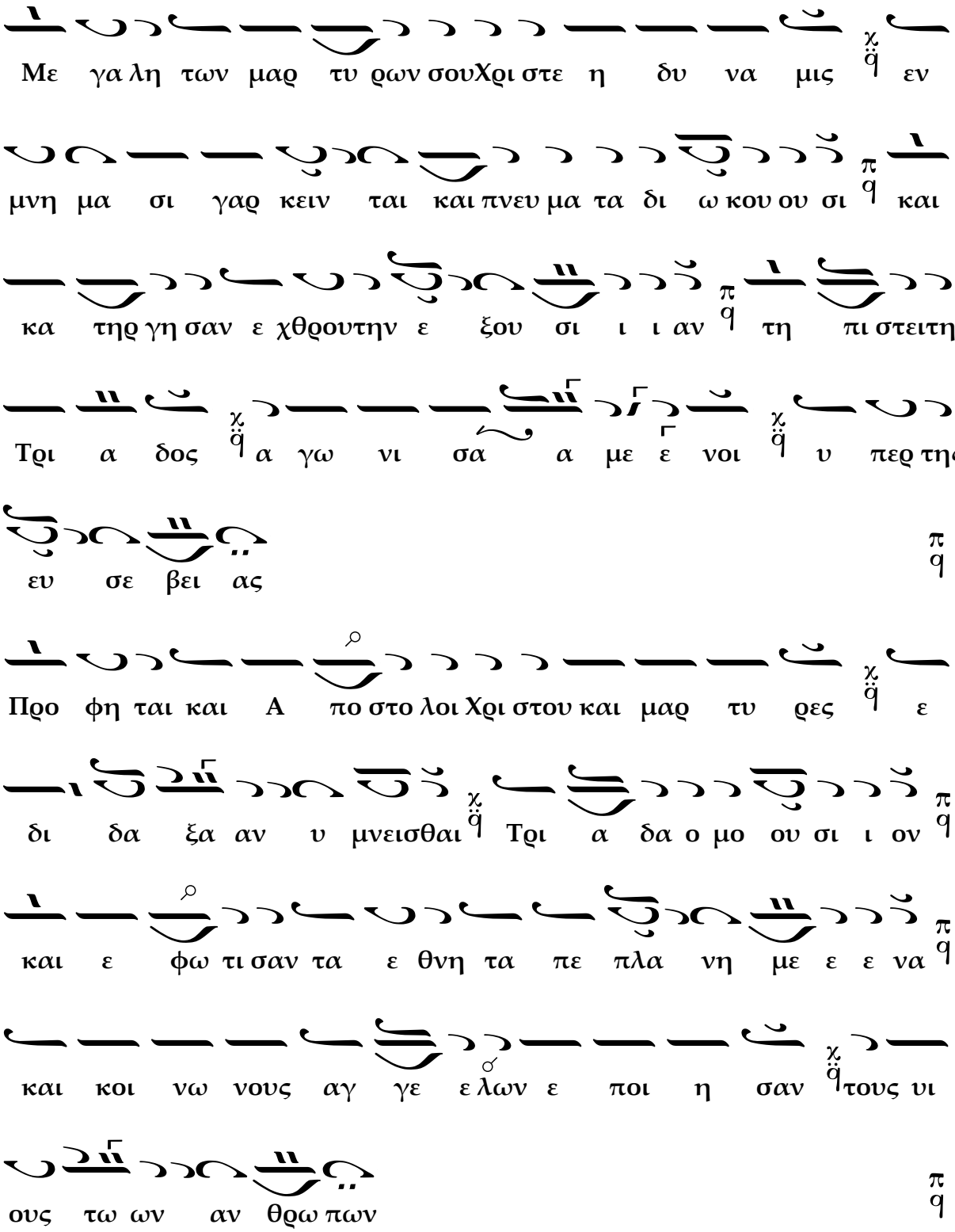

Ἦχος πλ. δ Πα

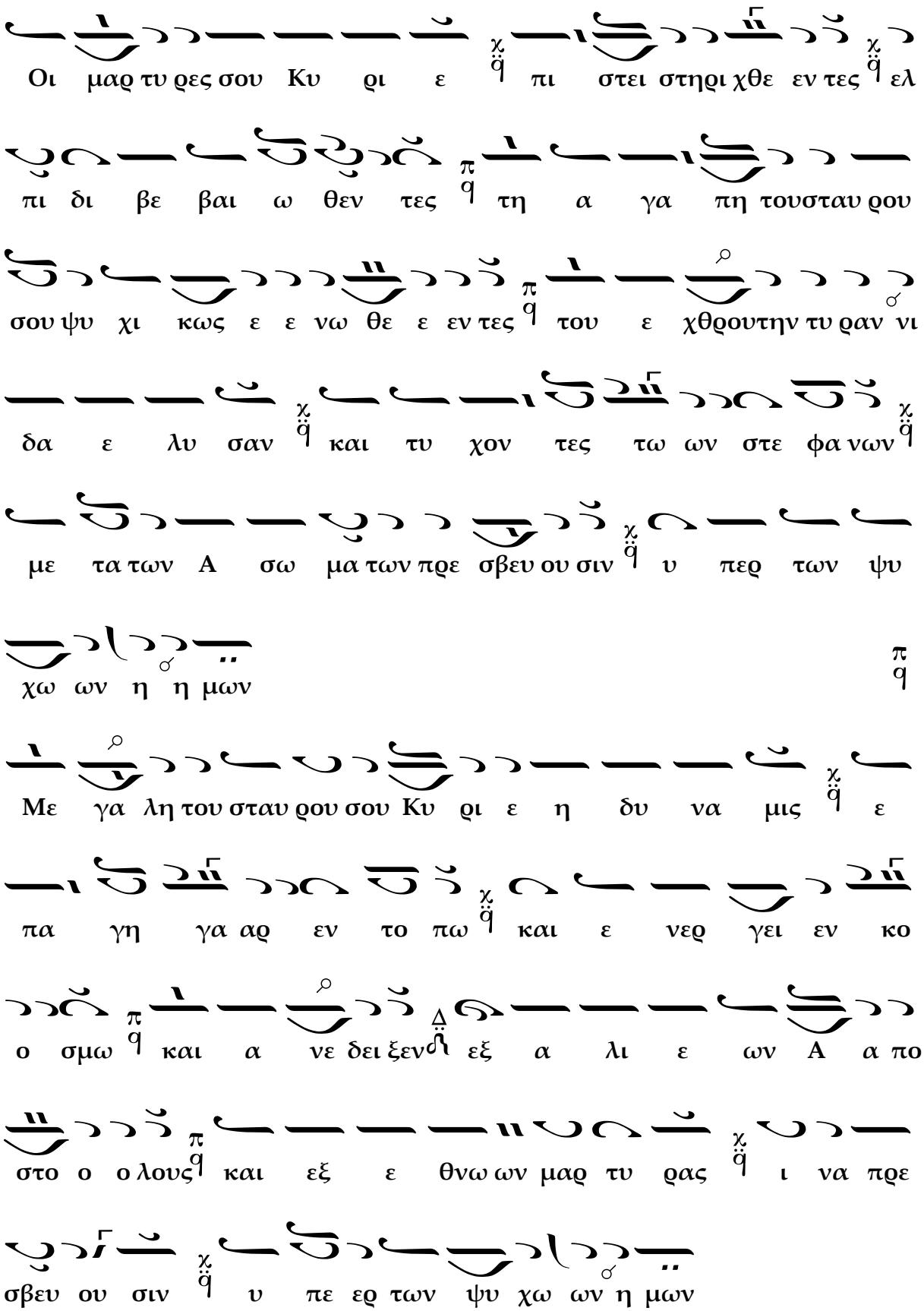

Ε σπε ρι νον υ μνον προσφε ρο μεν σοι Χρι στε με
τα θυ μι α ματος και ω δων πνευμα τι κων ε λε η
σον σω τη ηρ τας ψυ χα ας η η μων
Σω σον με Κυ ρι ε ο Θε ος μου συ γαρ παν των η
σω τη ρι ι α ο κλυδων των πα θων εκ τα ρα ατ
τει ση και το βα ρος των α νο μι ω ων με βυ θι ζει ση
δος μοι χει ρα βο η θει ει ει ας και προς φως α να
γα γε με κα τα νυ ξε ως ως μο νος ευ σπλαχνος και
φι λα αν θρω ω πος

Τον δι ε σπαρ με νον μου νουνσυ να γα γε Κυ ρι
ε και την χερ σω θει σανμουκαρ δι ι αν κα θα ρι ι σον
ως τω Πε τρω δι δους μοι με τα νοι αν ως τω Τε λω νη
στε ναγ μον και ως τηΠορ νη δα κρυ υ α ι να με γα λη τη φω
νη κραυ γα ζω σοι ο Θε ο ος σω σον με ως μο
νος ευσπλαγχνος και φι λα αν θρω ω πος
Πολ λα α κις την υ μνω δι αν εκ τε λω ω ων ευ ρε
ε θην την α μαρ τι αν εκ πληρων τη μεν γλωτ τη α σμα τα
φθεγ γο με νος τη δε ψυ χη α το πα λο γι ζο με ε
νος αλλ ε κα τε ρα δι ορ θω σον Χρι στε ε ο Θε ος
δι α της με τα νοι ας και ε λε η σο ο ον με

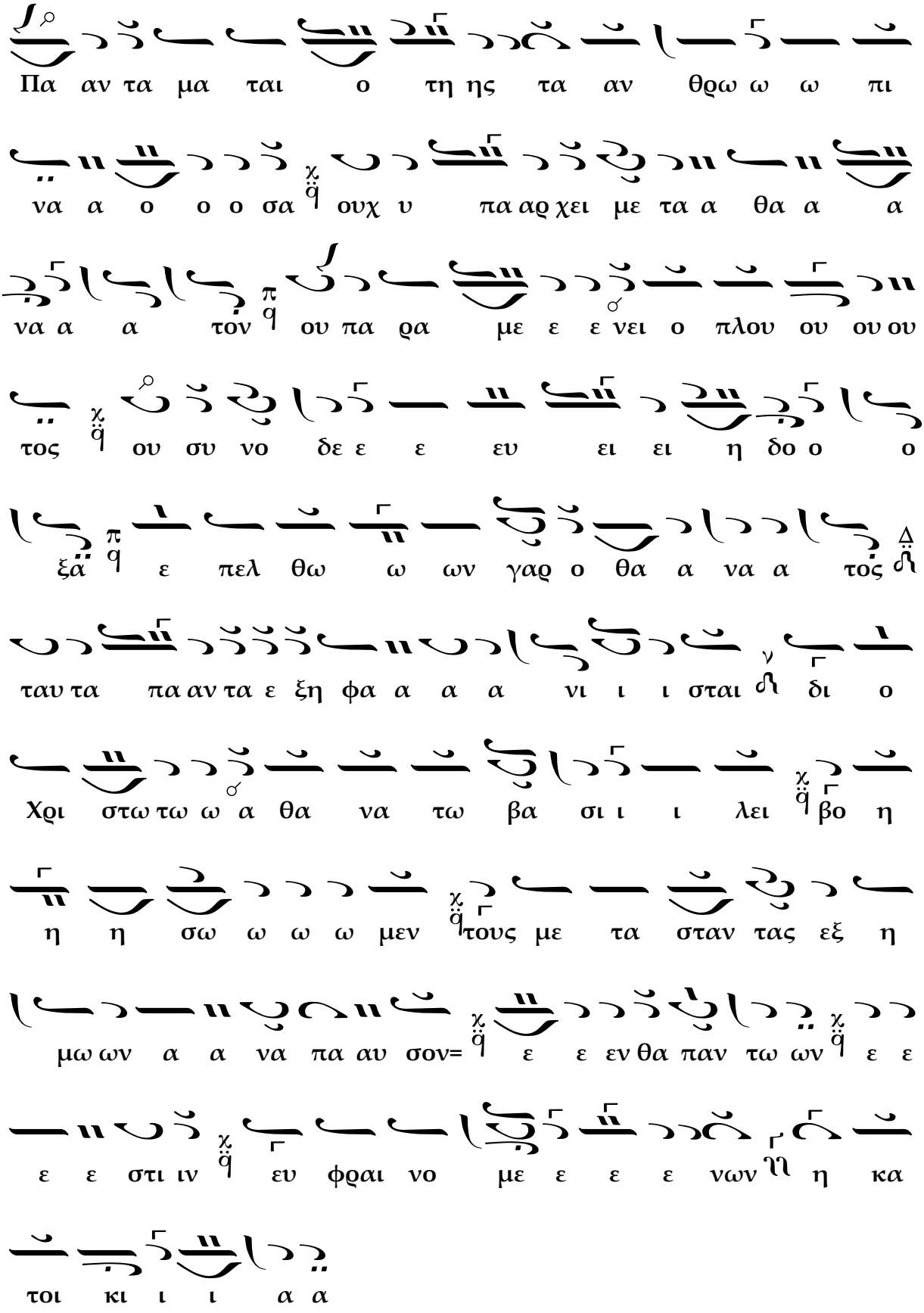
Μαρτυρικά. ψαλλόμενα τῇ Παρασκευή ἑσπέρας.

Ἦχος ὑ Γα Πα χ

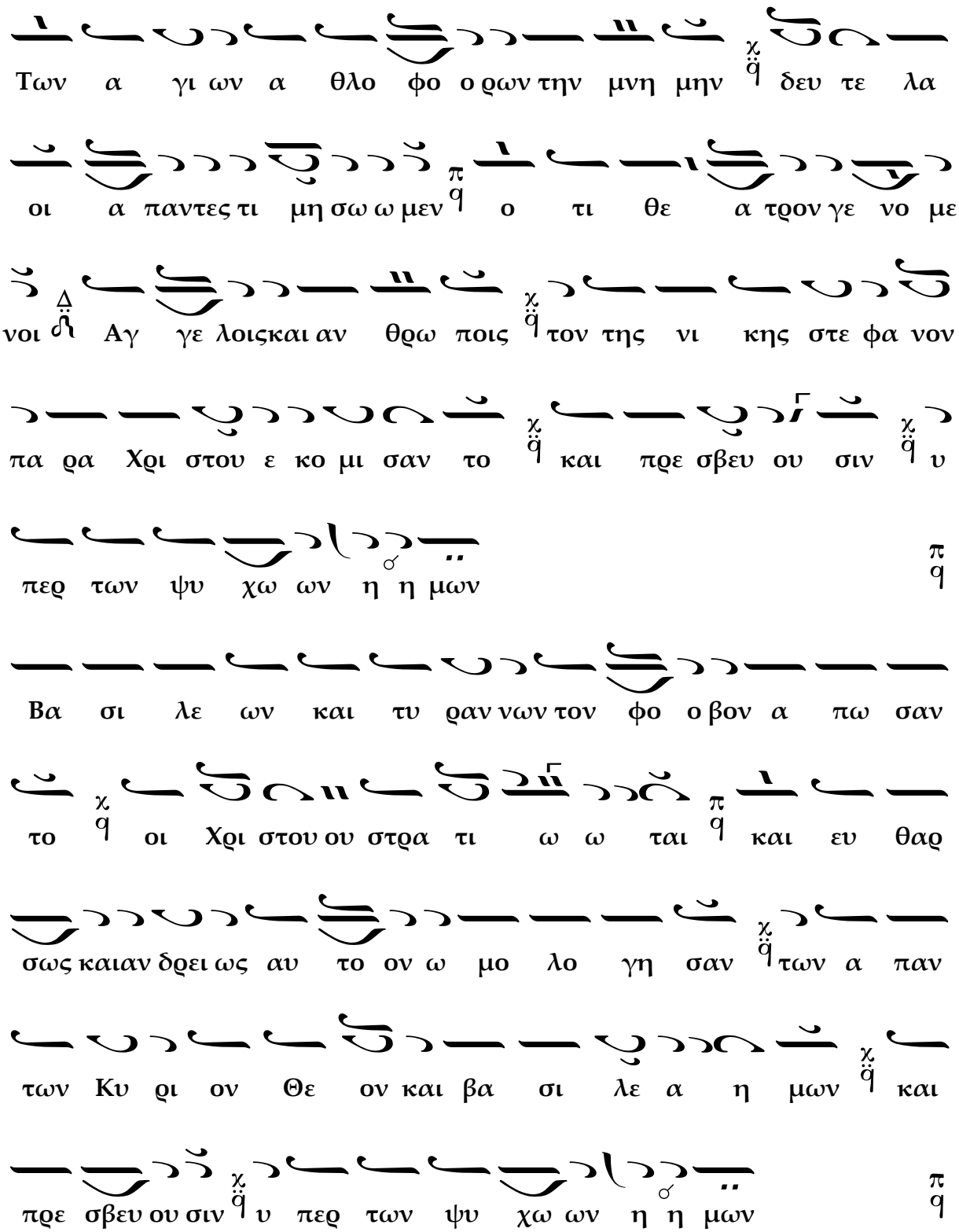

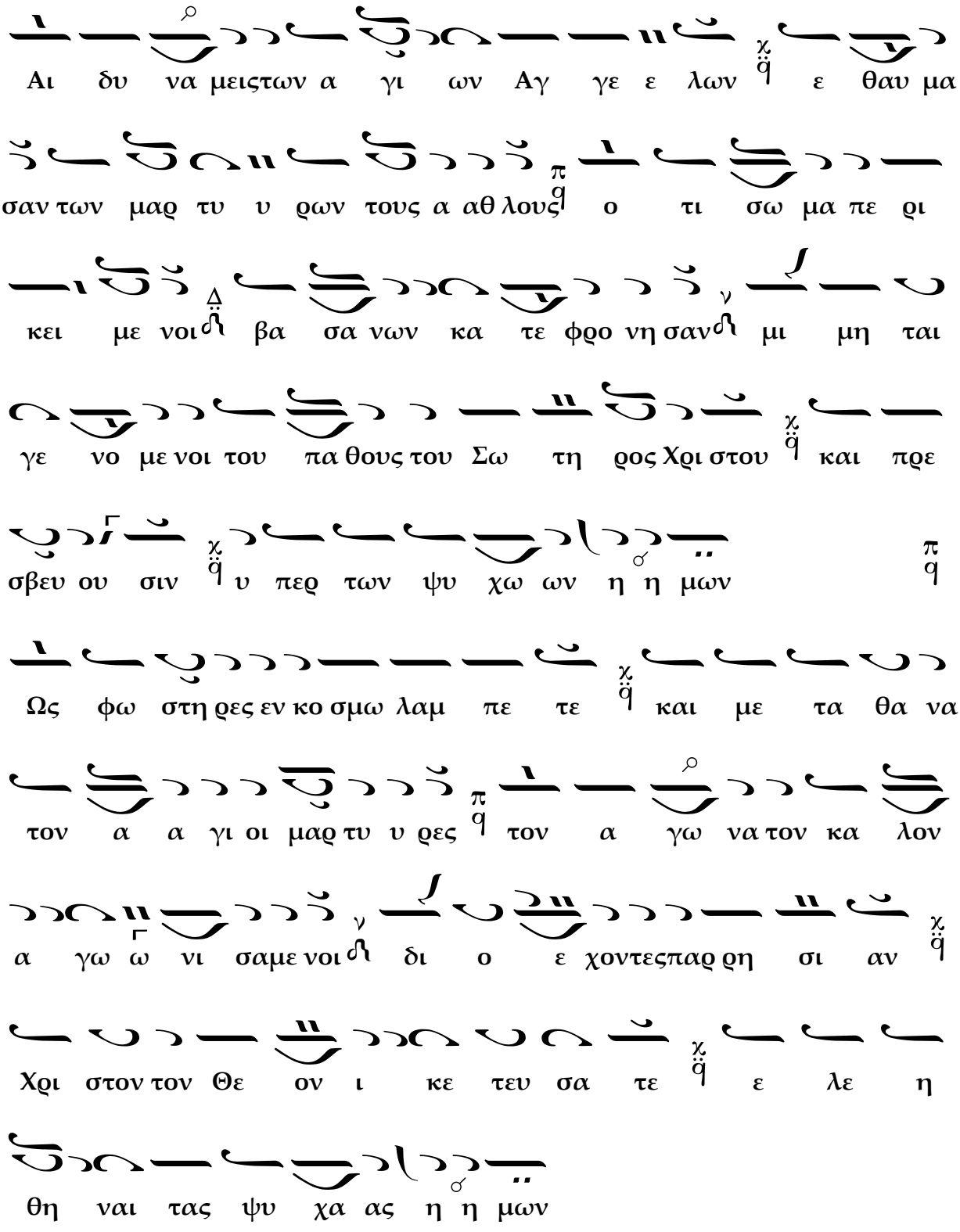

Οι μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε πι στει στηρι χθε εν τες ελ
πι δι βε βαι ω θεν τες τη α γα πη τουσταυ ρου
σου ψυ χι κως ε ε νω θε ε εν τες του ε χθρουτην τυ ραν νι
δα ε λυ σαν και τυ χον τες τω ων στε φα νων
με τα των Α σω μα των πρε σβευ ου σιν υ περ των ψυ
χω ων η η μων
Με γα λη του σταυ ρου σου Κυ ρι ε η δυ να μις ε
πα γη γα αρ εν το πω και ε νερ γει εν κο
ο σμω και α νε δει ξεν εξ α λι ε ων Α α πο
στο ο ο λους και εξ ε θνω ων μαρ τυ ρας ι να πρε
σβευ ου σιν υ πε ερ των ψυ χω ων η μων

Δόξα. Ἦχος πλ. Γα Πα
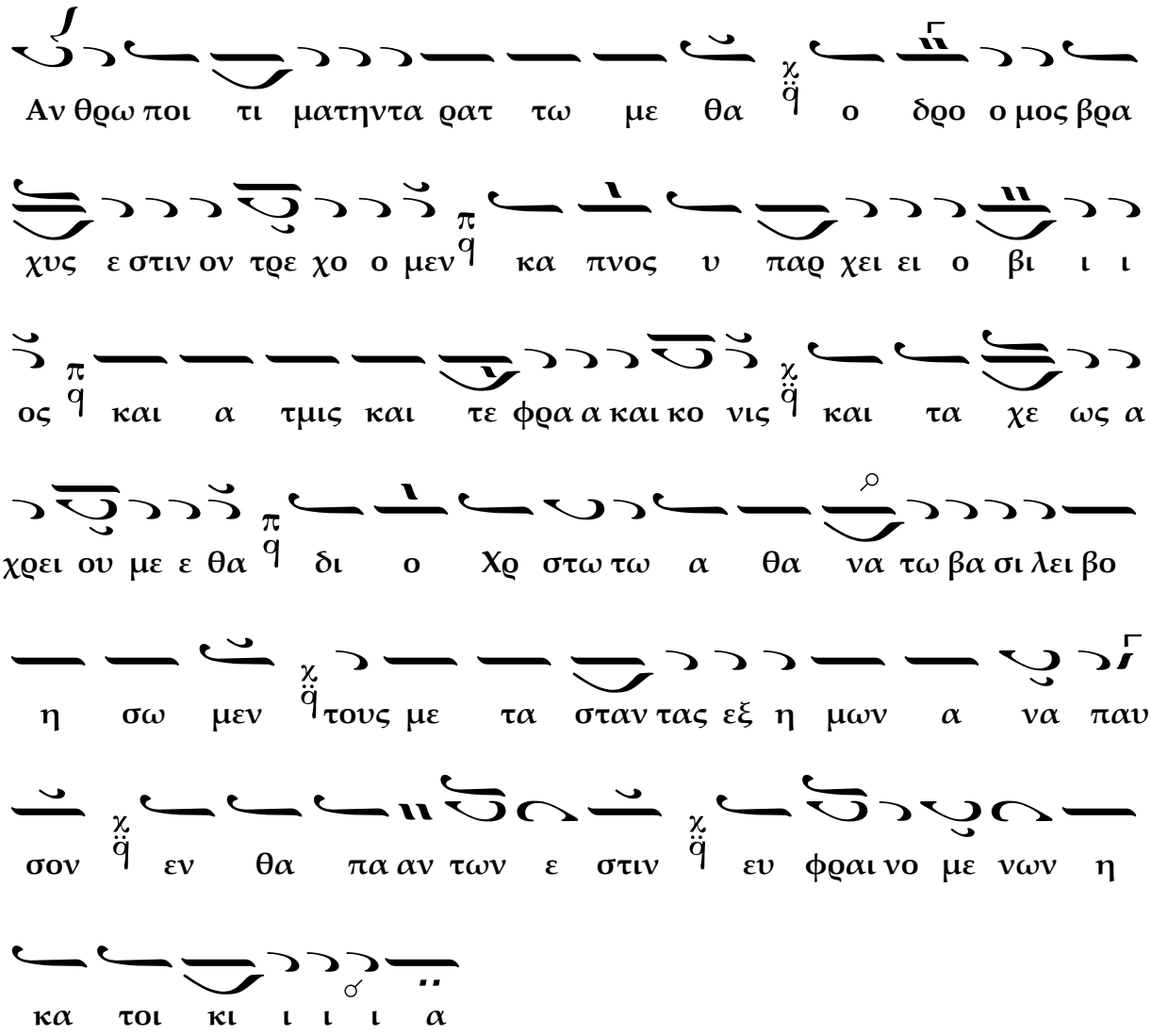

Ἦχος πλ. Γα Πα
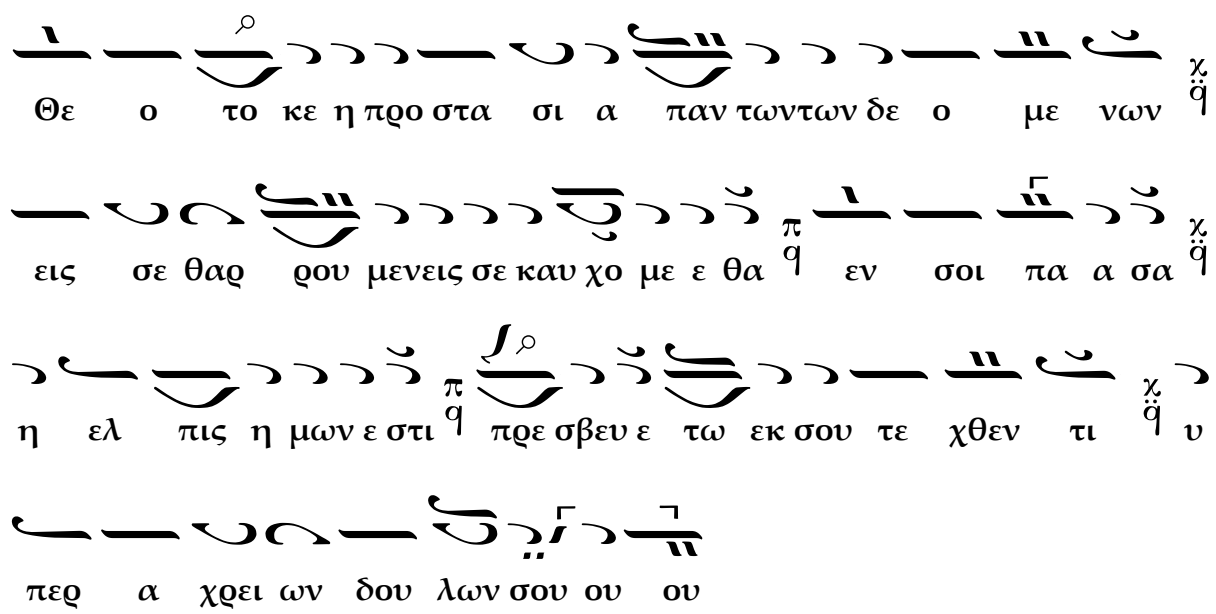

Των α γι ων α θλο φο ο ρων την μνη μην δευ τε λα
οι α παντες τι μη σω ω μεν ο τι θε α τρον γε νο με
νοι Αγ γε λοιςκαι αν θρω ποις τον της νι κης στε φα νον
πα ρα Χρι στου ε κο μι σαν το και πρε σβευ ου σιν υ
περ των ψυ χω ων η η μων
Βα σι λε ων και τυ ραν νων τον φο ο βον α πω σαν
το οι Χρι στου ου στρα τι ω ω ται και ευ θαρ
σως καιαν δρει ως αυ το ον ω μο λο γη σαν των α παν
των Κυ ρι ον Θε ον και βα σι λε α η μων και
πρε σβευ ου σιν υ περ των ψυ χω ων η η μων

Αι δυ να μειστων α γι ων Αγ γε ε λων ε θαυ μα
σαν των μαρ τυ υ ρων τους α αθ λους ο τι σω μα πε ρι
κει με νοι βα σα νων κα τε φρο νη σαν μι μη ται
γε νο με νοι του πα θους του Σω τη ρος Χρι στου και πρε
σβευ ου σιν υ περ των ψυ χω ων η η μων
Ως φω στη ρες εν κο σμω λαμ πε τε και με τα θα να
τον α α γι οι μαρ τυ υ ρες τον α γω να τον κα λον
α γω ω νι σαμε νοι δι ο ε χοντεςπαρ ρη σι αν
Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ σα τε ε λε η
θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

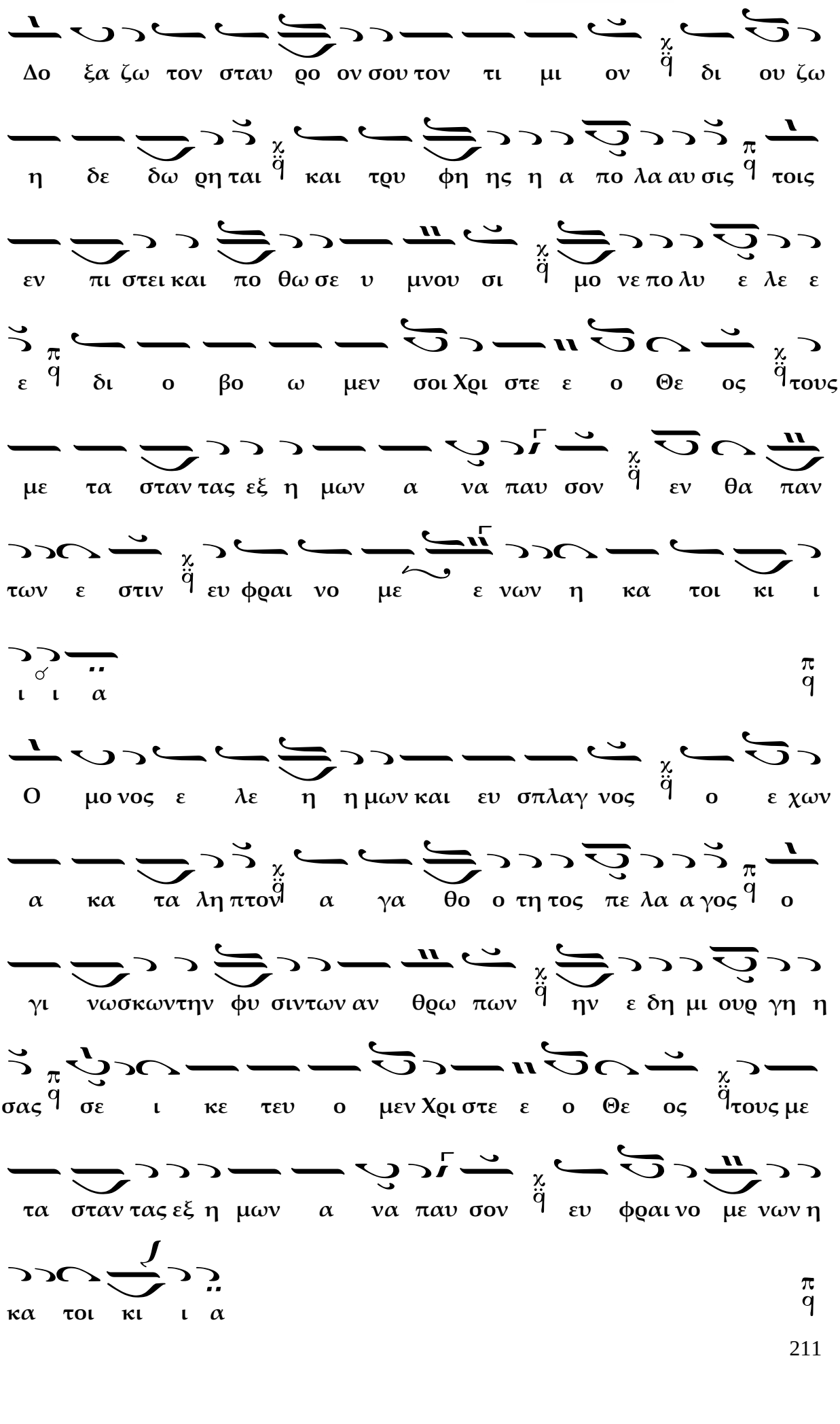
Δόξα. Ἦχος ἡ Γα Πα

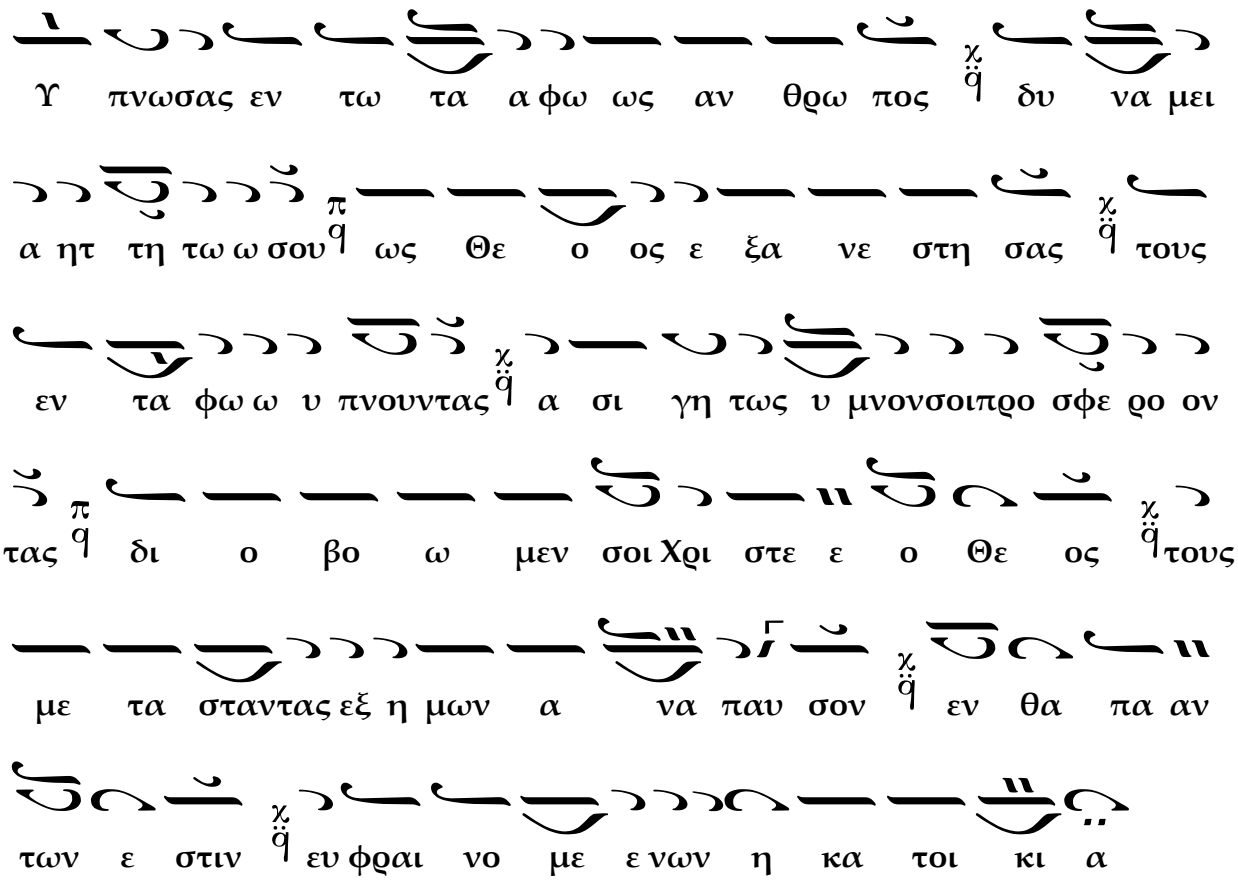

Καί νῦν. Ἦχος ἡ Γα Πα

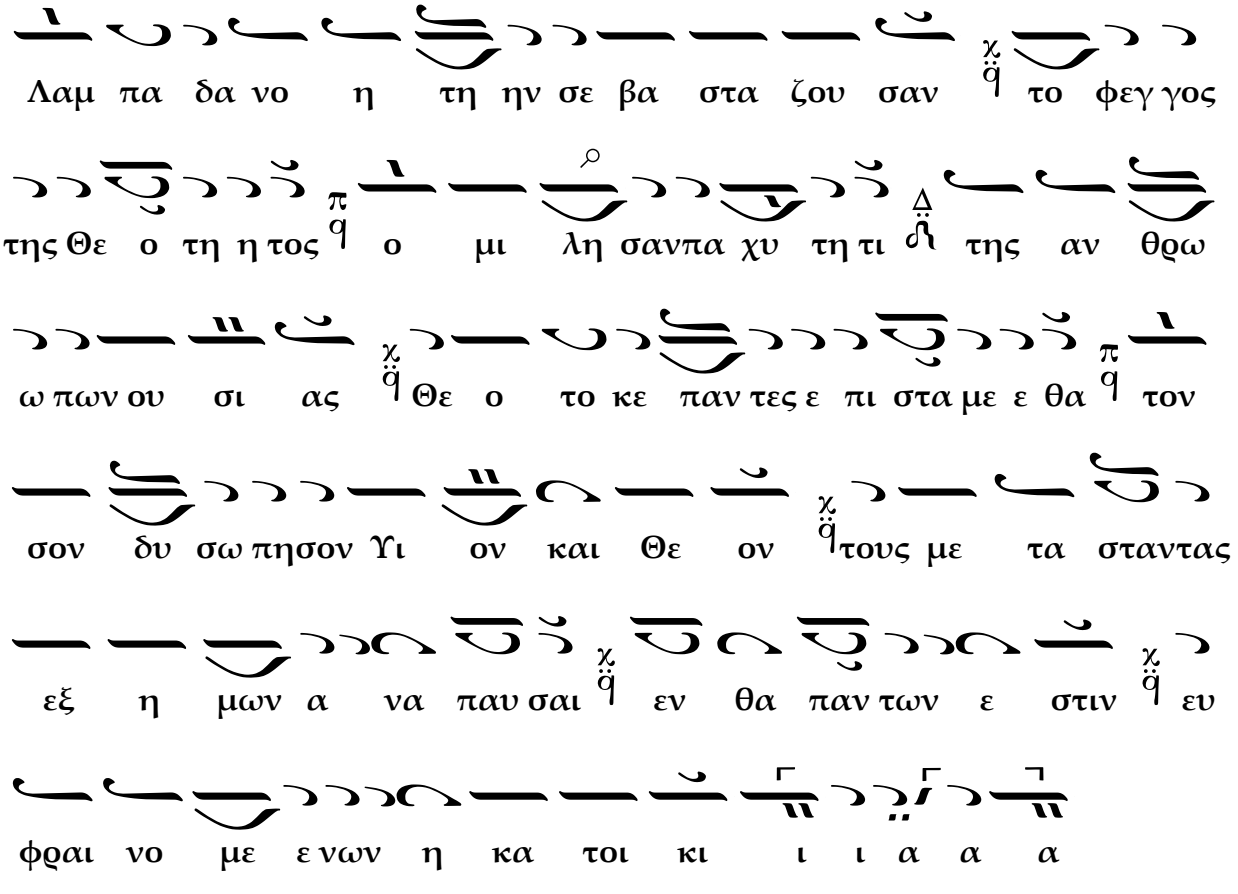

Εἰς τόν στίχον τῶν αἴνων. Ἦχος πλ. Γα Πα

Δόξα. Καί νῦν. Ἦχος ᾱ Γα Πα

ἐδῶ τελειώνει τό χειρόγραφο κείμενο

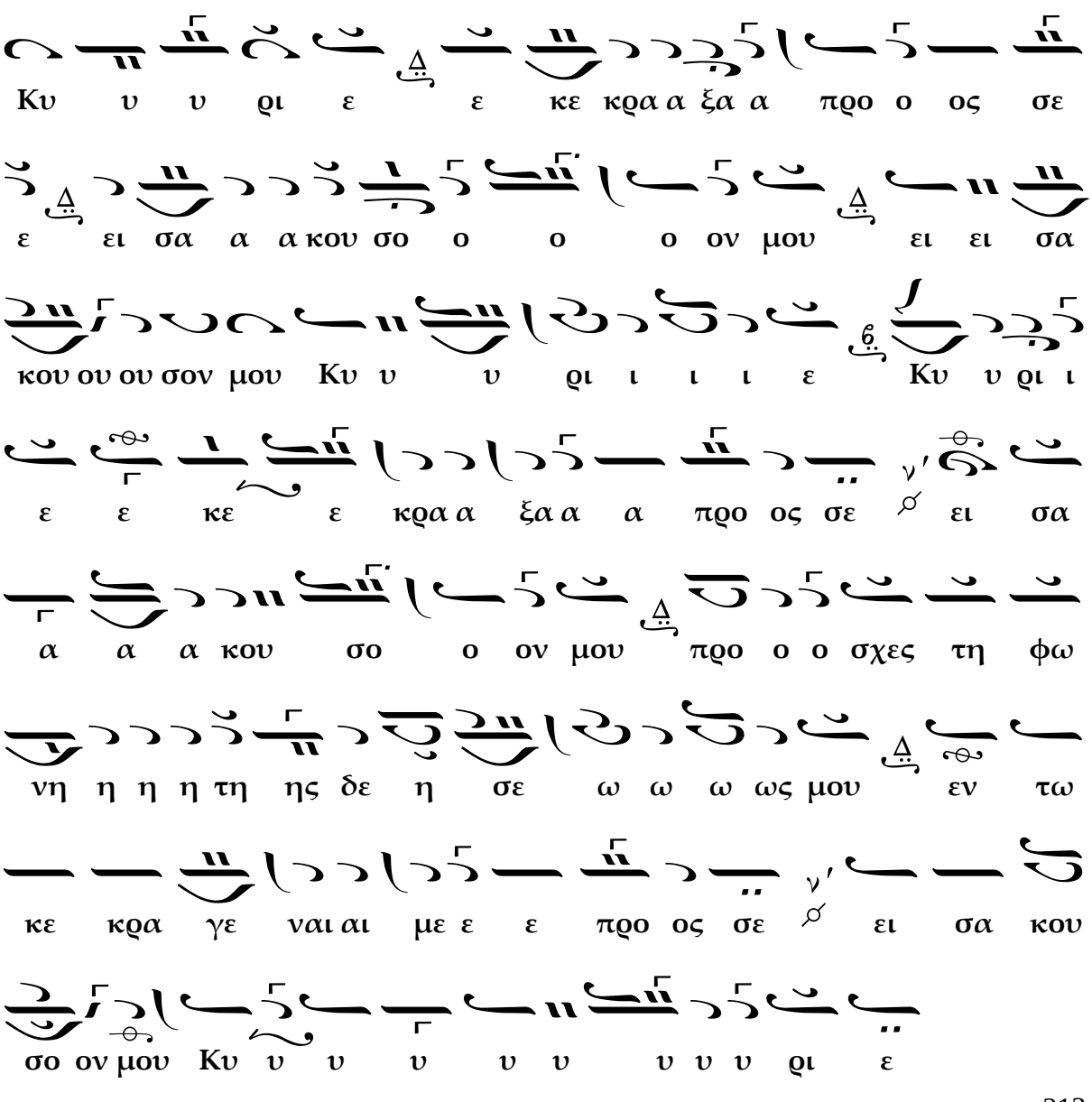
Ἦχος

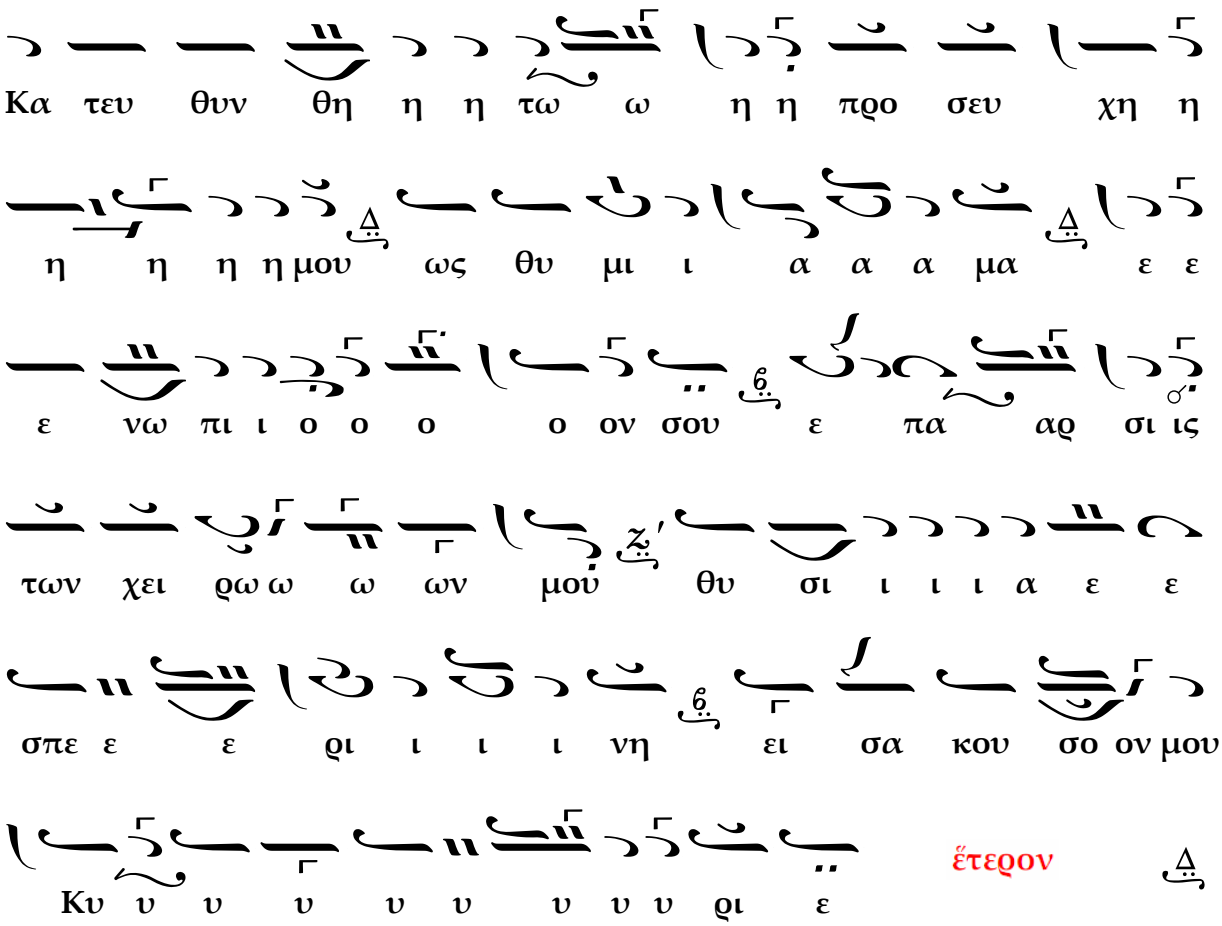
Τά ἀναστάσιμα ἰδιόμελα τοῦ δευτέρου ἤχου

Γραφή τῶν διδασκάλων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας

καί καί

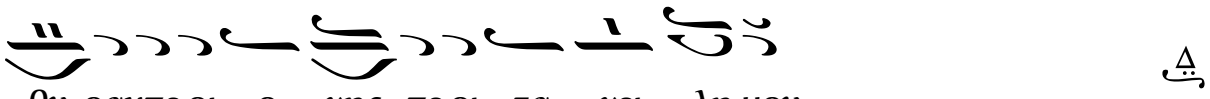
Ἦχος Δι

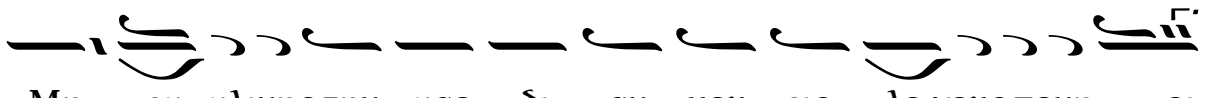

Κα τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η
η η η η μου ως θυ μι ι α α α μα ε ε
ε νω πι ι ο ο ο ο ον σου ε πα αρ σι ις
των χει ρω ω ω ων μου θυ σι ι ι ι α ε ε
σπε ε ε ρι ι ι ι νη ει σα κου σο ον μου
Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε
ἕτερον
Κα τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η
η η η η μου ως θυ μι ι α α α α μα
ε ε ε νω πι ι ο ο ο ο ον σου ε πα αρ
σι ις των χει ρω ω ω ων μου θυ σι ι ι α α ε
σπε ρι ι νη ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ
υ υ υ υ υ ρι ε

στιχολογία. Ἦχος Δι χ

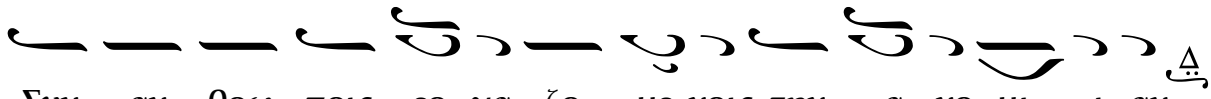

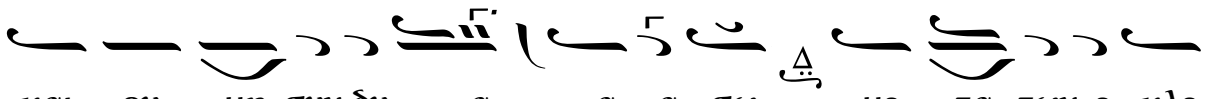

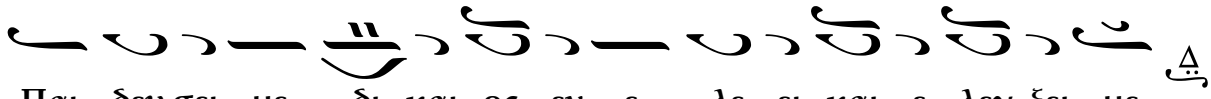

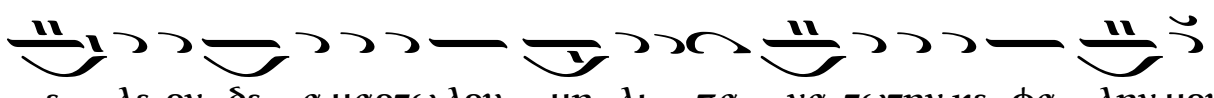

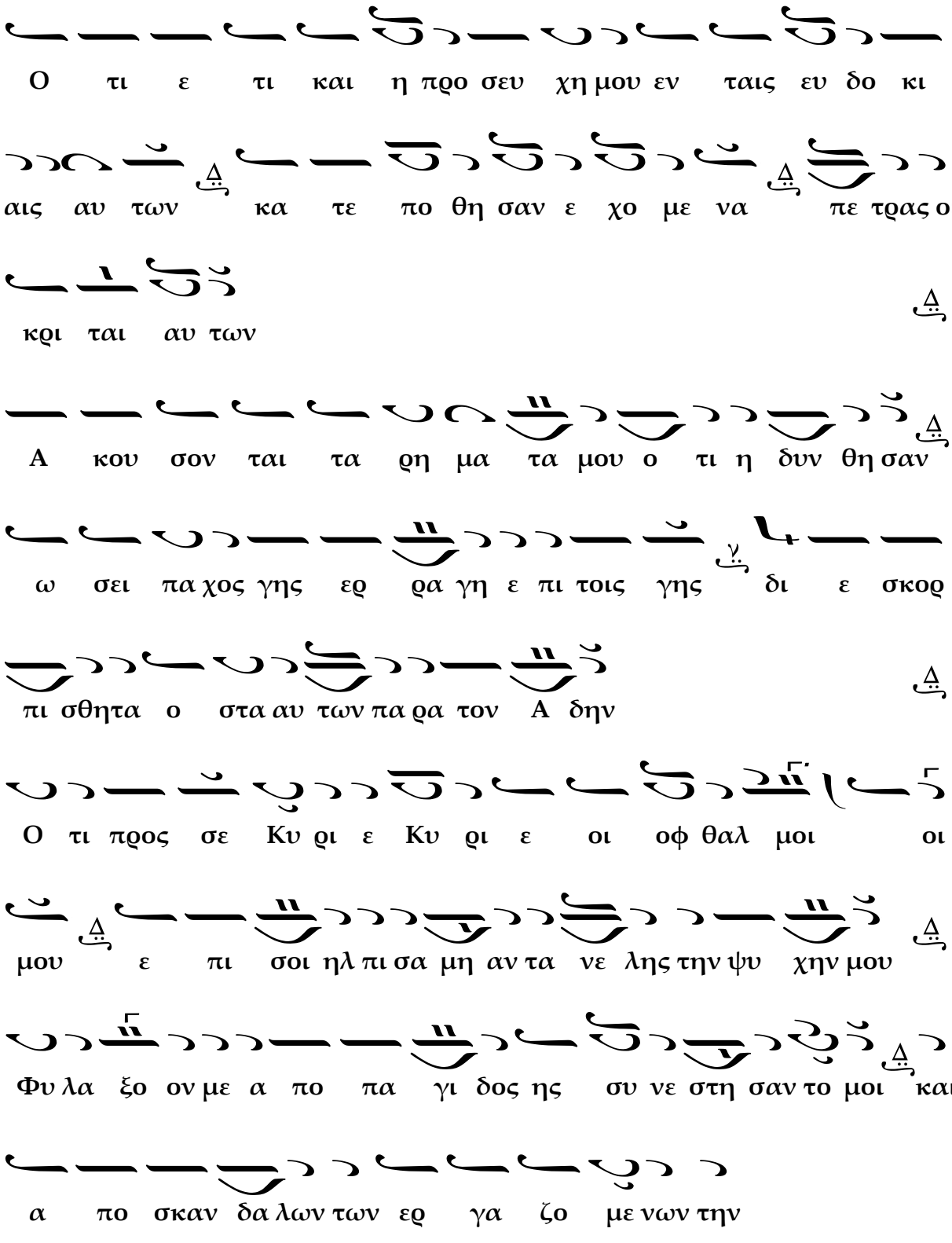

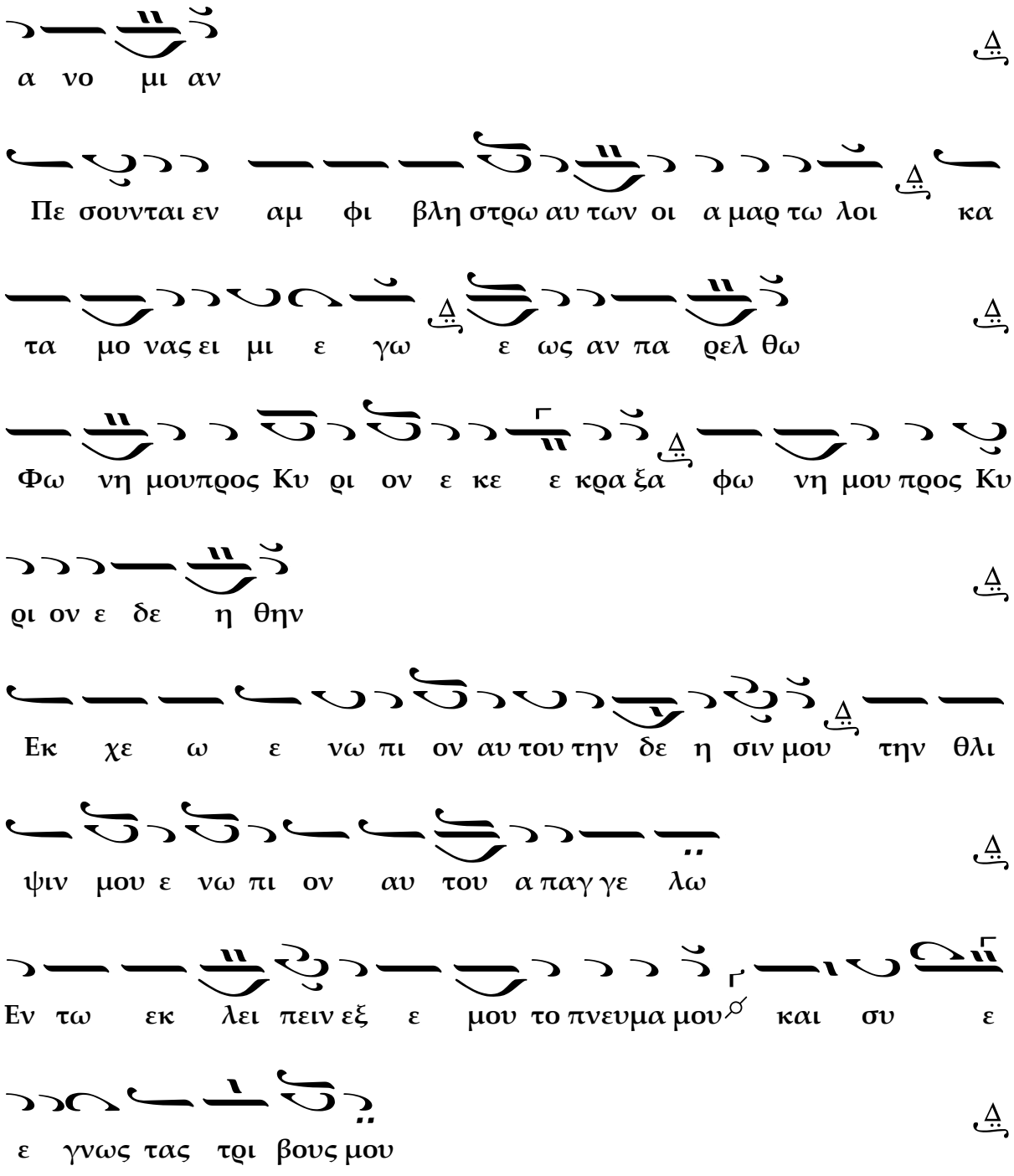

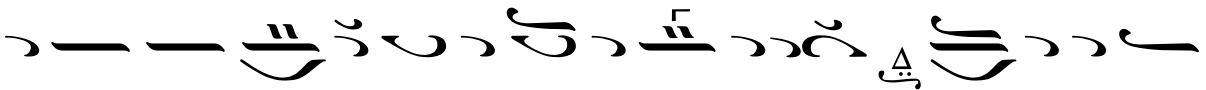

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη σαν
ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι τοις γης δι ε σκορ
πι σθητα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφ θαλ μοι οι
μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου
Φυ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το μοι και
α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

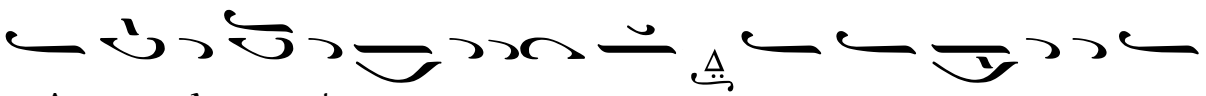

α νο μι αν
Πε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω λοι κα
τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ θω
Φω νη μουπρος Κυ ρι ον ε κε ε κρα ξα φω νη μου προς Κυ
ρι ον ε δε η θην
Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου την θλι
ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
Εν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευμα μου και συ ε
ε γνως τας τρι βους μου

Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ ψαν πα

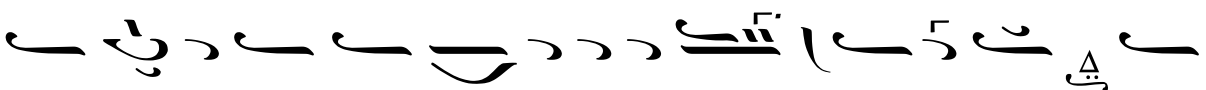

γι δα μοι

Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον και

ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο

εκ ζη των την ψυ χην μου

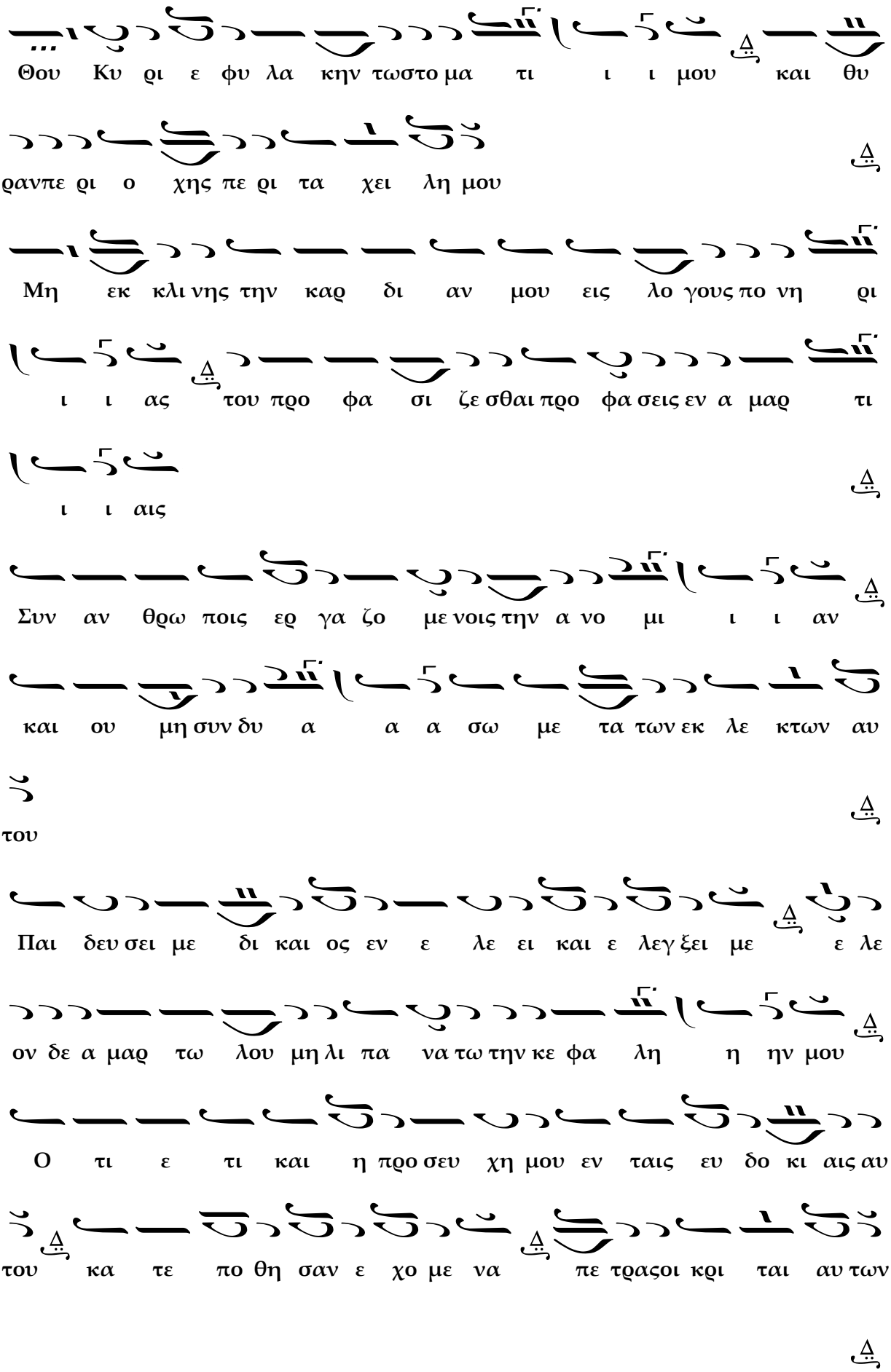

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει ει πα συ

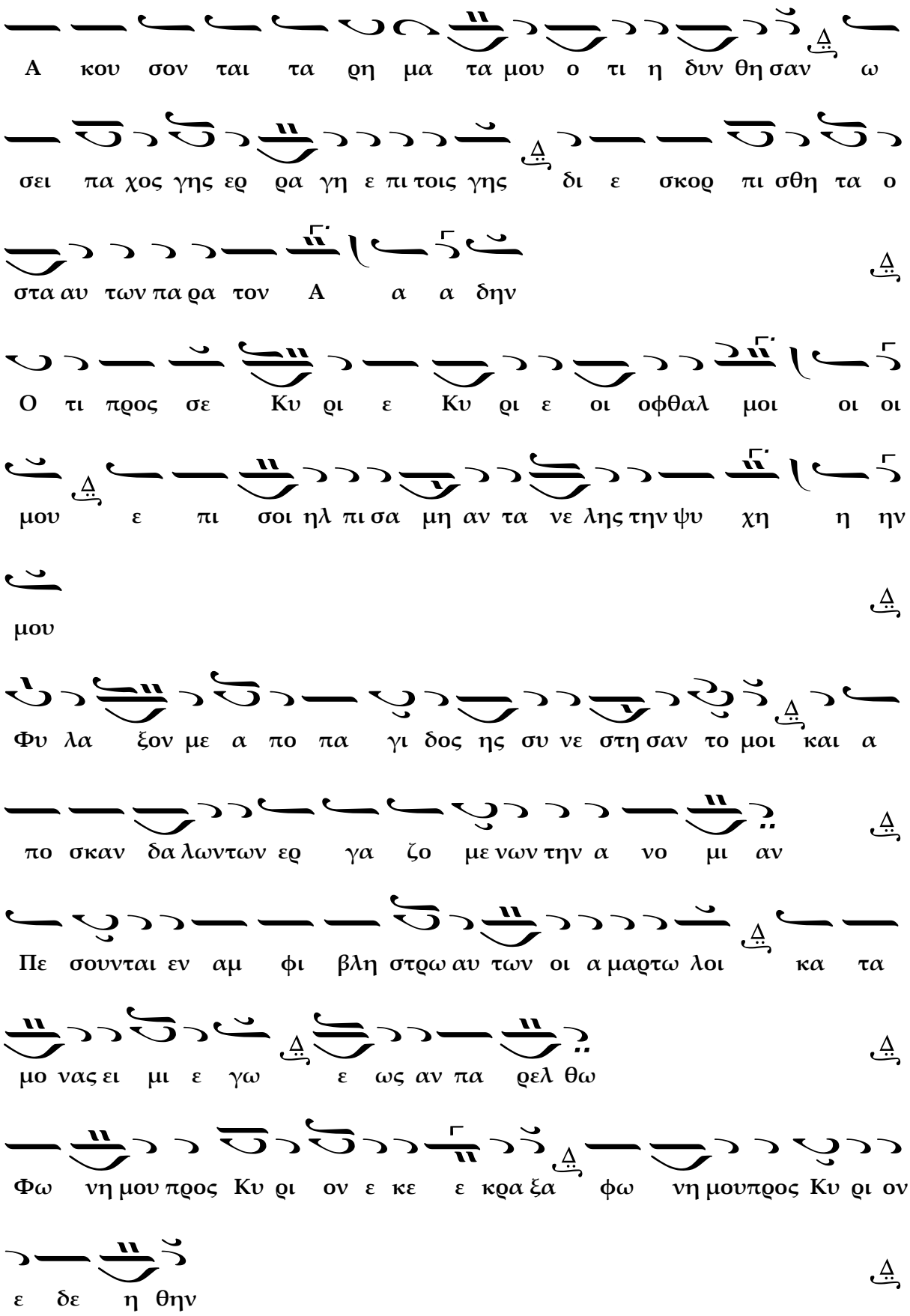

ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ω ων των

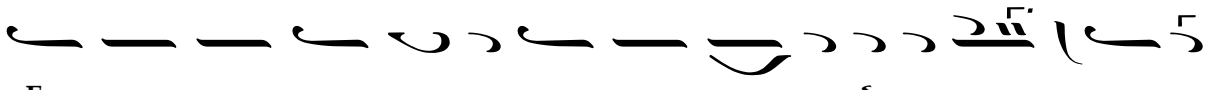

Προ σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει νω θην

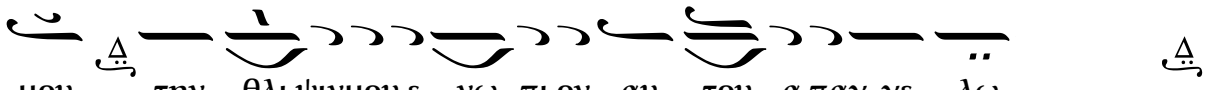

σφο δρα

Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε
κρα ται ω θη σαν υ περ ε με
Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη η ην μου του
ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου
Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δω ω ως μοι
Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε
ει σακουσοντης φω νης μου
Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την φω
νων της δε η σε ω ως μου

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τωστο μα τι ι ι μου και θυ
ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι
ι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι
ι ι αις
Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι αν
και ου μη συν δυ α α α σω με τα των εκ λε κτων αυ
του
Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει με ε λε
ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε φα λη η ην μου
Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι αις αυ
του κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τραχοι κρι ται αυ των

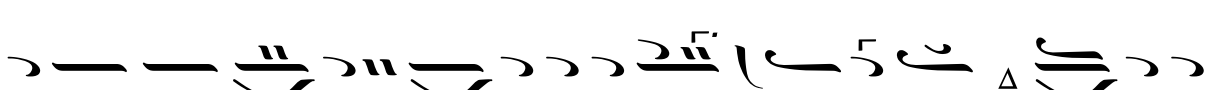

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη σαν ω
σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι τοις γης δι ε σκορ πι σθη τα ο
στα αυ των πα ρα τον Α α α δην
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ μοι οι οι
μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη η ην
μου
Φυ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το μοι και α
πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο με νων την α νο μι αν
Πε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρτω λοι κα τα
μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ θω
Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε ε κρα ξα φω νη μουπρος Κυ ρι ον
ε δε η θην

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ι ιν

μου την θλι ψινμου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

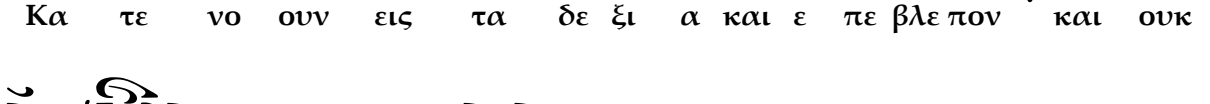

Εν τω εκ λει πειν εξ ε μου τοπνευμα μου και συ ε

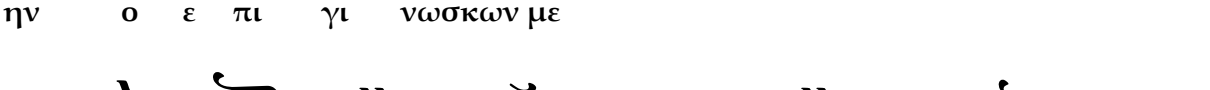

ε γνως τας τρι βους μου

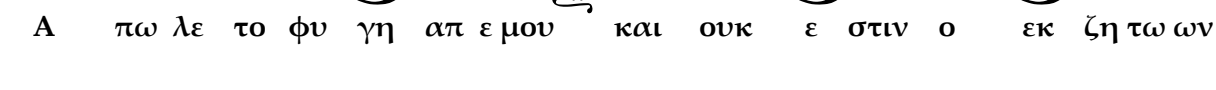

Εν ο δω ταυ τη η η ε πορευ ο ο ο μην ε κρυ ψαν

πα γι δα μοι

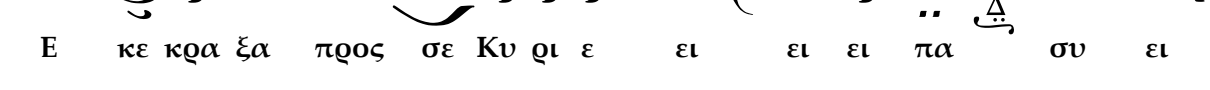

Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον και ουκ

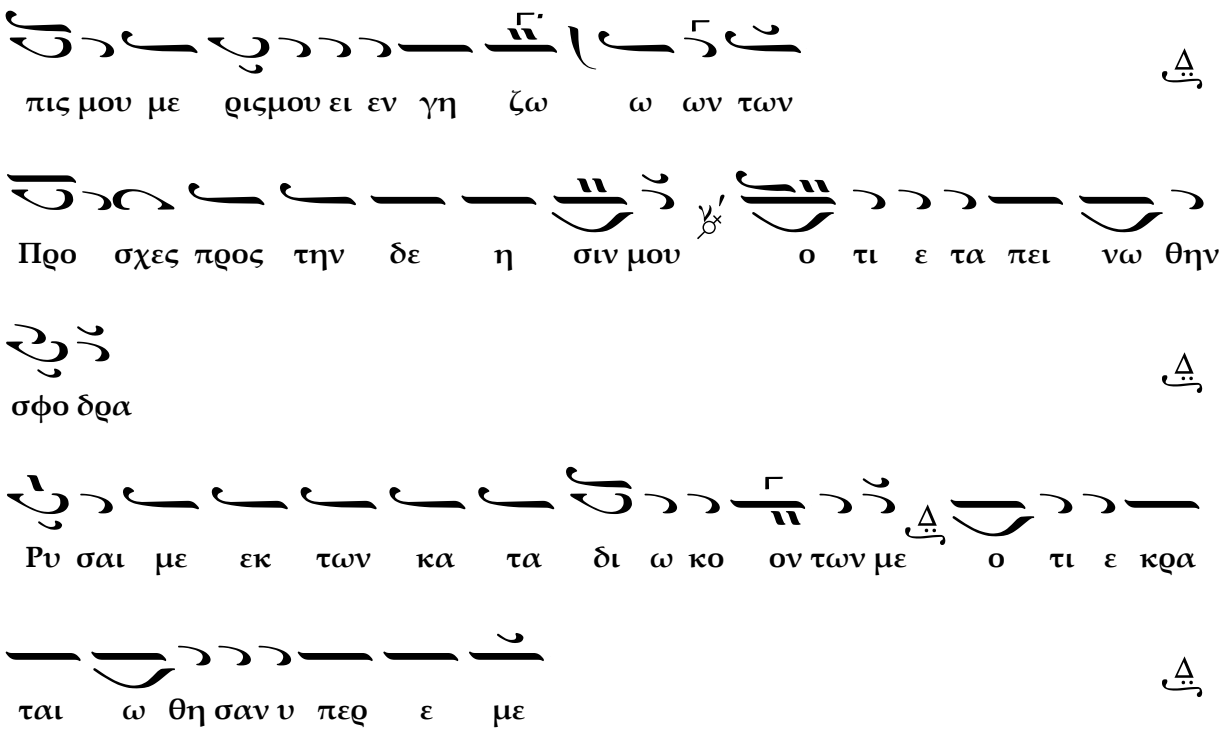

ην ο ε πι γι νωσκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ ζη τω ων

την ψυ χην μου

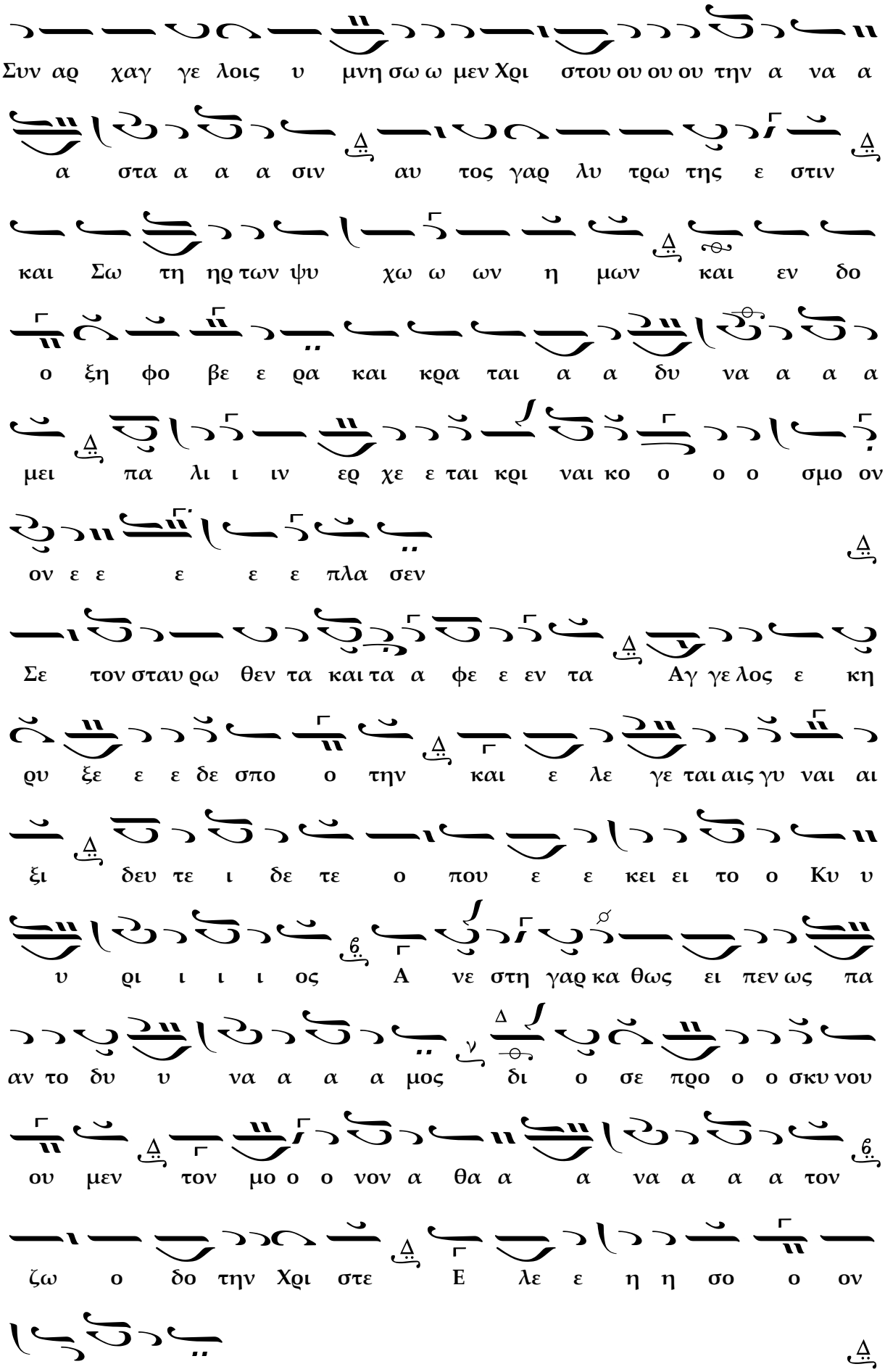

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει ει πα συ ει

η ελ

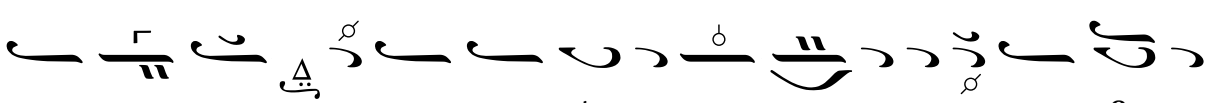

πις μου με ρισμου ει εν γη ζω ω ων των
Προ σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει νω θην
σφο δρα
Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε κρα
ται ω θη σαν υ περ ε με

Τον προ αι ω ω ω νων εκ Πα τρο ος γε ε εν νη θε
εν τα τον Θε ον λο γον σαρ κω θεν τα εκ Παρ θε νου ου
ου Μα ρι ι ας Δε ευ τε ε προ σκυ νη η η σω ω ω
ω μεν σταυ ρω γαρ υ υ υ πο ο μει ει ει νας τη
τα φη πα ρε δο ο ο θη ως αυ το ος η θε ε λη η
σε και Α να στα α α ας εκ νε ε κρων ε σω ω
ω σε ε ε με τον πλα νω ω ω ω με ε ε νον
α α α α α αν θρω πον
Χρι στος ο Σω ω ω τηρ η η μων το καθ η μων χει ρο γρα
φον προ ση λω ω σα ας τω Στα αυ ρω ω ω ω ε
ξη η η η λει ει ει ψε και του θα να του το κρα α το
ο ος κα τη ηρ γη η η η σε προ σκυ νου ου ου μεν
α αυ του την τρι η η η η με ε ε ρον
ε ε ε ε ε ε γερ σιν

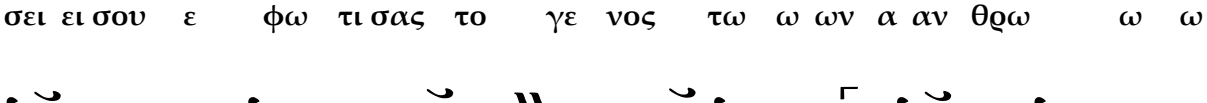

Συν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι στου ου ου ου την α να α
α στα α α α σιν αυ τος γαρ λυ τρω της ε στιν
και Σω τη ηρ των ψυ χω ω ων η μων και εν δο
ο ξη φο βε ε ρα και κρα ται α α δυ να α α α
μει πα λι ι ιν ερ χε ε ται κρι ναι κο ο ο ο σμο ον
ον ε ε ε ε ε πλα σεν
Σε τον σταυ ρω θεν τα και τα α φε ε εν τα Αγ γε λος ε κη
ρυ ξε ε ε δε σπο ο την και ε λε γε ται αις γυ ναι αι
ξι δευ τε ι δε τε ο που ε ε κει ει το ο Κυ υ
υ ρι ι ι ι ος Α νε στη γαρ κα θως ει πεν ως πα
αν το δυ υ να α α α μος δι ο σε προ ο ο σκυ νου
ου μεν τον μο ο ο νον α θα α α να α α α τον
ζω ο δο την Χρι στε Ε λε ε η η σο ο ον
η η η μας

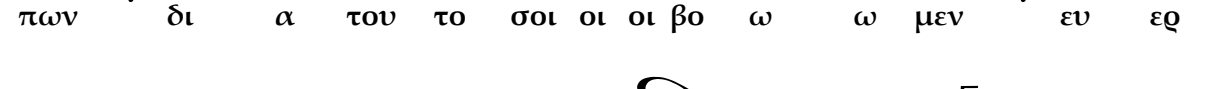

Εν τω σταυ ρω σου κα τηρ γη η σας την του ξυ υ λου ου ου κα

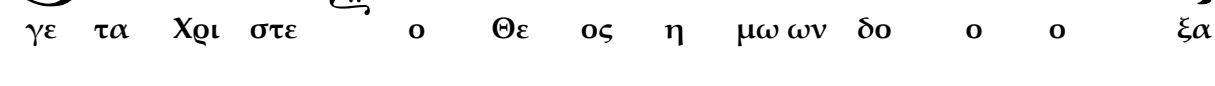

τα α ραν εν τη τα φη σου ε νε κρω ω σας του θα να

α α του ου το κρα α α α τος εν δε τη ε γερ

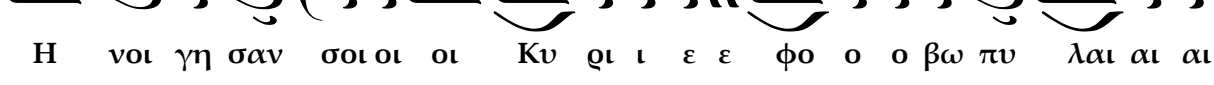

σει ει σου ε φω τι σας το γε νος τω ω ων α αν θρω ω ω

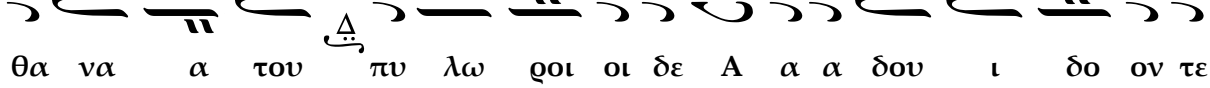

πων δι α του το σοι οι οι βο ω ω μεν ευ ερ

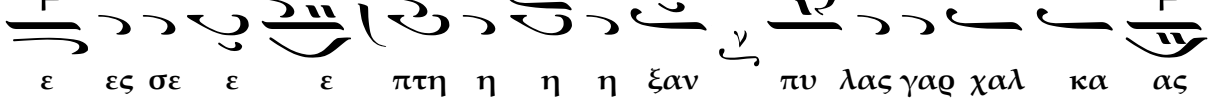

γε τα Χρι στε ο Θε ος η μω ων δο ο ο ξα

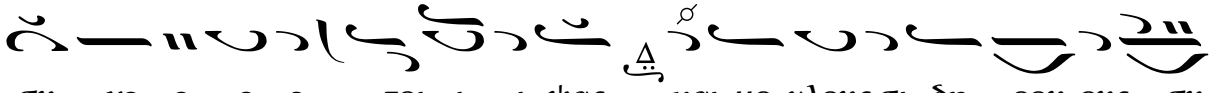

α α σοι

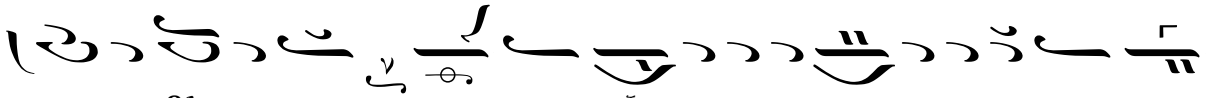

Η νοι γη σαν σοι οι οι Κυ ρι ι ε ε φο ο ο βω πυ λαι αι αι

θα να α του πυ λω ροι οι δε Α α α δου ι δο ον τε

ε ες σε ε ε πτη η η η ξαν πυ λας γαρ χαλ κα ας

συ νε ε ε ε τρι ι ι ψας και μο χλους σι δη ρου ους συ

νε ε θλα α σας και ε ξη γα γες η μα α ας εκ σκο ο

τους και σκι ας θα α α να α α του και τους δε σμους

η μω ων δι ι ε ε ερ ρη η η ξας

Τον σω τη ρι ον υ μνο ο ον α δο ον τες εκ στο μα

α τω ων α να με ε ελ ψω ω ω ω μεν δε ε ευ τε πα

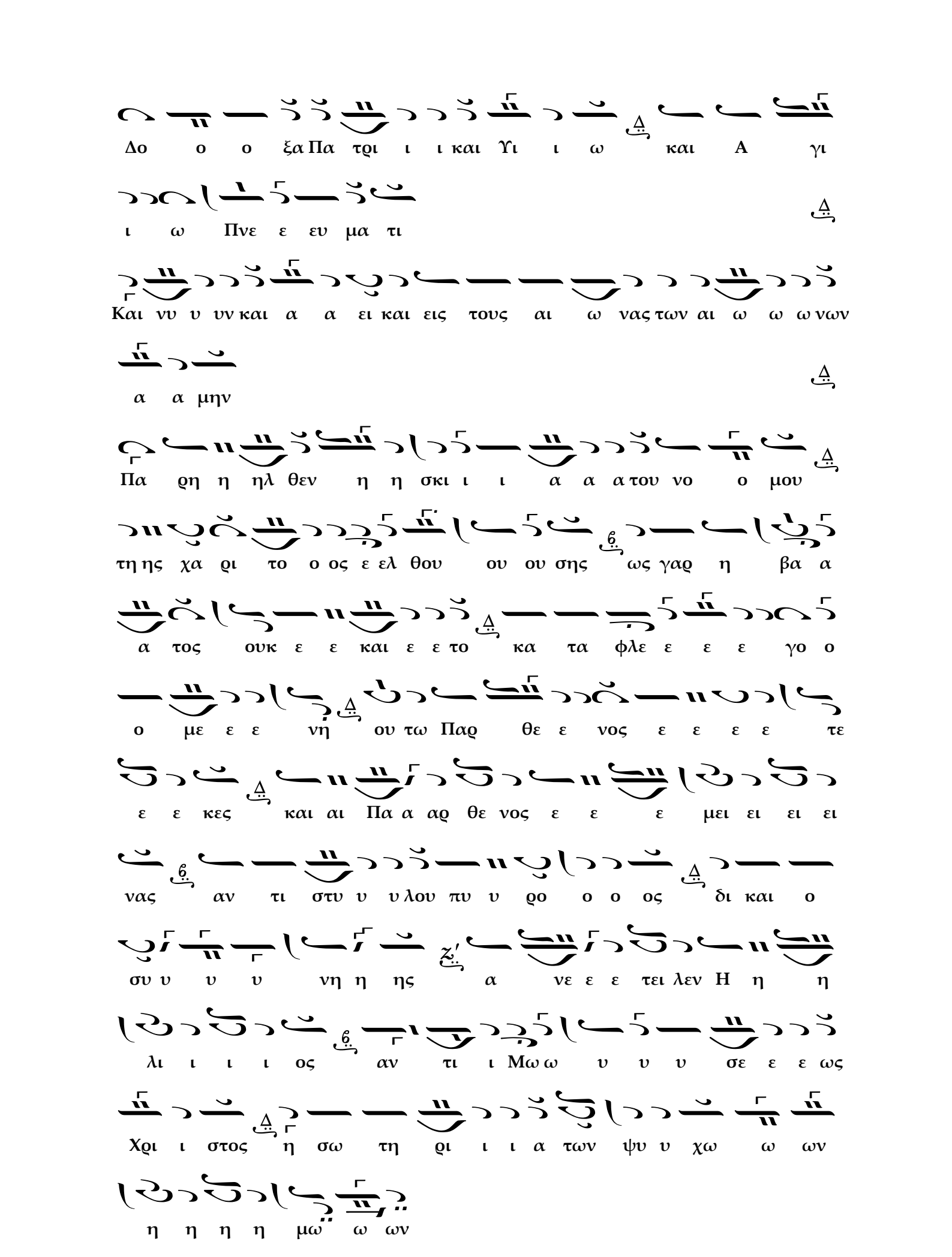
αν τες εν οι κω Κυ υ ρι ι ι ου προ σπε ε σω ω ω μεν

λε ε γο ο ο ον τες ο ε πι ξυ λου σταυ ρω θεις

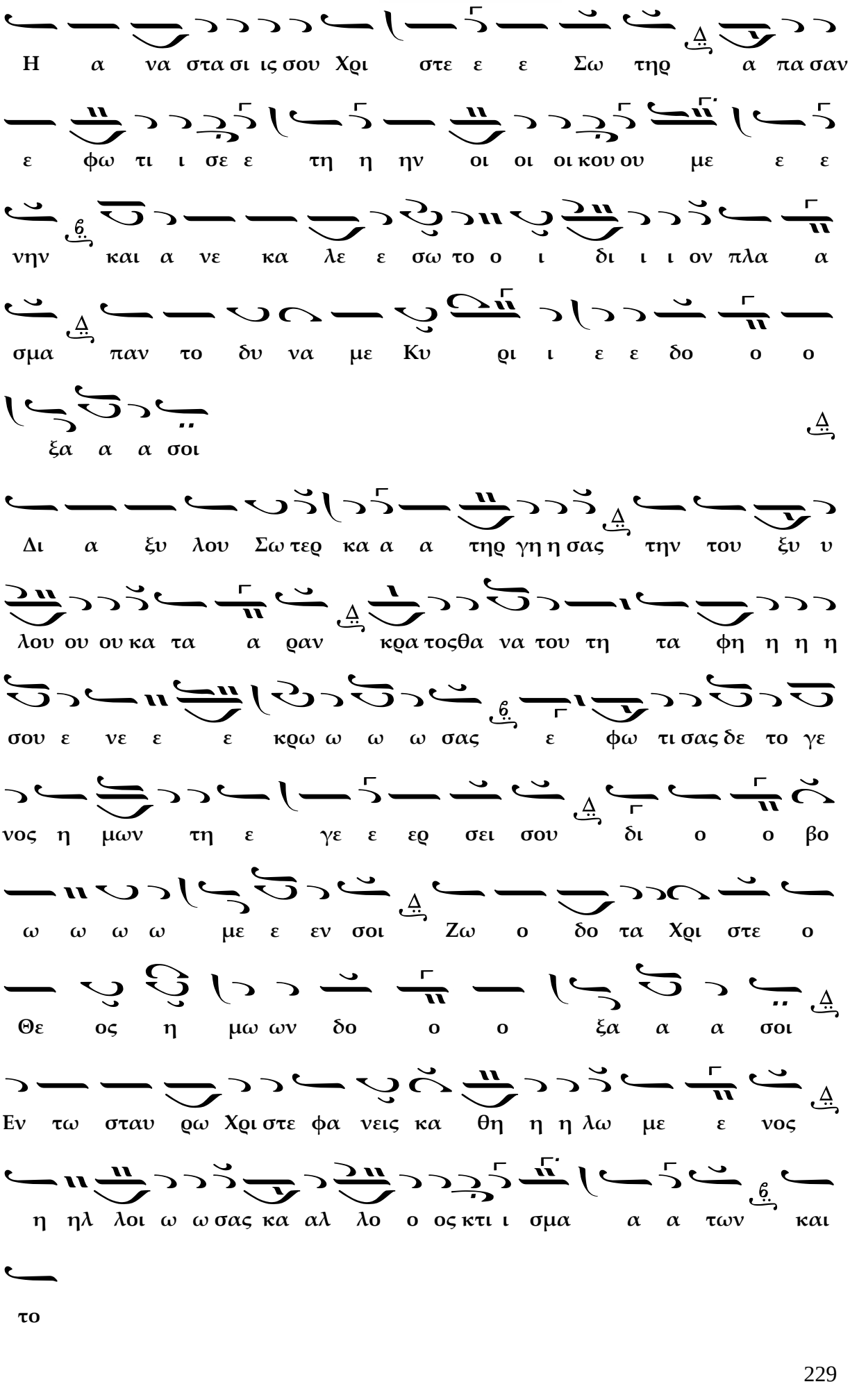
και εκ νε κρων α να α στας και ων εν κολ ποις του Πα

τρος ι λα σθη η τι ταις α μα αρ τι ι ι αις η η

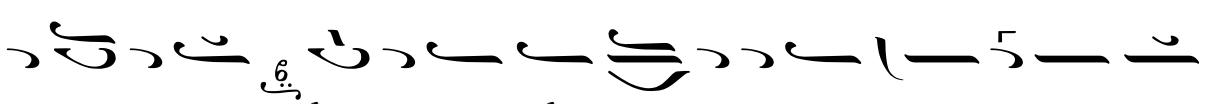
μων

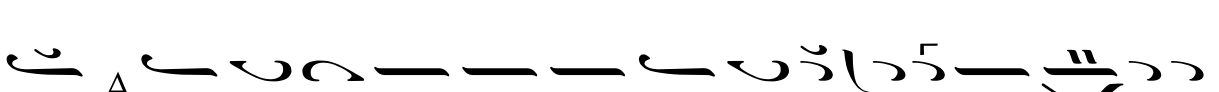

Δο ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ι ω και Α γι
ι ω Πνε ε ευ μα τι
Και νυ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω ω νων
α α μην
Πα ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του νο ο μου
τη ης χα ρι το ο ος ε ελ θου ου ου σης ως γαρ η βα α
α τος ουκ ε ε και ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο
ο με ε ε νη ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε τε
ε ε κες και αι Πα α αρ θε νος ε ε ε μει ει ει ει
νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ος δι και ο
συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε τει λεν Η η η
λι ι ι ι ος αν τι ι Μω ω υ υ υ σε ε ε ως
Χρι ι στος η σω τη ρι ι ι α των ψυ υ χω ω ων
η η η η μω ω ων

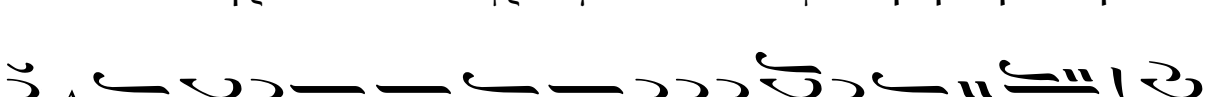
Εἰς τόν στίχον Ἦχος Δι

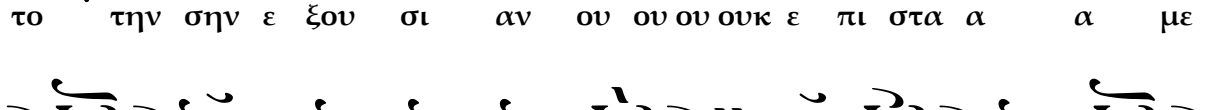

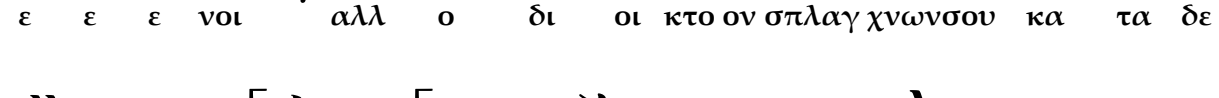

μεν α α παν θρωπον στρα τι ω ω ω ω ται δει κνυ υ υ με

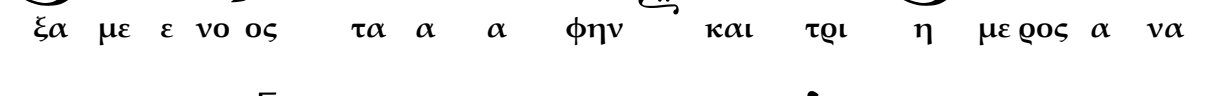

ε ε ε νον λογ χη την πλευ ρα αν σου ε κε ε εν τη

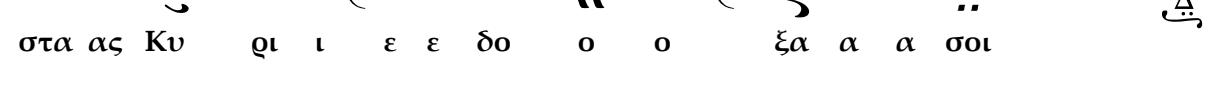

σαν Ε βραι οι δε σφρα γι σαι τα φον η η η τη σα αν

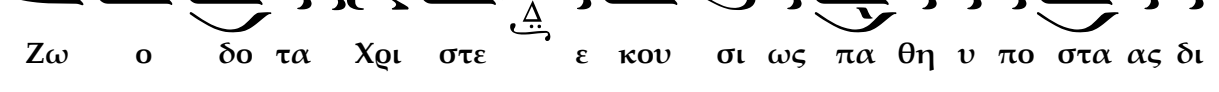

το την σην ε ξου σι αν ου ου ου ουκ ε πι στα α α με

ε ε ε νοι αλλ ο δι οι κτο ον σπλαγ χνωνσου κα τα δε

ξα με ε νο ος τα α α φην και τρι η με ρος α να

στα ας Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α σοι

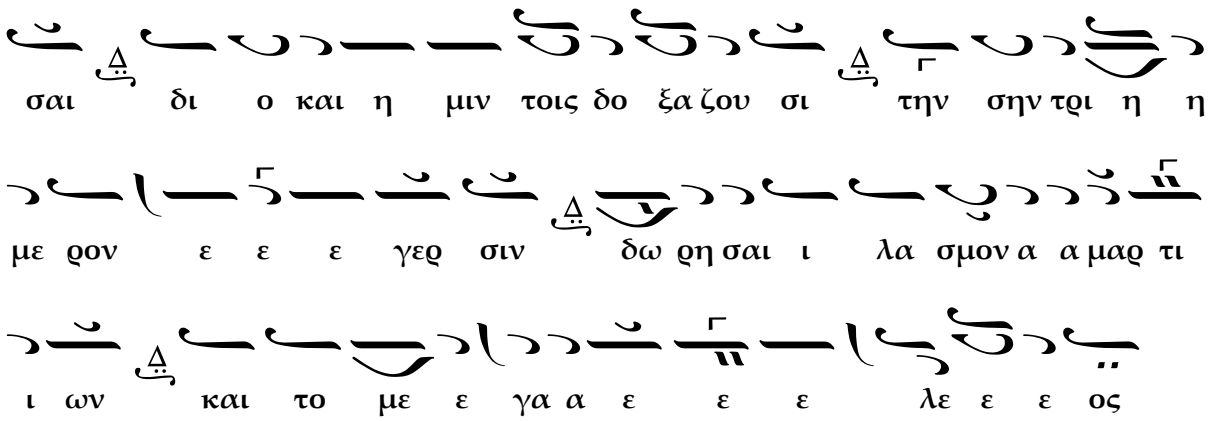

Ζω ο δο τα Χρι στε ε κου σι ως πα θη υ πο στα ας δι

α α θνη η η τους εν Α δη δε κα τε ελ θων ως

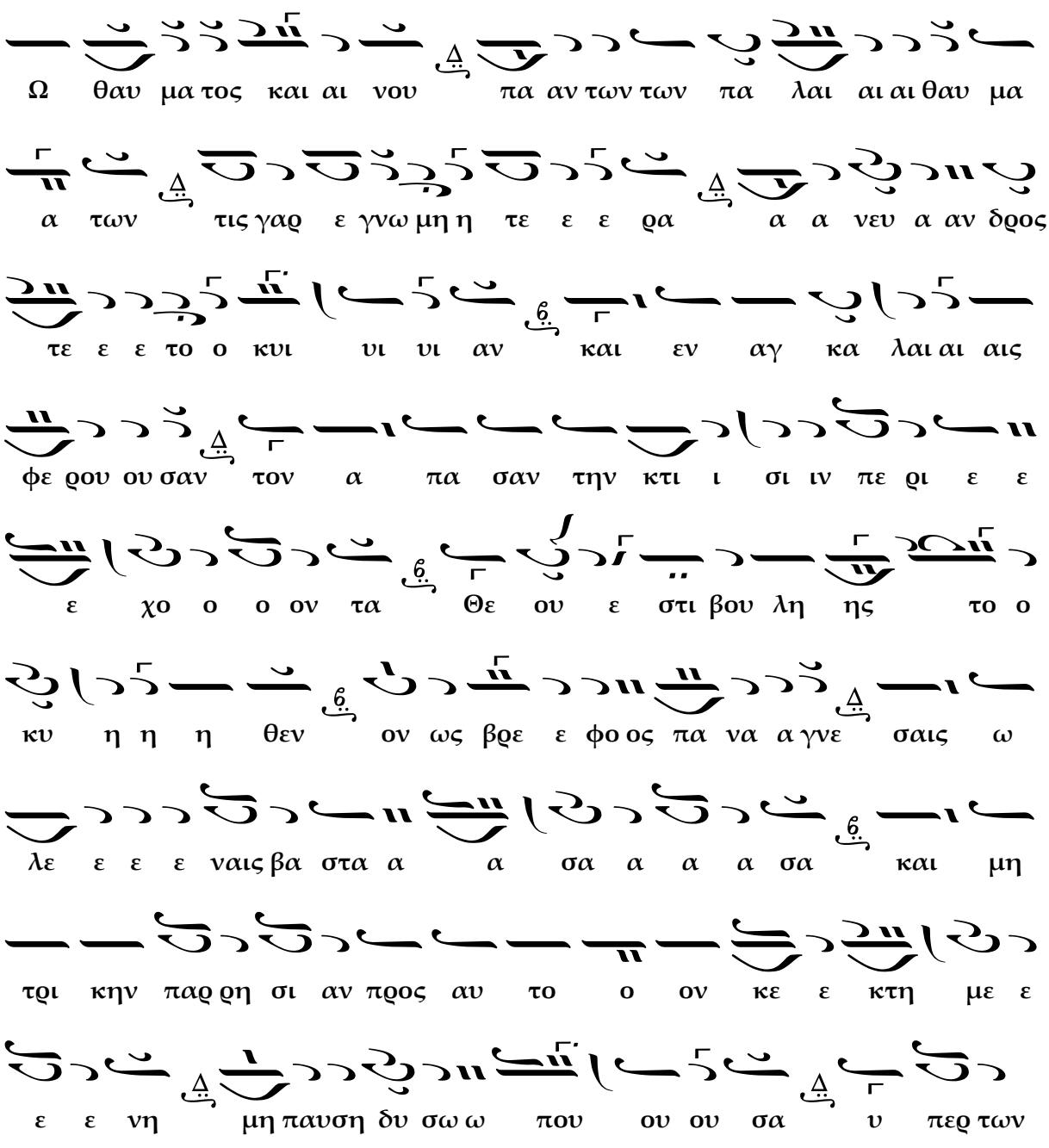

δυ να τος τους ε κει την ε λευ σιν με νον τας τη ην σην

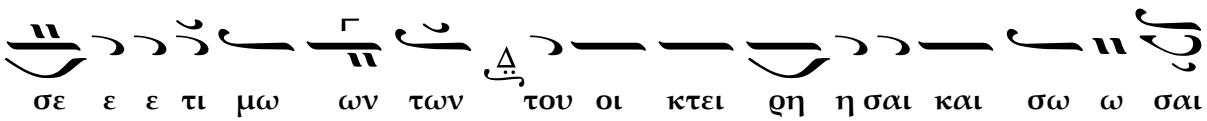

α φαρ πα α α σας ως εκ χει ρος κρα ται αι ας πα ρα

δει σον ανθ Α δου οι κει ειν δε δω ω ω ω ρη η η

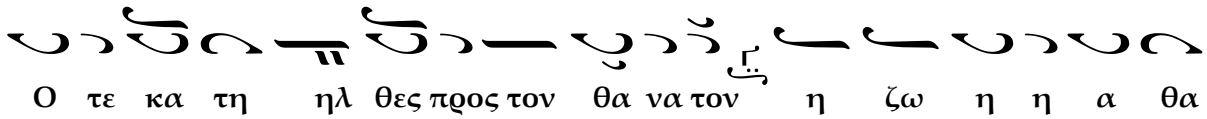
Δόξα. Καί νῦν. Ἦχος Δι

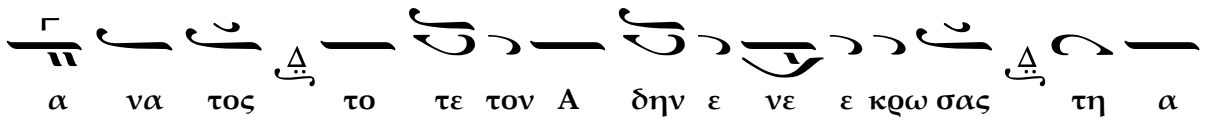

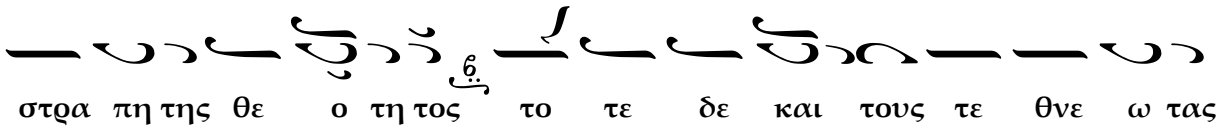

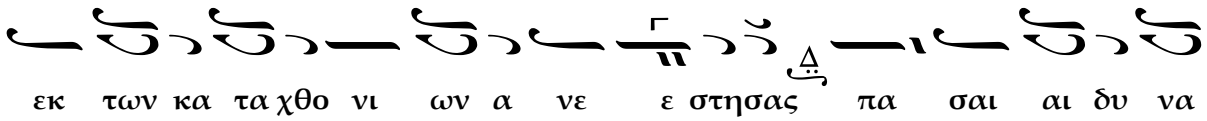

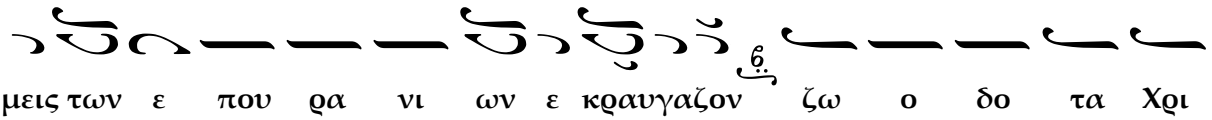
Τροπάριον Ἀπολυτίκιον Ἦχος Δι χ

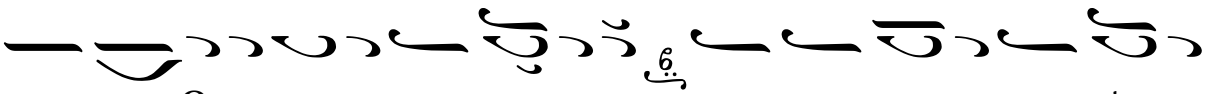

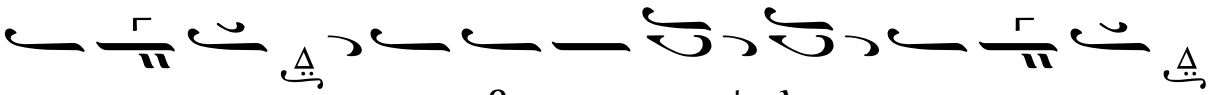

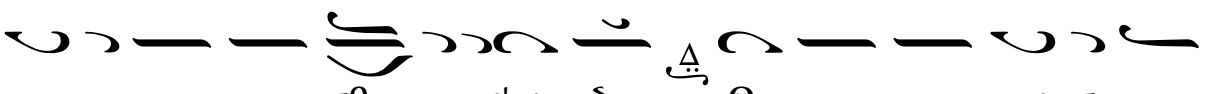

Θεοτοκίον· Ἦχος δ' χ

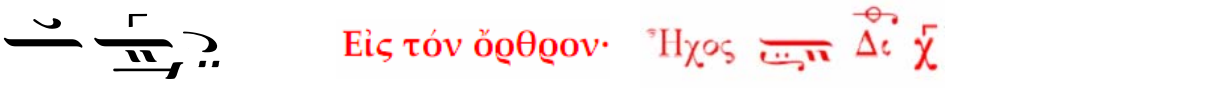

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα

τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α ε σφρα γι

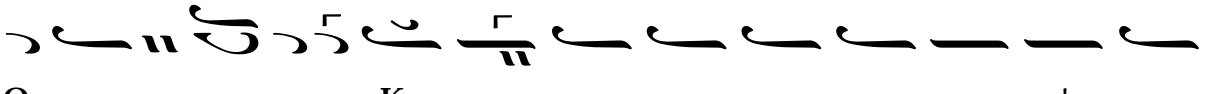

σμε ε νη και παρ θε νι α φυ λατ το με ε νη

μη τηρ ε γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε κου σα α

λη θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η

μω ω ων

Εἰς τόν ὄρθρον· Ἦχος δ' χ

Θε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν

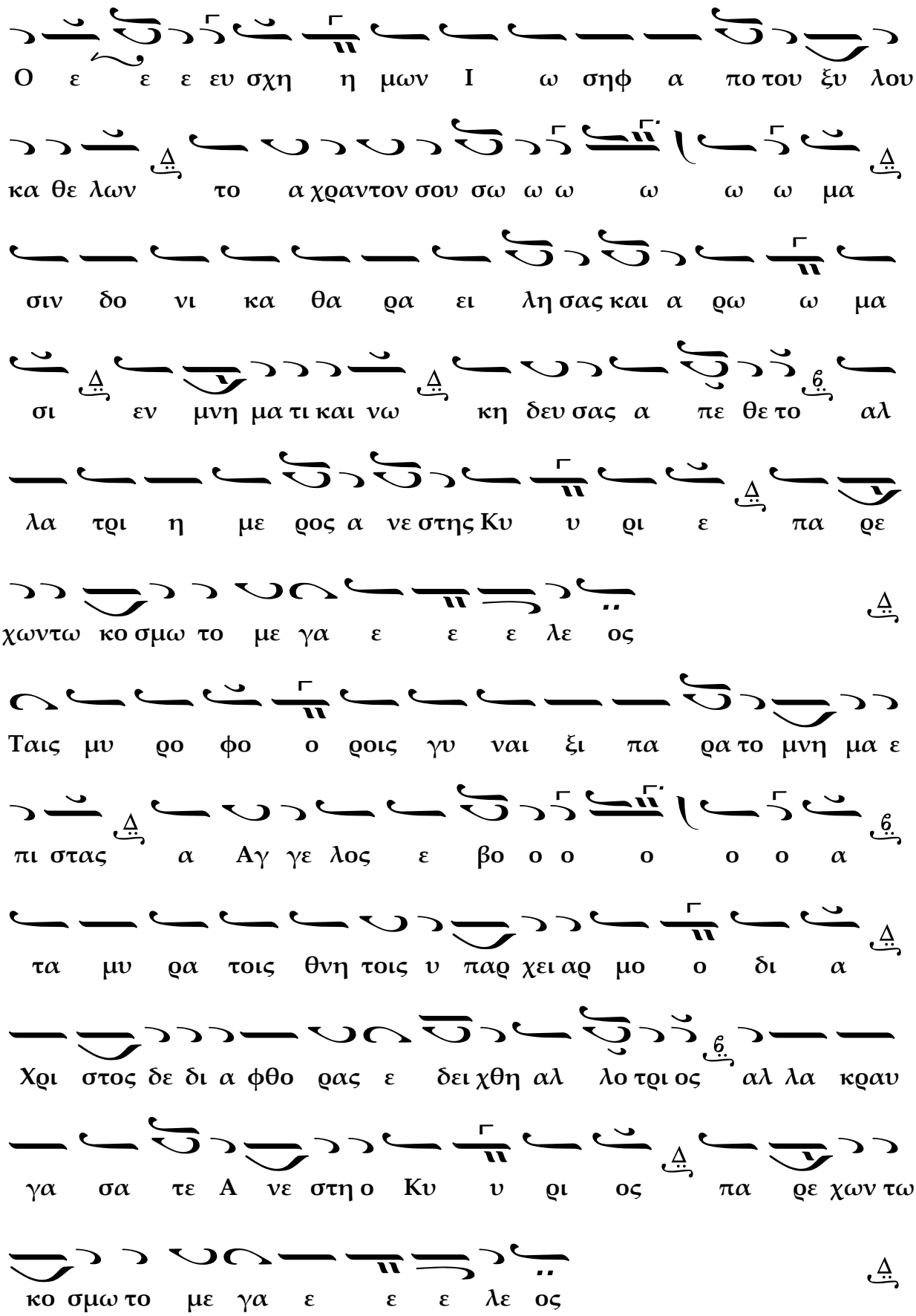

η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο

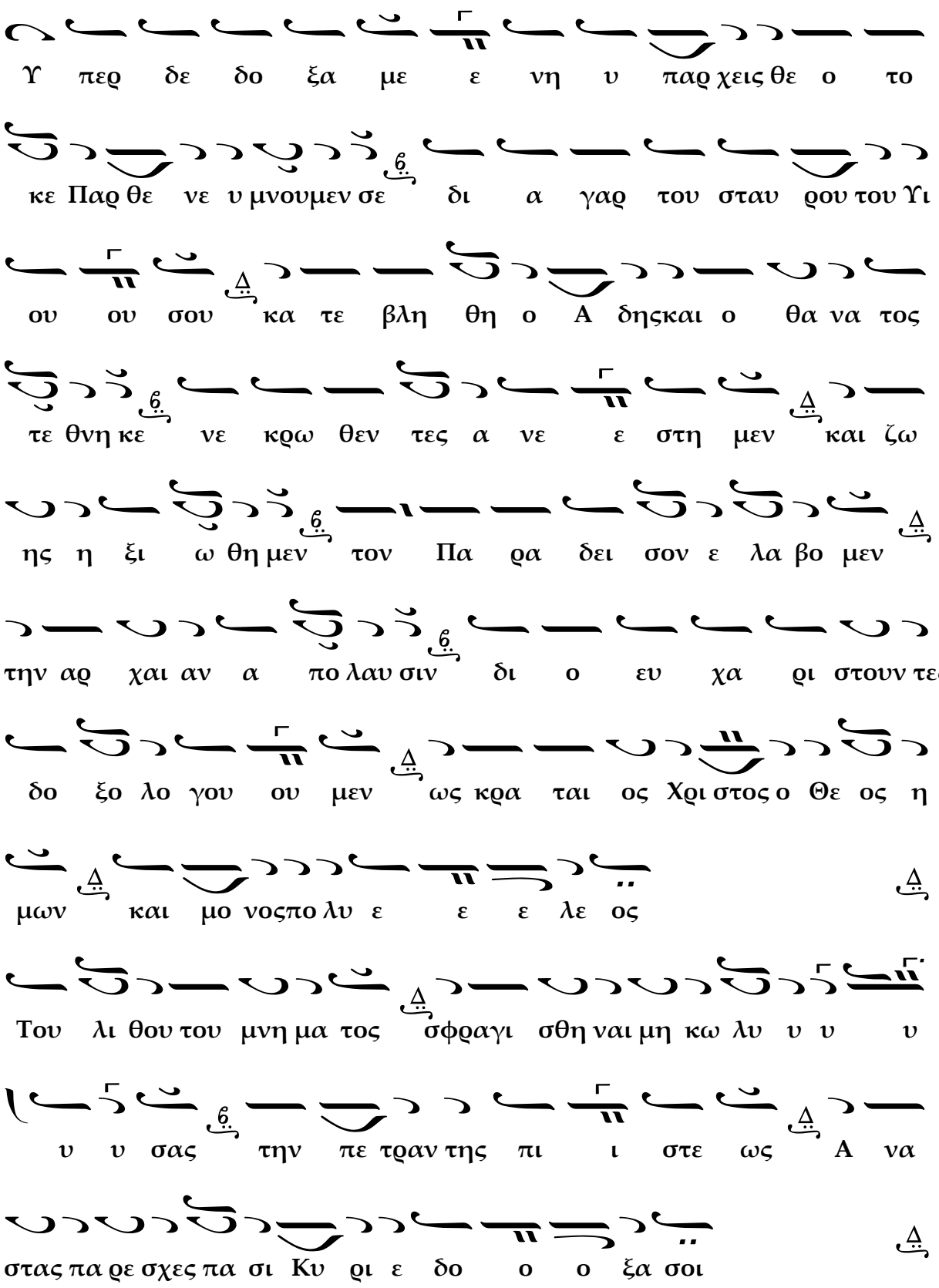

μα τι Κυ ρι ι ι ου

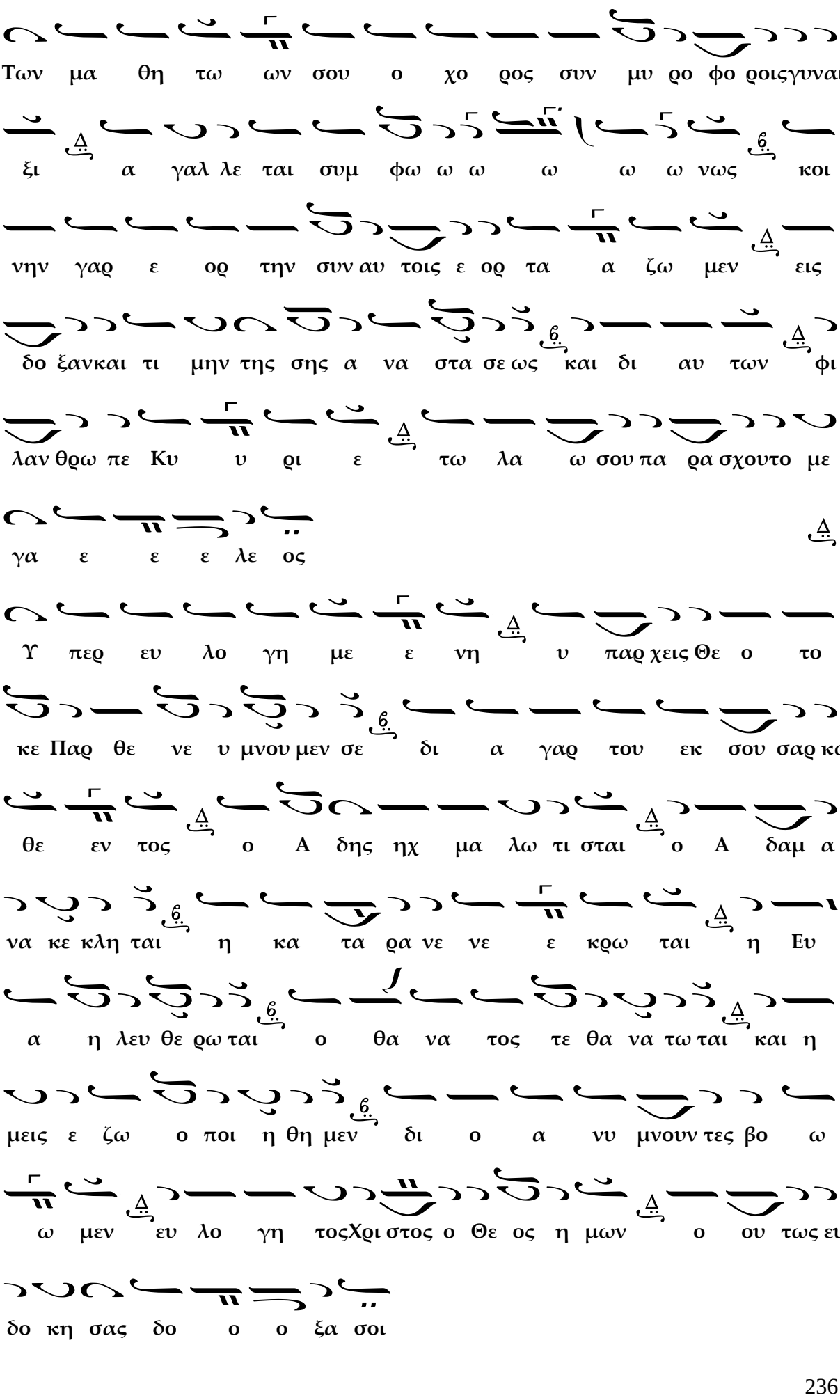

Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ

λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ

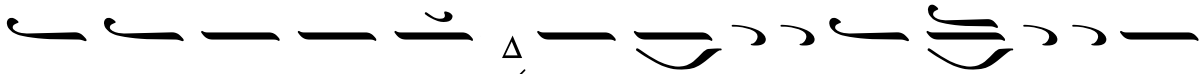

ρι ι ι ου

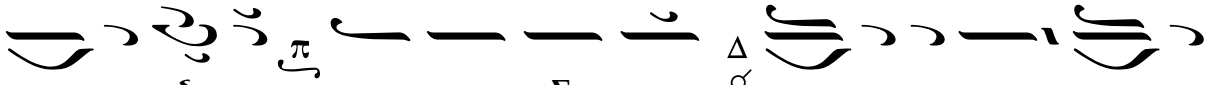

Ο ε ε ε ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
κα θε λων το α χραντον σου σω ω ω ω ω ω μα
σιν δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα
σι εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ
λα τρι η με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε
χωντω κο σμω το με γα ε ε ε λε ος
Ταις μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη μα ε
πι στας α Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α
τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα κραυ
γα σα τε Α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων τω
κο σμω το με γα ε ε ε λε ος

Υ περ δε δο ξα με ε νη υ παρ χεις θε ο το
κε Παρ θε νε υ μνουμεν σε δι α γαρ του σταυ ρου του Υι
ου ου σου κα τε βλη θη ο Α δηςκαι ο θα να τος
τε θνη κε νε κρω θεν τες α νε ε στη μεν και ζω
ης η ξι ω θη μεν τον Πα ρα δει σον ε λα βο μεν
την αρ χαι αν α πο λαυ σιν δι ο ευ χα ρι στουν τες
δο ξο λο γου ου μεν ως κρα ται ος Χρι στος ο Θε ος η
μων και μο νοςπο λυ ε ε ε λε ος
Του λι θου του μνη μα τος σφραγι σθη ναι μη κω λυ υ υ υ
υ υ σας την πε τραν της πι ι στε ως Α να
στας πα ρε σχες πα σι Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι

Των μα θη τω ων σου ο χο ρος συν μυ ρο φο ροις γυναι
ξι α γαλ λε ται συμ φω ω ω ω ω ω νως κοι
νην γαρ ε ορ την συν αυ τοις ε ορ τα α ζω μεν εις
δο ξαν καιτι μην της σης α να στα σε ως και δι αυ των φι
λαν θρω πε Κυ υ ρι ε τω λα ω σου πα ρα σχου το με
γα ε ε ε λε ος
Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο το
κε Παρ θε νε υ μνου μεν σε δι α γαρ του εκ σου σαρ κω
θε εν τος ο Α δης ηχ μα λω τι σται ο Α δαμ α
να κε κλη ται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ
α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να τω ται και η
μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ μνουν τες βο ω
ω μεν ευ λο γη τοςΧρι στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ
δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Οἱ ἀναβαθμοί· Ἦχος Δι ὡς ἀπό Πα χ Ἀντίφωνον Α'.

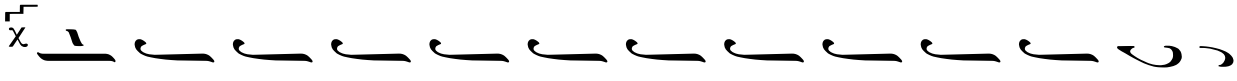

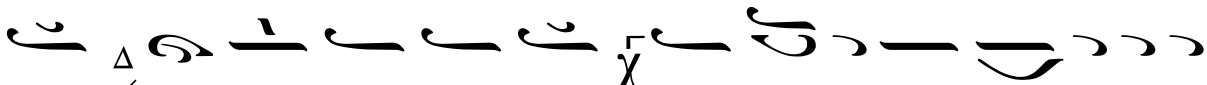

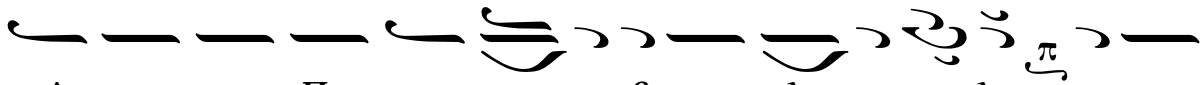

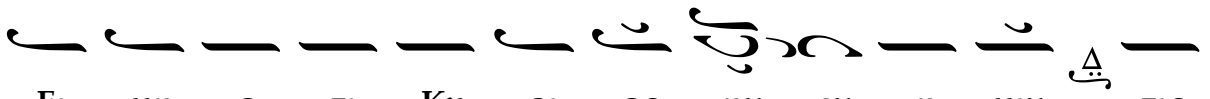

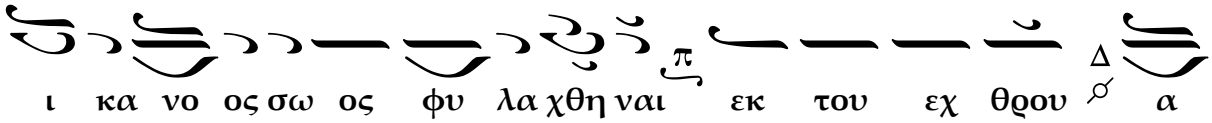

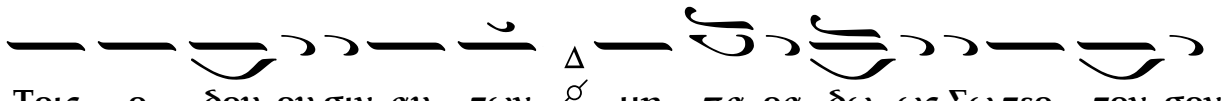

Ἦχος Δι ὡς ἀπό Πα Ἀντίφωνον Β'.

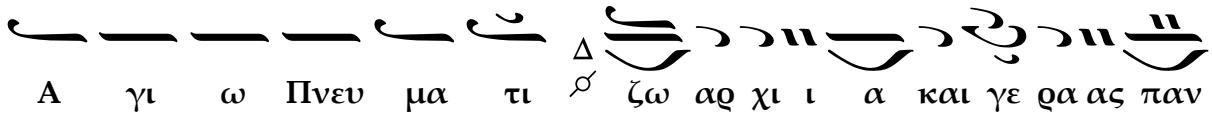

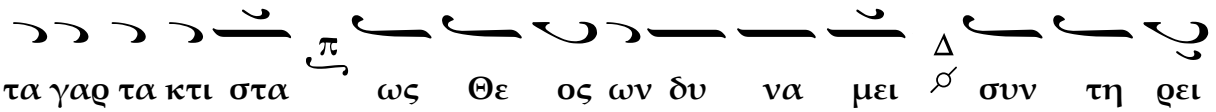

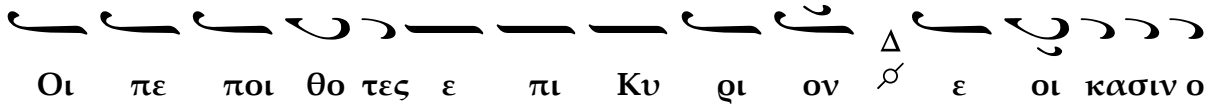
Δόξα. Καί νῦν.

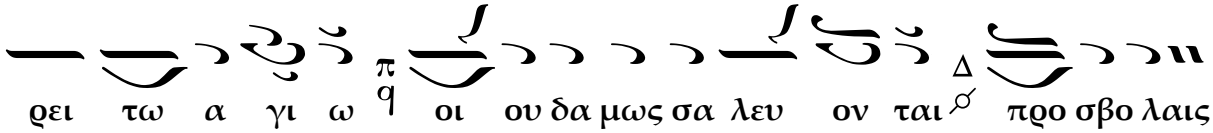

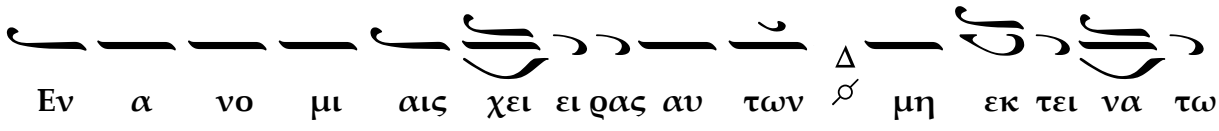

Ἀντίφωνον Γ'.

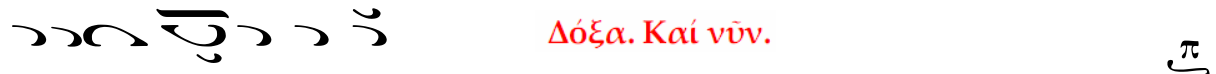

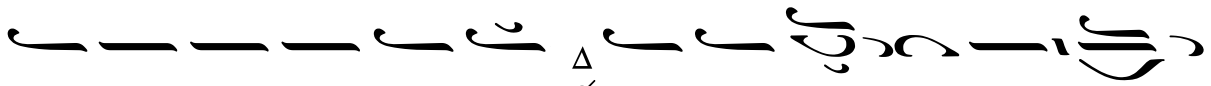

Δόξα. Καί νῦν.

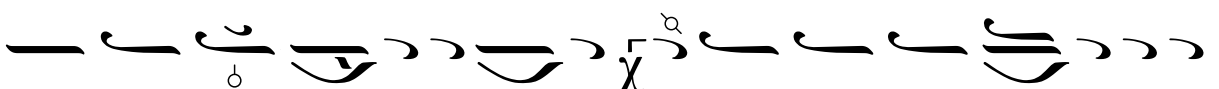

Ἦχος δι ὡς ἀπό πα· Προκείμενον

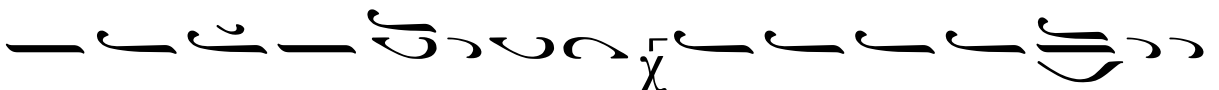

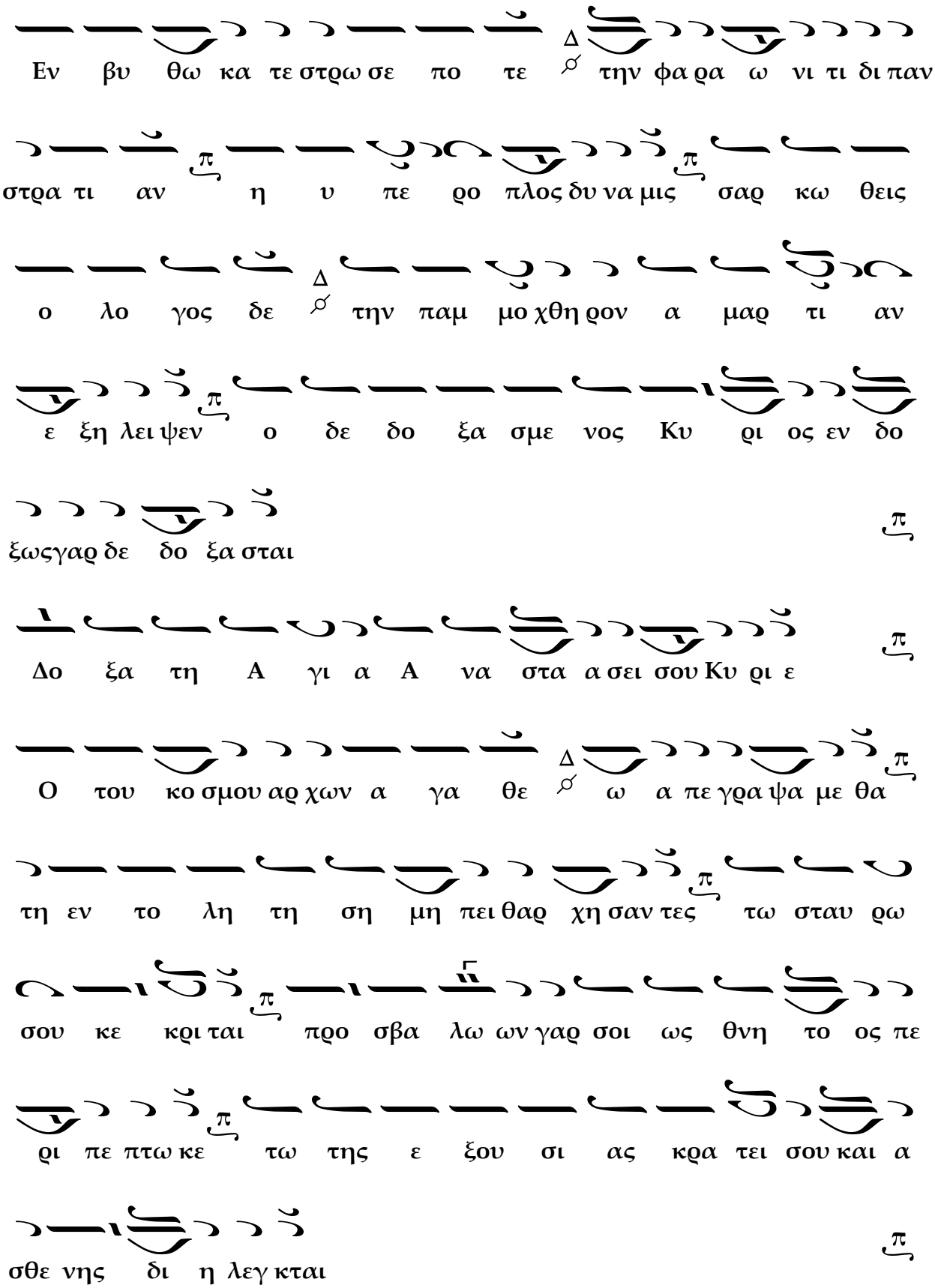
τό γ'. οὕτω·

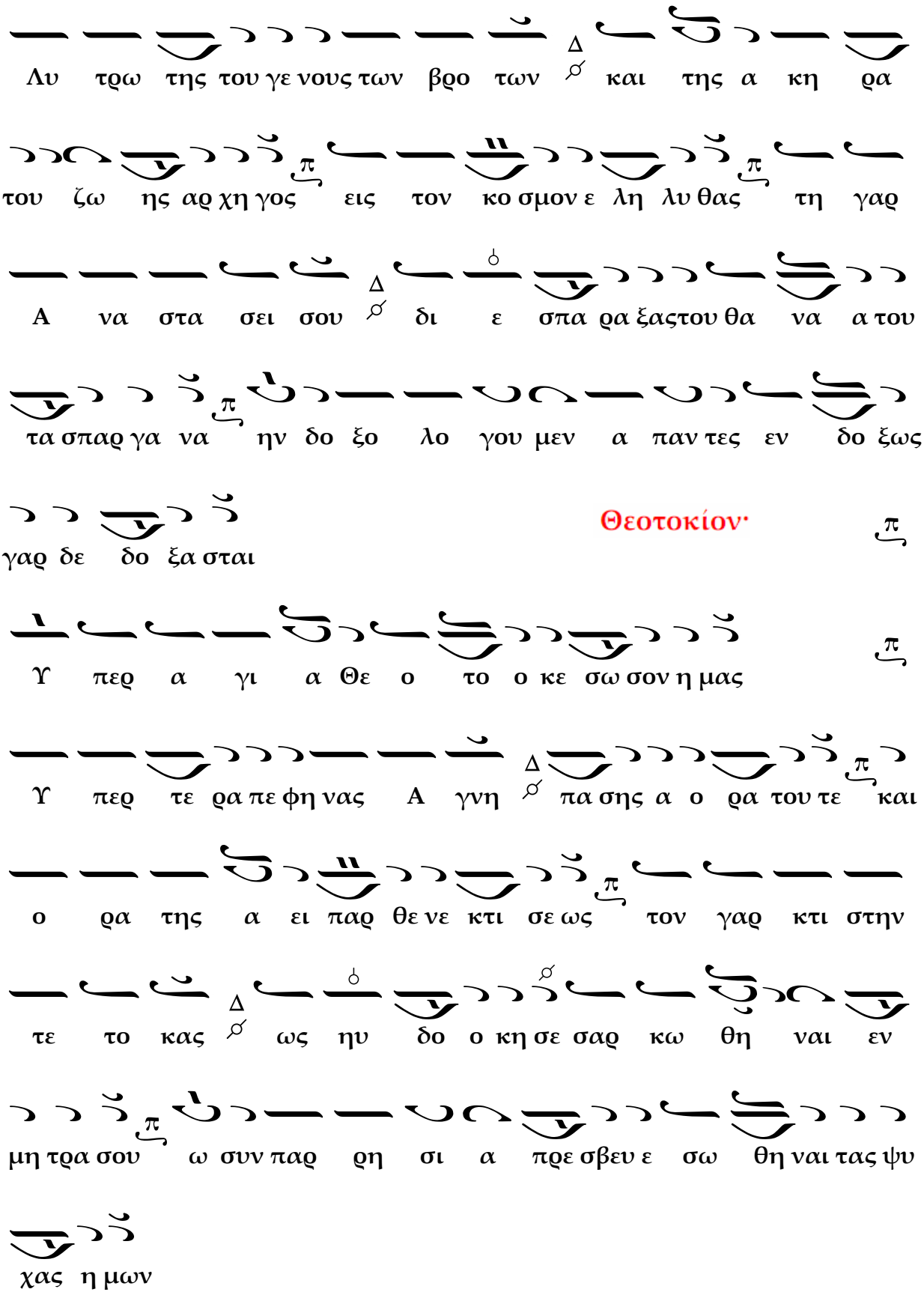

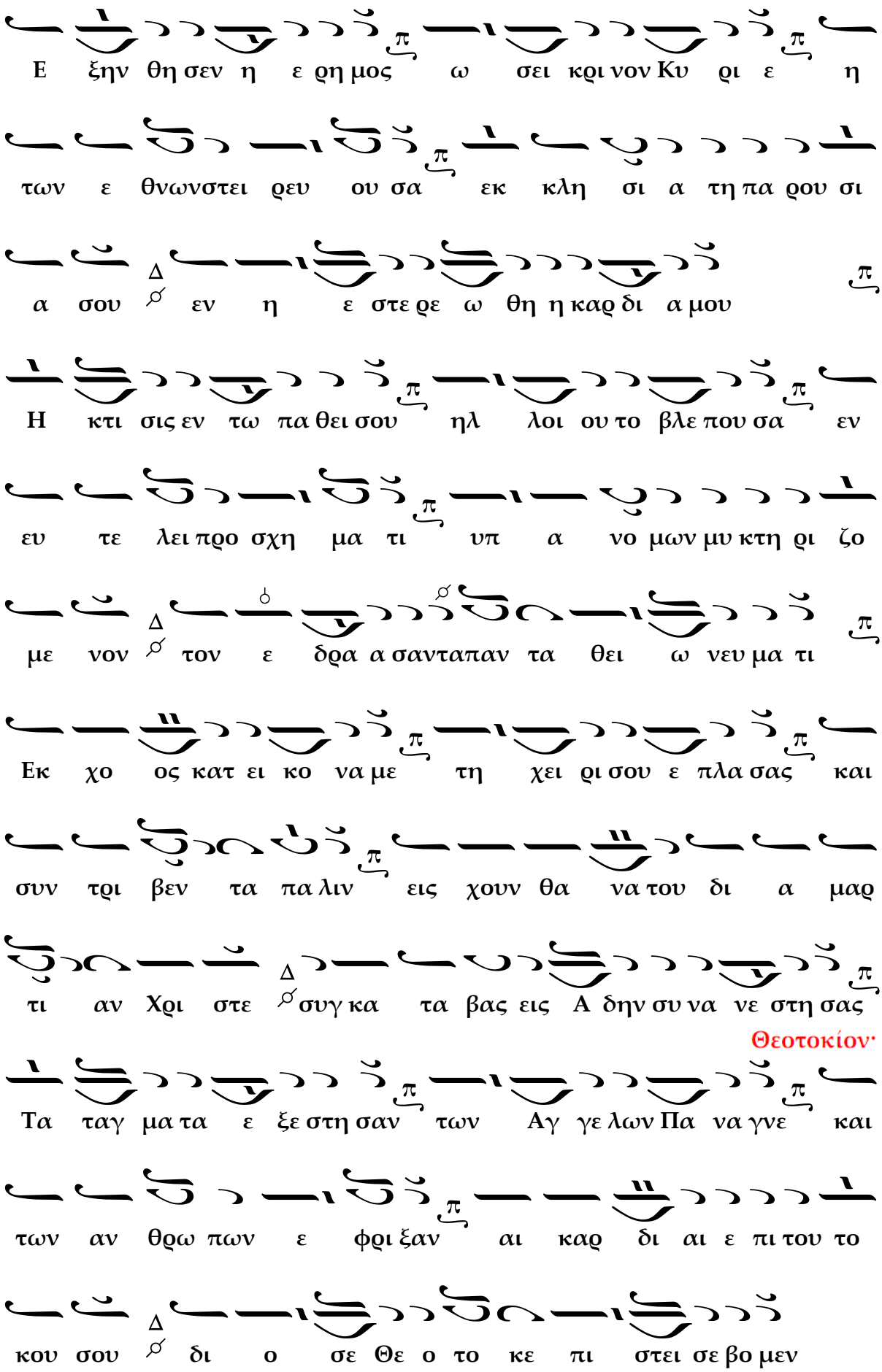

ὁ κανών. Εἱρμός. Ἦχος Δι ὡς ἀπό Πα · χ Ὠδὴ Α′.

Εἱρμός. Ἦχος Πα Ὠδή Γ′.

Ε ξην θη σεν η ε ρη μος ω σει κρι νον Κυ ρι ε η
των ε θνωνστει ρευ ου σα εκ κλη σι α τη πα ρου σι
α σου εν η ε στε ρε ω θη η καρ δι α μου
Η κτι σις εν τω πα θει σου ηλ λοι ου το βλε που σα εν
ευ τε λει προ σχη μα τι υπ α νο μων μυ κτη ρι ζο
με νον τον ε δρα α σανταπαν τα θει ω νευ μα τι
Εκ χο ος κατ ει κο να με τη χει ρι σου ε πλα σας και
συν τρι βεν τα πα λιν εις χουν θα να του δι α μαρ
τι αν Χρι στε συγ κα τα βας εις Α δην συ να νε στη σας
Θεοτοκίον·
Τα ταγ μα τα ε ξε στη σαν των Αγ γε λων Πα να γνε και
των αν θρω πων ε φρι ξαν αι καρ δι αι ε πι του το
κου σου δι ο σε Θε ο το κε πι στει σε βο μεν

Εἱρμός. Ἦχος Πα Ὠδή Δ'.

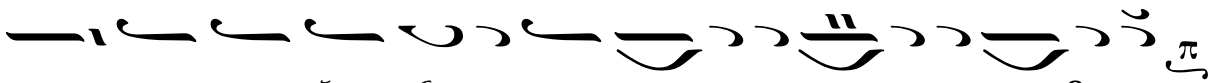

Ε λη λυ θας εκ Παρ θε νου ου πρε ε σβυς ουκ Αγ γε λος

αλλ αυ τος ο Κυ ρι ος σε σαρ κω με νος και ε σω σας

ο λον με τον αν θρω πον δι ο κραυ γα α ζω σοι δο ξα

τη δυ να α μει σου Κυ ρι ε

Πα ρι στα σο ως κρι της ο Θε ο ος μου τω βη μα τι

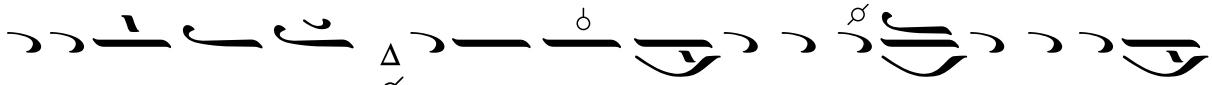

ου κραυ γα ζων δε σπο τα κρι σιν ε να γω τοις ε θνε σιν

ην δι α του πα θους σου τη οι κου με ε νη ειρ γα σω σω

τη ρι αν Χρι στε

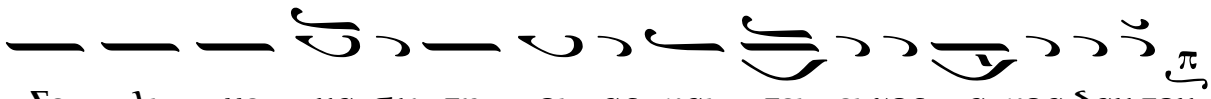

Τω πα θει σου του εχ θρου αι ρομ φαι αι αι ε ξε λι πον των

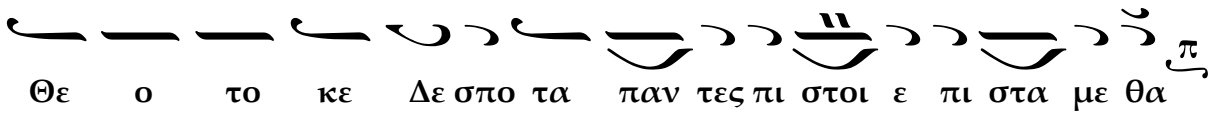

υ πε ναν τι ων δε εν τη εις Α δου κα θο δω σου πο λεις

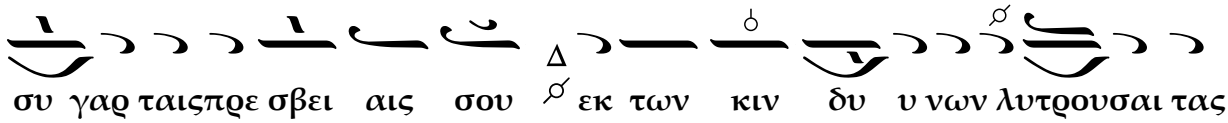

κα θει ρε θη σαν και του τυ ρα αν νου το θρα σος κα τα βε

βλη ται

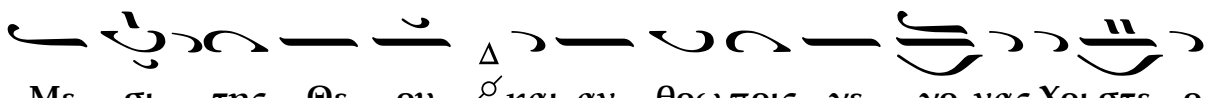
Θεοτοκίον·

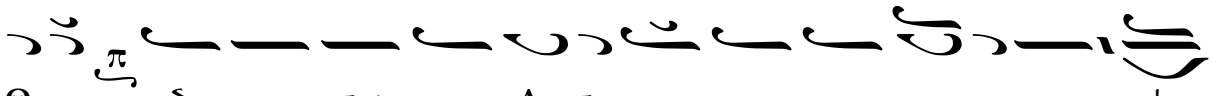

Σε λι με να σω τη ρι ας και τει ει χος α κρα δαν τον

Θε ο το κε Δε σπο τα παν τες πι στοι ε πι στα με θα

συ γαρ ταισπρε σβει αις σου εκ των κιν δυ υ νων λυτρουσαι τας

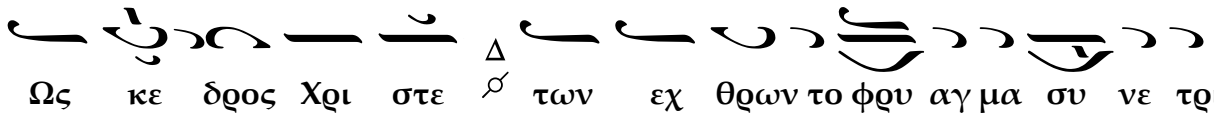

Είρμός. Ἦχος Πα Ὠδή Ε'.
ψυ χας η μων

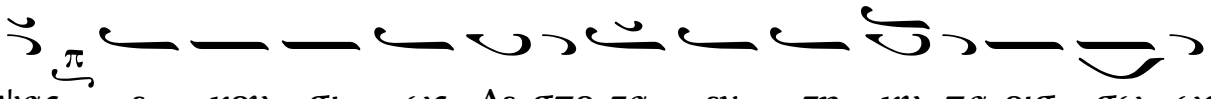

Με σι της Θε ου και αν θρω ποις γε γο νας Χρι στε ο

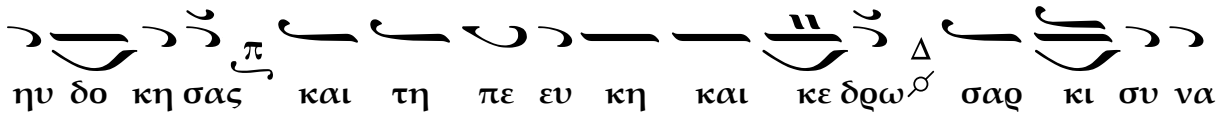

Θε ος δι α σου γαρ Δε σπο τα την προς τον αρ χι φω

τον Πα τε ρα σου εκ νυ κτο ος α γνω σι ας προ σα γω

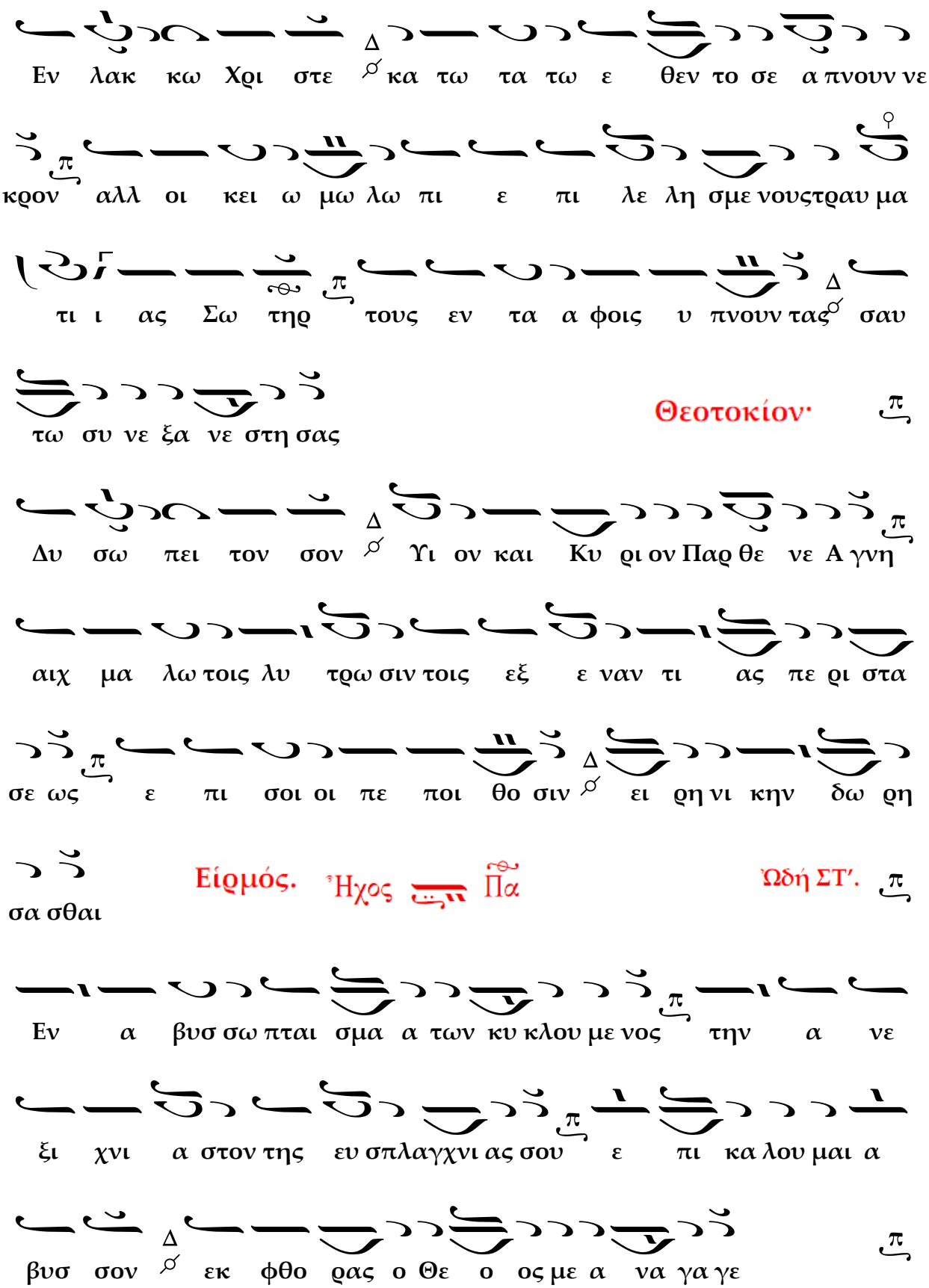

γην ε σχη κα μεν

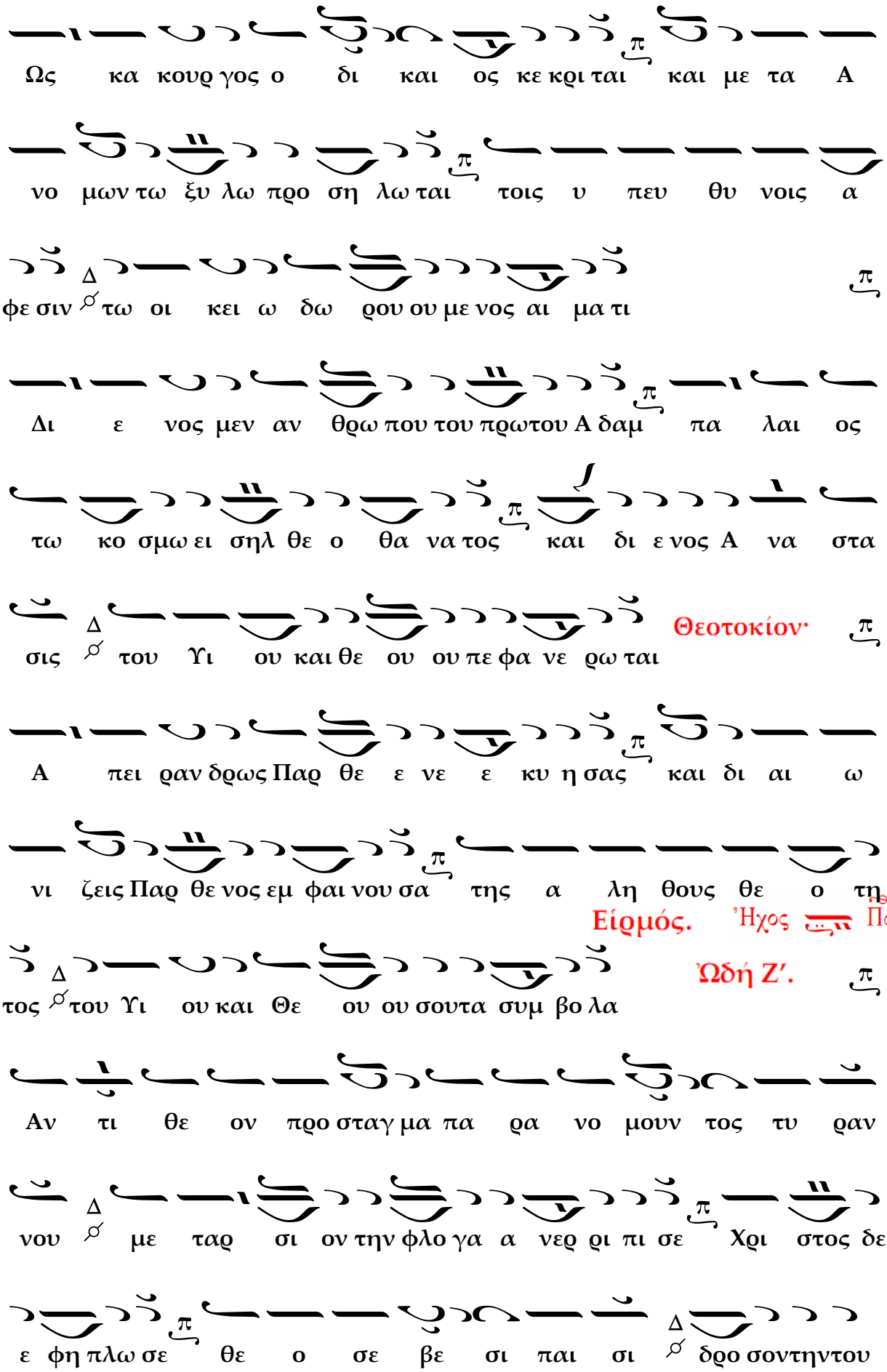

Ως κε δρος Χρι στε των εχ θρων το φρυ αγ μα συ νε τρι

ψας ε κου σι ως Δε σπο τα εν τη κυ πα ρισ σω ως

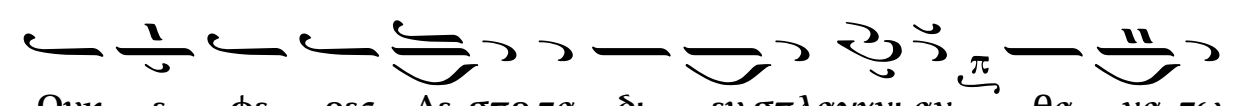

ην δο κη σας και τη πε ευ κη και κε δρω σαρ κι συ να

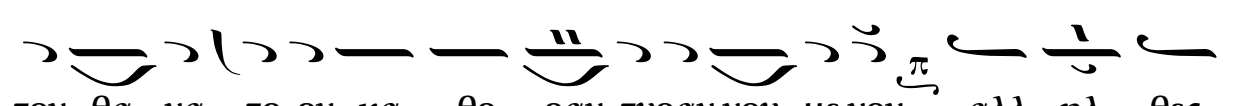

νυ ψου με νος

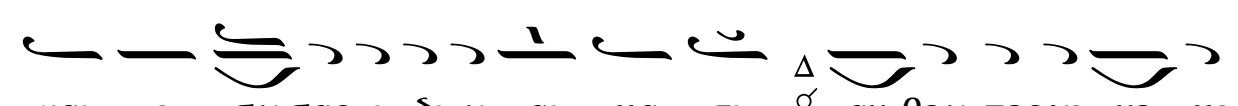

Εν λακ κω Χρι στε κα τω τα τω ε θεν το σε α πνουν νε
κρον αλλ οι κει ω μω λω πι ε πι λε λη σμε νουςτραυ μα
τι ι ας Σω τηρ τους εν τα α φοις υ πνουν τας σαυ
τω συ νε ξα νε στη σας
Θεοτοκίον·
Δυ σω πει τον σον Υι ον και Κυ ρι ον Παρ θε νε Α γνη
αιχ μα λω τοις λυ τρω σιν τοις εξ ε ναν τι ας πε ρι στα
σε ως ε πι σοι οι πε ποι θο σιν ει ρη νι κην δω ρη
σα σθαι
Είρμός. Ἦχος Πα
Ὠδή ΣΤ'.
Εν α βυσ σω πται σμα α των κυ κλου με νος την α νε
ξι χνι α στον της ευ σπλαγχνι ας σου ε πι κα λου μαι α
βυσ σον εκ φθο ρας ο Θε ο ος με α να γα γε

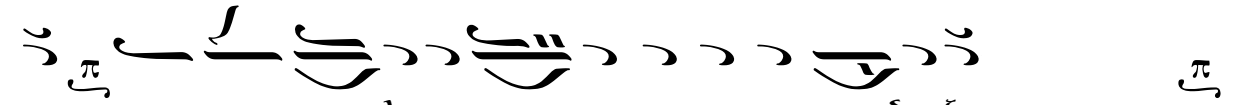

Ως κα κουρ γος ο δι και ος κε κρι ται και με τα Α
νο μων τω ξυ λω προ ση λω ται τοις υ πευ θυ νοις α
φε σιν τω οι κει ω δω ρου ου με νος αι μα τι
Δι ε νος μεν αν θρω που του πρωτου Α δαμ πα λαι ος
τω κο σμω ει σηλ θε ο θα να τος και δι ε νος Α να στα
σις του Υι ου και θε ου ου πε φα νε ρω ται
Θεοτοκίον·
Α πει ραν δρως Παρ θε ε νε ε κυ η σας και δι αι ω
νι ζεις Παρ θε νος εμ φαι νου σα της α λη θους θε ο τη
Εἱρμός. Ἦχος Πα
τος του Υι ου και Θε ου ου σουτα συμ βο λα
Ὠδή Ζ'.
Αν τι θε ον προ σταγ μα πα ρα νο μουν τος τυ ραν
νου με ταρ σι ον την φλο γα α νερ ρι πι σε Χρι στος δε
ε φη πλω σε θε ο σε βε σι παι σι δρο σοντηντου

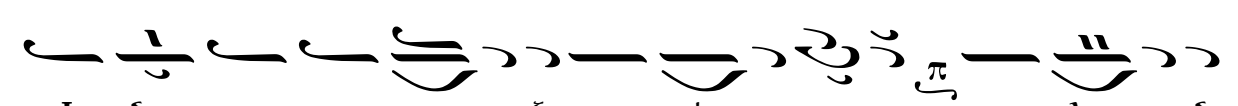

Πνευ μα τος ο ων ευ λο γη με νος και υ περ εν δο ξος

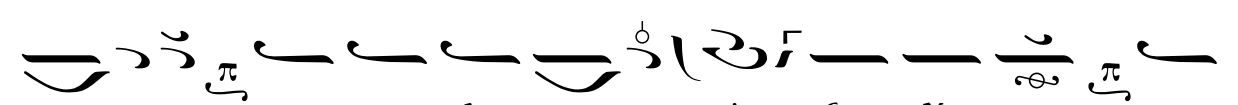

Ουκ ε φε ρες Δε σπο τα δι ευ σπλαγχνι αν θα να τω

τον θα να το ον κα θο ραν τυραν νου με νον αλλ ηλ θες

και ε σω σας ι δι ω αι μα τι αν θρω πος γε νο με

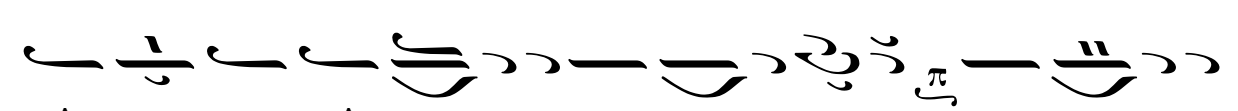

νος ο ων ευ λο γη με νος και υ περ εν δο ξος

Ι δον τες σε ε πτη ξαν ημ φι ε σμε νον στο λην εκ δι

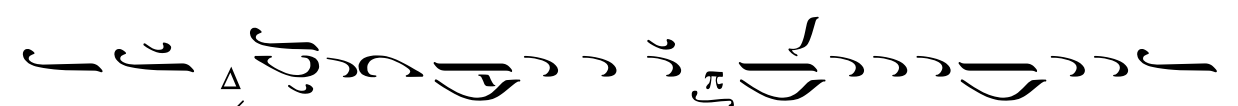

κη σε ως οι πυ λω ροι του Α α δου Χρι στε α

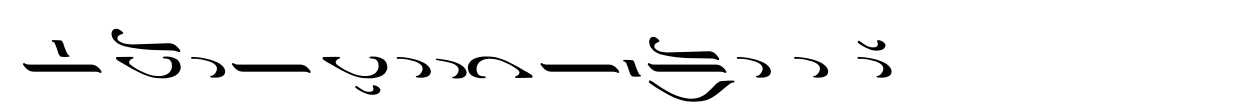

γνω μο να τυ ραν νον οι κε την Δε σπο τα ηλ θες γαρ χει ρω

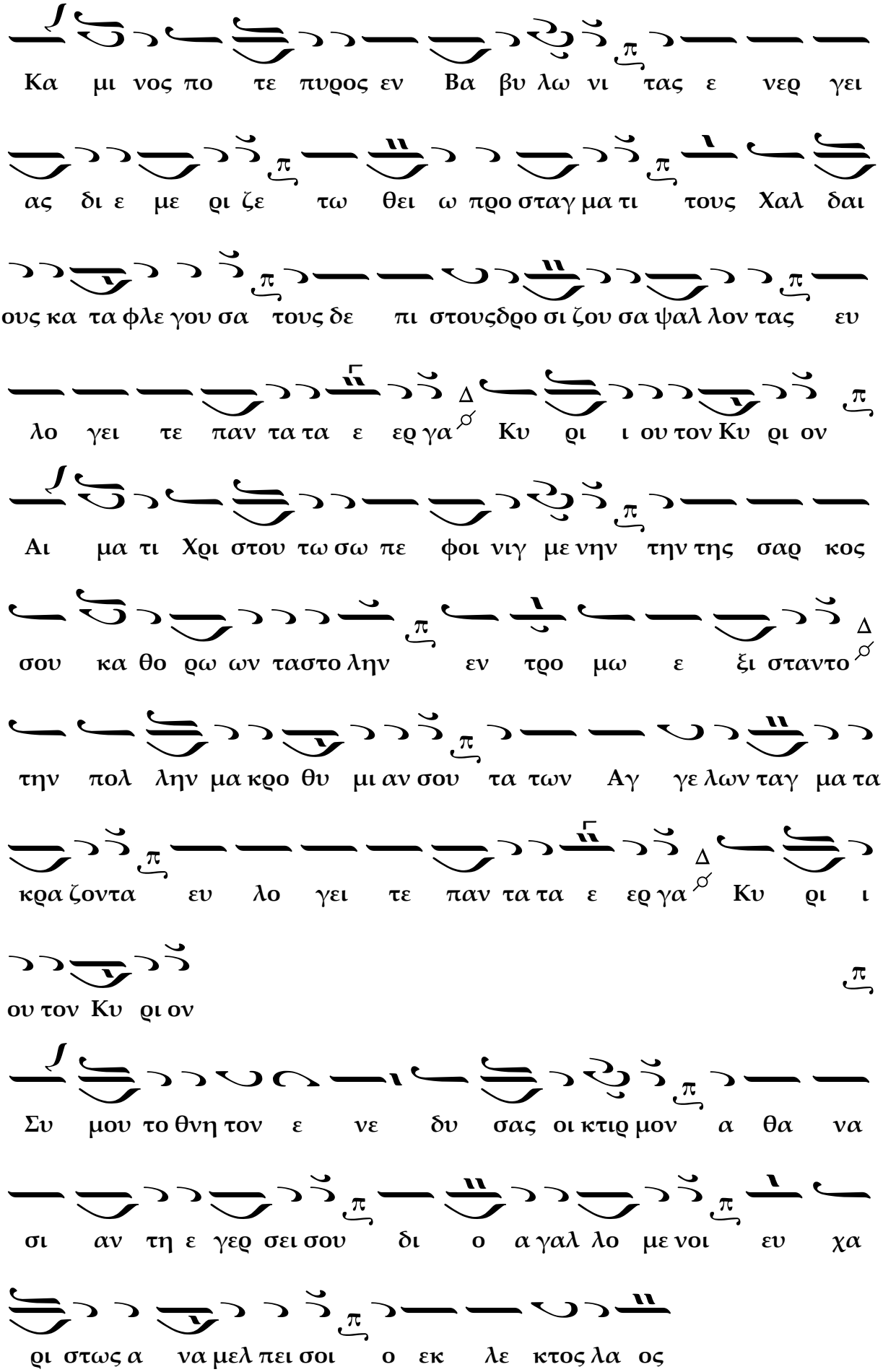

Θεοτοκίον·
σα σθαι ο ων ευ λο γη με νοςκαιυπερ εν δοξος

Α γι ων Α γι αν σε κα τα νο ου μεν ως μο νην κυ

η σα σαν Θε ον τον α ναλ λοι ω τον Παρ θε ε να α μο

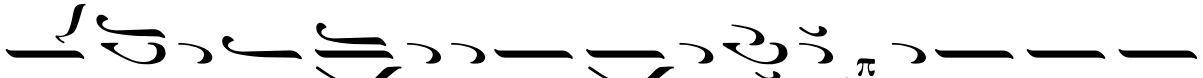

λυν τε μη τερ α νυμ φευ τε πα σι γαρ ε πη γα σας πι

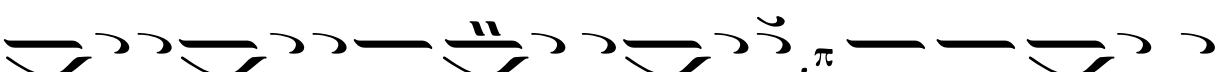

στοις την α φθαρ σι αν τω θει ω το κω σου

Κα μι νος πο τε πυρος εν Βα βυ λω νι τας ε νερ γει
ας δι ε με ρι ζε τω θει ω προ σταγ μα τι τους Χαλ δαι
ους κα τα φλε γου σα τους δε πι στουςδρο σι ζου σα ψαλ λον τας ευ
λο γει τε παν τα τα ε ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον
Αι μα τι Χρι στου τω σω πε φοι νιγ με νην την της σαρ κος
σου κα θο ρω ων ταστο λην εν τρο μω ε ξι σταντο
την πολ λην μα κρο θυ μι αν σου τα των Αγ γε λων ταγ μα τα
κρα ζοντα ευ λο γει τε παν τα τα ε ερ γα Κυ ρι ι
ου τον Κυ ρι ον
Συ μου το θνη τον ε νε δυ σας οι κτιρ μον α θα να
σι αν τη ε γερ σει σου δι ο α γαλ λο με νοι ευ χα
ρι στως α να μελ πει σοι ο εκ λε κτος λα ος

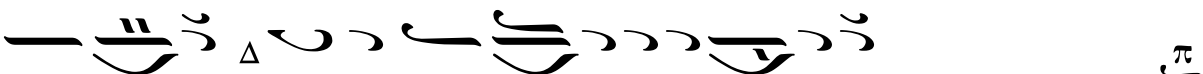

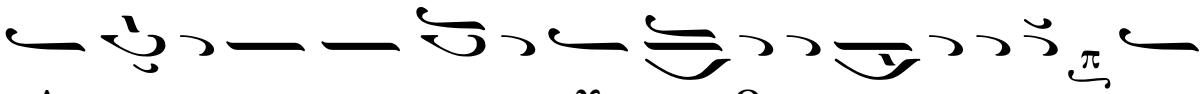

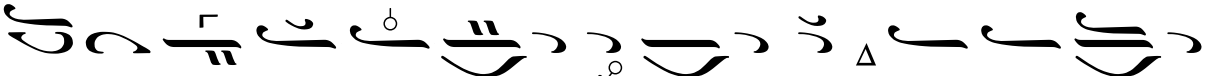

Είρμός. Ἦχος Πα Ὠδή Θ'.
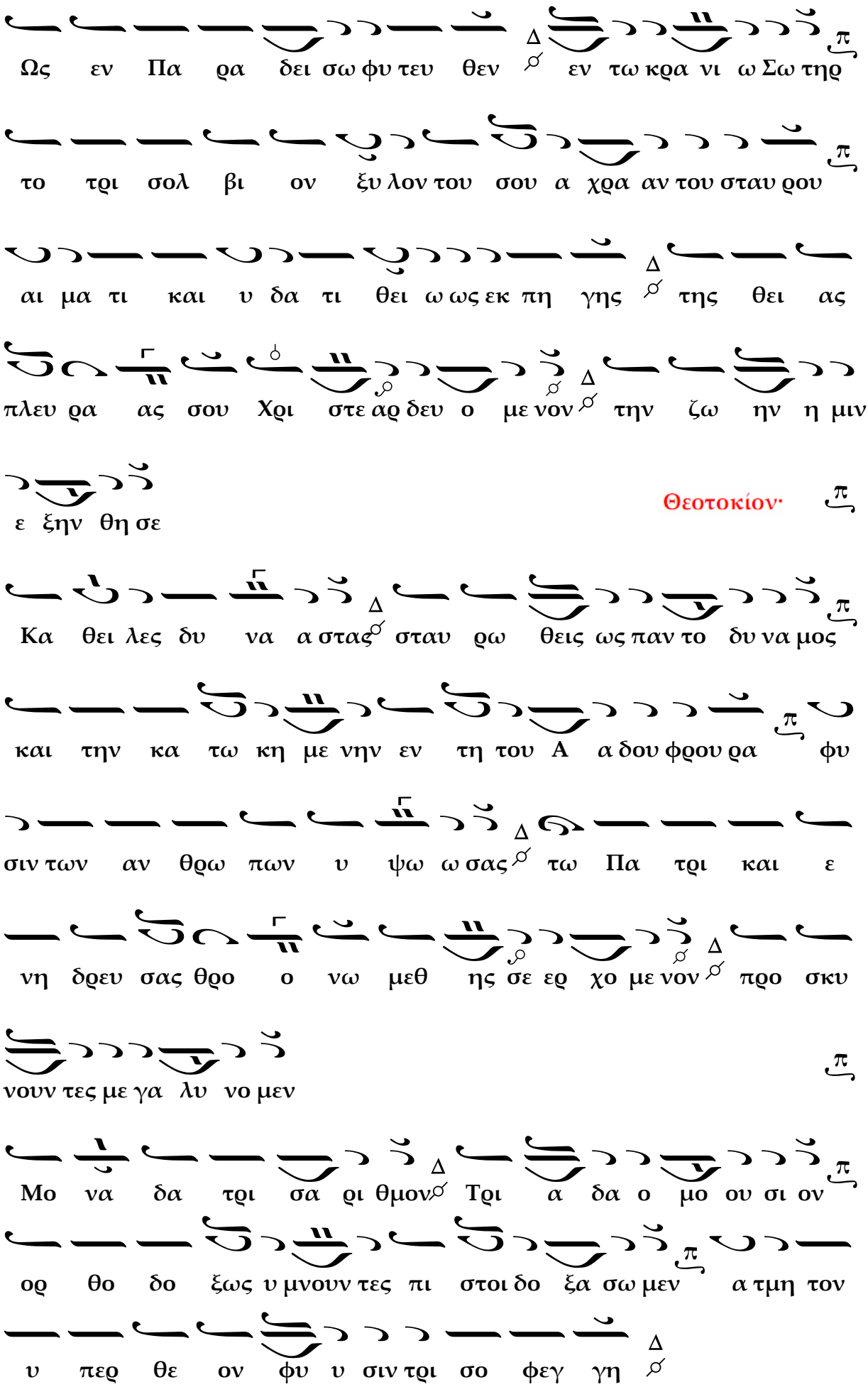

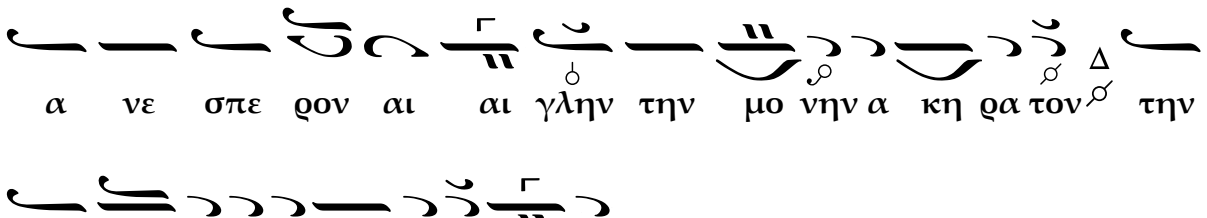

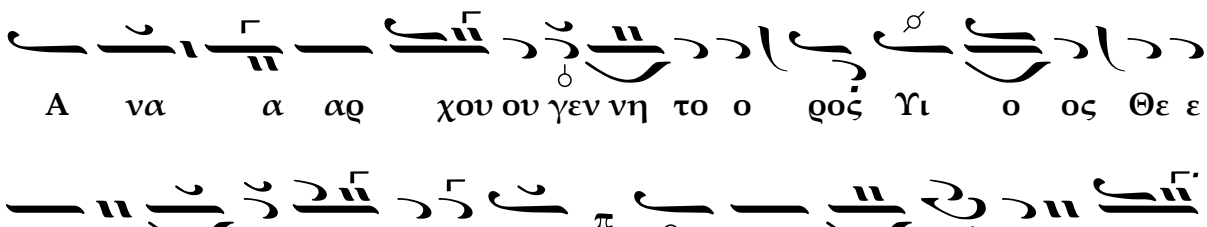

Ως εν Πα ρα δει σω φυ τευ θεν εν τω κρα νι ω Σω τηρ
το τρι σολ βι ον ξυ λον του σου α χρα αν του σταυ ρου
αι μα τι και υ δα τι θει ω ως εκ πη γης της θει ας
πλευ ρα ας σου Χρι στε αρ δευ ο με νον την ζω ην η μιν
ε ξην θη σε
Θεοτοκίον·
Κα θει λες δυ να α στας σταυ ρω θεις ως παν το δυ να μος
και την κα τω κη με νην εν τη του Α α δου φρου ρα φυ
σιν των αν θρω πων υ ψω ω σας τω Πα τρι και ε
νη δρευ σας θρο ο νω μεθ ης σε ερ χο με νον προ σκυ
νουν τες με γα λυ νο μεν
Μο να δα τρι σα ρι θμον Τρι α δα ο μο ου σι ον
ορ θο δο ξως υ μνουν τες πι στοι δο ξα σω μεν α τμη τον
υ περ θε ον φυ υ σιν τρι σο φεγ γη

Ἦχος δι· ὡς ἀπό Πα· χ Ἀργόν.

Εἰς τούς αἴνους. Ἦχος Δι

Πα α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ω ω ων ου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ τον

εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ μνο ος τω

ω ω Θε ε ε ω

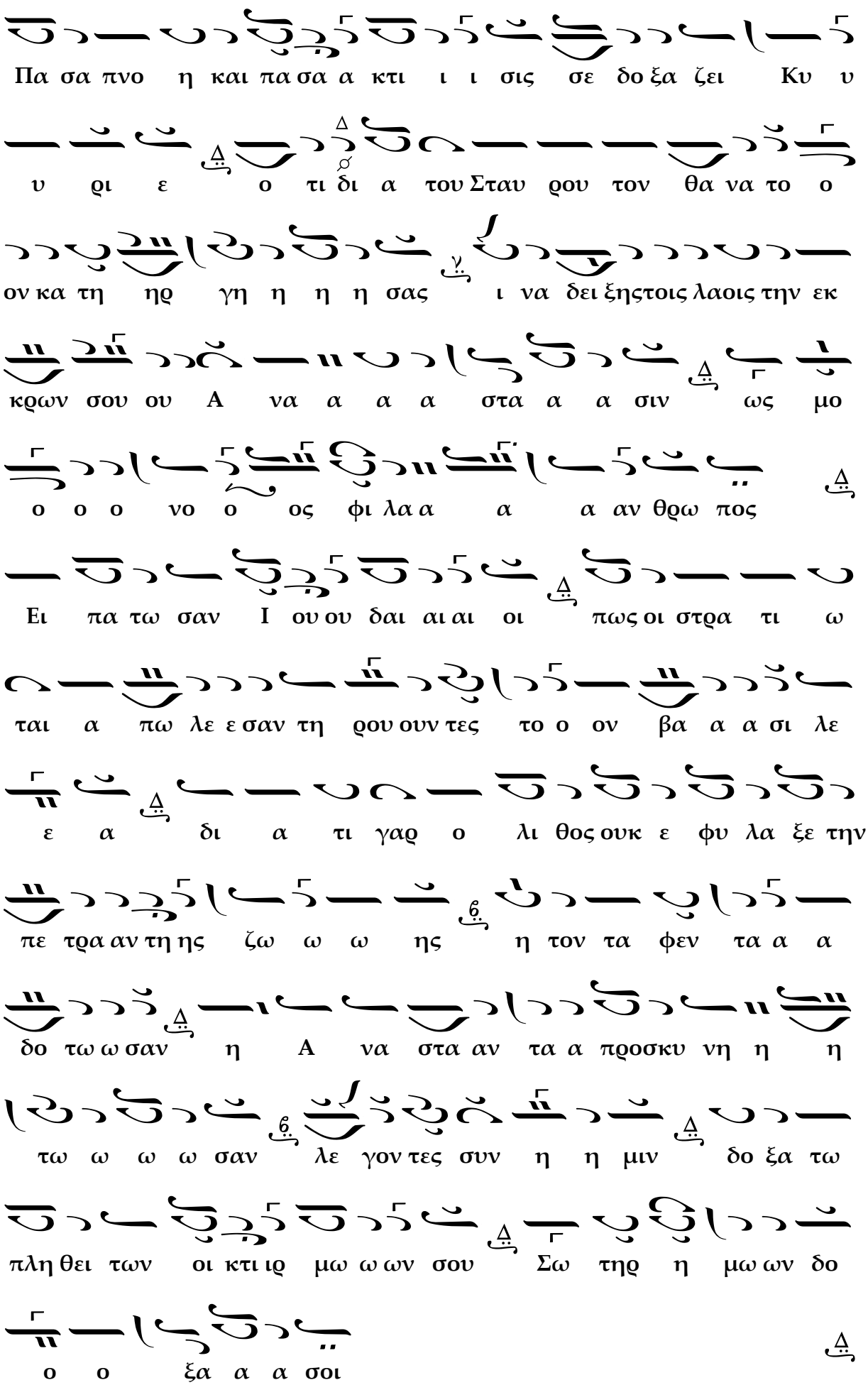
Αι νει τε α αυ τον πα αν τες οι οι οι αγ γε ε λοι α αυ

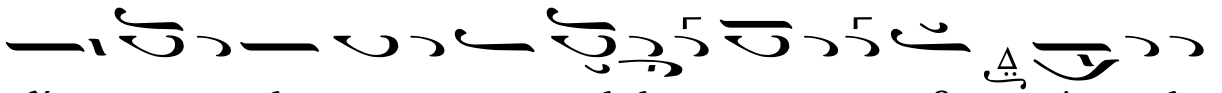
του αι νει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α α α

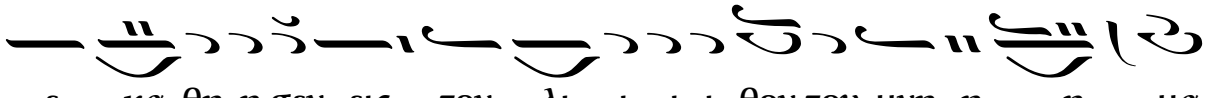
μεις α αυ του σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω ω

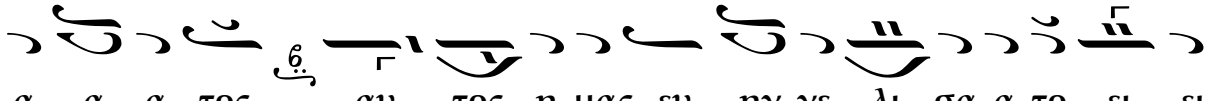
Θε ε ε ω

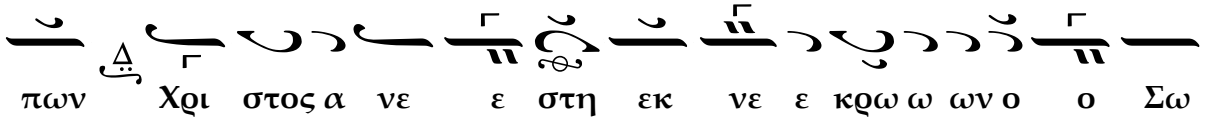

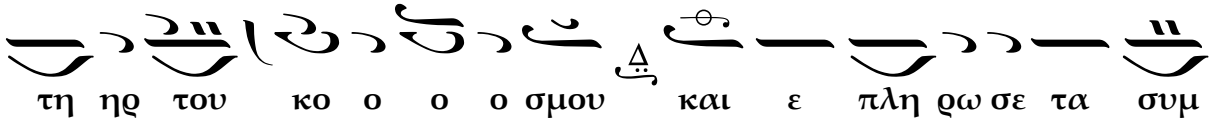

Πα σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει Κυ υ
υ ρι ε ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να το ο
ον κα τη ηρ γη η η η σας ι να δει ξηστοις λαοις την εκ
κρων σου ου Α να α α α στα α α σιν ως μο
ο ο ο νο ο ος φι λα α α α αν θρω πος
Ει πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πως οι στρα τι ω
ται α πω λε ε σαν τη ρου ουν τες το ο ον βα α α σι λε
ε α δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ λα ξε την
πε τρα αν τη ης ζω ω ω ης η τον τα φεν τα α α
δο τω ω σαν η Α να στα αν τα α προσκυ νη η η
τω ω ω ω σαν λε γον τες συν η η μιν δο ξα τω
πλη θει των οι κτι ιρ μω ω ων σου Σω τηρ η μω ων δο
ο ο ξα α α σοι

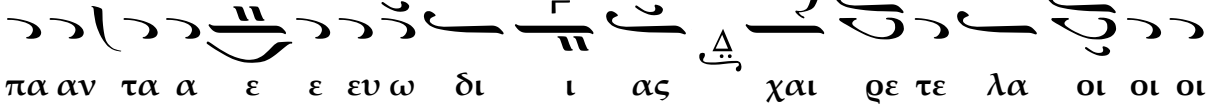

Χαι ρε τε λα οι και α γαλ λι ι α α α σθε Αγ γε λος

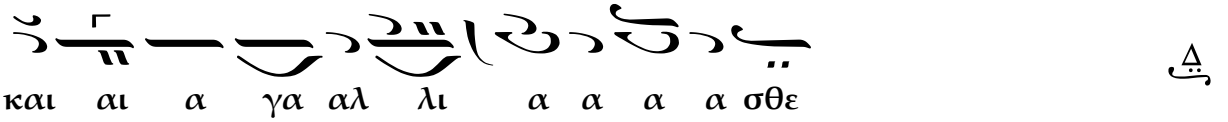

ε κα θη η σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η η μα

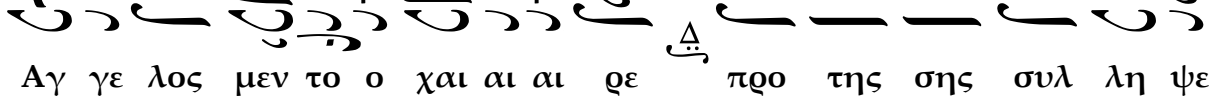

α α α τος αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα α το ει ει

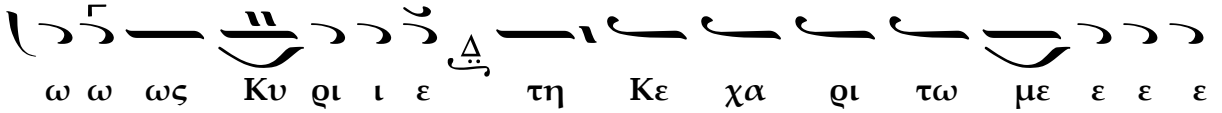

πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ων ο ο Σω

τη ηρ του κο ο ο ο σμου και ε πλη ρω σε τα συμ

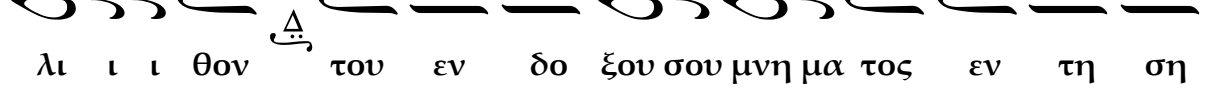

πα αν τα α ε ε ευ ω δι ι ας χαι ρε τε λα οι οι οι

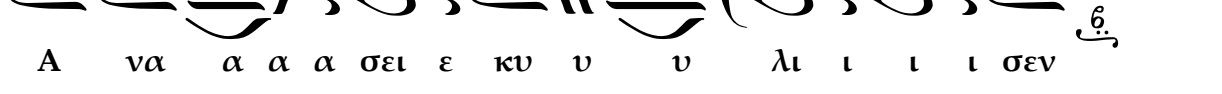

και αι α γα αλ λι α α α α σθε

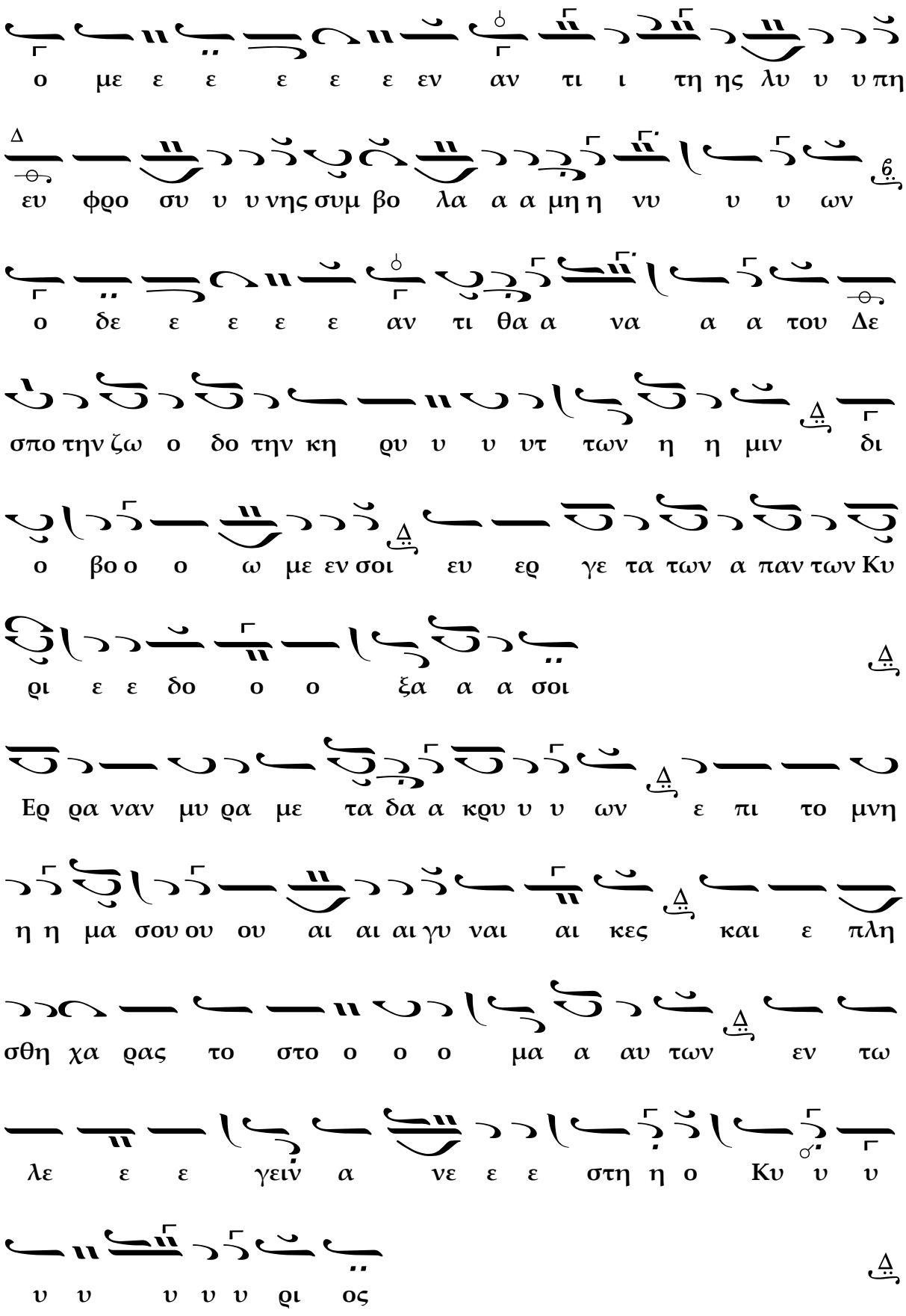

Αγ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη ψε

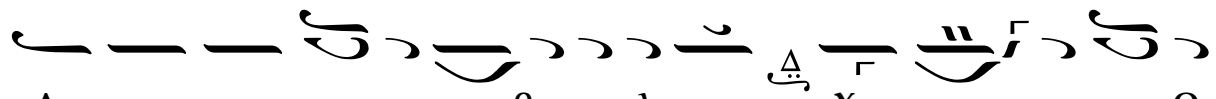

ω ω ως Κυ ρι ι ε τη Κε χα ρι τω με ε ε ε

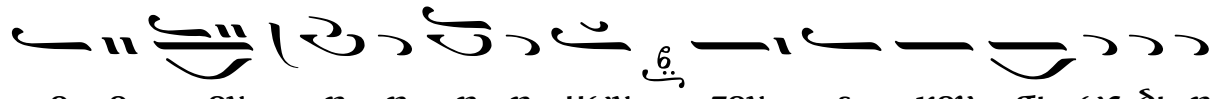

νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος δε το ον

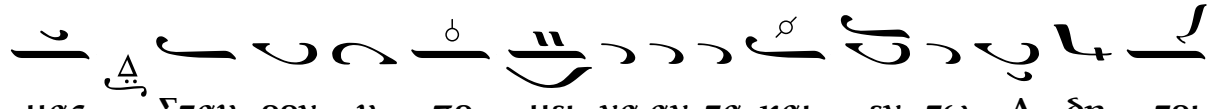

λι ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα τος εν τη ση

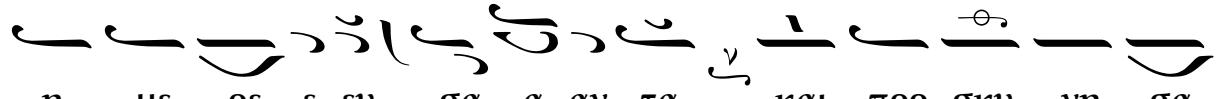

Α να α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν

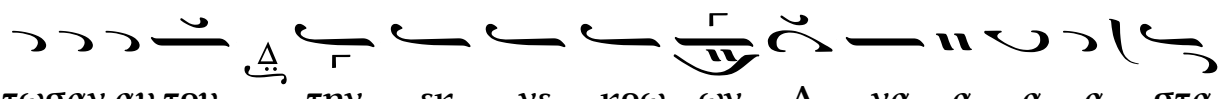

ο με ε ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ πης
ευ φρο συ υ υ νης συμ βο λα α α μη η νυ υ υ ων
ο δε ε ε ε ε αν τι θα α να α α του Δε
σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υ υτ των η η μιν δι
ο βο ο ο ω με εν σοι ευ ερ γε τα των α παν των Κυ
ρι ε ε δο ο ο ξα α α σοι
Ερ ρα ναν μυ ρα με τα δα α κρυ υ υ ων ε πι το μνη
η η μα σου ου ου αι αι αι γυ ναι αι κες και ε πλη
σθη χα ρας το στο ο ο ο μα α αυ των εν τω
λε ε ε γειν α νε ε ε στη η ο Κυ υ υ
υ υ υ υ υ ρι ος

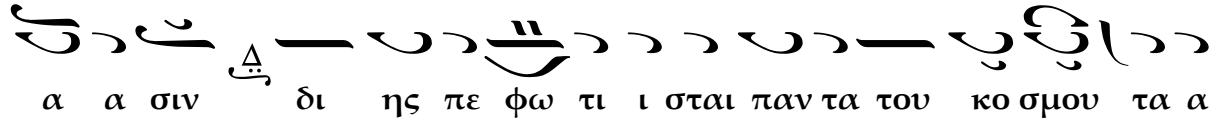

Αι νε σα τω σαν ε θνηκαι λα οι Χρι στο ο ον τον Θε

ο ο ον η η η η μων τον ε κου σι ως δι η

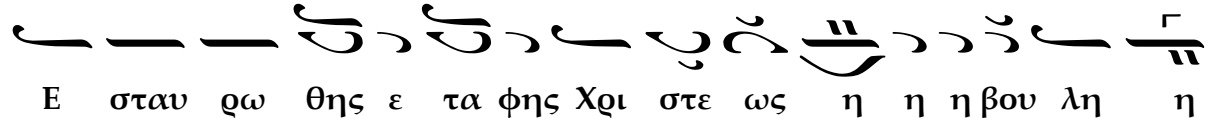

μας Σταυ ρον υ πο μει να αν τα και εν τω Α δη τρι

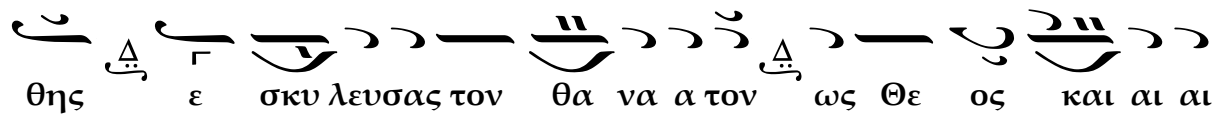

η με ρε ε ευ σα α αν τα και προ σκυ νη σα

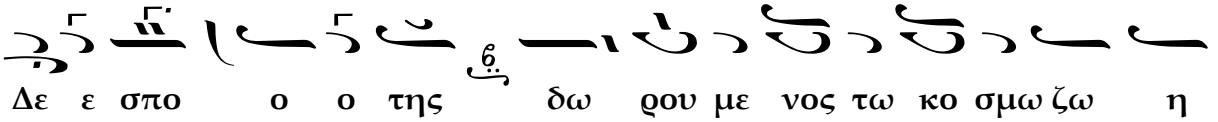

τωσαν αυ του την εκ νε κρω ων Α να α α α στα

α α σιν δι ης πε φω τι ι σται παν τα του κο σμου τα α

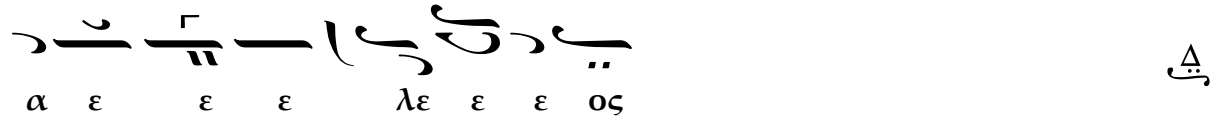

πε ε ε ρα α α τα

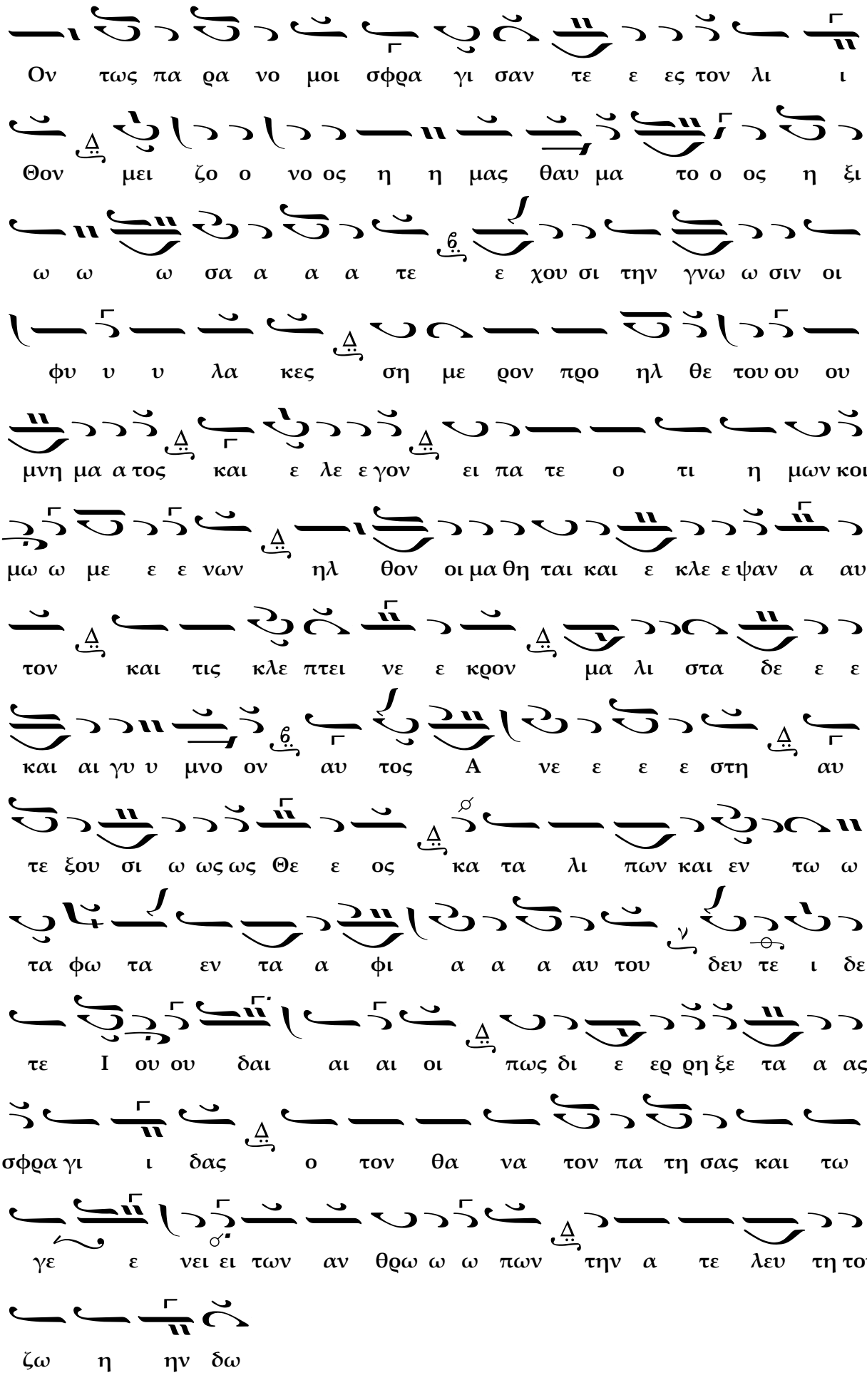

Ε σταυ ρω θης ε τα φης Χρι στε ως η η η βου λη η

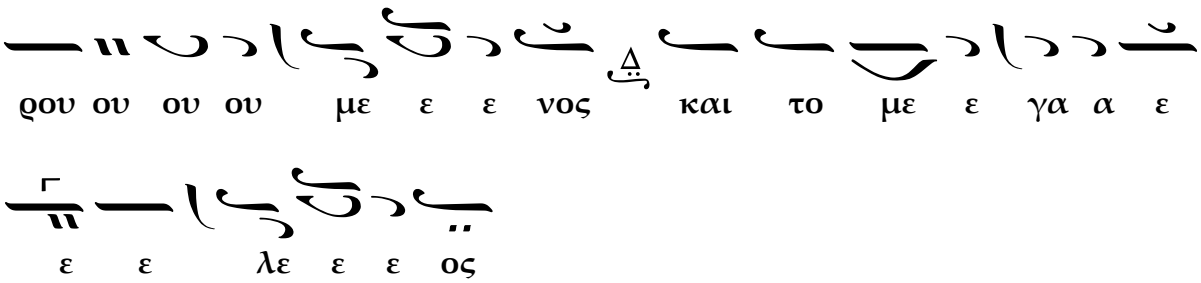

θης ε σκυ λευσας τον θα να α τον ως Θε ος και αι αι

Δε ε σπο ο ο της δω ρου με νος τω κο σμω ζω η

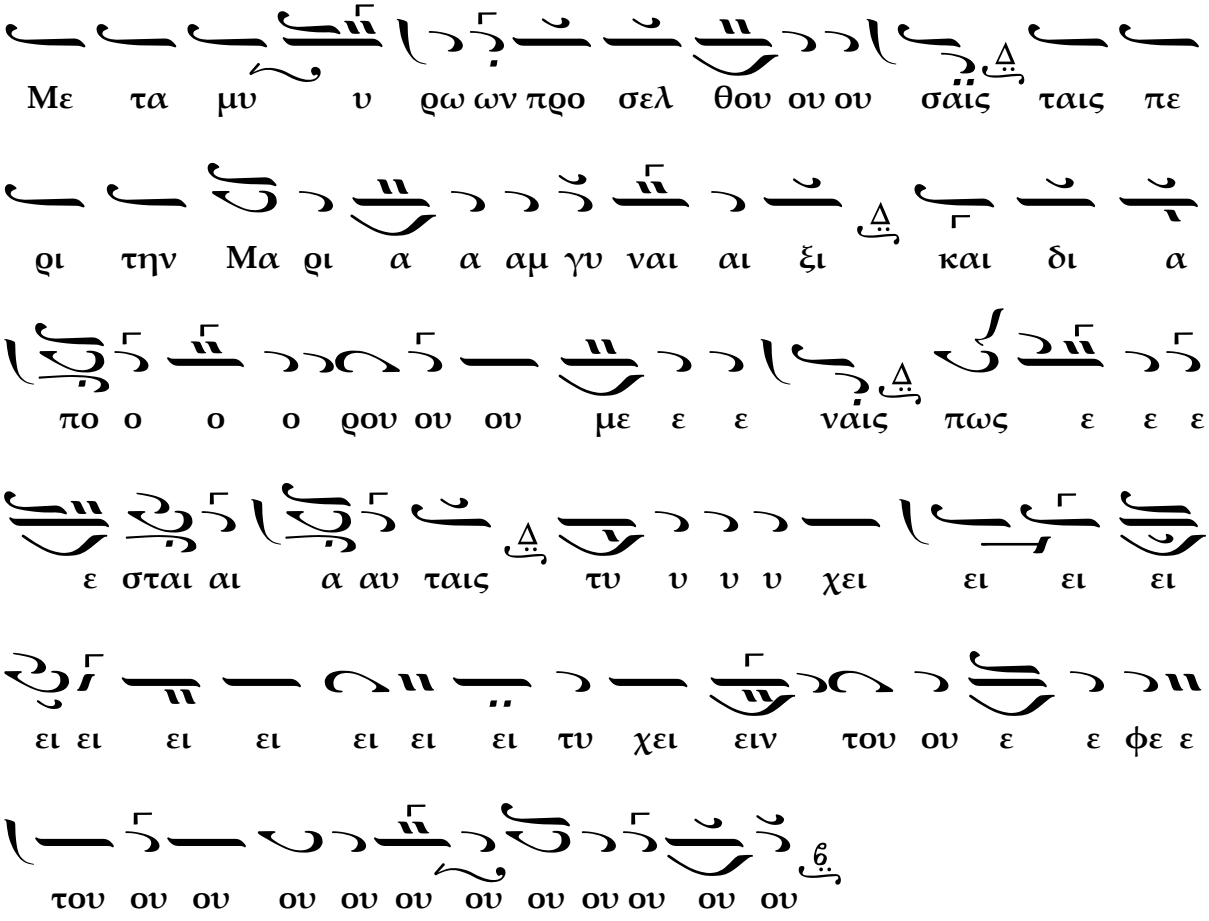

ην αι ω ω ω ω νι ι ι ον και το με ε γα

α ε ε ε λε ε ε ος

Ον τως πα ρα νο μοι σφρα γι σαν τε ε ες τον λι ι
Θον μει ζο ο νο ος η η μας θαυ μα το ο ος η ξι
ω ω ω σα α α α τε ε χου σι την γνω ω σιν οι
φυ υ υ λα κες ση με ρον προ ηλ θε του ου ου
μνη μα α τος και ε λε ε γον ει πα τε ο τι η μων κοι
μω ω με ε ε νων ηλ θον οι μα θη ται και ε κλε ε ψαν α αυ
τον και τις κλε πτει νε ε κρον μα λι στα δε ε ε
και αι γυ υ μνο ον αυ τος Α νε ε ε ε στη αυ
τε ξου σι ω ως ως Θε ε ος κα τα λι πων και εν τω ω
τα φω τα εν τα α φι α α α αυ του δευ τε ι δε
τε Ι ου ου δαι αι αι οι πως δι ε ερ ρη ξε τα α ας
σφρα γι ι δας ο τον θα να τον πα τη σας και τω
γε ε νει ει των αν θρω ω ω πων την α τε λευ τη τον
ζω η ην δω

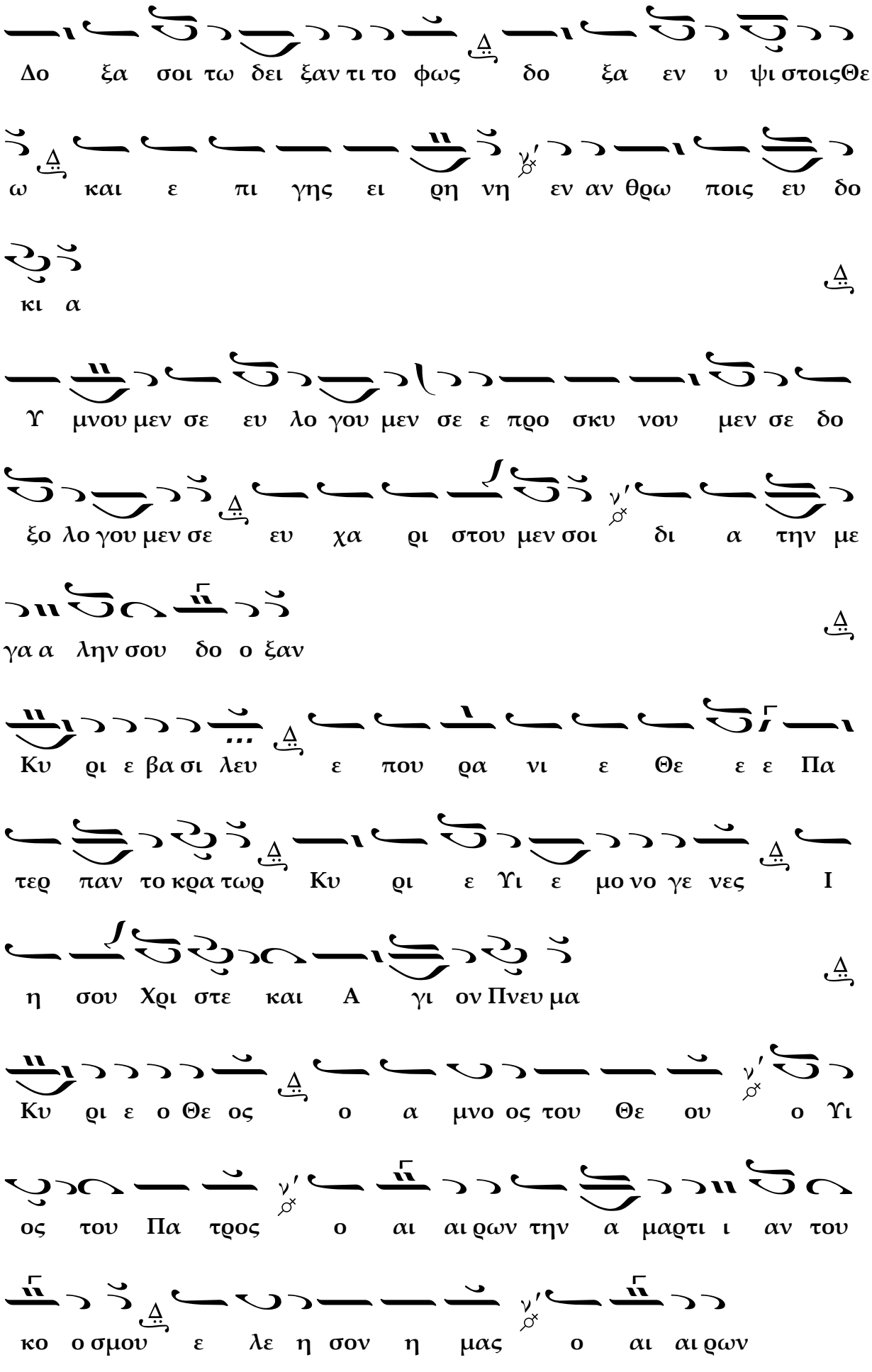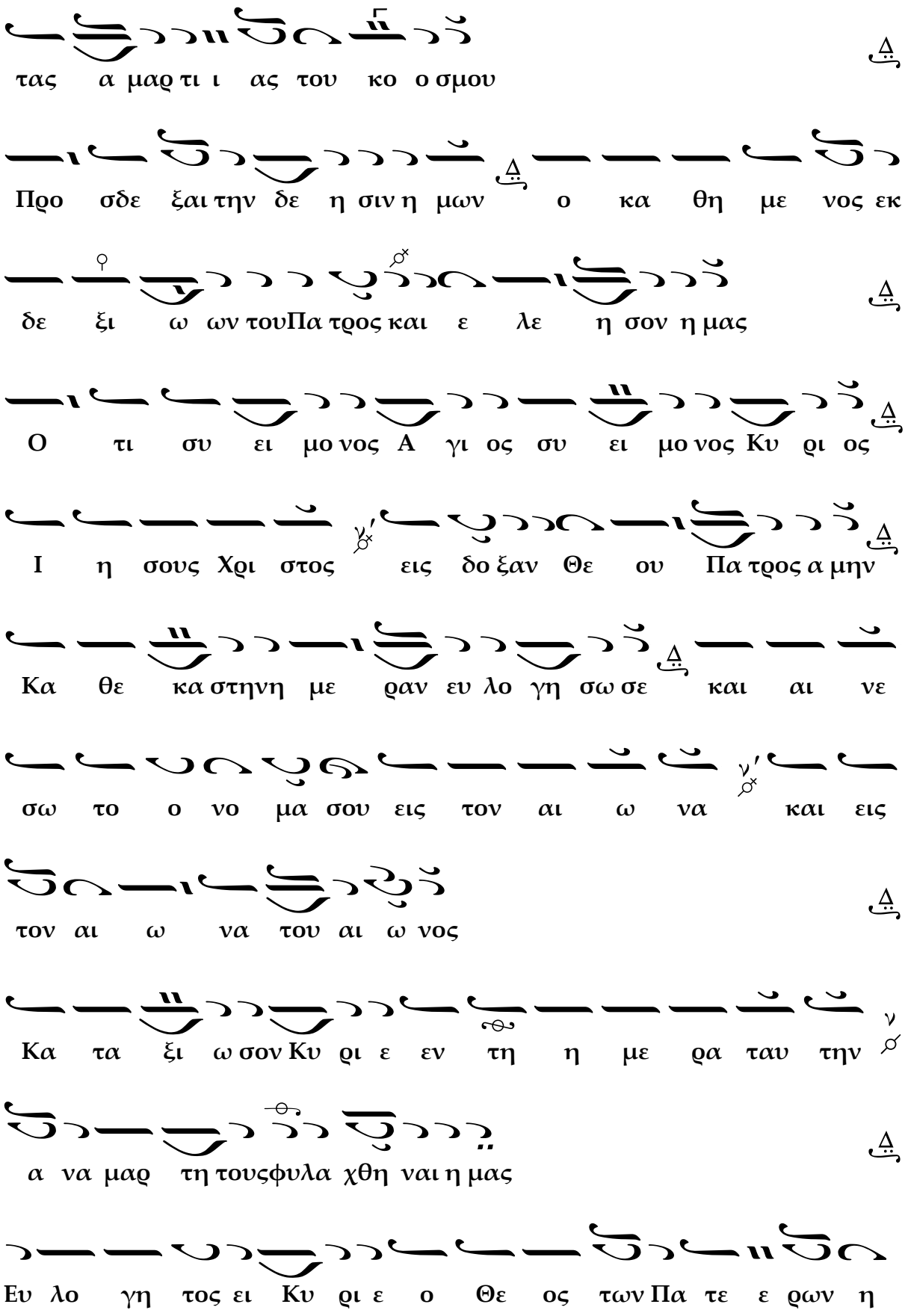

Δόξα. Έωθινόν **Β'** Ἦχος Δι

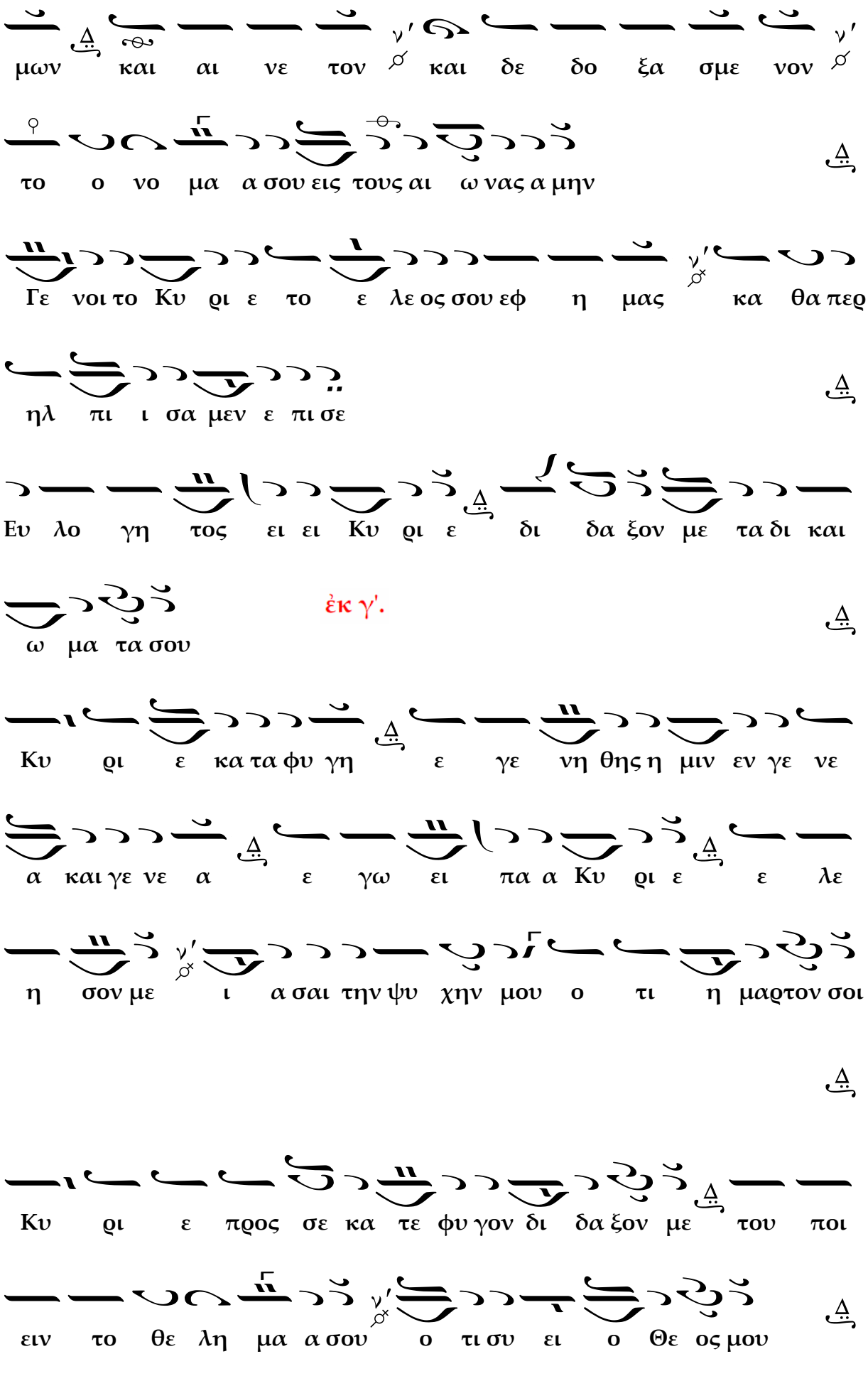

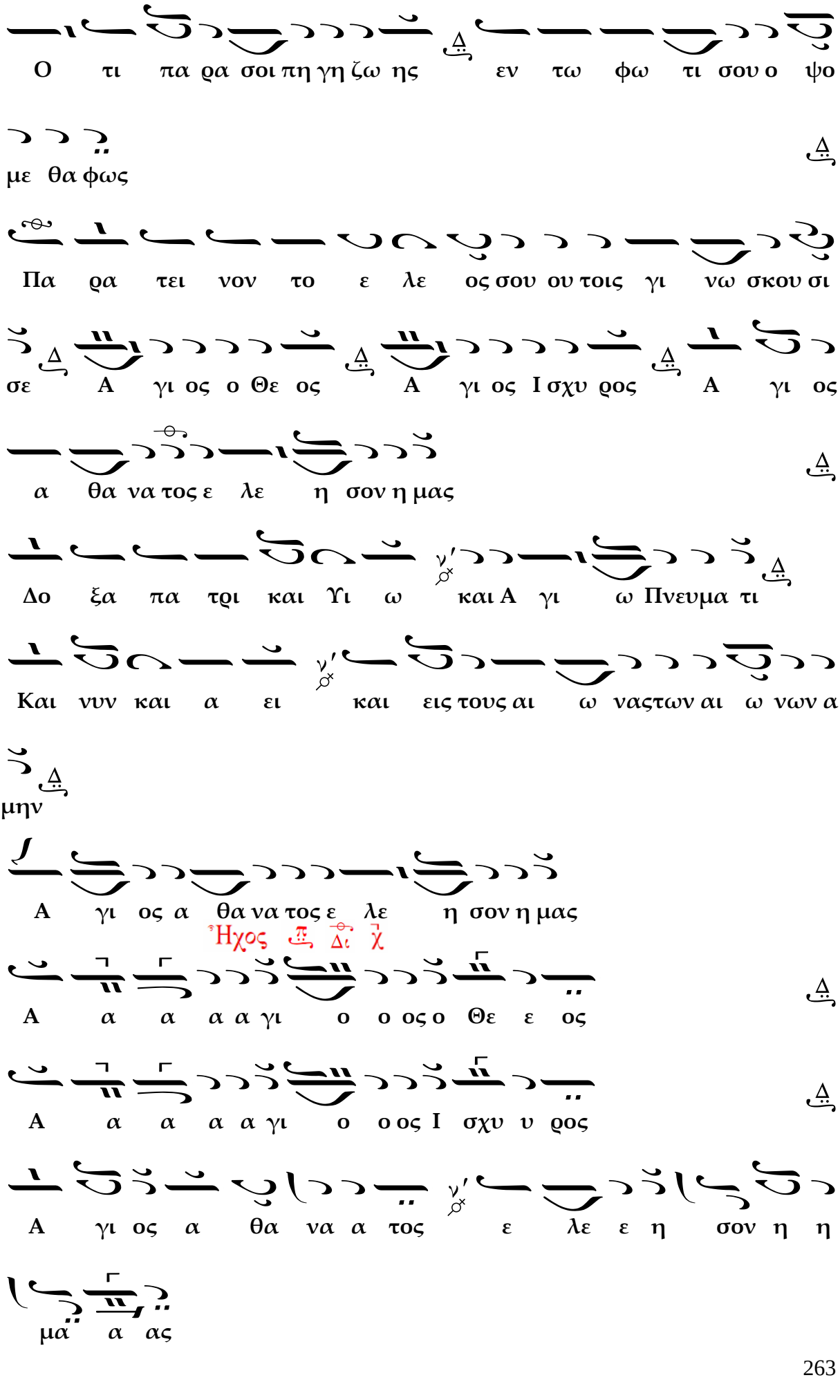
ω ρα α α θη ο ο λι θος με ε ε τηρ με ε νος
και θει ος νε α α νι ι ι ας κα τα στε ε ε ελ
λων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω ων τη ης ψυ υ
χης η γερ θη γαρ φη η σιν Ι η σου ους ο
Κυ υ υ ρι ος δι ο κη η η ρυ ξα α τε τοις
κη η ρυ υ ξιν αυ του ου ου μα α θη η ταις εις την
Γα λι λαι αι αι αν δρα α μει ει ει ειν και αι αι
αι αι αι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο και
ο ψε ε σθε α αυ τον Α να στα α αν τα ε εκ νε ε
κρων ως ζω ο δο ο ο ο τη ην και Κυ υ υ
υ υ υ υ υ ρι ον

Δοξολογία Ἦχος ὁ αὐτός Δι χ

τας α μαρ τι ι ας του κο ο σμου
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων τουΠα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Κα θε κα στηνη με ραν ευ λο γη σω σε και αι νε
σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω νος
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ την
α να μαρ τη τουςφυλα χθη ναι η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ε ρων η

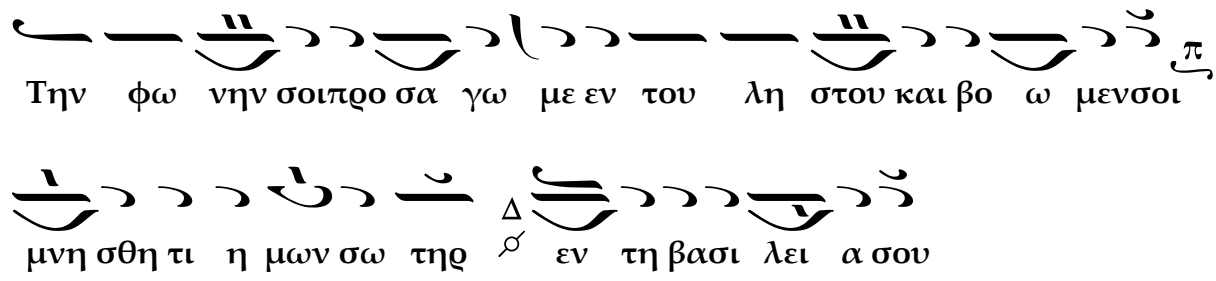

μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ
ηλ πι ι σα μεν ε πι σε
Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου
ἐκ γ'.
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα α Κυ ρι ε ε λε
η σον με ι α σαι την ψυ χην μου ο τι η μαρτον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του ποι
ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο ψο
με θα φως
Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου σι
σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος
α θα να τος ε λε η σον η μας
Δο ξα πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω νων α
μην
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
Ἦχος
Α α α α α γι ο ο ος ο Θε ε ος
Α α α α α γι ο ο ος Ι σχυ υ ρος
Α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον η η
μά α ας

Τροπάριον ἦχος Δι ὡς ἀπό Πα · χ

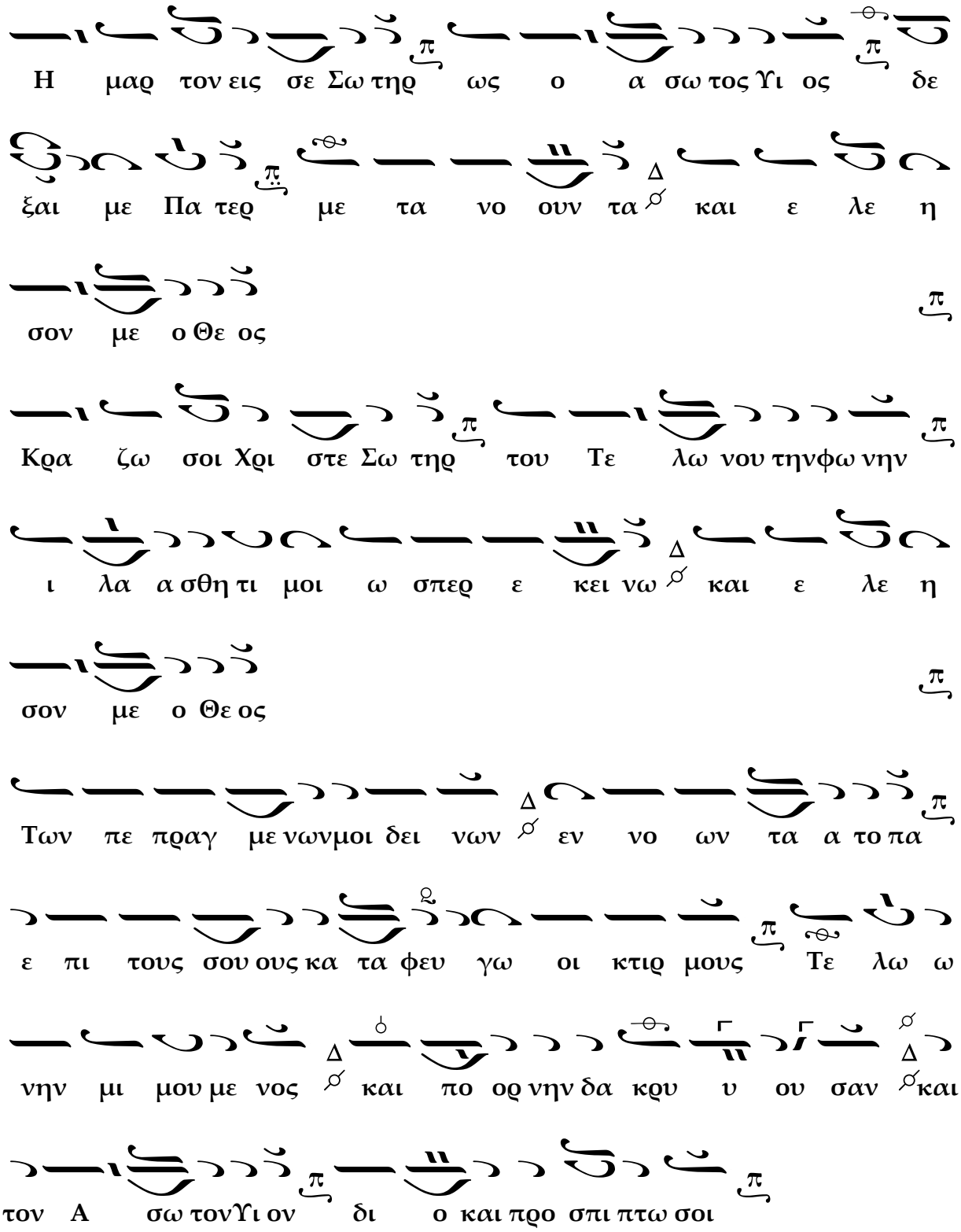
Οἱ μακαρισμοί· ἦχος Πα · χ

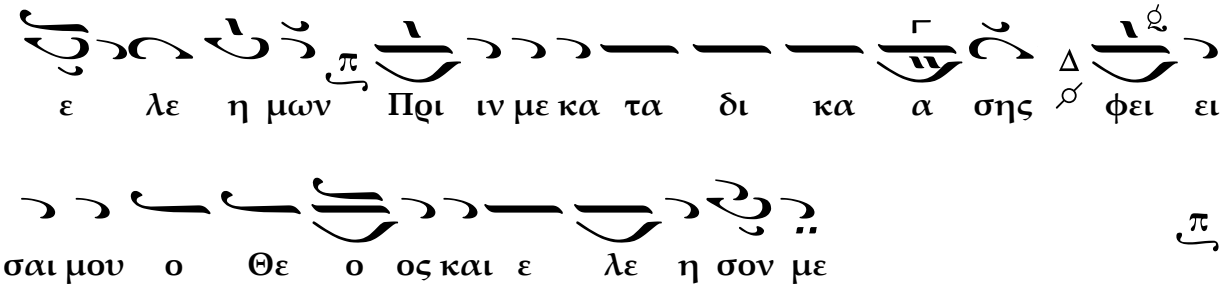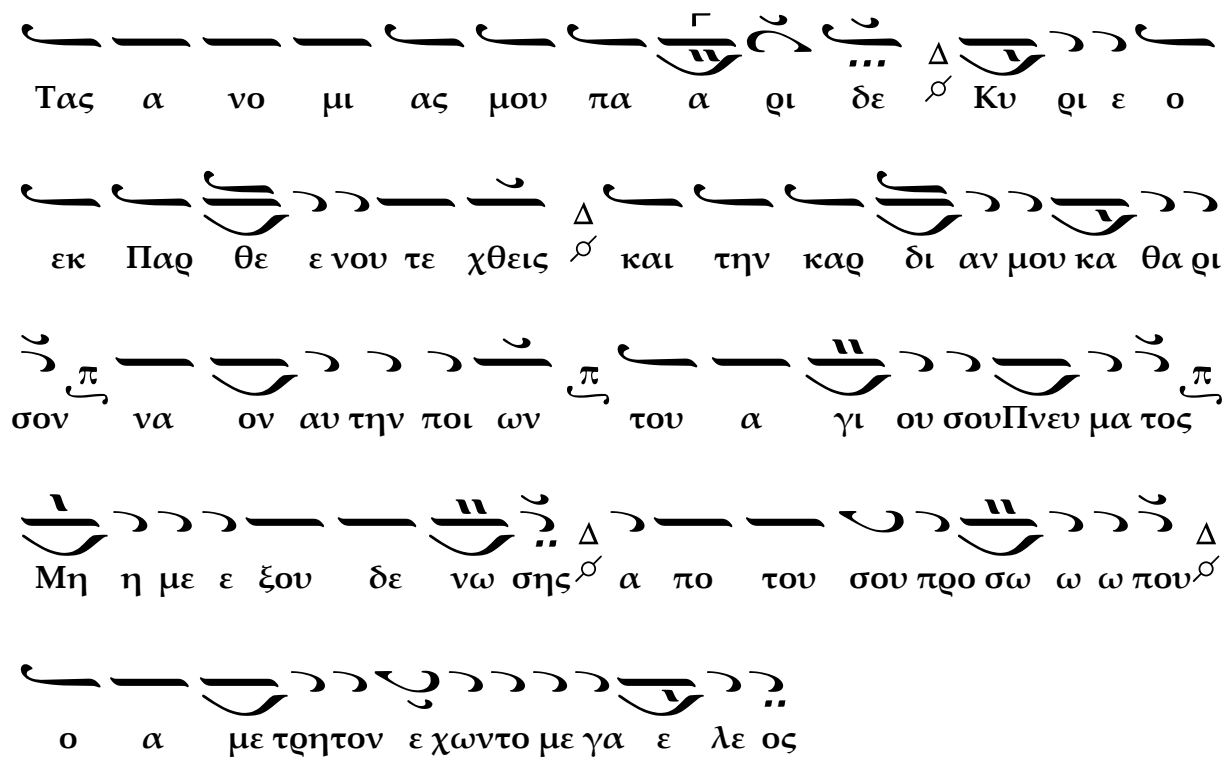

Κατανυκτικά τῆς Ὀκτωήχου

ψαλλόμενα τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. πρίν τοῦ Τριῳδίου.

Ἦχος Δι ὡς ἀπό Πα · χ

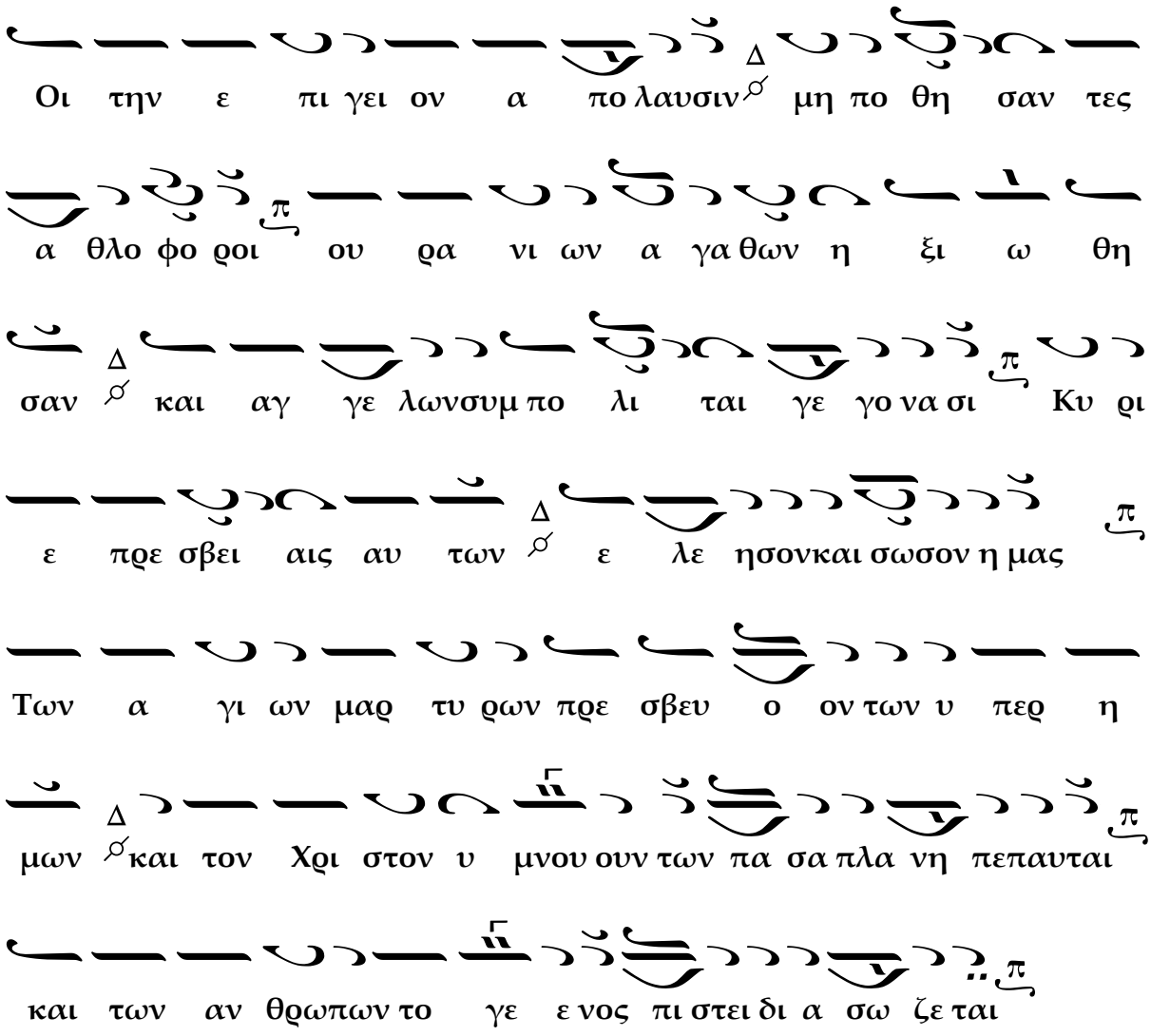

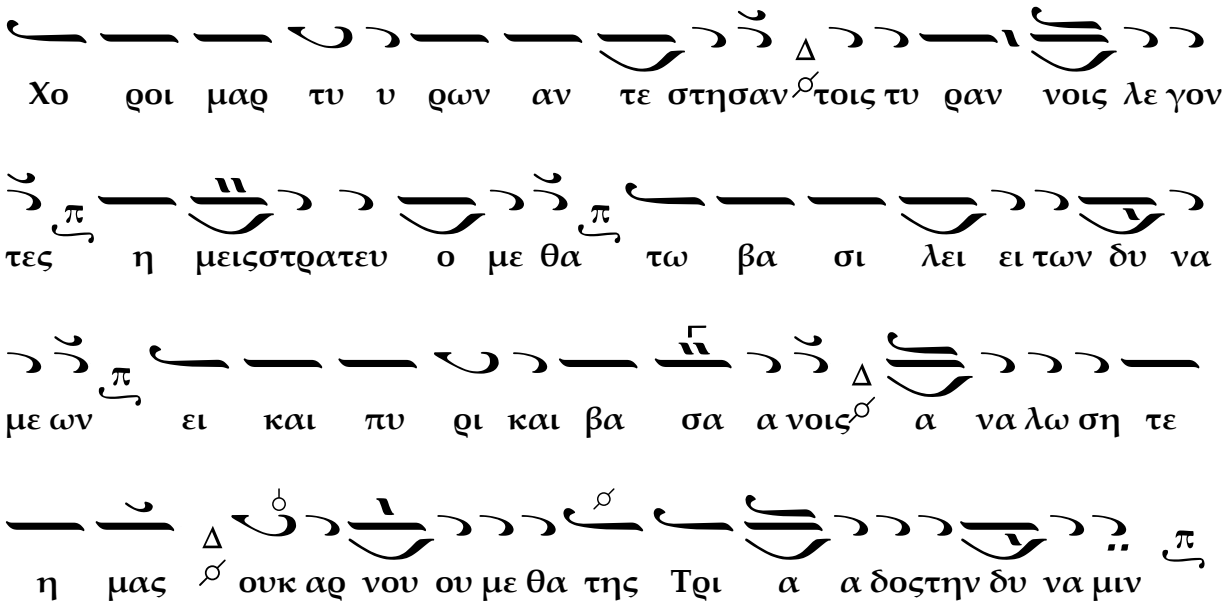

ε λε η μων Πρι ιν με κα τα δι κα α σης φει ει
σαι μου ο Θε ο ος και ε λε η σον με

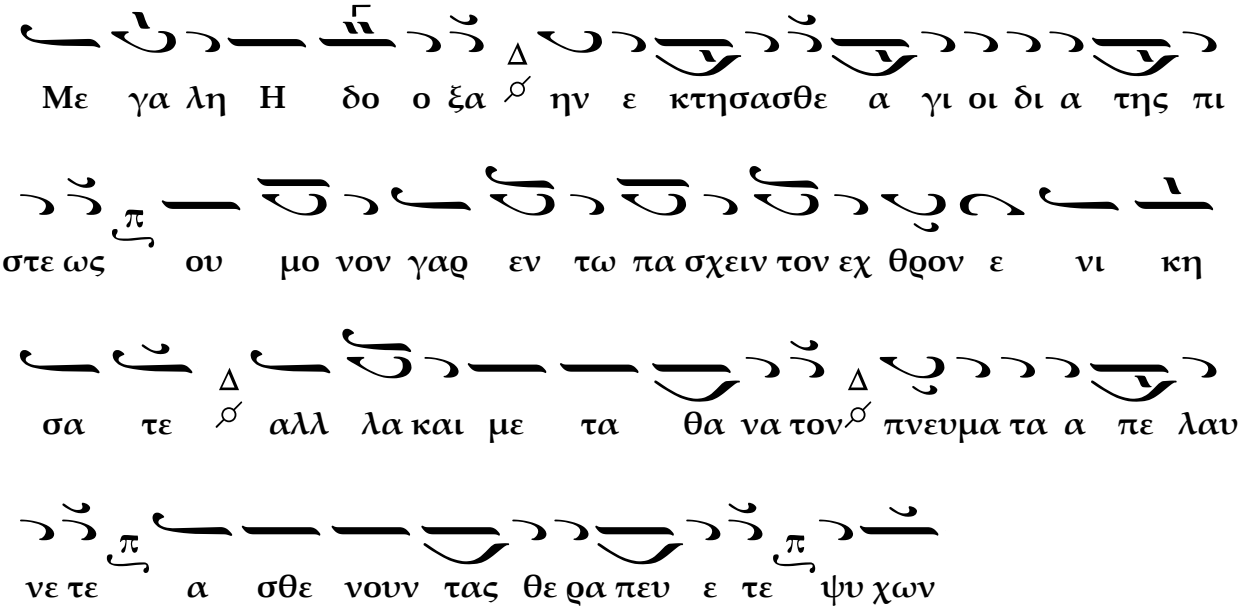

Τας α νο μι ας μου πα α ρι δε Κυ ρι ε ο
εκ Παρ θε ε νου τε χθεις και την καρ δι αν μου κα θα ρι
σον να ον αυ την ποι ων του α γι ου σουΠνευ μα τος
Μη η με ε ξου δε νω σης α πο του σου προ σω ω ω που
ο α με τρητον ε χωντο με γα ε λε ος

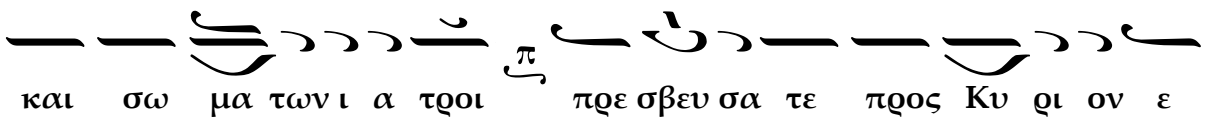
Μαρτυρικά. ψαλλόμενα τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

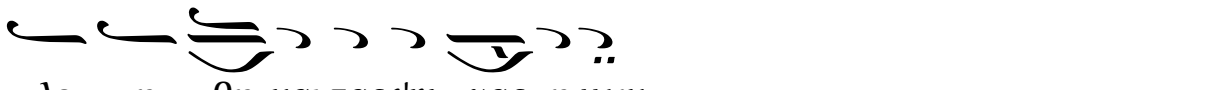
Ἦχος πλ. δ΄ ὡς ἀπό Πα· χ

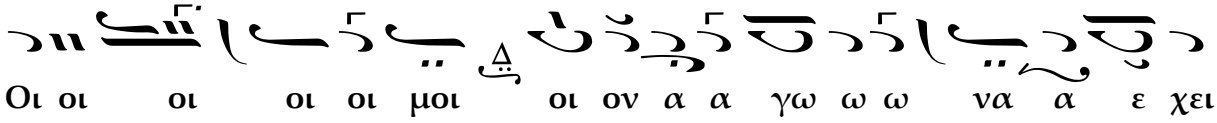

Χο ροι μαρ τυ υ ρων αν τε στησανοις τυ ραν νοις λε γον
τες η μεισστρατευ ο με θα τω βα σι λει ει των δυ να
με ων ει και πυ ρι και βα σα α νοις α να λω ση τε
η μας ουκ αρ νου ου με θα της Τρι α α δοστην δυ να μιν

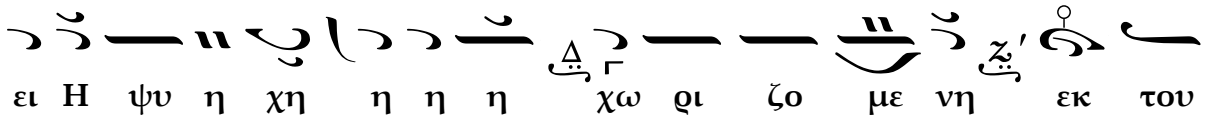

Με γα λη Η δο ο ξα ην ε κτησασθε α γι οι δι α της πι
στε ως ου μο νον γαρ εν τω πα σχειν τον εχ θρον ε νι κη
σα τε αλλ λα και με τα θα να τον πνευμα τα α πε λαυ
νε τε α σθε νουν τας θε ρα πευ ε τε ψυ χων

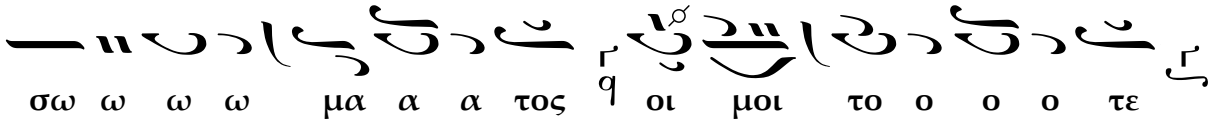

και σω μα των ι α τροι πρε σβευ σα τε προς Κυ ρι ον ε

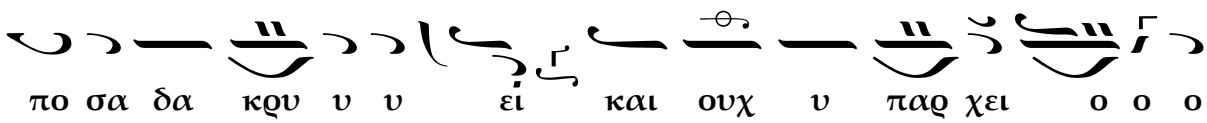

λε η θη ναι τας ψυ χας η μων

Δόξα. Ἦχος Δι

Οι οι οι οι οι μοι οι ον α α γω ω ω να α ε χει

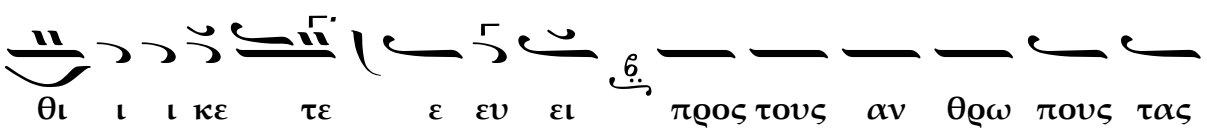

ει Η ψυ η χη η η η χω ρι ζο με νη εκ του

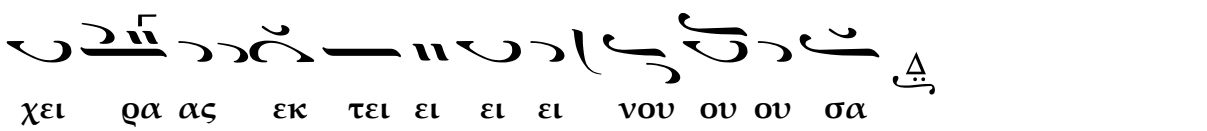

σω ω ω ω μα α α τος οι μοι το ο ο ο τε

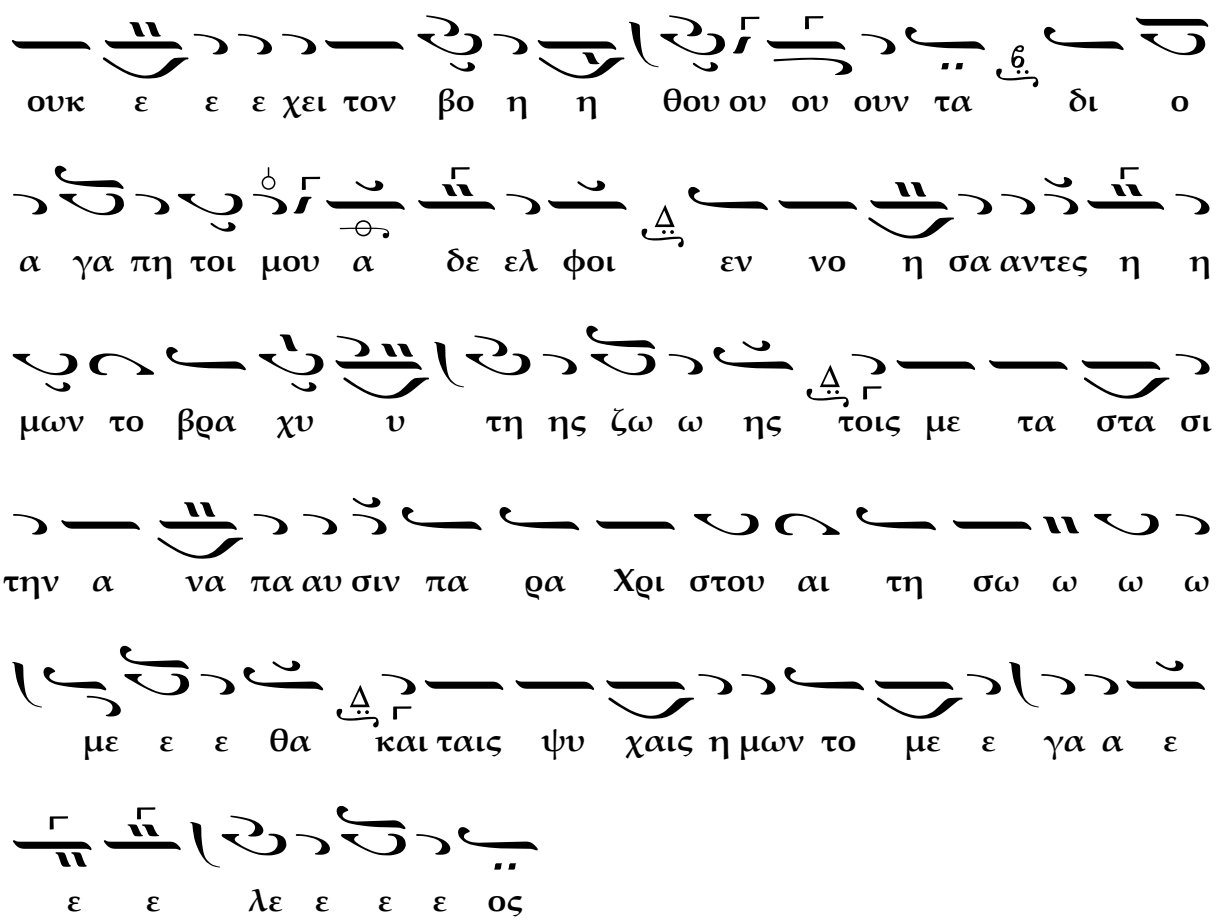

πο σα δα κρυ υ υ εἰ και ουχ υ παρ χει ο ο ο

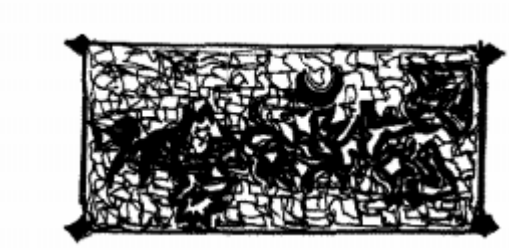

ε λε ω ω ων α α α αυ την προς τους Αγ γε

λους τα ομ μα τα α α ρε πουουσα α α πρακτα κα α α

θι ι ι κε τε ε ευ ει προς τους αν θρω πους τας

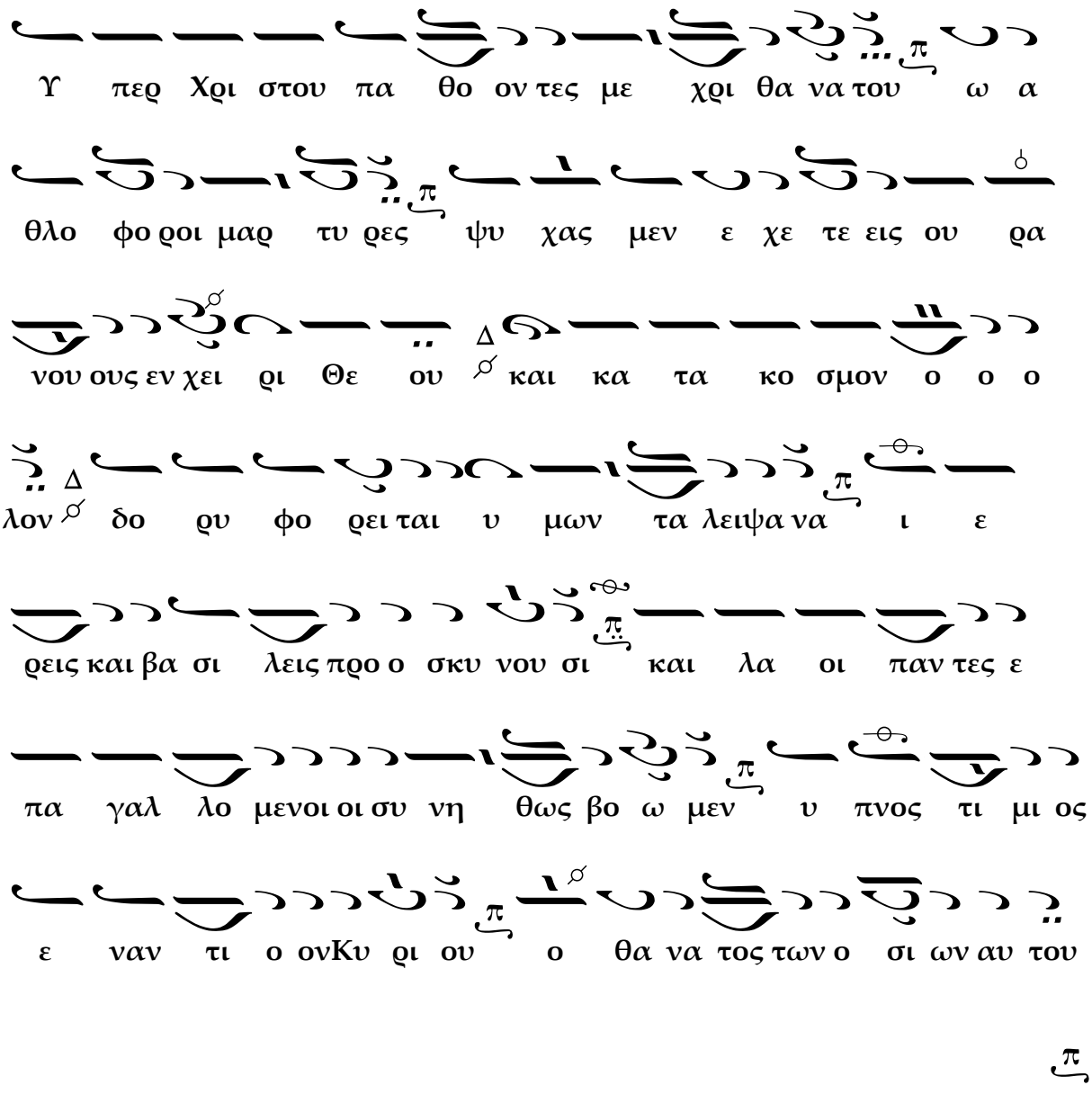

χει ρα ας εκ τει ει ει ει νου ου ου σα

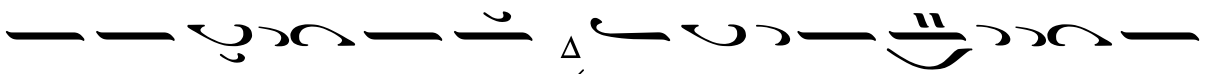

ουκ ε ε ε χει τον βο η η θου ου ου ουν τα δι ο
α γα πη τοι μου α δε ελ φοι εν νο η σα αντες η η
μων το βρα χυ υ τη ης ζω ω ης τοις με τα στα σι
την α να πα αυ σιν πα ρα Χρι στου αι τη σω ω ω ω
με ε ε θα και ταις ψυ χαις η μων το με ε γα α ε
ε ε λε ε ε ε ος

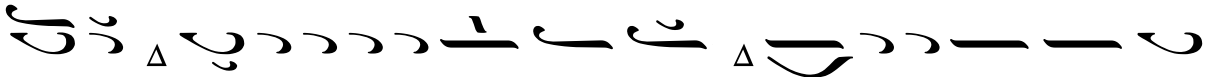

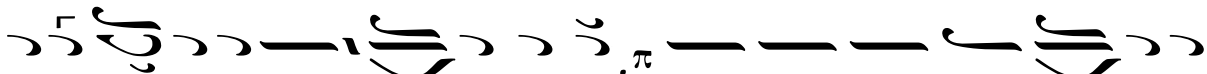
Μαρτυρικά. Ψαλλόμενα τῷ Σαββάτῳ εἰς τούς Αἴνους

Ἦχος Δι ὡς ἀπό Πα · χ

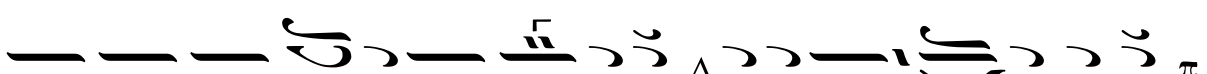

Τον σταυ ρον του Χρι στου λα βον τες οι α γι οι μαρ

τυ ρες ο πλονα κα τα γω νι στον πα σαντου δι α βο

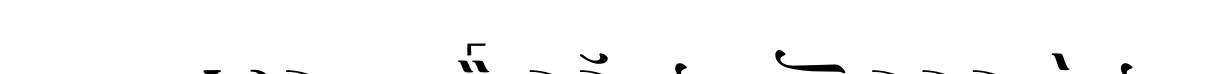

ο ο λου την ι σχυν κα τηρ γη σαν και λα βον τες στε ε φος

ου ρα νι ον τει χος η μιν γε γο να σιν υ περ η μων

α ει πρε σβευ ον τες

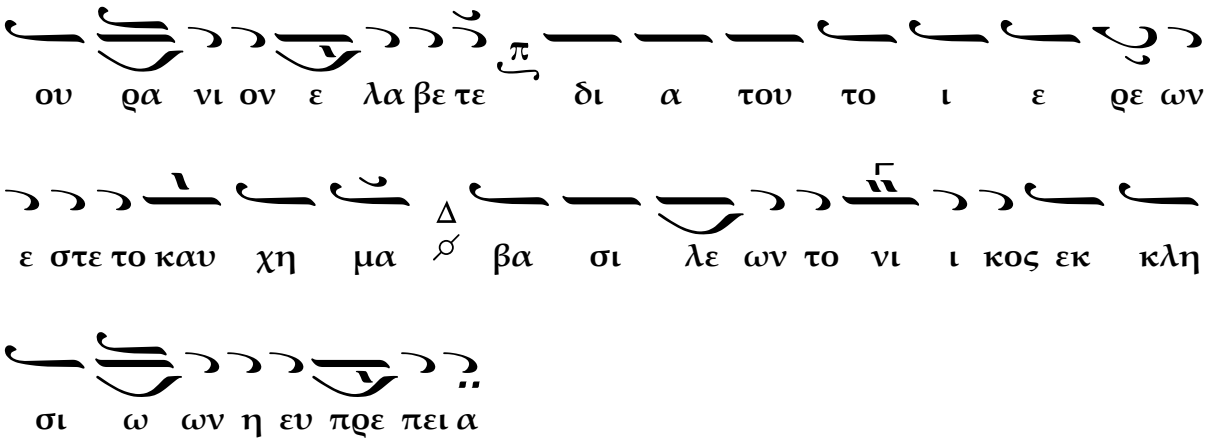

Των α γι ων σου τα πλη η θη δυ σω που σι σε Χρι στε

ε λε η σον η μα ας ως φι λαν θρω πος

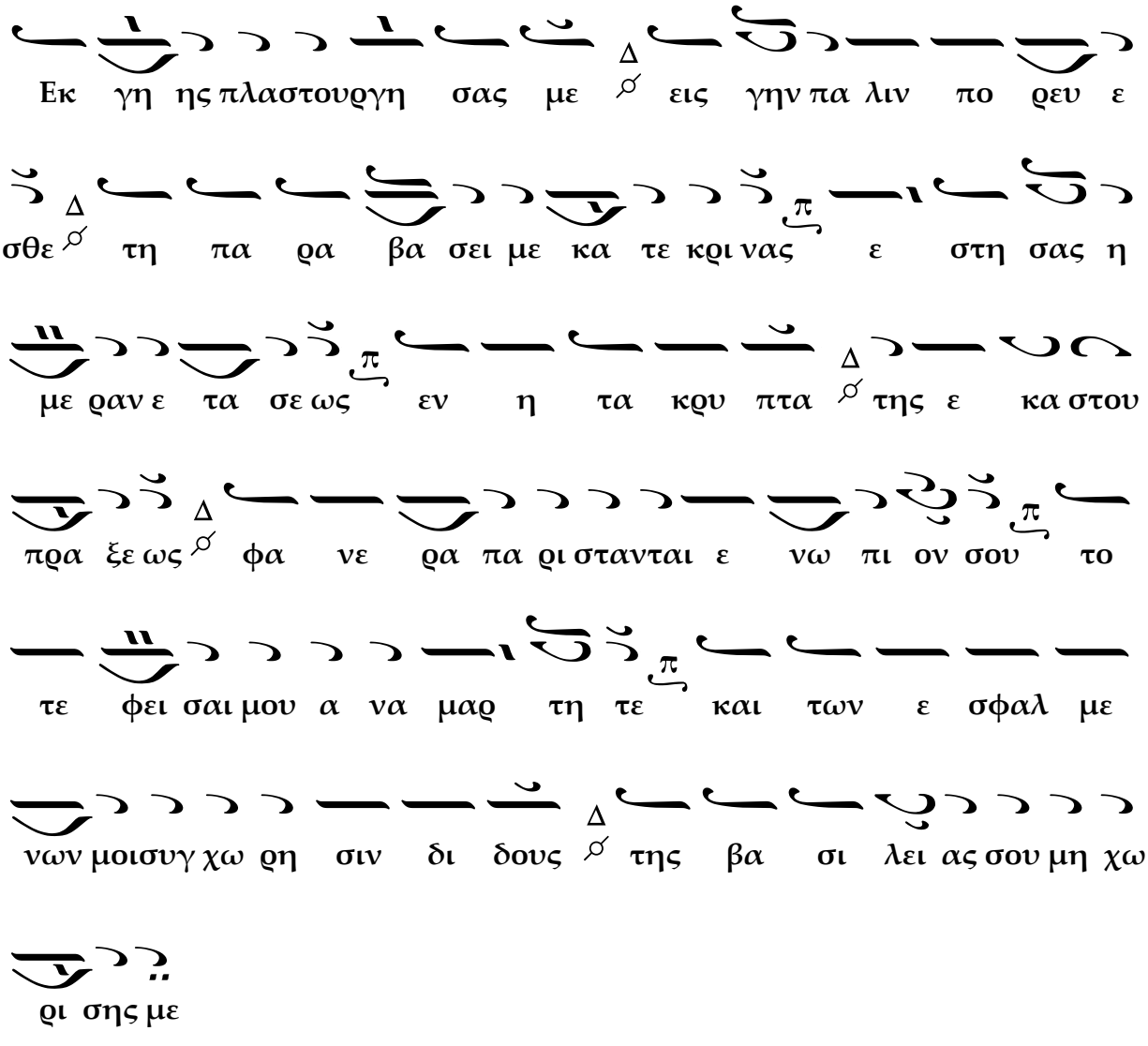

Πα σα πο λις και χω ω ρα τι μα υ μωντα λει ψα

να ω α θλο φο ροι μαρ τυ ρες υ μεις γαρ νο μι μως

α θλη σαν τες στε φα νον

ου ρα νι ον ε λα βε τε δι α του το ι ε ρε ων
ε στε το καυ χη μα βα σι λε ων το νι ι κος εκ κλη
σι ω ων η ευ πρε πει α

Δόξα. Ἦχος Δι ὡς ἀπό Πα · χ

Εκ γη ης πλαστουργη σας με εις γην πα λιν πο ρευ ε
σθε τη πα ρα βα σει με κα τε κρι νας ε στη σας η
με ραν ε τα σε ως εν η τα κρυ πτα της ε κα στου
πρα ξε ως φα νε ρα πα ρι στανται ε νω πι ον σου το
τε φει σαι μου α να μαρ τη τε και των ε σφαλ με
νων μοισυγ χω ρη σιν δι δους της βα σι λει ας σου μη χω
ρι σης με

Ἦχος βαρύς

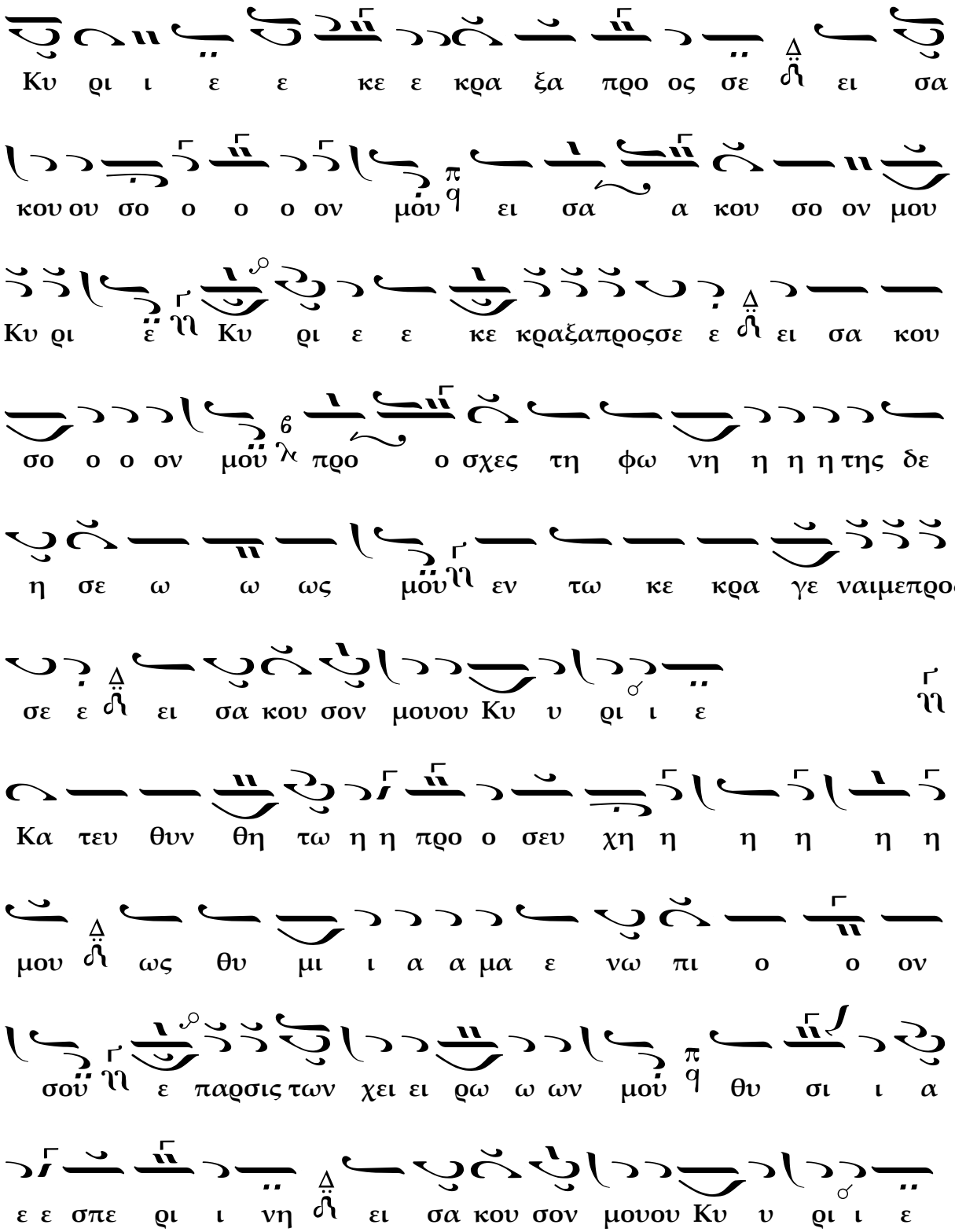
Γραφαί τῶν διδασκάλων καί

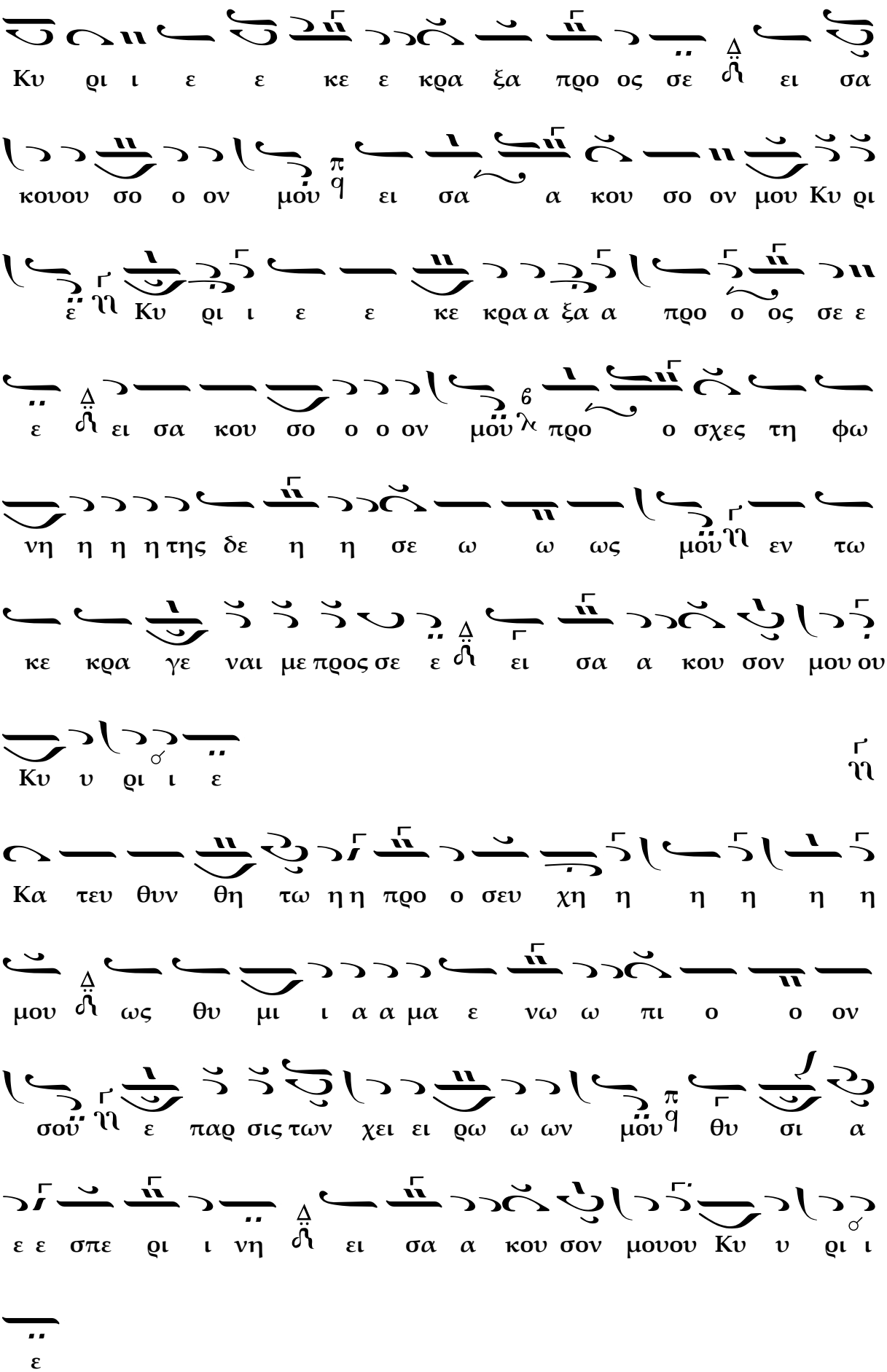
ἐγώ = =

οἱ ἐξηγηταί. ἐγώ δέχομαι τοῦ χειρ. τήν γραφήν

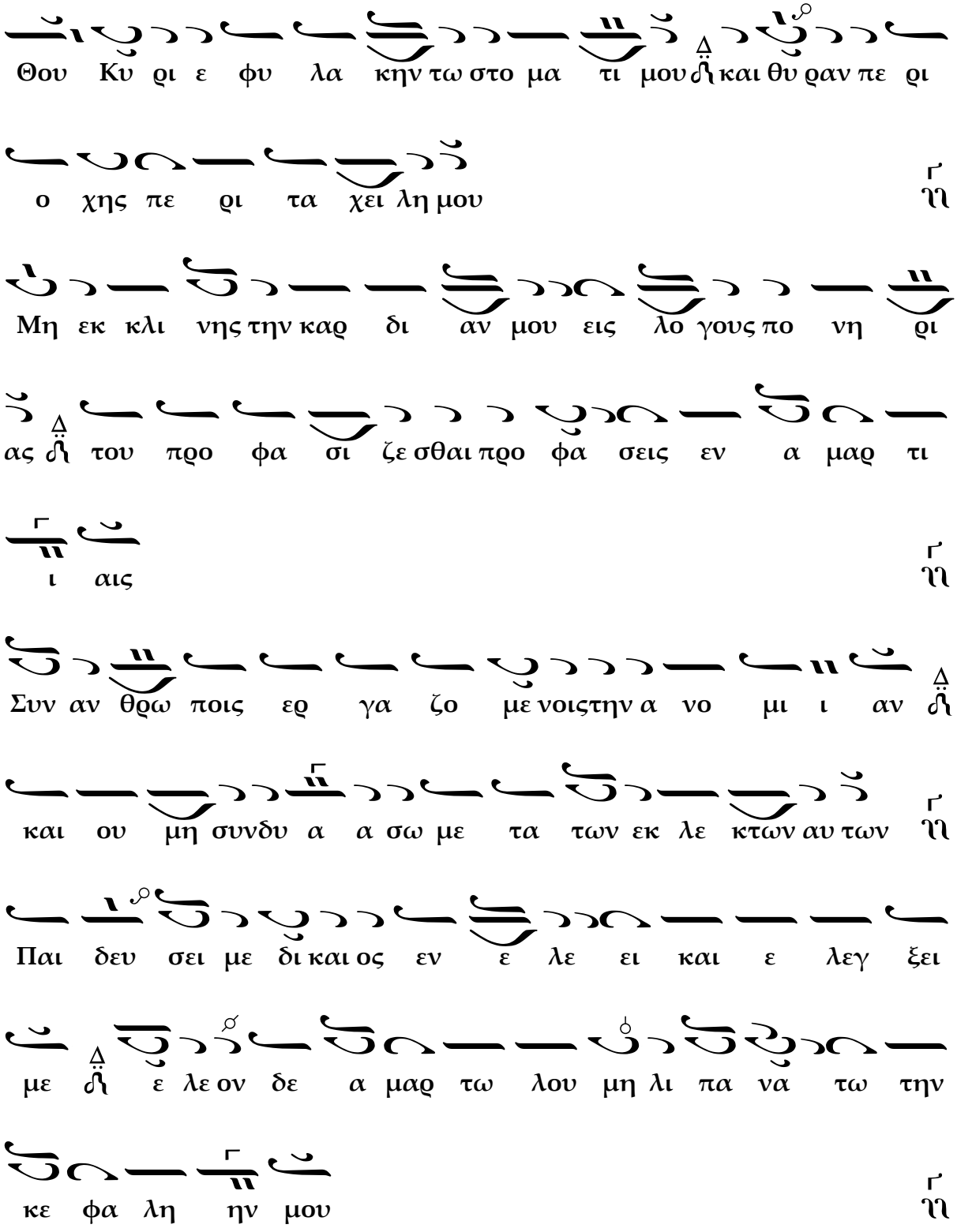
Μαρτυρία τοῦ ἤχου τούτου Ἦχος = Ἦχος Γα = Ἦχος Γα
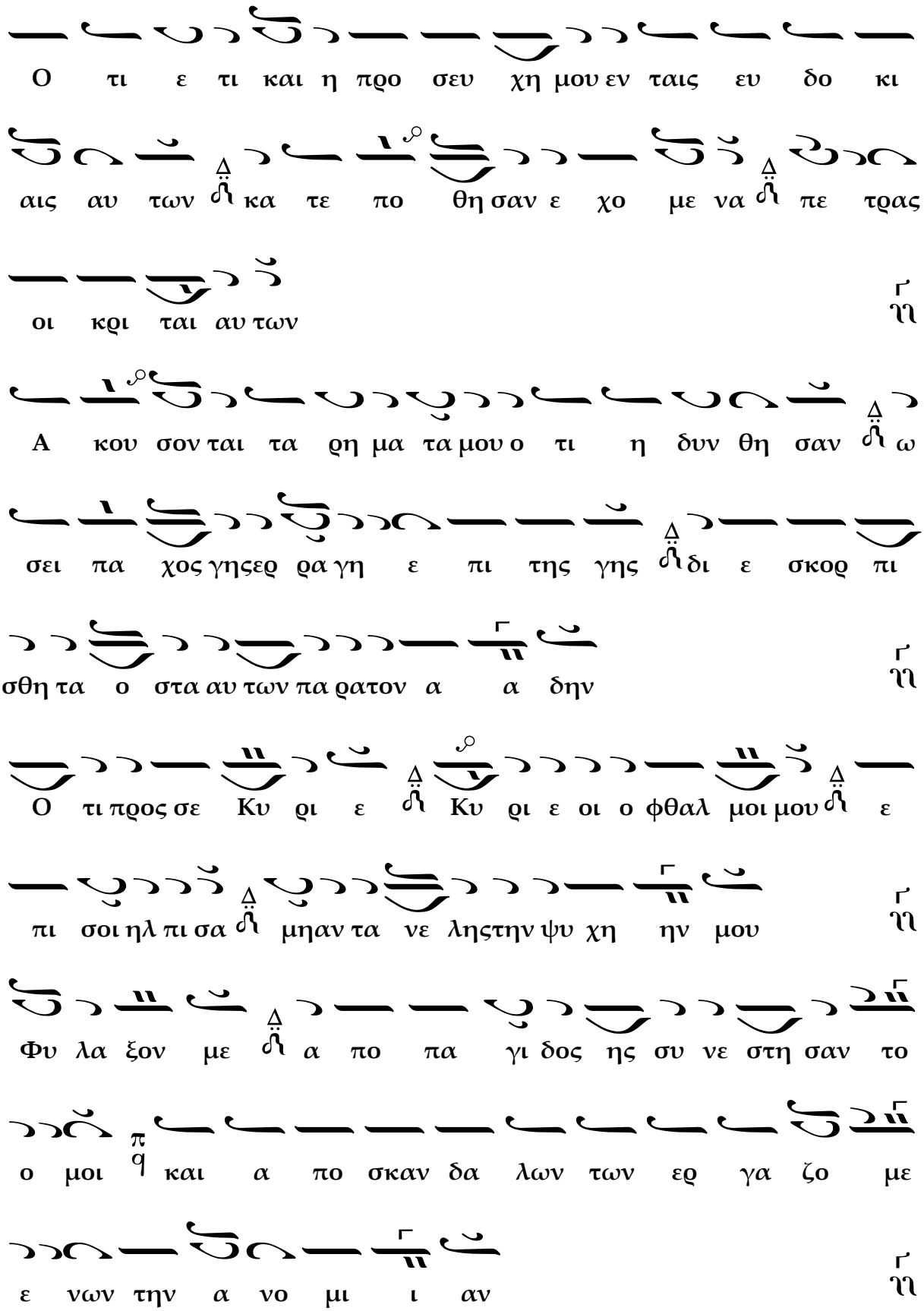
Ἦχος Γα
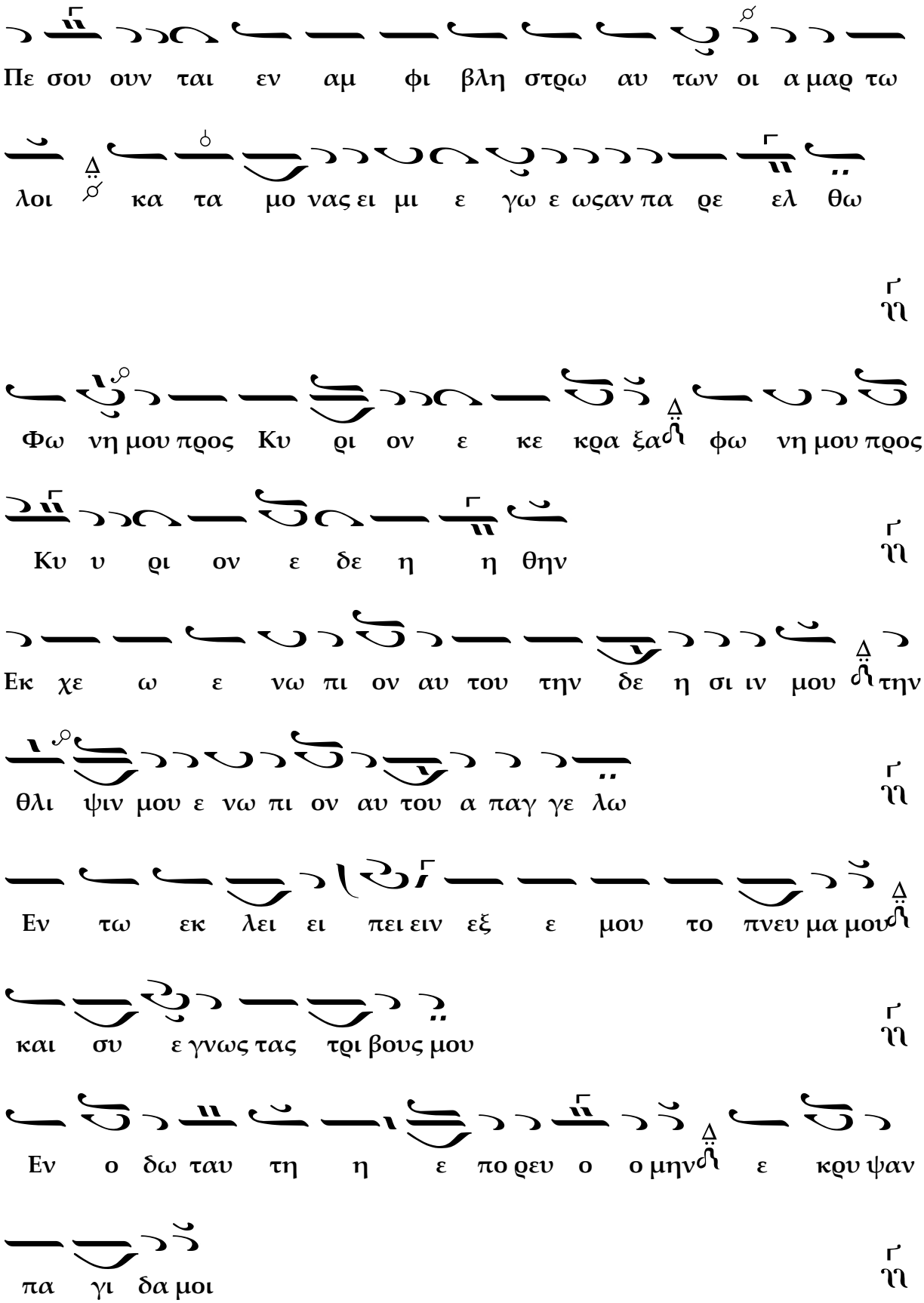

Κυ ρι ι ε ε κε ε κρα ξα προ ος σε ει σα
κου ου σο ο ο ο ον μού ει σα α κου σο ον μου
Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε κε κραξαπροσε ε ει σα κου
σο ο ο ον μού προ ο σχες τη φω νη η η η της δε
η σε ω ω ως μού εν τω κε κρα γε ναιμεπρος
σε ε ει σα κου σον μουου Κυ υ ρι ι ε
Κα τευ θυν θη τω η η προ ο σευ χη η η η η η
μου ως θυ μι ι α α μα ε νω πι ο ο ον
σού ε παρσις των χει ει ρω ω ων μού θυ σι ι α
ε ε σπε ρι ι νη ει σα κου σον μουου Κυ υ ρι ι ε

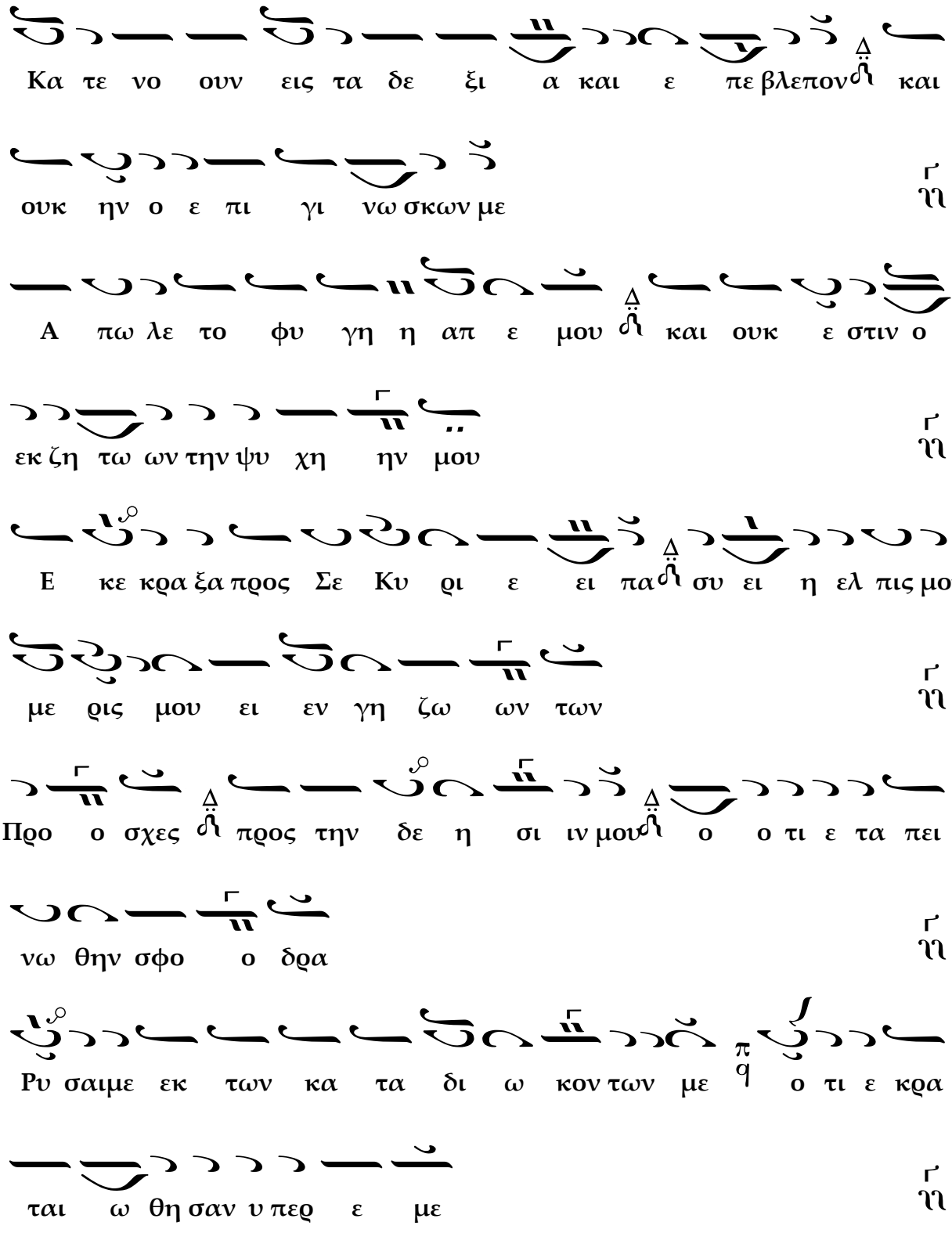

Κυ ρι ι ε ε κε ε κρα ξα προ ος σε ει σα
κουου σο ο ον μου ει σα α κου σο ον μου Κυ ρι
ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ο ος σε ε
ε ει σα κου σο ο ο ον μου προ ο σχες τη φω
νη η η η της δε η η σε ω ω ως μου εν τω
κε κρα γε ναι με προς σε ε ει σα α κου σον μου ου
Κυ υ ρι ι ε
Κα τευ θυν θη τω η η προ ο σευ χη η η η η η
μου ως θυ μι ι α α μα ε νω ω πι ο ο ον
σου ε παρ σις των χει ει ρω ω ων μου θυ σι α
ε ε σπε ρι ι νη ει σα α κου σον μουου Κυ υ ρι ι
ε

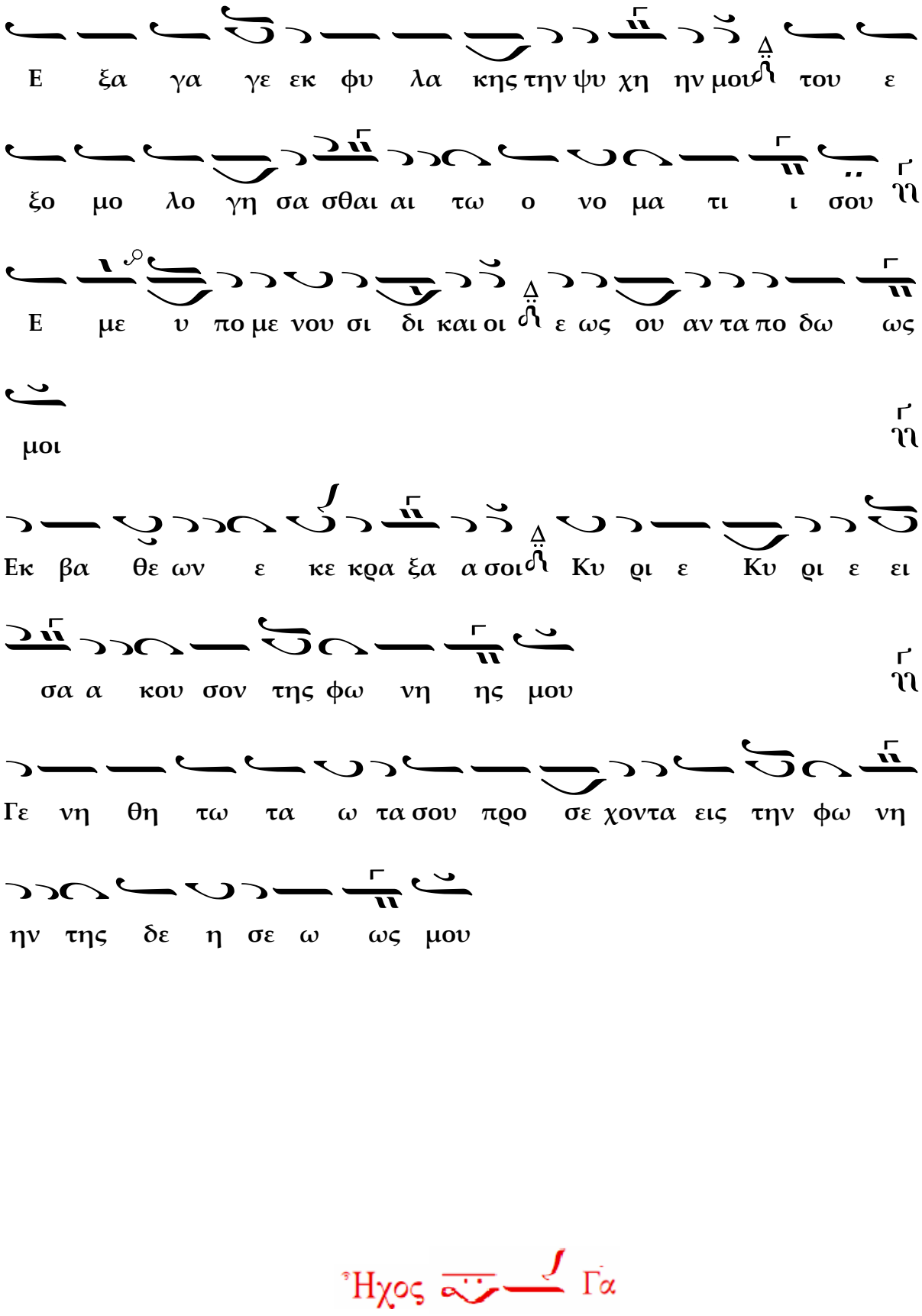
στιχολογία. Ἦχος πλ. Γ α

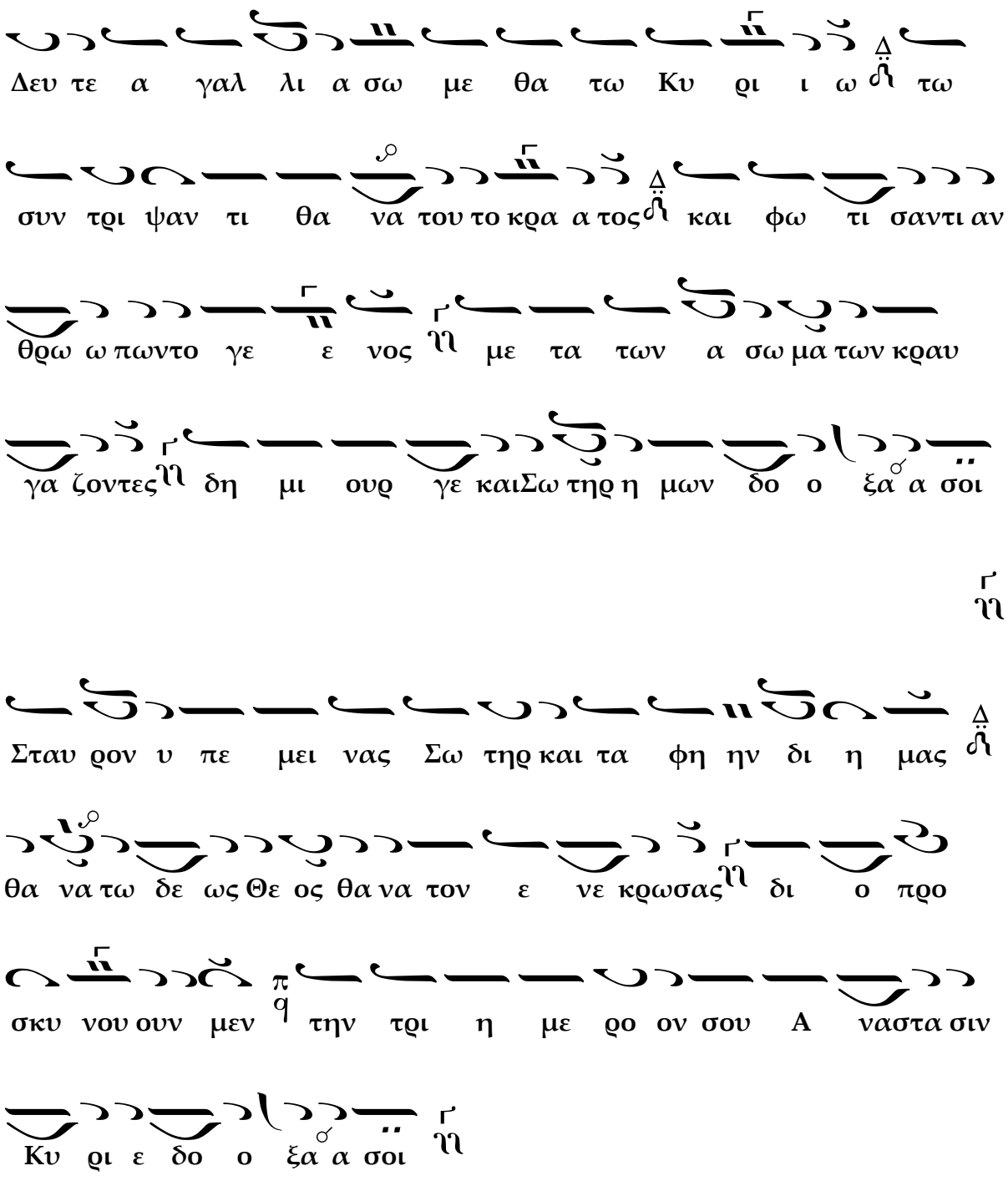

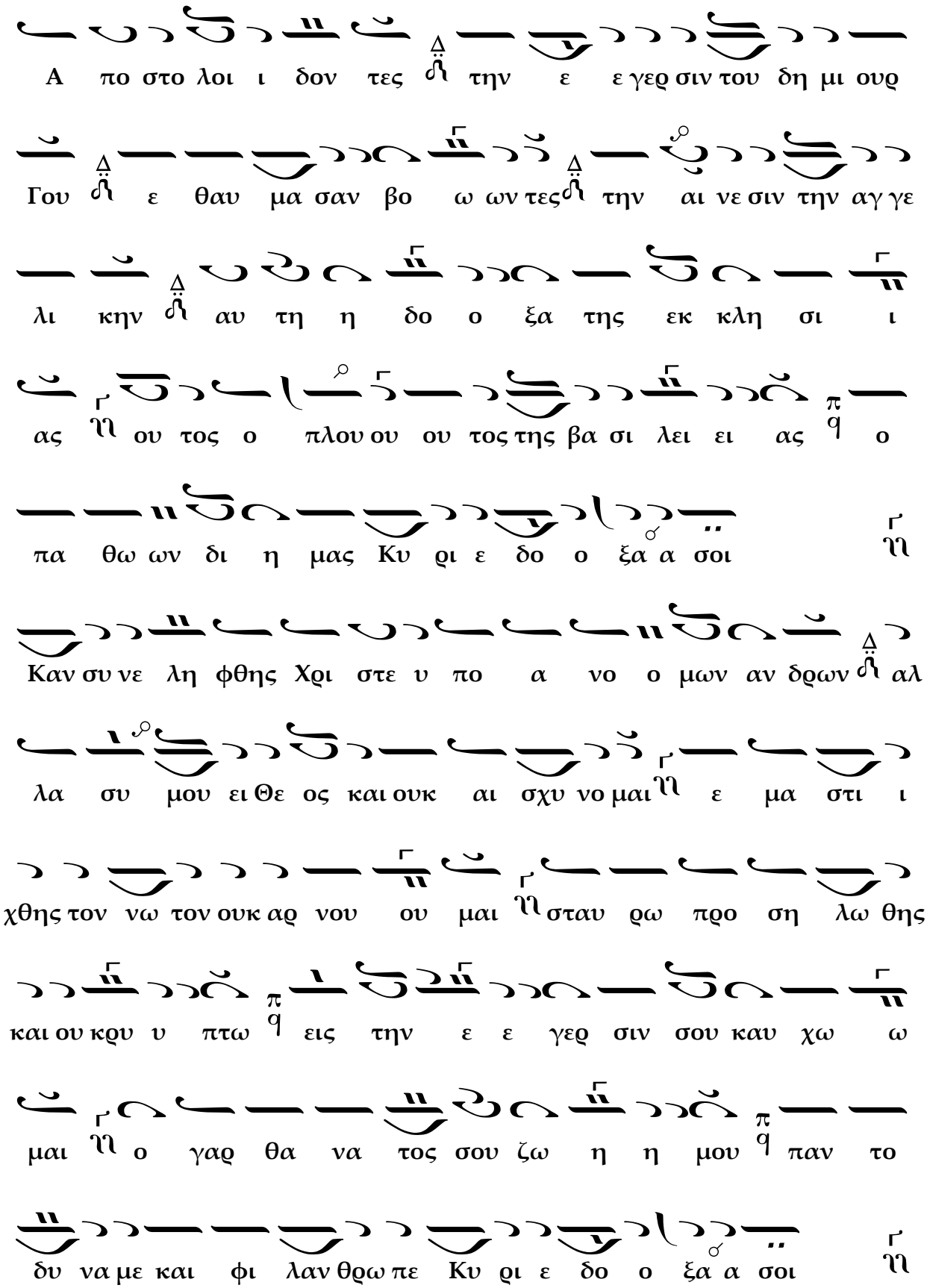

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη σαν ω
σει πα χος γησερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι
σθη τα ο στα αυ των πα ρατον α α δην
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου ε
πι σοι ηλ πι σα μηαν τα νε ληστην ψυ χη ην μου
Φυ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το
ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με
ε νων την α νο μι ι αν

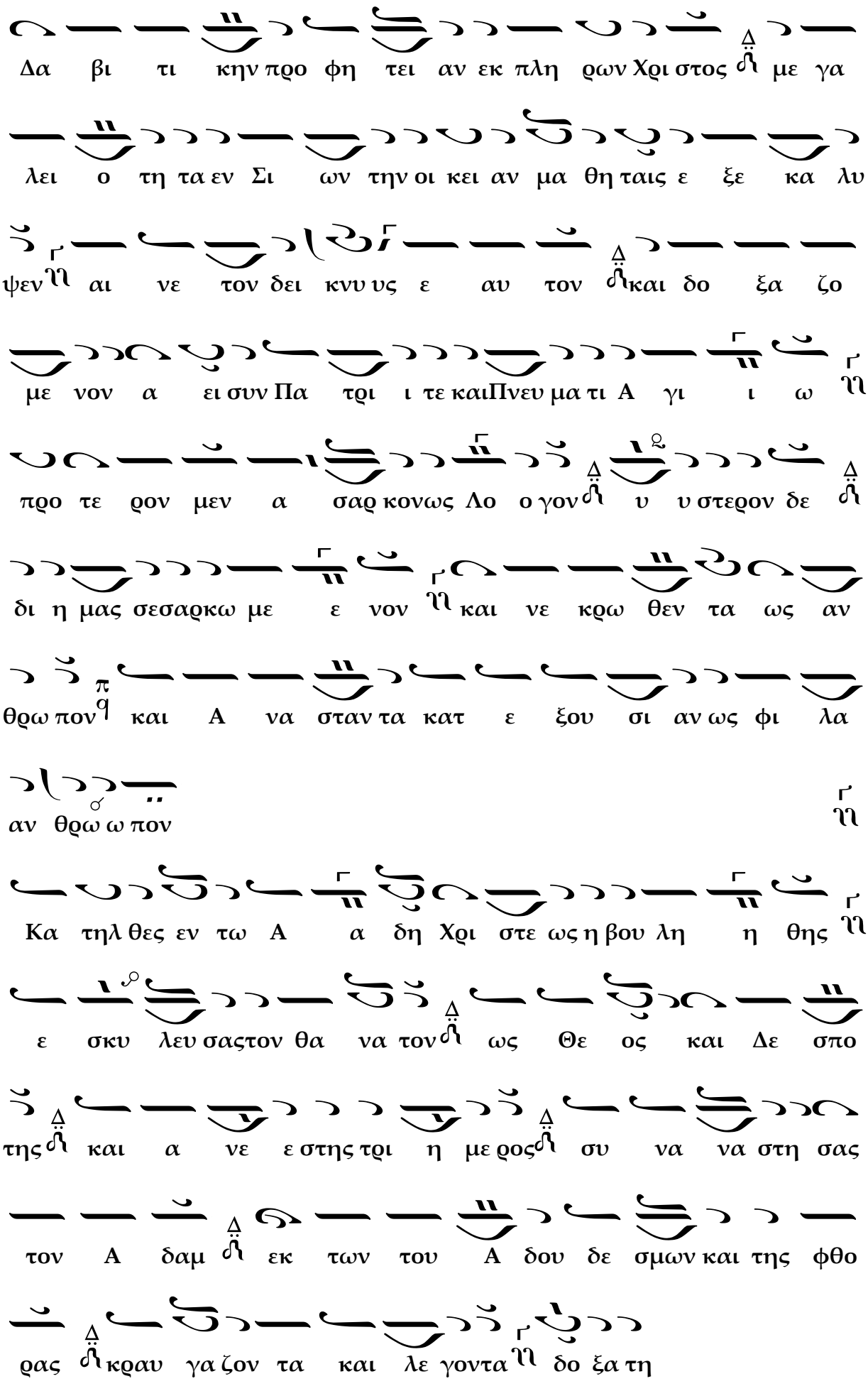

Πε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ωσαν πα ρε ελ θω
Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου προς
Κυ υ ρι ον ε δε η η θην
Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου την
θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
Εν τω εκ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου
Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ ψαν
πα γι δα μοι

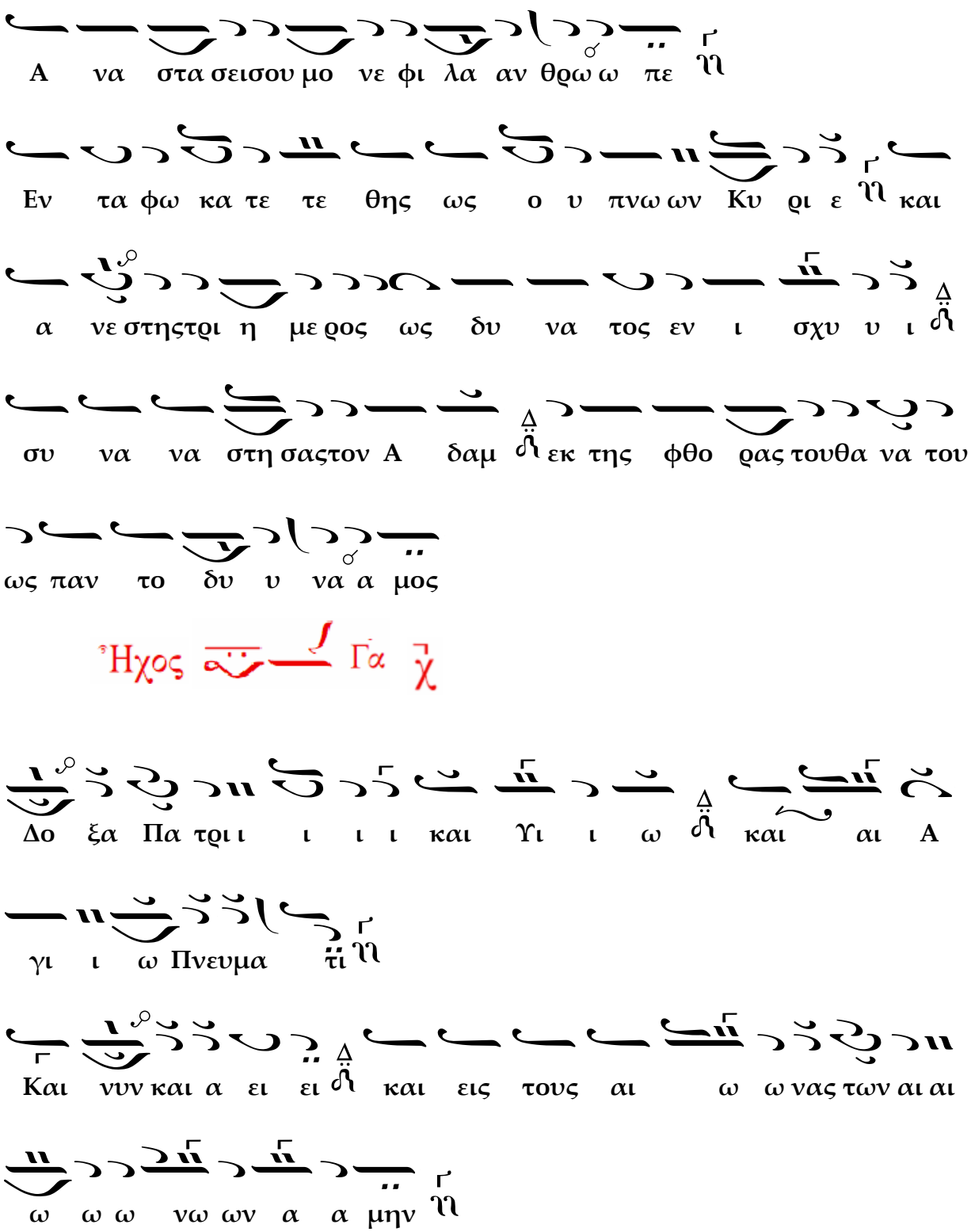

Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον και
ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου
Ε κε κρα ξα προς Σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η ελ πις μου
με ρις μου ει εν γη ζω ων των
Προ ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει
νω θην σφο ο δρα
Ρυ σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε κρα
ται ω θη σαν υ περ ε με

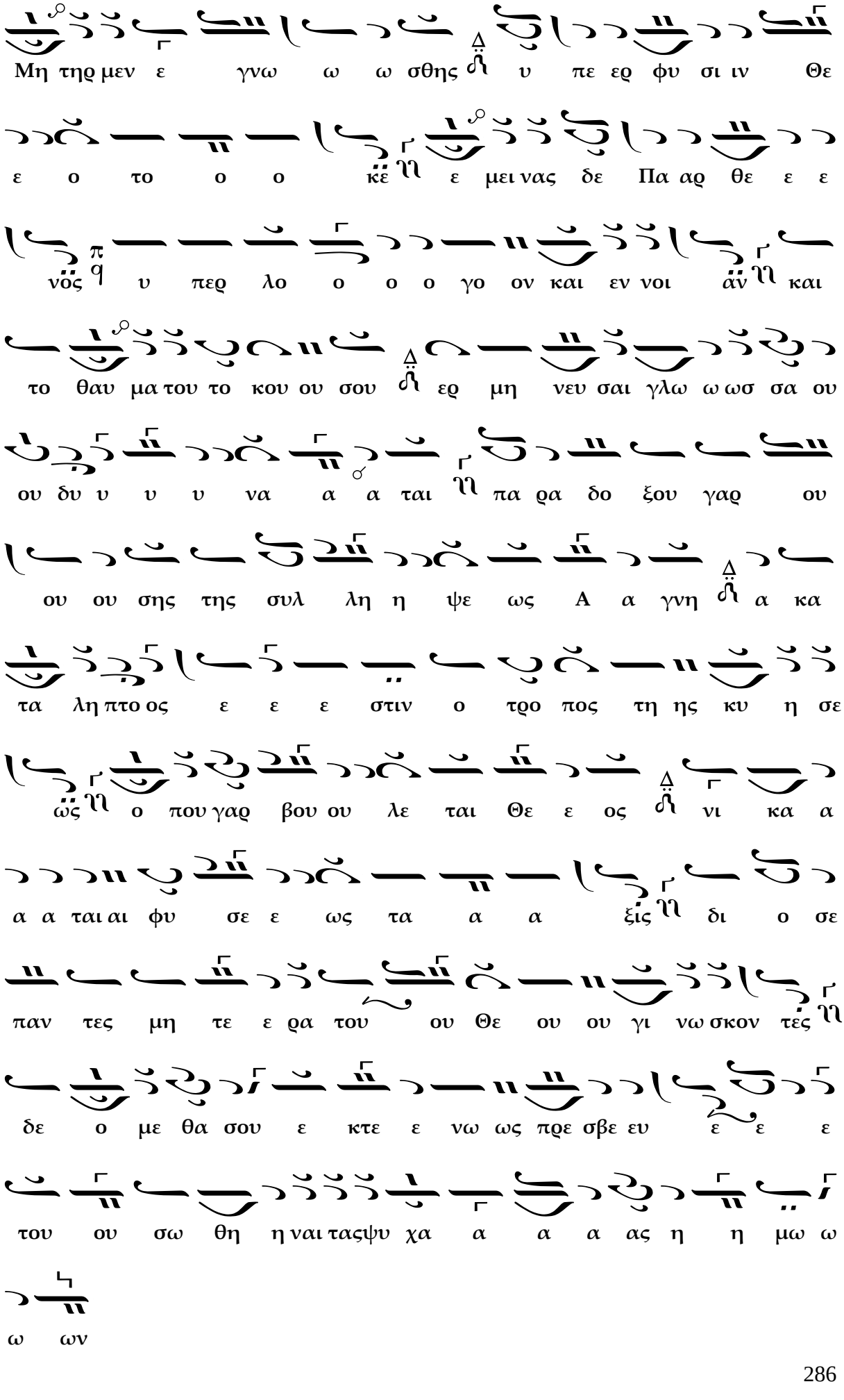

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του ε
ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τι ι σου
Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο δω ως
μοι
Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα α σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε ει
σα α κου σον της φω νη ης μου
Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την φω νη
ην της δε η σε ω ως μου
Ἦχος Γα

Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ι ω τω
συν τρι ψαν τι θα να του το κρα α τος και φω τι σαντι αν
θρω ω πωντο γε ε νος με τα των α σω μα των κραυ
γα ζοντες δη μι ουρ γε καιΣω τηρ η μων δο ο ξα α σοι
Σταυ ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα φη ην δι η μας
θα να τω δε ως Θε ος θα να τον ε νε κρωσας δι ο προ
σκυ νου ουν μεν την τρι η με ρο ον σου Α ναστα σιν
Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

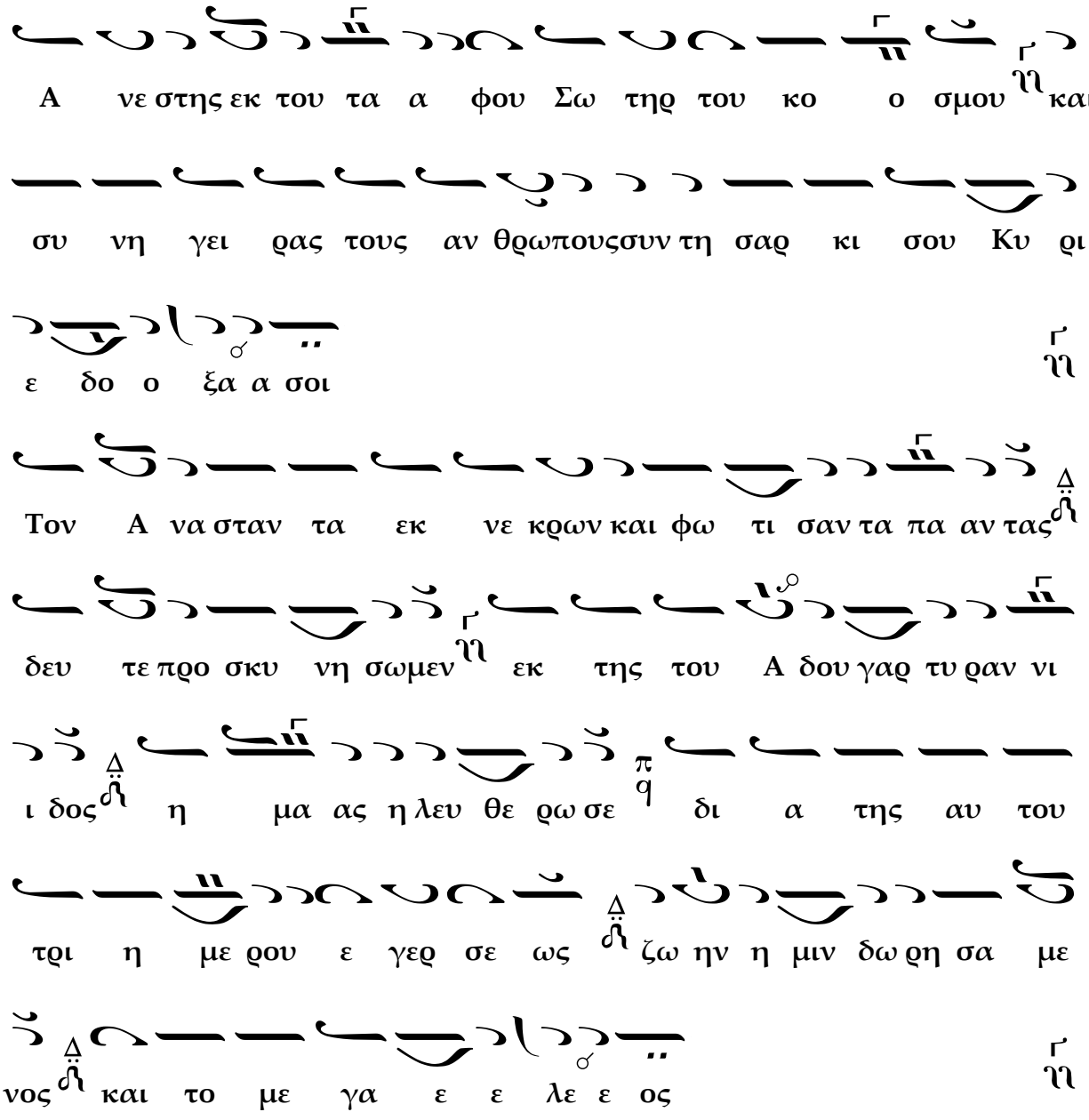

Α πο στο λοι ι δον τες δη την ε ε γερ σιν του δη μι ουρ
Γου δη ε θαυ μα σαν βο ω ων τες δη την αι νε σιν την αγ γε
λι κην δη αυ τη η δο ο ξα της εκ κλη σι ι
ας νη ου τος ο πλου ου ου τος της βα σι λει ει ας πη ο
πα θω ων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα σοι νη
Καν συ νε λη φθης Χρι στε υ πο α νο ο μων αν δρων δη αλ
λα συ μου ει Θε ος και ουκ αι σχυ νο μαι νη ε μα στι ι
χθης τον νω τον ουκ αρ νου ου μαι νη σταυ ρω προ ση λω θης
και ου κρυ υ πτω πη εις την ε ε γερ σιν σου καυ χω ω
μαι νη ο γαρ θα να τος σου ζω η η μου πη παν το
δυ να με και φι λαν θρω πε Κυ ρι ε δο ο ξα σοι νη

Δα βι τι κην προ φη τει αν εκ πλη ρων Χρι στος με γα
λει ο τη τα εν Σι ων την οι κει αν μα θη ταις ε ξε κα λυ
ψεν αι νε τον δει κνυ υς ε αυ τον και δο ξα ζο
με νον α ει συν Πα τρι ι τε καιΠνευ μα τι Α γι ι ω
προ τε ρον μεν α σαρ κονως Λο ο γον υ υ στερον δε
δι η μας σεσαρκω με ε νον και νε κρω θεν τα ως αν
θρω πον και Α να σταν τα κατ ε ξου σι αν ως φι λα
αν θρω ω πον
Κα τηλ θες εν τω Α α δη Χρι στε ως η βου λη η θης
ε σκυ λευ σαςτον θα να τον ως Θε ος και Δε σπο
της και α νε ε στης τρι η με ρος συ να να στη σας
τον Α δαμ εκ των του Α δου δε σμων και της φθο
ρας κραυ γα ζον τα και λε γοντα δο ξα τη

Α να στα σεισου μο νε φι λα αν θρω ω πε
Εν τα φω κα τε τε θης ως ο υ πνω ων Κυ ρι ε και
α νε στηστρι η με ρος ως δυ να τος εν ι σχυ υ ι
συ να να στη σαστον Α δαμ εκ της φθο ρας τουθα να του
ως παν το δυ υ να α μος
Ήχος Γα
Δο ξα Πα τρι ι ι ι ι και Υι ι ω και αι Α
γι ι ω Πνευμα τι
Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι αι
ω ω ω νω ων α α μην

Μη τηρ μεν ε γνω ω ω σθης υ πε ερ φυ σι ιν Θε
ε ο το ο ο κε ε μει νας δε Πα αρ θε ε ε
νός υ περ λο ο ο ο γο ον και εν νοι άν και
το θαυ μα του το κου ου σου ερ μη νευ σαι γλω ω ωσ σα ου
ου δυ υ υ υ να α α ται πα ρα δο ξου γαρ ου
ου ου σης της συλ λη η ψε ως Α α γνη α κα
τα λη πτο ος ε ε ε στιν ο τρο πος τη ης κυ η σε
ώς ο που γαρ βου ου λε ται Θε ε ος νι κα α
α α ται αι φυ σε ε ως τα α α ξίς δι ο σε
παν τες μη τε ε ρα του ου Θε ου ου γι νω σκον τές
δε ο με θα σου ε κτε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε ε
του ου σω θη η ναι τασψυ χα α α α ας η η μω ω
ω ων

Εἰς τόν στίχον Ἦχος πλ. Γα

Υ πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον ε

σκυ λευ σε και τρι η με ρος Α να στας η μας συ να νε στη

σας δο ξα ζον τας την σην παν το δυ να μον ε γερ

σιν Κυ ρι ε φι λα αν θρω πε

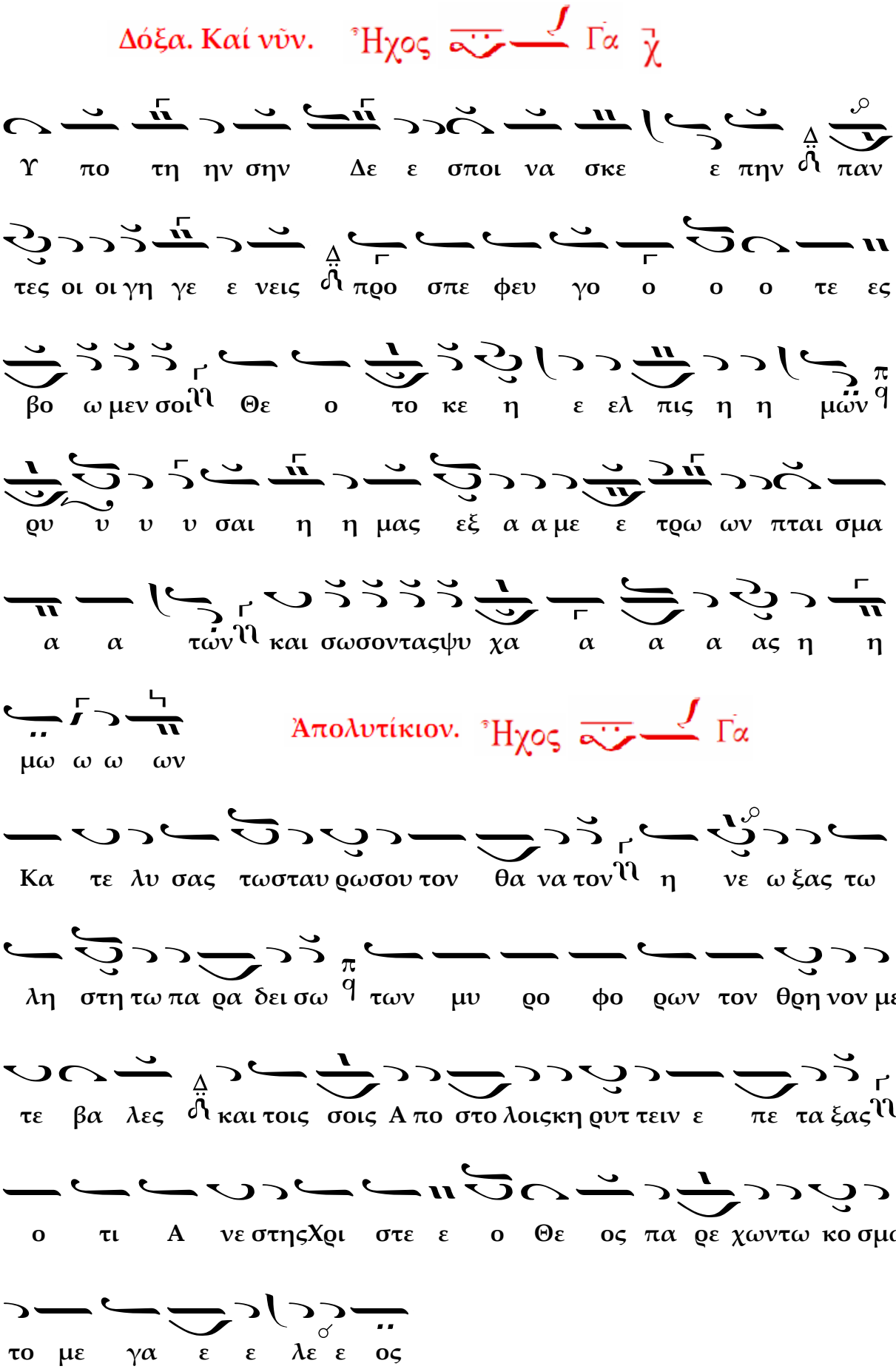
Φο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει με νος ως

ο υ πνων Α να στας δε τρι η με ρος ως δυ να τος

τον Α δαμ συ να νε στησας κραυ γα ζον τα δο ξα τη Α να

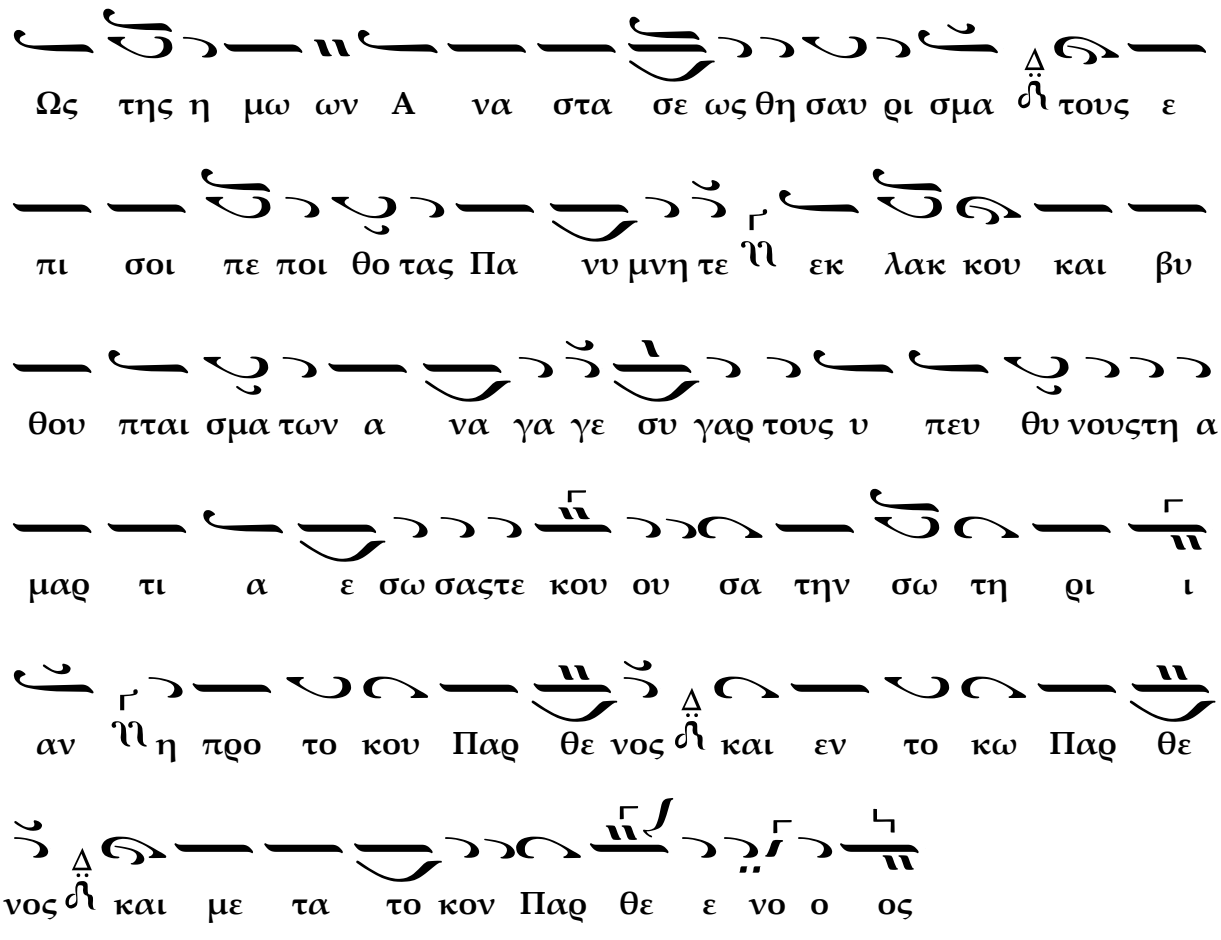
στα σει σου μο νε φι λα αν θρω πε

Δόξα. Καί νῦν. Ἦχος Γα

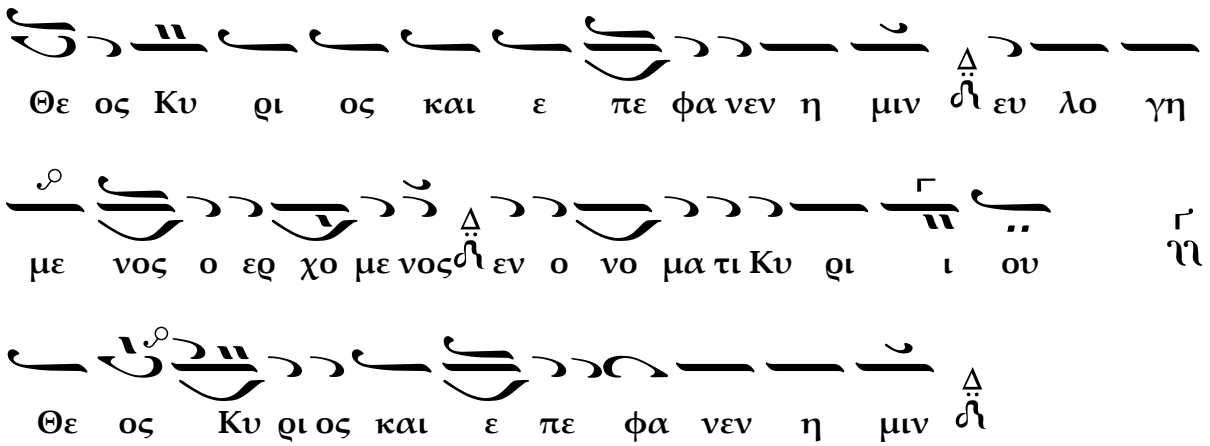

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Γα

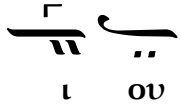
Ἦχος Γα Θεοτοκίον·

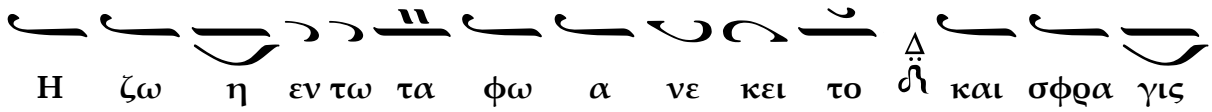
Εἰς τόν ὄρθρον· Ἦχος Γα

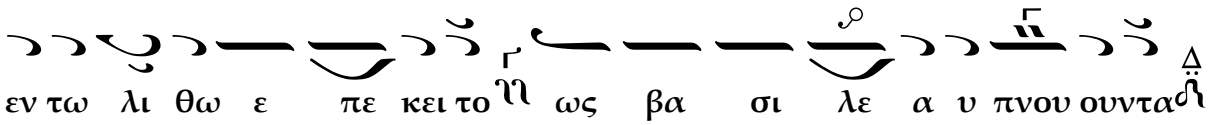

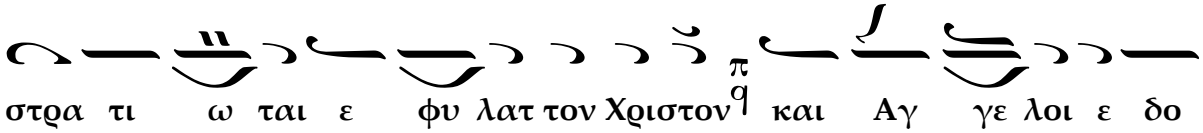

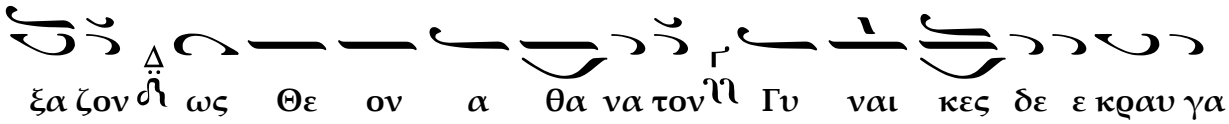

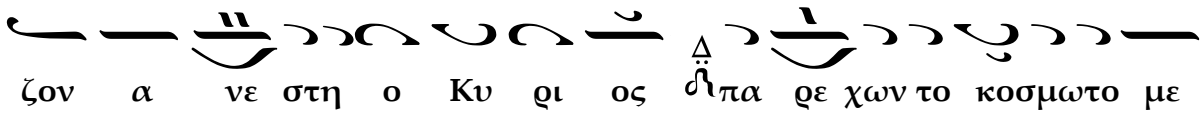
Καθίσματα μετά τήν Α' στιχολογίαν·

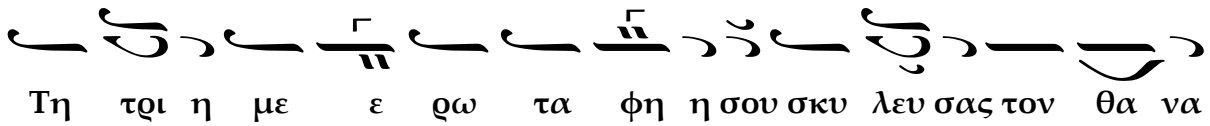

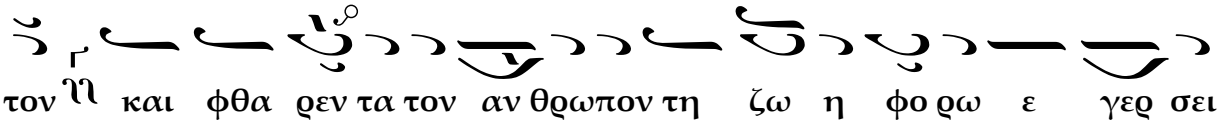

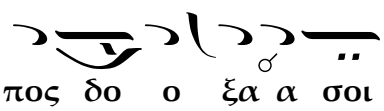
Δόξα.

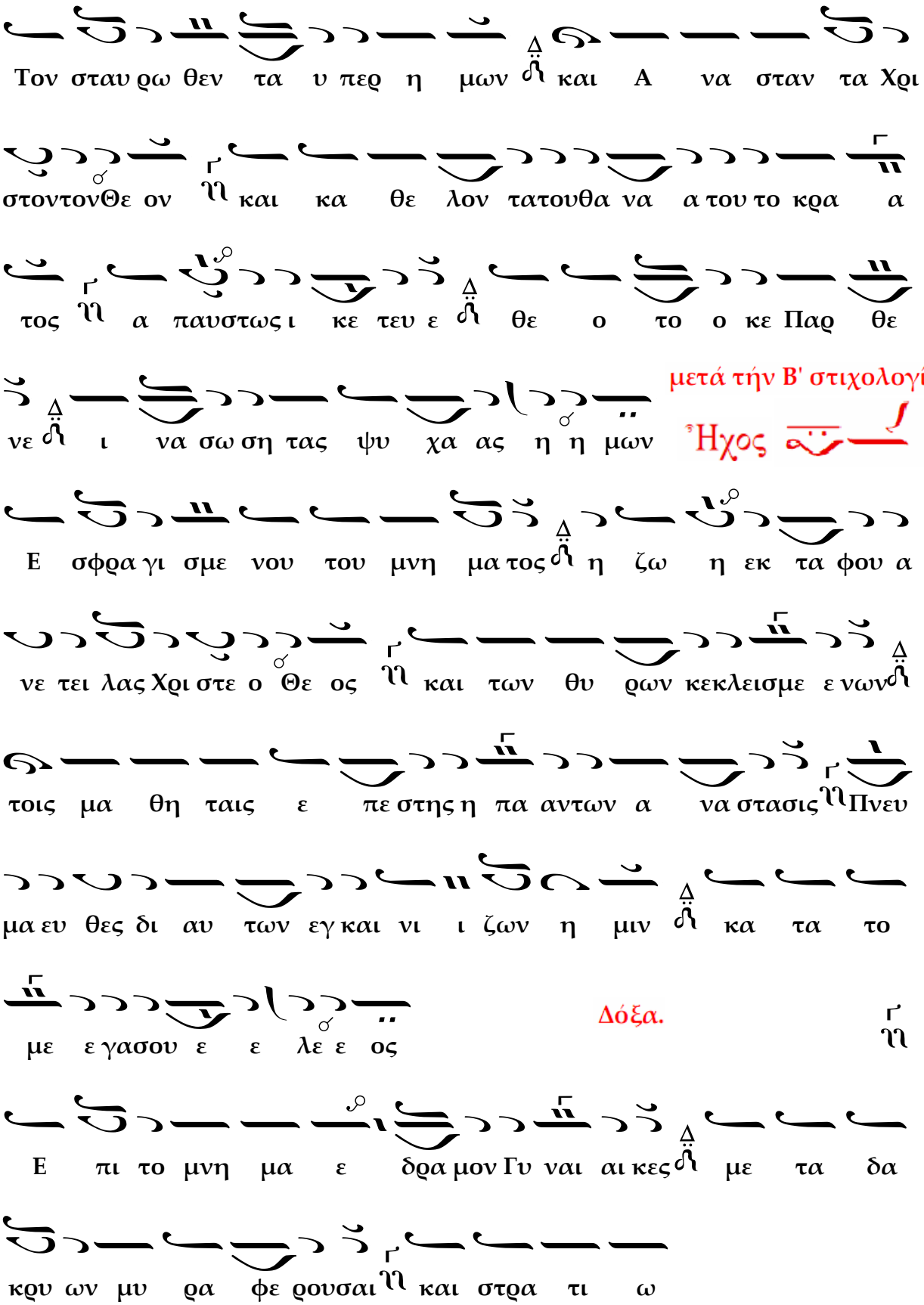

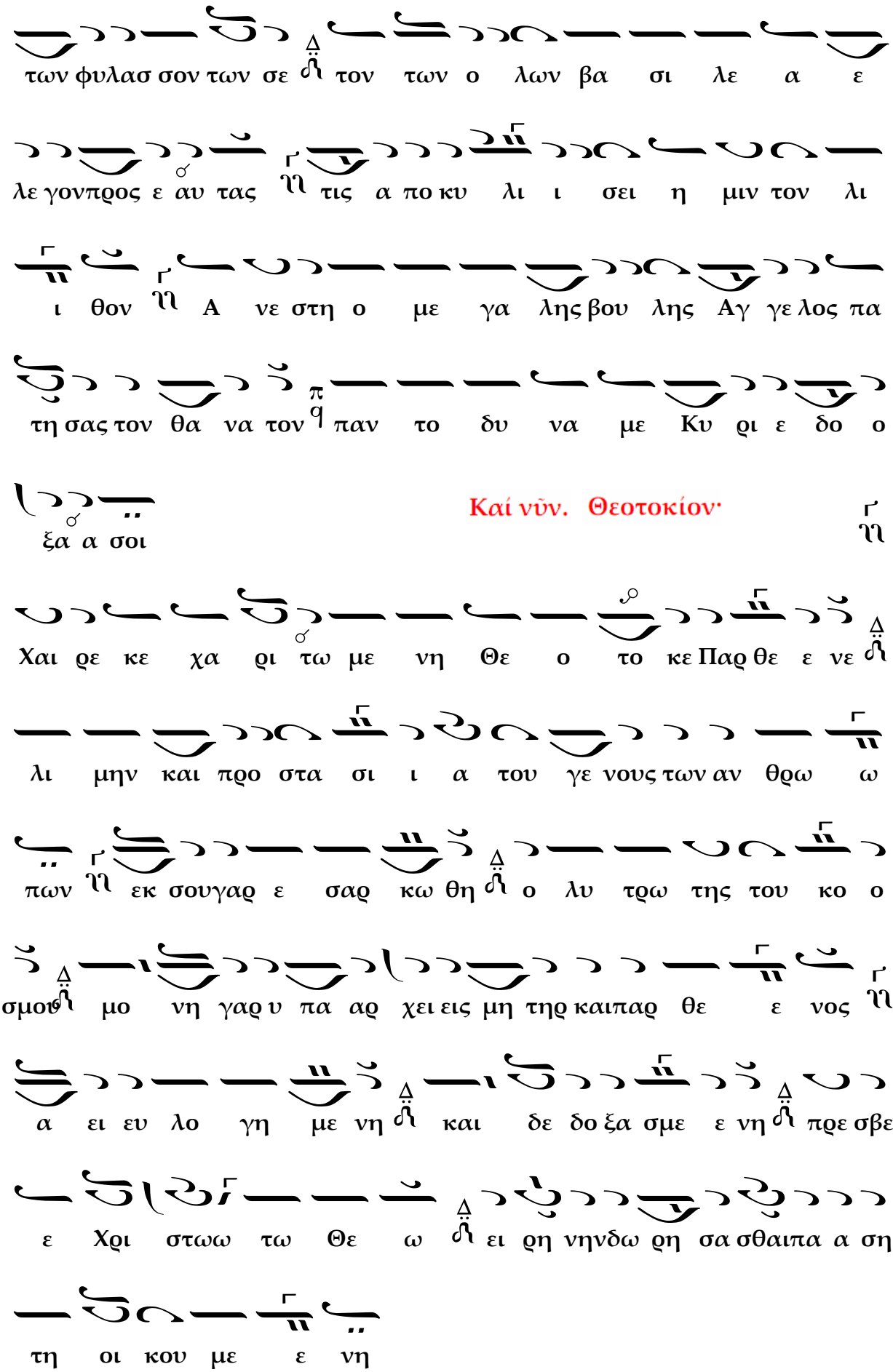

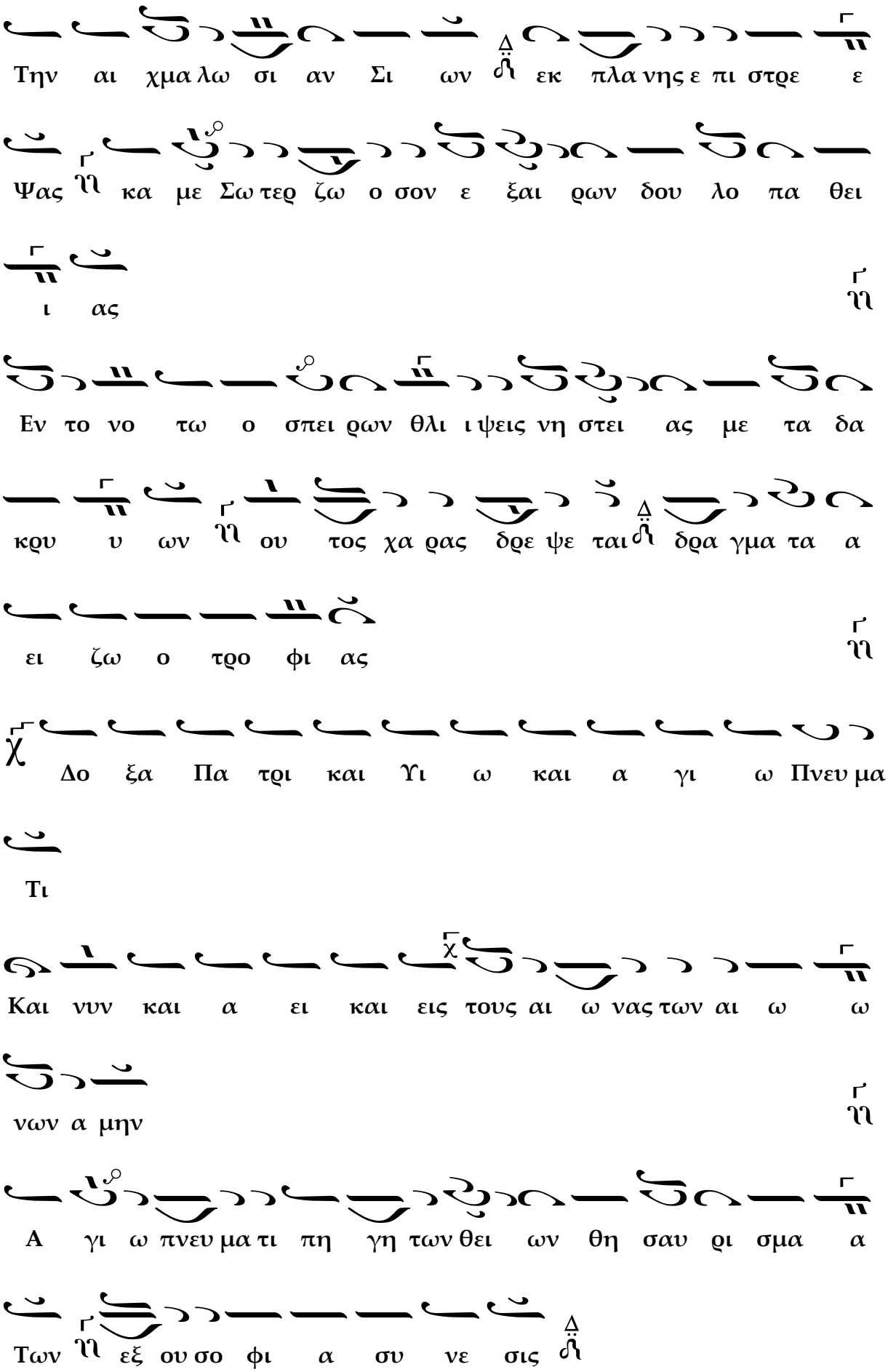

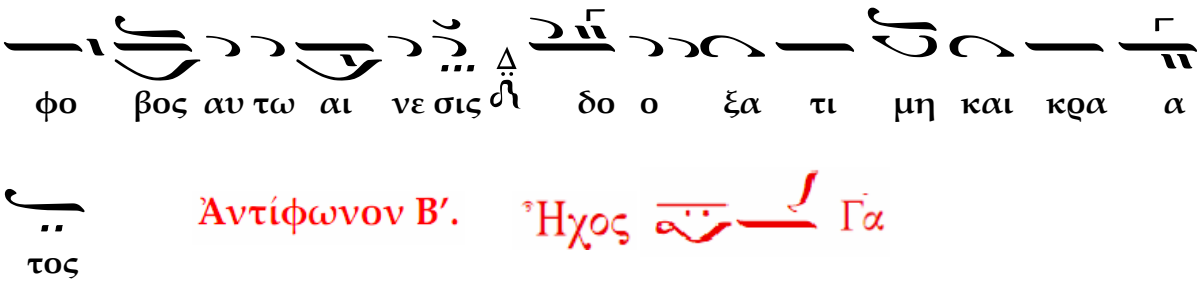
Καί νῦν. Θεοτοκίον·

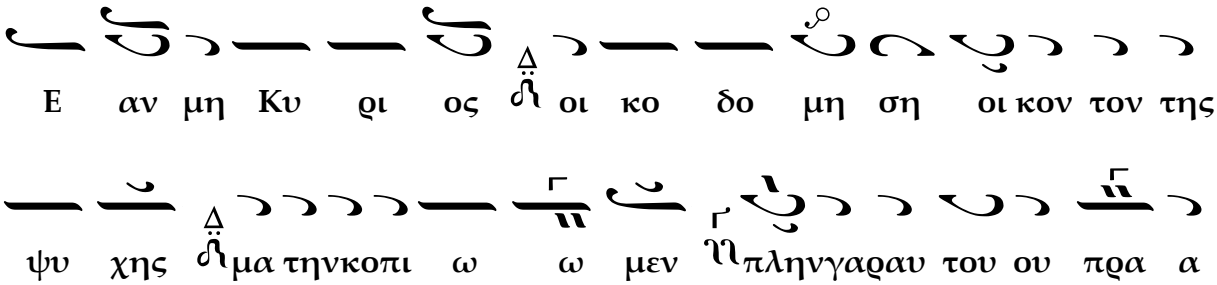

Τον σταυ ρω θεν τα υ περ η μων και Α να σταν τα Χρι
στονΘε ον και κα θε λον τατουθα να α του το κρα α
τος α παυστως ι κε τευ ε θε ο το ο κε Παρ θε
μετά τήν Β' στιχολογίαν·
νε ι να σω ση τας ψυ χα ας η η μων Ἦχος Γα
Ε σφρα γι σμε νου του μνη μα τος η ζω η εκ τα φου α
νε τει λας Χρι στε ο Θε ος και των θυ ρων κεκλεισμε ενων
τοις μα θη ταις ε πε στης η πα αντων α να στασις Πνευ
μα ευ θες δι αυ των εγ και νι ι ζων η μιν κα τα το
με ε γασου ε ε λε ε ος Δόξα.
Ε πι το μνη μα ε δρα μον Γυ ναι αι κες με τα δα
κρυ ων μυ ρα φε ρουσαι και στρα τι ω

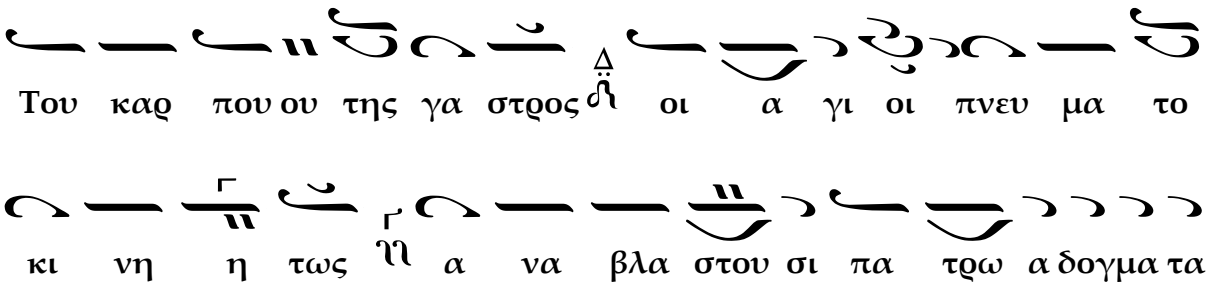

των φυλασ σον των σε τον των ο λων βα σι λε α ε
λε γονπρος ε αυ τας τις α πο κυ λι ι σει η μιν τον λι
ι θον Α νε στη ο με γα λης βου λης Αγ γε λος πα
τη σας τον θα να τον παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο
ξα α σοι
Καί νῦν. Θεοτοκίον·
Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε ε νε
λι μην και προ στα σι ι α του γε νους των αν θρω ω
πων εκ σουγαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της του κο ο
σμοθ μο νη γαρ υ πα αρ χει εις μη τηρ καιπαρ θε ε νος
α ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε ε νη πρε σβευ
ε Χρι στωω τω Θε ω ει ρη νηνδω ρη σα σθαιπα α ση
τη οι κου με ε νη

Την αι χμα λω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι στρε ε
Ψας κα με Σω τερ ζω ο σον ε ξαι ρων δου λο πα θει
ι ας
Εν το νο τω ο σπει ρων θλι ι ψεις νη στει ας με τα δα
κρυ υ ων ου τος χα ρας δρε ψε ται δρα γμα τα α
ει ζω ο τρο φι ας
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
Τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω
νων α μην
Α γι ω πνευ μα τι πη γη των θει ων θη σαυ ρι σμα α
Των εξ ου σο φι α συ νε σις

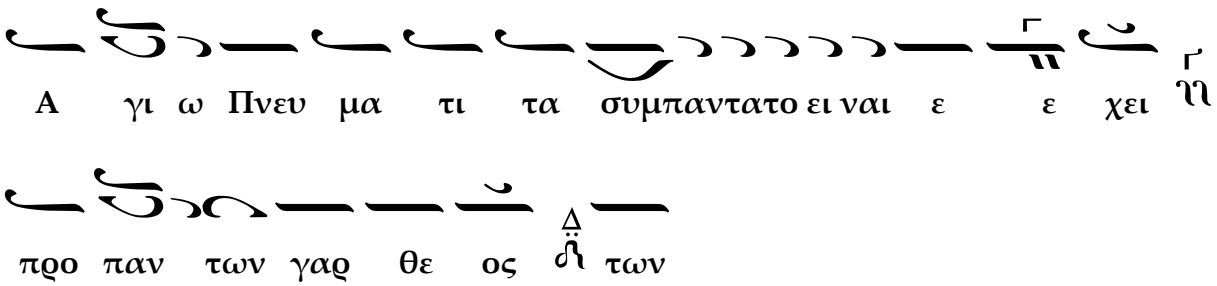

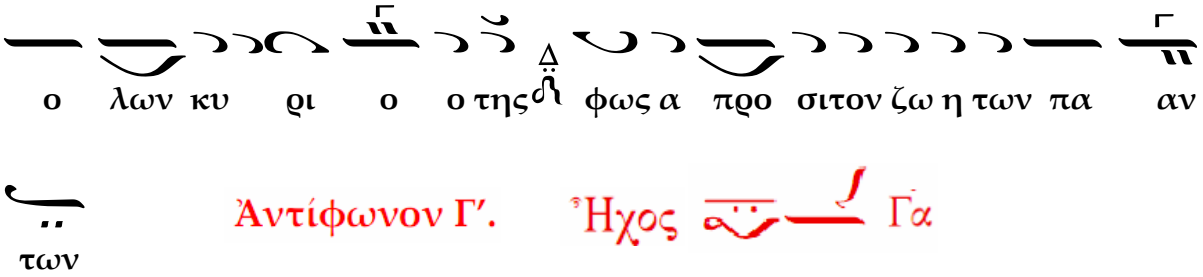
Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος Γ'α

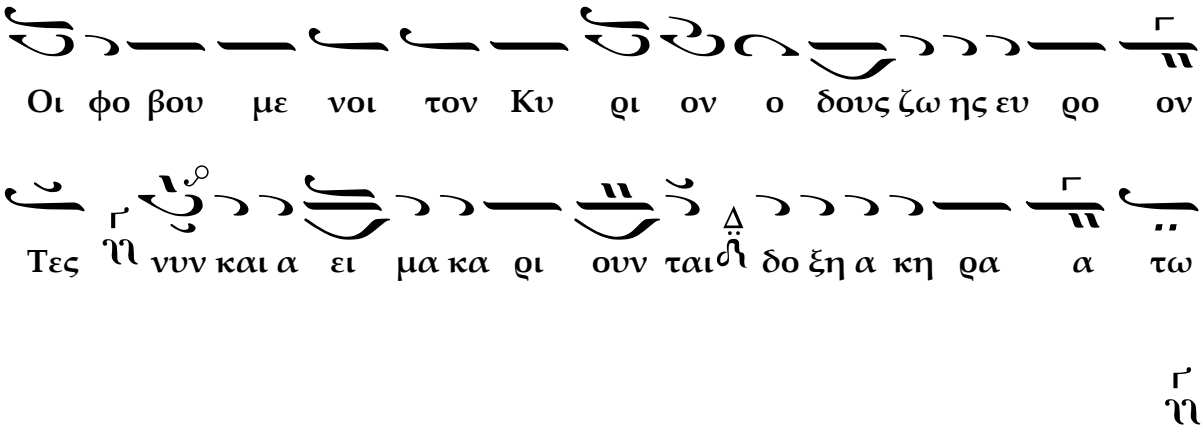

Δόξα. Καί νῦν.

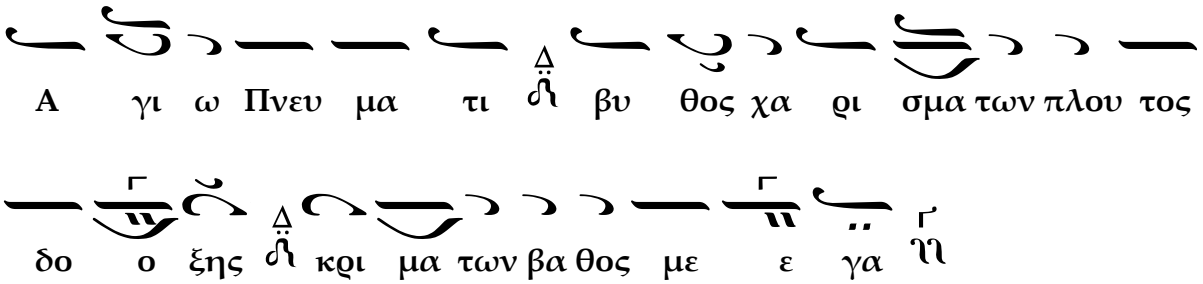

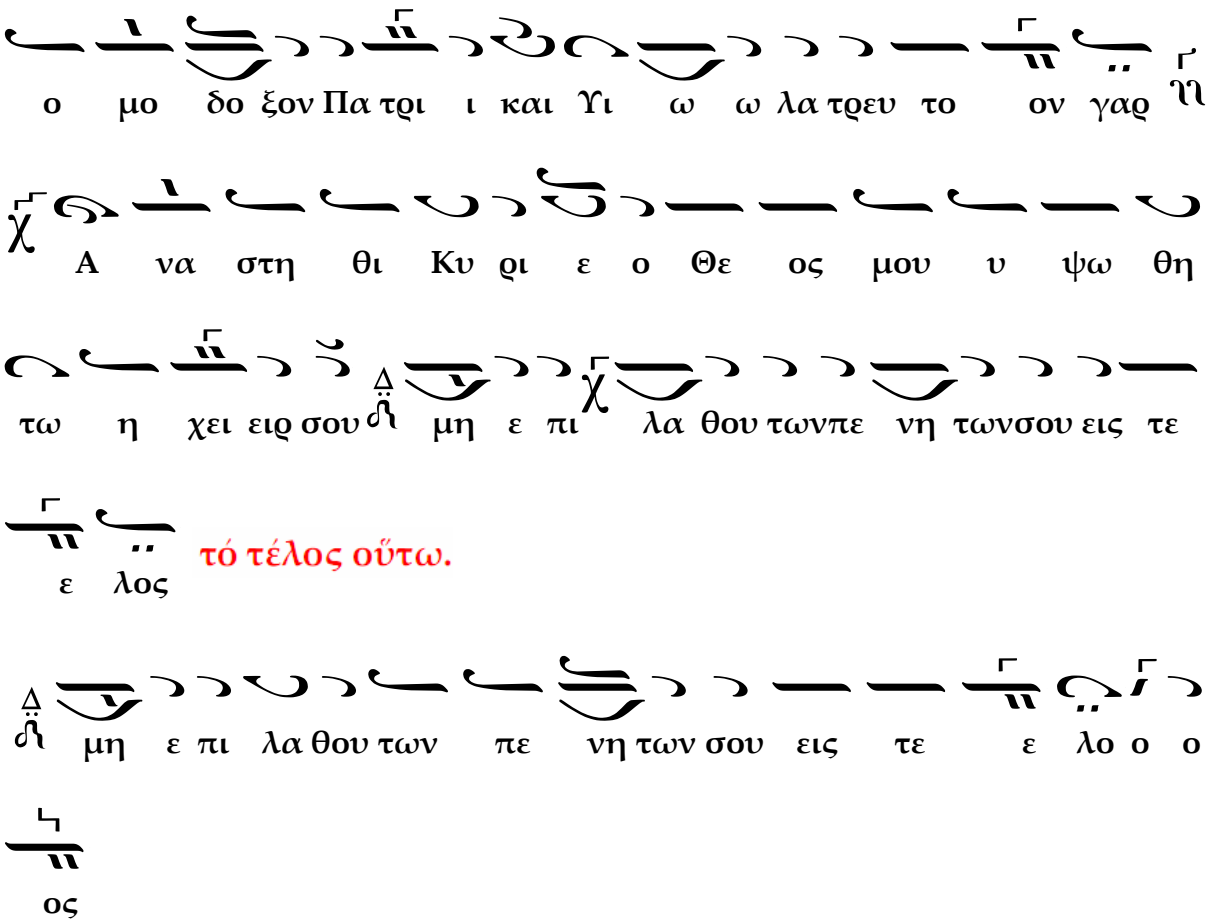

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος Γα

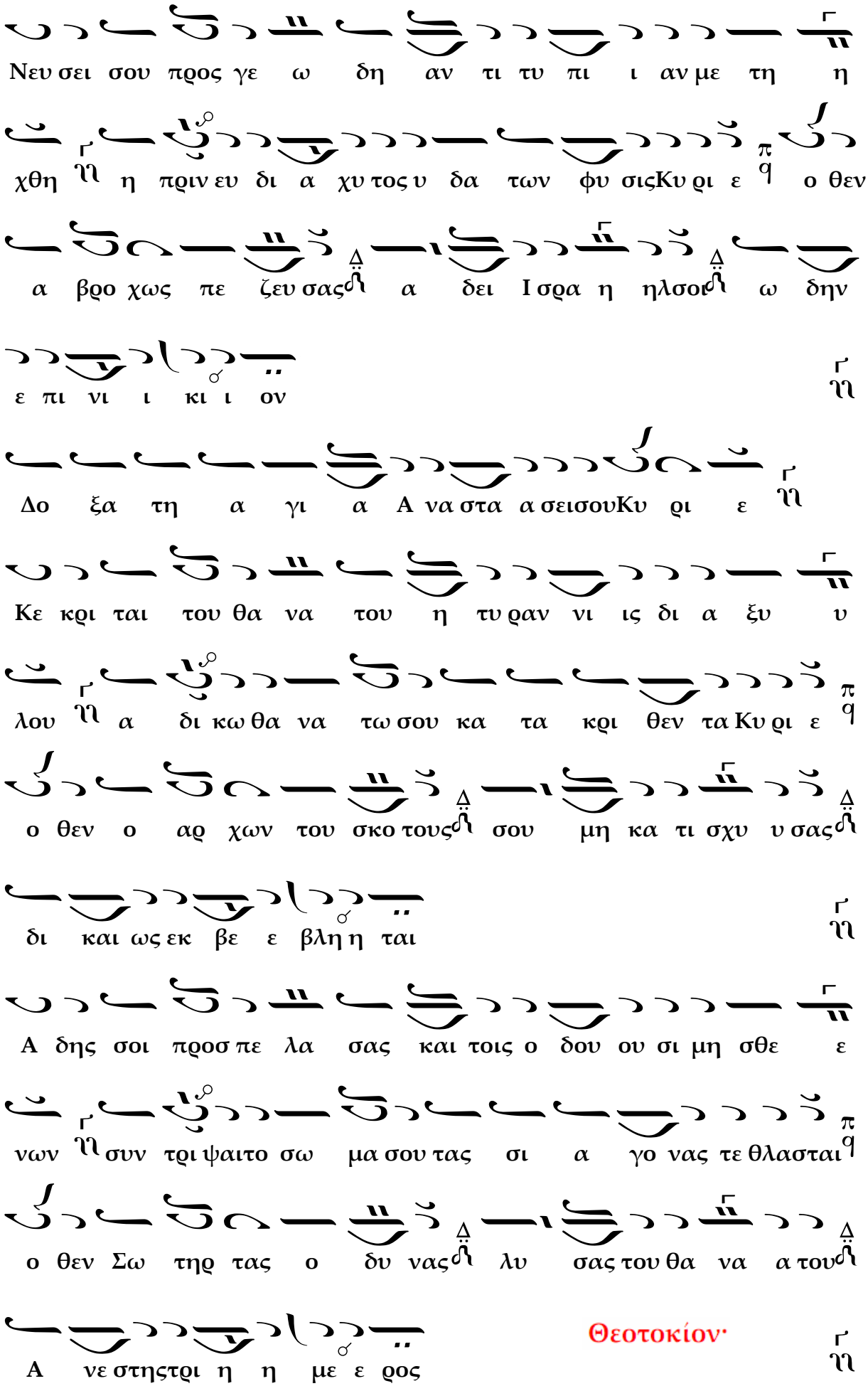
Δόξα. Καί νῦν.

ο μο δο ξον Πα τρι ι και Υι ω ω λα τρευ το ον γαρ
Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω θη
τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θου τωνπε νη τωνσου εις τε
ε λος τό τέλος οὕτω.
μη ε πι λα θου των πε νη των σου εις τε ε λο ο ο
ος

ὁ κανών. Ἦχος πλ. δ΄ Γα Εἱρμός. Ὠδὴ Α΄.

Υ πε ρα γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Λε λυν ται αι ο δυ ναι αι της Προ μη η το ρος Ε ευ

ας ο δυ νας λα θου σα γαρ α πει ρο γα μως τε το κας

ο θεν σα φως Θε ο το κον Πα να γνε ει δο τες σε παν

τες δο ξα α ζο ο μεν

Είρμός. Ἦχος Γα Ὠδή Γ'.

Ο κατ αρ χας τους ου ρα νους παντο δυ να α μωσου Λο ο

γω στε ρε ω σας Κυ ρι ε Σω τηρ και τω Παν τουρ

γω και θει ω Πνευ μα τι πα α σαν την δυ να μιν αυ των εν

α σα λευ τω σου πε ε τρα τας ο μο λο γι ας σου στε

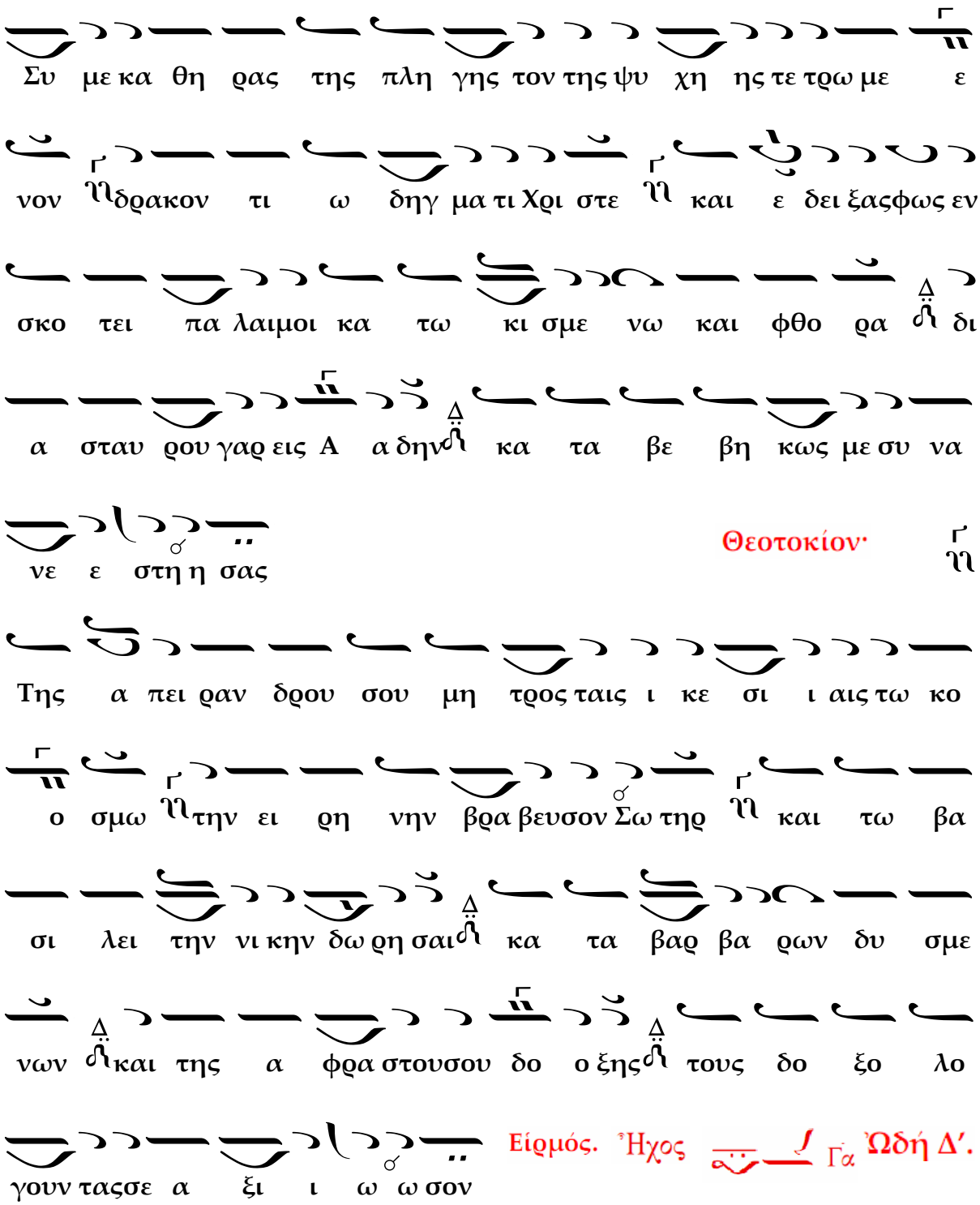
ρε ε ω ω σον

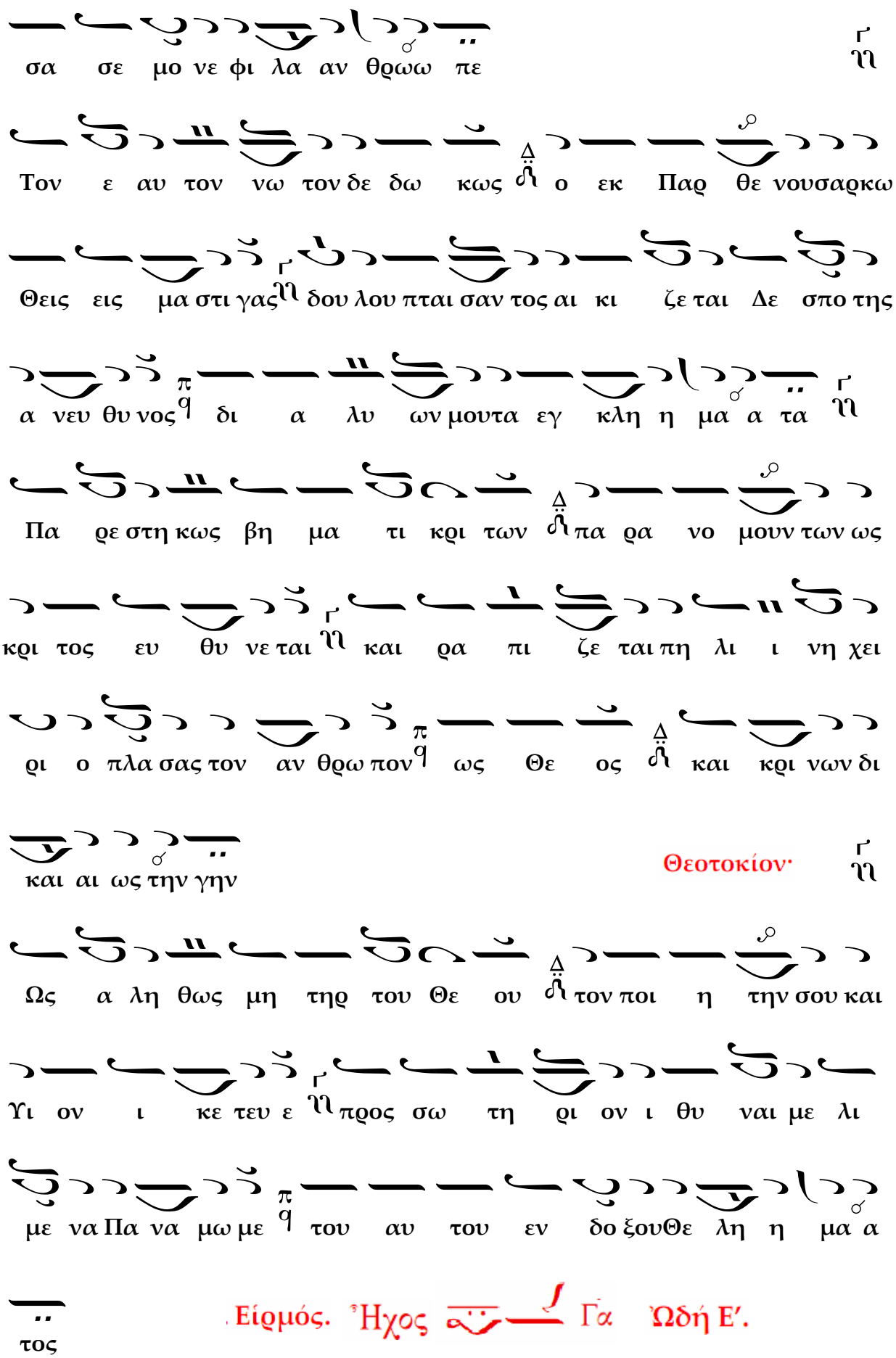
Συ α νελ θων ε πι ξυ υ λου υ περ η μω ων ο δυ να α

Σαι ε κου σι ως ευ σπλαγ χνε Σω τηρ και φε ρεις πλη γην

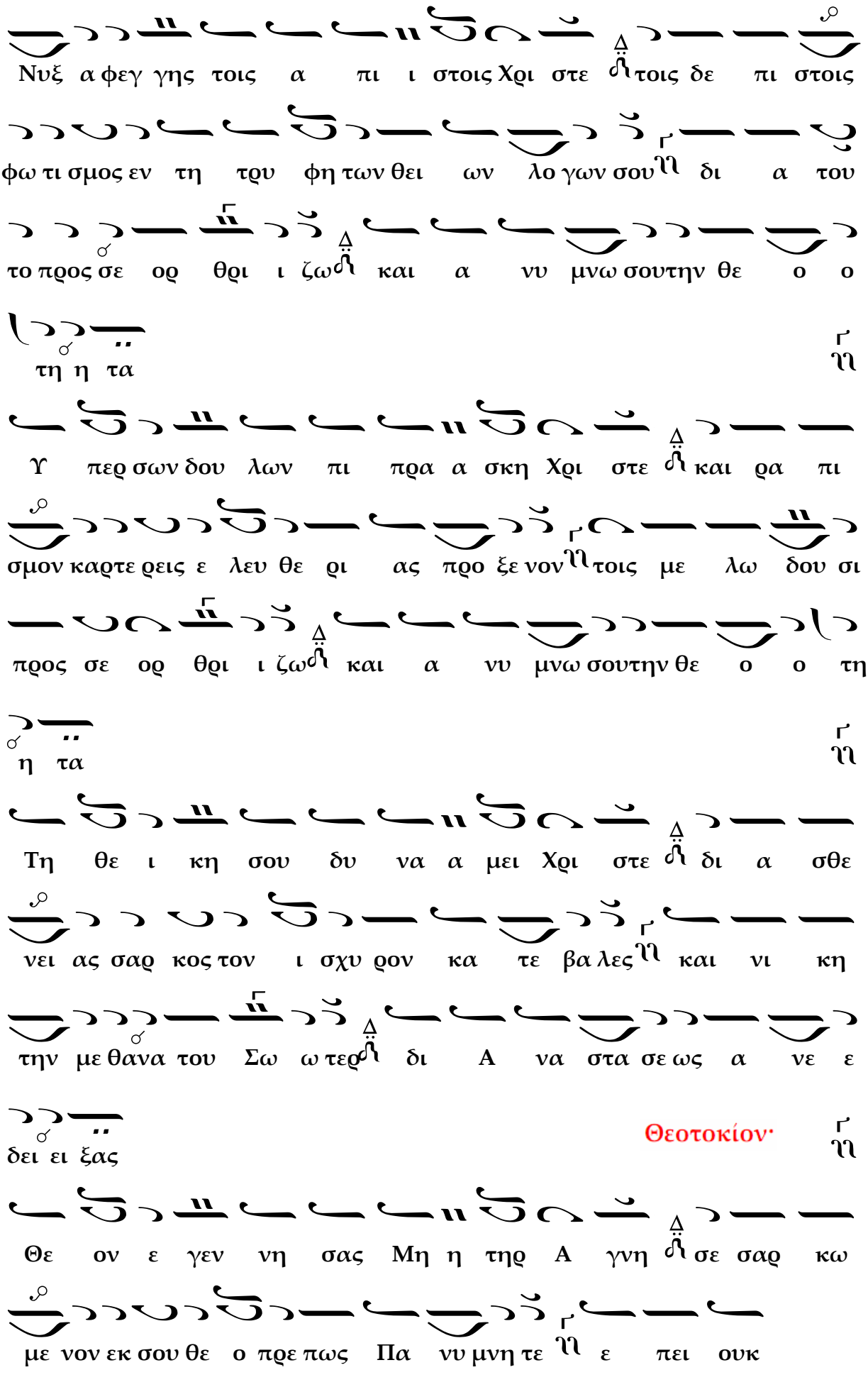
ει ρη νης προ ξε νον και σω τη ρι ας τοις πι στοις

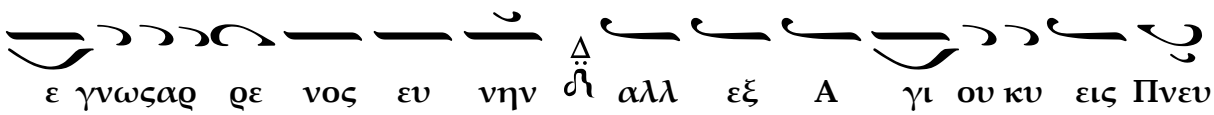
παν τες κα τηλ λα γη μεν Γεν νη η το ο ρι

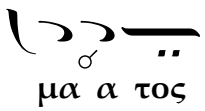

Συ με κα θη ρας της πλη γης τον της ψυ χη ης τε τρω με ε
νον δρακον τι ω δηγ μα τι Χρι στε και ε δει ξας φως εν
σκο τει πα λαιμοι κα τω κι σμε νω και φθο ρα δι
α σταυ ρου γαρ εις Α α δην κα τα βε βη κως με συ να
νε ε στη η σας
Θεοτοκίον·
Της α πει ραν δρου σου μη τρος ταις ι κε σι ι αις τω κο
ο σμω την ει ρη νην βρα βευσον Σω τηρ και τω βα
σι λει την νι κην δω ρη σαι κα τα βαρ βα ρων δυ σμε
νων και της α φρα στουσου δο ο ξης τους δο ξο λο
γουν τας σε α ξι ι ω ω σον
Εἱρμός. Ἦχος Γ α Ὠδὴ Δ′.
Ο πα τρι κους κολ πους μη λι πων και κα τα βας ε
πι της γης Χρι στε ο Θε ος το μυ στη ρι ον α κη κο
α της οι κο νο μι ας σου και ε δο ξα

Εἱρμός. Ἦχος Γα Ὠδὴ Ε′.

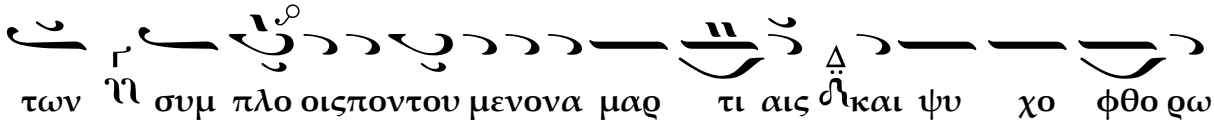

Νυξ α φεγ γης τοις α πι ι στοις Χρι στε τοις δε πι στοις
φω τι σμος εν τη τρυ φη των θει ων λο γων σου δι α του
το προς σε ορ θρι ι ζω και α νυ μνω σουτην θε ο ο
τη η τα
Υ περ σων δου λων πι πρα α σκη Χρι στε και ρα πι
σμον καρτε ρεις ε λευ θε ρι ας προ ξε νον τοις με λω δου σι
προς σε ορ θρι ι ζω και α νυ μνω σουτην θε ο ο τη
η τα
Τη θε ι κη σου δυ να α μει Χρι στε δι α σθε
νει ας σαρ κος τον ι σχυ ρον κα τε βα λες και νι κη
την με θανα του Σω ω τερ δι Α να στα σε ως α νε ε
δει ει ξας
Θεοτοκίον·
Θε ον ε γεν νη σας Μη η τηρ Α γνη σε σαρ κω
με νον εκ σου θε ο πρε πως Πα νυ μνη τε ε πει ουκ

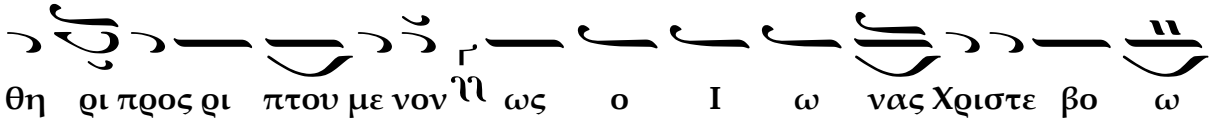

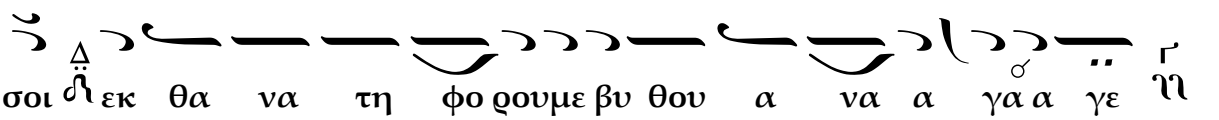

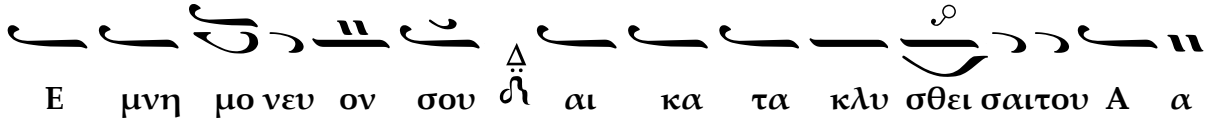
Εἱρμός. Ἦχος Γ᾽ Ὠδή ΣΤ΄.

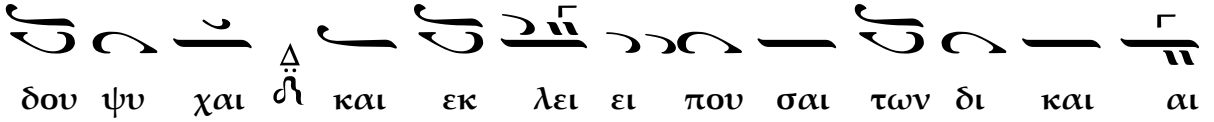

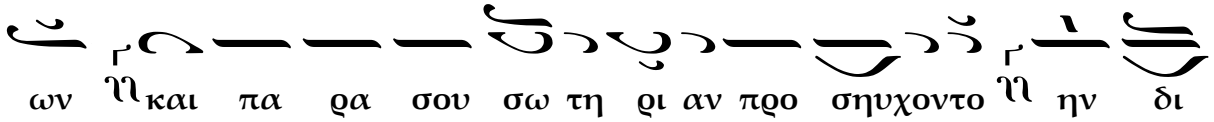

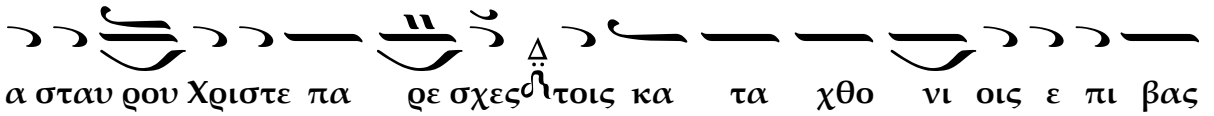

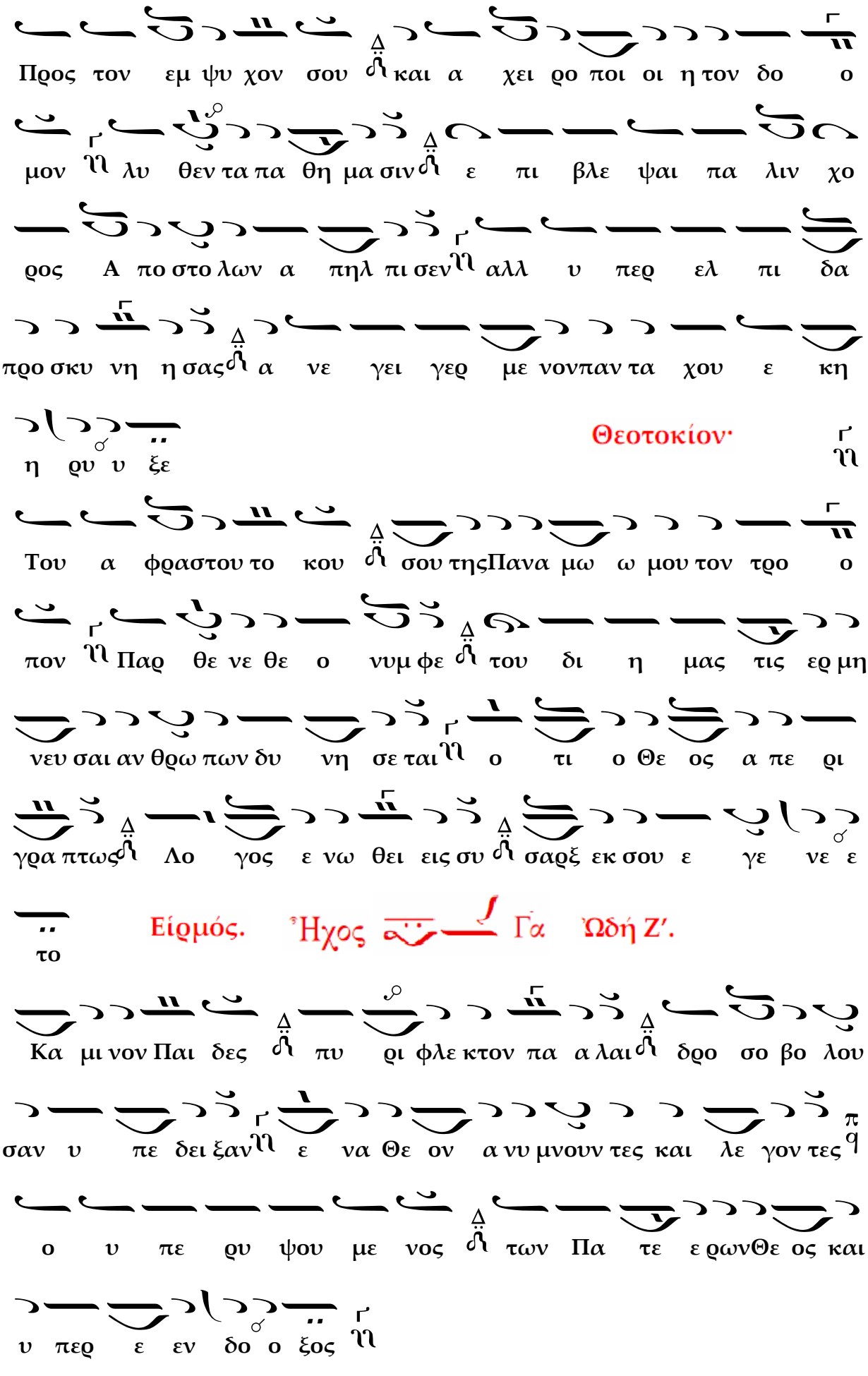

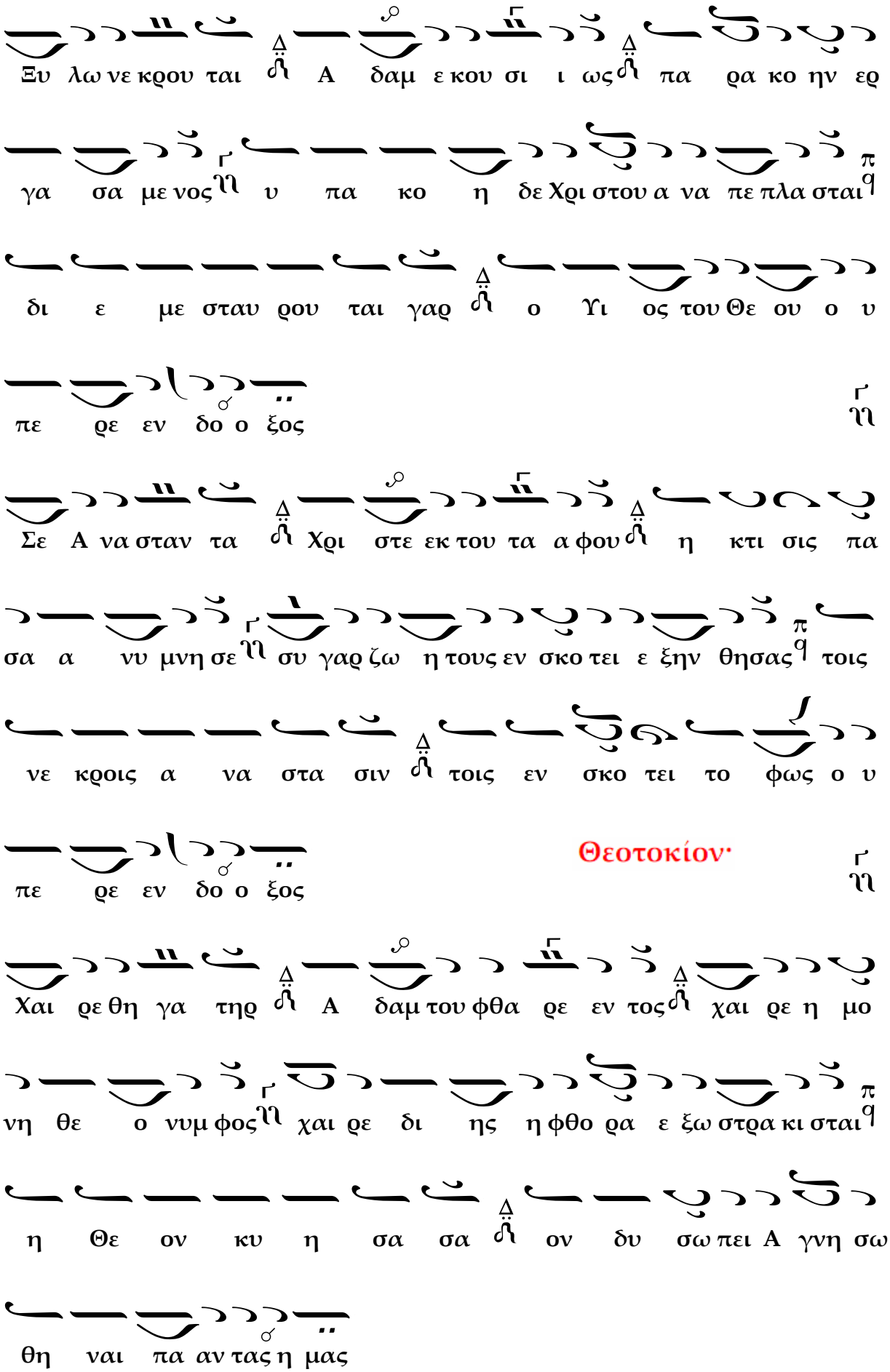

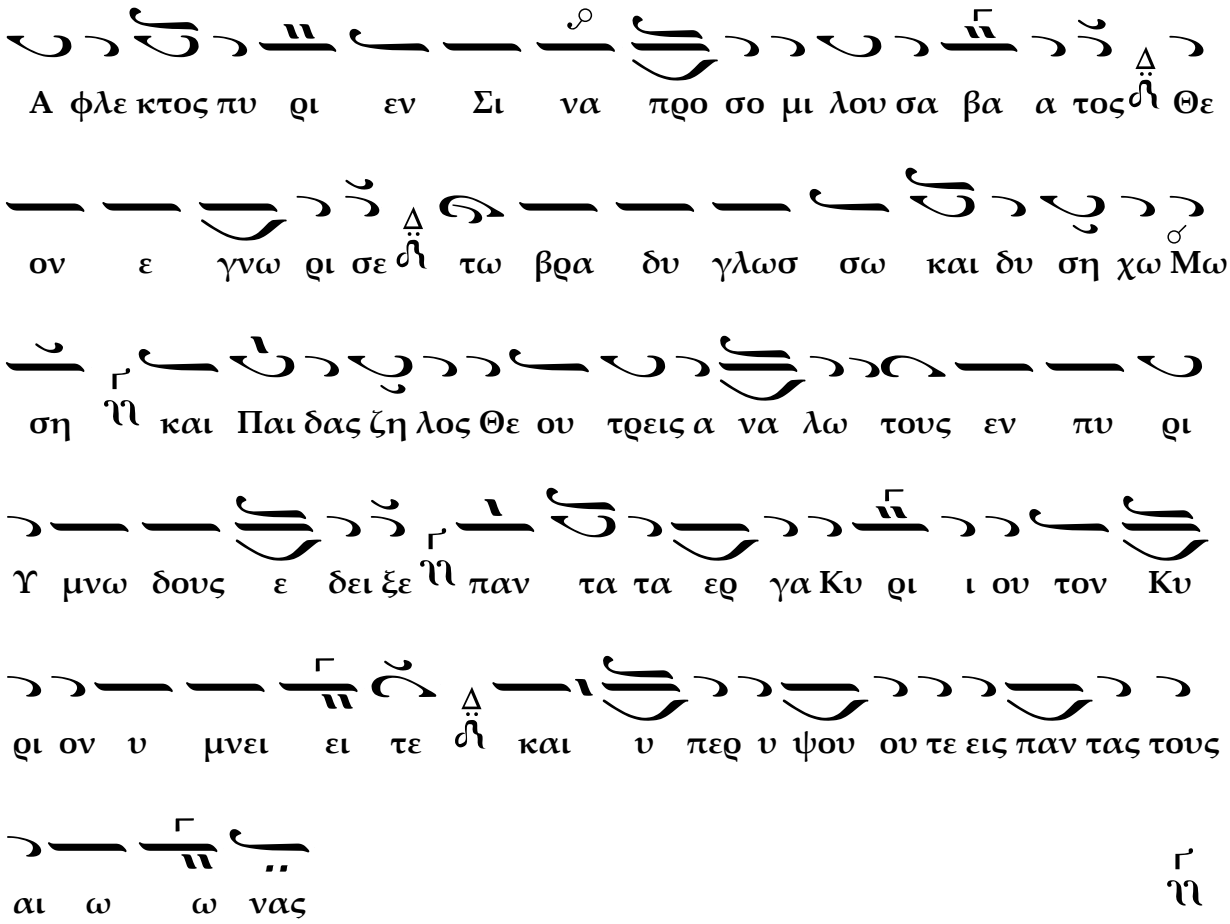

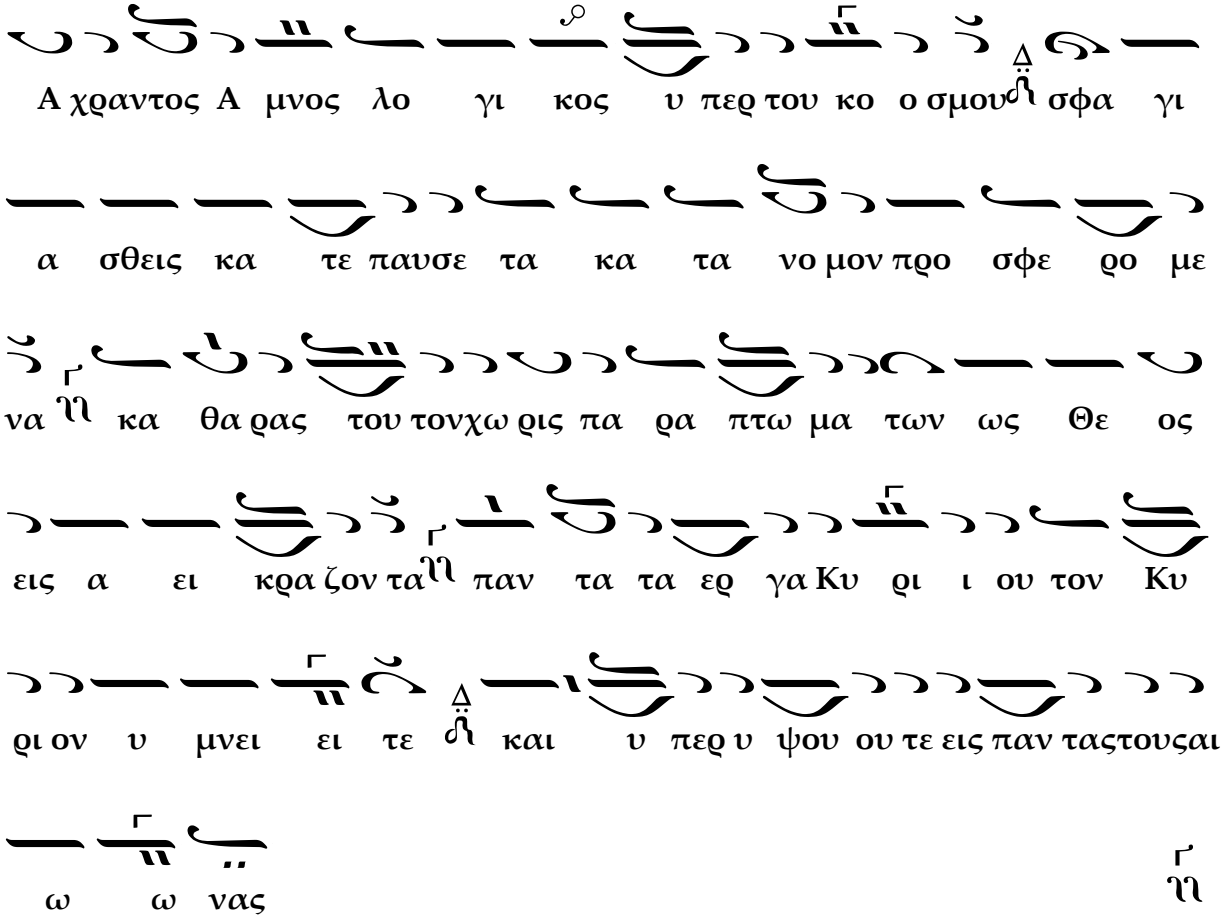

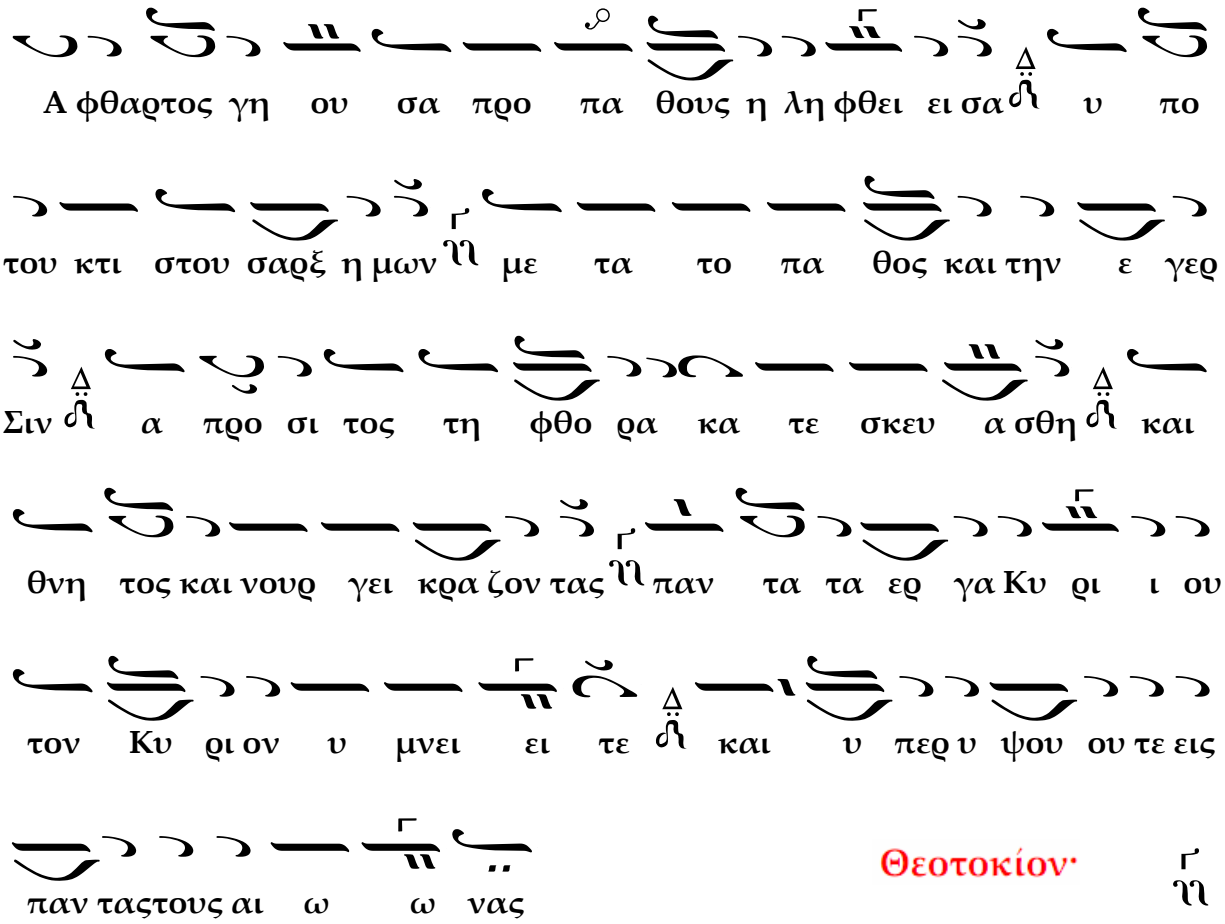

Προς τον εμ ψυ χον σου και α χει ρο ποι οι η τον δο ο
μον λυ θεν τα πα θη μα σιν ε πι βλε ψαι πα λιν χο
ρος Α πο στο λων α πηλ πι σεν αλλ υ περ ελ πι δα
προ σκυ νη η σας α νε γει γερ με νονπαν τα χου ε κη
η ρυ υ ξε
Θεοτοκίον·
Του α φραστου το κου σου τηςΠανα μω ω μου τον τρο ο
πον Παρ θε νε θε ο νυμ φε του δι η μας τις ερ μη
νευ σαι αν θρω πων δυ νη σε ται ο τι ο Θε ος α πε ρι
γρα πτως Λο γος ε νω θει εις σου σαρξ εκ σου ε γε νε ε
το
Είρμός. Ἦχος Γ΄ Ὠδή Ζ΄.
Κα μι νον Παι δες πυ ρι φλε κτον πα α λαι δρο σο βο λου
σαν υ πε δει ξαν ε να Θε ον α νυ μνουν τες και λε γον τες
ο υ πε ρυ ψου με νος των Πα τε ε ρωνΘε ος και
υ περ ε εν δο ο ξος

Ξυ λω νε κρου ται Α δαμ ε κου σι ι ως πα ρα κο ην ερ
γα σα με νος υ πα κο η δε Χρι στου α να πε πλα σται
δι ε με σταυ ρου ται γαρ ο Υι ος του Θε ου ο υ
πε ρε εν δο ο ξος
Σε Α να σταν τα Χρι στε εκ του τα α φου η κτι σις πα
σα α νυ μνη σε συ γαρ ζω η τους εν σκο τει ε ξην θησας τοις
νε κροις α να στα σιν τοις εν σκο τει το φως ο υ
πε ρε εν δο ο ξος
Θεοτοκίον·
Χαι ρε θη γα τηρ Α δαμ του φθα ρε εν τος χαι ρε η μο
νη θε ο νυμ φος χαι ρε δι ης η φθο ρα ε ξω στρα κι σται
η Θε ον κυ η σα σα ον δυ σω πει Α γνη σω
θη ναι πα αν τας η μας

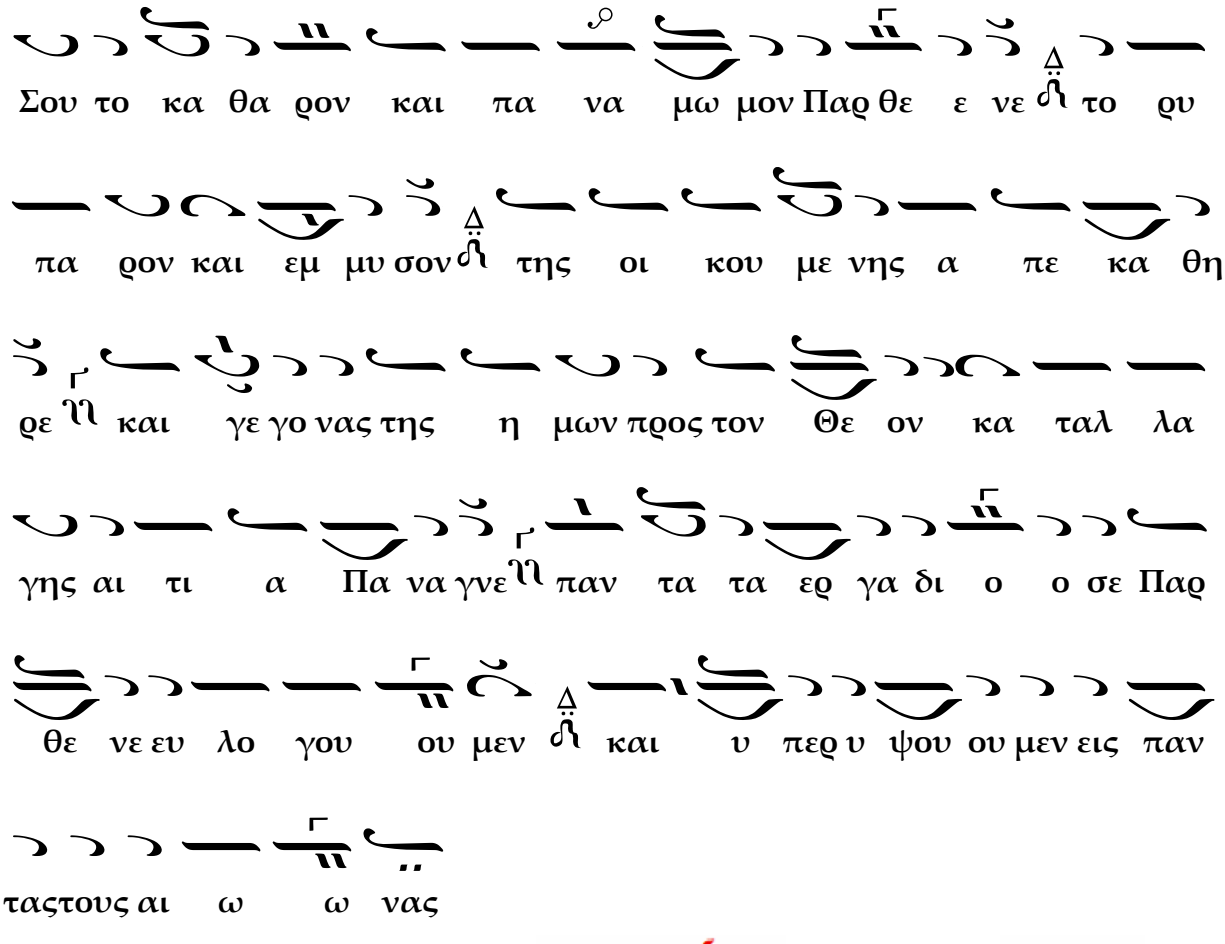
Εἱρμός. Ἦχος Γα Ὠδὴ Η΄.

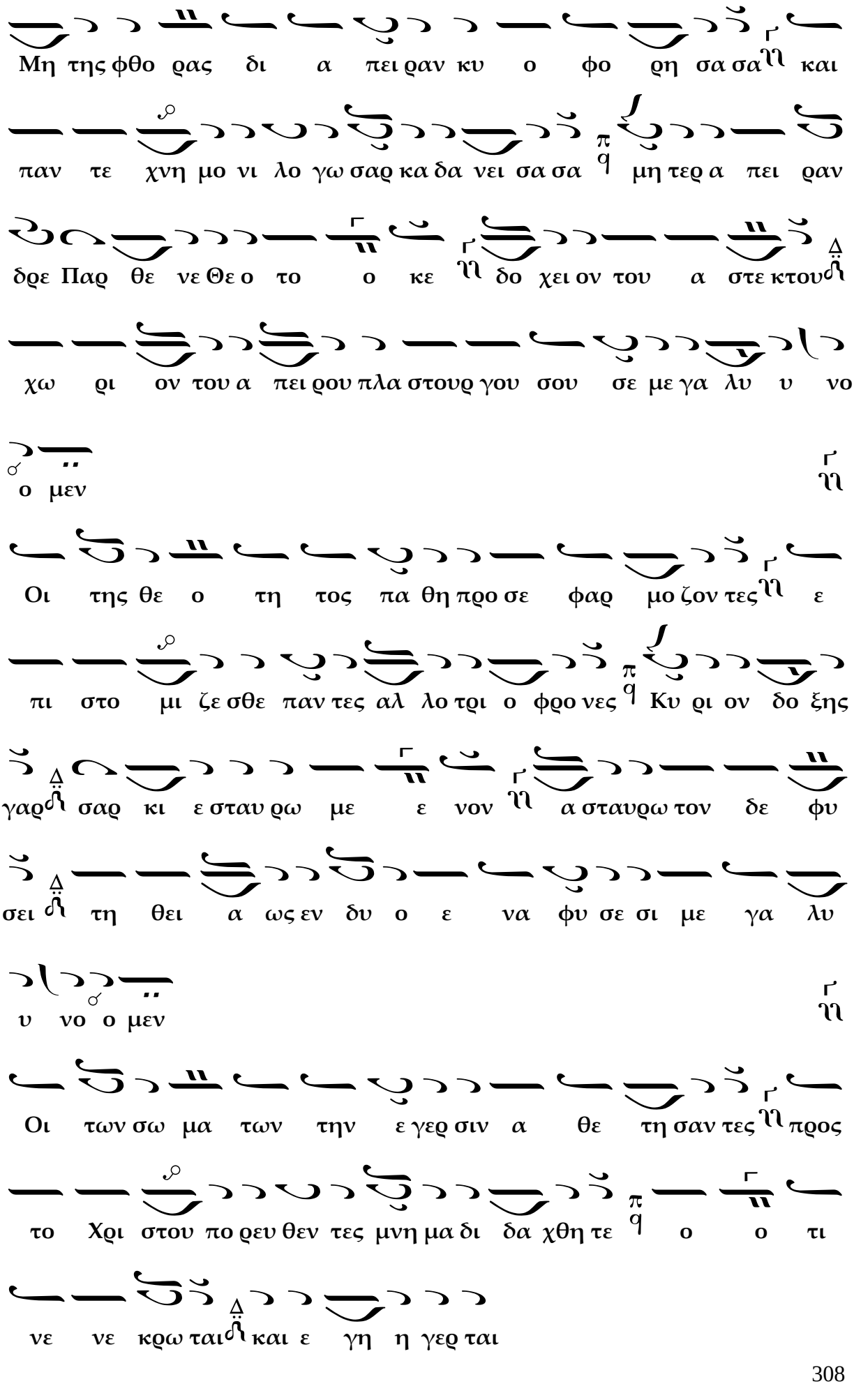

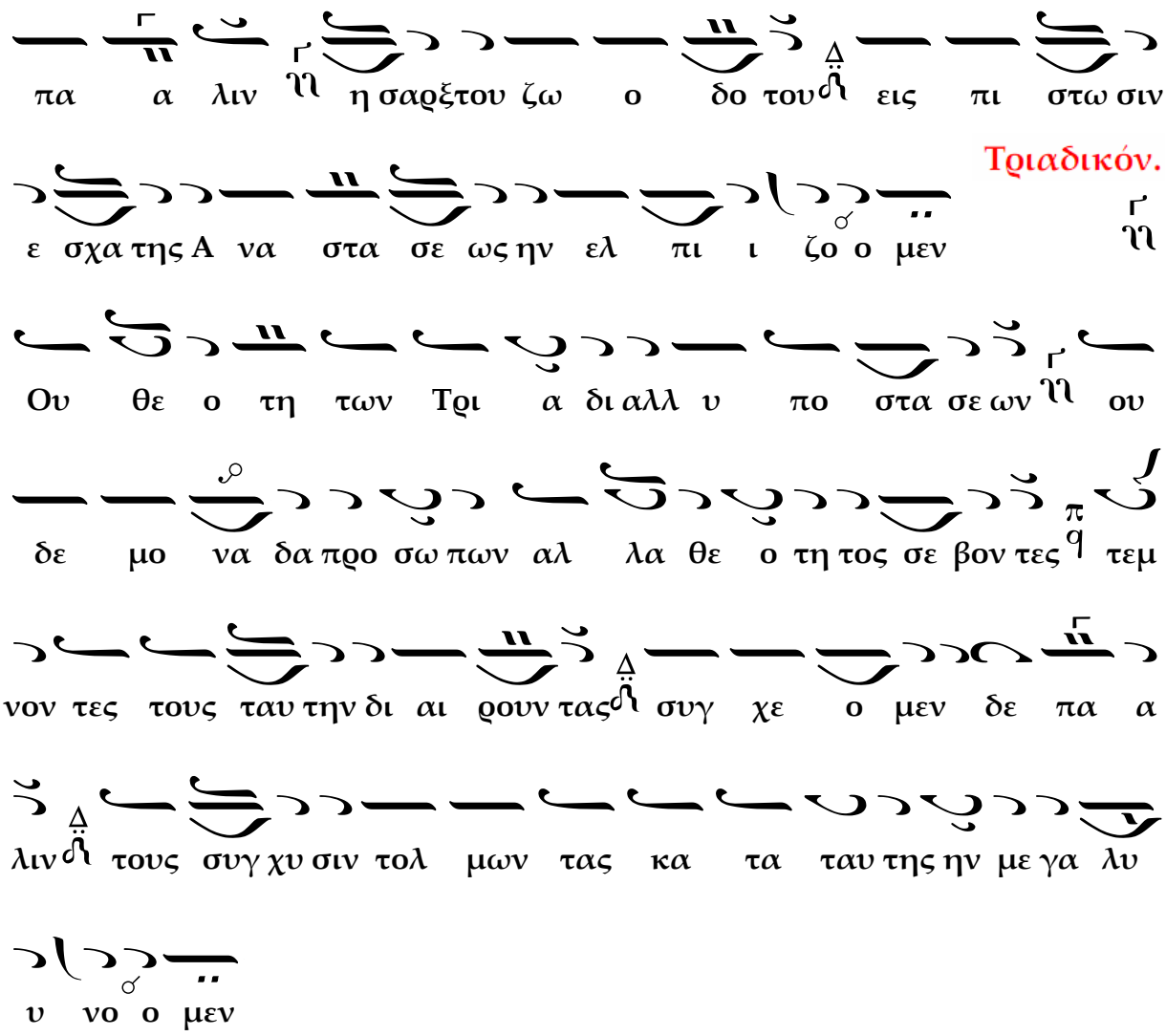

Θεοτοκίον· ῾

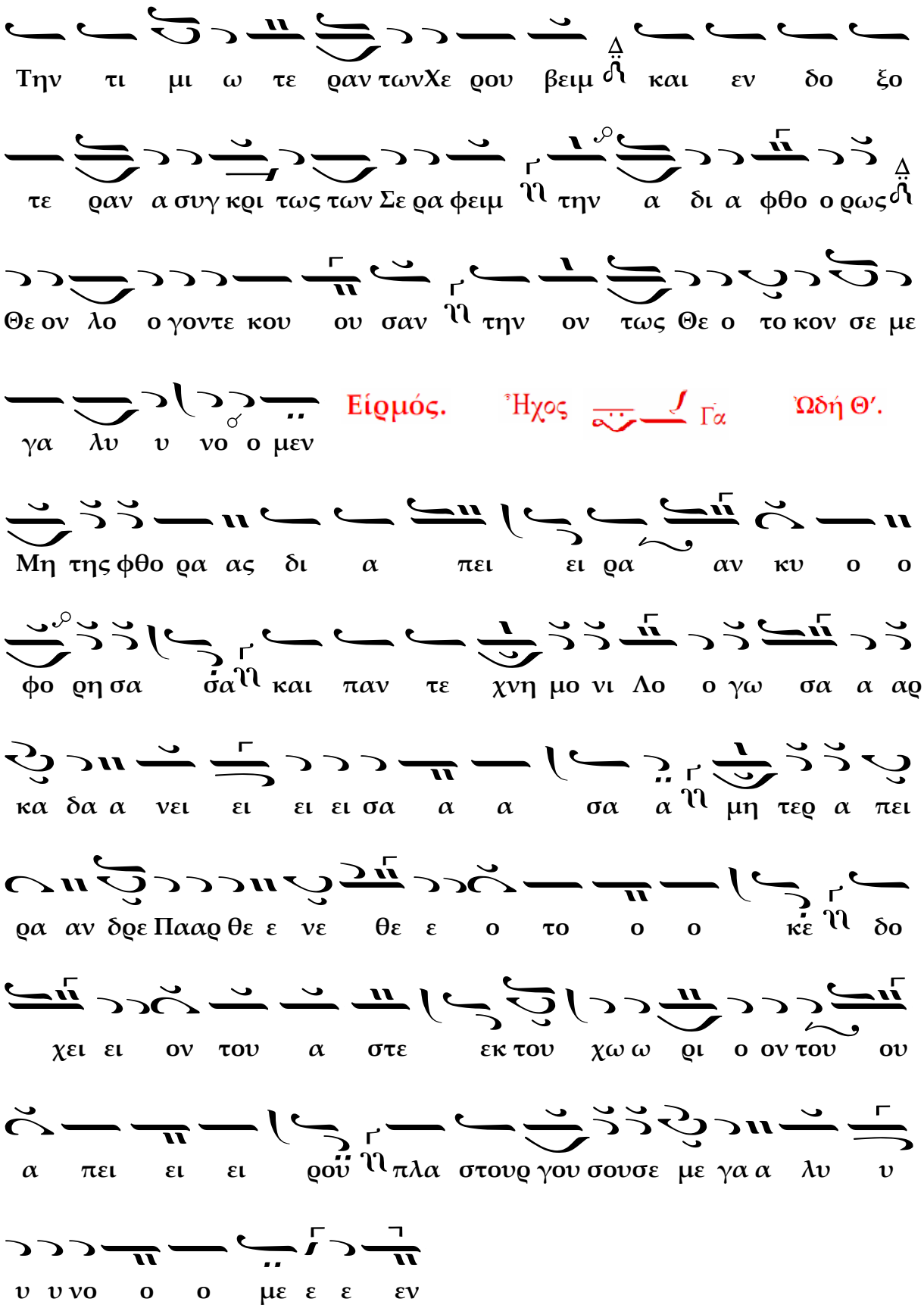
Εἱρμός. Ἦχος Γ᾽ Ὠδὴ Θ′.

Μη της φθο ρας δι α πει ραν κυ ο φο ρη σα σα και
παν τε χνη μο νι λο γω σαρ κα δα νει σα σα μη τερ α πει ραν
δρε Παρ θε νε Θε ο το ο κε δο χει ον του α στε κτου
χω ρι ον του α πει ρου πλα στουρ γου σου σε με γα λυ υ νο
ο μεν
Οι της θε ο τη τος πα θη προ σε φαρ μο ζον τες ε
πι στο μι ζε σθε παν τες αλ λο τρι ο φρο νες Κυ ρι ον δο ξης
γαρ σαρ κι ε σταυ ρω με ε νον α σταυρω τον δε φυ
σει τη θει α ως εν δυ ο ε να φυ σε σι με γα λυ
υ νο ο μεν
Οι των σω μα των την ε γερ σιν α θε τη σαν τες προς
το Χρι στου πο ρευ θεν τες μνη μα δι δα χθη τε ο ο τι
νε νε κρω ται και ε γη η γερ ται

πα α λιν η σαρξτου ζω ο δο του εις πι στω σιν
Τριαδικόν.
ε σχα της Α να στα σε ως ην ελ πι ι ζο ο μεν
Ου θε ο τη των Τρι α δι αλλ υ πο στα σε ων ου
δε μο να δα προ σω πων αλ λα θε ο τη τος σε βον τες τεμ
νον τες τους ταυ την δι αι ρουν τας συγ χε ο μεν δε πα α
λιν τους συγ χυ σιν τολ μων τας κα τα ταυ της ην με γα λυ
υ νο ο μεν

Ἡ τιμιωτέρα Ἦχος Γα

Εἰς τούς αἴνους. Ἦχος Ζω

Πα σα πνο η η αι νε σα α α τω ω τον Κυ ρι ον

αι νει τε τον Κυ ρι ι ον ἐκ τω ω ων ου ρα α νων

αι νει ει τε α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι ι στοις

σοι πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

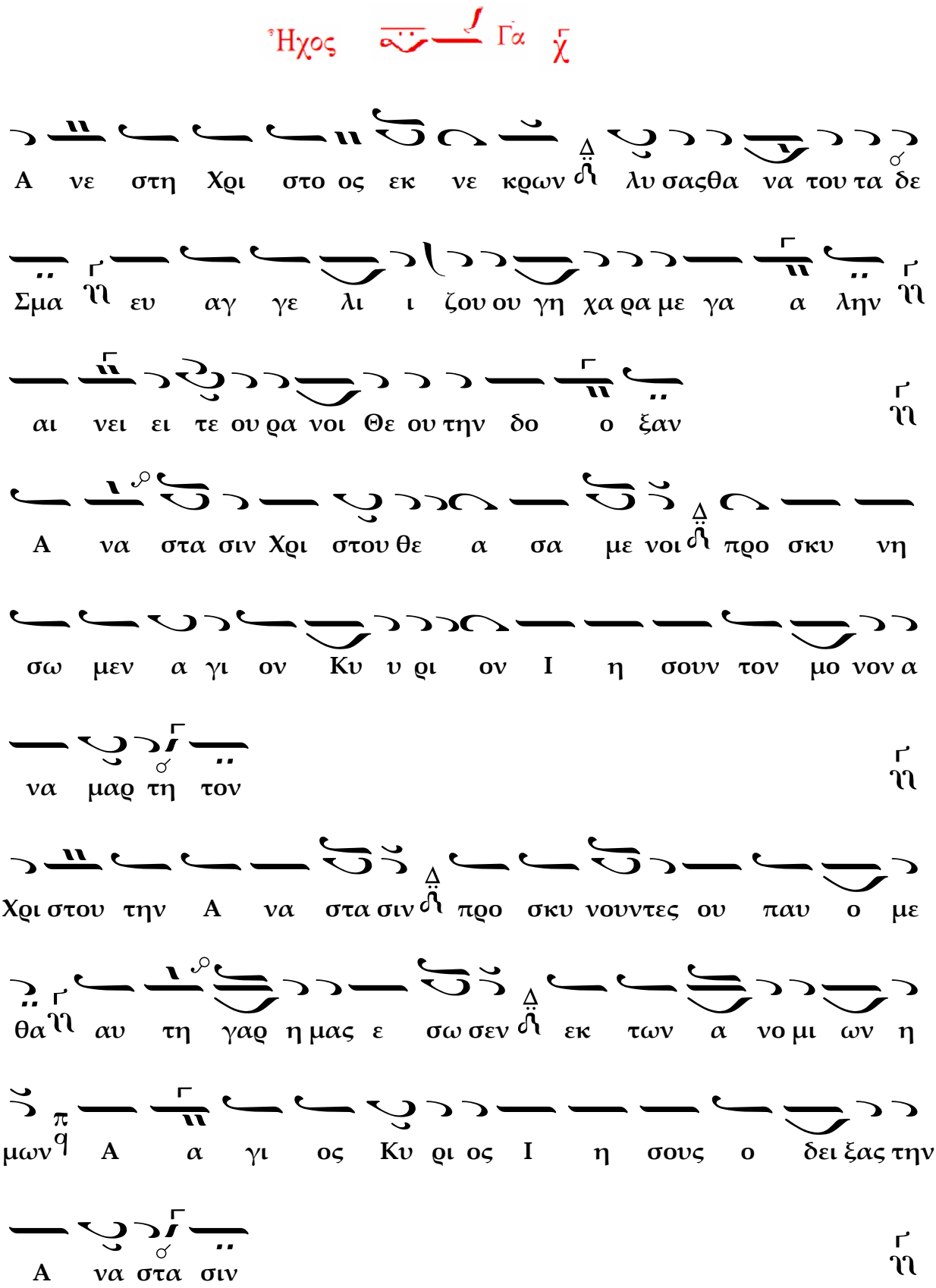
Αι νει τε αυ το ον πα αν τε ες οι Α αγ γε λοι αυ

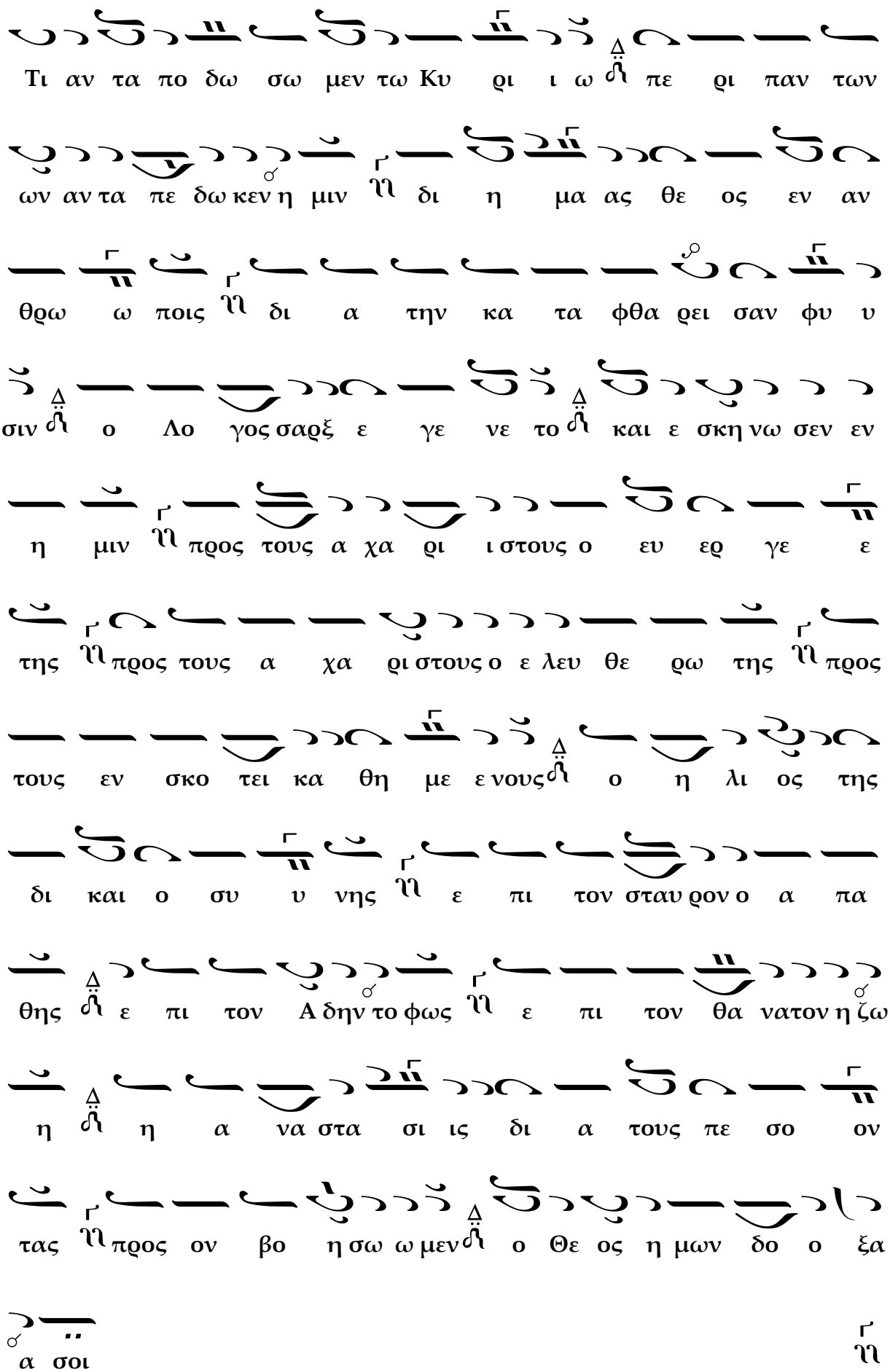
του αι νει ει ει τε α αυ τον πα α σαι Αι δυ

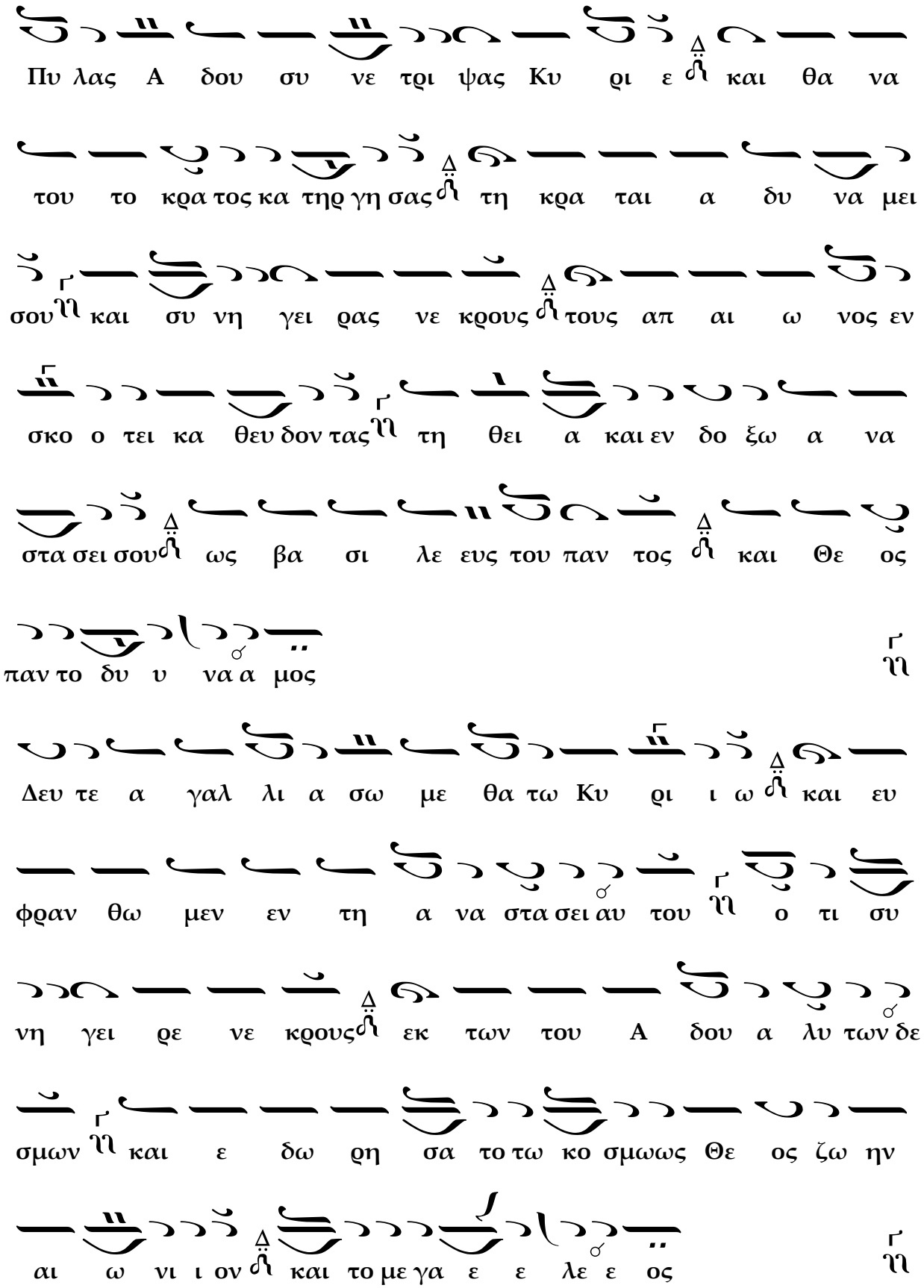
να α α μεις α αυ του σοι πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε

ω

Ἦχος Γα
Α νε στη Χρι στο ος εκ νε κρων λυ σας θα να του τα δε
Σμα ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ρα με γα α λην
αι νει ει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν
Α να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ νη
σω μεν α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον μο νον α
να μαρ τη τον
Χρι στου την Α να στα σιν προ σκυ νουντες ου παυ ο με
θα αυ τη γαρ η μας ε σω σεν εκ των α νο μι ων η
μων Α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξας την
Α να στα σιν

Τι αν τα πο δω σω μεν τω Κυ ρι ι ω πε ρι παν των
ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ας θε ος εν αν
θρω ω ποις δι α την κα τα φθα ρει σαν φυ υ
σιν ο Λο γος σαρξ ε γε νε το και ε σκη νω σεν εν
η μιν προς τους α χα ρι ι στους ο ευ ερ γε ε
της προς τους α χα ρι στους ο ε λευ θε ρω της προς
τους εν σκο τει κα θη με ε νους ο η λι ος της
δι και ο συ υ νης ε πι τον σταυ ρον ο α πα
θης ε πι τον Α δην το φως ε πι τον θα νατον η ζω
η η α να στα σι ις δι α τους πε σο ον
τας προς ον βο η σω ω μεν ο Θε ος η μων δο ο ξα
α σοι

Πυ λας Α δου συ νε τρι ψας Κυ ρι ε και θα να
του το κρα τος κα τηρ γη σας τη κρα ται α δυ να μει
σου και συ νη γει ρας νε κρους τους απ αι ω νος εν
σκο ο τει κα θευ δον τας τη θει α και εν δο ξω α να
στα σει σου ως βα σι λε ευς του παν τος και Θε ος
παν το δυ υ να α μος
Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ι ω και ευ
φραν θω μεν εν τη α να στα σει αυ του ο τι συ
νη γει ρε νε κρους εκ των του Α δου α λυ των δε
σμων και ε δω ρη σα το τω κο σμωως Θε ος ζω ην
αι ω νι ι ον και το με γα ε ε λε ε ος

Ε ξα στρα πτων Αγ γε λος εν τω λι θω ε κα θη το του
ζω η φο ρου μνη μα τος και Γυ ναι ξι μυ ρο φο ο ροις
ευ ηγ γε λι ι ζε το λε ε γων α νε στη ο Κυ ρι ος
κα θως προ ει ει πεν η μιν α παγ γει λα τε τοις μα
θη ταις αυ του ο τι προ α γει η μα ας εις την Γα
λι λαι αι αν τω δε κο σμω πα ρε χει ζω ην αι
ω νι ον και το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Ἦχος Γα Ἑωθινόν Ζ'.

I δου σκο τι α και προ ω ι και τι προς το μνη μει

Ει ον Μα ρι ι α ε στη κάς πο λυ σκο ο ο

τός ε ε χου σα α α α ται αις φρε ε σι υφ ου

που τε θει ται αι ζη τει εις ο Ι η σούς αλλ ο ο ρα

τους συν τρε ε ε ε χο ον τας μα θη η τας πως τοις

ο θο ο νι ι ι οις και αι τω σου ου δα ρι ι

ι ω την α να στα α σι ι ι ιν ε ε τε κμηραν το

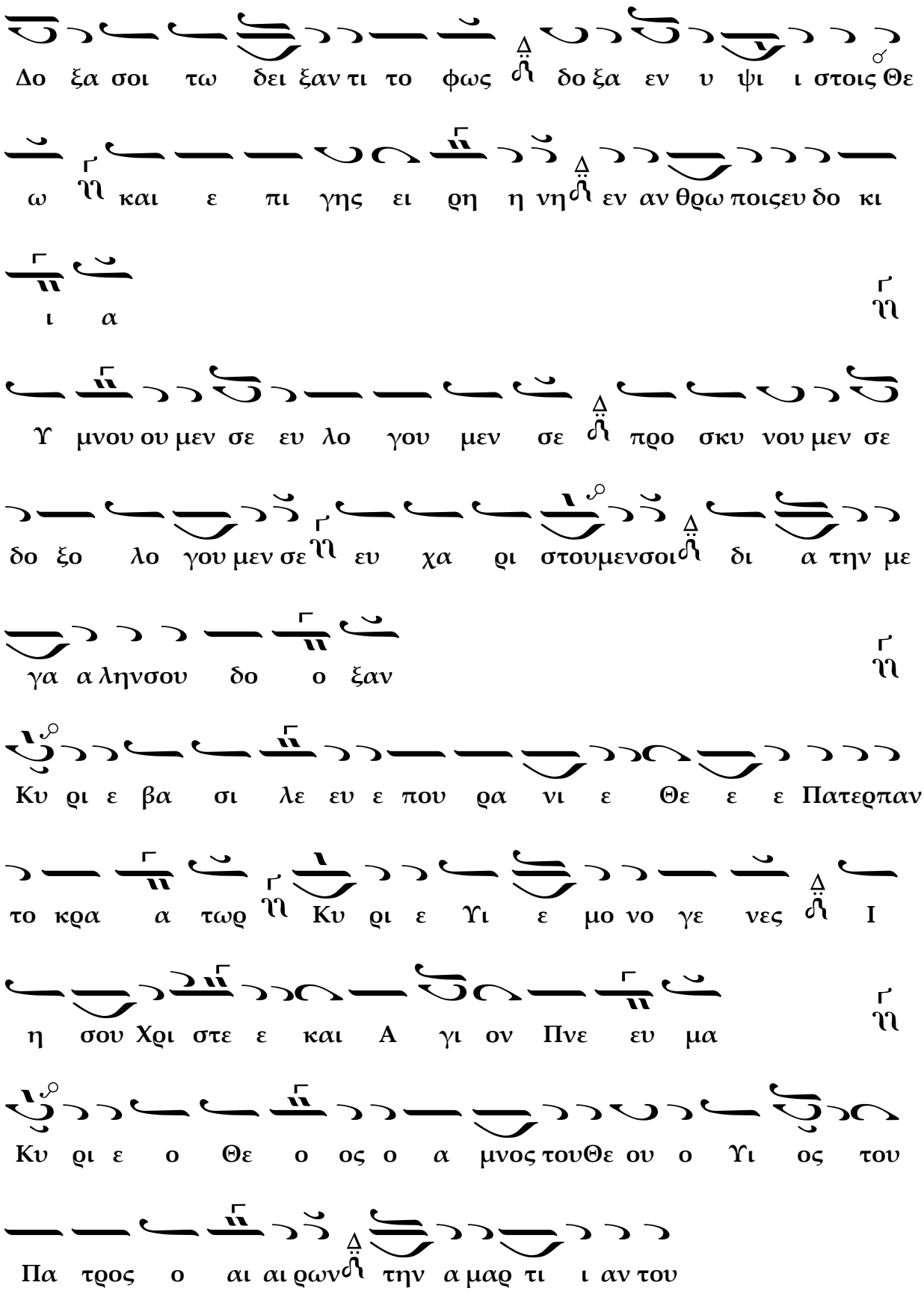
και α νε μνη σθη η σα αν της πε ρι ι του ου ου του

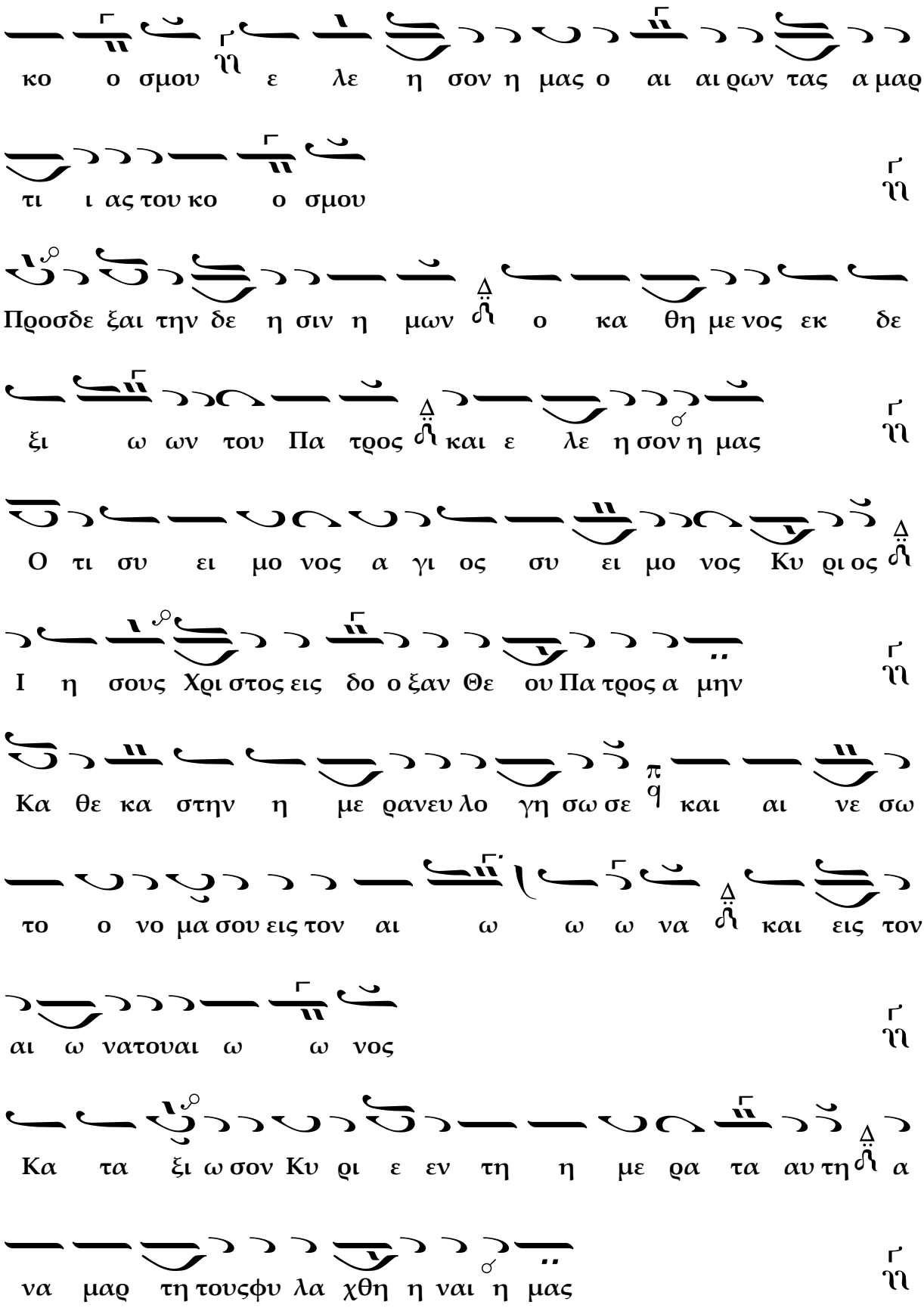
Γρα α φης μεθ ω ω ων και δι ι ων και η μεις πι
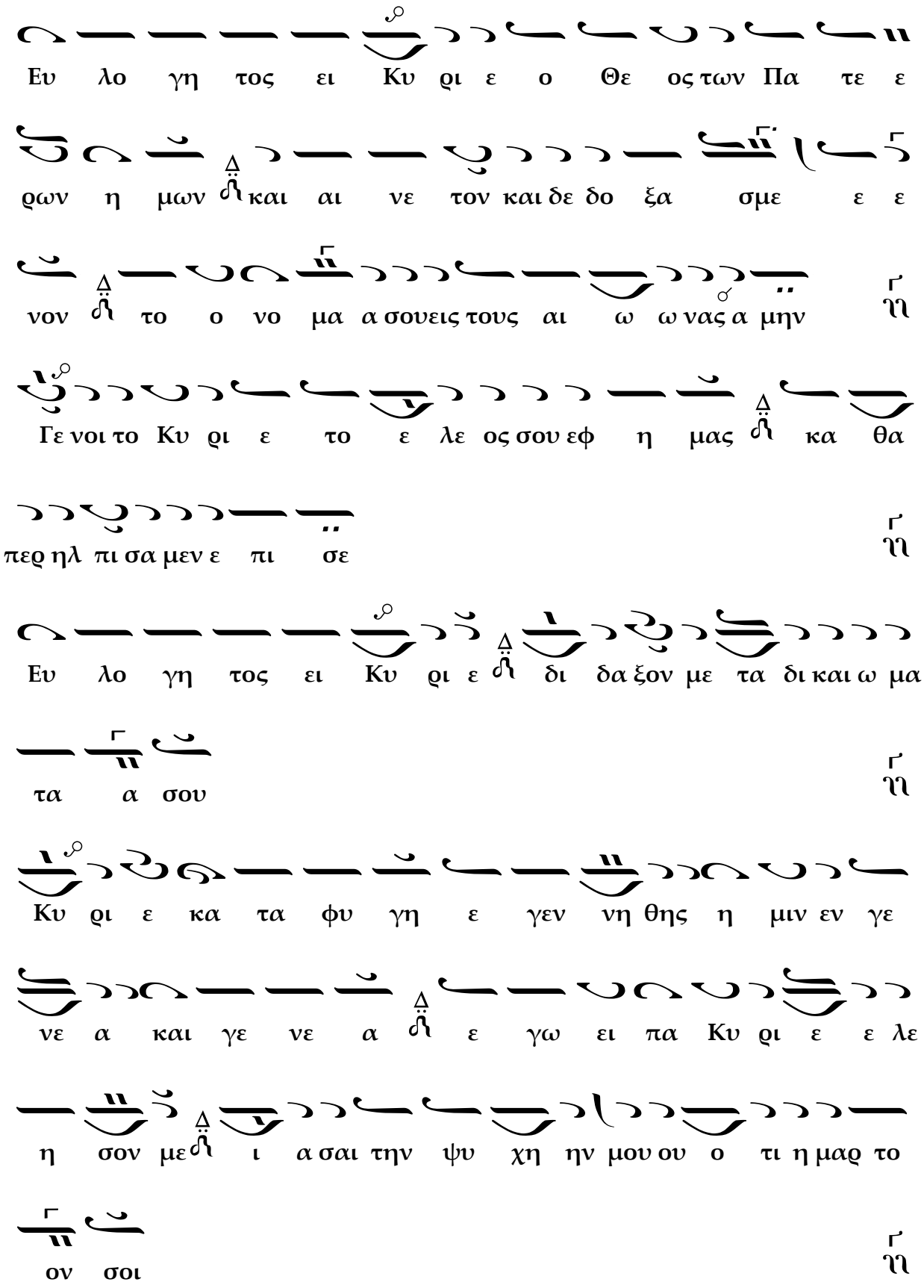
Ι στευ σα αν τες α νυ μνου με εν σε ε τον ζω ο ο δο

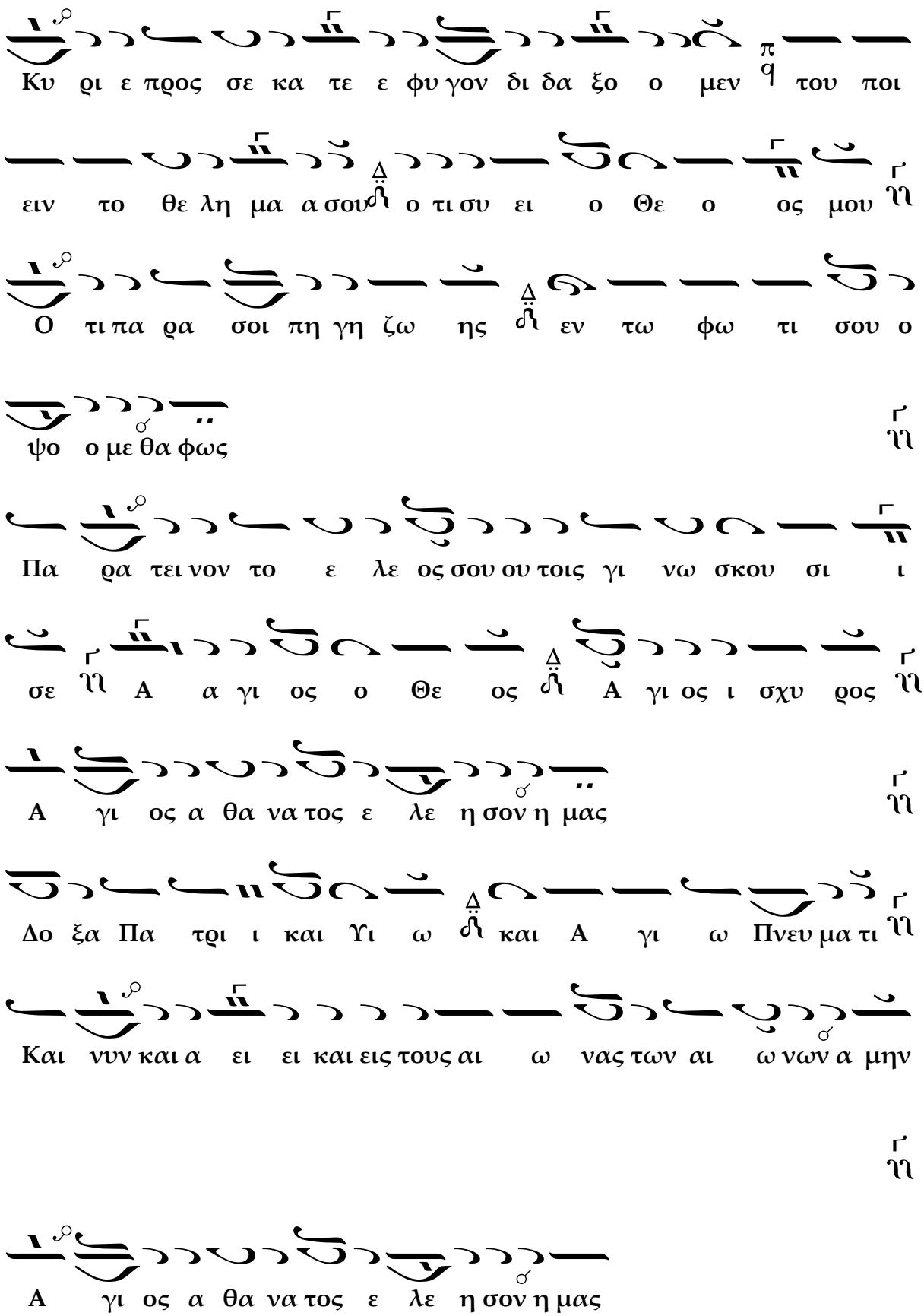
ο ο ο την Χρι ι στον

Δοξολογία Ἦχος βαρύς ἐκ τοῦ Γα

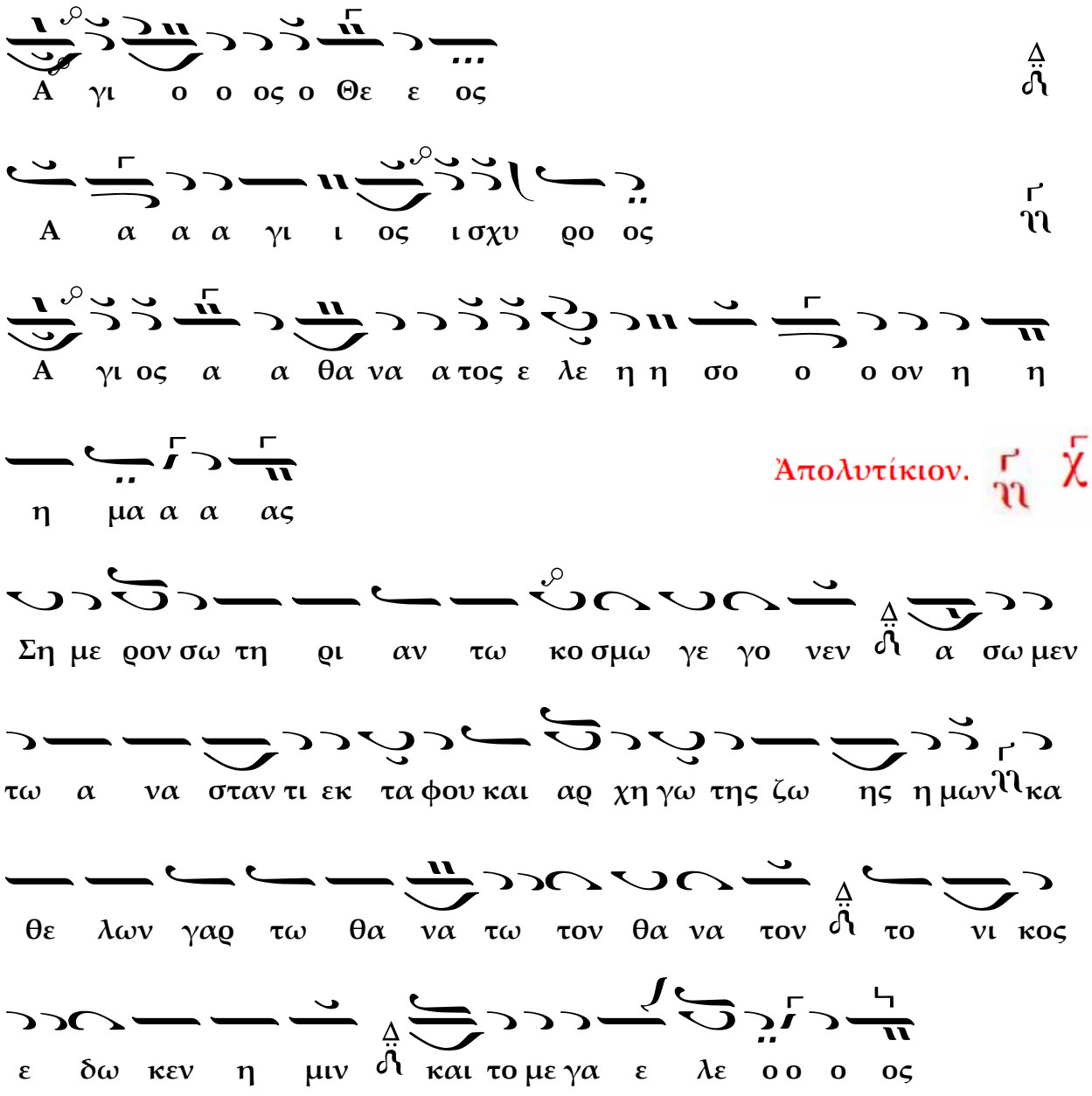

κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι ας του κο ο σμου
Προσδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ δε
ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Κα θε κα στην η με ρανευ λο γη σω σε και αι νε σω
το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να και εις τον
αι ω νατουαι ω ω νος
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη α
να μαρ τη τουςφυ λα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ε
ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε ε
νον το ο νο μα α σουεις τους αι ω ω νας α μην
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα
περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και ω μα
τα α σου
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ το
ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο μεν του ποι
ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο ο με θα φως
Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου σι ι
σε Α α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἦχος Γα Ἀσματικόν.

Οἱ μακαρισμοί· Ἦχος Γα

Ω ραι ος ην και κα λος εις βρω ω σιν ο ε με θα

να τω ω σας καρ πος Χρι στος ε στι το ξυ λον της ζω
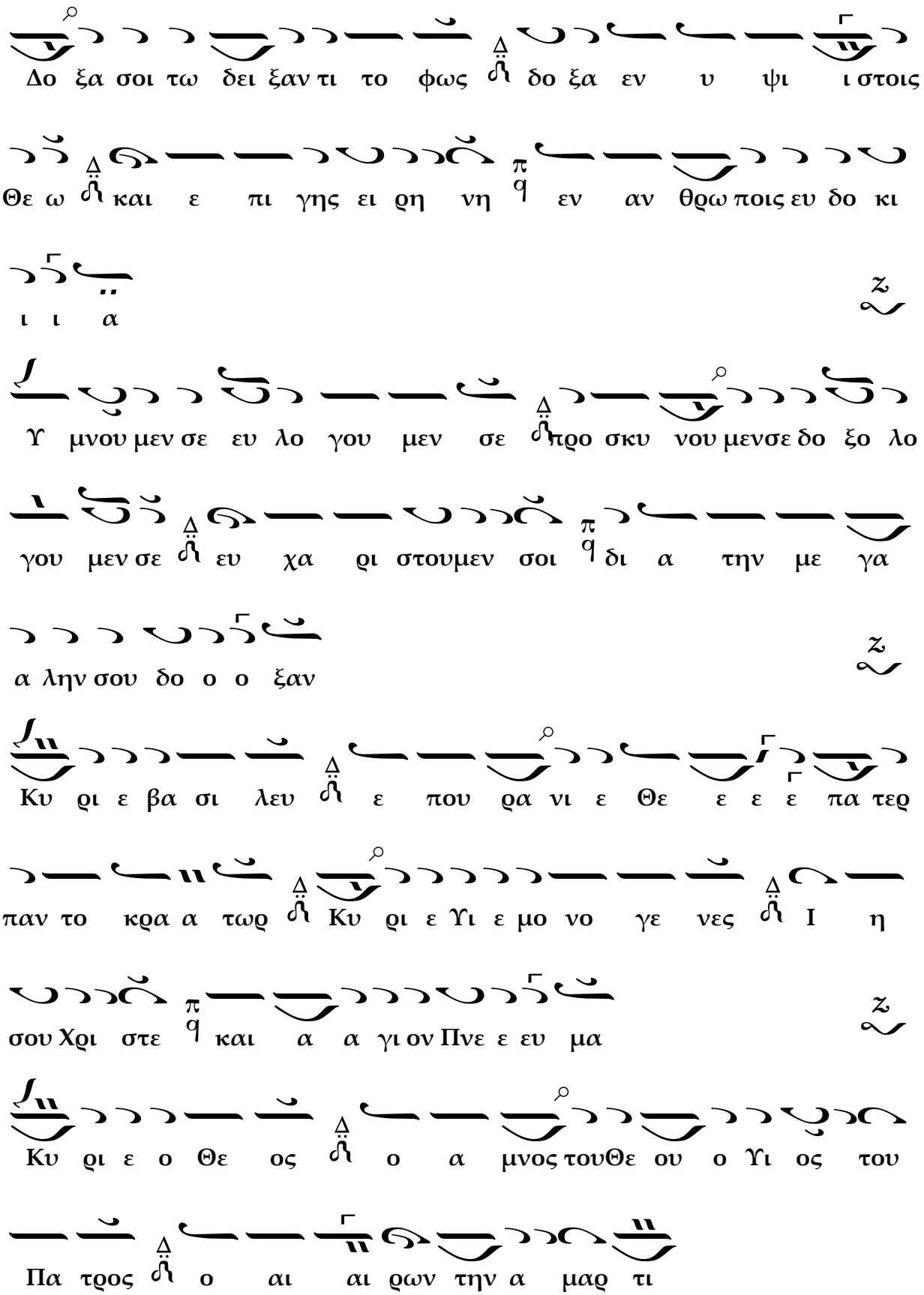
ης εξ ου φα γων ου θνη η σκω αλ λα βο ω συν

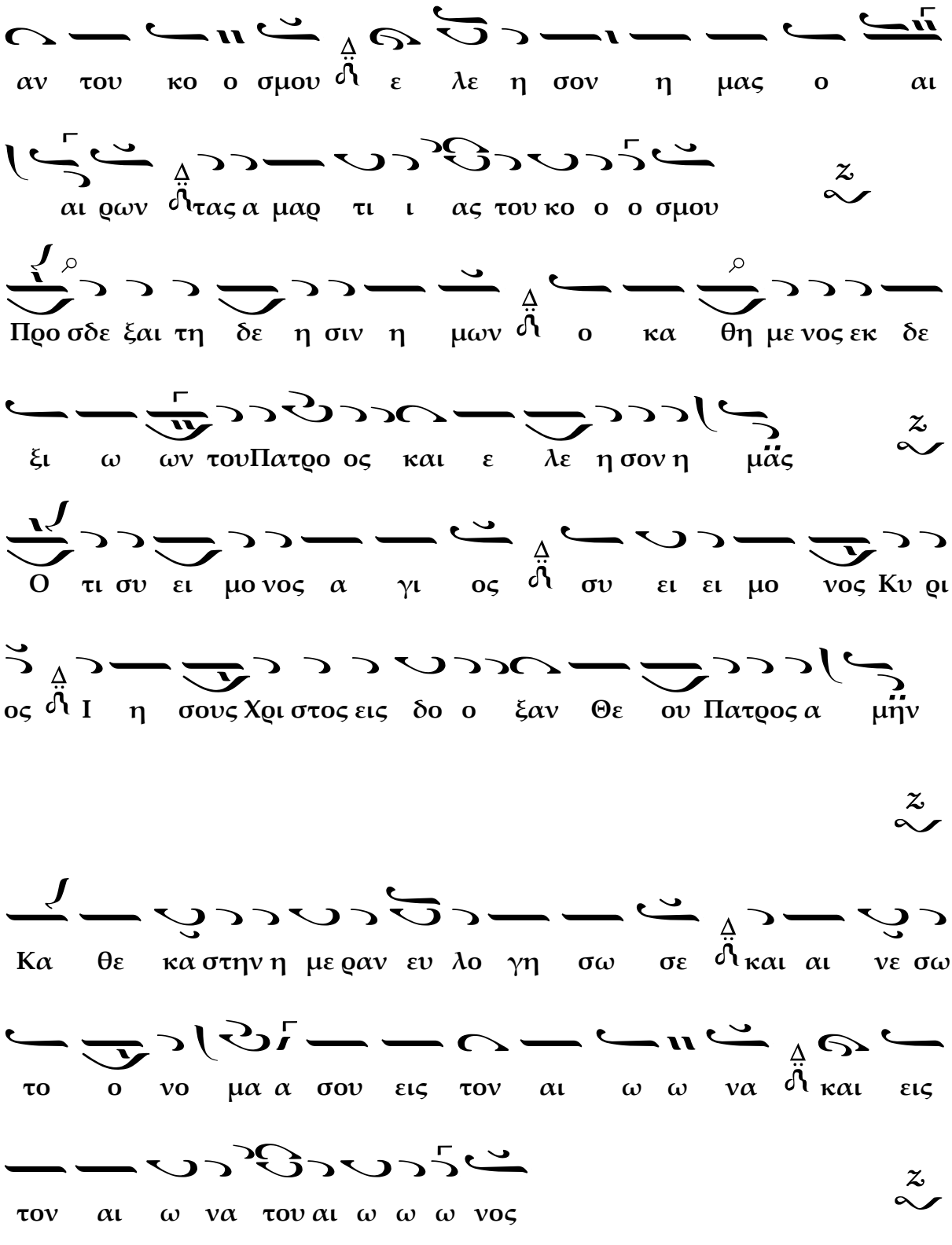
τω λη στη μνη σθη τι μου Κυ ρι ε εν τη βα σι

λει ει α α σου

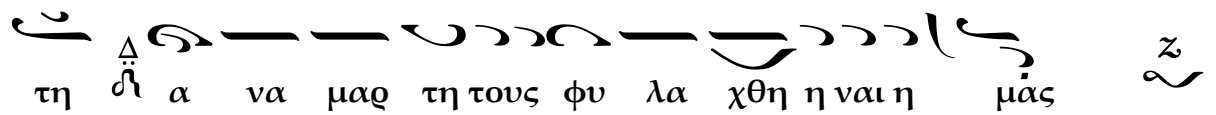

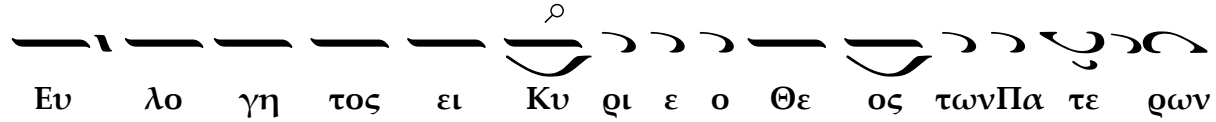
Ἦχος βαρύς Ζω πεντάφωνος

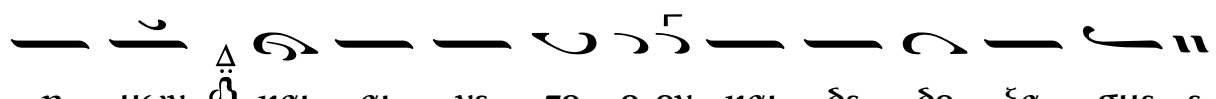

αν του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι
αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο ο ο σμου
Προ σδε ξαι τη δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ δε
ξι ω ων τουΠατρο ος και ε λε η σον η μᾶς
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πατρος α μήν
Κα θε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι νε σω
το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και εις
τον αι ω να του αι ω ω ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

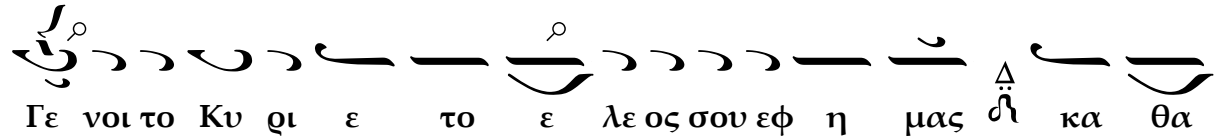

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μάς

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος τωνΠα τε ρων

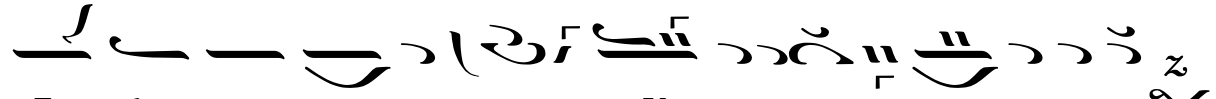

η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα σμε ε

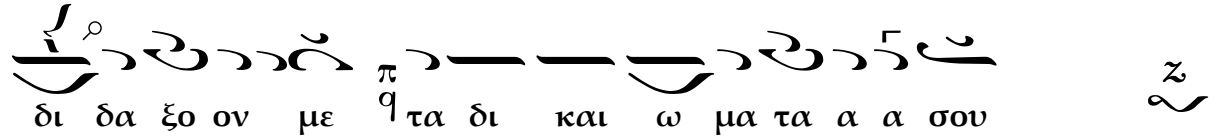

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α

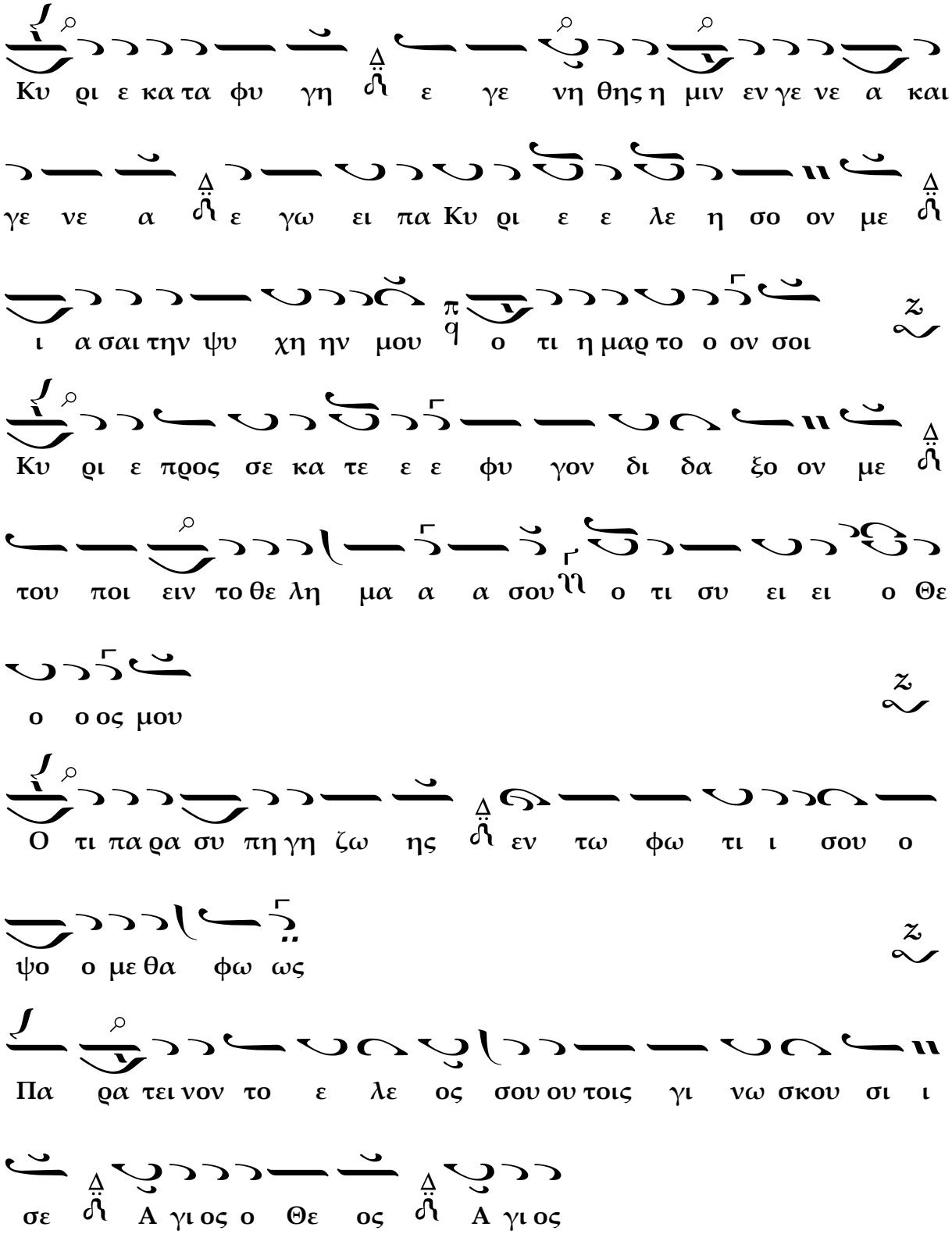

μη ην

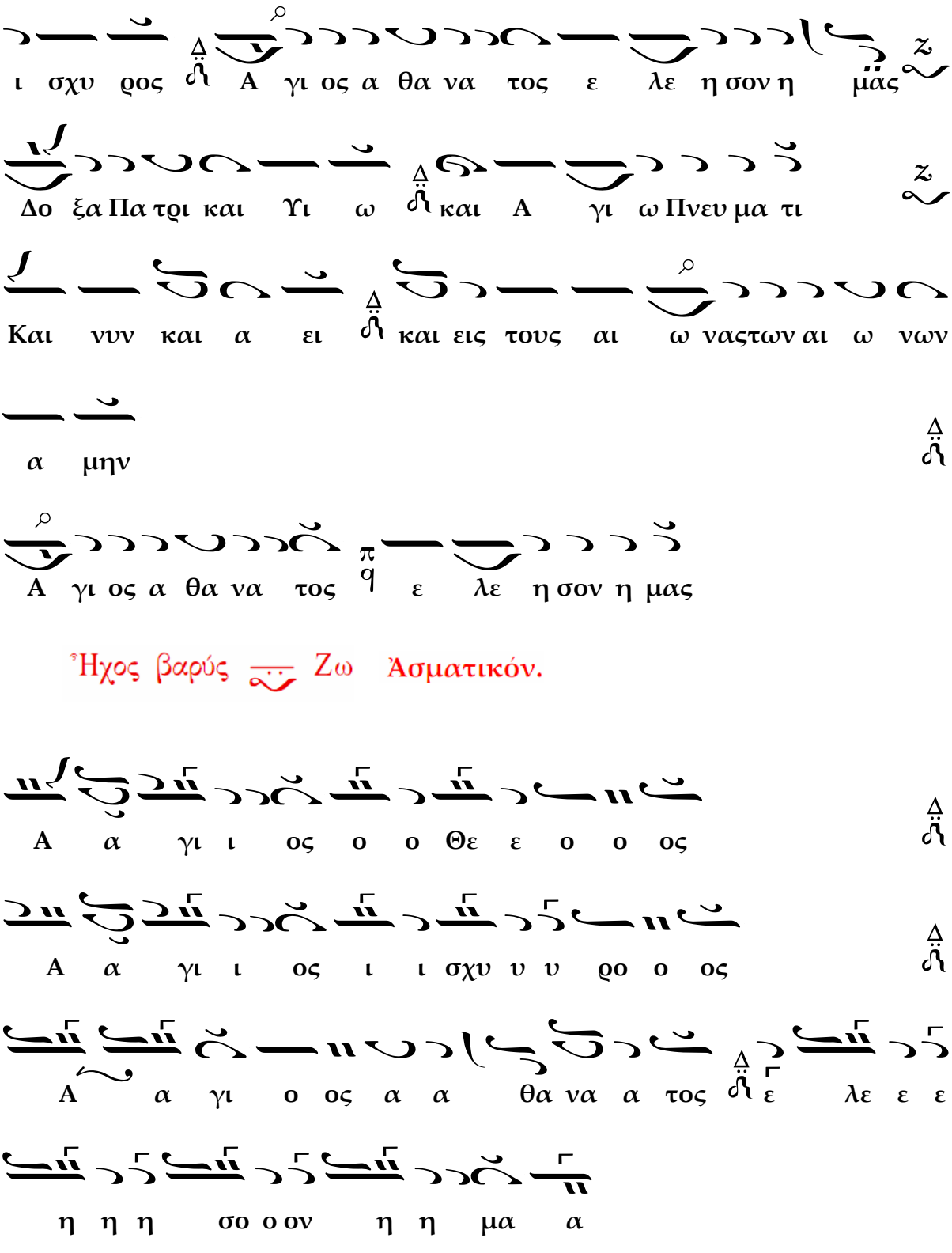

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα

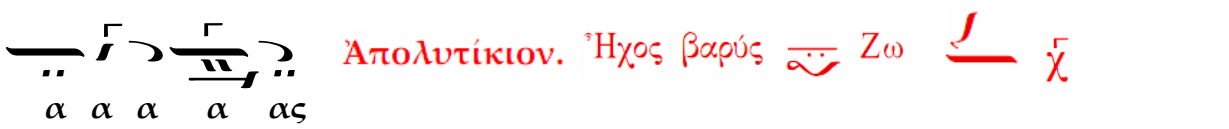

περ ηλ πι ι σα μενε πι σε

Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

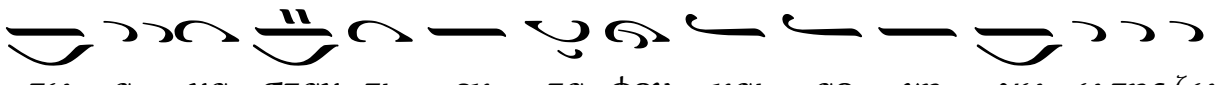

δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α α σου

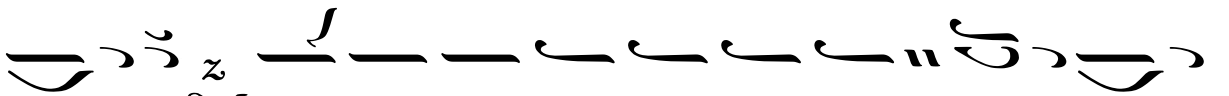

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α και
γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με
ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ο ον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε ε ε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α α σου ο τι συ ει ει ο Θε
ο ο ος μου
Ο τι πα ρα συ πη γη ζω ης εν τω φω τι ι σου ο
ψο ο με θα φω ως
Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου σι ι
σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος

ι σχυ ρος Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μᾶς
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω νων
α μην
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
Ἦχος βαρύς Ζω Ἀσματικόν.
Α α γι ι ος ο ο Θε ε ο ο ος
Α α γι ι ος ι ι σχυ υ υ ρο ο ος
Α α γι ο ος α α θα να α τος ε λε ε ε
η η η σο ο ον η η μα α

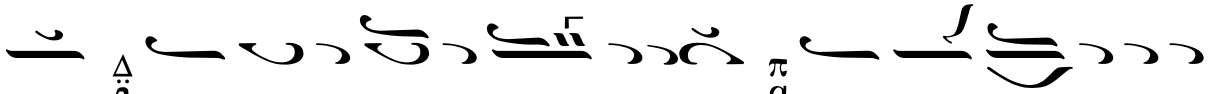

Οἱ μακαρισμοί· ἦχος ὁ αὐτός πεντάφωνος

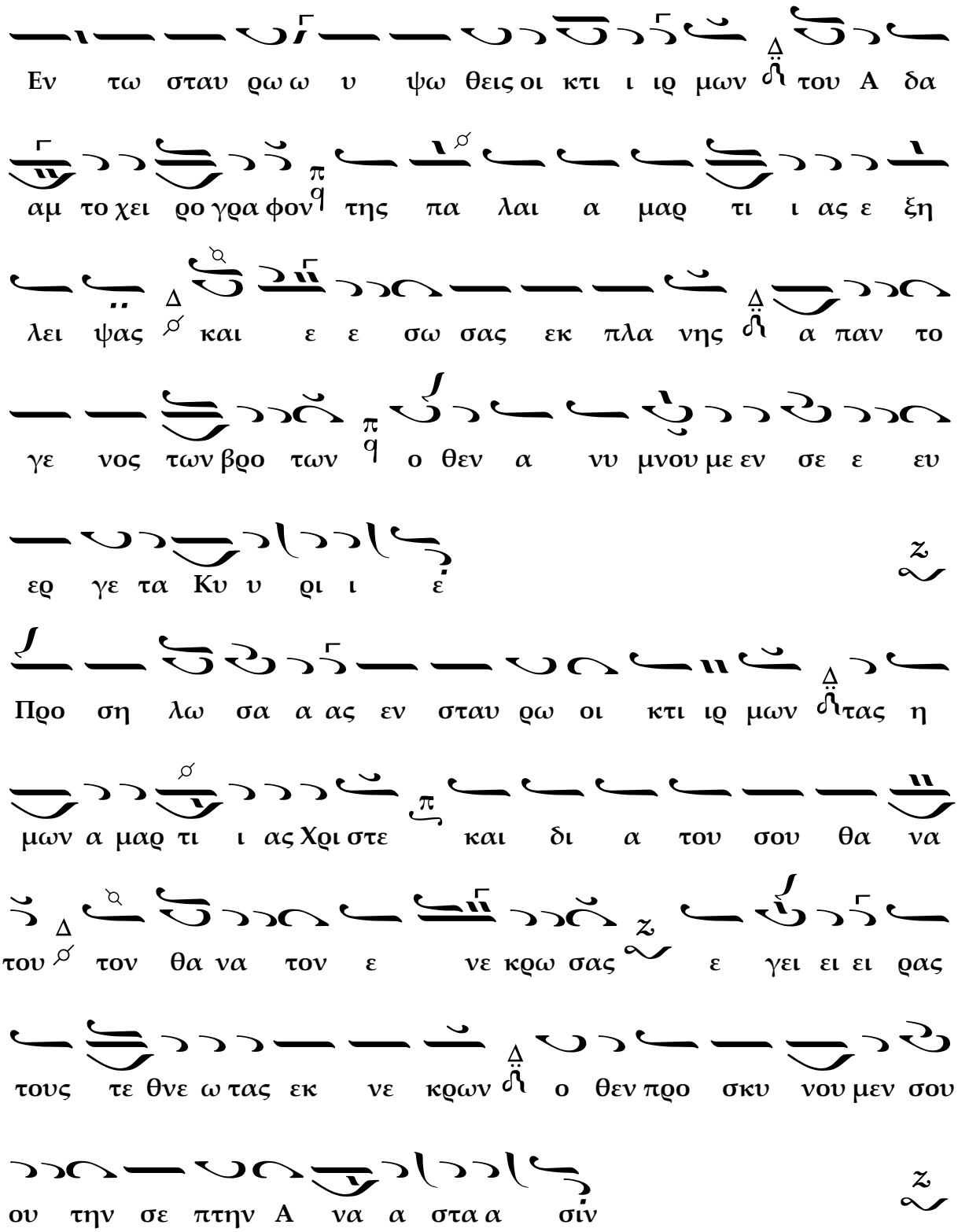

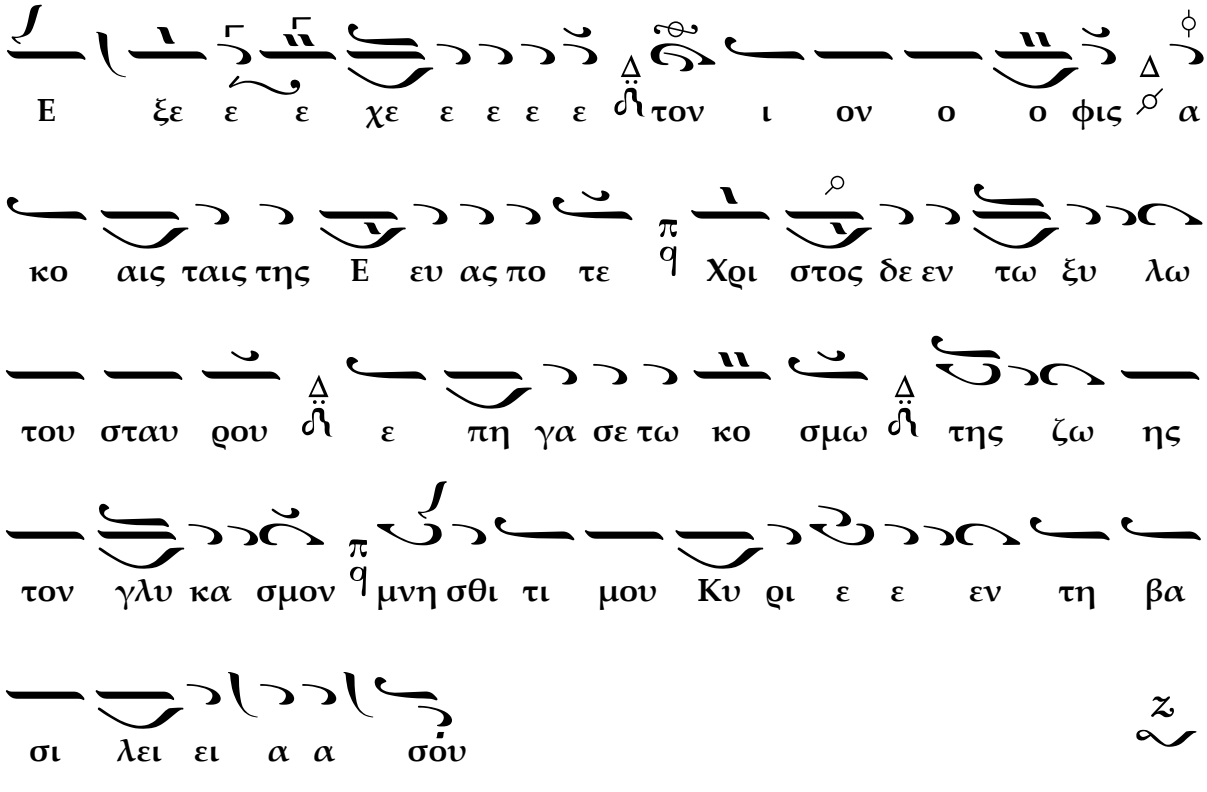

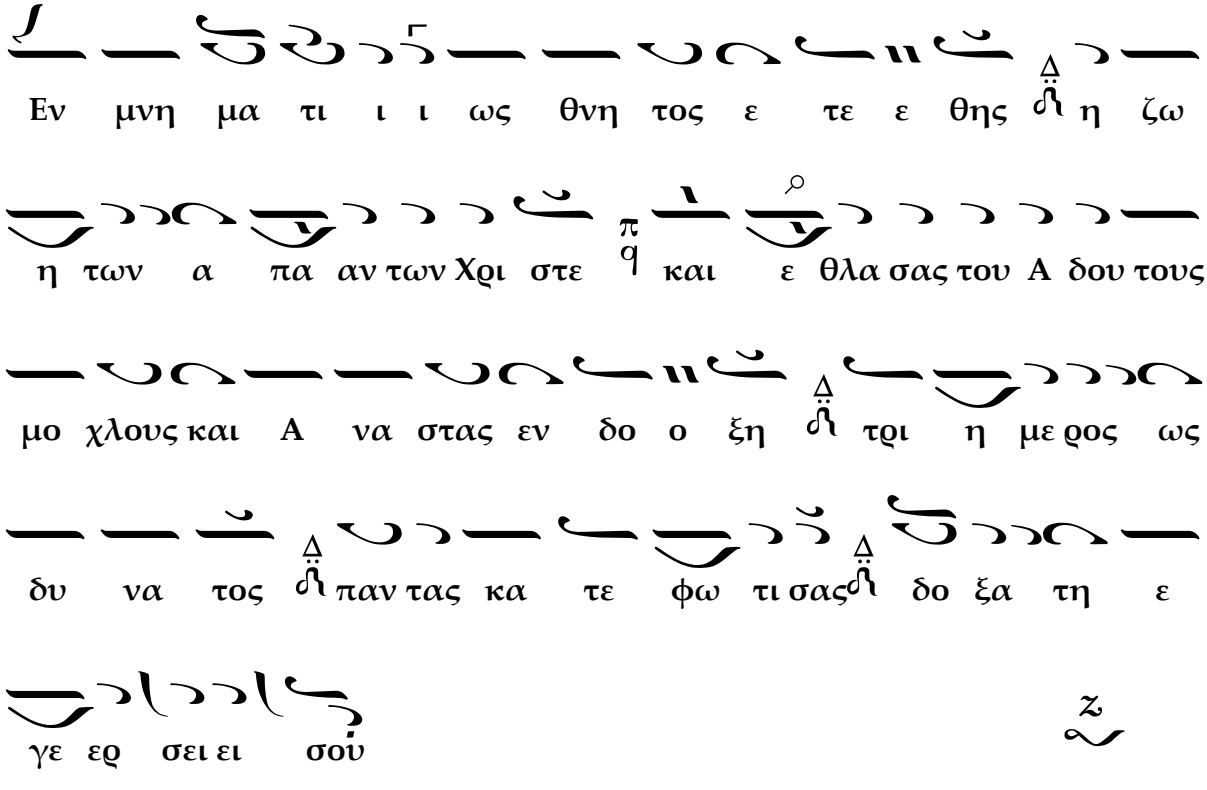

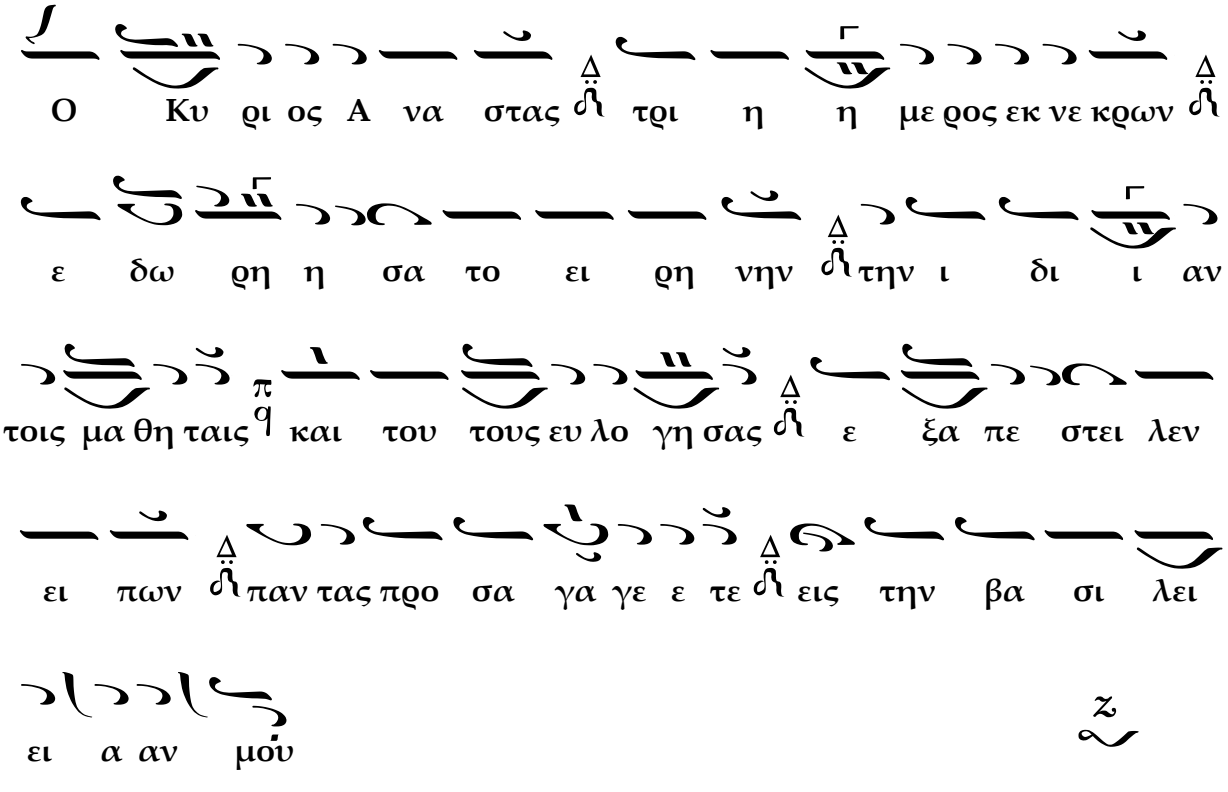

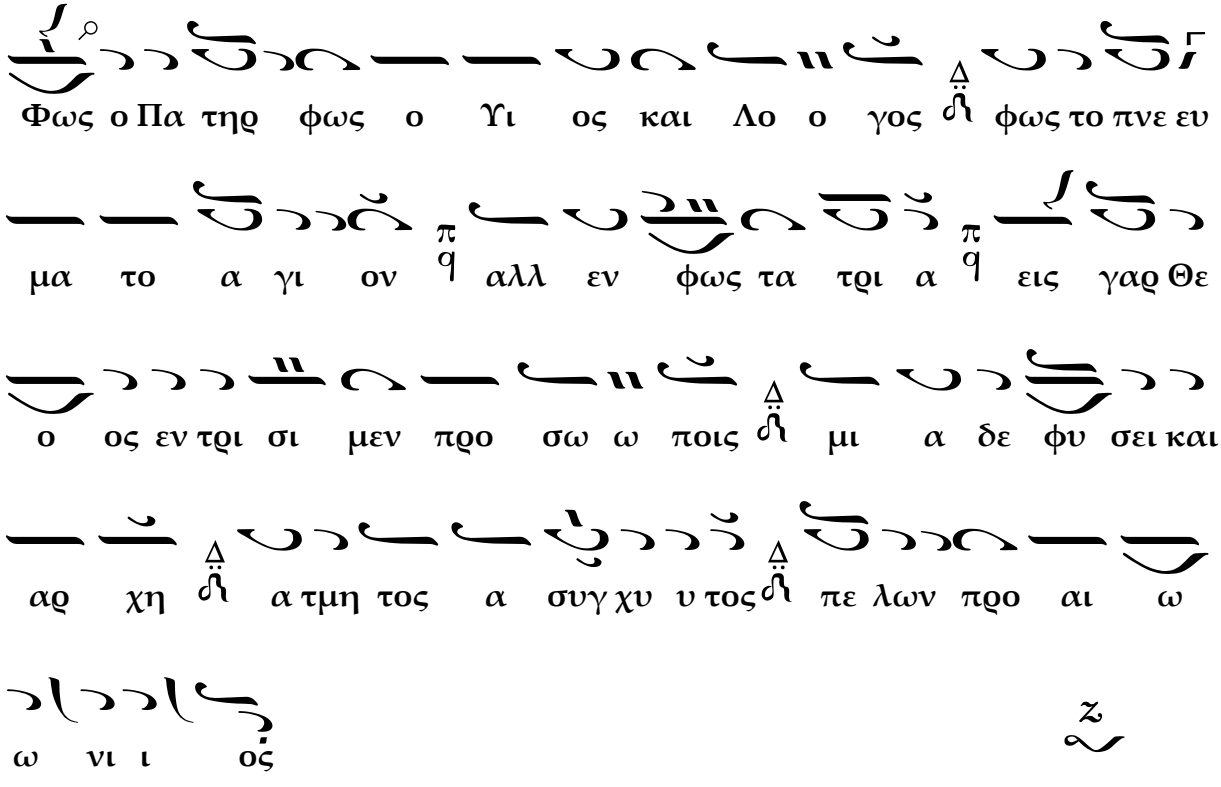

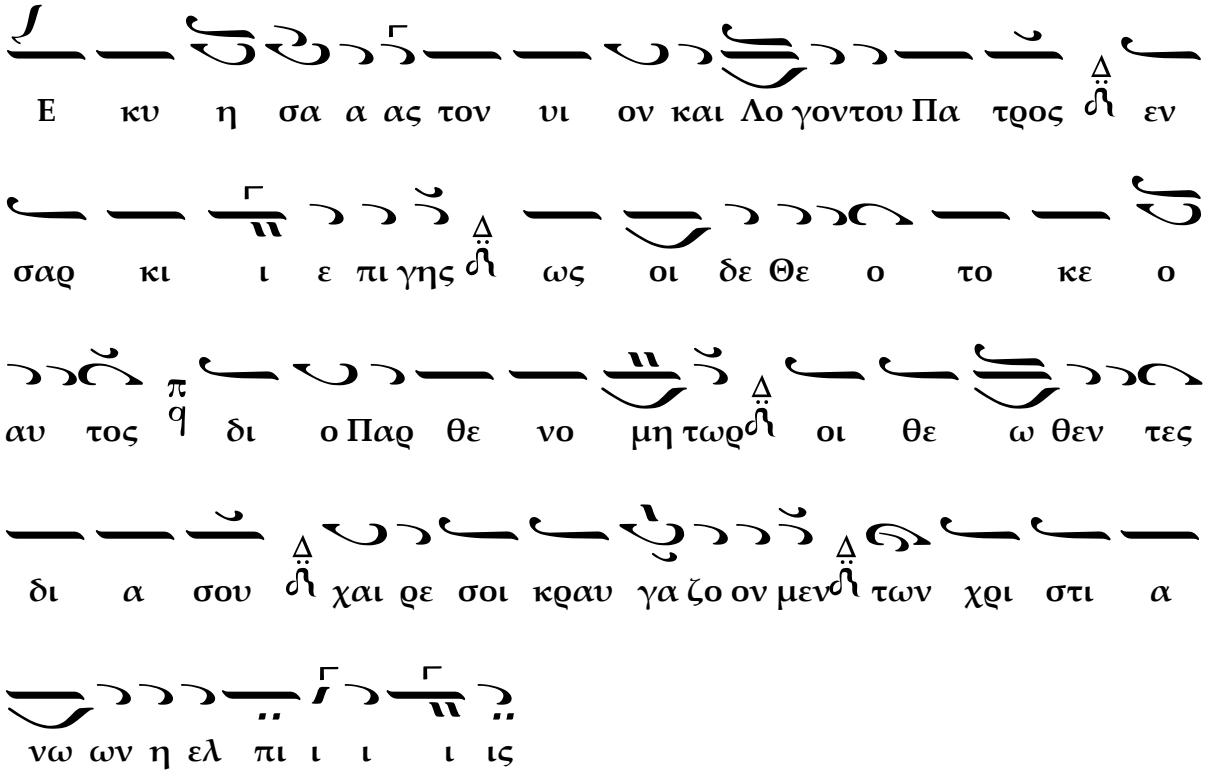

Εν τω σταυ ρω ω υ ψω θεις οι κτι ι ιρ μων του Α δα
αμ το χει ρο γρα φον της πα λαι α μαρ τι ι ας ε ξη
λει ψας και ε ε σω σας εκ πλα νης α παν το
γε νος των βρο των ο θεν α νυ μνου με εν σε ε ευ
ερ γε τα Κυ υ ρι ι ε
Προ ση λω σα α ας εν σταυ ρω οι κτι ιρ μων τας η
μων α μαρ τι ι ας Χρι στε και δι α του σου θα να
του τον θα να τον ε νε κρω σας ε γει ει ει ρας
τους τε θνε ω τας εκ νε κρων ο θεν προ σκυ νου μεν σου
ου την σε πτην Α να α στα α σίν

E ξε ε ε χε ε ε ε ε τον ι ον ο ο φις α
κο αις ταις της E ευ ας πο τε Χρι στος δε εν τω ξυ λω
του σταυ ρου ε πη γα σε τω κο σμω της ζω ης
τον γλυ κα σμον μνη σθι τι μου Κυ ρι ε ε εν τη βα
σι λει ει α α σού

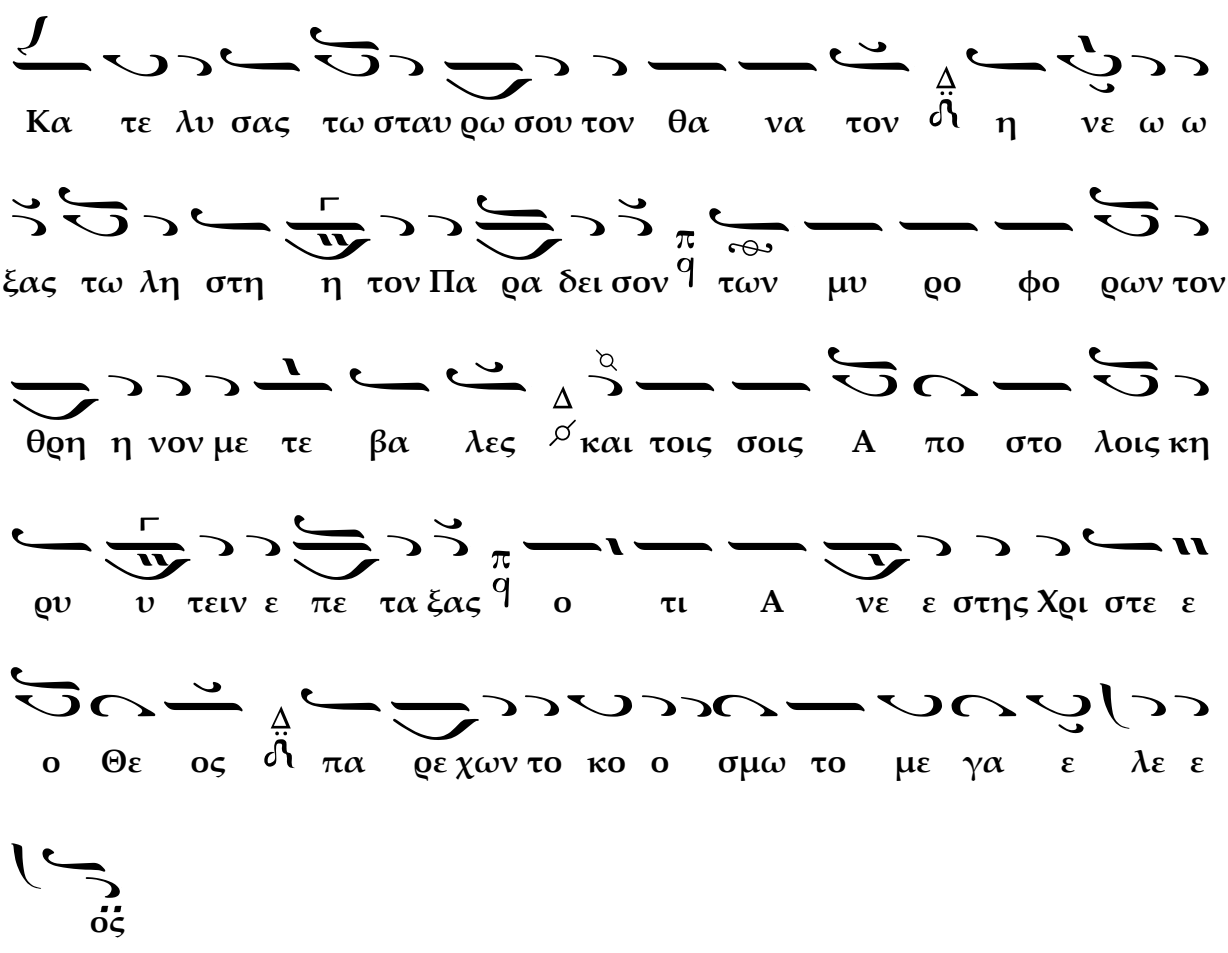

Εν μνη μα τι ι ι ως θνη τος ε τε ε θης η ζω
η των α πα αν των Χρι στε και ε θλα σας του A δου τους
μο χλους και A να στας εν δο ο ξη τρι η με ρος ως
δυ να τος παν τας κα τε φω τι σας δο ξα τη ε
γε ερ σει ει σού

Ο Κυ ρι ος Α να στας τρι η η με ρος εκ νε κρων
ε δω ρη η σα το ει ρη νην την ι δι ι αν
τοις μα θη ταις και του τους ευ λο γη σας ε ξα πε στει λεν
ει πων παν τας προ σα γα γε ε τε εις την βα σι λει
ει α αν μού

Φως ο Πα τηρ φως ο Υι ος και Λο ο γος φως το πνε ευ
μα το α γι ον αλλ εν φως τα τρι α εις γαρ Θε
ο ος εν τρι σι μεν προ σω ω ποις μι α δε φυ σει και
αρ χη α τμη τος α συγ χυ υ τος πε λων προ αι ω
ω νι ι ού

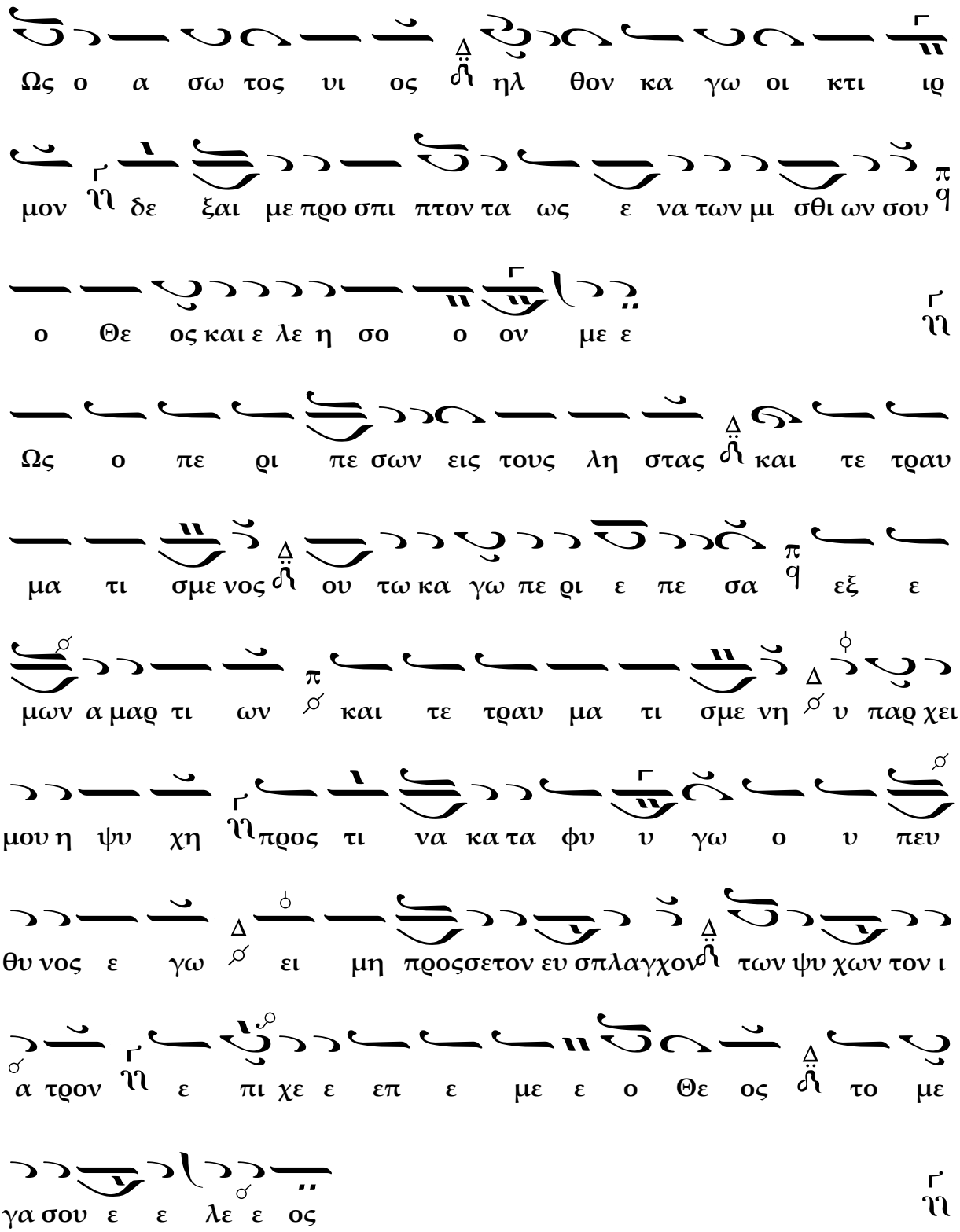
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος

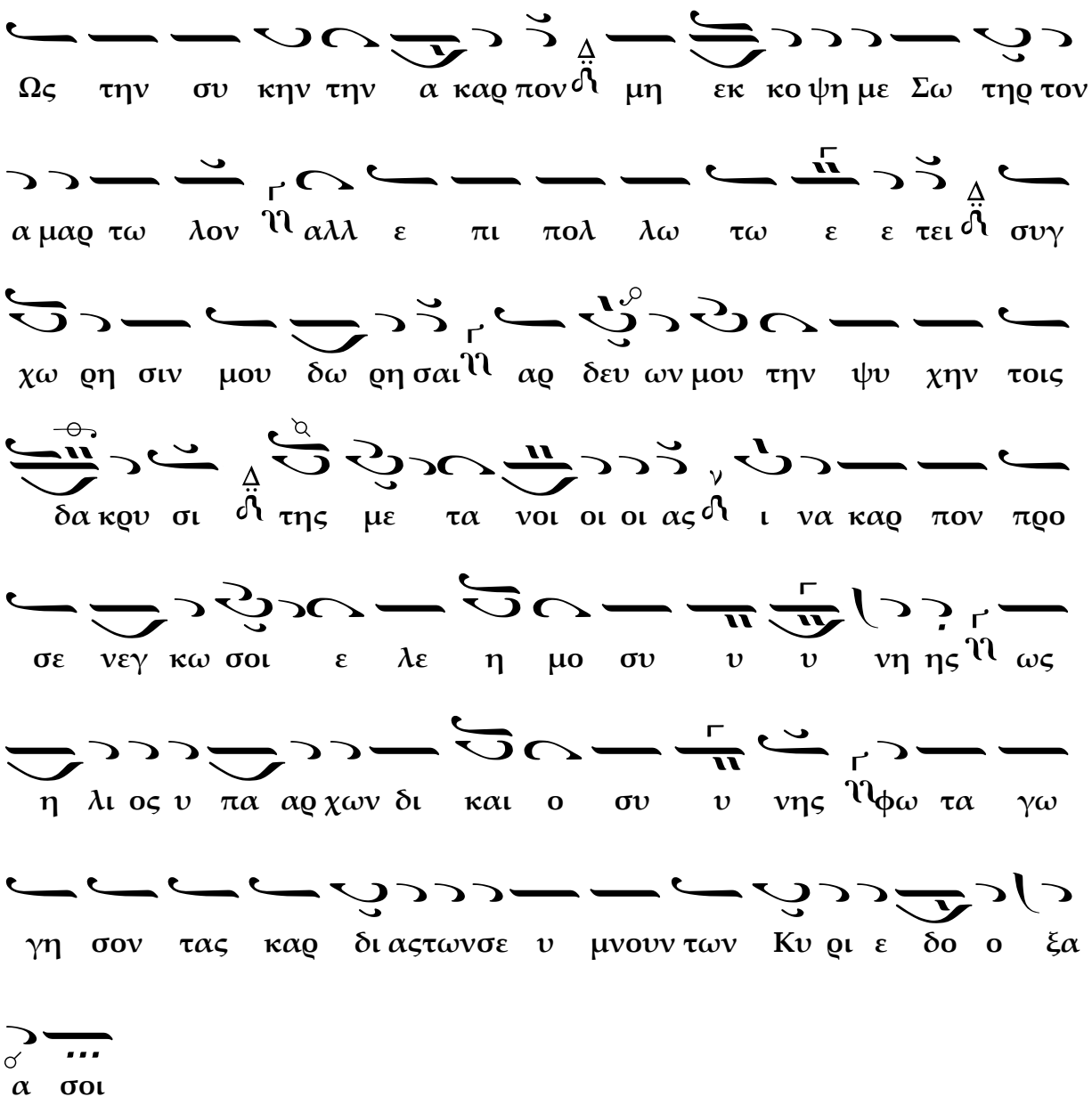

Κατανυκτικά τῆς Ὀκτωήχου

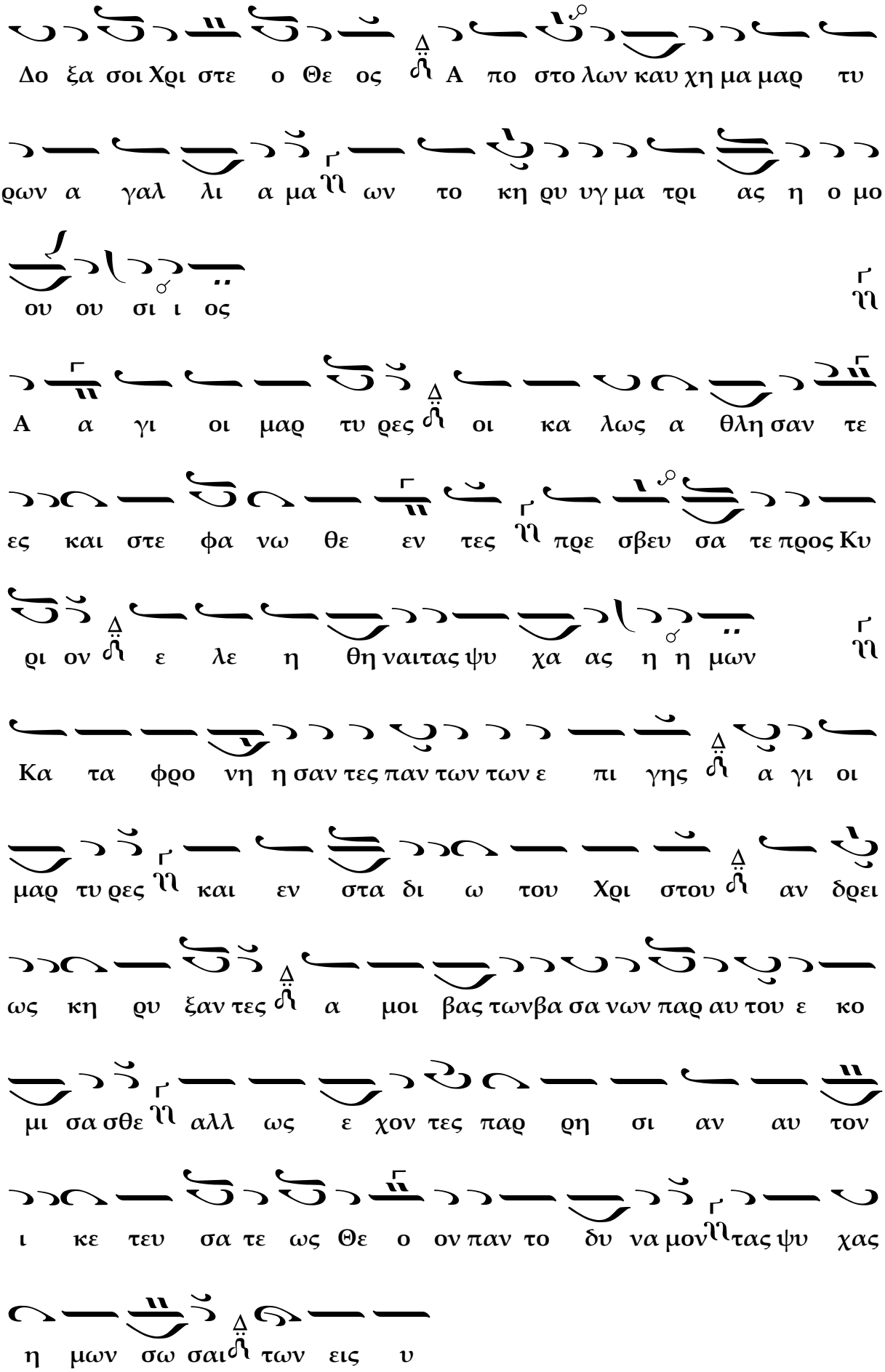
τά παρόντα ψάλλονται τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος Γα

(τά πρώτα κατανυκτικά περάσθηκαν ἐις Τριώδιον Β)

Δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ὁ Α πο στο λων καυ χη μα μαρ τυ
ρων α γαλ λι α μα ὁ ων το κη ρυ υγ μα τρι ας η ο μο
ου ου σι ι ος
Α α γι οι μαρ τυ ρες ὁ οι κα λως α θλη σαν τε
ες και στε φα νω θε εν τες ὁ πρε σβευ σα τε προς Κυ
ρι ον ὁ ε λε η θη ναιτας ψυ χα ας η η μων
Κα τα φρο νη η σαν τες παν των των ε πι γης ὁ α γι οι
μαρ τυ ρες ὁ και εν στα δι ω του Χρι στου ὁ αν δρει
ως κη ρυ ξαν τες ὁ α μοι βας τωνβα σα νων παρ αυ του ε κο
μι σα σθε ὁ αλλ ως ε χον τες παρ ρη σι αν αυ τον
ι κε τευ σα τε ως Θε ο ον παν το δυ να μον ὁ τας ψυ χας
η μων σω σαι ὁ των εις υ

μας προ στρε χοντων δε ο ο με ε θα

Πα νευ φη μοι μαρ τυ ρες θρεμ μα τα πνευ μα τι κα ο

λο καυ τω ματα λο γι κα θυ σι ι α δε κτη ευ α ρε

στοςτω θε ω υ μας ουχ η γη κα τε κρυψεν αλλ ου ρα

νο ος υ πε δε ξα το Αγ γε λωνσυμ με το χοι γε γο να τε

μεθ ω ων ι κε τε σα τε δε ο με θα τω Σω

τη ρι και Θε ω η μων ει ρη νευ σαιτον κο ο σμον και

σω σαιτας ψυ χα ας η η μων

Δόξα. Ἦχος Γα

Α να α α πα α α αυ σον Σω τη η η η

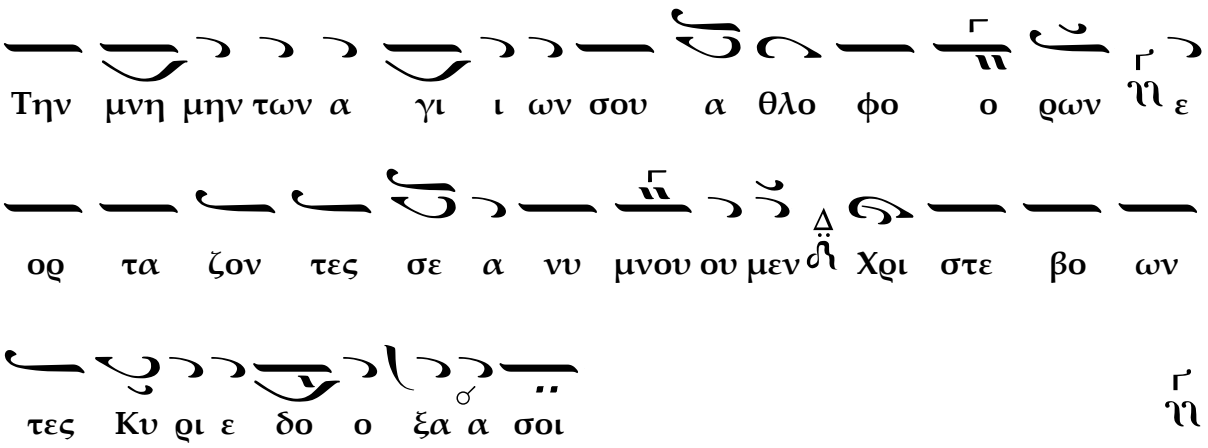
ηρ η η μων ζω ω ο δο ο ο τα ους με ε τε

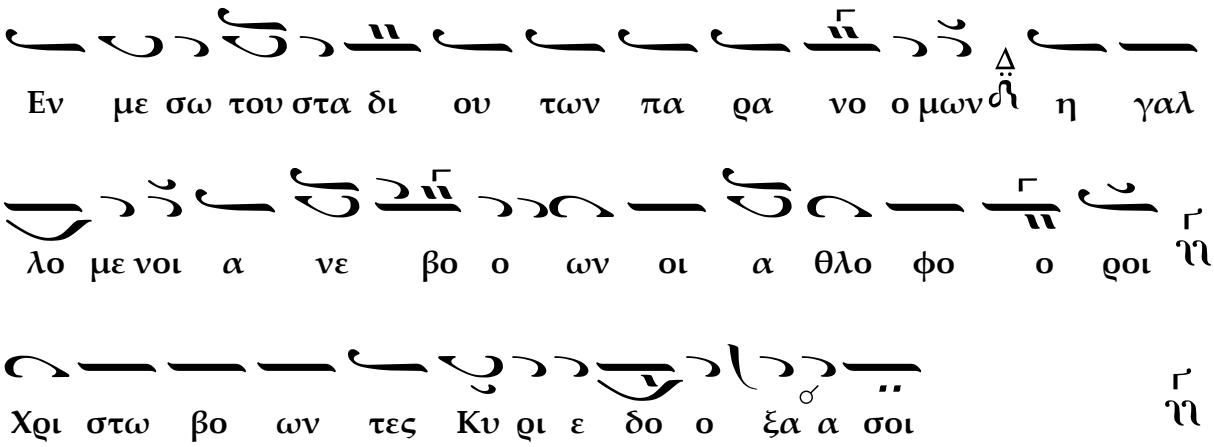
στη η σα α α ας α α δελ φους η μων εκ των προ σκαι αι

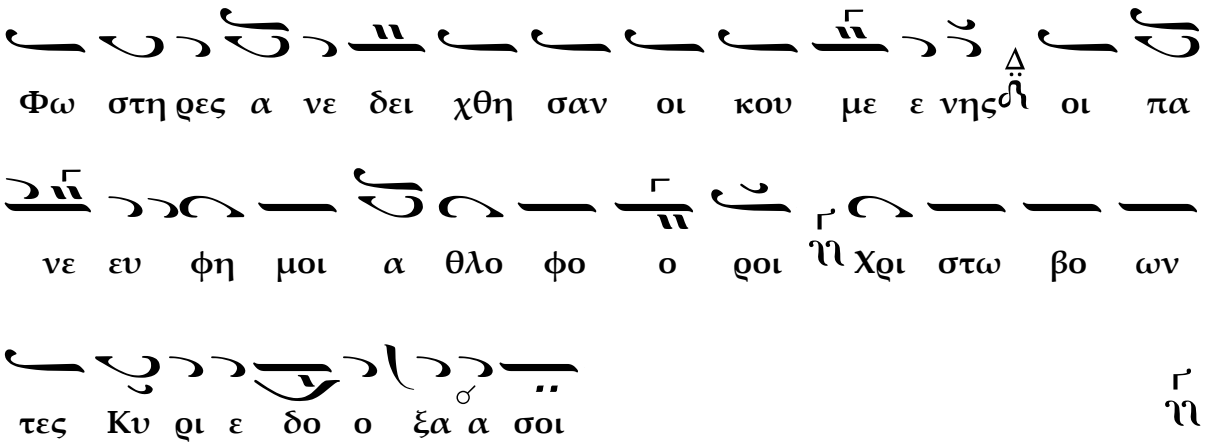
αι αι αι ρων κρα α α α α α α ζο ον τας δο ο ξα α

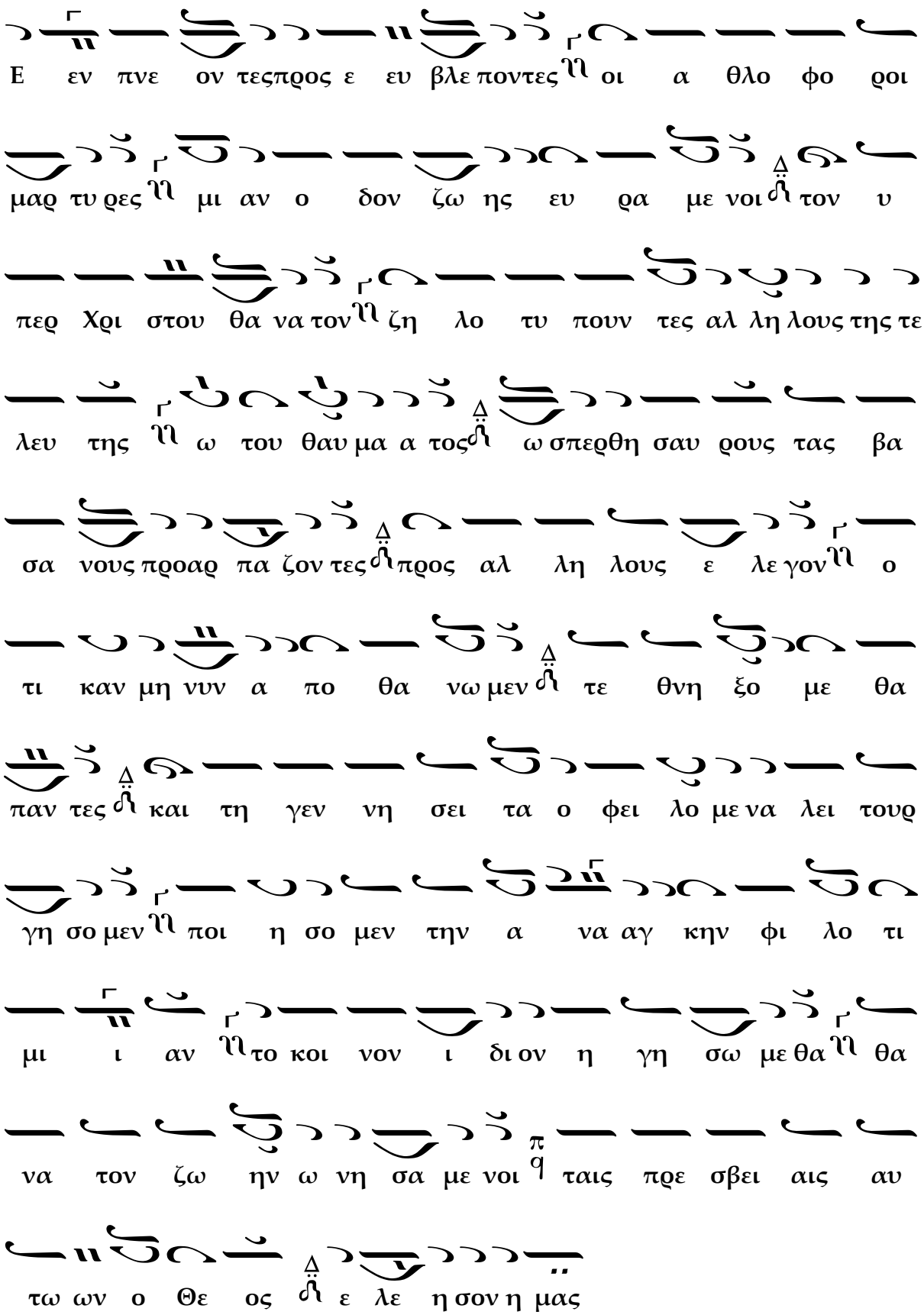
σοι

τῷ Σαββάτῳ εἰς τούς Αἴνους Ἦχος Γα

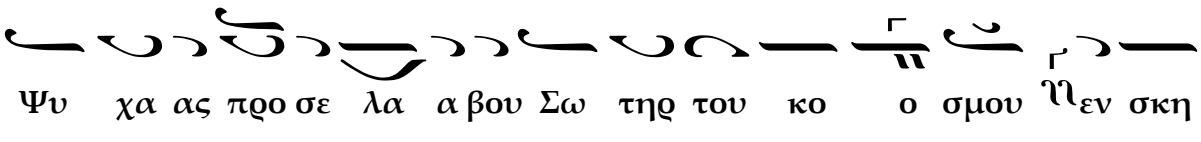

E εν πνε ον τεςπρος ε ευ βλε ποντες οι α θλο φο ροι
μαρ τυ ρες μι αν ο δον ζω ης ευ ρα με νοι τον υ
περ Χρι στου θα να τον ζη λο τυ πουν τες αλ λη λους της τε
λευ της ω του θαυ μα α τος ω σπερθη σαυ ρους τας βα
σα νους προαρ πα ζον τες προς αλ λη λους ε λε γον ο
τι καν μη νυν α πο θα νω μεν τε θνη ξο με θα
παν τες και τη γεν νη σει τα ο φει λο με να λει τουρ
γη σο μεν ποι η σο μεν την α να αγ κην φι λο τι
μι ι αν το κοι νον ι δι ον η γη σω με θα θα
να τον ζω ην ω νη σα με νοι ταις πρε σβει αις αυ
τω ων ο Θε ος ε λε η σον η μας

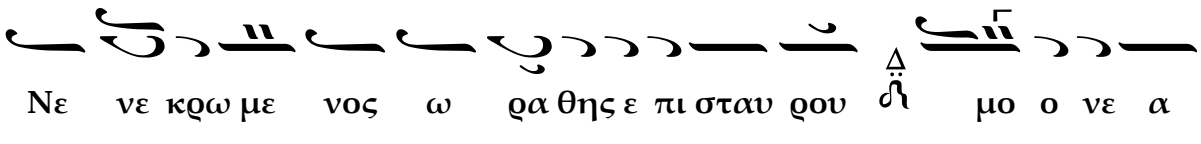
Δόξα. Ἦχος Γα

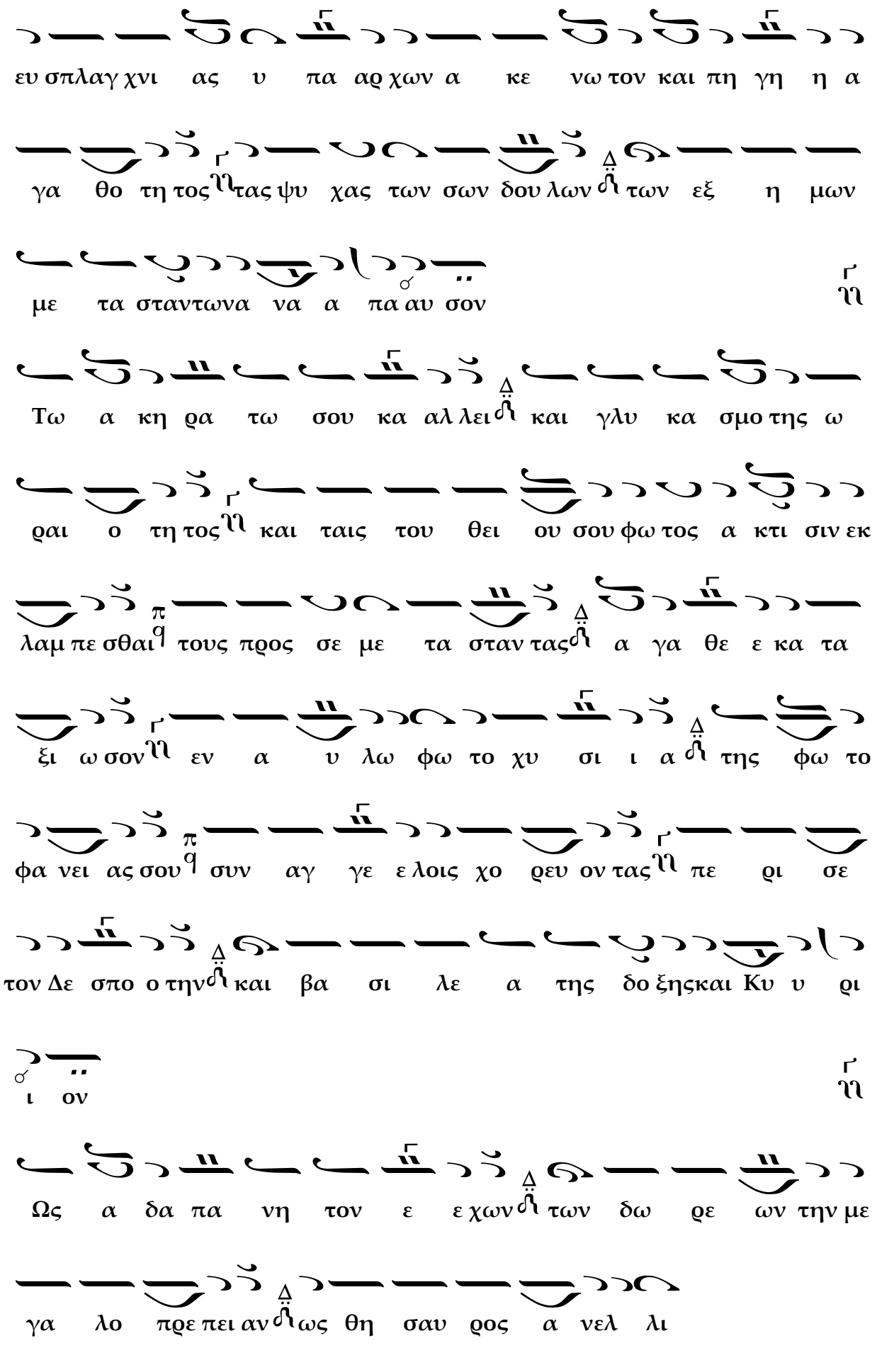

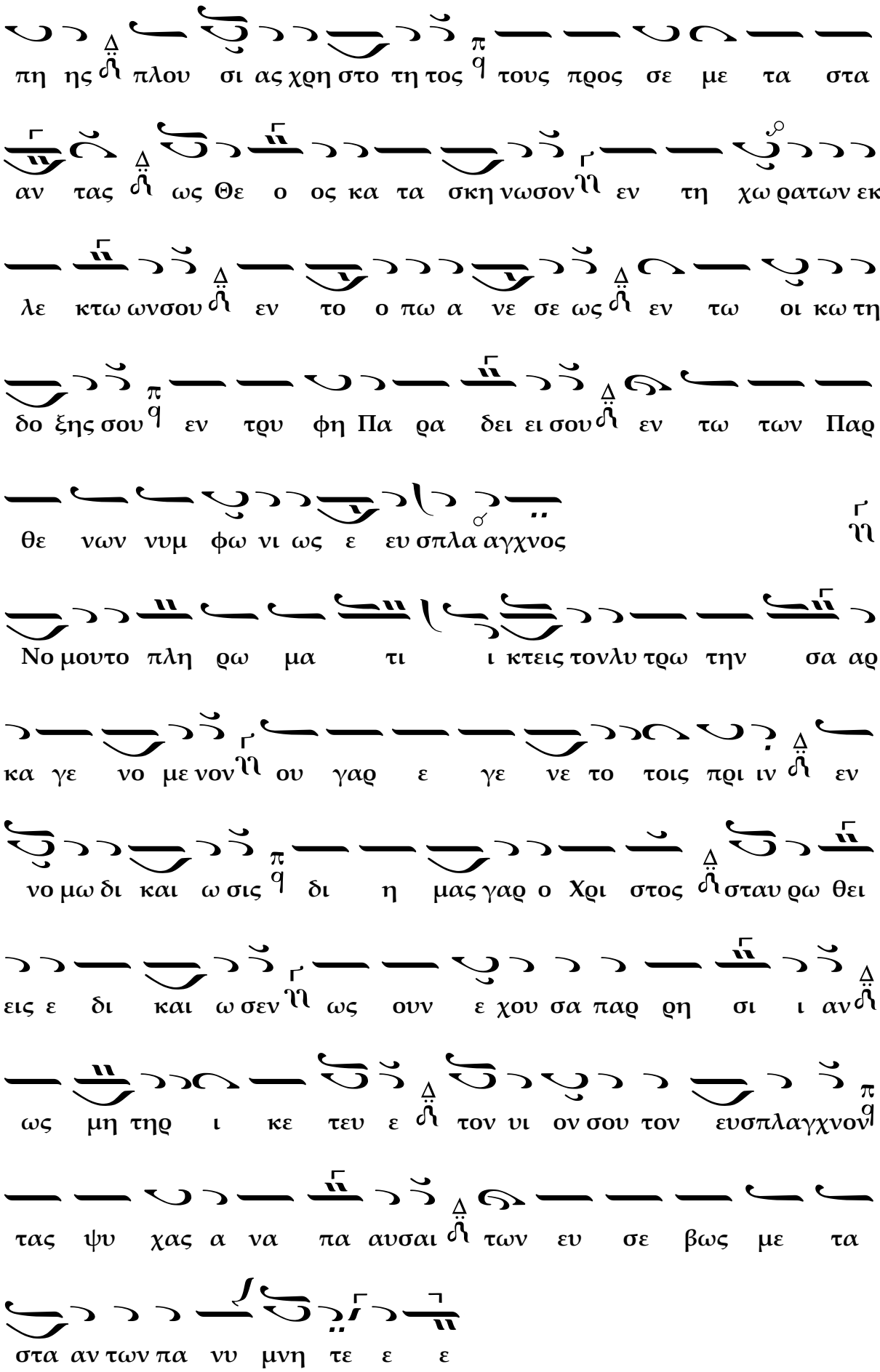
Καί νῦν.
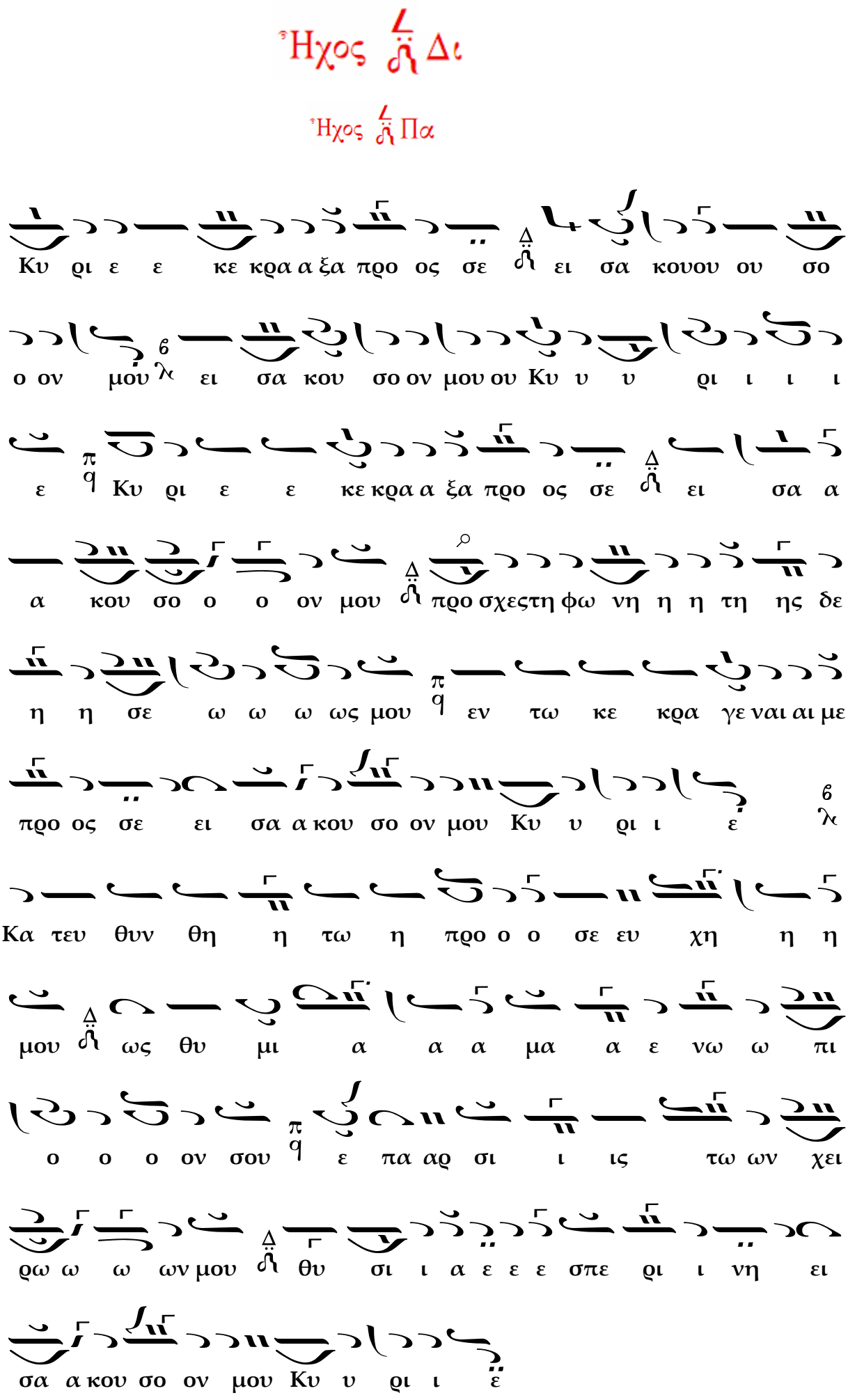

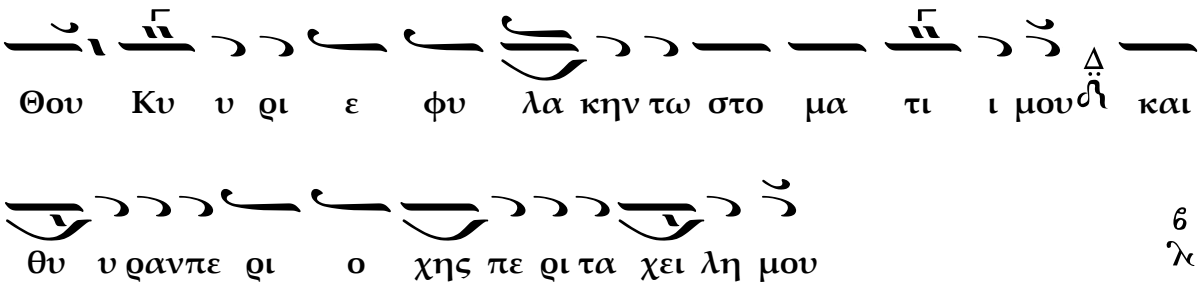
Εἰς τόν στίχον στιχηρά· Ἦχος Γα

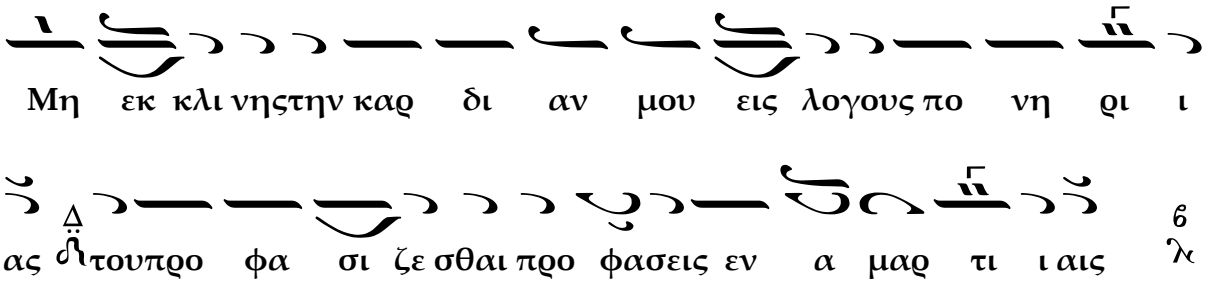

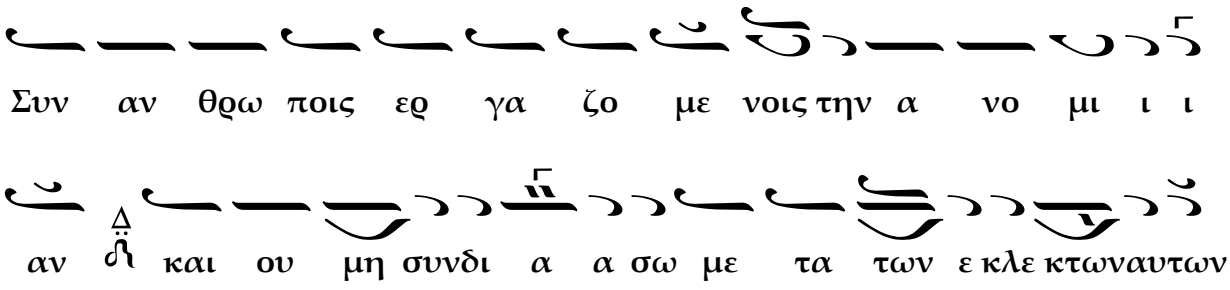

ευ σπλαγ χνι ας υ πα αρ χων α κε νω τον και πη γη η α
γα θο τη τος τας ψυ χας των σων δου λων των εξ η μων
με τα σταντωνα να α πα αυ σον
Τω α κη ρα τω σου κα αλ λει και γλυ κα σμο της ω
ραι ο τη τος και ταις του θει ου σου φω τος α κτι σιν εκ
λαμ πε σθαι τους προς σε με τα σταν τας α γα θε ε κα τα
ξι ω σον εν α υ λω φω το χυ σι ι α της φω το
φα νει ας σου συν αγ γε ε λοις χο ρευ ον τας πε ρι σε
τον Δε σπο ο την και βα σι λε α της δο ξης και Κυ υ ρι
ι ον
Ως α δα πα νη τον ε ε χων των δω ρε ων την με
γα λο πρε πει αν ως θη σαυ ρος α νελ λι

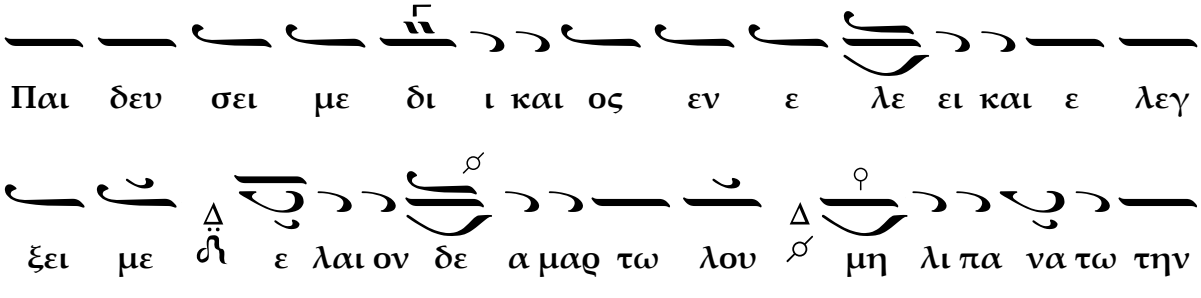

πη ης πλου σι ας χρη στο τη τος τους προς σε με τα στα
αν τας ως Θε ο ος κα τα σκη νωσον εν τη χω ρατων εκ
λε κτω ωνσου εν το ο πω α νε σε ως εν τω οι κω της
δο ξης σου εν τρυ φη Πα ρα δει ει σου εν τω των Παρ
θε νων νυμ φω νι ως ε ευ σπλα αγχνος
Νο μουτο πλη ρω μα τι ι κτεις τονλυ τρω την σα αρ
κα γε νο με νον ου γαρ ε γε νε το τοις πρι ιν εν
νο μω δι και ω σις δι η μας γαρ ο Χρι στος σταυ ρω θει
εις ε δι και ω σεν ως ουν ε χου σα παρ ρη σι ι αν
ως μη τηρ ι κε τευ ε τον υι ον σου τον ευσπλαγχνον
τας ψυ χας α να πα αυσαι των ευ σε βως με τα
στα αν των πα νυ μνη τε ε ε
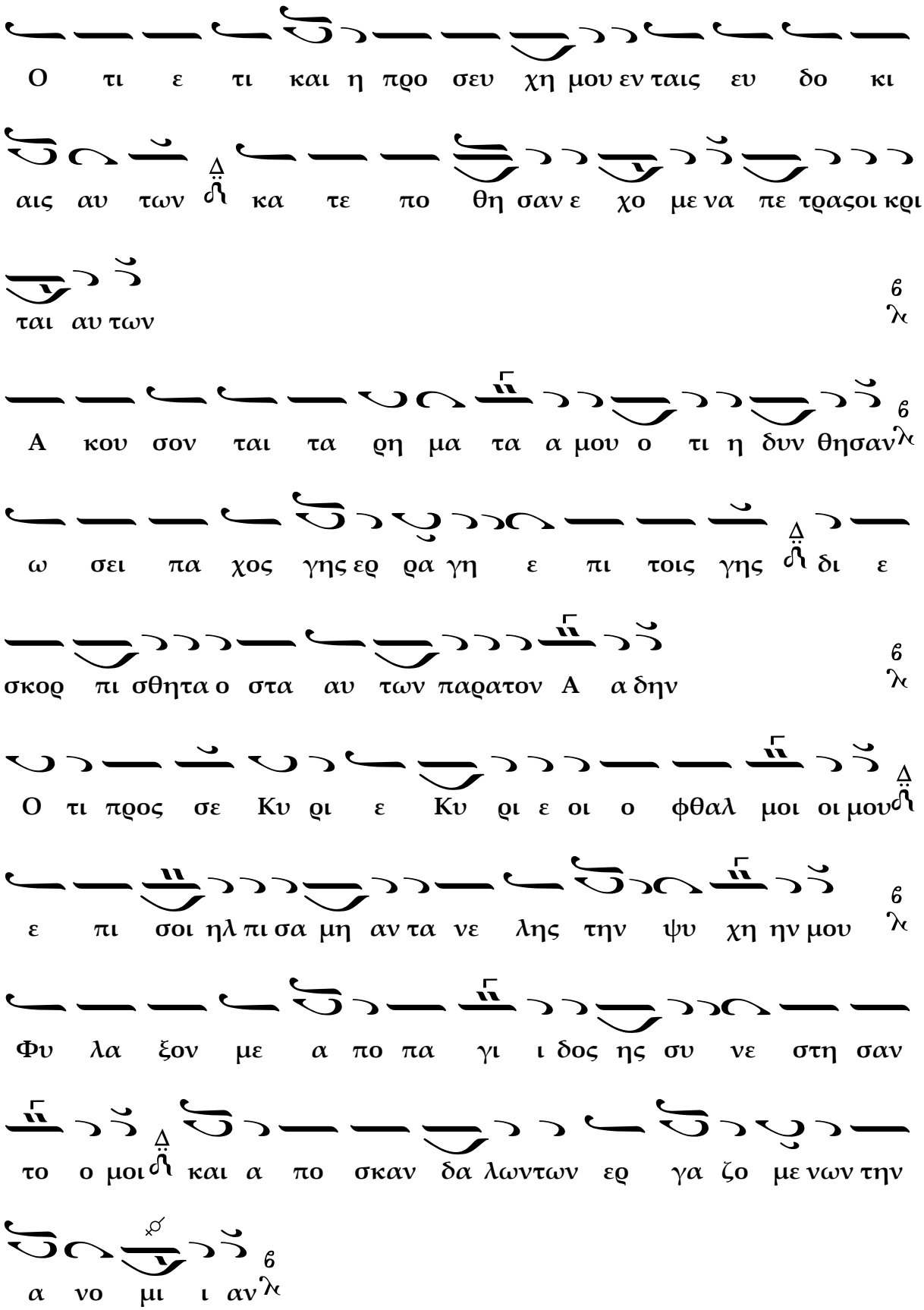

Ἦχος δι
Ἦχος πα
Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει σα κουου ου σο
ο ον μου ει σα κου σο ον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι
ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει σα α
α κου σο ο ο ον μου προ σχεστη φω νη η η τη ης δε
η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με
προ ος σε ει σα α κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε
Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σε ευ χη η η
μου ως θυ μι α α α μα α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε πα αρ σι ι ις τω ων χει
ρω ω ω ων μου θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι νη ει
σα α κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε

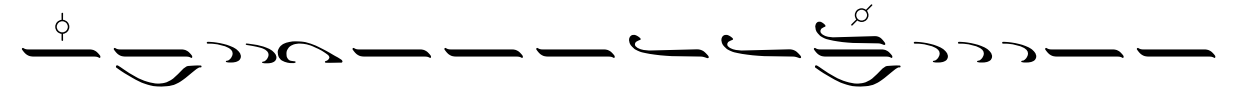

Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μη εκ κλι νηςτην καρ δι αν μου εις λογους πο νη ρι ι
ας τουπρο φα σι ζε σθαι προ φασεις εν α μαρ τι ι αις

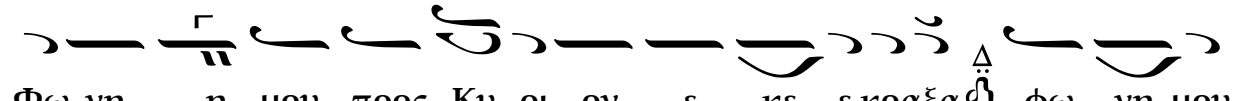

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι
αν και ου μη συνδι α α σω με τα των ε κλε κτωναυτων

Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την
κε φα λη ην μου

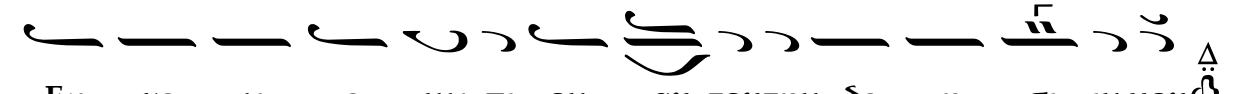

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τραςοι κρι
ται αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θησαν
ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι τοις γης δι ε
σκορ πι σθητα ο στα αυ των παρατον Α α δην
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι μου
ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην μου
Φυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το ο μοι και α πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο με νων την
α νο μι ι αν

Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ τω ων οι α μαρ τω

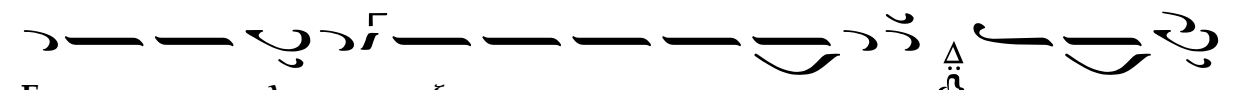

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ωςανπα ρε ελ θω

Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε ε κραξα φω νη μου

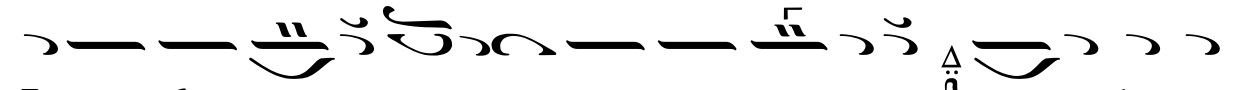

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ τουτην δε η σι ιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυτου α παγ γε λω

Εν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευμαμου και συ ε

γνωστας τρι βουςμου

Εν ο δω ταυ τη ην ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ ψαν πα

γι δα μοι

Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκον με

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη των την ψυ χη ην μου

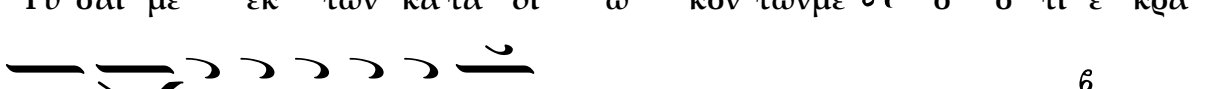

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει η ελ

πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των

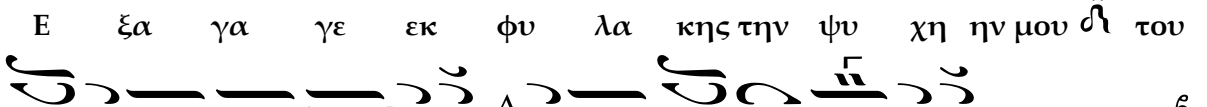

Προ σχεςπρος την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω θην

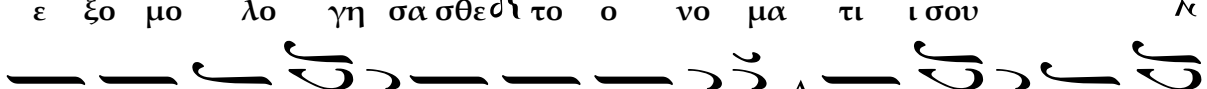

σφο ο δρα

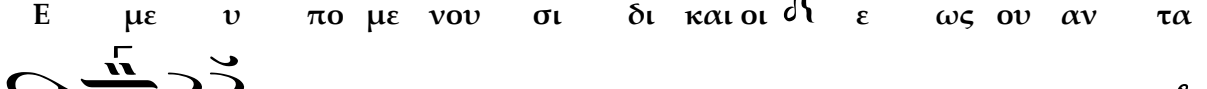

Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον τωνμε ο ο τι ε κρα

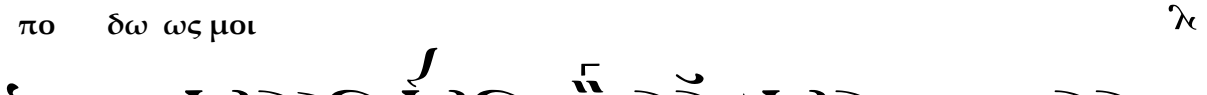

ται ω θη σαν υ περ ε με

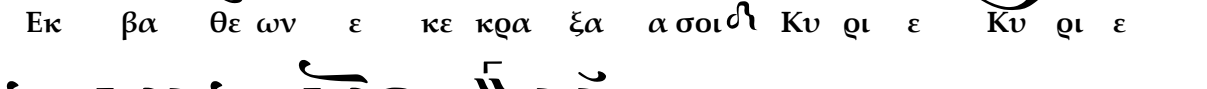

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

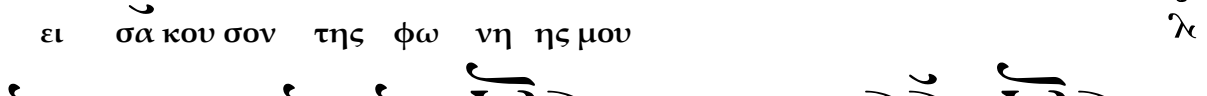

ε ξο μο λο γη σα σθε το ο νο μα τι ι σου

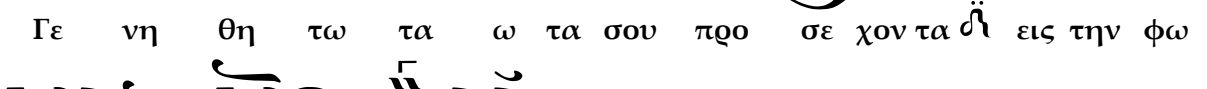

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

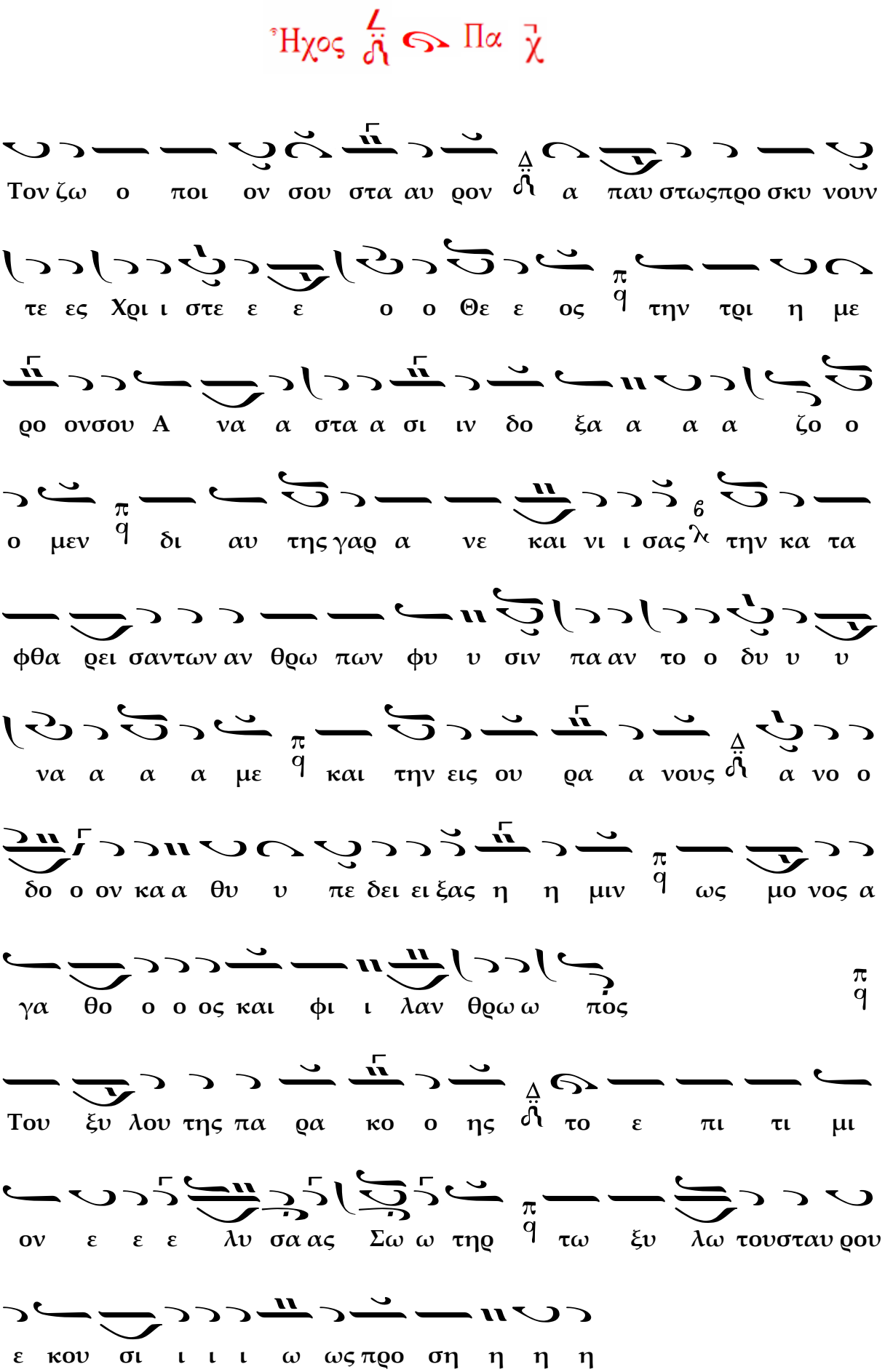

πο δω ως μοι

Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα α σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε

ει σα κου σον της φω νη ης μου

Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την φω

νην της δε η σε ω ως μου

Ἦχος δ Πα
Τον ζω ο ποι ον σου στα αυ ρον α παυ στωςπρο σκυ νουν
τε ες Χρι ι στε ε ε ο ο Θε ε ος την τρι η με
ρο ονσου Α να α στα α σι ιν δο ξα α α α ζο ο
ο μεν δι αυ της γαρ α νε και νι ι σας την κα τα
φθα ρει σαντων αν θρω πων φυ υ σιν πα αν το ο δυ υ υ
να α α α με και την εις ου ρα α νους α νο ο
δο ο ον κα α θυ υ πε δει ει ξας η η μιν ως μο νος α
γα θο ο ο ος και φι ι λαν θρω ω πος
Του ξυ λου της πα ρα κο ο ης το ε πι τι μι
ον ε ε ε λυ σα ας Σω ω τηρ τω ξυ λω τουσταυ ρου
ε κου σι ι ι ι ω ως προ ση η η η

λω ω ω θεις π και εις Α δου κατελ θων δυ να τε ε ε

ε του ου θα α να τουου τα δε ε σμα π ως Θε ο ο ος

δι ερ ρη η ξας π δι ο προσκυ νου ου μεν την εκ νε

κρω ω ω ων σου ου α να α α α στα α α

σιν π εν α γαλ λι α α α σει ει ει βο ω ω

ω ων τες π παν το δυ να με Κυ υ υ υ ρι ε ε δο

ξα α σοὶ π

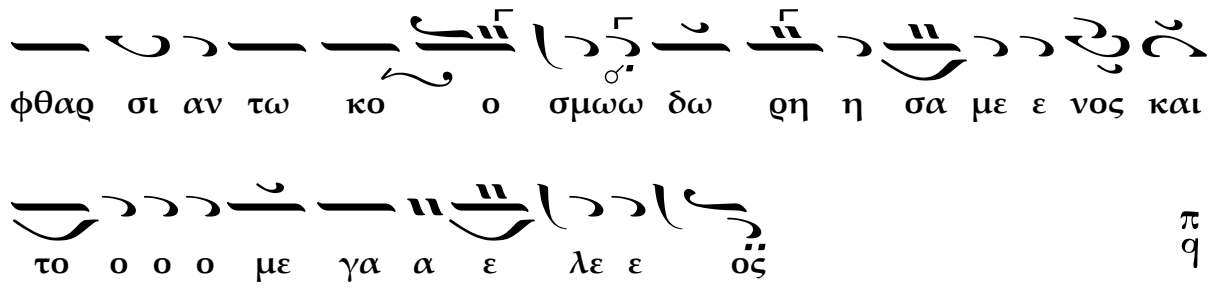
Πυ λας Α δου συ νε ε ε τρι ι ψας Κυ υ υ υ ρι

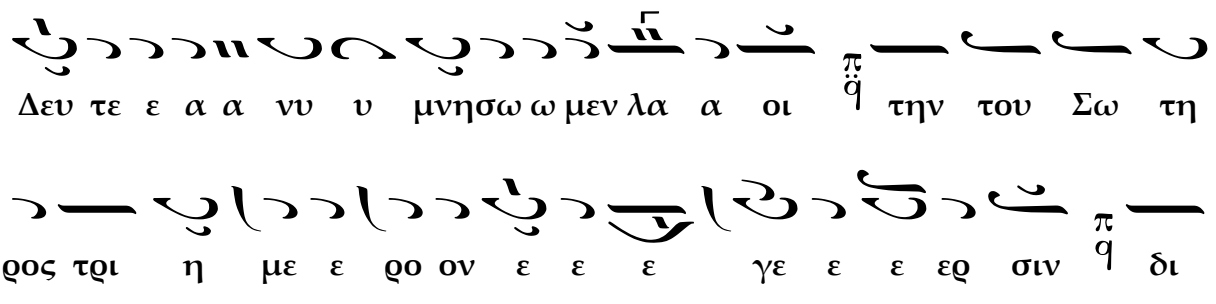
ι ι ε π και τω σω θα α να α α τω λ του θα να

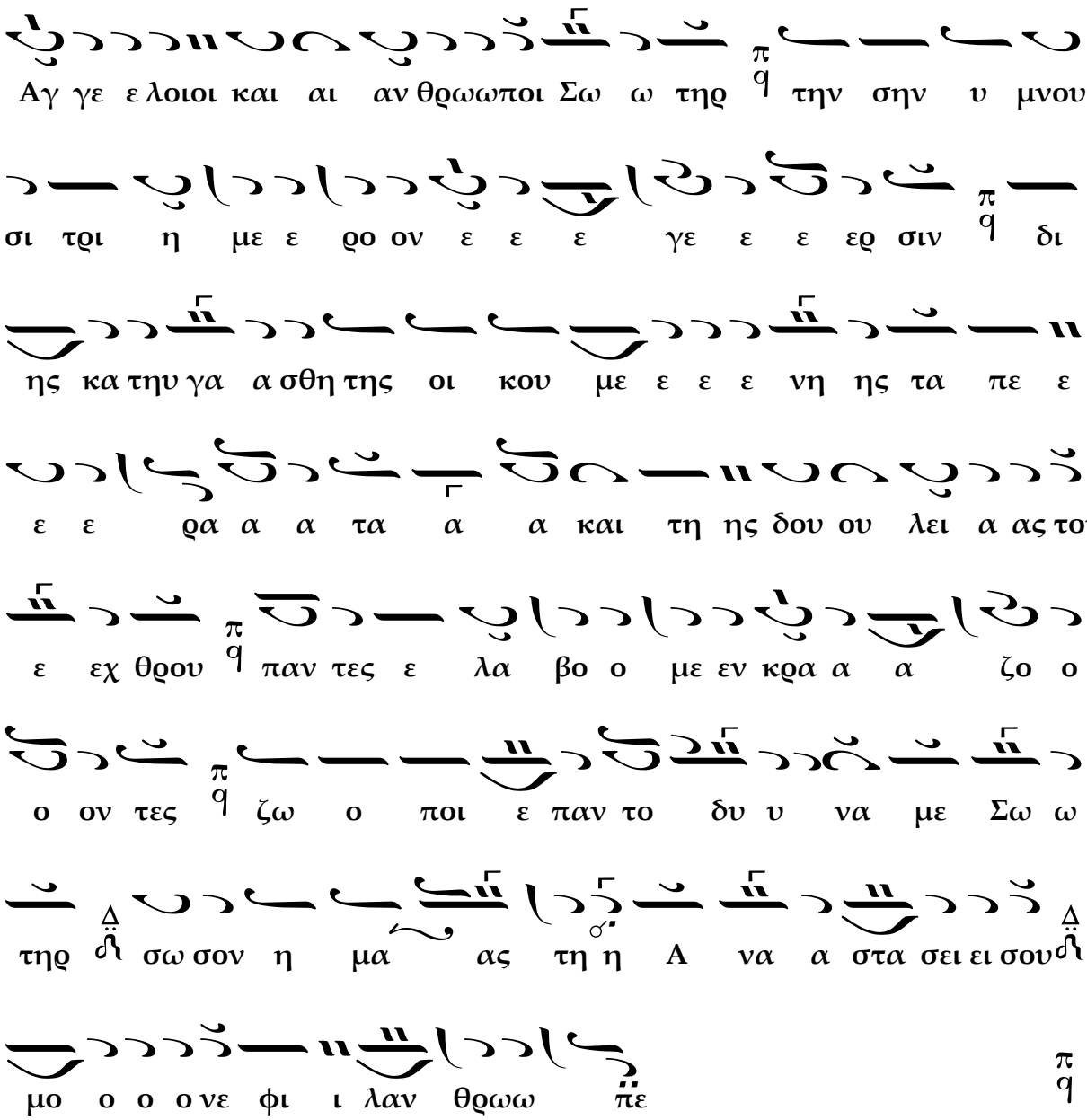
του το βα σι λει ει ο ον ε ε ε λυ υ υ υ σας π γε

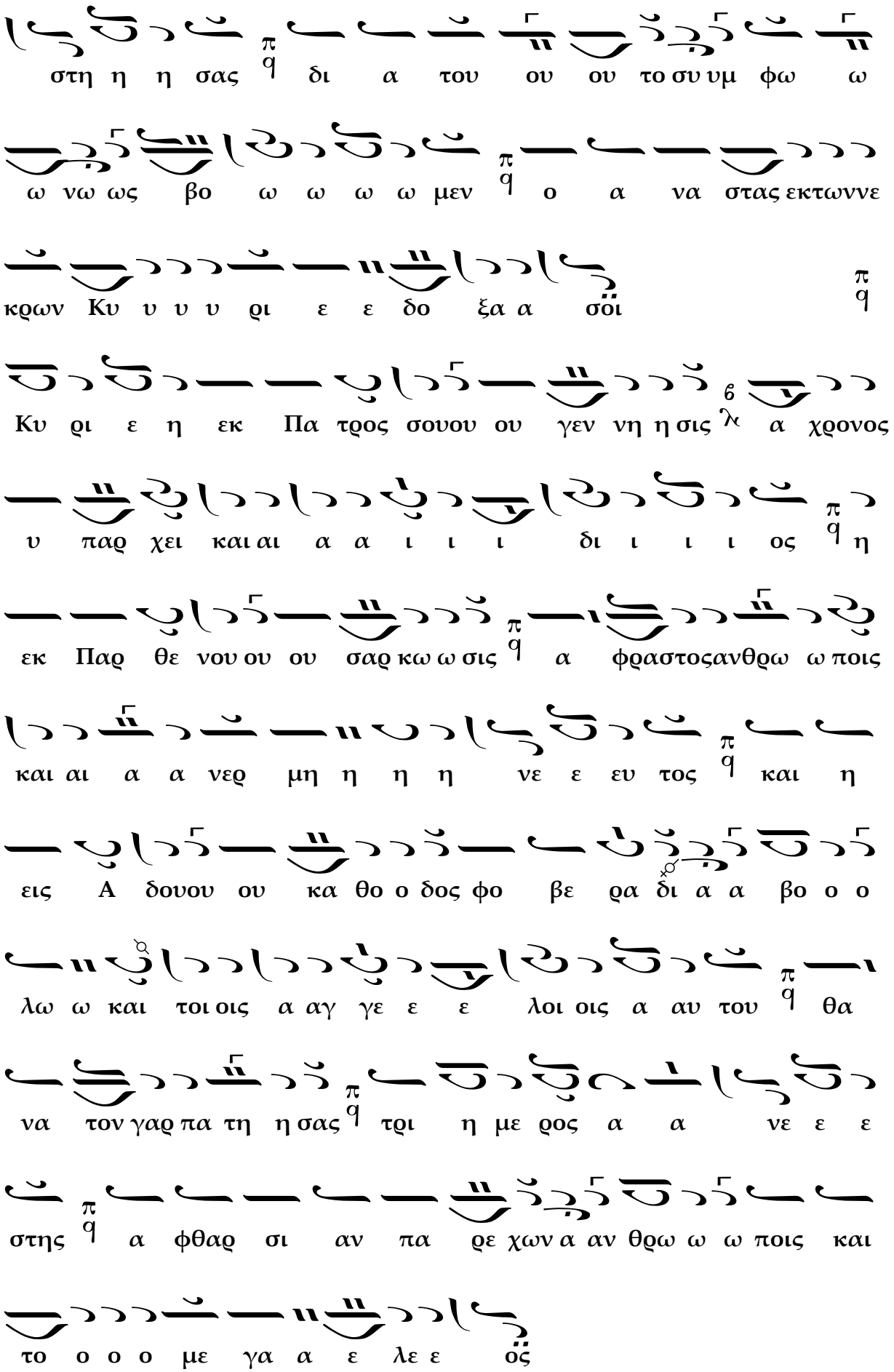
νος δε το αν θρω πι ι νον εκ φθο ρα ας η η λευ θε ε

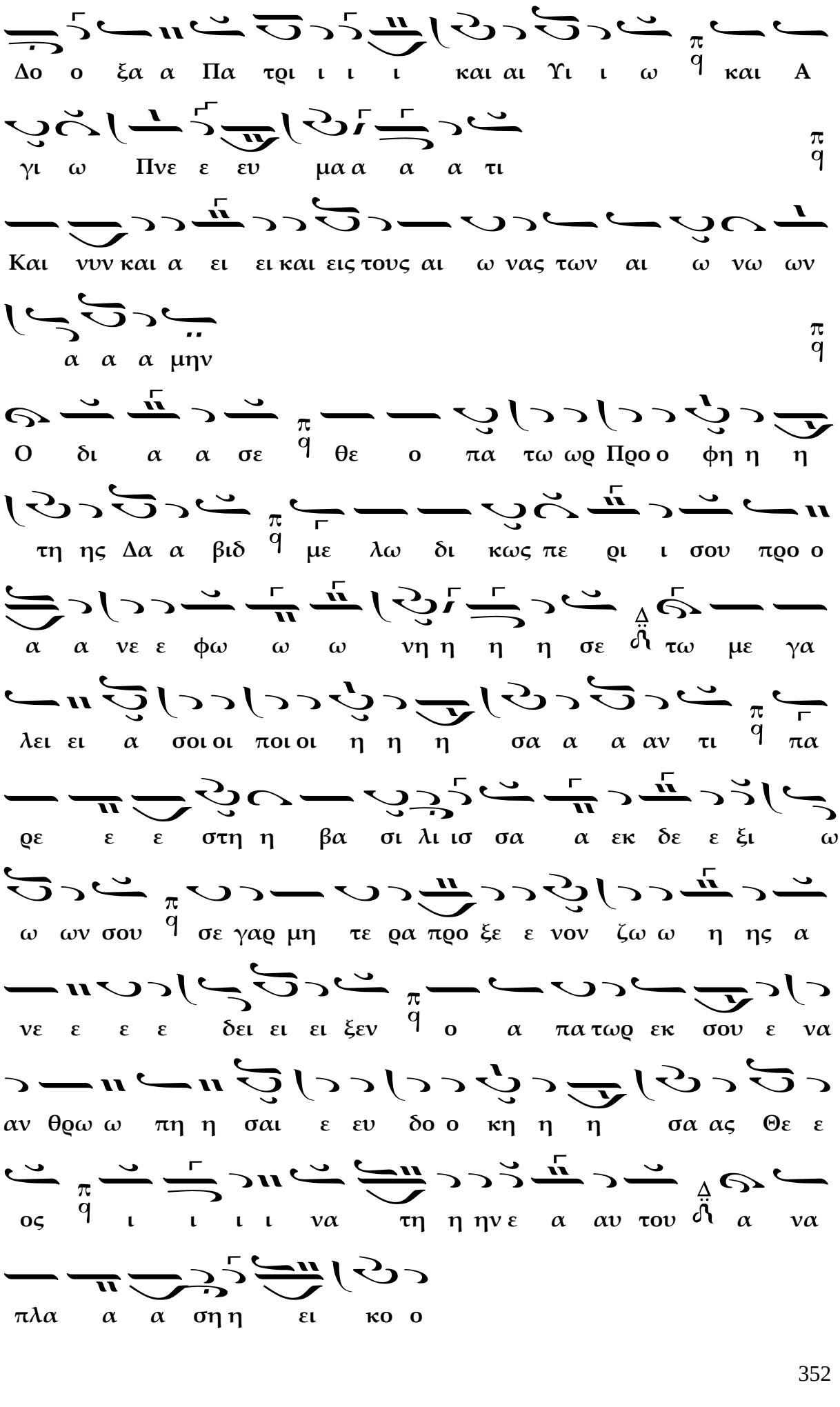
ε ε ρω ω ω σας π ζω ην και α

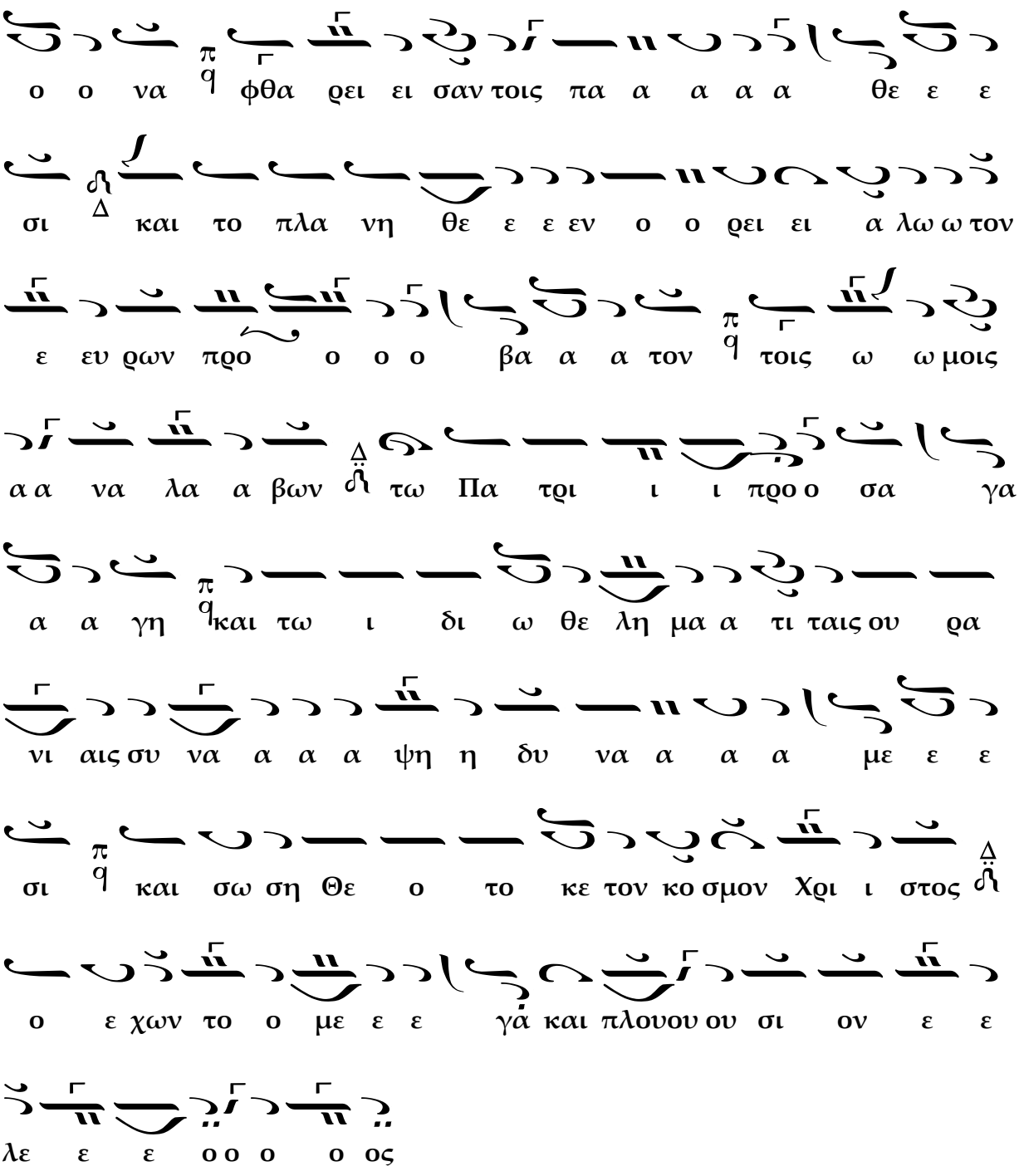

φθαρ σι αν τω κο ο σμωω δω ρη η σα με ε νος και
το ο ο ο με γα α ε λε ε ος

Δευ τε ε α α νυ υ μνησω ω μεν λα α οι την του Σω τη
ρος τρι η με ε ρο ον ε ε ε γε ε ε ερ σιν δι
ης ε λυ τρω θη η μεν των του Α α α δου ου α λυ υ
υ υ των δε ε σμω ω ων και α α φθα αρ σι α αν και
ζω ω ην παν τες ε λα βο ο με ε κρα α α ζο ο
ο ον τες ο σταυ ρω θεις και τα φει ει εις και α
να α στας σω σον η μα ας τη η Α να α στα σει ει
σου μο ο ο ο νε φι ι λαν θρωω πε

Αγ γε ε λοιοι και αι αν θρωωποι Σω ω τηρ π/q την σην υ μνου
σι τρι η με ε ρο ον ε ε ε γε ε ε ερ σιν π/q δι
ης κα την γα α σθη της οι κου με ε ε ε νη ης τα πε ε
ε ε ρα α α τα α α και τη ης δου ου λει α ας του
ε εχ θρου π/q παν τες ε λα βο ο με εν κρα α α ζο ο
ο ον τες π/q ζω ο ποι ε παν το δυ υ να με Σω ω
τηρ σω σον η μα ας τη η Α να α στα σει ει σου
μο ο ο ο νε φι ι λαν θρωω πε π/q
Πυ λας χαλ κας συ νε τρι ι ψας π/q και μο χλους συ νε ε θλα α
σα ας Χρι στε ε ε ε ο Θε ε ος π/q και γε νος αν θρω
ω πων πε πτω ω κο ος α νε ε ε ε

στη η η σας δι α του ου ου το συ υμ φω ω
ω νω ως βο ω ω ω ω μεν ο α να στας εκτωννε
κρων Κυ υ υ υ ρι ε ε δο ξα α σοι
Κυ ρι ε η εκ Πα τρος σουου ου γεν νη η σις α χρονος
υ παρ χει και αι α α ι ι ι δι ι ι ι ος η
εκ Παρ θε νου ου ου σαρ κω ω σις α φραστοςανθρω ω ποις
και αι α α νερ μη η η η νε ε ευ τος και η
εις Α δουου ου κα θο ο δος φο βε ρα δι α α βο ο ο
λω ω και τοι οις α αγ γε ε ε λοι οις α αυ του θα
να τον γαρ πα τη η σας τρι η με ρος α α νε ε ε
στης α φθαρ σι αν πα ρε χων α αν θρω ω ω ποις και
το ο ο ο με γα α ε λε ε ος

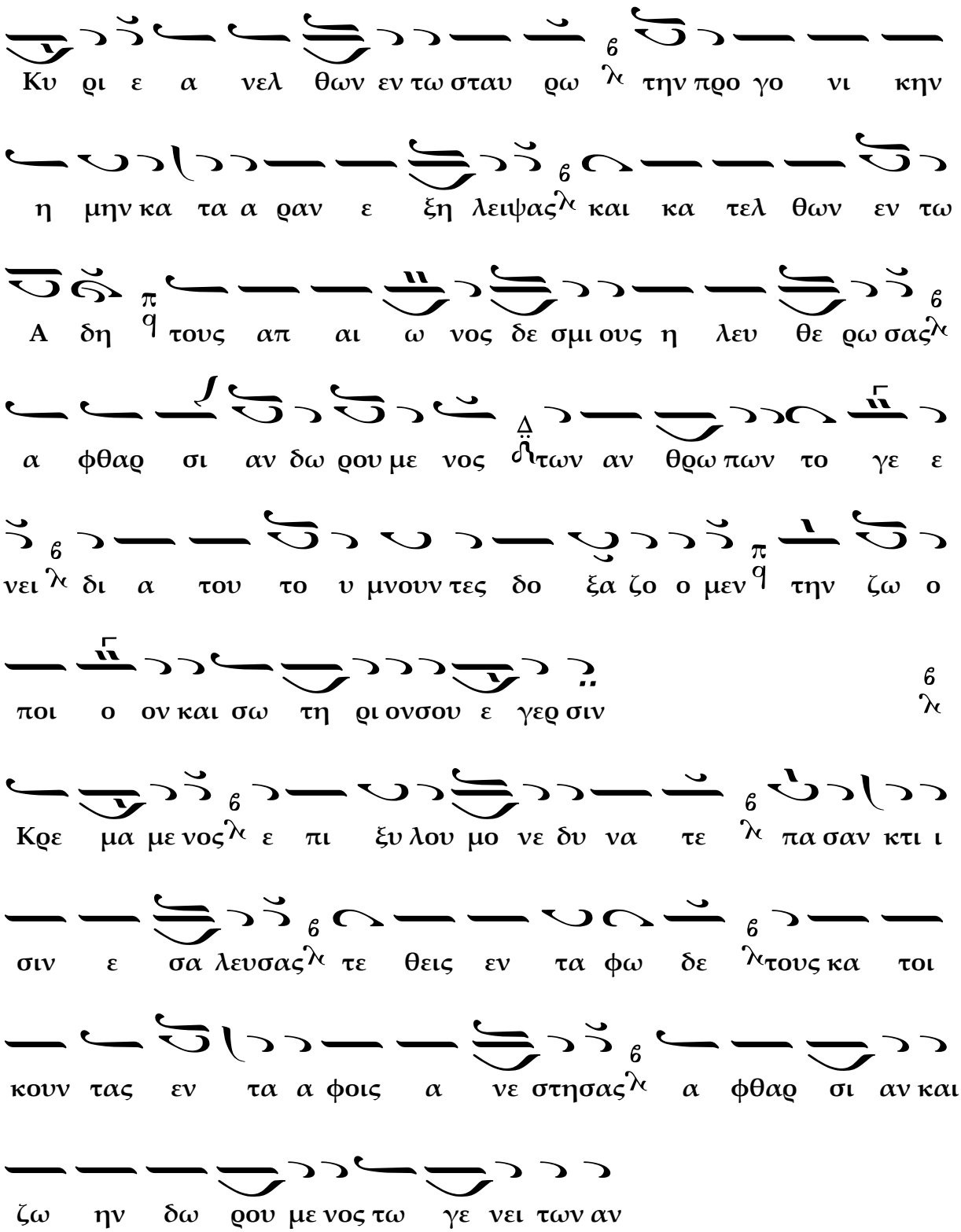

Δο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι ι ω και Α
γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι
Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω νω ων
α α α μην
Ο δι α α σε θε ο πα τω ωρ Προ ο φη η η
τη ης Δα α βιδ με λω δι κως πε ρι ι σου προ ο
α α νε ε φω ω ω νη η η η σε τω με γα
λει ει α σοι οι ποι οι η η η σα α α αν τι πα
ρε ε ε στη η βα σι λι ισ σα α εκ δε ε ξι ω
ω ων σου σε γαρ μη τε ρα προ ξε ε νον ζω ω η ης α
νε ε ε ε δει ει ει ξεν ο α πα τωρ εκ σου ε να
αν θρω ω πη η σαι ε ευ δο ο κη η η σα ας Θε ε
ος ι ι ι ι να τη η ην ε α αυ του α να
πλα α α ση η ει κο ο

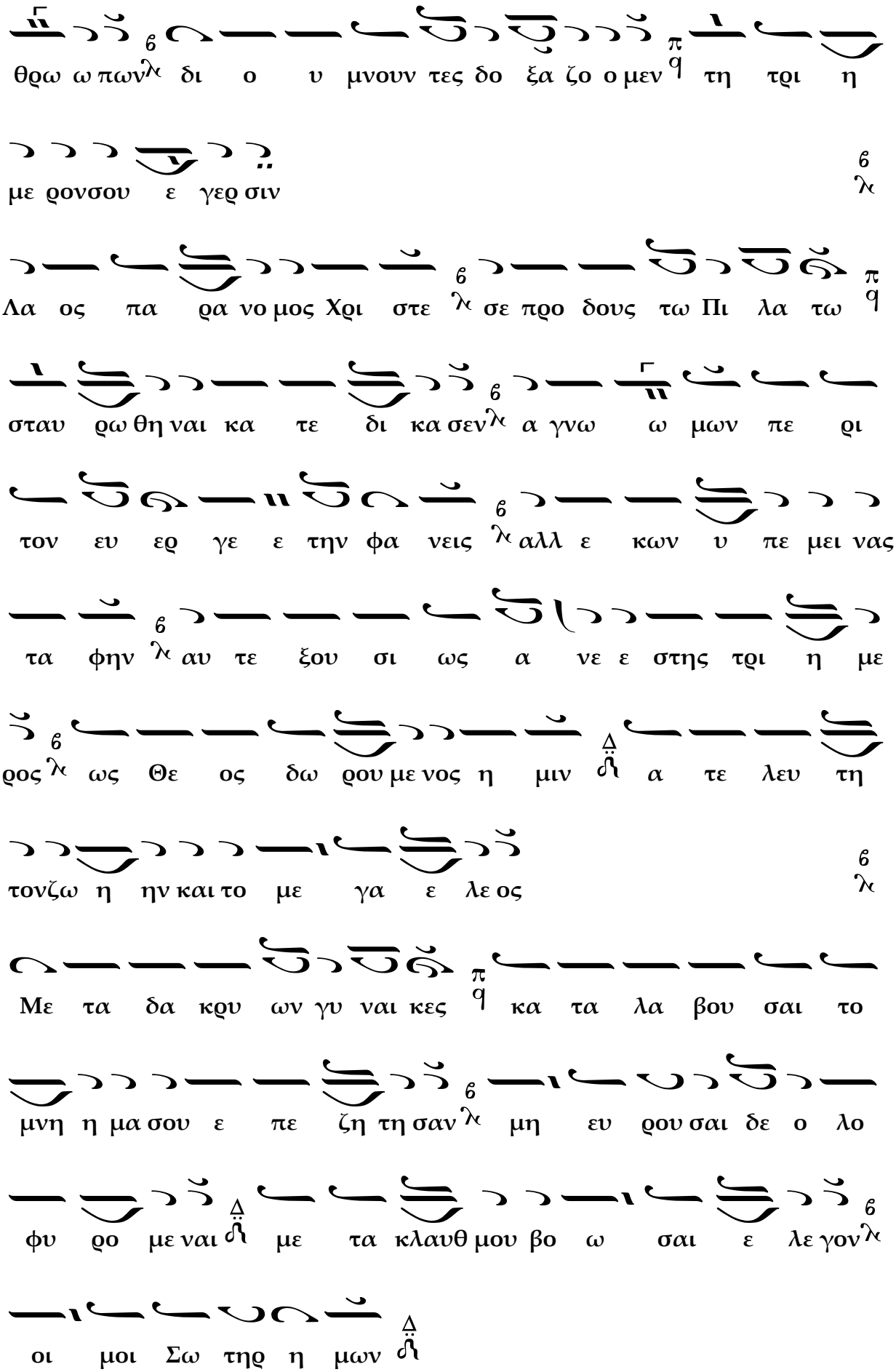

ο ο να φθα ρει ει σαν τοις πα α α α α θε ε ε
σι και το πλα νη θε ε ε εν ο ο ρει ει α λω ω τον
ε ευ ρων προ ο ο ο βα α α τον τοις ω ω μοις
α α να λα α βων τω Πα τρι ι ι προ ο σα γα
α α γη και τω ι δι ω θε λη μα α τι ταις ου ρα
νι αις συ να α α α ψη η δυ να α α α με ε ε
σι και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον Χρι ι στος
ο ε χων το ο με ε ε γά και πλουου ου σι ον ε ε
λε ε ε ο ο ο ο ος

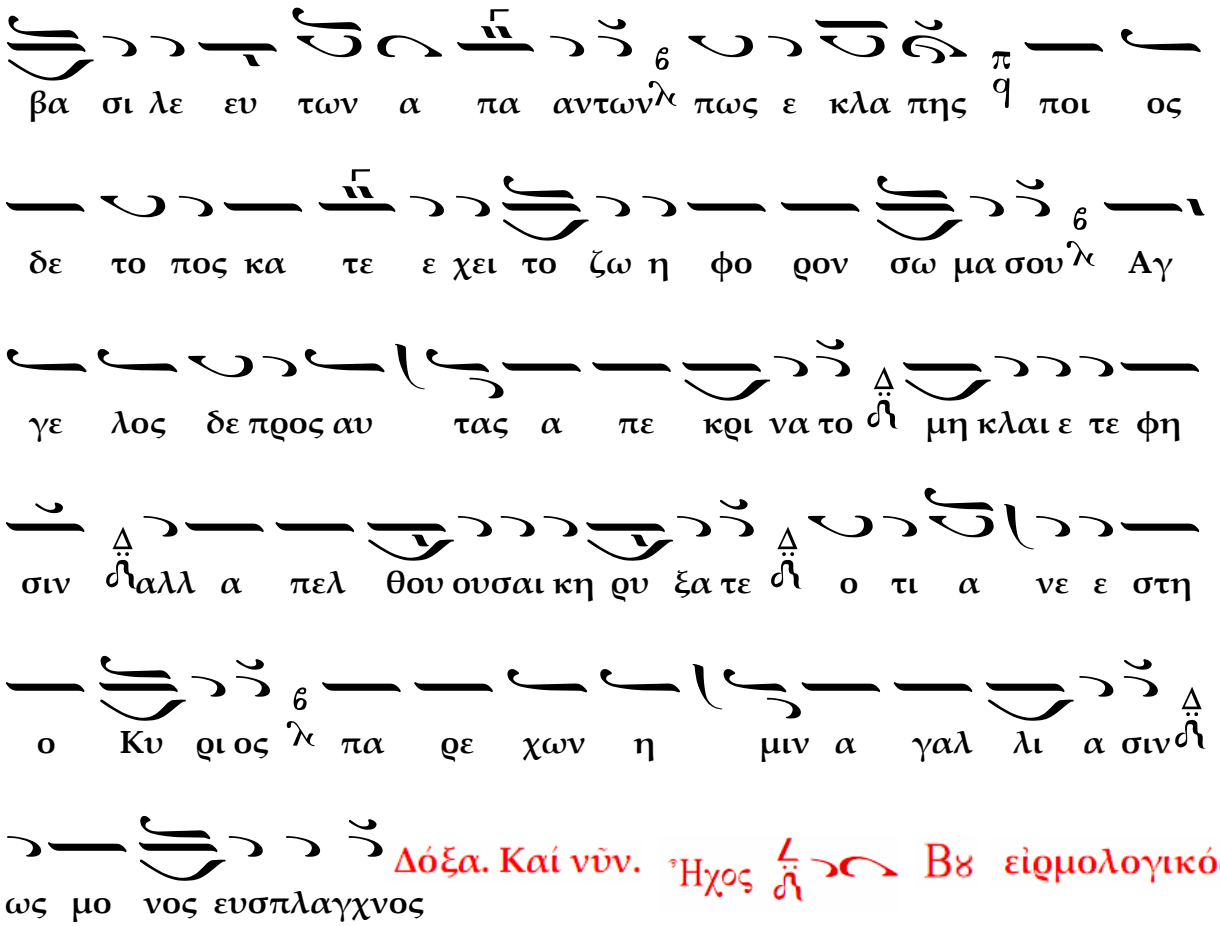

Είς τόν στίχον

λέγετος.

θρω ω πων δι ο υ μνουν τες δο ξα ζο ο μεν τη τρι η
με ρονσου ε γερ σιν
Λα ος πα ρα νο μος Χρι στε σε προ δους τω Πι λα τω
σταυ ρω θη ναι κα τε δι κα σεν α γνω ω μων πε ρι
τον ευ ερ γε ε την φα νεις αλλ ε κων υ πε μει νας
τα φην αυ τε ξου σι ως α νε ε στης τρι η με
ρος ως Θε ος δω ρου με νος η μιν α τε λευ τη
τονζω η ην και το με γα ε λε ος
Με τα δα κρυ ων γυ ναι κες κα τα λα βου σαι το
μνη η μα σου ε πε ζη τη σαν μη ευ ρου σαι δε ο λο
φυ ρο με ναι με τα κλαυθ μου βο ω σαι ε λε γον
οι μοι Σω τηρ η μων

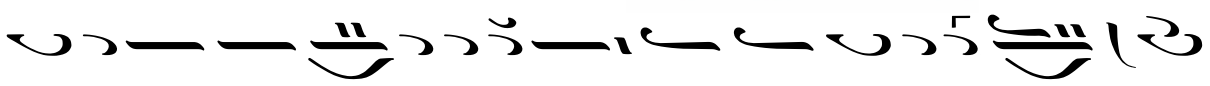

βα σι λε ευ των α πα αντων πως ε κλα πης ποι ος
δε το πος κα τε ε χει το ζω η φο ρον σω μα σου Αγ
γε λος δε προς αυ τας α πε κρι να το μη κλαι ε τε φη
σιν αλλ α πελ θου ουσαι κη ρυ ξα τε ο τι α νε ε στη
ο Κυ ρι ος πα ρε χων η μιν α γαλ λι α σιν
ως μο νος ευσπλαγχνος
Δόξα. Καί νῦν. Ἦχος Βϐ εἱρμολογικός.
Νευ σον πα ρα κλη σε σι σων οι κε των Πα να μω με παυ
ου σα δει νων η μων ε πα να στα α σεις πα σης θλι ψε ως
η μα ας α παλ λατ του σα σε γαρ μο νη α σφα λη και βε
βαι αν αγ κυ ραν ε χο ο μεν και την σην προ στα σι
αν και κτη με θα μη αι σχυν θω μεν Δε σποι να σε ε προ σκα
λου με νοι σπευσον εις ι κε σι ι αν των

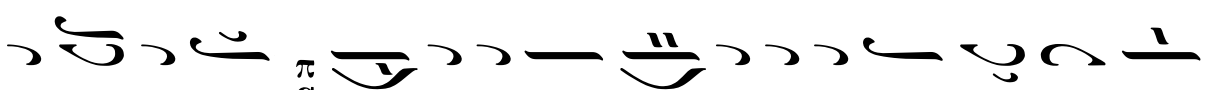
σοι πι στως βο ω ωντων χαι ρε Δε σποι να η παν των

βο η θει α χα ρα και σκε ε πη και σω τη ρι α των ψυ

χων η μω ω ω ων

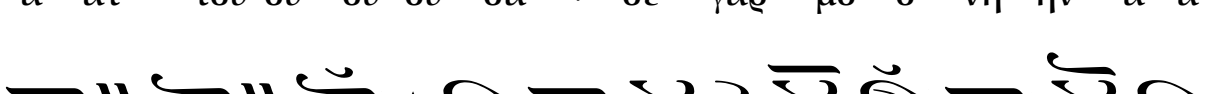

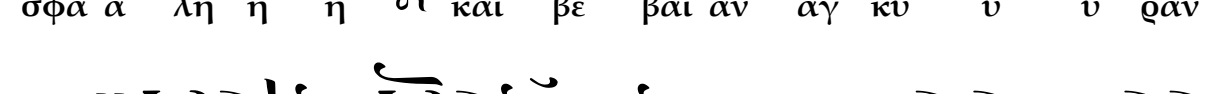

Νευ σον πα ρα κλη σε ε σι σων οι κε τω ω ων Πα να

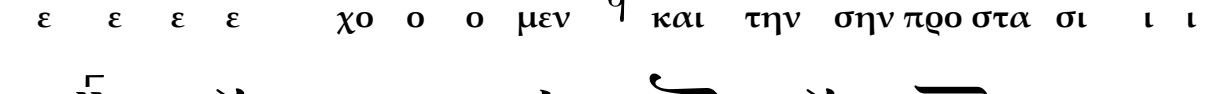

α μω ω με παυ ου σα δει νων η η μων ε πα να α

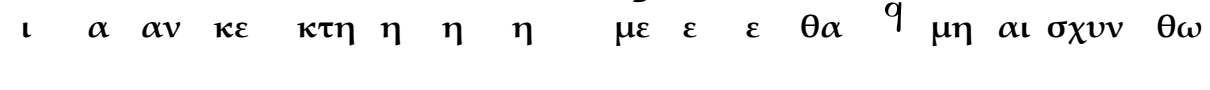

στα α α σεις πα σης θλι ψε ως η μας α α πα αλ λα

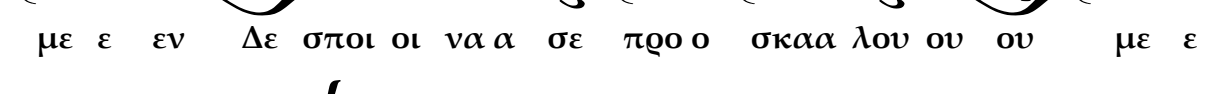

α ατ του ου ου ου σα σε γαρ μο ο νη ην α α

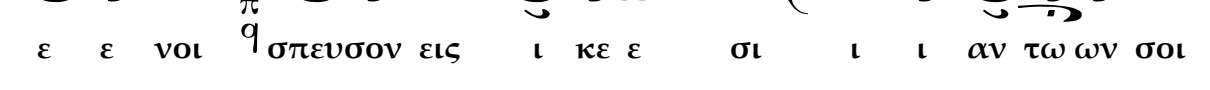

σφα α λη η η και βε βαι αν αγ κυ υ υ ραν

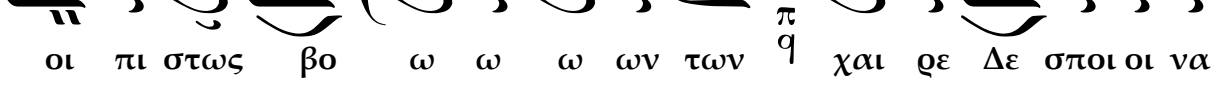

ε ε ε ε χο ο ο μεν και την σην προ στα σι ι ι

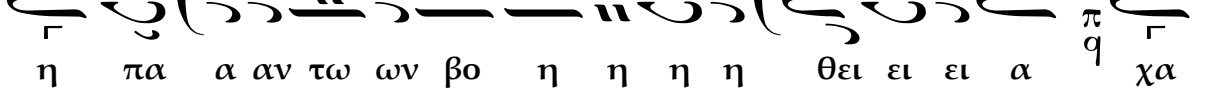

ι α αν κε κτη η η η με ε ε θα μη αι σχυν θω

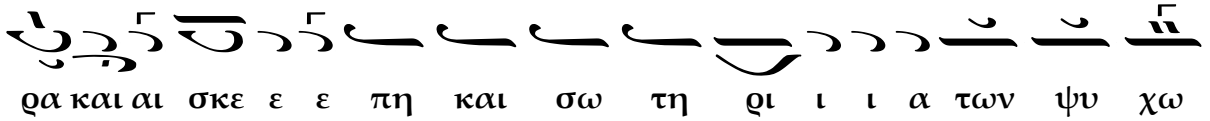

με ε εν Δε σποι οι να α σε προ ο σκαα λου ου ου με ε

ε ε νοι σπευσον εις ι κε ε σι ι ι αν τω ων σοι

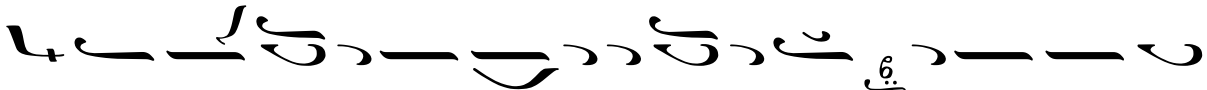

οι πι στως βο ω ω ω ων των χαι ρε Δε σποι οι να

η πα α αν τω ων βο η η η η θει ει ει α χα

ρα και αι σκε ε ε πη και σω τη ρι ι ι α των ψυ χω

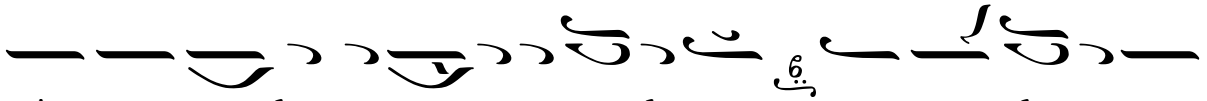

ων η η η μωω ω ω ων

Τροπάριον Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ΄ Δι χ

Το φαι δρον της α να στα σε ως κη ρυγ μα εκ του Αγ γε

λου μα θου σαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και τηνπρο

γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα σαι τοις

Α πο στο λοισκαυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ ται ο

θα να τος η γερ θη Χριστος ο Θε ος δω ρου με νος

Θεοτοκίον· Ἦχος ὁ αὐτός.
τω κο σμωτο με γα ε λε ος

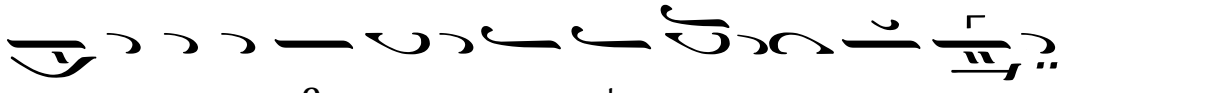

Το α παι ω νος α πο κρυ φον και αγ γε λοις α γνω

στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι γης

πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χη τω ε νω σεισαρκου με

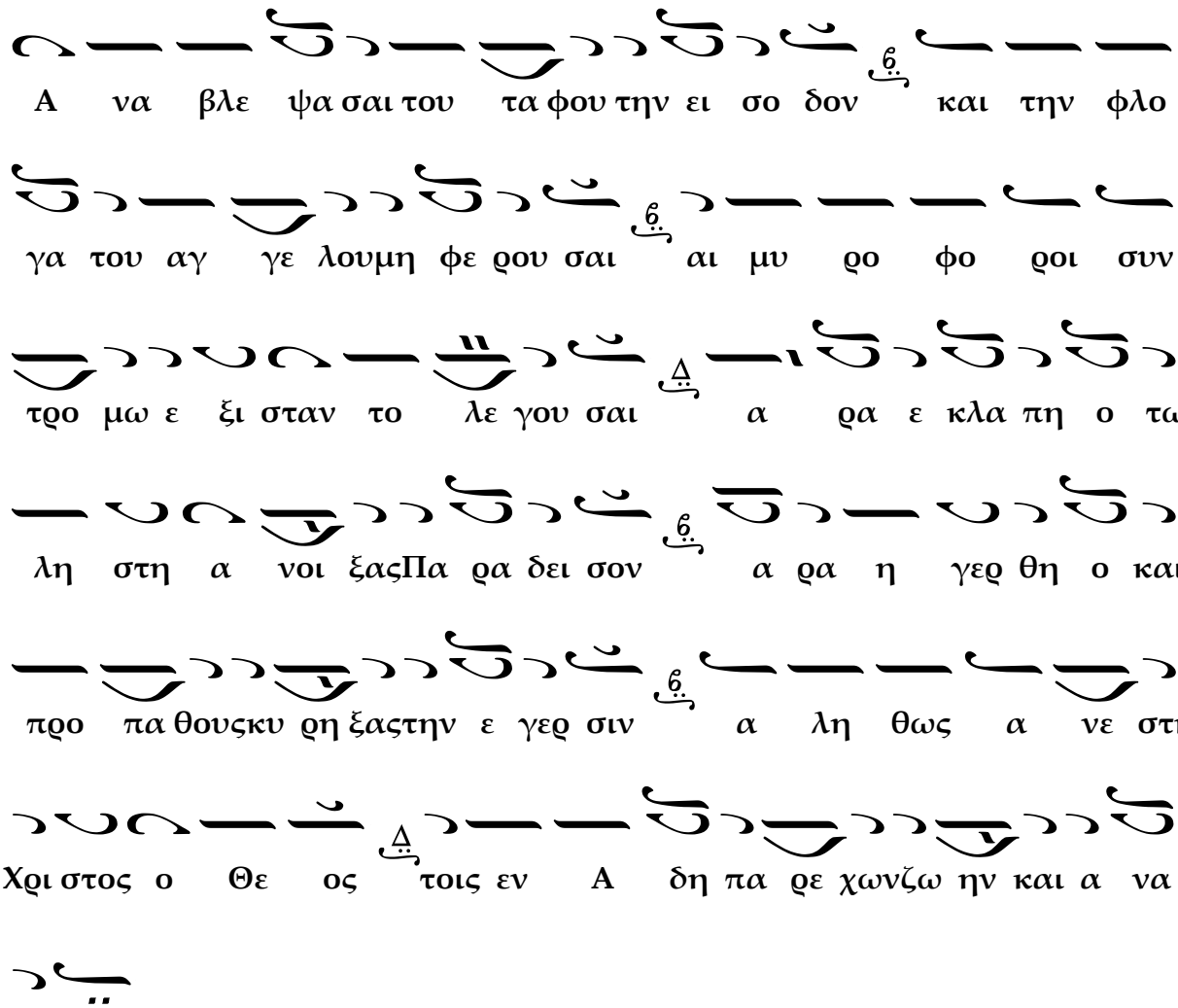

νος και σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα τα δε

ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το πλα στον

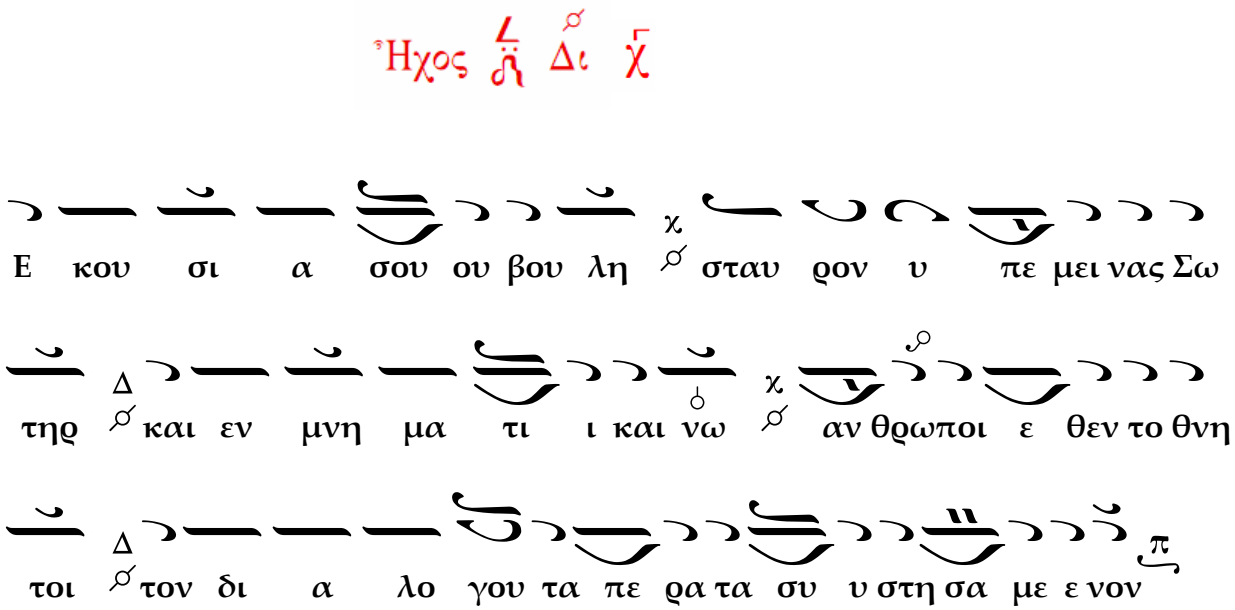

ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω ων

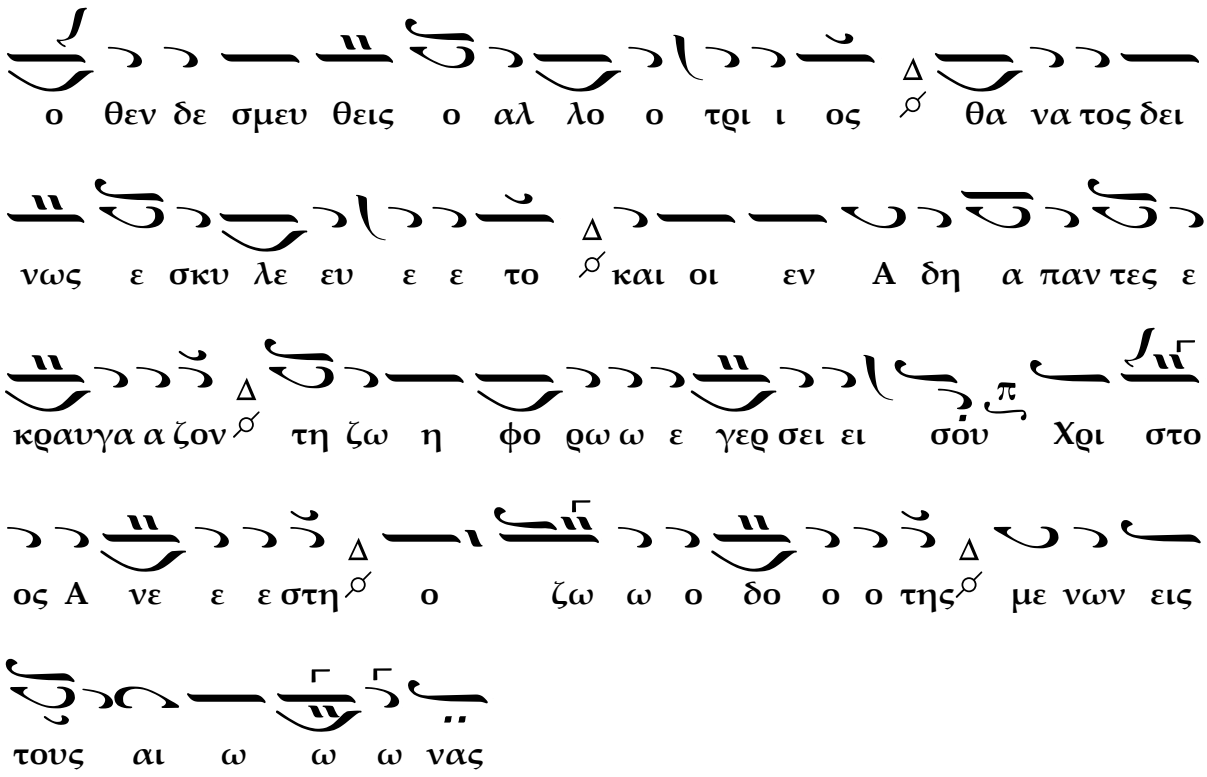
Καθίσματα μετά τήν Α' στιχολογίαν·

Ἦχος Δι

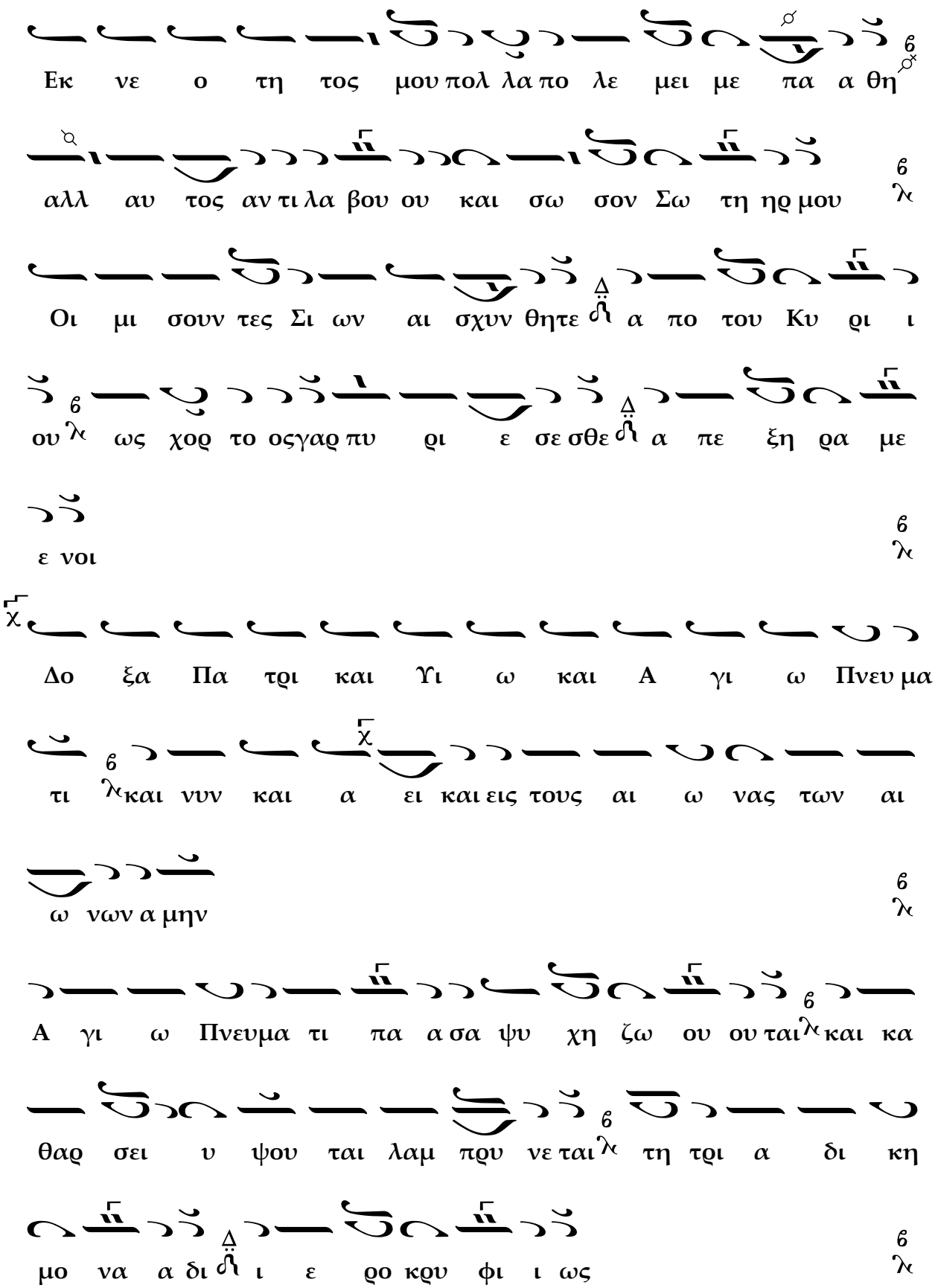
Ἦχος Δι

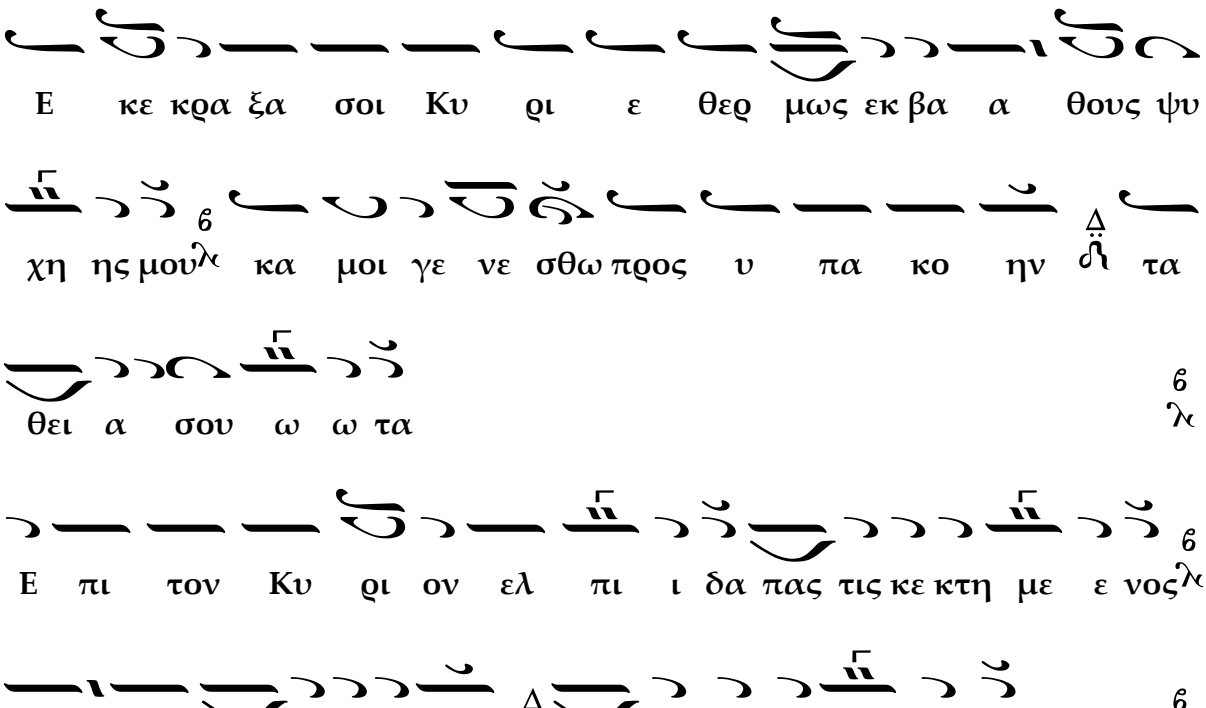
Καθίσματα μετά τήν Β' στιχολογίαν· Ἦχος

Εκ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α θη
αλλ αυ τος αν τι λα βου ου και σω σον Σω τη ηρ μου
Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θητε α πο του Κυ ρι ι
ου ως χορ το οσγαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ρα με
ε νοι
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Α γι ω Πνευμα τι πα α σα ψυ χη ζω ου ου ται και κα
θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται τη τρι α δι κη
μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

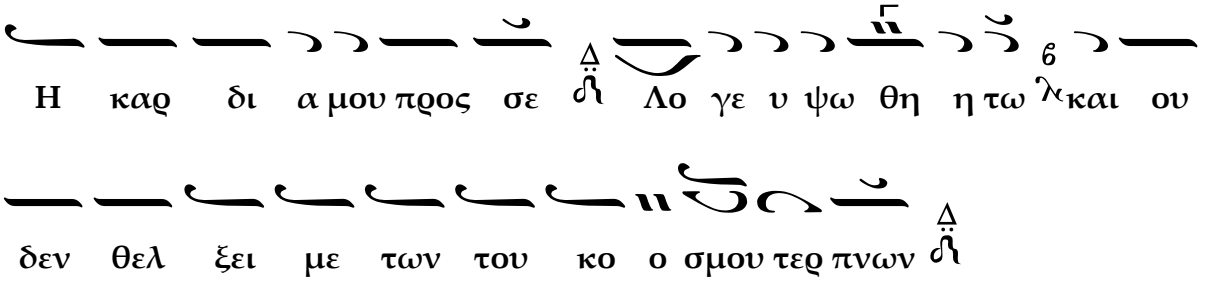
Ἦχος Βου

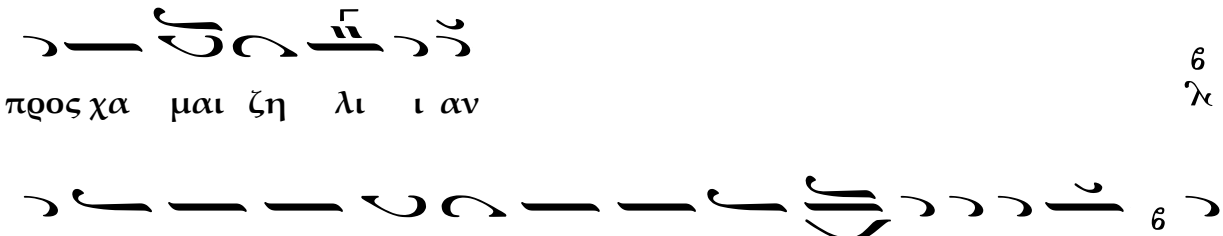
Ἀντίφωνον Β'.

Ἦχος Βου

Ἀντίφωνον Γ'.

προς χα μαι ζη λι ι αν

Ε πι την μη τε ρα αυ του ως ε χει τις στορ γην ε

Δόξα. Καί νῦν.

Πι τω Κυ ρι ω θερ μο τερον φιλ τρον χρεω στου ουμεν

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος θε ω

ρι ας και σο φι ας παν τα γαρ εν του τω τα πα τρω

α δογ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ υ πτει

Προκείμενον Ἦχος Βου

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ τρω

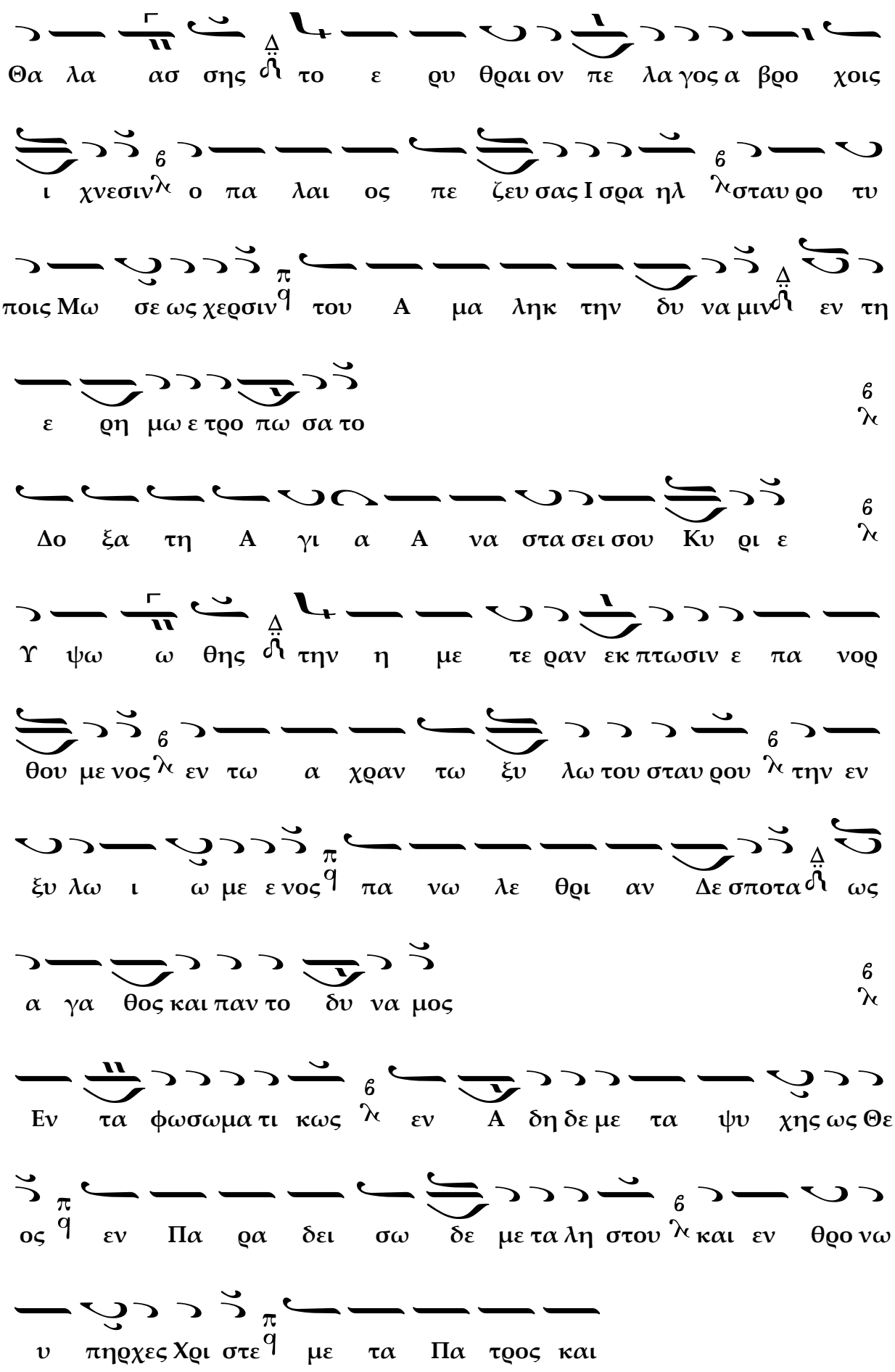
σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα το

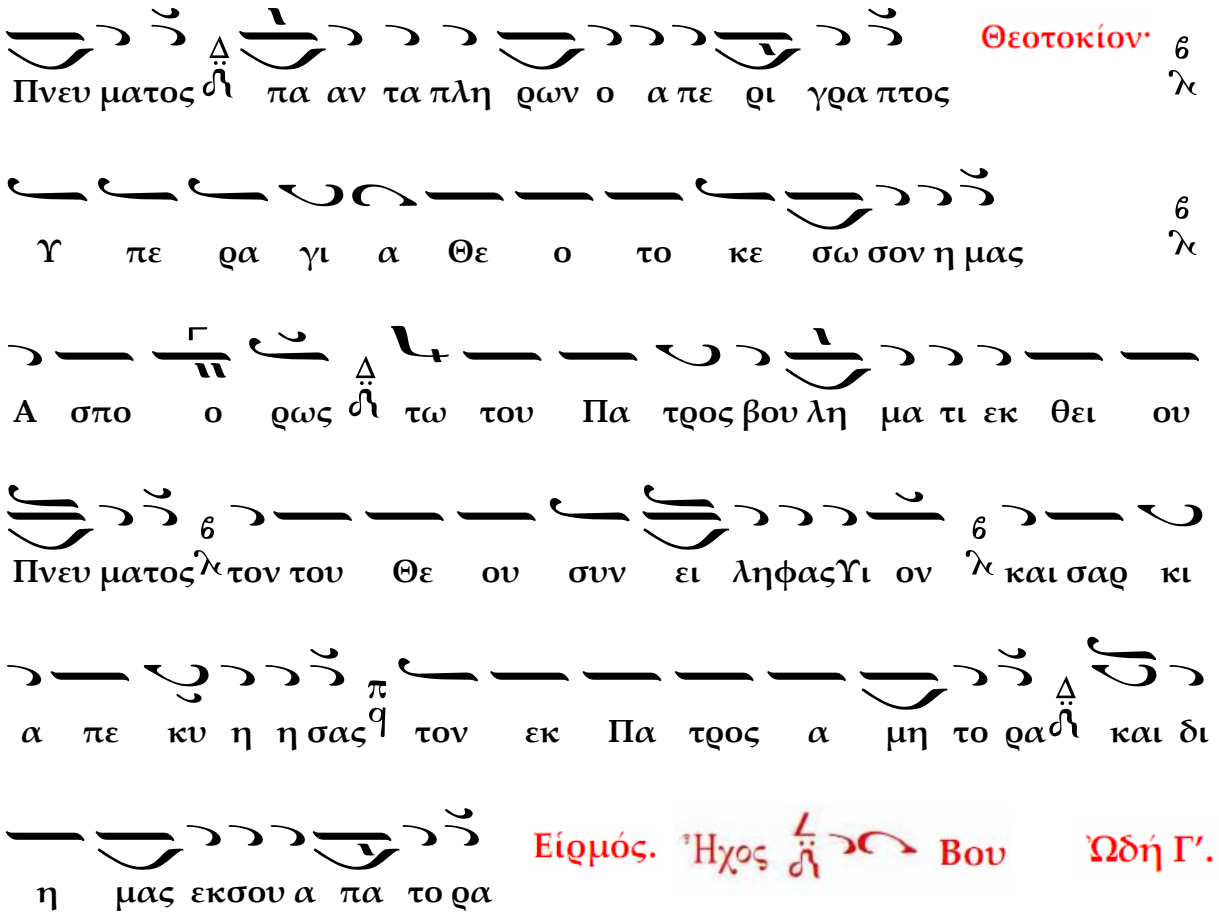
ος σου

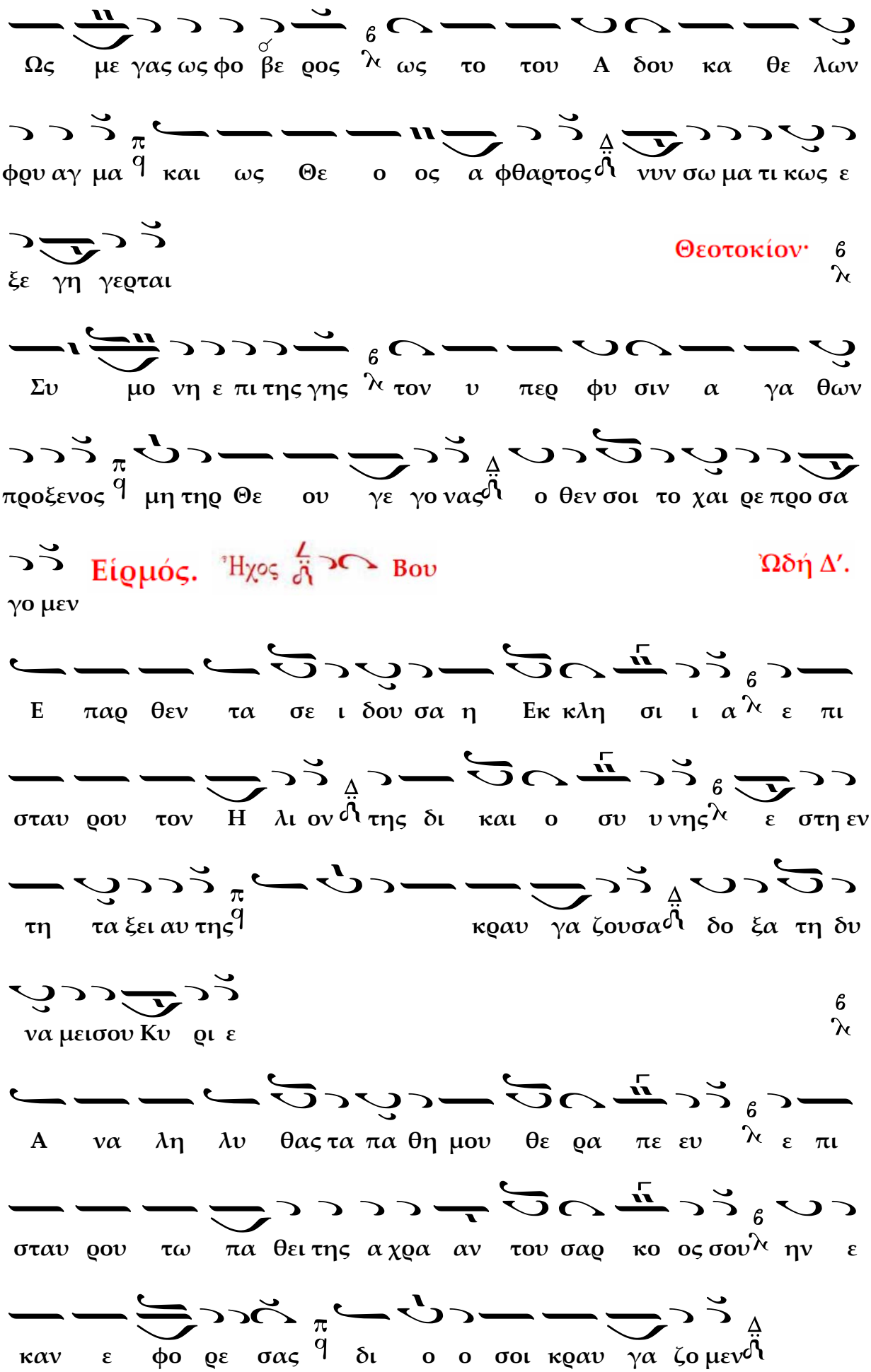
Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ τρωσαι

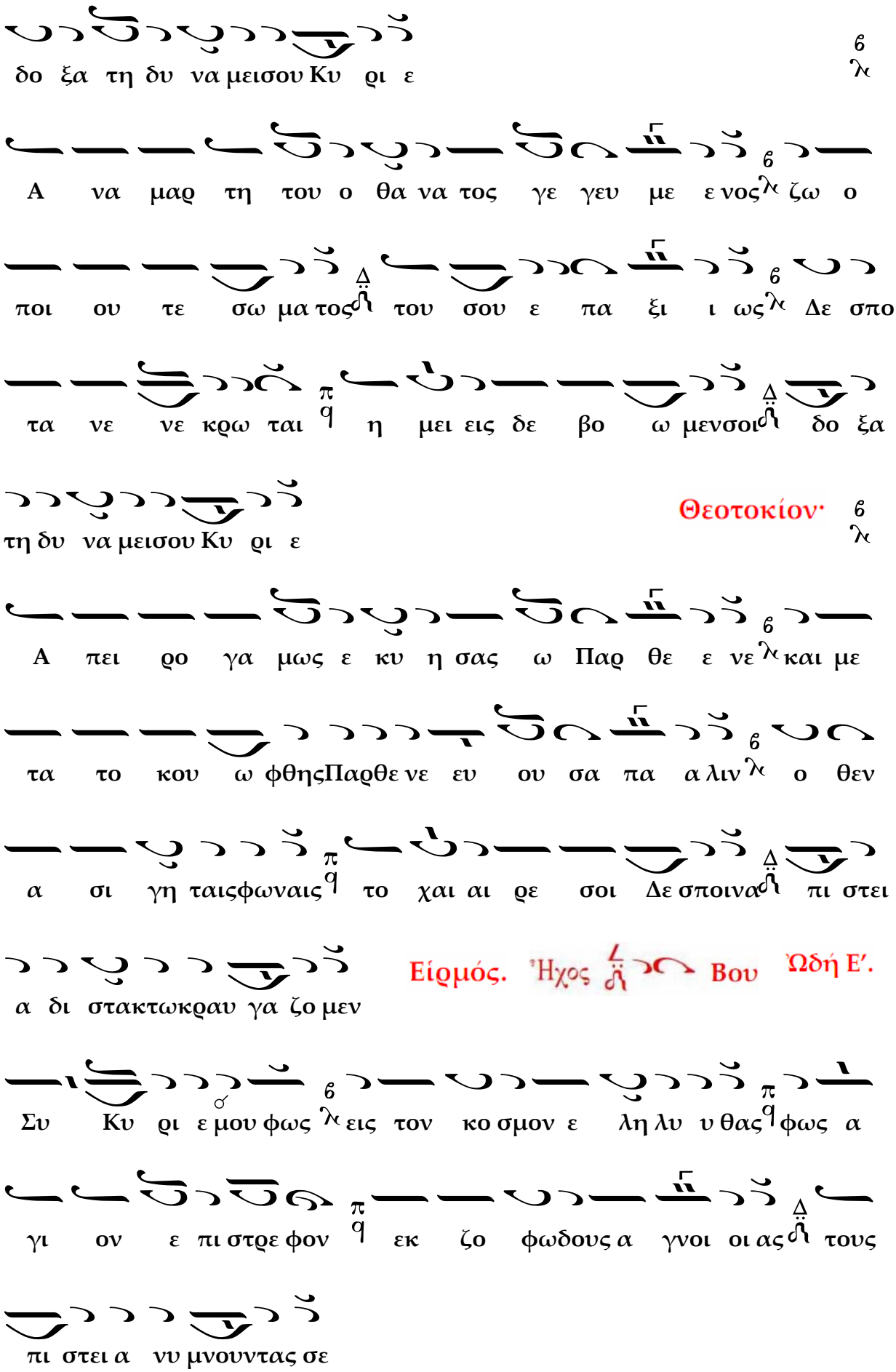
η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα το ο

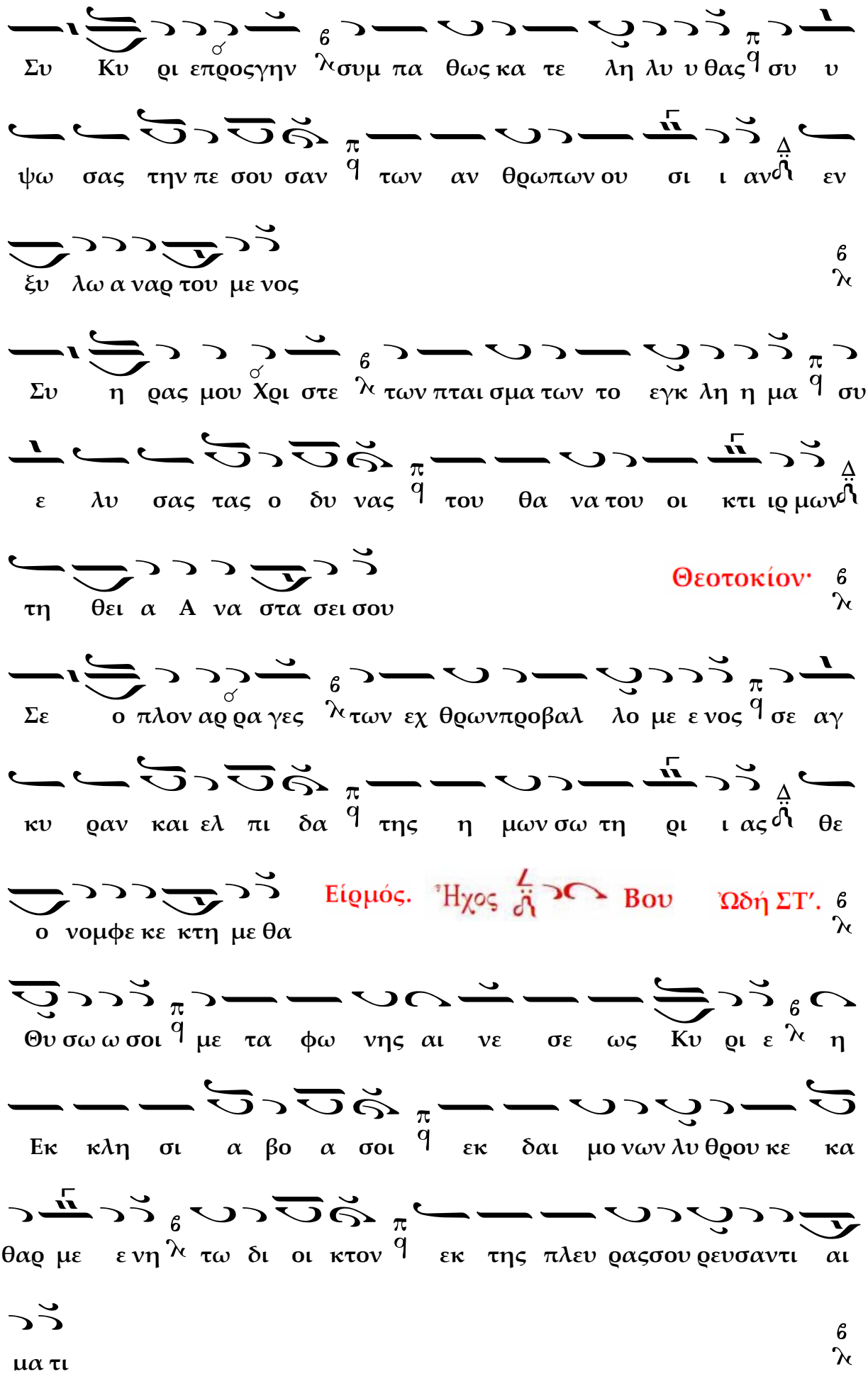
ος σου ου ου ου

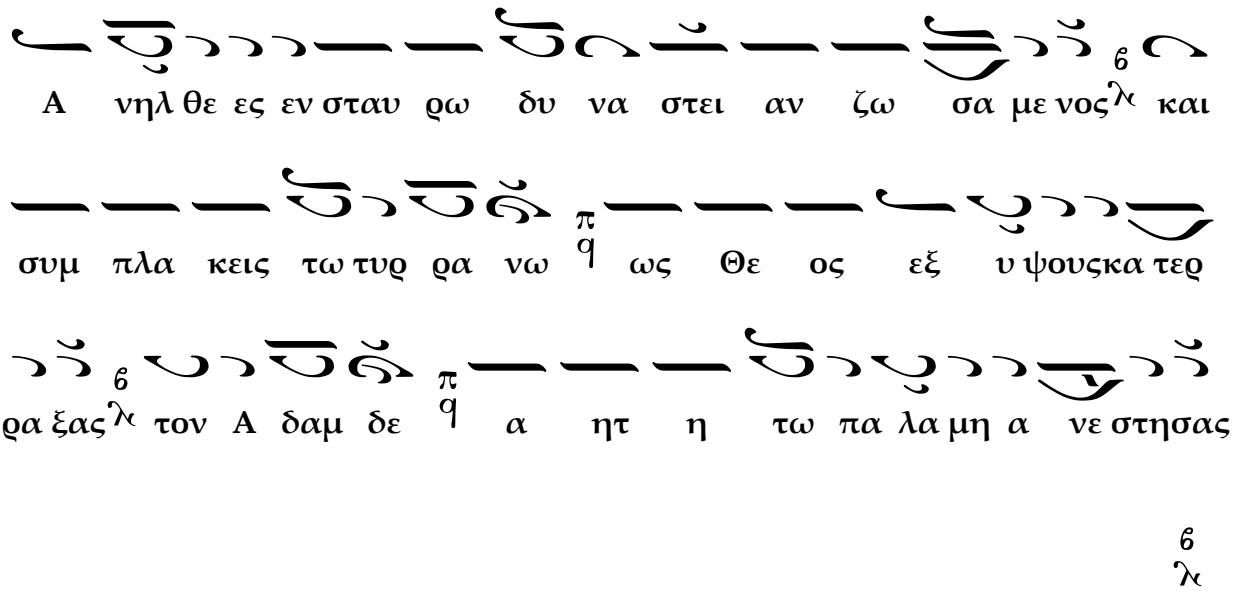

Θα λα ασ σης το ε ρυ θραι ον πε λα γος α βρο χοις
ι χνεσιν ο πα λαι ος πε ζευ σας Ι σρα ηλ σταυ ρο τυ
ποις Μω σε ως χερσιν του Α μα ληκ την δυ να μιν εν τη
ε ρη μω ε τρο πω σα το
Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε
Υ ψω ω θης την η με τε ραν εκ πτωσιν ε πα νορ
θου με νος εν τω α χραν τω ξυ λω του σταυ ρου την εν
ξυ λω ι ω με ε νος πα νω λε θρι αν Δε σποτα ως
α γα θος και παν το δυ να μος
Εν τα φωσωμα τι κως εν Α δη δε με τα ψυ χης ως Θε
ος εν Πα ρα δει σω δε με τα λη στου και εν θρο νω
υ πηρχες Χρι στε με τα Πα τρος και

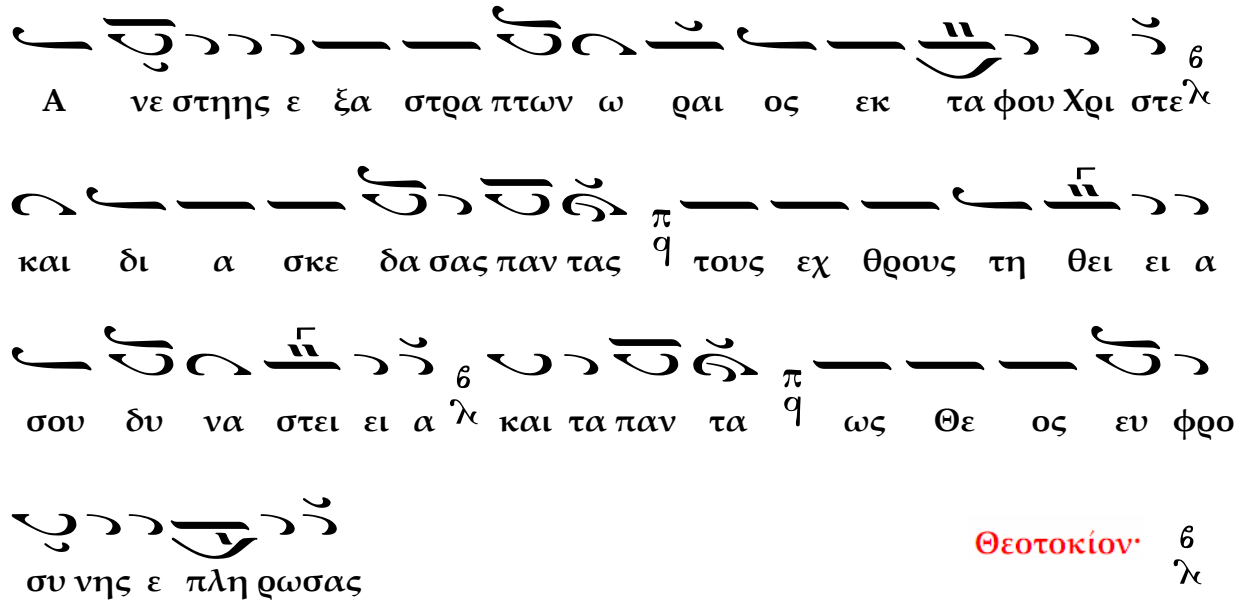

Θεοτοκίον·
Πνευ ματος πα αν τα πλη ρων ο α πε ρι γρα πτος
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Α σπο ο ρως τω του Πα τρος βου λη μα τι εκ θει ου
Πνευ ματος τον του Θε ου συν ει ληφας Υι ον και σαρ κι
α πε κυ η η σας τον εκ Πα τρος α μη το ρα και δι
η μας εκσου α πα το ρα
Είρμός. Ἦχος Βου Ὠδή Γ'.
Ευ φραι νε ται ε πι σοι η Εκ κλη σι α σου Χρι στε κρα
ζου σα σου μου ι σχυς Κυ ρι ε και κα τα φυ γη η καιστε
ρε ω μα
Το ξυ λον το της ζω ης η νο η τη και α λη θης
αμ πε λος ε πι σταυ ρου ου κρε μα ται πα σι αμβρο σι αν πη
γα ζου σα

Ως με γας ως φο βε ρος ως το του Α δου κα θε λων
φρυ αγ μα και ως Θε ο ος α φθαρτος νυν σω μα τι κως ε
ξε γη γερται
Θεοτοκίον·
Συ μο νη ε πι της γης τον υ περ φυ σιν α γα θων
προξενος μη τηρ Θε ου γε γο νας ο θεν σοι το χαι ρε προ σα
γο μεν
Είρμός. Ἦχος Βου
Ὠδή Δ'.
Ε παρ θεν τα σε ι δου σα η Εκ κλη σι ι α ε πι
σταυ ρου τον Η λι ον της δι και ο συ υ νης ε στη εν
τη τα ξει αυ της κραυ γα ζουσα δο ξα τη δυ
να μεισου Κυ ρι ε
Α να λη λυ θας τα πα θη μου θε ρα πε ευ ε πι
σταυ ρου τω πα θει της α χρα αν του σαρ κο ος σου ην ε
καν ε φο ρε σας δι ο ο σοι κραυ γα ζο μεν

δο ξα τη δυ να μεισου Κυ ρι ε
Α να μαρ τη του ο θα να τος γε γευ με ε νος ζω ο
ποι ου τε σω μα τος του σου ε πα ξι ι ως Δε σπο
τα νε νε κρω ται η μει εις δε βο ω μενσοι δο ξα
Θεοτοκίον·
τη δυ να μεισου Κυ ρι ε
Α πει ρο γα μως ε κυ η σας ω Παρ θε ε νε και με
τα το κου ω φθης Παρθε νε ευ ου σα πα α λιν ο θεν
α σι γη ταις φωναις το χαι αι ρε σοι Δε σποινα πι στει
Εἱρμός. Ἦχος Βου Ὠδὴ Ε'.
α δι στακτως κραυ γα ζο μεν
Συ Κυ ρι ε μου φως εις τον κο σμον ε λη λυ θας φως α
γι ον ε πι στρε φον εκ ζο φωδους α γνοι οι ας τους
πι στει α νυ μνουντας σε

Συ Κυ ρι επροσγην συμ πα θως κα τε λη λυ υ θας συ υ
ψω σας την πε σου σαν των αν θρωπων ου σι ι ανδ εν
ξυ λω α ναρ του με νος
Συ η ρας μου Χρι στε των πται σμα των το εγκ λη η μα συ
ε λυ σας τας ο δυ νας του θα να του οι κτι ιρ μων
τη θει α Α να στα σει σου
Θεοτοκίον·
Σε ο πλον αρ ρα γες των εχ θρωνπροβαλ λο με ε νος σε αγ
κυ ραν και ελ πι δα της η μων σω τη ρι ι ας θε
ο νομφε κε κτη με θα
Είρμός. Ἦχος Βου Ὠδή ΣΤ'.
Θυ σω ω σοι με τα φω νης αι νε σε ως Κυ ρι ε η
Εκ κλη σι α βο α σοι εκ δαι μο νων λυ θρου κε κα
θαρ με ε νη τω δι οι κτον εκ της πλευ ρασσου ρευσαντι αι
μα τι

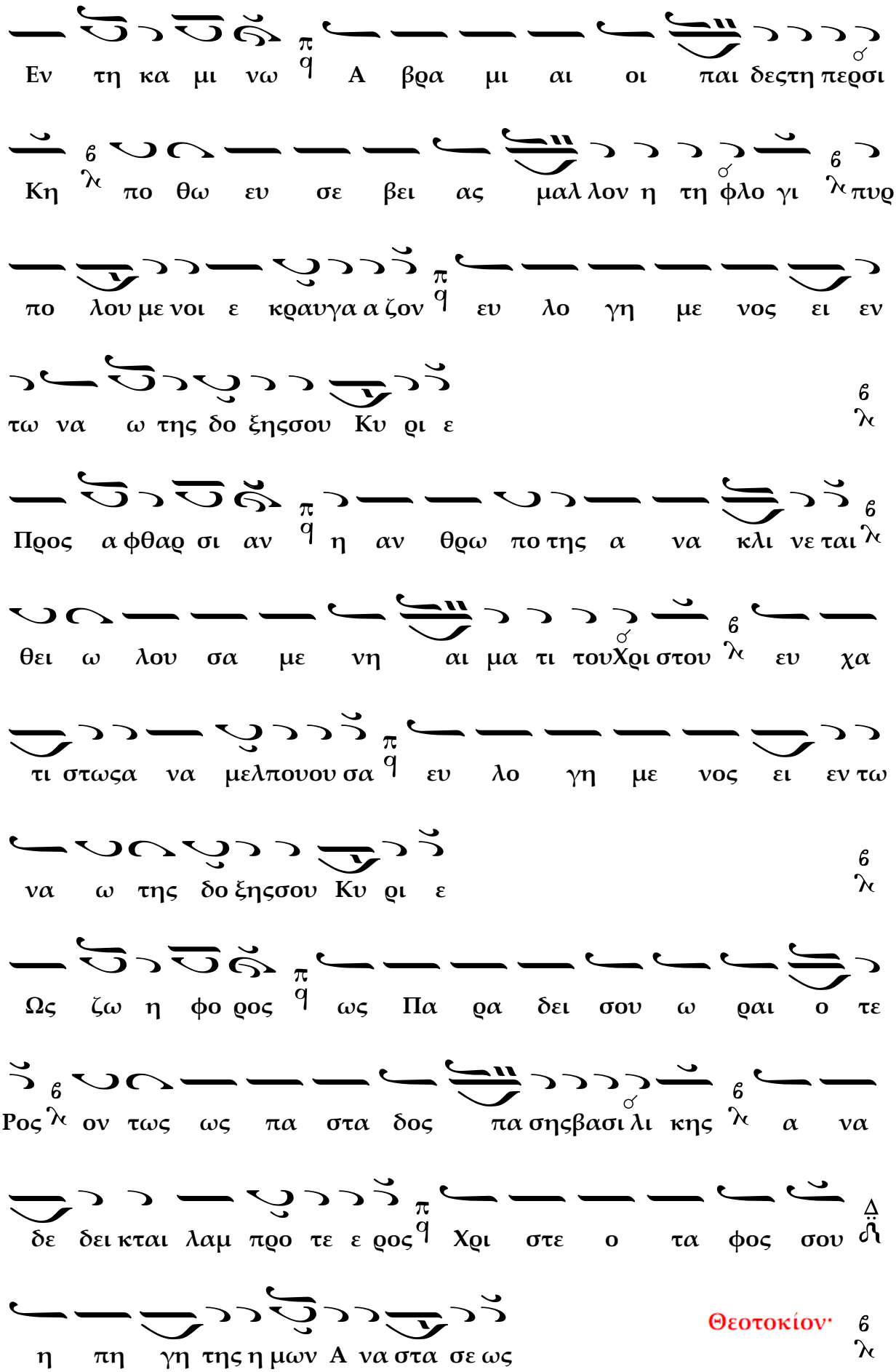

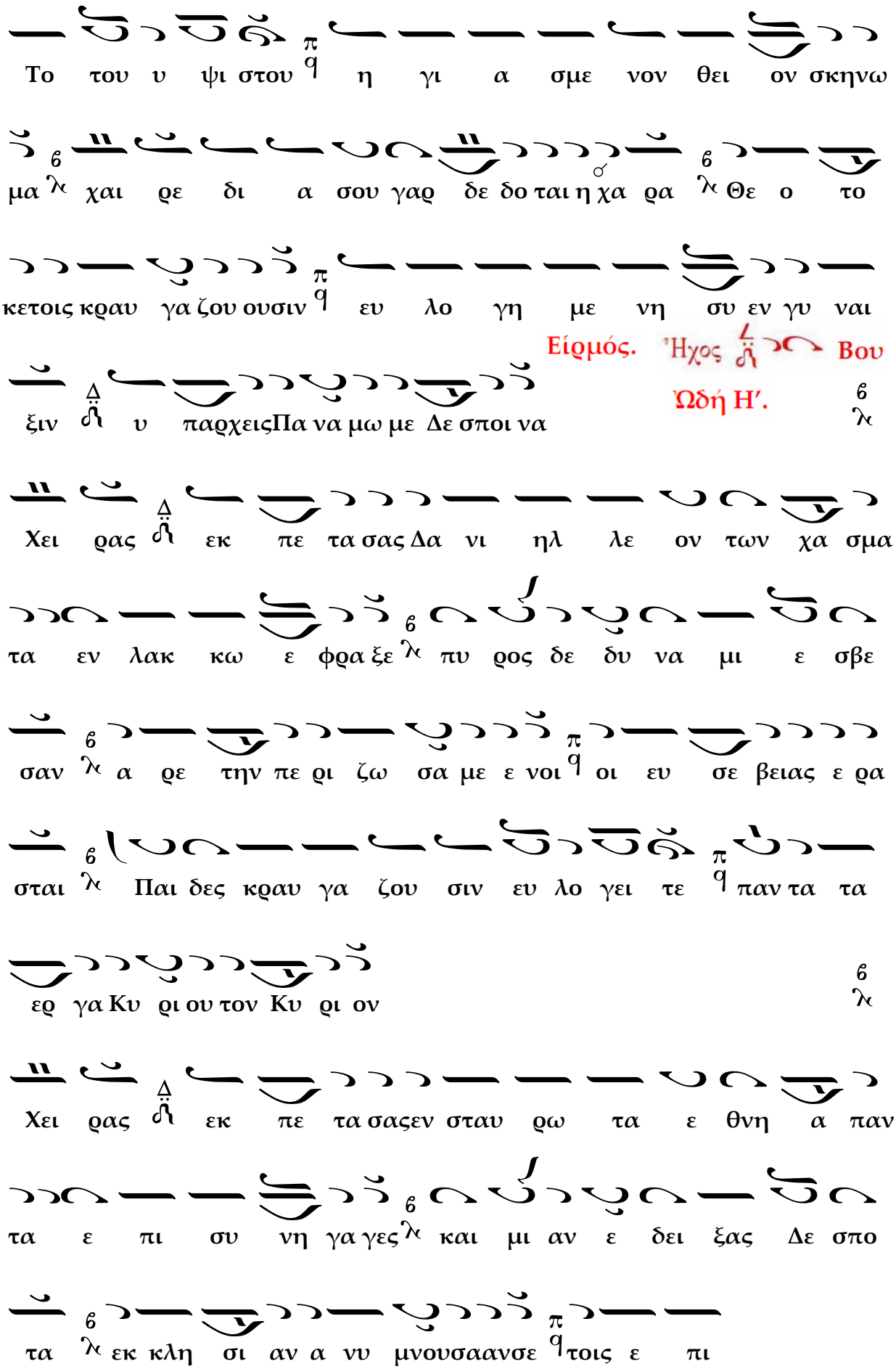
Θεοτοκίον·

Εἱρμός. Ἦχος δ΄ Βου

Ὠδὴ Ζ΄.

Εν τη κα μι νω Α βρα μι αι οι παι δεστη περσι
Κη πο θω ευ σε βει ας μαλ λον η τη φλο γι πυρ
πο λου με νοι ε κραυγα α ζον ευ λο γη με νος ει εν
τω να ω της δο ξησου Κυ ρι ε
Προς α φθαρ σι αν η αν θρω πο της α να κλι νε ται
θει ω λου σα με νη αι μα τι τουΧρι στου ευ χα
τι στωσα να μελπουου σα ευ λο γη με νος ει εν τω
να ω της δο ξησου Κυ ρι ε
Ως ζω η φο ρος ως Πα ρα δει σου ω ραι ο τε
Ρος ον τως ως πα στα δος πα σησβασι λι κης α να
δε δει κται λαμ προ τε ε ρος Χρι στε ο τα φος σου
η πη γη της η μων Α να στα σε ως
Θεοτοκίον·

Το του υ ψι στου η γι α σμε νον θει ον σκηνω
μα χαι ρε δι α σου γαρ δε δο ται η χα ρα Θε ο το
κετοις κραυ γα ζου ουσιν ευ λο γη με νη συ εν γυ ναι
Εἱρμός. Ἦχος Βου
ξιν υ παρχειςΠα να μω με Δε σποι να
Ὠδή Η'.
Χει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ λε ον των χα σμα
τα εν λακ κω ε φρα ξε πυ ρος δε δυ να μι ε σβε
σαν α ρε την πε ρι ζω σα με ε νοι οι ευ σε βειας ε ρα
σται Παι δες κραυ γα ζου σιν ευ λο γει τε παν τα τα
ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον
Χει ρας εκ πε τα σασεν σταυ ρω τα ε θνη α παν
τα ε πι συ νη γα γες και μι αν ε δει ξας Δε σπο
τα εκ κλη σι αν α νυ μνουσαανσε τοις ε πι

γης και ου ρα νου συμ φω νως ψαλλου σιν ευ λο γει τε

παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον

Λευ χει ει μων ω ρα θη γυ ναι ξι τω α προ σι

τω φω τι της Α να στα σε ως κα τα στρα πτο με νος

Αγ γε λος τι τον ζων τα εν τω τα φωβο ων ε πι ζη

τει τε ως θνη τον ον τως η γερ θη Χρι στος ω βο

ω μεν παν τα τα ερ γα υ μνει τε τον Κυ ρι ον Θεοτοκίον·

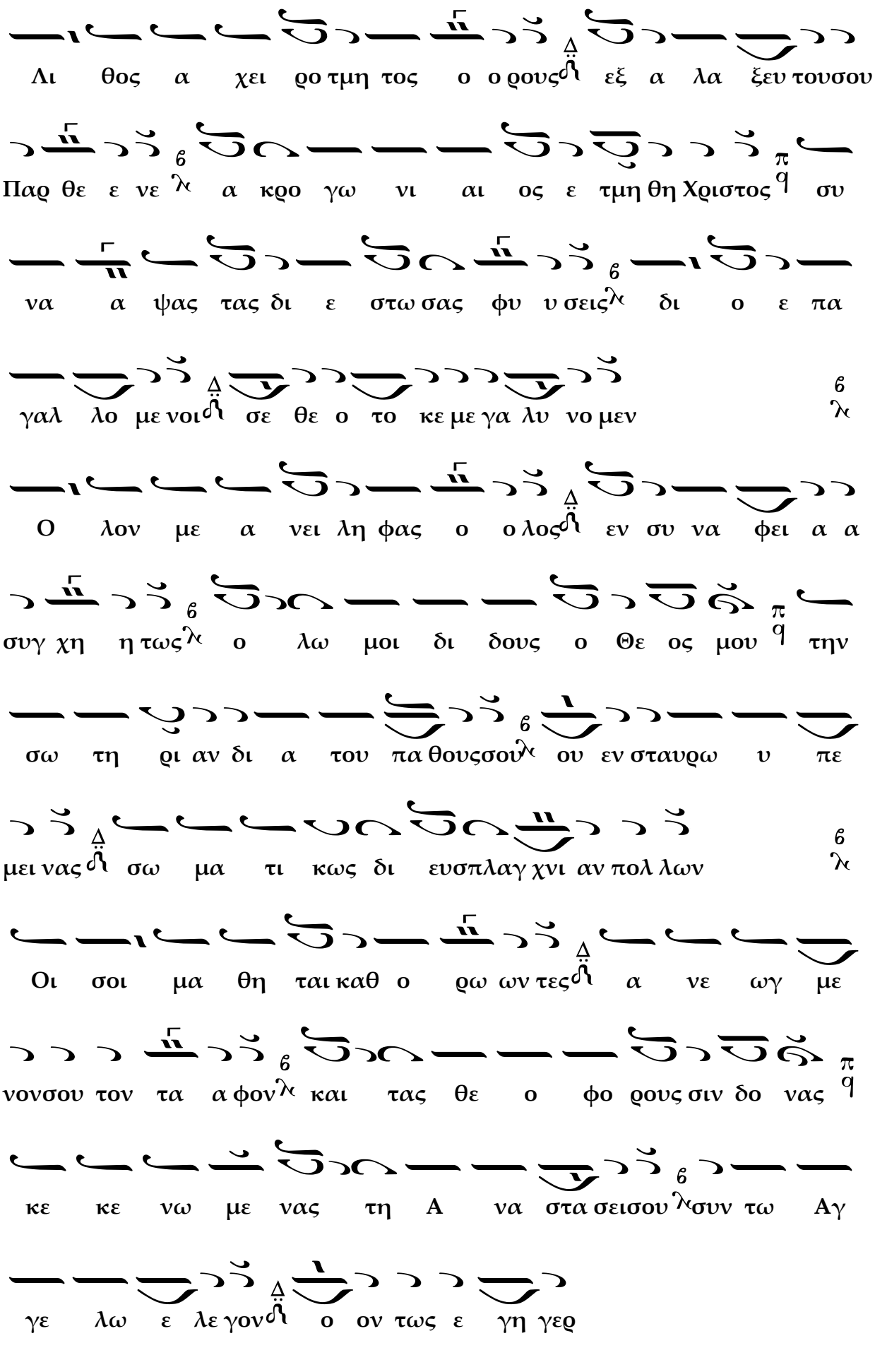
Συ μο νη εν πα σαις γε νε αις Παρ θε νε α χραντε

μη τηρ Χρι στου τουΘε ου συ τησθε ο τη τος γε γο νας

εν δι αι τη μα πα να μω ω με μη φλο γι σθει σατω πυ ρι

του α προ σι του φω τος ο θεν παν τες σε ευ λο γου

μεν Μα ρι α θε ο νυμ φε Εἱρμός. Ἦχος Βου Ὠδή Θ'.

Λι θος α χει ρο τμη τος ο ο ρους εξ α λα ξευ τουσου
Παρ θε ε νε α κρο γω νι αι ος ε τμη θη Χριστος συ
να α ψας τας δι ε στω σας φυ υ σεις δι ο ε πα
γαλ λο με νοι σε θε ο το κε με γα λυ νο μεν
Ο λον με α νει λη φας ο ο λος εν συ να φει α α
συγ χη η τως ο λω μοι δι δους ο Θε ος μου την
σω τη ρι αν δι α του πα θουςσου ου εν σταυρω υ πε
μει νας σω μα τι κως δι ευσπλαγ χνι αν πολ λων
Οι σοι μα θη ται καθ ο ρω ων τες α νε ωγ με
νονσου τον τα α φον και τας θε ο φο ρους σιν δο νας
κε κε νω με νας τη Α να στα σεισου συν τω Αγ
γε λω ε λε γον ο ον τως ε γη γερ

ται ο Κυ ρι ος

Τριαδικόν.

Μο να δα μεν θει ας ου σι ι ας αλλ υ πο στα

Σε ων Τρι α α δα παν τες οι πι στοι προ σκυ νουν τες

εν α συγ χυ τοις ταις υ πο στα σε σιν ι σο σθε νη

ο μο τι μον η ην ευ σε βουντες με γα λυ νο μεν

Ἡ τιμιωτέρα Ἦχος

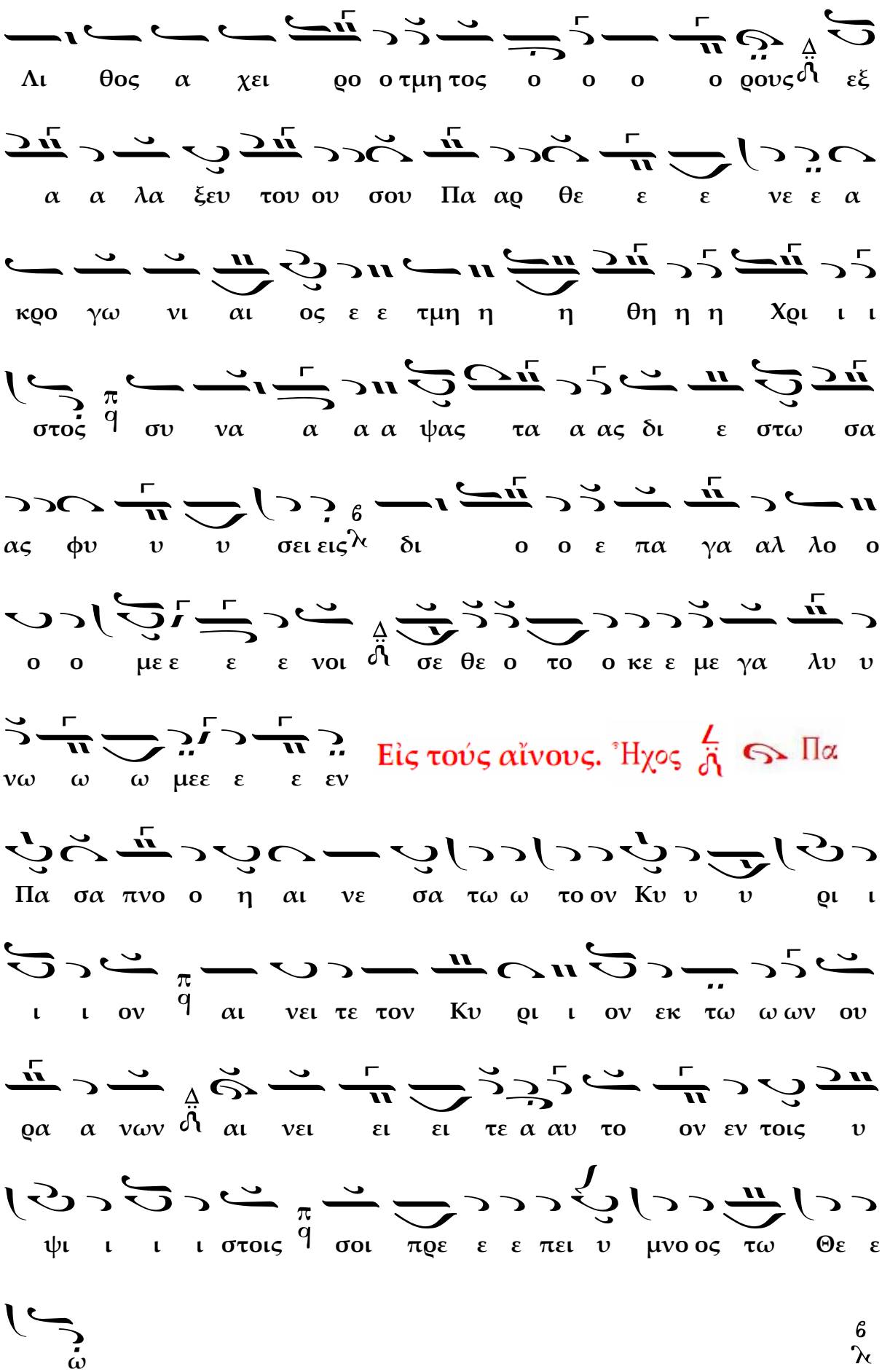
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

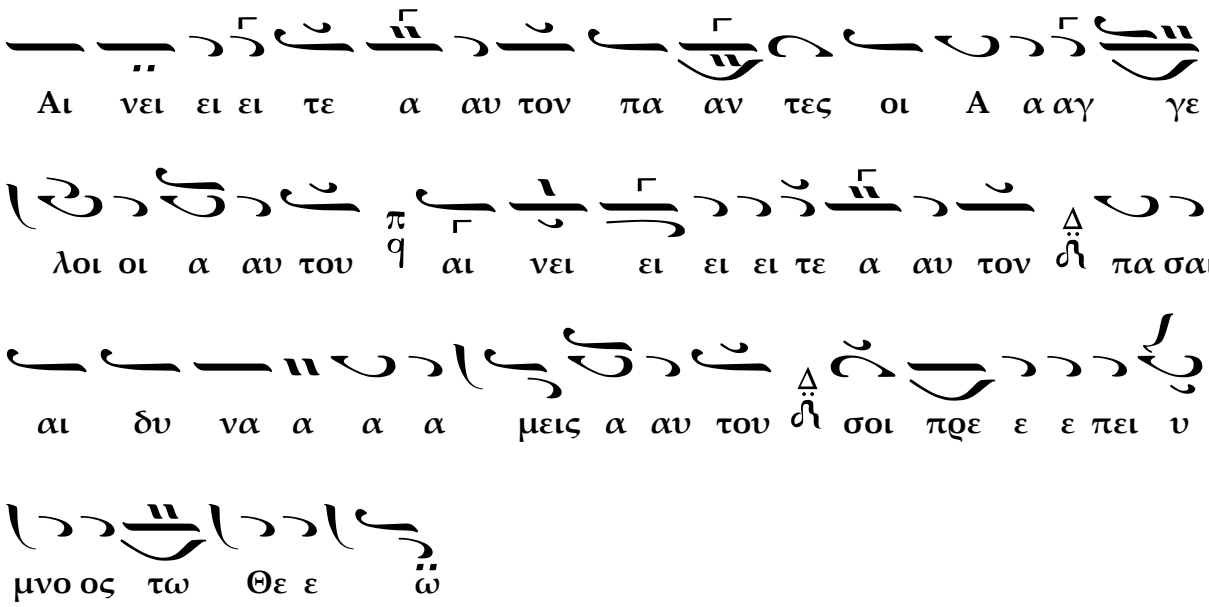
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου ουσαν την ον τως θε ο

το κον σε με γα λυ νο μεν

Ὁ εἱρμός. εἰς μέλος ἀργόν. Ἦχος

Αι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α α αγ γε
λοι οι α αυ του αι νει ει ει ει τε α αυ τον πα σαι
αι δυ να α α α μεις α αυ του σοι πρε ε ε πει υ
μνο ος τω Θε ε ω

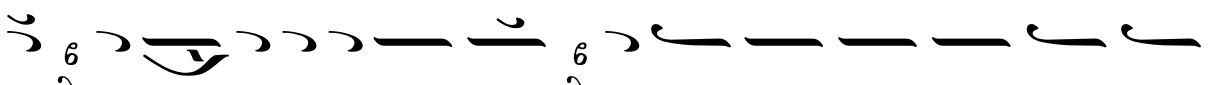
Οἱ αἶνοι. Ἦχος δ Βου

Ο σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και Α να στας εκ

των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ξα ζο

μεν σου την α να στα σιν

Εν τω σταυ ρω σου Χρι στε της αρ χαι αι ας κα τα α

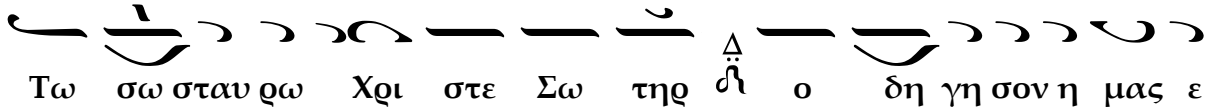

Ρας η λευ θε ρωσας η μας και εν τω θα να τω σου

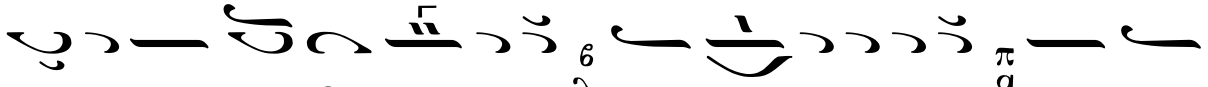

τον την φυ σιν η μων τυ ραν νη σαν τα δι α βο

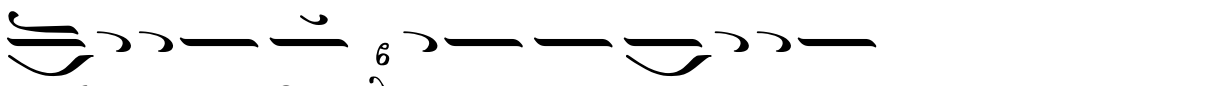

λον κα τηρ γη σας εν δε τη ε γερ σει σου χα ρας τα πα

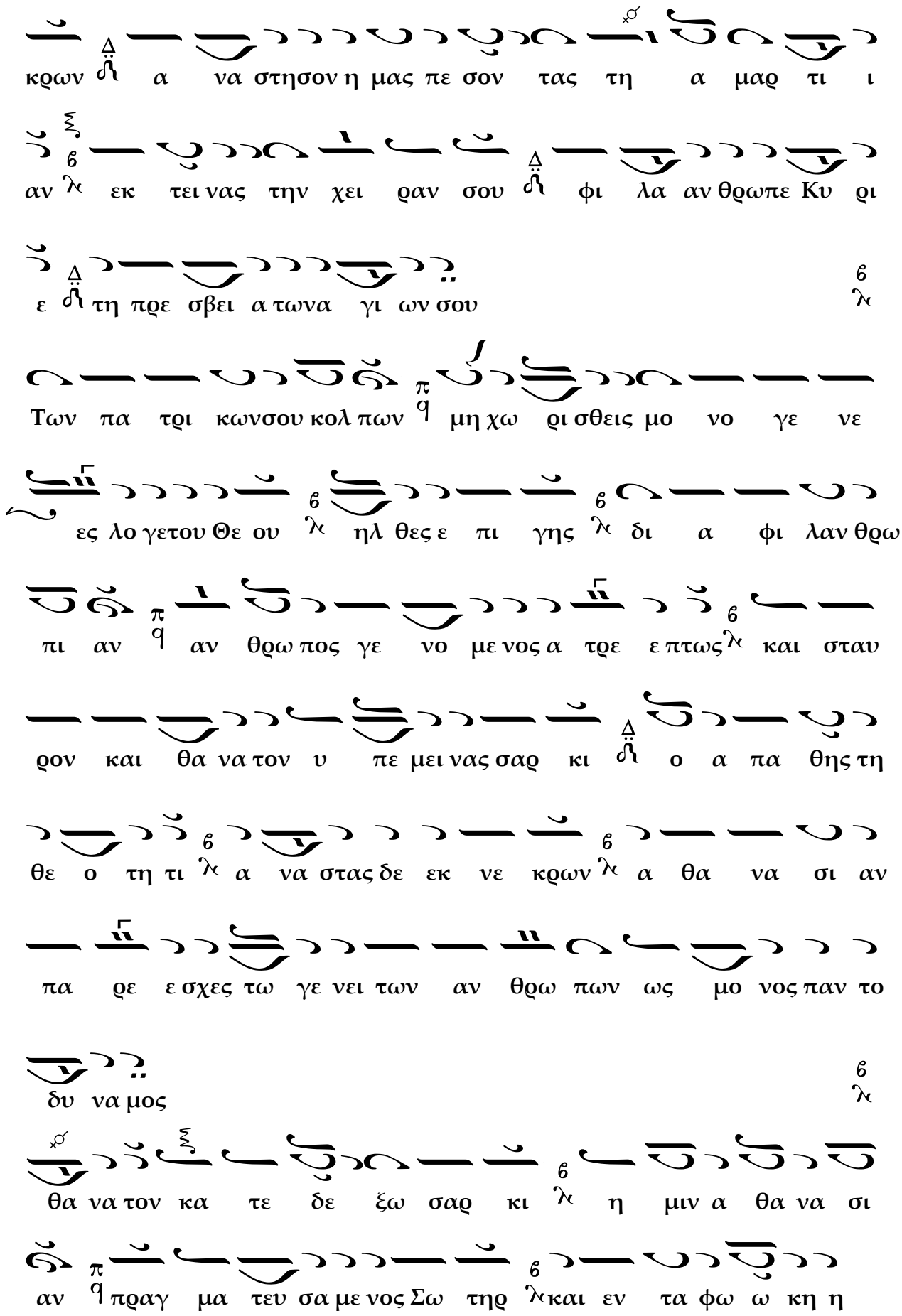

αν τα ε πλη ρωσας δι ο βο ω με εν σοι ο Α

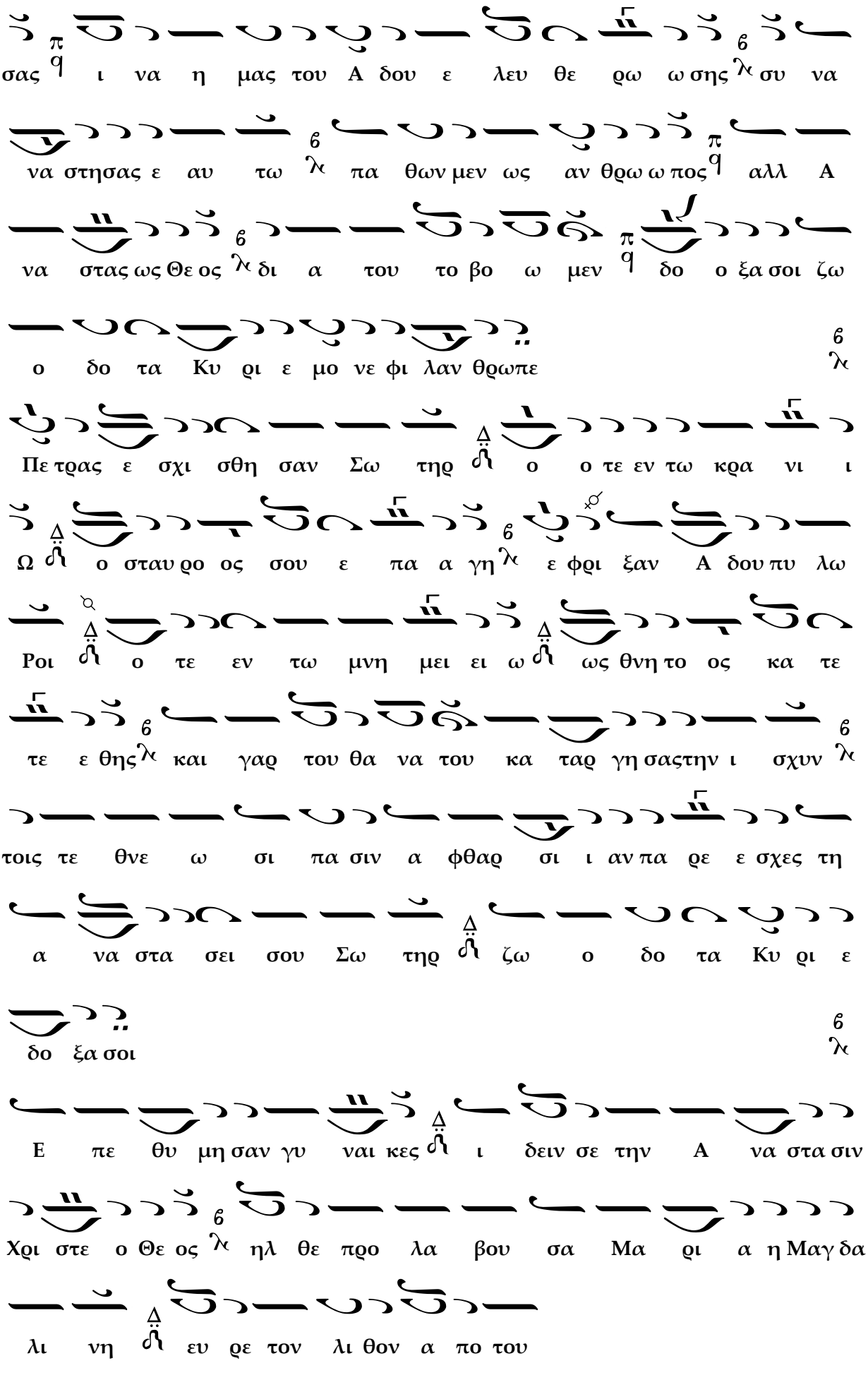

να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι

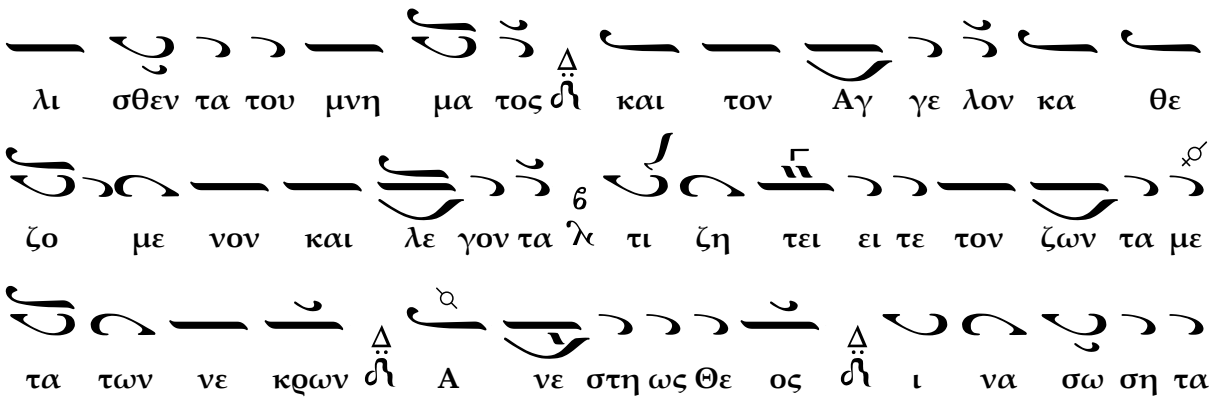

Τω σω σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γη σον η μας ε

πι την α λη θει α αν σου και ρυ υ σαι η μας των πα

γι δωντου εχ θρου ο Α να στας εκ των νε

κρων α να στησον η μας πε σον τας τη α μαρ τι ι
αν εκ τει νας την χει ραν σου φι λα αν θρωπε Κυ ρι
ε τη πρε σβει α τωνα γι ων σου
Των πα τρι κωνσου κολ πων μη χω ρι σθεις μο νο γε νε
ες λο γετου Θε ου ηλ θες ε πι γης δι α φι λαν θρω
πι αν αν θρω πος γε νο με νος α τρε ε πτως και σταυ
ρον και θα να τον υ πε μει νας σαρ κι ο α πα θης τη
θε ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων α θα να σι αν
πα ρε ε σχες τω γε νει των αν θρω πων ως μο νος παν το
δυ να μος
θα να τον κα τε δε ξω σαρ κι η μιν α θα να σι
αν πραγ μα τευ σα με νος Σω τηρ και εν τα φω ω κη η

σας ι να η μας του Α δου ε λευ θε ρω ω σης σου να
να στησας ε αυ τω πα θων μεν ως αν θρω ω πος αλλ Α
να στας ως Θε ος δι α του το βο ω μεν δο ο ξα σοι ζω
ο δο τα Κυ ρι ε μο νε φι λαν θρωπε
Πε τρας ε σχι σθη σαν Σω τηρ ο ο τε εν τω κρα νι ι
Ω ο σταυ ρο ος σου ε πα α γη ε φρι ξαν Α δου πυ λω
Ροι ο τε εν τω μνη μει ει ω ως θνη το ος κα τε
τε ε θης και γαρ του θα να του κα ταρ γη σας την ι σχυν
τοις τε θνε ω σι πα σιν α φθαρ σι ι αν πα ρε ε σχες τη
α να στα σει σου Σω τηρ ζω ο δο τα Κυ ρι ε
δο ξα σοι
Ε πε θυ μη σαν γυ ναι κες ι δειν σε την Α να στα σιν
Χρι στε ο Θε ος ηλ θε προ λα βου σα Μα ρι α η Μαγ δα
λι νη ευ ρε τον λι θον α πο του

λι σθεν τα του μνη μα τος και τον Αγ γε λον κα θε
ζο με νον και λε γον τα τι ζη τει ει τε τον ζων τα με
τα των νε κρων Α νε στη ως Θε ος ι να σω ση τα

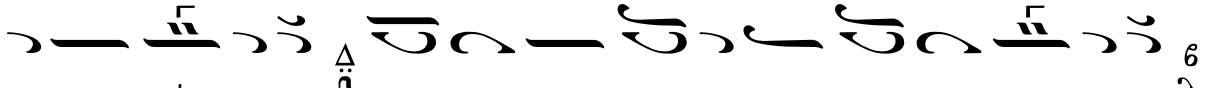

συμ παν τα

Που ε στι ιν Ι η σους ον ε λο γι σα σθε φυ λα

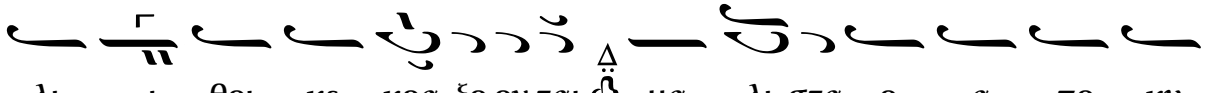

α ατ τειν ει πα τε Ι ου δαι αι οι που ε στιν ον

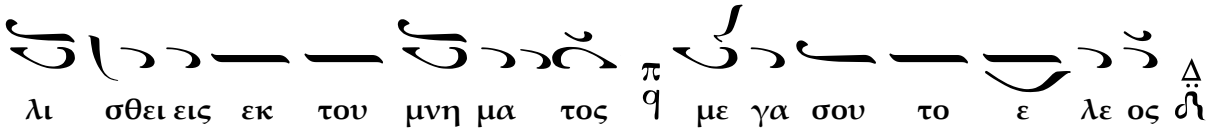

ε θη κα τε εν τω μνη μα τι τον λι θονσφρα γι σαν τες δο

τε τον νε κρον οι την ζω ην αρ νη σα με ε νοι δο τε

τον τα φε εν τα η πι στευ σα τε τω α να στα αν τι
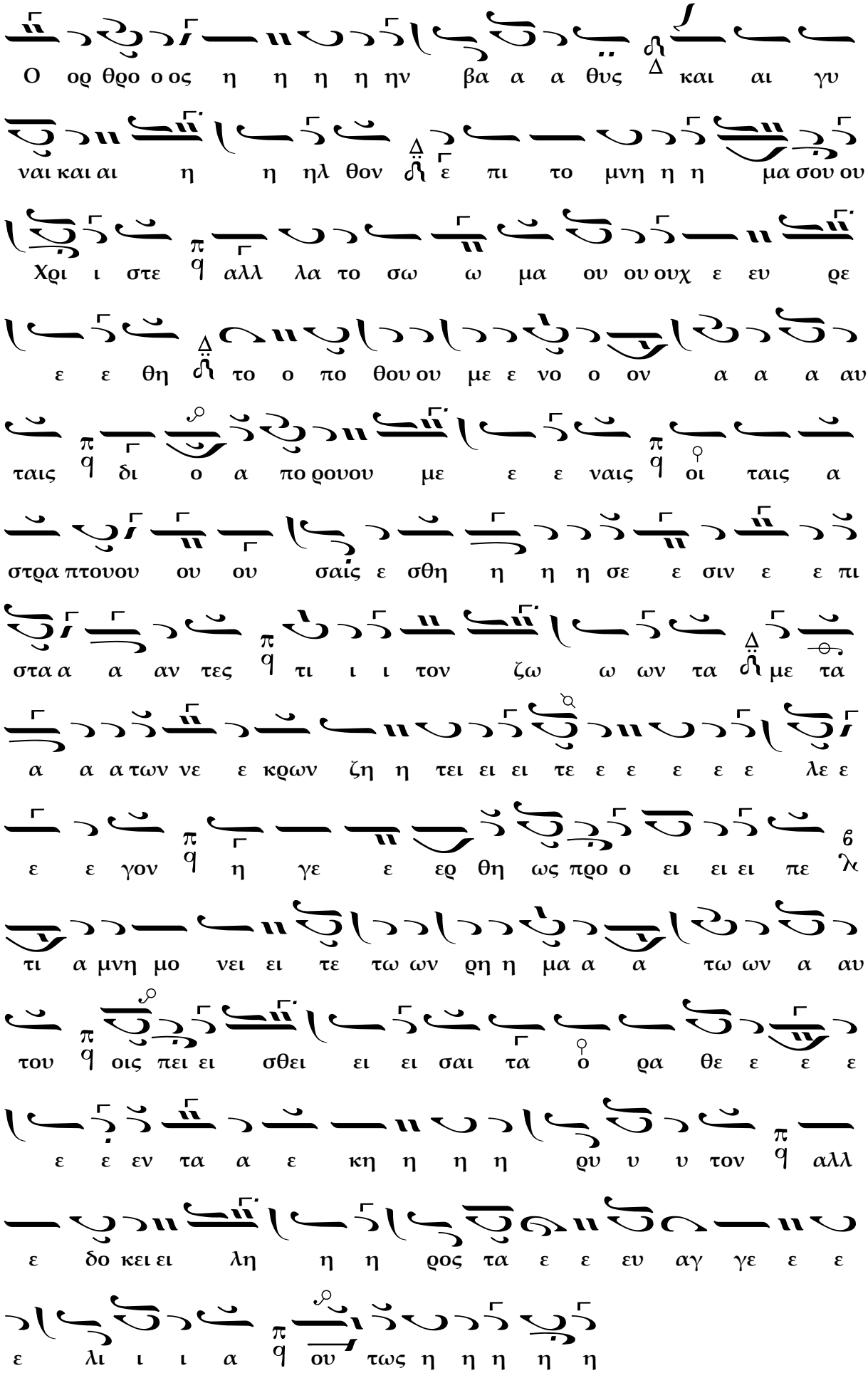

καν η μεις σι γη ση η τε του Κυ ρι ου την ε γερ σιν οι

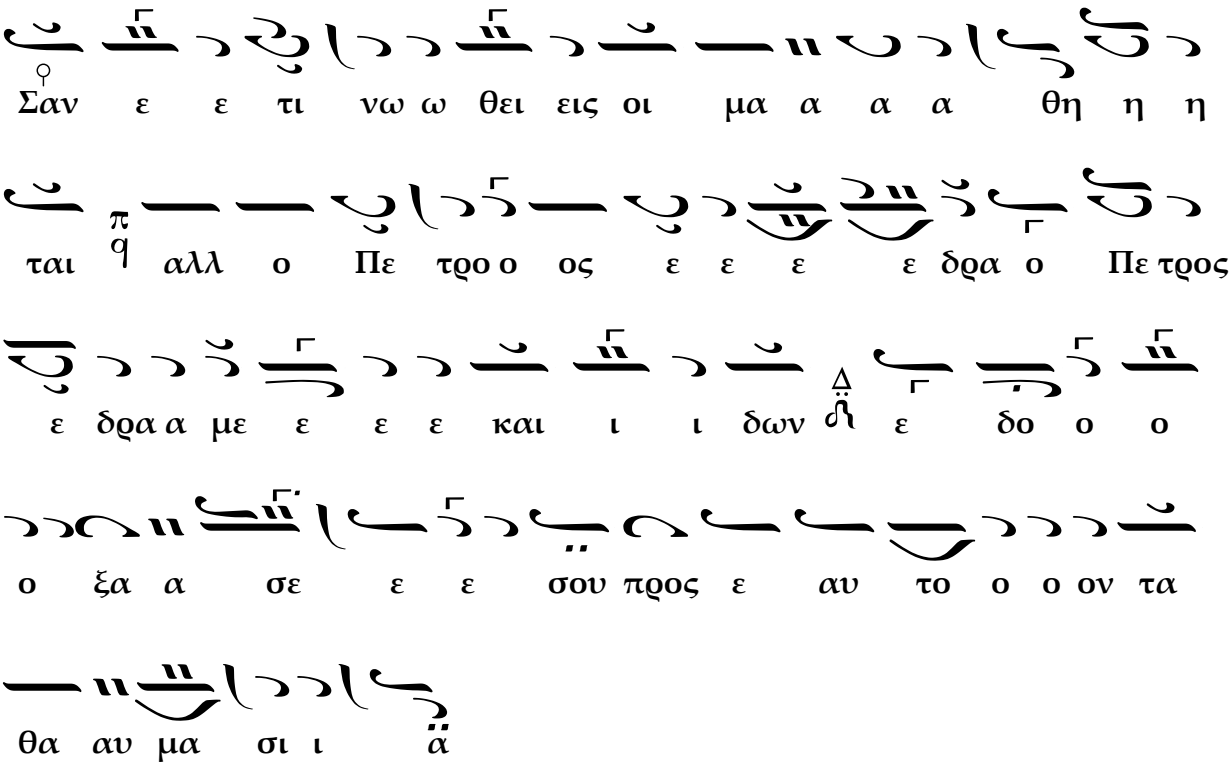

λι ι θοι κε κρα ξο ον ται μα λι στα ο α πο κυ

λι σθει εις εκ του μνη μα τος με γα σου το ε λε ος
με γα το μυ στη ρι ον της οι κο νο μι ας σου Σω τηρ

η μων δο ξα σοι

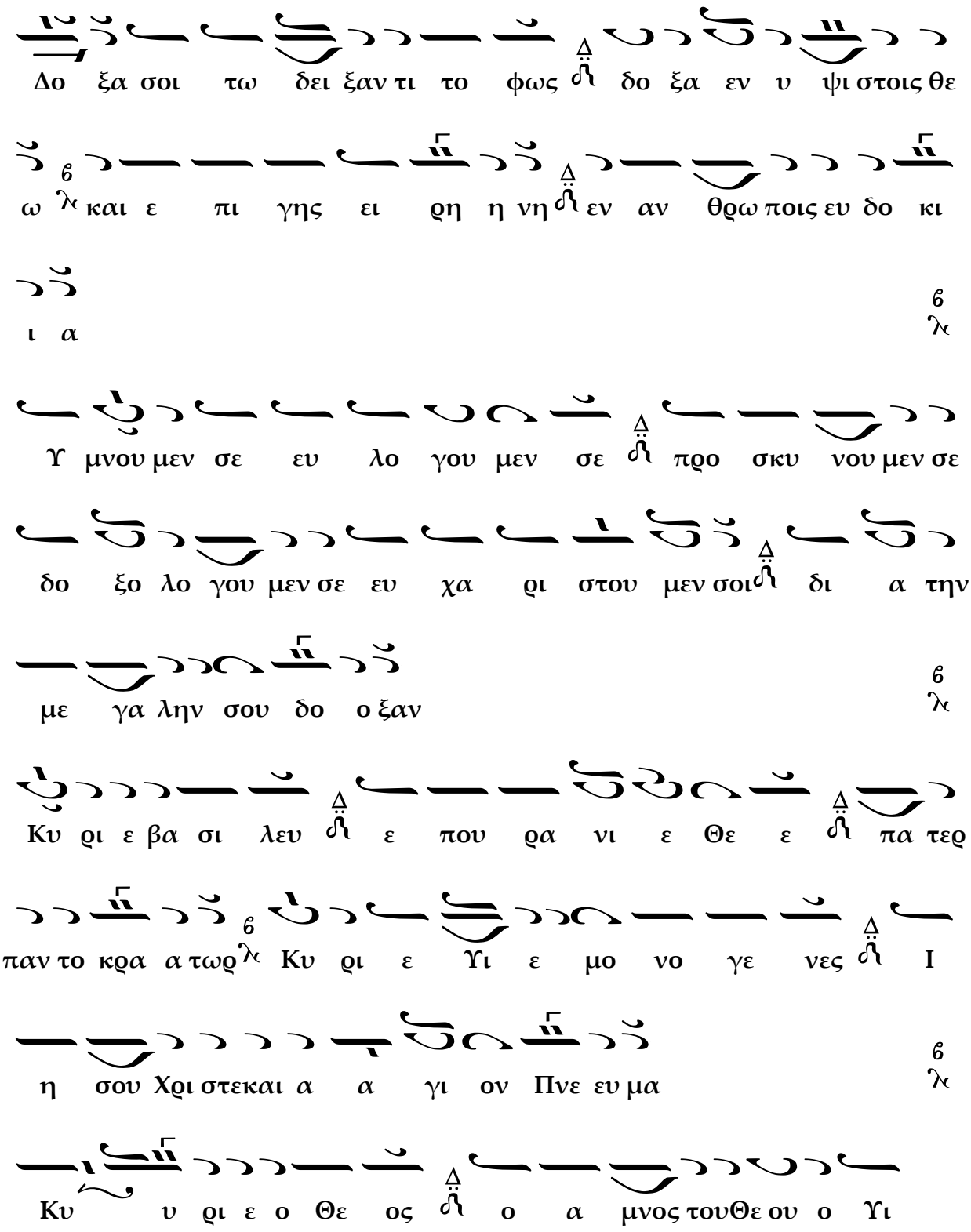
Ἑωθινόν Δ'. Ἦχος δ̈ ἐκ τοῦ Πα
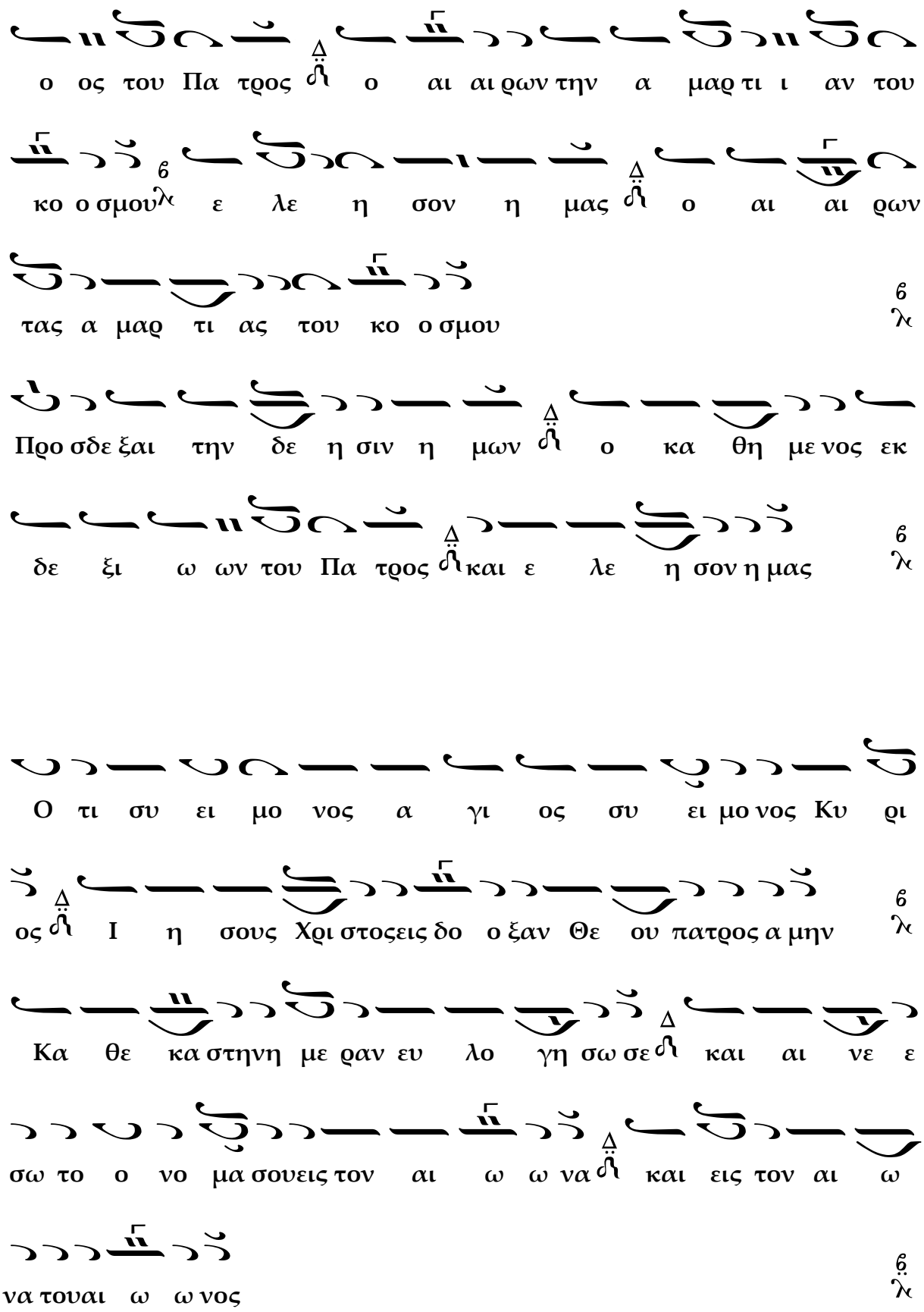

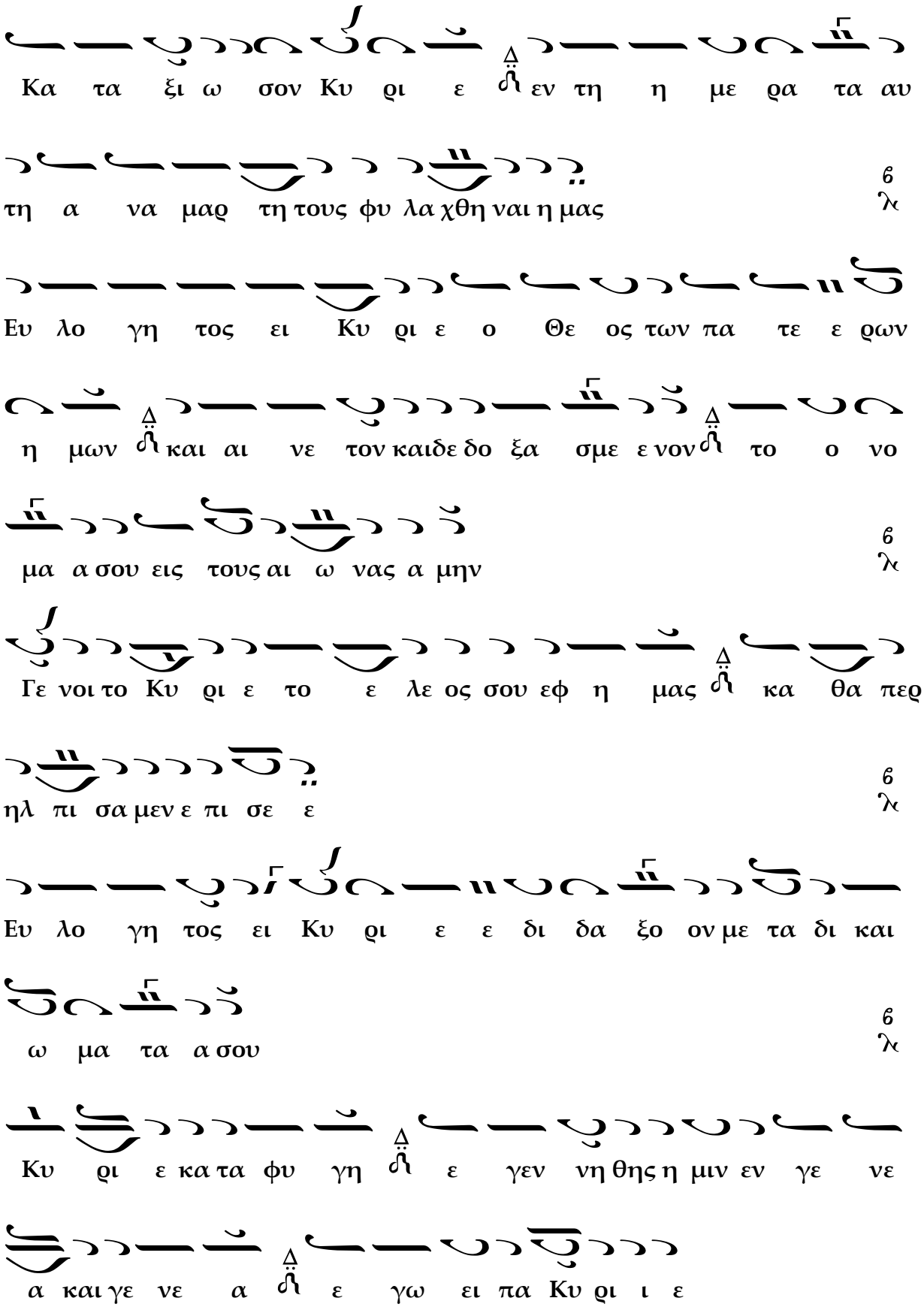

Σαν ε ε τι νω ω θει εις οι μα α α α θη η η
ται αλλ ο Πε τρο ο ος ε ε ε ε δρα ο Πε τρος
ε δρα α με ε ε ε και ι ι δων ε δο ο ο
ο ξα α σε ε ε σου προς ε αυ το ο ο ον τα
θα αυ μα σι ι

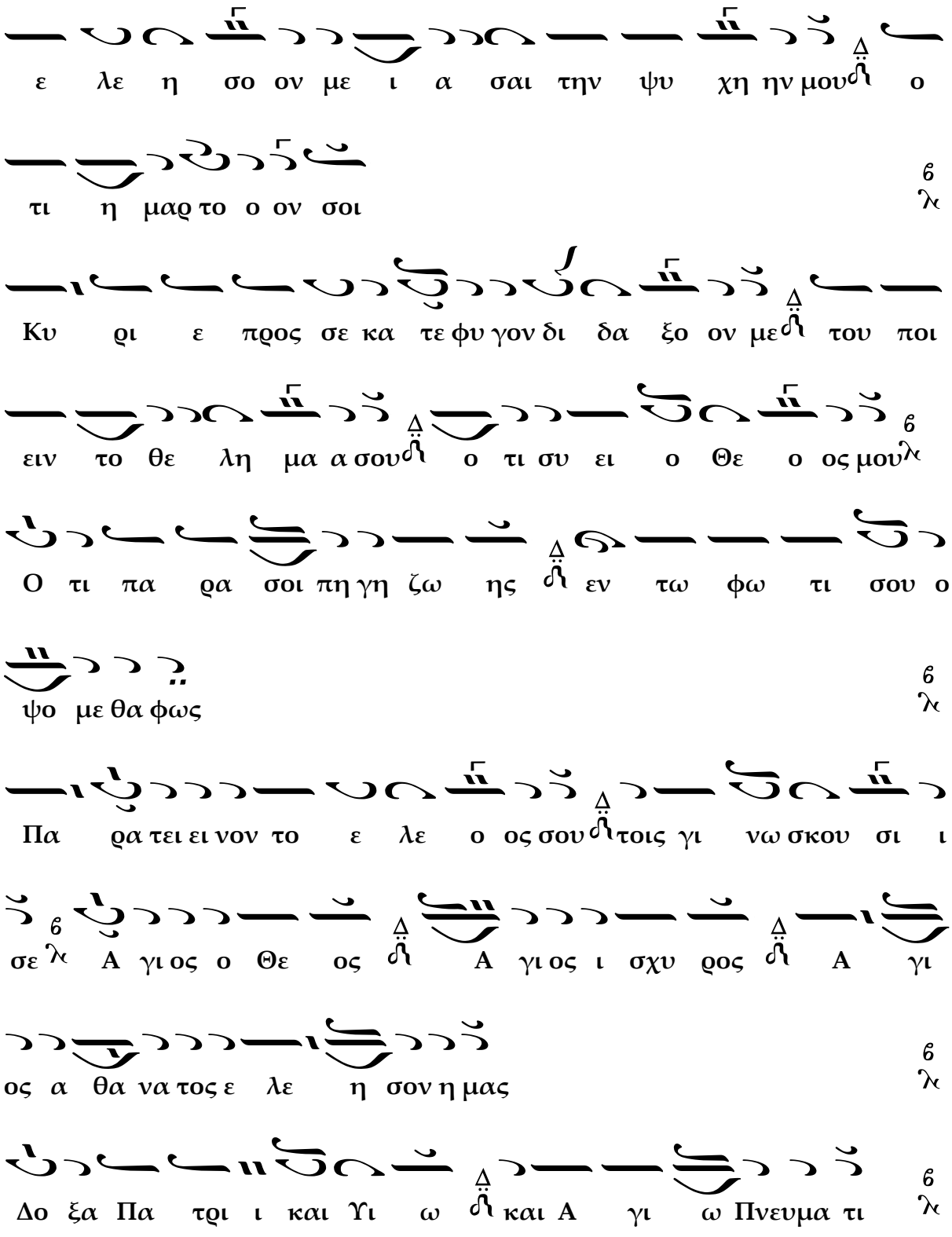

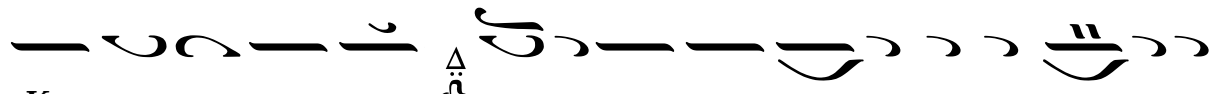
Δοξολογία Ἦχος δ΄ Βου χ

ος του Πατρος και ο αι αιρων την αμαρτι αν του
κοσμου ελεησον ημας και ο αι αιρων
τας αμαρτιας του κοσμου
Προσδεξαι την δεησιν ημων και καθημενος εκ
δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας
Οτι συ ει μονος αγιος συ ει μονος Κυριος
και Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου πατρος αμην
Καθεκαστην ημεραν ευλογησω σε και αινεσω
σωτο ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον αιω
ναπουαιωνος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε ἐν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε ρων
η μων καὶ αι νε τον καιδε δο ξα σμε ε νον το ο νο
μα α σου εις τους αι ω νας α μην
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθα περ
ηλ πι σα μεν ε πι σε ε
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι και
ω μα τα α σου
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε

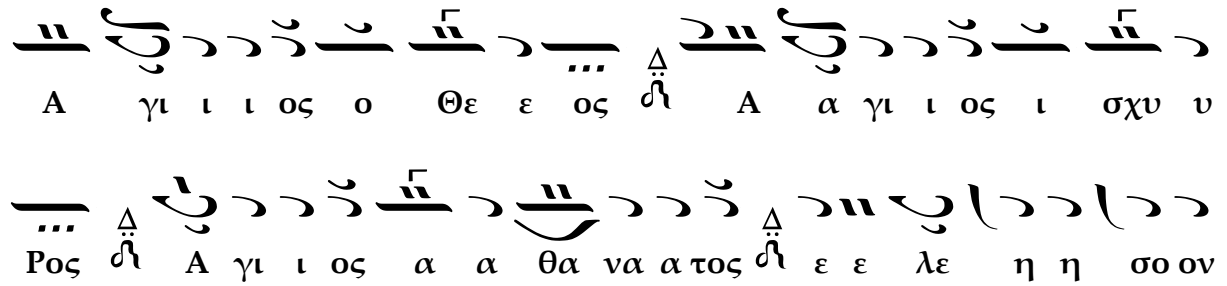

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο
τι η μαρ το ο ον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του ποι
ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φως
Πα ρα τει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω σκου σι ι
σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Μην

Ἦχος Βου Ἀσματικόν.

Ἦχος Βου

Ὁ Μακαρισμός. Ἦχος δ΄ Βου χ λέγετος.

Δι α ξυ λου ο Α δαμ πα ρα δει σου γε γο νεν

α ποι κος δι α ξυ λου δε σταυ ρου ο λη στης Πα ρα

δει σον ω κησεν ο μεν γαρ γευ σα με νος εν το λην

η θε ε τη σε του ποι η σαντος ο δε συ σταυ ρου με νος
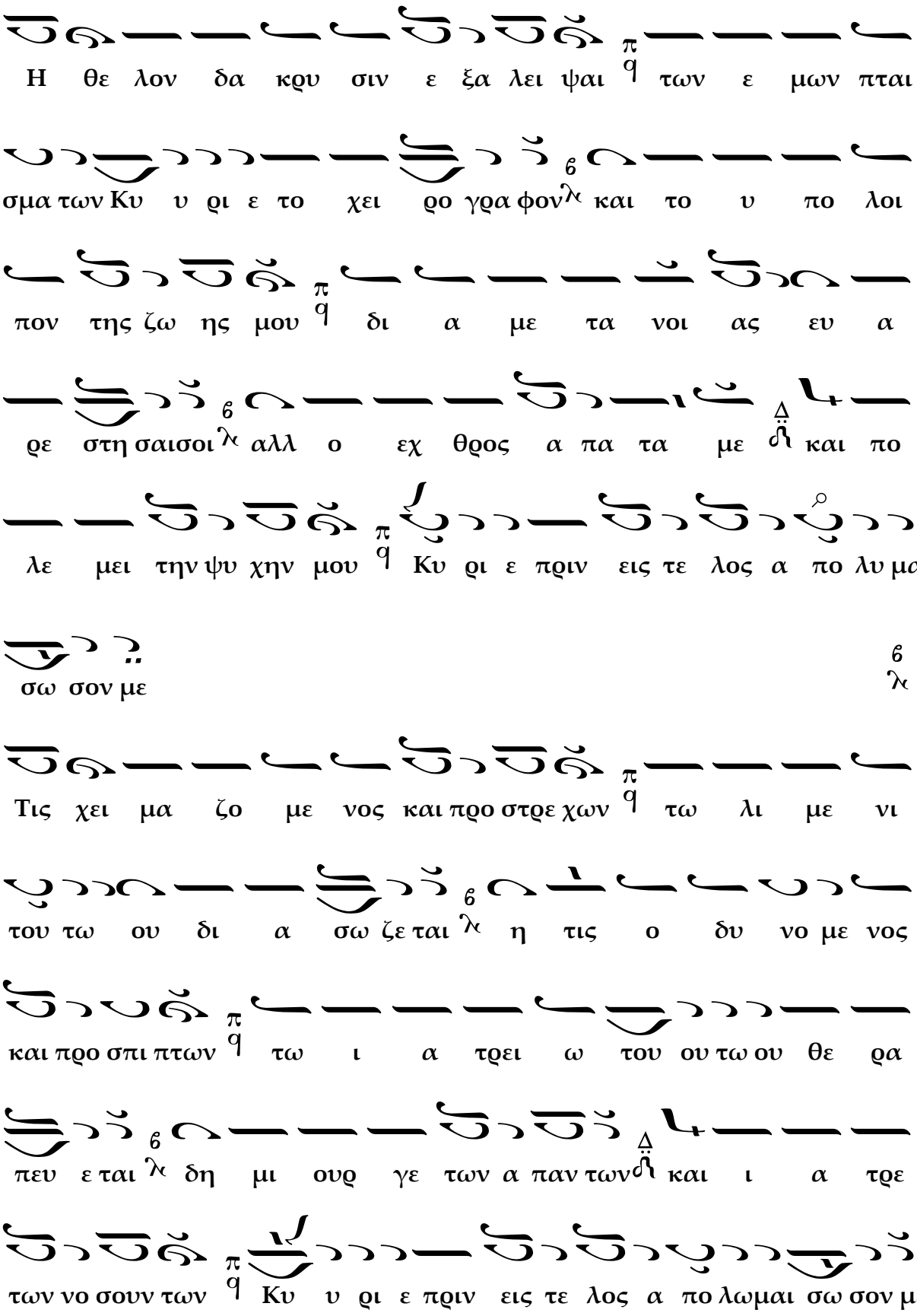
Θε ον ω μο λο ο γη σε τον κρυ πτο με νον μνη σθη τι

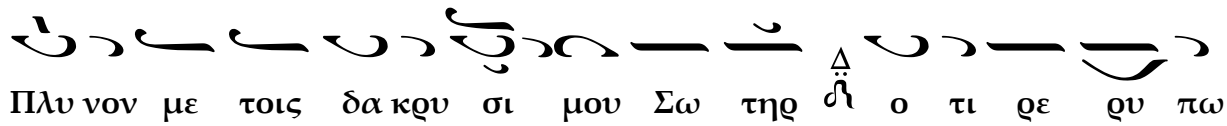
μου Σω τηρ δ΄ εν τη βα σι λει α σου

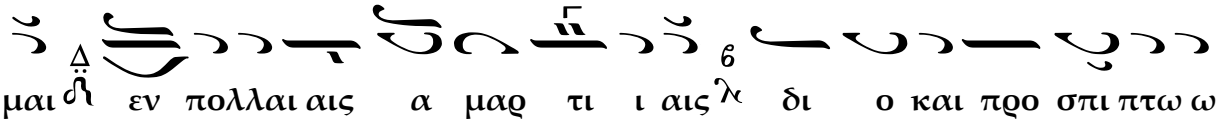

Κατανυκτικά τῆς Ὀκτωήχου τά παρόντα ψάλλονται τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. πρίν τοῦ Τριῳδίου.

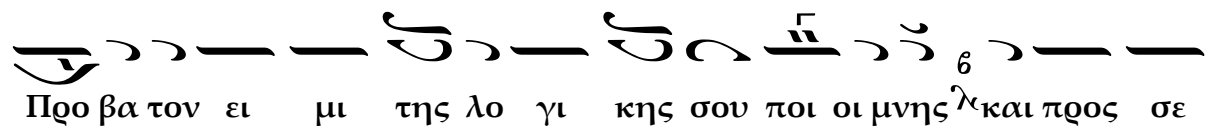
Ἦχος δ Βου χ

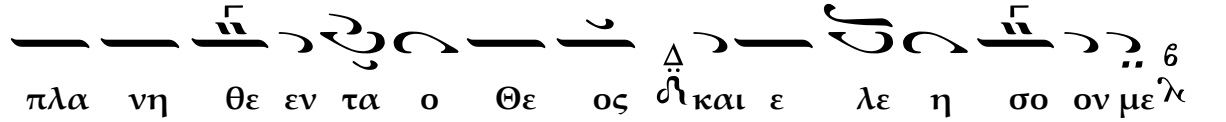

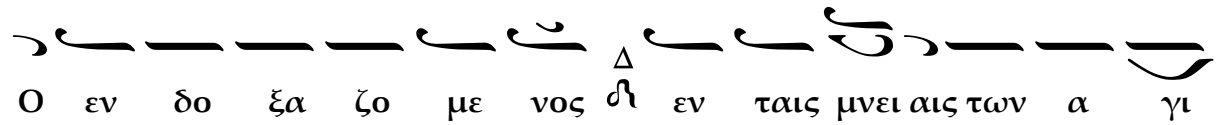

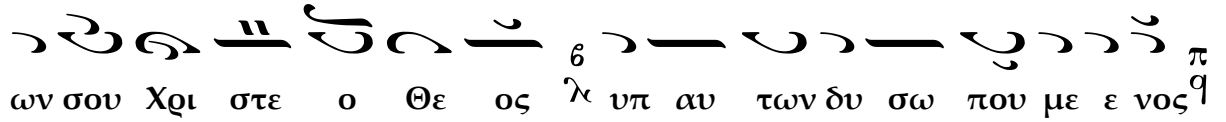

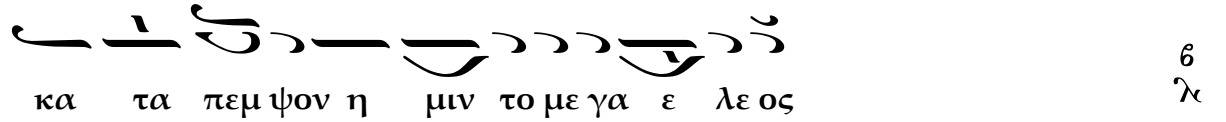

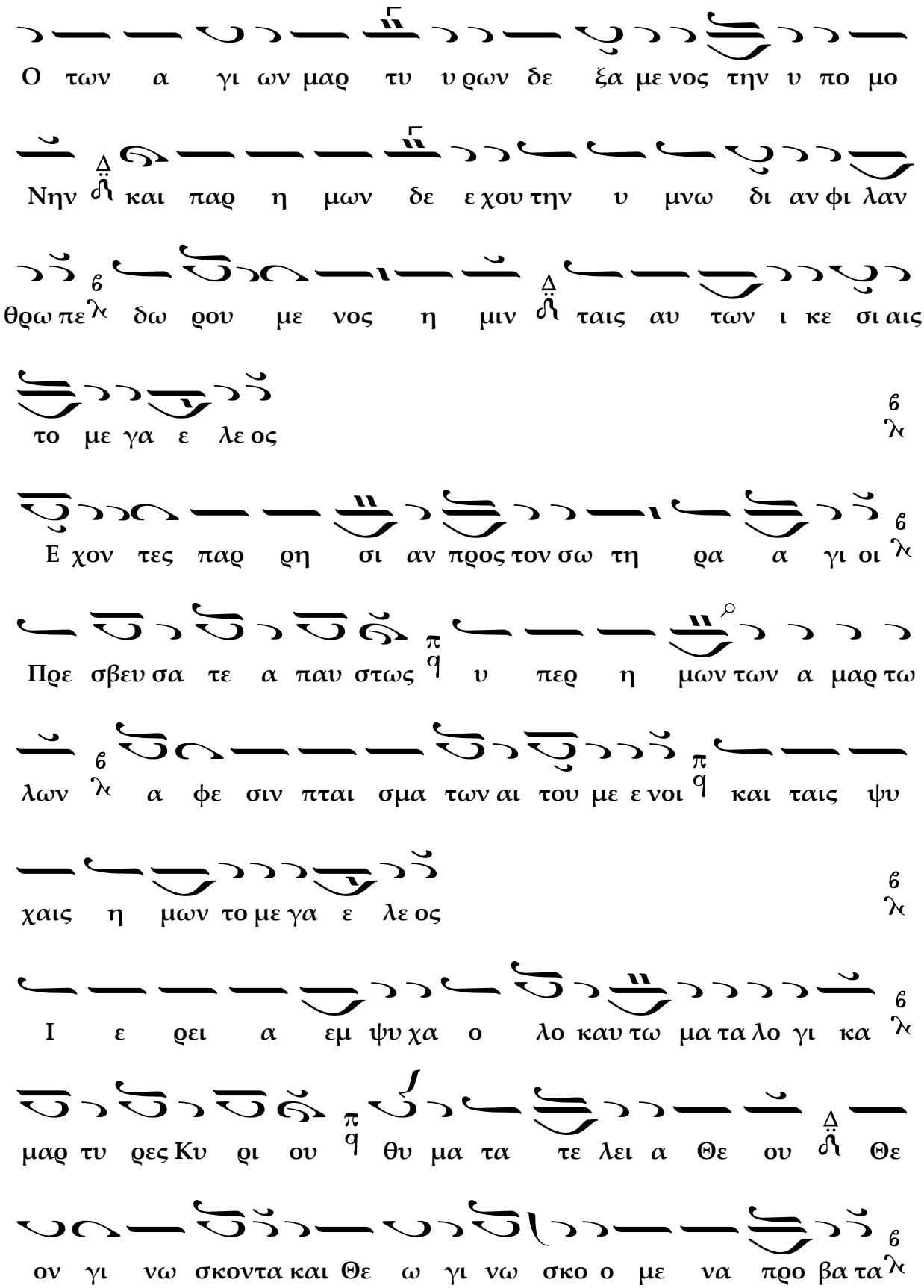

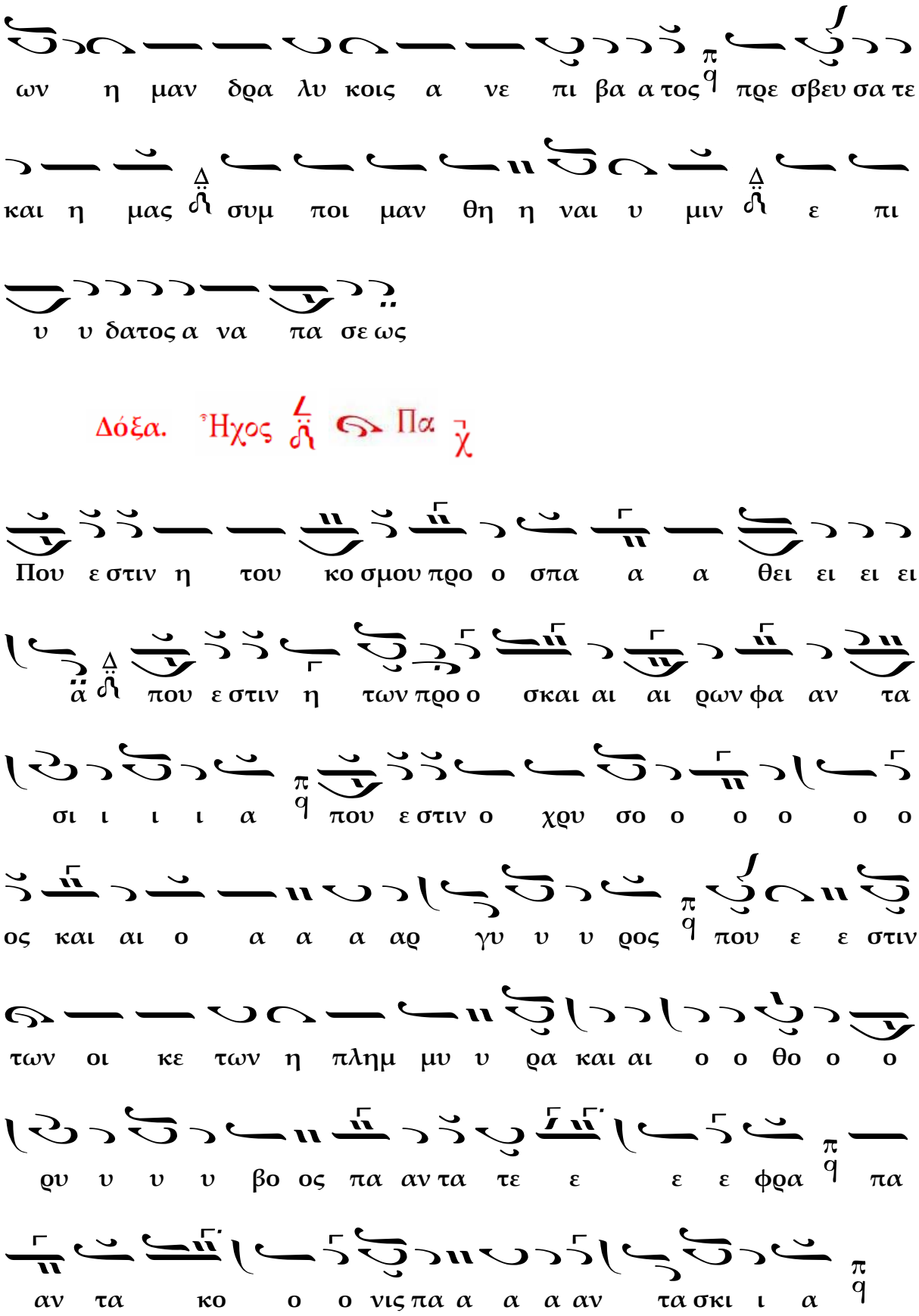
τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Ἦχος

Ο των α γι ων μαρ τυ υρων δε ξα με νος την υ πο μο
Νην δι και παρ η μων δε εχου την υ μνω δι αν φι λαν
θρω πε λε δω ρου με νος η μιν δι ταις αυ των ι κε σι αις
το με γα ε λε ος
Εχον τες παρ ρη σι αν προς τον σω τη ρα α γι οι λε
Πρε σβευ σα τε α παυ στως πο υ περ η μων των α μαρ τω
λων λε α φε σιν πται σμα των αι του με ενοι πο και ταις ψυ
χαις η μων το με γα ε λε ος
Ι ε ρει α εμ ψυ χα ο λο καυ τω μα τα λο γι κα
μαρ τυ ρες Κυ ρι ου πο θυ μα τα τε λει α Θε ου δι Θε
ον γι νω σκοντα και Θε ω γι νω σκο ο με να προ βα τα λε

ων η μαν δρα λυ κοις α νε πι βα α τος πρε σβευ σα τε
και η μας συμ ποι μαν θη η ναι υ μιν ε πι
υ υ δατος α να πα σε ως
Δόξα. Ἦχος Πα
Που ε στιν η του κο σμου προ ο σπα α α θει ει ει ει
ποι ε στιν η των προ ο σκαι αι αι ρων φα αν τα
σι ι ι ι α που ε στιν ο χρυ σο ο ο ο ο ο
ος και αι ο α α α αρ γυ υ υ ρος που ε ε στιν
των οι κε των η πλημ μυ υ ρα και αι ο ο θο ο ο
ρυ υ υ υ βο ος πα αν τα τε ε ε ε φρα πα
αν τα κο ο ο νις πα α α α αν τα σκι ι α

αλλ λα δευ τε βο η σω ω με ε εν τω α α θα να τω

ω βα σι ι λει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ε των αι

ω νι ων σου α γα θων α ξι ω σον τους με τα στα αν

τας εξ η η μων και α να παυσον α αυ τους ἐν

τη α γη η η η ρω ω μα κα ρι ι ο τη η τᾷ

Μαρτυρικά. τῷ Σαββάτῳ πρωί εἰς τούς Αἴνους

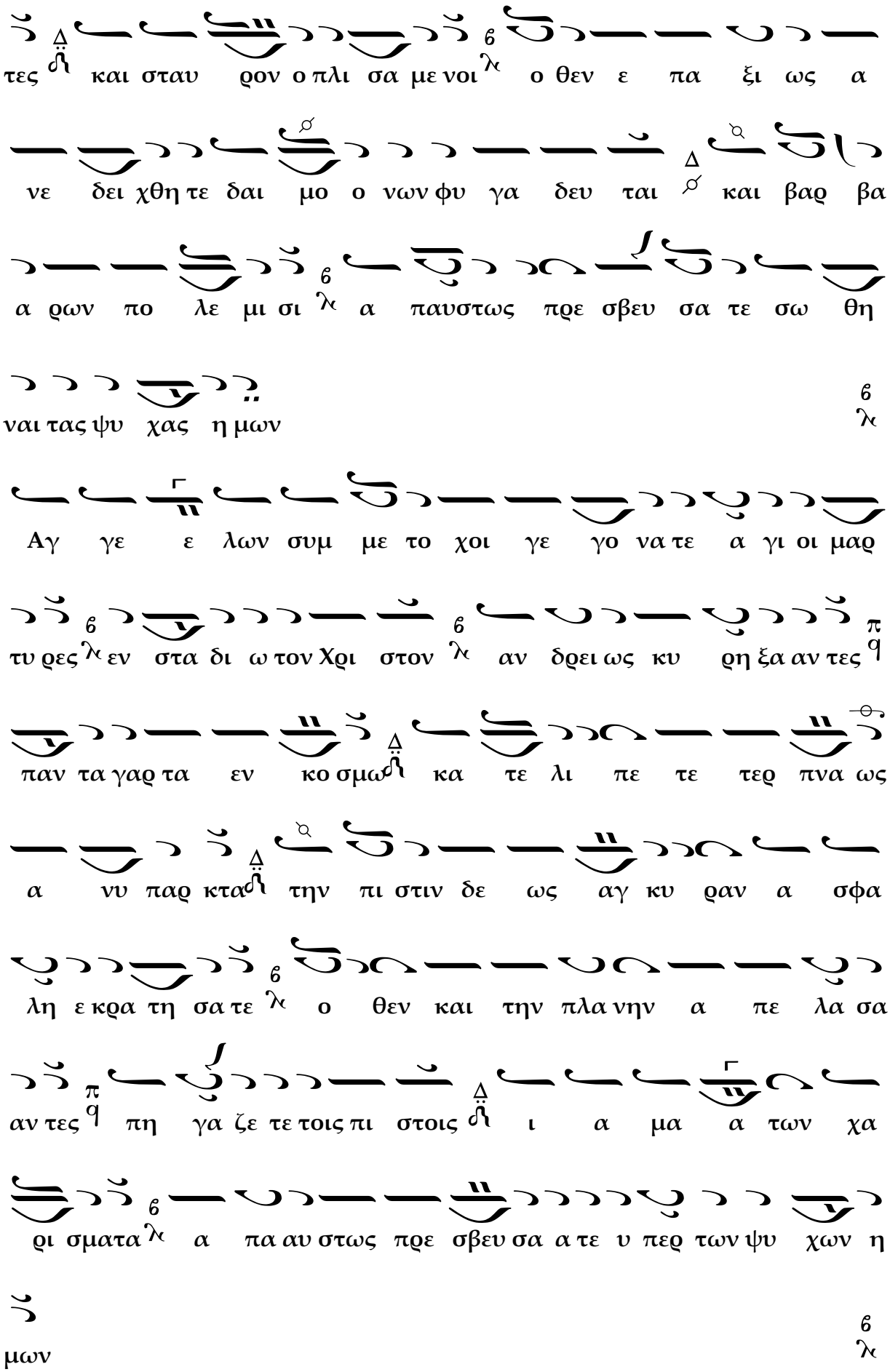
Ἦχος δ΄ → Βου χ

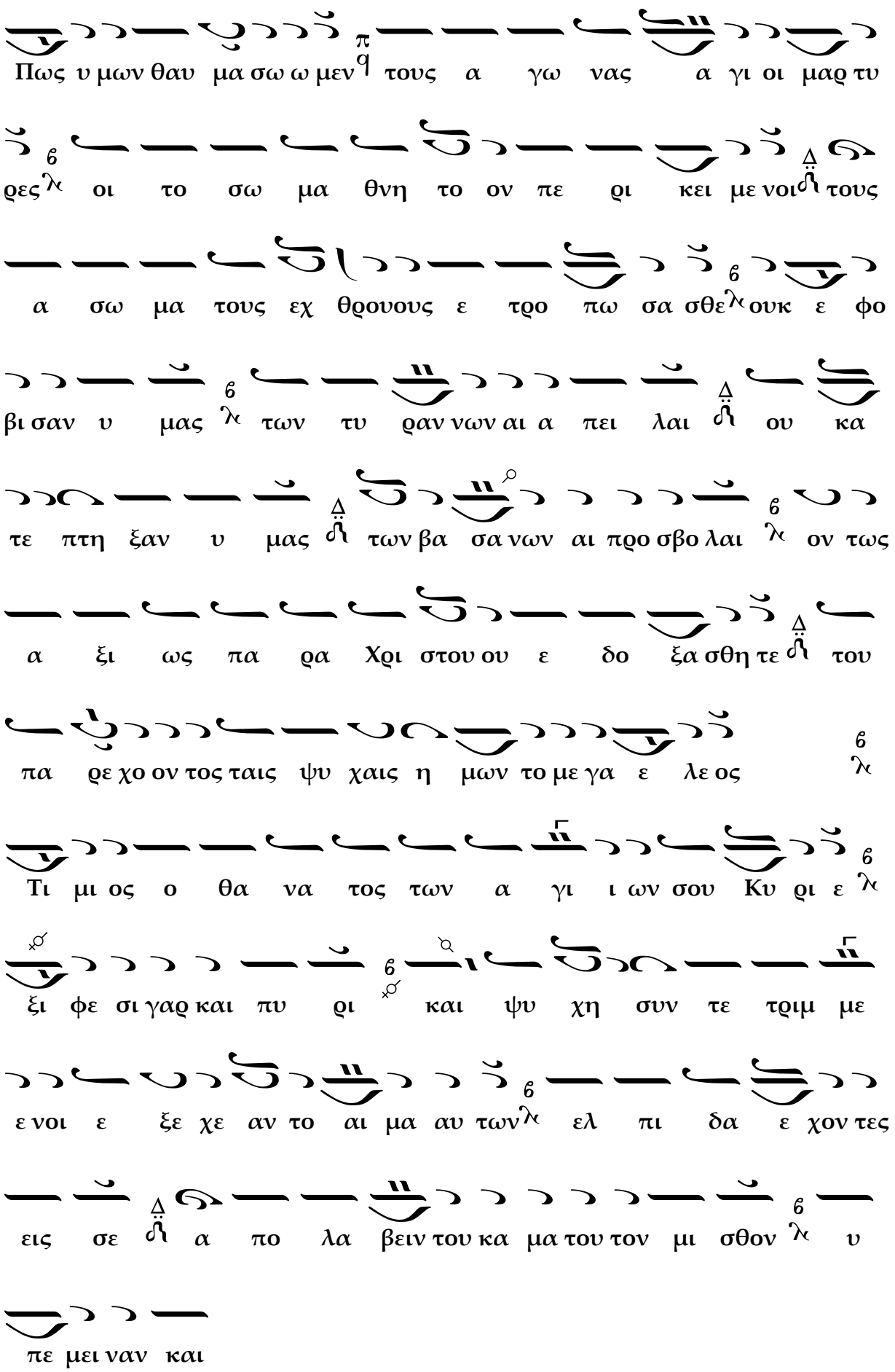
Τις ουκ α φι σταται ο ρων α γι οι μαρ τυ ρες τον α γω να

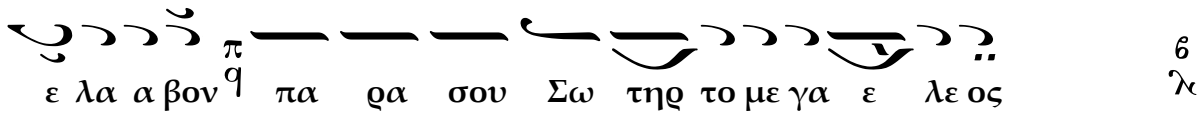
τον κα λον ον η γω νι σα α σθε πως εν σω μα τι ο

ον τες τον α σω μα τον ε χθρο ον ε νι κη σα τε Χρι

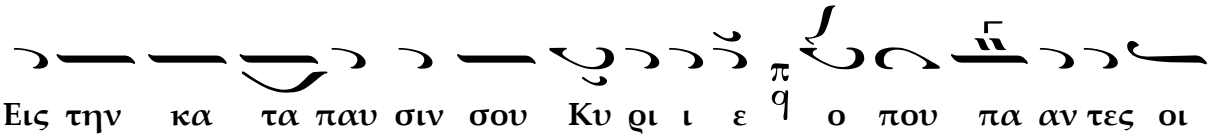
στον ο μο λο γη σαν

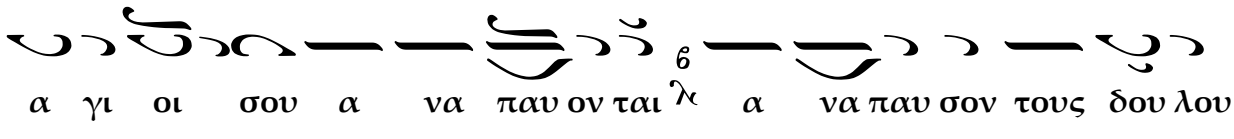

τες και σταυ ρον ο πλι σα με νοι ο θεν ε πα ξι ως α
νε δει χθη τε δαι μο ο νων φυ γα δευ ται και βαρ βα
α ρων πο λε μι σι α παυστως πρε σβευ σα τε σω θη
ναι τας ψυ χας η μων
Αγ γε ε λων συμ με το χοι γε γο να τε α γι οι μαρ
τυ ρες εν στα δι ω τον Χρι στον αν δρει ως κυ ρη ξα αν τες
παν τα γαρ τα εν κο σμῳ κα τε λι πε τε τερ πνα ως
α νυ παρ κτα την πι στιν δε ως αγ κυ ραν α σφα
λη ε κρα τη σα τε ο θεν και την πλα νην α πε λα σα
αν τες πη γα ζε τε τοις πι στοις ι α μα α των χα
ρι σματα α πα αυ στως πρε σβευ σα α τε υ περ των ψυ χων η
μων

Πως υ μων θαυ μα σω ω μεν τους α γω νας α γι οι μαρ τυ
ρες οι το σω μα θνη το ον πε ρι κει με νοι τους
α σω μα τους εχ θρουους ε τρο πω σα σθε ουκ ε φο
βι σαν υ μας των τυ ραν νων αι α πει λαι ου κα
τε πτη ξαν υ μας των βα σα νων αι προ σβο λαι ον τως
α ξι ως πα ρα Χρι στου ου ε δο ξα σθη τε του
πα ρε χο ον τος ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος
Τι μι ος ο θα να τος των α γι ι ων σου Κυ ρι ε
ξι φε σι γαρ και πυ ρι και ψυ χη συν τε τριμ με
ε νοι ε ξε χε αν το αι μα αυ των ελ πι δα ε χον τες
εις σε α πο λα βειν του κα μα του τον μι σθον υ
πε μει ναν και

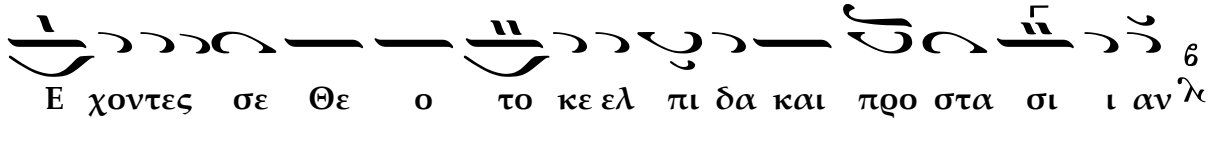
Δόξα. Ἦχος Βου

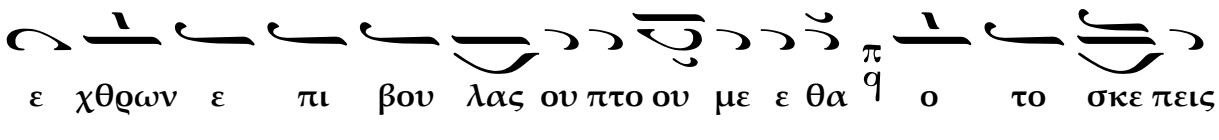

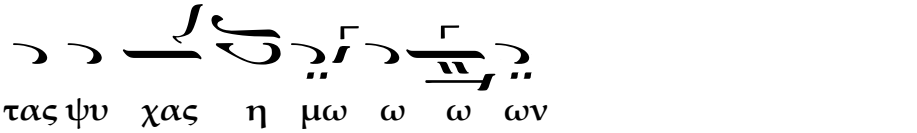

Καί νῦν. Ἦχος Βϐ

«Τό Ἀναστασιματάριον»
τοῦ **Ἄγγελου Βουδούρη**
ἐκδόθηκε τό Χειμώνα 1997, στήν Ἀθήνα,
σέ πεντακόσια ἀντίτυπα
μέ δαπάνη τοῦ **Κωνσταντίνου Ἀ. Βουδούρη**
καί ἐκδοτική ἐπιμέλεια τοῦ
Εὐρωπαϊκοῦ Κέντρου Τέχνης
(EUARCE)
ἐπί προεδρίας
τοῦ ποιητῆ
Εὐάγγελου Ἀνδρέου.

Ἡ ὅλη τυπογραφική ἐργασία
ἔγινε στήν ΑΕΒΕ OFFSET ΔΕΡΒΗ
Προύσσης 1 - Ταύρος

Ἀγγέλου Βουδούρη

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ

ΑΣΜΑΤΩΔΙΑΣ

(Τόμοι 18)

Τόμος 1ος	**Ὀκτώηχος Α'**
>> 2ος	**Ὀκτώηχος Β'**
>> 3ος	**Ἀναστασιματάριον Α'**
>> 4ος	**Ἀναστασιματάριον Β'**
>> 5ος	**Εἱρμολόγιον**
>> 6ος	**Μηνολόγιον**
>> 7ος	**Δωδεκαήμερον**
>> 8ος	**Τριώδιον Α'**
>> 9ος	**Τριώδιον Β'**
>> 10ος	**Μεγάλη Ἑβδομάς**
>> 11ος	**Πεντηκοστάριον Α'**
>> 12ος	**Πεντηκοστάριον Β'**
>> 13ος	**Τυπικόν**
>> 14ος	**Μουσικά Μαθήματα**
>> 15ος	**Εἰσαγωγή εἰς τήν Βυζαντινήν Μουσικήν**
>> 16ος	**Μουσικά Συγγράματα και Μελέτες**
>> 17ος	**Μουσικοκριτικά**
>> 18ος	**Μουσικολογικά Ἀπομνημονεύματα**

Αναστασιματάριον Α' Βουδούρη -Περιεχόμενα

Ἦχος α'	σελ. 17
Ἦχος β'	σελ. 51
Ἦχος γ'	σελ. 84
Ἦχος δ'	σελ. 118
Ἦχος γ'	σελ. 155
Ἦχος β'	σελ. 213
Ἦχος βαρύς	σελ. 274
Ἦχος δ'	σελ. 342